

قاراقاشنى چۈشەنەيلى

خوتەن مەمۇرىي مەھكىمە قەدىمكى ئەسەرلەر ئىشخانىسى
قاراقاش ناھىيىلىك خەلق ھۆكۈمىتى تۈزۈپ باستۇردى

میں نے اس وقت تک نہیں دیکھا تھا کہ
 یہاں پر ہر جگہ یہی لکھا ہوا ہے

قاراقاشنی چوشتہ یلی

میں نے اس وقت تک نہیں دیکھا تھا کہ
 یہاں پر ہر جگہ یہی لکھا ہوا ہے

میں نے اس وقت تک نہیں دیکھا تھا کہ
 یہاں پر ہر جگہ یہی لکھا ہوا ہے

میں نے اس وقت تک نہیں دیکھا تھا کہ
 یہاں پر ہر جگہ یہی لکھا ہوا ہے

میں نے اس وقت تک نہیں دیکھا تھا کہ
 یہاں پر ہر جگہ یہی لکھا ہوا ہے

تۈزگۈچى : مۇھەممەد تېمەن قۇربان

میں نے اس وقت تک نہیں دیکھا تھا کہ
 یہاں پر ہر جگہ یہی لکھا ہوا ہے

میں نے اس وقت تک نہیں دیکھا تھا کہ
 یہاں پر ہر جگہ یہی لکھا ہوا ہے

میں نے اس وقت تک نہیں دیکھا تھا کہ
 یہاں پر ہر جگہ یہی لکھا ہوا ہے

میں نے اس وقت تک نہیں دیکھا تھا کہ
 یہاں پر ہر جگہ یہی لکھا ہوا ہے

میں نے اس وقت تک نہیں دیکھا تھا کہ
 یہاں پر ہر جگہ یہی لکھا ہوا ہے

خوتەن مەمۇرىي مەھكىمە قەدەمكى ئەسەرلەر ئىشخانىسى

قاراقاش ناھىيەلىك خەلق ھيۋكۈمەتتىكى ئىشخانىسى

تۈزۈپ باشتۇردى

میں نے اس وقت تک نہیں دیکھا تھا کہ
 یہاں پر ہر جگہ یہی لکھا ہوا ہے

1992 يىلى 4 - ئاي

میں نے اس وقت تک نہیں دیکھا تھا کہ
 یہاں پر ہر جگہ یہی لکھا ہوا ہے

باش مۇھەررىر: ئوبۇلقاسىم سىراجى

مۇئاۋىن باش مۇھەررىرلەر:

ئوبۇلقادىر زۇلپۇن (ناھىيىلىك پارتكوم دائىمىي

ھەيئەت ئەزاسى، بىرلىككە

بۆلۈمىنىڭ باشلىقى)

ئوسمان مۇھەممەت (ناھىيىلىك خەلق ھۆكۈمىتىنىڭ

سابىق مۇئاۋىن ھاكىمى)

مەسئۇل مۇھەررىرلەر:

مەتقاسىم ئەكرەم (ۋىلايەتلىك ئىسلام دىنى جەمئىي

يىتىمىنىڭ باش كاتىپى)

مەمتىمىن تۇردى (ۋىلايەتلىك قەدىمكى ئەسەرلەر

ئىشخانىسىنىڭ مۇدىرى)

تەھرىر ھەيئەتلىرى ئىسمىلىكى:

دولقۇن جاپپار (ناھىيىلىك خەلق ھۆكۈمىتى

ئىشخانىسىنىڭ مۇدىرى)

ئابدۇلئەلىم پولات (مائارىپ ئىدارىسىنىڭ باشلىقى)

سادىق ئىسمائىل (خەلق ئىشلار ئىدارىسىنىڭ

باشلىقى)

شەركەن رىجەپ (يەر باشقۇرۇش ئىدارىسىنىڭ

باشلىقى)

روزى مۇھەممەت تۇرسۇن (مەدەنىيەت ئىدارىسىنىڭ

باشلىقى)

ئىسمائىل ياسىن (ناھىيىلىك پارتكوم تەشۋىقات

بۆلۈمىنىڭ مۇئاۋىن باشلىقى)

ئايۇھەممەت ساھىبى (ناھىيىلىك خەلق ھۆكۈمىتى

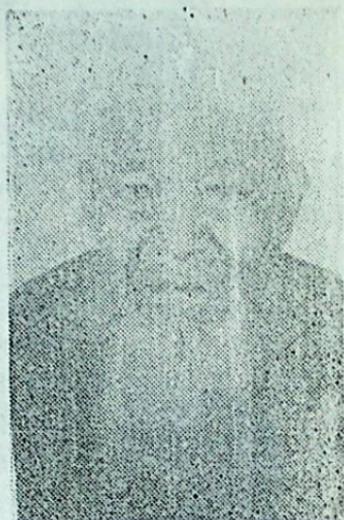
نىڭ كاتىپى)

قاراقاش ئاھمىيەتلىك خەلق ۋەكىلىلەر قۇرۇلتىيىسى دائىمىي كومىتېتىنىڭ مۇدىرى ئابدۇللا يۇلۇس

تەبىئەتتىكى كۆلۈمۈڭنىڭ ئىسمى
 ئاممىۋىيەت قىتئەسىنىڭ ئاتا بۇنىڭ
 ئىسمىمۇ بۇ ئىسىمدا بولسا
 ماھىرىيەتتىكى ئىسىم ئىسمىمۇ
 خۇشخەلىق قىتئەسى
 ئاتا بۇنىڭ ئىسمىمۇ

قاراقاش نامىنىڭ خەلق
 ھۆكۈمىتىنىڭ ساپىق ھاكىمى دۇ.
 ھەممە تىشروپ قاسىم 1955 - يىلى.
 دىن 1969 - يىلىغىچە ۋەزىپە ئۆ.
 تىگەن.

ئە قىدادلىرىمىزنىڭ خە ئىتوت
 سىمىمىزنىڭ ئىتوت ئىتوت بارلىقى
 قارىلىق قىلىپ خول - جە
 زىرلىرىدە ياغ - بوغىنىلىق
 يورۇتلىرىنى بەر يا قىلىپ
 ئىتوت قاسىم.

1997. 2. 2

ئەجدادلىرىمىزنىڭ تۆھپىلىرىدىن ئىلھام - ئېلىنىپ، ناھىيىمىزنىڭ ئىككى ۴۵ دەنسىيەت قۇرۇلۇشىنى ئىلگىرى سۈرەيلى

ئوبۇلقاسىم سىراجى

قارا قاش ناھىيىسى -
 مىزنىڭ يۇرت - مەھەللىسى -
 لىمىرى، ئۇلۇغ جۇڭخۇا ئې -
 لىمىمىزدىن ئىمبارەت غا -
 يەت زور، يېمىرىلىمەس
 دەرەخنىڭ يوپۇرماقلىرى
 بولسا، يۇرت - مەھەل -
 لىمىلىرىمىزنىڭ ئەنئەنىسى -
 ۋى نامى، ۋەتىنىمىزنىڭ
 مۇقەددەس تارىخى قامۇ -
 سىدىكى تەسىرلىك قۇر -
 لاردۇر .

ئۇچار قۇشلارنىڭ

ئۇۋىسى بولغىنىدەك، ئادەملەرنىڭمۇ يۇرت - ماكانى بولىدۇ .
 بىزنىڭ يۇرت - مەھەللىلىرىمىز بىزنى تۇغۇلغىنىمىزنىڭ
 باشلاپ زېمىنى بىلەن كۆتۈرۈپ، ھاۋاسى بىلەن نەپەسلىنىش
 دۈرۈپ، سۈيى ۋە نازۇ - نېمەتلىرى بىلەن ئوزۇقلاندۇرۇپ

بىزنىڭ ھايات كەچۈرۈشىمىزنى ماددىي كاپالەتكە ئىگە قىلغاننىڭ ئۈستىگە مول مەدەنىيەت مەھسۇلاتلىرى بىلەن روھىمىزنى نۇرلاندۇرۇپ كەلدى. شۇڭلاشقا بىز يۇرت - مەھەللىمىزگە چەكسىز قەرزدارمىز. بارلىق جەسمانىي ۋە ئەقلىي كۈچىمىزنى يۇرت - مەھەللىمىزنى تېخىمۇ ئاۋاتلاشتۇرۇش ۋە قۇدرەت تاپقۇزۇش ئۈچۈن سەرپ قىلىشىمىز، ئەۋلادلىرىمىزنىڭ تېخىمۇ گۈزەل، خاتىرجەم تىرىكچىلىك قىلىشى ئىمكانىيەتنى يارىتىپ بېرىش - ئانا يۇرتىمىز بىزگە تاپشۇرغان تارىخىي ۋەزىپىمىزدۇر. يۇرت - ماكانىمىزنىڭ بۈگۈنكى گۈزەل قىياپىتىدە ئاتا - بوۋىلىرىمىزنىڭ جاپالىق جەسمانىي ۋە مەنىۋى ئەمگەكلىرىنىڭ مەھسۇلى چىلۋە قىلسا، كەنت - مەھەللىلىرىمىزنىڭ نام - ئاتاقلىرى تېگىدە يۇرت - ماكانىمىزنىڭ تەسىرلىك سەرىگۈزەشتىلىرى يوشۇرۇنۇپ ياتماقتا. يېمەك - ئىچمەك، كىيىم - كېچەك غەمبىدىن خالاس بولۇشقا يۈزلەنگەن خەلقىمىز مانا ئەمدى ئۆزلىرىنىڭ كەنت - مەھەللىلىرىنىڭ نېمە سەۋەبىتىن مۇشۇ نام بىلەن ئاتىلىپ كېلىۋاتقانلىقىنى بىلىشىگە قىزىقىماقتا.

ھەرخىل تەبىئىي ۋە سۈنئىي ئاپەتلەر تۈپەيلىدىن، يۇرت - ماكانىمىزنىڭ بارلىققا كەلگەنلىكىگە دائىر ماددىي پائالىيەتلەرنىڭ كۆپ قىسمى بۇزۇلۇپ ياكى يوقىلىپ كەتتى. پەقەت ئەجدادىمىز - ئەۋلادقا مەنىۋى مىراس بولۇپ كېلىۋاتقان ئاغزاكى خاتىرىلەرنىڭ بىر قىسمىلا ساقلىنىپ قالدى. يولداش مۇھەممەتتىن قۇربان قاتارلىق يولداشلار بەش يىل جاپالىق ئىزدىنىپ ناھىيە - رايونىمىزنىڭ بۇلۇڭ - پۇشقاڭلىرىنى كېزىپ، تارىخچىلار ھەم ۋەقەشۇناسلار

بىلەن ئۇچرىشىپ ماتېرىيال ئىگىلىپ، 340 دىن ئارتۇق كەنتنىڭ تەزكىرىسىنى يېزىپ چىقىپ ئۇنتۇلۇپ كېتىش خەۋپىگە دۇچ كەلگەن بىر قىسىم تارىخىي ۋە مەنىۋى بايلىق قىممىتىنى قۇتقۇزۇپ قالدى. مەن ناھىيىمىزدىكى ھەممىلەت خەلقىگە ۋە كالىتەن ماتېرىيال بىلەن تەمىنلىگەن، يازغان ۋە تەھرىرلىگەن يولداشلاردىن ھاردۇق سورايمەن. قوللىمىزدىكى بۇ كىتاب ناھىيىمىز خەلقىنىڭ، بولۇپمۇ ياشلار - ئۆسمۈرلەرنىڭ قەلبىدە ۋە تەنپەرۋەرلىك تۇپ-غۇسىنى نۇرلاندۇرۇشنىڭ جانلىق قوللانمىسى بولالايدۇ. ئەجدادلىرىمىزنىڭ ماددىي ۋە مەنىۋى تۆھپىلىرىدىن ئىلھاملانىپ ناھىيىمىزنىڭ سوتسىيالىستىك ئىككى مەدەنىيەت قۇرۇلۇشىنى ئىلگىرى سۈرەيلى!

ئاپتورلار مۇزاكىرە ئۈستىدە

سولدىن ئوڭغا: ئىمىرجان راخمان، مۇھەممەت ئىمىن
قۇربان، رۇنمۇھەممەت مۇتەللىپ، مۇھەممەتتۇرسۇن
سىدىق.

كەرىش سۆز

مەن بىر سەدىن:

— كەنتىڭىز نېمە ئۈچۈن مۇشۇ نام بىلەن ئاتا-
 تالغانلىقىنى بىلمەيسىز؟ دەپ سورىدىم. ئۇ كىشى:
 — ھەي تاڭھەي، بىلىمەيدىكەنمەن. مەن تۇغۇلۇشتىن
 بۇرۇنمۇ شۇنداق ئاتالغانىكەن، - دېدى. مەن نارازىلىق
 ئىلىكىدە ھەيران بولدۇم. بىر ئوقۇتقۇچىنىڭ جاۋابى مۇ-
 شۇ بولسا، ساۋاتسىز - بىلىمىسىز لەرنىڭ جاۋابىدىن قانداق
 ئۆمىد بولسۇن!
 سىز شۇ مەھەللىدە تۇغۇلۇپ، شۇ مەھەللىنىڭ سۈيى-
 يىنى ئېچىپ، ئاشلىقىنى يەپ، ھاۋاسىنى سۈمۈرۈپ، زېمىنى-
 گە دەسسەپ چوڭ بولغان تۇرۇقلۇق، مەھەللىڭىزنىڭ قانداق
 بولۇپ مۇشۇ نام بىلەن ئاتالغانلىقىنى بىلمەيسىز، خۇددى ئا-
 نىڭىزنىڭ ئىسمىنى ئېيتىپ بېرەلمىگەندەك ئەيىب ئەمەسمۇ؟
 لېكىن: «ئۆتمۈشنى ئۇنتۇش - ئاسىيلىقتىن دېرەك بې-
 رىدۇ» دېگەن بولسا، ماۋزېدوڭ تېخىمۇ كۈنكۈرتلاشتۇرۇپ:
 «ئۆز مەللىتىڭىزنىڭ تارىخىنى بىلمەسلىك - نومۇستۇر» دې-
 گەنىدى.

يۇرت - ماكانىمىزنىڭ تارىخىنى (جۈملىدىن نامىنىڭ
 كېلىپ چىقىش مەنبەسىنى)، جۇغراپىيىلىك ئورنىنى، مەش-
 ھۇر ئادەم، زور ۋەقەلەرنى بىلمەسلىك - ئەقلى ۋە مەنى-
 ۋى خەزىنىمىزدىكى بىر قۇرۇق ھۇجرا.
 تەبىئەت قوينىدا ھازىر بىزگە ئۇچراپ تۇرغان كۆز
 يەتمەس قۇملۇق، سايلىقلار، سۈيى ئاچچىق شىرەم سىز -

لىقلار، ئېڭىز تاغلار ئارىسىدىكى چىلىغىلار بىز بۈگۈن يا -
شاۋاتقان باغۇ - بوستانلىق گۈزەل يۇرت - ماكانىمىز -
نىڭ ئەسلىدىكى قىياپىتىمىدۇر. ئەقىللىق، باتۇر ئەجداد -
لىرىمىز ئەنە شۇ زېمىنلاردا ئېرىق - ئۆستەڭلەرنى چى -
پىپ، ئېتىزلارنى ئېچىپ، دەل - دەرەخلەرنى تىكىپ، ئۆي -
ئىمارەتلەرنى سېلىپ تىرىكچىلىك ئىمىكا نىيىتىنى يا -
راتتى ۋە ئۇنى بىزگە تەۋەرۈك مىراس قالدۇردى.

يۇرت - ماكانىمىزنىڭ نامى ئەنە شۇ جايا - مۇشەق
قەتلىك ئۇزاقتىن - ئۇزاق تارىخىي جەرياننىڭ ئۈنتۈلماس
يالىدامىسىدۇر.

يۇرتنى سۆيۈش - ۋە تەنپەرۋەرلىكنىڭ كۈنكۈپت ۋە
مۇھىم مەزمۇنى بولۇپ، بىر كىشىنىڭ دانالىقىدىن، ئەقىل -
پاراسىتىدىن، ھالال ۋىجدانىدىن، ئالىيچاناب پەزىلە -
تىدىن ئوخچۇپ چاچراپ چىققان ئۆچمەس ئۇچقۇندۇر. گۈل -
لەرنىڭ تەقدىرى باغنىڭ تەقدىرى بىلەن ئوخشاش بول -
غىنىدەك، ھېچكىمنىڭ ئىستىقبالى ئانا يۇرتنىڭ ئىستىقب -
الىدىن ئۆزگىچە بولمايدۇ. «ھېچكىشىنىڭ غېمى ئانا
يۇرتىدىن ئايرىلغان غېرىبىنىڭ غېمىدەك ئېغىر بولماس».

(«مىڭ بىر كېچە» دىن)

پەرزەنتلەر ئانا يۇرتنىڭ مېھىر - شەپقىتىگە مۇھ -
تاجدۇر. ۋە تەن - يۇرتنىڭ مېھىر - شەپقىتىدىن مەھرۇم
بولغان كىشى - تىرىك مۇردىنىڭ ئۆزىدۇر.

- ئۆزگە يۇرتتا شاھى تون ئىچرە قورۇنغان تەنلىرىم،
ئۆز ئىلىمدە يايىرغاي كەيسەم كۇلاھۇ - جەندە مەن.

ۋە تەن - يۇرتىمۇ پەرزەنتلىرىمنىڭ ۋاپا - ساداقىتىگە مۇھ -
تاجدۇر.

سانچىلار مەن تىغ بولۇپ كىمكى ئۇنىڭغا قىلسا قەست،
دوستىغا دوستلارچە ھەمدەم بولمىمەن ھەردەمدە مەن.
يۈكلىمىگەن يۈكنى ئانا مەن تاڭشۇرۇلغان تۈلپىرىڭ،
سەن ئۈچۈن يۈكلەشكە رازى تاغنىمۇ يەلكەمگە مەن.
(ت. ئېلىيىڭ)

ئەجدادلىرىمىزنىڭ بۇ گۈزەل يۇرت - ماكانىمىزنى
بىنا قىلىش جەريانىدا دۇچ كەلگەن قىيىنچىلىقلىرىنى ،
تارتقان جاپا - مۇشەققەتلەرنى كۆز ئالدىمىزغا كەلتۈر-
سەك، يۇرت - ماكانىمىزغا بولغان مۇھەببىتىمىز تېخىمۇ
ئۇلغىيىدۇ. يۇرت - ماكانىمىزنى تەبىئىي ۋە سۈنئىي ھۇ-
جۇملاردىن قوغداش، ئاسراش ئىرادىمىز يەنىمۇ مۇستەھ-
كەملىنىدۇ.

دۆلىتىمىزدە قانات يايدۇرۇلماقتان ۋە تەنپەرۋەرلىك
تەربىيىسى پائالىيەتلىرىگە ماسلاشتۇرۇپ ناھىيىمىزدىكى ياش-
لار - ئۆسمۈرلەرنى كەنت - مەھەللىلىرىنىڭ قانداق بو-
لۇپ مۇشۇ نام بىلەن ئاتالغانلىقىدىن خەۋەردار قىلىش
ئۈچۈن، بۇ ئەسەرنى تەييارلىدىم. بىلىدىغانلىرىمىزنىڭ
ئازلىقى ۋە بىر تەرەپلىمىلىكى تۈپەيلى، بۇ ئەسەردە سا-
دىر بولغان يېتەرسىزلىك ۋە خاتالىقلارغا قارىتا، كىتاب-
خان دوستلارنىڭ تەنقىدىي پىكىرلىرىنى ئوتتۇرىغا قويۇش-
نى ئۈمىد قىلىمەن.

112	شالۋا	07
114	مۇندەرىجە	17
117	كالمۇشە	87
118	شالۋا	88
	قاراقاش ناھىيەمىزنىڭ جۇغراپىيەلىك ئورنى	88
1	توغرىسىدا	88
4	« قاراقاش » ئاتالغۇسى توغرىسىدا	88
120	ناھىيەمىزنىڭ تارىختىن بۇيانقى مەمۇرىي رايون	88
5	ئۆزگەرتىشلىرى	88
13	قاراقاش ناھىيەسىنىڭ مەمۇرىي خەرىتىسى	88
14	خەرىتىدىكى بەلگىلەرگە ئىزاھات	88
16	قاراقاش بازىرى	88
18	قاپاقلا	88
23	قاراباغ	88
23	ئالتۇنچى	88
24	چورۇقلا	88
25	كۇدۇك	001
25	تۆۋەت ئېرىق	001
26	ئالتۇنچى	101
27	يېڭىشەھەر	101
36	كونىشەھەر	101
38	ئالتۇنچى	201
58	ئويىباغ	301
64	قېرىمچى	701
64	سېزى	111
68	باشلىغۇچى	111

70 قاياش	
71 دۈشەنسەبە بازار	
78 توخۇلا يېزىسى	
80 قارىمان	
80 تاشكەنت	
81 بۇغدىچى	1
83 بازاراتلار	4
83 بوزىچى	
84 باشىگۈرا	2
84 قاراتام	
85 يېڭىباغ	41
86 توخۇلا	41
86 بازار بويى	41
90 جاھانباغ يېزىسى	81
92 چۇناقلا	42
92 ئايماق	42
99 ئاقسازاي	42
100 دۆڭمېرىق	22
100 قاياش	22
101 جاھانباغ	22
101 ئۈزۈنمېرىق	22
104 قارا قۇشقاچ	22
105 دۆڭمۆپىلەر	22
106 دەريا بويى	22
107 داراسكال	22
111 بۇلاقبېشى	22
111 باش داراسكال	22

112	ئىشىقىمىلار	121
114	ئاقساراي يېزىسى	121
117	ئېلىمىشېشى	124
118	ئارغول	124
119	ئارا مازار	121
119	ئۇجىملىك	121
120	چۇناقلا	121
120	تاقايلا	121
121	باش باغچىرىق	121
122	ئايانغ باغچىرىق	121
124	چىنار باغ	121
125	گۈلباغ	121
128	ھاللىرىق	121
131	ئاراباغ	121
132	كېتىمىكلا	121
133	ياش ئىشچى	121
134	ئۇزۇنئېرىق	121
134	يىككىچى	121
135	خۇمدان	121
135	باشقۇمباغ	121
136	ئايانغ جىملىغا	121
140	سايمانغ يېزىسى	121
143	كارۇك سايمانغ	121
146	ئۇلۇغسا تا	121
147	يېشىل ئاۋات	121
149	بوستان توغراق	121
151	پۇكا	121
152	كۆسۈي	121

152	ئۈزۈن سارال	۵۱۱
153	ئۇچات	۵۱۲
154	باغدات	۶۱۲
154	تۇزاقچى	۵۱۱
156	دۇتار	۵۱۱
157	توغ-راسۇ	۵۱۱
157	توقايىيار	۵۵۱
157	تاملىق	۵۵۱
158	قۇتاز سايباغ	۱۵۱
158	خەلىپە سايباغ	۵۵۱
159	قىشلاق	۱۵۱
159	كامپا	۱۵۲
159	تامىبىغىل	۵۵۱
160	يۇمىلاق چاشقان ①	۱۵۱
164	زاۋا يېزىسى	۵۵۱
167	قوقان	۱۵۱
168	يار بېشى	۳۵۱
169	شاخلىق	۱۵۱
174	ئېسىگىز ئېرىق	۳۵۱
174	ئاغرادۇڭ	۲۵۱
176	لەڭگەر	۲۵۱
176	شەيدان	۵۵۱
176	قۇمئېرىق	۱۵۱
177	توغراق مازار	۴۵۱
177	ساينوغۇچ	۵۵۱
178	ئۆتەڭ	۲۵۱
178	كۆتىرەم	۵۵۱
179	شورلۇقئېرىق	۱۵۱
180	كۆتەكئېرىق	۱۵۱

180 ئارغول	۳۱۳
181 باشاچى	۳۱۳
181 كۆلئېرىق	۳۱۳
182 بۇغدايئېرىق	۳۱۳
182 تېرەكئايلا	۳۱۳
183 ئۈجمە ئايلا	۳۱۳
183 مازار ئايلا	۳۱۳
184 جاي تېرەك	۳۱۳
184 تۆگە توغراق	۳۱۳
186 چوكا نېملىغا	۳۱۳
186 خېنى	۳۱۳
187 ئاياغمازار	۳۱۳
187 خۇمدان	۳۱۳
188 توغرا يار	۳۱۳
188 توپچا	۳۱۳
189 ئۇرچى	۳۱۳
191 قاشتېبويى	۳۱۳
195 ئۇرچى يېمەسى	۳۱۳
196 بازار بويى	۳۱۳
198 ئاۋات	۳۱۳
198 ئىسلام ئاۋات	۳۱۳
199 خوشئاۋات	۳۱۳
205 مەللىت ئېرىق	۳۱۳
206 پادا ئېغىل	۳۱۳
206 ئۈجمەلىك	۳۱۳
207 تېرەك بوستان	۳۱۳
207 يالغۇز ئوغۇل	۳۱۳

212	سېغىزلىق	081
213	شېكەر قورمۇش	181
214	تاۋىتاز	181
216	«شەرق شامىلى» سۇ ئامبىرى	281
224	كۇيا يېزىسى	281
226	تەلۋىلەر	281
228	پاۋان	281
230	سۇ ئامبىرى	481
230	دەرۋىش	481
231	قاقللىق	281
231	قارا قىزۇق	281
232	قوشئېرىق	281
233	ساينات	281
234	چىپقان	281
234	گۈلچى	281
234	ئاچچىغۇي	281
236	ئا تىغىل	101
236	قا يىغۇلۇق	201
237	چەمبەلىكە	201
238	گادۇي	201
238	يىلۋا	201
239	پاختەكە	201
239	قار سالا	205
240	ئۈچمەلىك	205
240	توپاق ئاچچىسى	205
245	ياۋا يېزىسى	205
247	باشئېرىق	205

248	قوداي	۲۴۵
251	غاراللىق	۲۴۵
251	ھالايلى	۱۰۴
251	شاخلىق	۴۰۴
253	باشئاۋات	۲۰۴
253	جۈمە بازار	۲۰۴
254	بىخلىق	۲۰۴
255	تەككەش	۲۰۴
261	جايتېرەك	۲۰۴
264	چارشەنبە بازار	۲۰۴
265	قوشكۆۋرۈك	۲۱۴
266	تۆتىبىغىل	۲۱۴
271	چىپىلەك	۲۱۴
272	كۆللەك	۲۱۴
272	يىلانگۈلۈك	۲۱۴
273	باغچىگدە	۲۲۴
274	ئاچچىقىل	۲۲۴
275	يېڭىئاۋات	۲۲۴
276	خۇمدان	۲۲۴
278	قاراساي يېزىسى	۲۲۴
284	پەنەزدۈك	۲۲۴
286	سەيشەنبە بازار	۲۲۴
287	قوشتېرەك	۲۲۴
288	باغچى	۲۲۴
290	پەيشەنبە بازار	۲۲۴
293	كۆنچى	۲۲۴
294	بۇلاق	۲۲۴
297	قوشكۆل	۲۲۴

297	غاز ئېغىزى	125
298	تېزىم	125
301	تەتىككۈل	125
304	جىگدە قۇدۇق	125
305	قۇيۇندۇڭ ، يولۋاسخانا ، يېڭىيەر كەنتلىرى توغرىسىدا	125
306	يولۋاسخانا	125
307	يېڭىيەر	125
307	ئىتتىپاق	125
308	بوستان	125
313	ماڭلاي يېزىسى	125
315	ماڭلاي	125
315	تاخىسا	125
318	بازار بىويى	125
319	بۇدۇشوق	125
322	چاقار	125
323	قارىلا	125
326	قۇرغۇي	125
326	ئالتۇنچى	125
327	قاياش	125
327	قافلىق	125
329	پۇرچاقچى يېزىسى	125
331	كۆلمېرىق	125
332	قۇدۇقلا	125
334	ئالتۇنچى	125
335	پۇرچاقچى	125
340	باش توگمە نېمىرىق	125

343	جۈمە بازىرى	۴۸۴
344	ھالۇكۆل	۴۸۴
344	بۇدا	۴۸۴
345	ئوتتۇرا ياغاچچى	۴۸۴
348	دۆڭئاچما	۴۸۴
349	باشجاي	۴۸۴
351	كاسا شاخلىق	۴۸۴
353	ئويكۆل	۴۸۴
354	ئۈجۈملىك	۴۸۴
358	قويچى يۈزىسى	۴۸۴
360	قازاقلا	۴۸۴
364	باخشى	۴۸۴
365	لوخەن	۴۸۴
366	كۆكيار	۴۸۴
367	چاڭگا	۴۸۴
367	كۈنۈن ئېرىق ۋە يېڭى ئېرىق كەنتلىرى توغرىدا	۴۸۴
367	سەمدا	۴۸۴
369	كۆل ئېرىق	۴۸۴
370	زەرگەر	۴۸۴
370	شاخار	۴۸۴
371	توپلۇق (تۇتلۇق)	۴۸۴
375	چىراغدۆڭ	۴۸۴
376	ھەلچاق	۴۸۴
377	غەزەل	۴۸۴
377	باچۇق	۴۸۴
378	شاپىقىمى	۴۸۴
381	زىۋا	۴۸۴

382	دو نمبر بق	۳۴۴
383	قوشماق	۳۴۴
383	سەككىز پارچە	۳۴۴
384	چىلان	۳۴۴
384	يېڭىگۈل	۳۴۴
386	تۆۋەت يېزىقى	۳۴۴
388	تۆۋەت	۳۴۴
391	ئويۇمىرىق	۳۴۴
392	چاۋاغ	۳۴۴
393	سايات	۳۴۴
293	كۆتمىرەم	۳۴۴
395	ئوي	۳۴۴
398	سوپىلا	۳۴۴
396	توقماق	۳۴۴
397	سېرىق توغراق	۳۴۴
397	قارا ياغاچ	۳۴۴
397	قۇمبويى	۳۴۴
399	چوڭىپىرىق	۳۴۴
400	خانلىق ئېرىق	۳۴۴
400	سۆڭە تىلىك	۳۴۴
400	ھالدىس	۳۴۴
401	ئۆجۈن ئېرىق	۳۴۴
402	مۇغىل	۳۴۴
402	ئاياغىسىكى	۳۴۴
402	يالغۇز توغراق	۳۴۴
403	تاغرا	۳۴۴
405	يېڭىيەز يېزىقى	۳۴۴
406	ئىمام ئەسكەر	۳۴۴

407	قۇمىيا يىلاق	۲۶۵
409	جانان	۲۶۵
410	سىياۋاغ	۲۶۵
410	قاراۋاغ (قارا باغ)	۲۶۵
411	سەككىز پارچە	
411	قوشقوغاچ	۲۶۵
412	مىلىكىۋات	۲۶۴
413	ئاقسۆستەك	
414	يېڭىيەر	
414	سوقۇلۇق	
415	كۆيۈكئېغىل	
419	كاۋاك يېزىسى	
421	لەمپە	
425	دۆڭكۆل	
427	قوغۇنلۇق ئايرىش	
427	بۆرە ئېغىز	
428	ھاجىغىل	
528	شاختا سلام ۋە چىنار كەنتلىرى توغرىسىدا	
429	جەگە	
429	تۈزلۈقسىز تاغ	
436	تۈزلۈقسىز تاغدىكى كەنت ئادىلىرى	
436	چالا قۇدۇق	
436	بوستان توغراق	
437	يالغۇز توغراق	

437 ئاچچىق	۰۰۱
437 نەزەر باغ	۰۰۲
437 شال ئېغىل	۰۱۳
438 مايا قىدۇك	۰۱۴
 يۇرت مەھەللىسى ئېلىنىق بولمىغان مەشھۇر كىم -	۱۱۵
448 شەھەر	۱۱۶
455 شەرەپ مۇنبەرى	۱۱۷
 قاننىقەنەن	۱۱۸
 قىزىق	۱۱۹
393 قىزىق	۱۲۰
398 قىزىق	۱۲۱
396 قىزىق	۱۲۲
397 قىزىق	۱۲۳
397 قىزىق	۱۲۴
397 قىزىق	۱۲۵
399 قىزىق	۱۲۶
400 قىزىق	۱۲۷
400 قىزىق	۱۲۸
400 قىزىق	۱۲۹
401 قىزىق	۱۳۰
402 قىزىق	۱۳۱
402 قىزىق	۱۳۲
402 قىزىق	۱۳۳
403 قىزىق	۱۳۴
405 قىزىق	۱۳۵
405 قىزىق	۱۳۶

قاراقاش ناھىيىمىزنىڭ جۇغراپىيىلىك

ئورنى توغرىسىدا

ناھىيىمىز شەرقىي مېرىدىئان $79^{\circ} 08'$ تىن $80^{\circ} 51'$ شىمالىي پاراللىل $36^{\circ} 36'$ تىن $39^{\circ} 38'$ ئىچىگە جايلاشقان بولۇپ، شەرقتىن غەربكە كەڭلىكى $112.5 - 45$ كىلومېتىر، جەنۇبتىن شىمالغا ئۇزۇنلۇقى 319.5 كىلومېتىر، دېڭىز يۈزىدىن ئۆلچىمگە نىسبەتەن ئېگىز تاغ چوققىسى 3600 مېتىر، ئەڭ تۆۋەن تۈزلەڭلىك 1120 مېتىر كېلىدۇ.

ناھىيىمىزنىڭ دائىرىسى خۇددى بىر قانىتتىنى يىغىپ، بىر قانىتتىنى يېپىپ پۈتمىسى سۇنۇپ تۇرغان ئۇزۇن بويۇن غازغا ئوخشايدۇ. دەريا بويلاپ تاغ ئىچىگە كىرىپ كەتكەن قىسمىنى غازنىڭ بويىغا، يىغىپ تۇرغان قانىتتىنى قاراقاش دەرياسى بىلەن چەكلەنگەن تەرەپكە، يېپىلغان قانىتتىنى ئۇرچى، ياۋا، قاراساي يېزىلىرى تەرەپكە، قۇيرۇقىنى يېڭىيەر يېزىسىغا، پۈتمىسى كاۋاك يېپىزىسىغا ئوخشىتىش مۇمكىن.

ناھىيىمىزنىڭ 25 مىڭ 312 كۋادرات كىلومېتىرلىق زېمىن تەۋەلىكىدىكى بوستانلىق كۆلىمى 845 كۋادرات كىلومېتىر بولۇپ، ئاران 3.34 پىرسەنتى ئىگىلەيدۇ. بۇنىڭ ئىچىدە تېرىلغۇ يەر 347 كۋادرات كىلومېتىر (520 مىڭ مو)، ئوتلاق 189 كۋادرات كىلومېتىر (283 مىڭ 900 مو)، سۇ يۈزى 26 كۋادرات كىلومېتىر (38 مىڭ 800 مو)، بۇرۇن ئېچىلمىپ تاشلىنىپ كەتكەن ۋە ئېچىشقا بولىدىغان يەر 180 كۋادرات

كىلومېتىر (28 مىڭ مو)، تاغلىق 2400 كۋادرات كىلومېتىر، قۇملۇق 19 مىڭ 920 كۋادرات كىلومېتىر دائىرىنى ئىگىلەيدۇ.

ناھىيىمىزنىڭ كىلىماتى قۇرغاق بولۇپ ھۆل - يېغىن ناھايىتى كەم. ئوتتۇرا قىسىم يېزىلارنىڭ يىللىق

ھۆل - يېغىن مىقدارى 35.2 مىللىمېتىر، تاغلىق جايلاردىكى ھۆل - يېغىن مىقدارى 84.7 مىللىمېتىر بولىدۇ. ئوتتۇرا

قىسىمدىكى يېزىلارنىڭ ئوتتۇرىچە يىللىق تېمپېراتۇرىسى 11.6°C بولۇپ، 1 - ئايدىكى ئوتتۇرىچە تېمپېراتۇرا 6.3°C -، 7 - ئايدىكى ئوتتۇرىچە تېمپېراتۇرا 24.7°C

بولىدۇ. 1968 - يىلى 12 - ئاينىڭ 17 - كۈنى پەۋقۇلئاددە قاتتىق سوغۇق بولۇپ، تېمپېراتۇرا 23.7°C - قا چۈشتى.

1973 - يىلى 7 - ئاينىڭ 16 - كۈنى پەۋقۇلئاددە قاتتىق ئىسسىق بولۇپ، تېمپېراتۇرا 42.7°C قا چىقتى. ناھىيە

مىزنىڭ يىللىق كۈن نۇرى چۈشىدىغان ۋاقتى 2655 سائەت، بۇلۇتسىز ۋاقتى 190 كۈن ئەتراپىدا، كېچە بىلەن

كۈندۈزنىڭ تېمپېراتۇرا پەرقى چوڭ بولۇپ، ئاشلىق، پاختا، ئۈزۈم، ياڭاق قاتارلىق زىرائەت، مېۋىلەرنىڭ

ياخشى ئۆسۈشىگە ئىنتايىن پايدىلىق. لېكىن ناھىيىمىزدە ئەتىياز مەزگىلىدە ئۈچ قېتىم ئەتراپىدا سەككىز سائەتتىن يۇقىرى بوزان چىقىدۇ. ھەر قېتىملىق بوزان تۆت سائەتتىن بىر سائەتكە قەدەر داۋاملىشىدۇ. بۇنداق بوزانلار دېھقانچىلىق، چارۋىچىلىقنىڭ تەرەققىياتىغا ئېغىر قىيىنچىلىقلارنى پەيدا قىلىدۇ.

373 مىڭ 9 نوپۇسلۇق ① ناھىيىمىزدە بۇ يىل بىر بازار، 15 يېزا، 261 مەمۇرىي كەنت، 1632 مەمۇرىي مەھەللە،

① 1996 - يىلى ئاخىرىدىكى ئېنىق سان

1670 تەبىئىي مەھەللە (كەنت) بار بولۇپ، ھەر بىر مەمۇرىي ۋە تەبىئىي كەنتنىڭ ئۆزىگە خاس ۋە سىڭىپ كەتكەن نام-ئاتىمى بار.

تەبىئىي مەھەللە — جىلغا — سايلار ئارقىلىق ئايرىلىپ تۇرۇش، بىر ئېرىق، بىر كۆل ئەتراپىغا ئورۇنلىشىش قاتارلىق جۇغراپىيىلىك شارائىت، بىر جەمەت — بىر لەقەملىك بولۇش، دىنىي ئېتىقادى، مىللىي تەركىبى ئوخشاش بولۇش قاتارلىق ئىجتىمائىي ئىمكانىيەت ئاستىدا ئۇزۇن يىللار داۋامىدا شەكىللەنگەن ئەڭ كىچىك جامائەت تۈركۈمىدۇر.

تەبىئىي كەنت دېگىنىمىز — بىر — بىرىگە تۇتمىش كەتكەن بىر نەچچە تەبىئىي مەھەللەنىڭ بىرلەشكەن قۇرۇلمىسىدۇر. چۆل — ساي، تاغ — ئېدىر، ئېقىنلار ئارقىلىق ئايرىلىپ تۇرغان بىر تەبىئىي مەھەللەنىڭ ئۆز-ئارا بىر تەبىئىي كەنت بولالايدۇ. بۇنداق تەبىئىي كەنتلەر تاغلىق رايونلاردا، دەريانىڭ بىرىدىكى ساھىلاردا كۆپرەك ئۇچرايدۇ.

مەمۇرىي كەنت دېگىنىمىز — يېقىنقى 50 — 60 يىلدىن بۇيان مەمۇرىي، تەشكىلى جەھەتلەردىن ئىدارە قىلىشقا (باشقۇرۇشقا) قولايلىق بولۇشى ئۈچۈن تەۋەلىك قۇرۇلمىسى ئۆزگەرتىلگەن ئاساسىي قاتلام بىرلىكىدۇر. ناھىيىمىزدە ئەسلىدىكى تەبىئىي كەنت قۇرۇلمىسى ساقلاپ قېلىنغان مەمۇرىي كەنتلەرمۇ ئاز ئەمەس.

«قاراقاش» ئاتالغۇسى توغرىسىدا

«قاراقاش» دېگەن ئاتالغۇنىڭ قانداق كېلىپ چىققانلىقى توغرىسىدا خەلق ئارىسىدا بىر - بىرىگە ئوخشاشمايدىغان بۇنداق ئۇچ خىل قاراش بىلەن مەۋجۇت بولۇپ كەلمەكتە.

بىر خىلى: خوتەندىن ئەتىگەندە يولغا چىققان كىشى كەچ كىرىپ دەريانىڭ قېشى قارىيىپ كۆرۈنگەندە بۇ جايدا «قاراقاش» دەپ نام سېلىپ قالغان ۋە بۇ نام يۇرتنىڭ نامى بولۇپ قالغانمىكەن.

يەنە بىر خىلى: قارا قاشتېشى كۆپ ئۇچرايدىغان بۇ دەريانىڭ بويىدىكى يۇرت - قاراقاش دەپ ئاتالغانمىكەن.

ئۈچىنچى بىر خىلى: قاراقاشلىقلار ئەتىگەندە خوتەنگە قاراپ يولغا چىقسا، شەرق تەرەپتىكى كۈننىڭ شولىمى ئۇلارنىڭ پېشانىسىنى كۆيدۈرىدىكەن. چۈشتىن كېيىن يۇرتىغا قاراپ يولغا چىقسا، غەرب تەرەپكە ئۆتكەن كۈننىڭ شولىمى ئۇلارنىڭ پېشانىسىنى كۆيدۈرىدىكەن. شۇڭلاشقا ئۇلارنىڭ قارىيىپ قالغان پېشانىسى قېشى بىلەن قوشۇلۇپ قاراقاش دەپ ئاتالغانمىكەن. (قاراقاشلىقلارنىڭ پېشانىسى قارا، لوپلۇقنىڭ گەدىنى قارا دېگەن تەمسىل شۇ چاغلاردا پەيدا بولغانمىكەن.)

ناھىيىمىزنىڭ تارىختىن بۇيانقى مەمۇرىي رايون ئۆزگىرىشلىرى

ناھىيىمىز بۇرۇنقى زامانلاردا تۇران دۆلىتى تەۋەلىكەندىكى كېرىيە پادىشاھلىقىنىڭ باشقۇرۇشىدا بولغانىكەن. ناھىيىمىزنىڭ يېقىنقى زامان تارىخىدىكى مەمۇرىي رايونلار ئۆزگىرىشىنى تۆۋەندىكى باسقۇچلارغا بۆلۈش مۇمكىن. 1762 - يىلىنىڭ ئالدى - كەينىدە :

خوتەن — جەنۇبىي شىنجاڭدىكى سەككىز شەھەرنىڭ بىرى بولۇپ، قاراقاش خوتەننىڭ باشقۇرۇشىدىكى ئالتە بەگلىكنىڭ بىرىسى ئىدى. قاراقاش بەگلىكىدە تۆت مىڭلىك بار ئىدى (1000 ئەتراپىدا ئائىلە ياشايدىغان يۇرتلار — بىر مىڭلىك بولاتتى). 1919 - يىلى قاراقاش ناھىيىسى تەسىس قىلىنىشتىن بۇرۇنلا ئەسلىدىكى تۆت مىڭلىك، نوپۇسنىڭ كۆپىيىشىگە ۋە يۇرتلارنىڭ كېڭىيىشىگە ئەگىشىپ ئالتە مىڭلىككە ئاۋۇغانىدى :

1. زاۋا مىڭلىكى (ھازىرقى زاۋايىزسىمىدىكى جايلار).
2. تاغ مىڭلىكى (سايباغ يېزىسىنىڭ تاغلىق ۋە تاغقا يېقىن جايلارى).
3. بازارامسۇيى مىڭلىكى (ھازىرقى ئاقساراي، جاھانباغ، توۋەت يېزىلىرىنىڭ ھەم قاراقاش بازىرىنىڭ بىر قىسمى جايلارى).
4. كۇيا مىڭلىكى (ھازىرقى كۇيا ۋە ئاقساراي يېزىلىرىنىڭ بىر قىسمى).
5. ماكۇي مىڭلىكى (ھازىرقى قويچى، پۇرچاقچى،

توخۇلا يېزىلىرى ھەم قاراقاش بازىرىنىڭ بىر قىسمى).
 6. قاراساي مىڭلىكى (ھازىرقى قاراساي، ياۋايى يېزىلىرى).
 1919 - يىلىدىن كېيىن:

1913 - يىلى خوتەن ناھىيىسى تەسىس قىلىنىپ قارا-
 قاش بەگلىكىنى باشقۇردى. 1919 - يىلى قاراقاش ناھى-
 يىسى تەسىس قىلىنىپ خوتەننىڭ باشقۇرۇشىدا بولدى.
 بۇ چاغلاردا ئەسلىدىكى ئالتە مىڭلىك كۆپىيىپ 12 مىڭلىككە
 يەتتى.

1. يۇقىرى بارامسۇيى مىڭلىكى (ھازىرقى ئاقساراي يېزىسى).
2. تۆۋەن بارامسۇيى مىڭلىكى (توۋەت يېزىسى).
3. بۇخۇا مىڭلىكى (يېڭىيەر يېزىسى).
4. يۇقىرى قاياش مىڭلىكى (قاراقاش بازىرىنىڭ كۆپ قىسمى، پۇرچاقچى ۋە توخۇلا يېزىلىرىنىڭ بىر قىسمى جايلىرى).
5. تۆۋەن قاياش مىڭلىكى (قاراقاش بازىرىنىڭ ۋە پۇرچاقچى، ماڭلاي يېزىلىرىنىڭ بىر قىسمى جايلىرى).
6. يۇقىرى ماكۇي مىڭلىكى (توخۇلا يېزىسىنىڭ، قارا قاش بازىرىنىڭ ئاز بىر قىسمى جايلىرى، پۇرچاقچى يېزى-
 سىنىڭ كۆپ قىسمى).
7. تۆۋەن ماكۇي مىڭلىكى (قويچى يېزىسى، پۇرچاقچى يېزىسىنىڭ ئاز بىر قىسمى).
8. يۇقىرى كۇيا مىڭلىكى (ئاقساراي، كۇيا يېزىلىرىنىڭ بىر قىسمى جايلىرى).
9. تۆۋەن كۇيا مىڭلىكى (كۇيا يېزىسىنىڭ كۆپ قىسمى).
10. قاراساي مىڭلىكى.
11. ياۋا مىڭلىكى.
12. زاۋا مىڭلىكى (زاۋا، سايباغ يېزىلىرى).

1937 - يىلىدىن كېيىن :

1937 - يىلى ماخۇسەن قوغلىمىۋېتىلگەندىن كېيىن مىنگلىك تۈزۈمى باكارا قىلىنىپ، رايون، كەنت تۈزۈمى بار-لىققا كەلدى. ناھىيىمىزدە سەككىز رايون ۋە 65 كەنت تەسىس قىلىنىپ رايون ۋە كەنت باشلىقلىرى تەيىنلەندى.

1944 - يىلىدىن كېيىن :
ناھىيىلىك ھۆكۈمەت بۇرۇنقى سەككىز رايوننى سەككىز يېزا - بازارغا ئايرىپ بىۋاسىتە باشقۇردى.
1 - رايون (ئاقساراي يېزىسىنىڭ، توخۇلا يېزىسىنىڭ، قاراقاش بازىرىنىڭ بىر قىسىم جايلىرى) بەش يېزا - بازارغا؛ 2 - رايون (ھازىرقى توۋەت يېزىسىنىڭ دائىرىسى) تۆت يېزىغا؛ 3 - رايون (ھازىرقى قويچى ۋە پۇرچاقچى يېزىسىنىڭ قاراقاش بازىرىنىڭ بىر قىسمى) ئۈچ يېزىغا؛ 4 - رايون (ھازىرقى كۇيا يېزىسىنىڭ بىر قىسمى) ئۈچ يېزىغا؛ 5 - رايون (ھازىرقى پۇرچاقچى يېزىسىنىڭ بىر قىسمى، كۇيا يېزىسىنىڭ بىر قىسمى) ئىككى يېزىغا؛ 6 - رايون (ھازىرقى كۇيا يېزىسىنىڭ، زاۋا يېزىسىنىڭ بىر بۆلەك جايلىرى) تۆت يېزىغا؛ 7 - رايون (ھازىرقى قاراساي، ياۋا يېزىلىرى) تۆت يېزا - بازارغا؛ 8 - رايون (ھازىرقى سايباغ يېزىسى ۋە زاۋا يېزىسىنىڭ بۇرۇنقى بازىرى) ئۈچ يېزا - بازارغا بۆلۈندى.

1948 - يىلىدىن كېيىن :
بۇرۇنقى 28 يېزا - بازار بىرلەشتۈرۈلۈپ بىر بازار، 12 يېزا، 88 كەنت تەسىس قىلىندى.

ئازادلىقتىن كېيىن :
ئازادلىقتىن كېيىن بۇرۇنقى بىر بازار، 12 يېزا، 88 كەنت ئاساسىدا يېزا رايونغا ئۆزگەرتىلىپ، 13 رايوننىڭ باشقۇرۇشىدا 84 يېزا تەسىس قىلىندى.

1- رايون (ھازىرقى قاراقاش بازىرىنىڭ ۋە توخۇلا جاھانباغ يېزىلىرىنىڭ بىر بۆلۈك جايلىرى) يەتتە يېزا (يېڭىشەھەر، كۈنەشەھەر، سىزى، قارىمان، دۆڭ داراسكال، داراسكال، ئىشقىلا) غا بۆلۈندى.

2- رايون (ھازىرقى زاۋا يېزىسىنىڭ بىر قىسمى، ئاقساراي يېزىسى) يەتتە يېزا، (ئاقساراي، چوئاقلا، ئېلىمىشېشى، گۈلباغ، ئىشتاچى، قۇمباغ) غا بۆلۈندى.

3- رايون (ھازىرقى سايباغ يېزىسىنىڭ دائىرىسى) ئالتە يېزا (قوشلۇق، سايباغ، تۇقاييا، تۇزاقچى، ئۇجات، ئۇزۇن ئارال) غا بۆلۈندى.

4- رايون (ھازىرقى زاۋا يېزىسىنىڭ دائىرىسى) سەككىز يېزا (يار بېشى، قۇمبېرىق، مىلا، باشاقچى، ئۆتەڭ، باشئورچى، ئورچى، شەيدان) غا بۆلۈندى.

5- رايون (ھازىرقى ياۋا يېزىسى) بەش يېزا (مىڭ مو، باشئاۋات، چارشەنبە بازار، چېلىك، بۇلاق) غا بۆلۈندى.

6- رايون (ھازىرقى قاراساي يېزىسى) بەش يېزا (غازىغىل، شالدىراڭ، قوشكۆل، يېڭىئاۋات، خانئاۋات) غا بۆلۈندى.

7- رايون (ھازىرقى ئاقساراي يېزىسى) ئاز بىر قىسمى، كۇيانىڭ كۆپ قىسمى) يەتتە يېزا (قاقلىق، ئاچچىغۇي، ھالۇ، كۇيا، قارا قوزۇق، پاۋان، جىلغا) غا بۆلۈندى.

8- رايون (ماڭلاي، پۇرچاقچى، كۇيانىڭ بىر قىسمى يەرلىرى) يەتتە يېزا (تاخسا، ماڭلاي، ھالۇ، گادۇي، يىك ۋا، قارىلا، ياغاچچى) غا بۆلۈندى.

9- رايون (ھازىرقى پۇرچاقچى يېزىسى) ئالتە يېزا (قۇدۇقلا، پۇرچاقچى، باشجاي، ئاياغجاي، تۈگمەنىشېرىق، كاسا) غا بۆلۈندى.

10- رايون (ھازىرقى قوچى يېزىسى) ئالستە يېزا
(قازاق، كۆكيار، يېڭىمۇستەڭ، تۇتلۇق، تۆۋەن تۇتاسۇق،
باچۇق) غا بۆلۈندى.

11- رايون (جاھانباغ، توخۇلا يېزىلىرىنىڭ ۋە قارا-
قاش بازىرىنىڭ بىر قىسمى) يەتتە يېزا (ئۇزۇنئېرىسى،
بۇغۇچى، توخۇلا، قاراتام، قاياش، ئاقتام، ئالتۇنچى) غا
بۆلۈندى.

12- رايون (قاراقاش بازىرىنىڭ، توۋەت يېزىسىنىڭ
بىر قىسمى) بەش يېزا (ئەسكى، سۇپىلا، توۋەت، چورۇقلا،
ئاتباش) غا بۆلۈندى.

13- رايون (قاراقاش بازىرىنىڭ، توۋەت، يېڭىيەر يې-
زىلىرىنىڭ بىر قىسمى جايلىرى) يەتتە يېزا (ئاتباش، يۇ-
قىرى چاقار، تۆۋەن چاقار، يۇقىرى ئەسكى، تۆۋەن ئەسكى،
يېڭىيەر، سۈكۈلۈك) كە بۆلۈندى.

1956 يىلى:

بۇ يىل يېزا ئىگىلىكىنى كۆپىراتسىمىيەلەشتۈرۈش
باشلىنىپ بۇرۇنقى 13 رايون 11 رايونغا ئۆزگەرتىلدى.
ئەسلىدىكى 1 - رايون بىلەن 6- رايون قوشۇلۇپ 6-
رايون بولدى.

ئەسلىدىكى 7 - رايون بىلەن 8- رايون قوشۇلۇپ 7-
رايون بولدى.

ئەسلىدىكى 9- رايون 8- رايون بولدى.
ئەسلىدىكى 10- رايون 9- رايونغا، ئەسلىدىكى 11 -
رايون 10- رايونغا، ئەسلىدىكى 12 - ۋە 13- رايونلار قو-
شۇلۇپ 11- رايونغا ئۆزگەرتىلدى.

1958 - يىلى:

ئەسلىدىكى 11 رايون ئاساسىدا سەككىز خەلق گۇڭ-
شەپسى قۇرۇلدى.

- 1- رايون «1- ماي» خەلق گۇڭشېسى
 - 2- رايون «سەكرەش» خەلق گۇڭشېسى
 - 3- ۋە 4- رايون «جەددىي ئىلگىرىلەش» خەلق گۇڭشېسى
 - 5- ۋە 6- رايون «قىزىل بايراق» خەلق گۇڭشېسى
 - 7- رايون «نۇرلۇق» خەلق گۇڭشېسى
 - 8- ۋە 9- رايون «راكىتا» خەلق گۇڭشېسى
 - 10- رايون «يۇقىرى ئۆزلەش» خەلق گۇڭشېسى
 - 11- رايون «تىنچلىق» خەلق گۇڭشېسى
- 1962 - يىلىدىن كېيىن:

دائىرىسى كەڭ، باشقۇرۇشقا ئەپسىز بولۇپ قالغان ئىلمى نەزەردە تۇتۇلۇپ ئەسلىدىكى 3- رايون «جەددىي ئىلگىرىلەش» گۇڭشېسىدىن ئايرىلىپ «ئالغا» خەلق گۇڭشېسى قۇرۇلدى. ئەسلىدىكى 5- رايون «قىزىل بايراق» گۇڭشېسىدىن ئايرىلىپ «قىزىل يۇلتۇز» گۇڭشېسى قۇرۇلدى. شۇنىڭ بىلەن ناھىيە تەۋەلىكىدە ئون گۇڭشې بولدى. 1967 - يىلى «تىنچلىق» گۇڭشېسىنىڭ نامى «ئەلەمگە ماھىر» غا ئۆزگەرتىلدى.

1975 - يىلى:

1975 - يىلى ئەسلىدىكى «يۇقىرى ئۆزلەش» گۇڭشېسىنىڭ دېھقانچىلىق مەيدانى (لەمپە)، «ئەلەمگە ماھىر» گۇڭشېسىنىڭ دېھقانچىلىق مەيدانى (كاۋاك)، «راكىتا» گۇڭشېسىنىڭ دېھقانچىلىق مەيدانى (تۇز لۇقۇمۇتاغ) بىر-بىرىگە بىرلەشتۈرۈلۈپ «شەرق قىزاردى» گۇڭشېسى قۇرۇلدى. شۇ يىلى «نۇرلۇق» گۇڭشېسىنىڭ، «1- ماي» گۇڭشېسىنىڭ، «سەكرەش» گۇڭشېسىنىڭ، «جەددىي ئىلگىرىلەش» گۇڭشېسىنىڭ دېھقانچىلىق مەيدانلىرى بىرلەشتۈرۈلۈپ «شەرق شا-مىلى» گۇڭشېسى قۇرۇلدى. بۇنىڭ بىلەن بۇرۇنقى ئون گۇڭشې گە كۆپەيدى.

1978- يىلى: يەر ناملىرى ئەسلىگە كەلتۈرۈلۈپ، گۇڭشېلار نامىنىڭ ئەنئەنىۋى نامى ئىشلىتىلىشكە باشلىدى.

1982- يىلى: پۇرچاقچى يېزىسىنىڭ دائىرىسى تولدۇرۇپ كېڭەيتىلىپ كەتكەنلىكتىن ئەسلىدىكى 9- رايوننى ئايرىپ «قويچى» گۇڭشېسى قۇرۇلدى. بۇنىڭ بىلەن گۇڭشېلار 13 كە كۆپەيدى.

1984- يىلى: مەركەز ۋە ئاپتونوم رايوننىڭ بىر تۇتاش ئورۇنلاشتۇرۇشىغا ئاساسەن گۇڭشېلارنى يېزا - بازارلارغا ئۆزگەرتىش خىزمىتى ئېلىپ بېرىلىپ، 16 يېزا، بىر بازار تەسىس قىلىندى.

قاراساي، ياۋا، ئۇرچى، زاۋا، سايباغ، قويچى گۇڭشېلىرى بۇرۇنقى تەۋەلىكى بىلەن يېزىغا ئۆزگەردى.

قاراقاش بازىرى: قاپاقلا گۇڭشېسىنىڭ 1-، 10-، 11-، 12-، 13-، 14-، 15-، 16-، 17-، 18- چوڭ ئەترەتلىرى، 9- چوڭ ئەترەتنىڭ 4-، 5-، 6- كىچىك ئەترەتلىرى، 8- چوڭ ئەترەتنىڭ 4- كىچىك ئەترىتى، ئەسلىدىكى توۋەت گۇڭشېسىنىڭ 1- باشقۇرۇش رايونىدىكى ئۈچ چوڭ ئەترەت، 2- باشقۇرۇش رايونىنىڭ 1-، 2- چوڭ ئەترەتلىرى، 3- چوڭ ئەترەتنىڭ 1-، 2- كىچىك ئەترەتلىرى، ئەسلىدىكى توخۇلا گۇڭشېسىنىڭ 5- چوڭ ئەترىتىنى ئۆز دائىرىسىگە ئالدى.

كۇيا يېزىسى: ئەسلىدىكى كۇيا يېزىسىنىڭ 2-، 3-، 4-، 5-، 6-، 7-، 8-، 9-، 10- باشقۇرۇش رايونلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالدى.

ئاقساراي يېزىسى: ئەسلىدىكى ئاقساراي گۇڭشېسىنىڭ 3-، 4-، 5-، 6- باشقۇرۇش رايونلىرىنى، 8- باشقۇرۇش رايونىنىڭ 2- چوڭ ئەترىتىنى، 2- باشقۇرۇش رايونىنىڭ 2- چوڭ ئەترىتىنىڭ 3-، 4- كىچىك ئەترەتلىرىنى، ئەسلىدىكى كۇيا گۇڭشېسىنىڭ 1- باشقۇرۇش رايونىنى، 2-، 3- چوڭ ئەترەتلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالدى.

توخۇلا يېزىسى: ئەسلىدىكى توخۇلا گۇڭشېسىنىڭ 7-، 8-، 9-، 10-، 11-، 15-، 16-، 17- چوڭ ئەترەتلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالدى.

جاھانباغ يېزىسى: ئەسلىدىكى ئاقساراي يېزىسىنىڭ 1- باشقۇرۇش رايونى، 2- باشقۇرۇش رايونىنىڭ 1-، 3- چوڭ ئەترىتى، 2- چوڭ ئەترەتنىڭ 1-، 2- كىچىكىنىڭ

ئەترەتلىرى، 7- باشقۇرۇش رايونى، 8- باشقۇرۇش رايونىنىڭ 1-، 3-، 4- چوڭ ئەترەتلىرى، ئەسلىدىكى توخۇلا يېزىسىنىڭ 1- باشقۇرۇش رايونىنى ئۆز ئىچىگە ئالدى.

پۇرچاقچى يېزىسى: ئەسلىدىكى پۇرچاقچى گۇڭشېسىنىڭ 3-، 4-، 5-، 6-، 7-، 8-، 9-، 10-، 11- باشقۇرۇش رايونلىرىنى، قاپلا گۇڭشېسىنىڭ 9- چوڭ ئەترىتىنىڭ 1-، 2-، 3- كىچىكى ئەترەتلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالدى.

ماڭلاي يېزىسى: ئەسلىدىكى توخۇلا گۇڭشېسىنىڭ 1-، 2- باشقۇرۇش رايونلىرىنى، قاپلا گۇڭشېسىنىڭ 2-، 3-، 4- چوڭ ئەترەتلىرىنى، 5- چوڭ ئەترەتنىڭ 1-، 2-، 3- كىچىكى ئەترەتلىرىنى، 6-، 7- چوڭ ئەترەتلىرىنى، 8- چوڭ ئەترەتنىڭ 1-، 2-، 3-، 4- كىچىكى ئەترەتلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالدى.

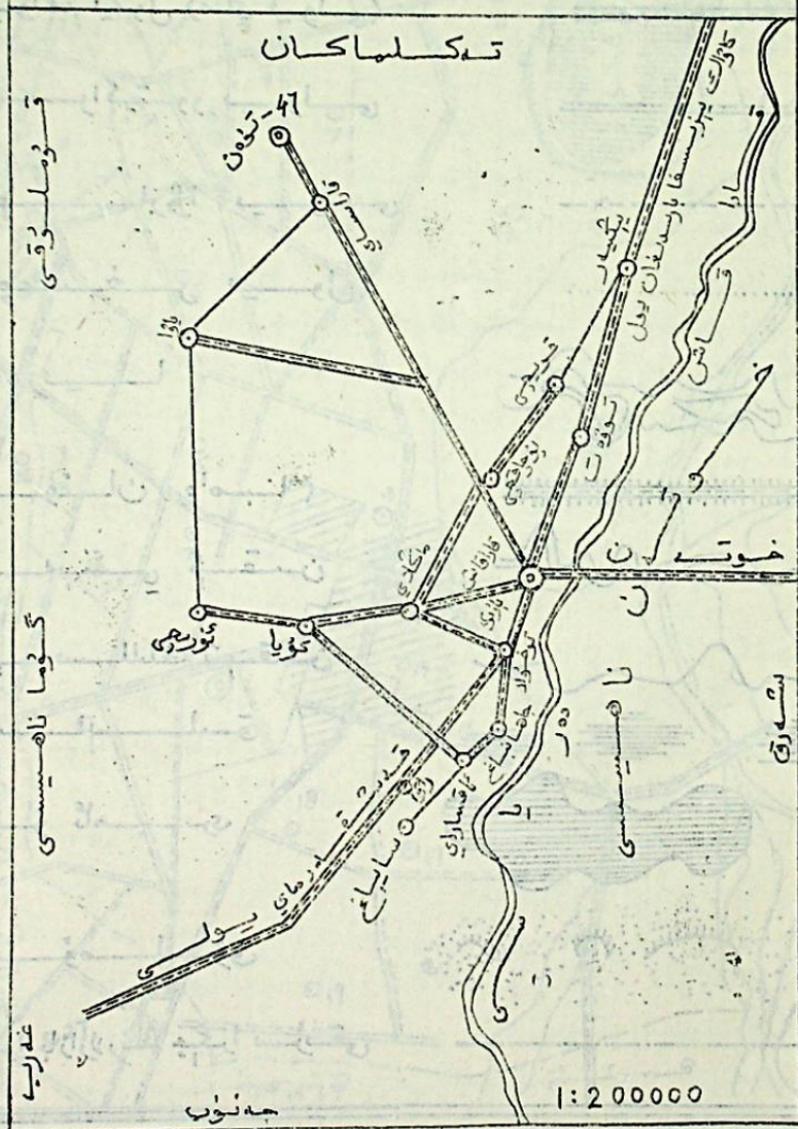
توۋەت يېزىسى: ئەسلىدىكى توۋەت گۇڭشېسىنىڭ 3-، 4-، 5-، 6-، 7-، 8- باشقۇرۇش رايونلىرىنى، 2- باشقۇرۇش رايونى، 3- چوڭ ئەترەتنىڭ بىر قىسمى جايللىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالدى.

يېڭىيەر يېزىسى: ئەسلىدىكى توۋەت گۇڭشېسىنىڭ 9-، 10-، 11- باشقۇرۇش رايونلىرىنى، كاۋاك گۇڭشېسىنىڭ كۆپۈكىيىملىك كەنتىنى ئۆز ئىچىگە ئالدى.

كاۋاك يېزىسى: ئەسلىدىكى تەۋەلىكىدىن كۆپۈكىيىملىك كەنتىدىن باشقا جايللىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالدى.

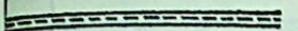
تۇزلۇقتۇتاغ يېزىسى: ئەسلىدىكى كاۋاك گۇڭشېسىنىڭ 6-، 7- باشقۇرۇش رايونلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالدى. 1988- يىلى قايتىدىن كاۋاك يېزىسىغا قوشۇۋېتىلدى.

قاراقاش ناھىيىسىنىڭ مەمۇرىي خەرىتىسى

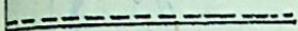

بىر تىپتىكى بەلگىلەرگە ئىزاھات

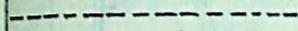
چولغى يول (ماي يولى)

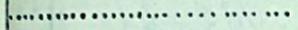
تىراكتور يولى

ھارۋا يولى

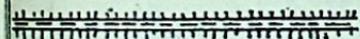
چىغىر يول

دەريا

تونان (دامبا)

تەبىئىي ئېقىن

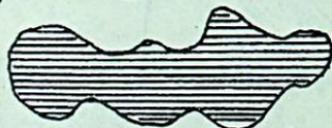
بەسلىك ئېقىن

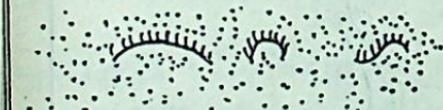
ساسلىق

سۇ ئامبىرى

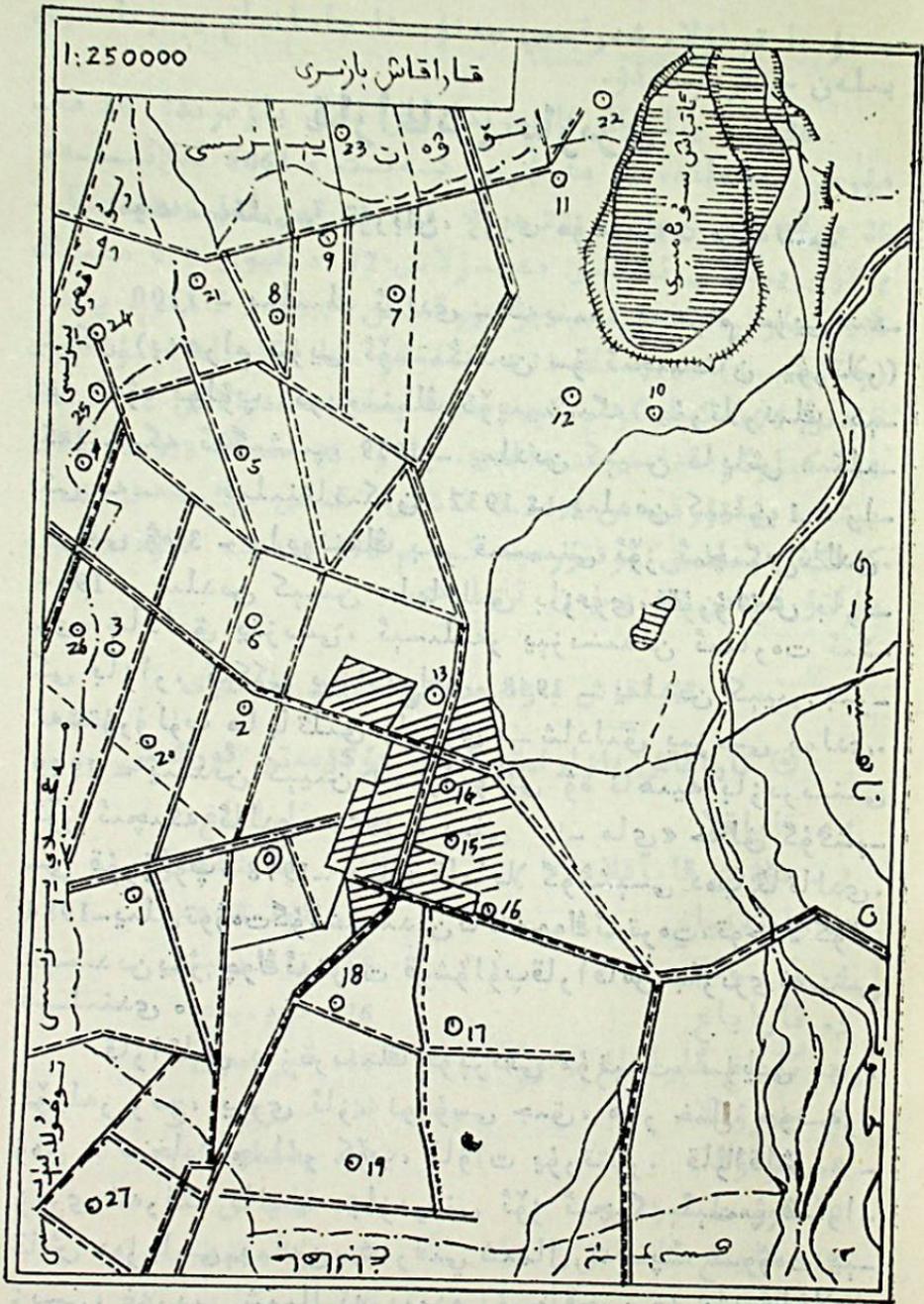

قۇملۇق

يېزا بازارلىرىغا چىگرا سىزىقى

قاراقاش بازىرى

مۇھەممەد ئىسمىن قۇربان، روزى مۇھەممەت مۇتەللىپ

1700 - يىلىنىڭ ئالدى - كەينىدە بەھرام سۈيى مىڭ
 لىكى (بەھرام سۈيى ئۆستىڭىدىن سۇ ئىچىدىغان يۇرتلار)
 غا تەۋە بولۇپ، نوپۇسنىڭ كۆپىيىشىگە، يۇرتلارنىڭ كې-
 ئىيىشىگە ئەگىشىپ، 1919 - يىلىدىن كېيىن قاياش مىڭلى-
 كى تەسىس قىلىنغانىكەن. 1937 - يىلىدىن كېيىن 1 - راي-
 يونى ۋە 3 - رايوننىڭ بىر قىسمىنى ئۆز ئىچىگە ئالدى.
 1944 - يىلىدىن كېيىن ھاياتلىق بازىرى، قۇرۇلۇش بازى-
 رى، شادلىق يېزىسى، ئېسىللىرى يېزىسىدىن ئىبارەت ئىك-
 كى بازار، ئىككى يېزا بولدى. 1948 - يىلىدىن كېيىن بىر-
 لەشتۈرۈلۈپ ھاياتلىق بازىرى - شادلىق يېزىسى بولدى.
 1949 - يىلىدىن كېيىن 1 - رايونى ۋە ناھىيە بازىرىنى
 ئۆز ئىچىگە ئالدى. 1958 - يىلى «1- ماي» خەلق گۇڭشې-
 سى قۇرۇلۇپ، 1978 - يىلى قاپاقلا گۇڭشېسى دەپ ئاتالدى.
 1984 - يىلى توۋەت گۇڭشېسىدىن ئالتەچوڭ تەرەت، توخۇلا گۇڭ-
 شېسىدىن بىر چوڭ تەرەت قوشۇلۇپ قاراقاش بازىرى تەسىس
 قىلىندى.

قاراقاش بازىرىنىڭ تۇپرىقى مۇنبەت، سۈيى مول،
 ئۆيلەر زىچ، يېرى ئاز، نوپۇسى چىق، ھەر خىل ھۈنەر-
 ۋەن - تىجارەتچىلەر كۆپ، ئاۋات يۇرتتۇر. قاراقاش بازى-
 رى شەرقتە ناھىيە بازىرىنى ئۆز ئىچىگە ئېلىپ قارار-
 قاش دەرياسى بىلەن، شەرقىي شىمال تەرەپتە توۋەت يې-
 زىسى، غەربىي شىمال تەرەپىدە پۇرچاقچى، غەربتە ماڭلاي،

جەنۇبتا توخۇلا. شەرقىي جەنۇبتا جاھانباغ يېزىلىرى بىلەن چېگرىلىنىدۇ.

1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا قاراقاش بازىرىدا 86 مەھمۇرىي مەھەللە، 21 مەمۇرىي كەنت، 6061 ئائىلە، 26 مىڭ 497 نوپۇس، 22 مىڭ 153 ھۆججەتلىك يەر بار. پۈتۈن يىللىق ئاشلىق مەھسۇلاتى 12 مىليون 460 مىڭ 536 كىلوگرامغا يېتىپ، بۇلتۇرقىدىن %1.75 ئاشتى. پاختا (چىگىتسىز) 180 مىڭ 733 كىلوگرامغا تۆۋەنلەپ، بۇلتۇرقىدىن 105 كىلوگرام كېمەيدى. پىلە مەھسۇلاتى 16 مىڭ 144 كىلوگرامغا مۇقىمدا لىدى. چارۋا 36 مىڭ 338 تۇياققا يېتىپ بۇلتۇرقىدىن %0.34 ئاشتى. كىشى بېشىغا توغرا كەلگەن يىللىق ئوتتۇرىچە كىرىم 576 يۈەنگە تۆۋەنلەپ بۇلتۇرقىدىن 55 يۈەن ئازايدى.

قاراقاش بازىرىدىكى كەنت ناملىرى

◎ قاراقاش بازارلىق خەلق ھۆكۈمىتى ئورگىنى

12. ئاراباغ	1. قاپاقلا
13. يېڭىمىشەھەر	2. تۆۋەن قاپاقلا
14. كۆنمىشەھەر	3. چىمەنباغ
15. تانا يېپىشى	4. ئالتۇنچى
16. ئويىباغ	5. قاراباغ
17. قېرىمچى	6. ئاياغ قاراباغ (بۆر)
18. سىزى	7. چورۇقلا
19. باشلەنگەر	8. كۈدۈك
20. قاياش	9. توۋەت ئېرىق
21. دۈشەنبە بازار	10. ئاياغ ئاتباش
	11. ئاتباش

چېگرىداش يېزىلاردىن خەرىتىگە چۈشكەن كەنتلەر:

توۋەت يېزىسىدىن: 22. چاھارباغ، 23. توۋەت

پۇرچاقچى يېزىسىدىن: 24. ئاياغ قۇدۇقلا، 25. ئال

تۇنچى، 26. چىنىمباغ.

توخۇلا يېزىسىدىن: 27. يېڭىمباغ.

قاياقلا

نەچچە يۈز يىللار بۇرۇن بۇ جايدا ئەڭ دەسلەپتە ئولتۇراقلاشقان كىشىلەر ئۆيلىرىنىڭ ئەتراپىغا قاياق تېرىخا نىسبەتتىن بۇلارغا «قاياقلا» دەپ نەقەم سىڭىپ قالغانىكەن. كېيىنچە بۇ ئاتالغۇ كەنتنىڭ نامى بولۇپ قاپتۇ.

يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن بۇ كەنتلىك كىشىلەرنىڭ بالا - چاقىلىرىنىڭ ۋە باشقا يۇرتلۇق كىشىلەرنىڭ كۆچۈپ كىرىپ تېرىقچىلىق قىلىشى نەتىجىسىدە بۇ كەنتنىڭ ئايدىدا بىنا بولغان يېڭى يۇرت - ئاياغ قاياقلا دەپ ئاتالدى.

1940 - يىللىرى ھازىرقى ناھىيىلىك چاي - چارۋا مەھسۇلاتلىرى شىركىتىنىڭ ئورنىدا قاياق لەقەملىك كىشىنىڭ ھەشەمەتلىك ئۆيلىرى ۋە بىر نەچچە مو مېۋىلىك بېغى بار ئىدى.

بۇ كەنتتە 1996 - يىلى ئاخىرىدا ئالتە مەھەللە، 470 ئائىلە، 1821 نوپۇس، 1649.5 مو تېرىلغۇ يەر بار. بۇ كەنتتە شىمال، سۈڭگۈچ، ياخشى دەپ ئۈچ مەھەللە بار.

ساراڭ مەھەللە

توۋەن قاياقلا كەنتىدە «ساراڭ ئايى»

مەنى» دەپ ئاتىلىدىغان بىر مەھەللە بار. مەتتوختى ھا-
جىمىنىڭ ئېيتىشىچە، يۈز يىللار بۇرۇن بۇ مەھەللىلىك
دېھقانلار بىلەن ئۇ مەھەللىلىك دېھقانلار سۇغا نۆۋەت
تالىشىپ ئۇرۇشۇپ قاپتۇ، دەسلەپتە ئۇ مەھەللىلىكلەر
پالتا - كەتمە نىلەر بىلەن بۇ مەھەللىلىك دېھقانلاردىن
بىر نەچچە كىشىنىڭ كاللا - قاپاقلىرىنى قانغا بويلاپتۇ،
ئۆز مەھەللىسىدىكىلەرنىڭ ئانى (بوزەك) بولۇپ كېتىپ-
ۋاتقانلىقىغا چىدىمىغان مەيدىسىدە ئەركەك تۈكى بار
بىر دېھقان جاننى ئالىقانىغا ئېلىپ بېسىپ پارقىراپ تۇر-
غان بىر پالتىنى ئويىناشقان پېتى قارشى تەرەپكە ھۇجۇم
قىلىپتۇ. ئۇ مەھەللىلىكلەر پالتىپاراق بولۇپ قېچىپتۇ.
بۇ پالۋان غەزىپىنى ياندۇرالمىدى ئىككى ئادەمنى چېپىپ
ئۆلتۈرۈۋېتىپتۇ. ئۇ مەھەللىلىكلەر بۇ مەھەللىلىكلەر
ئۈستىدىن بېگىمگە ئەرز سۇنۇپتۇ. ئەرز خېتىدە قاتىل
چېپىپ ئۆلتۈرۈشكە ھۆكۈم قىلىنمىسا، قانغا - قان، جان-
غا - جان ئالمىغۇچە شۇك (جىم) تۇرمايدىغانلىقىنى ئا-
لاھىدە ئاگاھلاندۇرۇپتۇ.

بەگ دەلىل - ئىسپاتلارنى ئەمەلىيەشتۈرگەندىن كېيىن
«قاتىل» نى چېپىپ ئۆلتۈرۈشنى پەرمان قىلىپتۇ. بۇ مەھەل-
لىلىكلەر «قاتىل» نى قۇتقۇزۇۋېلىش ئۈچۈن بەگنىڭ
ھۇزۇرىغا كېلىپ:

— بېگىم جانابلىرى، ئۆزلىرى «ھارۋىدا خوت يوق، ساراڭغا
سوت يوق» دېگەن ھېكمەتنى ئاڭلىمىغانمىدىلە؟ ئۆزلىرى ئە-
زەلدىن ساراڭلار گۇناھ قىلسا كەچۈرۈم قىلىنىپ كېلىۋات-
قانلىقىنى بىلىپ تۇرۇپ بىر ساراڭ ئادەمنى ئۆلۈمگە بۇي-
رىدىلا، دەپ تۇرۇۋاپتۇ.

بەگ «قاتىل» نى سىناپ باقماقچى، ئوڭ ئىكەنلىكى
ئىسپاتلانسا ھۆكۈمنى دەرھال ئىجرا قىلماقچى بولۇپتۇ.

ئىككى تەرەپنىڭ ۋەكىللىرىنى بىر-بىرىگە چىقىرىپ قارىتىپ، «قاتىل» نى يىلاپ كەلتۈرۈپتۇ، بىر جام قارا ئۈجمە بىلەن بىر جام قارا قوڭغۇزنى «قاتىل» نىڭ ئالدىغا قويۇپتۇ. «قاتىل» ئىككى جامغا سەپسىلىپ قارىغاندىن كېيىن بىر تال قوڭغۇزنى تۇتۇپلا ئاغزىغا سېلىپ چايناپ يۇتۇۋېتىپتۇ. بەگ شۇ مەيداندا:

— ساراڭنى جازالاش ئادىلىق جۈملىسىدىن ئەمەس، دەپ «قاتىل» نى ئازاد قىلىۋېتىپتۇ، ئۇ مەھەللىلىكلەر غىڭ قىلماپتۇ. شۇ ۋەقەدىن كېيىن بۇ مەھەللىگە «ساراڭ مەھەللە» دېگەن نام سېلىپ قالغانىكەن.

ساتىرىك شائىر ئەخمەتشاھ قاراقاشى

ساتىرىك شائىر ئەخمەتشاھ قاراقاشى تەخمىنەن 1740 - يىلى قاراقاش ناھىيىسىنىڭ قاپاقلا كەنت ھالۇ (ھالپۇيى) مەھەللىسىدە مۇبارەكشاھ ئىسىملىك بىر دىنىي ئۆلىما ئائىلىسىدە تۇغۇلغان. شائىرنىڭ دادىسى مۇدەرىس بولۇپ، كۆپلىگەن تالىپلىرى بار ئىدى. مەدرىستە تالىپلار دىنىي ئىلىم ئۆگەنگەندىن باشقا، ئەرەب، پارس تىللىرى بويىچە ئىلىم تەھسىل قىلاتتى. ئەدەبىيات، تارىخ ۋە ئىلمىي نۇجۇم ئۆگىنىشتى. شائىر ياش چاغلىرىنى دادىسىنىڭ ئەنە شۇنداق ئەۋزەل شارائىتى ئاستىدا ئۆتكۈزدى ۋە شۇ ۋاقىتتىن باشلاپ ئەدەبىيات ئىلمى تەربىيە كە كۆپرەك قىزىقىشتا بولدى.

شائىر 18 ياشقا كىرگەندە دادىسىنىڭ تاپشۇرۇقى بويىچە قەشقەرگە بېرىپ «خانلىق مەدرىس» تە ئوقۇشقا باشلىدى. بۇ يەردىكى قايناق ئىلمىي ھايات شائىرنى

تېخىمۇ كۈچلۈك ئىشەنچ ۋە ئۈمىد بىلەن تەمىنلەپ، ئۇنى ئىلىم - پىلىمنىڭ كەڭرى شارائىتىغا - تەپەككۈرنىڭ پاساھەت ۋە بالاغەت مۇھىتىغا باشلاپ كىردى.

شائىر 24 ياشقا كىرگەن يىلى خىيالىلىق مەدرىستىكى ئوقۇش ھاياتىنى ئاخىرلاشتۇرۇپ، ئانا يۇرتى - قاراقاشقا قايتىپ كەلدى، ھەمدە شۇ چاغدىكى يۇرت مەكتەپلىرى ئىنايەتلا مۇپتەننىڭ ئىشەنچىسى بويىچە داڭلىق گۈزەر مەسچىتىگە ئىماملىققا تەيىنلەندى.

شائىر خەلقىنىڭ ئىشەنچىسىنى كۆزدە تۇتۇپ، شەرىپ مەت ئىشلىرىغا قاتناشقاندىن باشقا، ۋاقىتىنى ئاساسەن تېۋىپلىق كەسپى بىلەن ئۆتكۈزۈپ، كىتاب ئوقۇش ۋە يېزىقچىلىق ئىشلىرى بىلەن مۇستەقىل ھايات كەچۈرۈشكە باشلىدى. 1828 - يىلى 88 يېشىدا كېسەل سەۋەبى بىلەن ئالەمدىن ئۆتتى.

شائىر ئەخمەتشاھنىڭ خەلق ھاياتىغا چوڭقۇر سىم گىپ كەتكەن مەشھۇر شېئىرى - «سالامنامە» بۈگۈنگە قەدەر ئۆزىنىڭ قەدەر - قىممىتىنى ۋە گۈزەللىكىنى ساقلاپ ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئەڭ ياخشى كۆرۈپ ئوقۇيدىغان مەنىۋى مىراسى بولۇپ كەلمەكتە.

شائىرنىڭ نەسەب ۋارىسى ئابدۇقادىر ئاخۇننىڭ تەكىتلىشىچە: شائىرنىڭ تالىپلىرى تەرىپىدىن كۆچۈرۈلگەن بىر دانە قول يازما بار بولۇپ، بۇ كىتاب 1968 - يىلى مەدەنىيەت ئىنقىلابى بۆلىمىدا يوق بولغان. بۇنىڭدا 30 پارچىغا يېقىن غەزەل - مۇخەممەسلىر ۋە ھەجۋىلەر بار بولۇپ، ئەڭ ئاياغ ھەجۋى پارچە شېئىر - مۇسۇ كۆچۈرۈلگەن.

شائىرنىڭ «سالامنامە» (نەزەر - مۇپتەنغا خەت) ناملىق سائىرىك شېئىرى توغرىسىدا مۇنداق بىر پاراڭ ساقلا

لىمىنىپ كەلمەكتە: شائىر ئەخمەت شاھ قەشقەردىكى ئوقۇشنى تاماملاپ قايتار ۋاقتىدا بىللىلە ئوقۇغان ئاقسۇلۇق ساۋاق دىشى نەزەر مۇپتىغا ياخشى بىر ئات ئەۋەتمەشنى تەلەپ قىلىپ پۇل ئەۋەتىدۇ، نەزەر مۇپتى ئەۋەتكەن ئات شېئىر-دا پاش قىلغاندەك ئەيىب-نۇقسانغا ئىگە ئات بولغانلىقى تىن شائىر غەزەپلىنىپ «سالامنامە» نى يېزىپ نەزەر مۇپتىغا ئەۋەتىدۇ. نەزەر مۇپتى چوڭ بىر بەزمە ئۈستىدە ئولتۇرغاندا بۇ شېئىر سالامنى تاپشۇرۇپ ئېلىپ خۇشاللىققا دا بىر تالىپقا ئۇنلۇك ئوقۇپ كۆپچىلىككە ئاڭلىتىشنى، شۇنىڭ بىلەن تېخىمۇ يۇقىرى ئىناۋەتكە ئىگە بولۇشنى كۆزلەيدۇ.

نەزەر مۇپتىنىڭ تالىپى شېئىرنى دېكلاماتسىيە ئاھاڭىدا ئوقۇپ ئوتتۇرا قىسمىغا كەلگەندە نەزەر مۇپتىنىڭ چىرايى ئۆڭۈپ ئىلىگىرىكى خۇشاللىقتىن ئەسەرمۇ قالمايدۇ. ئۇ، تالىپنىڭ پېشىنى نەچچە قېتىم تارتسىمۇ بىر ئوقۇغىنىچە ئاخىرىغىچە تۈگىتىدۇ.

نەزەر مۇپتى نەچچە كۈنگىچە گېلىدىن غىزا ئۆتمەي قاتتىق ئازابلىنىدۇ. نەتىجىدە شائىر ئەخمەت شاھنى ھەج-ئوي قىلىدىغان «ياپىلاق» ناملىق شېئىرنى يېزىپ ئەۋەتىدۇ!

شائىرنىڭ تالىپلىرى كۆچۈرگەن توپلامغا نەزەر مۇپتىنىڭ ئەنە شۇ «ياپىلاق» شېئىرىمۇ كىرگۈزۈلگەن بولۇپ، بۇ توپلامنىڭ يوقۇلىشى كىشىنى بەكمۇ ئەپسۇسلاندۇرىدۇ. لېكىن شائىرنىڭ «نەزەر مۇپتىغا خەت» شېئىرى بۇ گۈنگىچە خەلقىمىزنىڭ قەلبىدە مۆھۈر كەبى ئېنىق ساقلىنىپ كەلمەكتە.

كۆپلىمگەن ئىخلاسلىرى شائىرنىڭ «پۇل»، «شاھ پۇل»، «مېھرىلەر جېدىلى»، «دوڭخاق»، «ھەزەرەت» قاتار-

لىق داڭلىق ھەجۋىيلىرىنىڭ بارلىقىنى، ئۇنى خەلق زامانىلاردىن بېرى ئوقۇپ كېلىۋاتقانلىقىنى قەيت قىلىدۇ. ئىلىم سۆيگۈچى ئەۋلادلارنىڭ بۇ مەنىۋى بايلىقلىرىنى داۋاملىق ئىزدىشىنى تەۋسىيە قىلىمىز.

قاراباغ

بۇنىڭدىن نەچچە يۈز يىللار ئىلگىرى بۇ يەردە باغلىرىغا كۈن چۈشمەيدىغان بىر ج-ۋۋازچى ئولتۇرىدىكەن. بىر كۈنى ياغ تارتتۇرىدىغان بىر ئادەم بۇ ج-ۋۋازچىنىڭ ئۆيىنى تاپالماي بىرسىدىن سورىغانىكەن: — ئەنە، ئاۋۇ كۆرۈنگەن قارا باغقا بارسىڭىز ئۆي شۇ يەردە، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. شۇ چاغدىن باشلاپ بۇ مەھەللىگە «قاراباغ» دەپ ئىسىم سىڭىپ قاپتۇ. بۇ كەنتتە 1996 - يىلى ئاخىرىدىكى سانلىق مەلۇماتتا ئۈچ مەھەللە، 282 ئائىلە، 1179 نوپۇس، 804.5 مو تېرىلغۇ يەر بار.

ئالتۇنچى

بۇ جاي ئەسلىدە ماڭلاي يېزىسىدىكى ئالتۇنچى كەنتى بىلەن بىر گەۋدە ئىدى. بەھرام سۈيى ئۆستىڭىدىن سۇ ئىچىدىغان مەھەللىلىرى سۇغىرىشتىكى قىيىنچىلىقنى ئا- سانلاشتۇرۇش زۆرۈرىيىتى بىلەن 1984 - يىلىدىن باشلاپ قاراقاش بازىرىغا تەۋە قىلىنىپ يەنىلا ئالتۇنچى دەپ ئاتا- تالدى. لېكىن بۇ جايدىكى كىشىلەرنىڭ كۆپچىلىكى نا- ماز ئوقۇش، جەسەت دەپنە قىلىشلاردا ماڭلاي يېزىسى- نىڭ ئالتۇنچى كەنتىگە بارماقتا.

1996 - يىلى ئاخىرىدا بۇ كەنتتە ئۈچ مەھەللە، 221 ئائىلە، 840 نوپۇس، 777.5 مو تېرىلغۇ يەر بار.

چورۇقلا

بۇرۇن بۇ جايدا چورۇق تېكىپ ساتىدىغان كىشىلەر جەمئىي بولغانلىقتىن ئۇلارنىڭ مەھەللىسى چورۇقلا دەپ ئاتاغانىكەن. كېيىنچە بۇ ئاتالغۇ كەنتنىڭ نامى بولۇپ قاپتۇ ①. تېرىدىن تېكىپلىدىغان بۇ ئاياغ كىيىمىنىڭ نامى قىمى يوق بولۇپ، يېنىك، مېڭىشقا ئەپلىك بولغانلىقتىن گەرلەر كىيىپلا قالماي، قىز - ئاياللارمۇ كىيىپتتى. يېقىنقى 50 - 60 يىلدىن بۇيان كىشىلەر چورۇق كىيىمىگە ئىمكانىي بۇ ھۈنەرنىڭ بازىرى بولماي قالدى. بۇ كەنتتە 1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدىكى سانلىق مەلۇماتتا تۆت مەھەللە، 243 ئائىلە، 1092 نوپۇس، 997.5 مو تېرىلغۇ يەر بار.

بۇ كەنتتە ياغچى، چەكمەن، توخۇ، قۇلاق، كاساڭ، ۋاراق دەپ ئالتە مەھەللە بار. ياغچىلارنىڭ مەھەللىسى ياغچى، چەكمەن توقۇيدىغانلارنىڭ مەھەللىسى چەكمەن، كۆپ توخۇ باققانلارنىڭ مەھەللىسى توخۇ، كاساڭ ياسىغانلارنىڭ مەھەللىسى كاساڭ دەپ ئاتالغانىكەن. قۇلاق مەھەللىلىكلىرى قۇلاقنى قۇلاققا يېتىپ پەس ئاۋازدا گەپلىشىدىكەن. ۋاراق مەھەللىلىكلىرى كىتاب ۋاراقلىشىدەك شىئاراق - شۇرۇق سۆزلىشىدىكەن.

① خەلق ئارىسىدا «شامە شرەپ ساپايى چېلىپ ئۆتكەندە: زۇجىدىكى چوڭ - كىچىك ھەممە ئادەم قۇشقاچلاردەك چۇرۇقلىشىپ ئۇنىڭ كەينىگە كىرىۋاپتۇ. شامە شرەپ تېرىكىپ «پەسرەك چۇرۇقلا» دېگەنلىكتىن بۇ يەردىكى نامى چۇرۇقلا بولۇپ قالغان» دېگەن گەپلەرمۇ تارقىلىپ يۈرۈپتە.

كۇدۇك

تەخمىنەن 200 يىللار ئىلگىرى بۇ جايدا سەيپۇل مولا-
لام دېگەن بىر ئادەم بار ئىكەن. ئۇنىڭغا دائىملا كۇدۇم-
با ① چىققاچقا «كۇدۇم» دەپ لەقەم سىڭىپ قاپتۇ. يىللار-
نىڭ ئۆتۈشى بىلەن ئۇلار غوللۇق بىر ئايماقنى تەشكىل
قىپتۇ ۋە «كۇدۇم» دېگەن سۆز «كۇدۇك» غا ئۆزگىرىپ كەت-
تى نامى بولۇپ قاپتۇ.

يەنە بىر رىۋايەتتە، بۇ يەرگە مۇسا دەرۋىش دېگەن
بىر ئادەم كېلىپ، قايىققىلا بارسا كىشىلەرنىڭ ئارقىسى-
دىن «گۇدۇك» لاشقانلىقىنى ئاڭلاپ قاپتۇ. شۇنىڭ بىلەن
ئۇ كېتەر چېغىدا چاقچاق قىلىپ ئۇزاتقىلى چىققانلارغا
مۇنداق دېگەنمەن:

— مەن بۇ «گۇدۇك» مەھەللىسىگە يەنە كېلىمەن.
ئەنە شۇ چاغدىن باشلاپ بۇ كەنتنىڭ نامى «كۇدۇك»
دەپ ئاتىلىپ قاپتۇ.
1996 - يىلى ئاخىرىسىدا بۇ كەنتتە بەش مەھەللى،
299 ئائىلە، 1323 نەپۇس، 896 مو تېرىلغۇ يەر بار.

توۋەت ئېرىق

ئىلگىرى بۇ كەنتنى كېسىپ ئۆتۈدىغان بىر ئېرىق
بولۇپ، ئۇ توۋەت يېزىسىغا تۇتاشقاچقا «توۋەت ئېرىق»
دەپ ئاتالغانىكەن. كېيىن، بۇ ئېرىقنىڭ رولى تۈگەپ
تۈزلىنىپ كېتىپتۇ ۋە ئۇ يەرگە ئۆيلەر سېلىنىپتۇ. شۇنىڭ
بىلەن ئېرىق يوقىلىپ ئۇنىڭ ئىسمى كەنت نامى بولۇپ
قاپتۇ.

① كۇدۇمبا — تولمىرى ئادەمنىڭ باش قىسمىغا پەيدا بولىدىغان
ناھايىتى چوڭ قاپارتمىلىق جاراھەت.

توخۇ لەقە مىلىكلەر: ئېيتىشلارغا قارىغاندا، ئۇلار تەخمىنەن بەشىنچى ياكى ئالتىنچى بوۋىسىنىڭ ئون بىر بالىسى بولۇپ، ئۇلار كۈندۈزى دائىم چوقۇشۇپ يىغىلىپ شىپ يۈرىدىكەن. ئەمما، كەچلىكى ھەممىسى ئۈن - تىن سىز يىغىلىپ كۆۈۋۈكتەك كىچىككىنە ئۆيدە جۈمپا قىلىشىپ ياتىدىكەن. ئەنە شۇ ۋاقىتتىن باشلاپ ئۇلارغا توخۇ لەقەمى سىڭىپ قاپتۇ. ھازىر توخۇ لەقەملىكلەر 30 ئائىلىگە يەتتى.

1996 - يىلى ئاخىرىدىكى سانلىق مەلۇماتتا بۇ كەنتتە تە ئۈچ مەھەللە، 169 ئائىلە، 766 نوپۇس، 646 مو تېرىلغۇ يەر بار.

ئاتباش

قاراقاش بازىرىدا قاراقاش دەرياسى بويىغا جايلاشقان «ئاتباش» دەپ ئاتىلىدىغان بىر كەنت بار. نېمە ئۈچۈن «ئاتباش» دەپ ئاتالغانلىقى توغرىسىدا بۇنداق ئىككى خىل مەنبە بار. بىر خىلى: بۇ يەر يۇرت بولۇش تىن ئىلگىرى قاراقاشتىن ئاقسۇ، كۇچارغا قەغەز، يىپەك، قاشتېشى، گىلەم قاتارلىق يەرلىك مەھسۇلاتلارنى توشۇپ دىغان كارۋانلارغا ئۆلۈك ئاتنىڭ بېشى ئۇچراپتۇ. كارۋانلار ئاخشىمى قونالغۇدا توپلىنىپ پاراڭلىشىۋېتىپ ھېلىقى جايدا ئاتنىڭ بېشىنى كۆرگەنلىكىنى بىر - بىرىگە ئېيتىپ بېرىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن بۇ يەر ئاتباش دەپ ئاتىلىپ قالغانىكەن.

يەنە بىر خىلى: بۇرۇن بۇ يەردە تاز ئادەملەر جىق ئىكەن. بىر تېۋىپنىڭ مەسلىھىتى بىلەن بۇ تازلار كەلكۈن كەلگەندە لاي سۇ بىلەن ھەر كۈنى كالىسىنى يۇيۇش

نى بىر نەچچە ھەپتە داۋاملاشتۇرۇپتۇ. كالىلىلىرى ئەتلىدە -
نىمپ چاچ ئۈنۈپتۇ. بۇلاردىن بىرسى قوشنا يۇرتتىكى بىر -
سى بىلەن سوقۇشۇپ قاپتۇ، ئۇ كىشى كالىلىسى ئەتلىدىن
چاچ ئۈنگەن بۇ كىشىنى:

— چوڭ گەپ قىلماڭ ئەتباش تاز، دەپ تىللىغاندە -
كەن، ئەتراپتىكىلەر كۈلۈشۈپ كېتىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن بۇ
مەھەللىلىكلەرگە «ئەتباش» دەپ لەقەم سىڭىپ قاپتۇ.
مەھەللىمۇ شۇ نام بىلەن ئاتىلىپتۇ. يىللارنىڭ ئۆتۈشى
بىلەن «ئەتباش» دېگەن سۆز كىشىلەرنىڭ تىلىدا «ئەت -
باش» قا ئۆزگىرىپ قاپتۇ.

1996-يىلى ئاخىرىدىكى سانلىق مەلۇماتتا بۇ كەنتتە تۆت
مەھەللە، 219 ئائىلە، 1033 نوپۇس، 933 مو تېرىلغۇ يەر بار.

يېڭى شەھەر

1919- يىلى قاراقاش ناھىيىسى تەسىس قىلىنغان
دىن كېيىن، ئامبالنىڭ تۇڭچىسى (تەرجىمانى) يېڭىيەر -
لىك توختىبەگ ھاجىم يەر تاللاپ شەھەر ئەتراپىنى كۆ -
رۈپ چىققاندىن كېيىن «ئورنى ئېگىز، كەلكۈن ياكى يار
سۈيى بېسىپ كېتىش خەۋپىدىن خالى» دەپ قاراپ، ھازىر -
قى ناھىيىلىك ج خ ئىدارىسىنىڭ ئائىلىلىكلەر قورۇسى
ئورنىدا ئامبال يامۇل سالدۇرغانىكەن (بۇ جاي گۈڭ-غو -
جىلارنىڭ ۋەخپە يېرى ئىكەن) ھازىر سالاھىيەت گۇۋاھنا -
مىسى يېڭىرىلىۋاتقان بىر قەۋەتلىك ئىشخانلار ئەينى
يىللاردىكى ئامبال يامۇلىنىڭ نىشانىسىدۇر. بىر نەچچە
يىلدىن كېيىن ئامبال يامۇلىنىڭ غەرب تەرىپىگە يانداش -
تۇرۇپ ساقچى ئىدارىسى سېلىنغان بولۇپ، بۇ ئىككى ئور -
گاننىڭ دەرۋازىسى جەنۇبقا قارايدىكەن. ھازىرقى ئاب

دۇراخمان ھاجىمىنىڭ ئۆيىدىن دورا باشتۇرۇش شىركىتىنىڭ ئالدىنقىچە چوڭقۇر سازلىقى - پاتقا قلىقى بولۇپ، توختىمىگە ھاجىم ئامبالغا ۋە كالىتەن ھاشار سېلىپ توپايۇت كەپ تىنىدۇرۇپ ساقچى ئىدارىسىنىڭ ئالدىدىن جەنۇبقا قا- رىتىپ يول ئالغانىكەن. 1930- يىللىرى بۇ يولدا سەككىز- ئون ئائىلىلىك خەنزۇ ئورۇنلىشىپ گۇرۇكەشلىك، تاماكا- ھاراق، گازىر - پۇرچاق سېتىش بىلەن شۇغۇللانغانىكەن. كېيىنچە ھۆكۈمەت ئەمەلدارلىرىنى ئىزدەيدىغان كىشىلەر- نىڭ، ئاشخانا، ناۋايخانا... لارنىڭ كۆپىيىشىگە ئەگىشىپ، بۇ كوچا يىلىدىن - يىلغا ئاۋاتلىشىپ 1940- يىللىرىغا كەلگەندە يېڭىشەھەر دەپ ئاتالدى. 1950- يىلىدىن كېيىن سودا - سانائەتچىلەر ئۇيۇشمىسى، سودا شىركىتى، پوچ- تىخانا، باج ئىدارىسى، بانكا، دورا شىركىتى، رادىئو ئۈزبىلى قاتارلىق ئورگانلار ئورۇنلىشىپ بۇ كوچا تىخىمۇ ئاۋاتلىشىپ كەتتى. 1965- يىلىدىن بۇيان بۇ يولدىكى ئىدارە- ئورگانلارنىڭ كۆپچىلىكى ھازىرقى ئورنىغا يۆتكىلىپ قا- راقاش ناھىيىسىنىڭ يەكشەنبە بازىرى بۇ كوچىدا قى- زىيدىغان بولدى (بۇ بازار 1980- يىلىدىن كېيىن ھازىر- قى ئورنىغا يۆتكەلدى). ھازىر بۇ كوچىنىڭ ئىككى تە- رپىگە كىشىلەر ئۆي سېلىپ يەنىلا ئاۋات قىلىپ بېرىلدى. ساقلاپ قالدى.

ئامبال يامۇلىنىڭ ئورنى كېيىن تۇڭگان، شېكشى- سەي، گومىنداڭ دەۋرلىرىدە ناھىيىلىك ھاكىمىيەت ئور- گىنى بولدى، 1950- يىلىدىن 1966- يىلىغىچە ناھىيىلىك خەلق كومىتېتى ئورگىنى بولدى. شۇ يىلى ناھىيىلىك جىخ ئىدارىسىنىڭ دەرۋازىسى غەربكە، ناھىيىلىك خەلق كومىتېتى ھازىرقى ئورنىغا يۆتكەلگەندىن كېيىن، جىخ ئە-

دارسىنىڭ دەرۋازىسى ئالدىدىكى داۋانغا ئاساسدۇلۇپ ئېز قارىم، ئېزىز ئاخۇنلار ئۆيى سېلىپ يول توسالدى.

تۆختىبېگ ھاجىم 1925- يىلىدىن كېيىن ھازىرقى ئې- لېكتىر ئېنېرگىيە شىركىتىنىڭ يېنىدىكى سېمونت پۈتمە- نىڭ ئورنىدا «ئامبال ئازمىسى» قۇرۇپ، ئامبال يامۇل- نىڭ ئىچىگە قىش - ياز سۇ ئاقىدىغان بولغا ئىكەن، كېيىن- كى يىلى بۇ ئېرىق يار كېتىپ ئۇلۇغ سۇ ھازىرقى يەكشەن- يە بازارىنىڭ غەربىدىن ج خ ئىدارىسىنىڭ كەينىگىچە چوڭقۇر ئويۇپ ئاققان ئىكەن. بۇ چوڭقۇرلۇقنىڭ ئىز - نى- شانىسى ھازىرمۇ بار. 1960- يىلىدىن كېيىن ناھىيىلىك نېفىت شىركىتى، قول - سانائەت بىرلەشمىسى، 3- باش- لانغۇچ مەكتەپ، ئاپتوموبىل ئەترىتى، تۈرلۈك ماللار شىر- كىتىنىڭ ئىككى چوڭ دۈكۈنى قاتارلىق ئورگانلار بۆكەن- تىنىڭ تەۋەلىكىدە سېلىندى. مەملىكەت بويىچە 300 مەدە- نىيەتلىك بازار، شىنجاڭ بويىچە ئون مەدەنىيەتلىك بازارنىڭ بىرىسى - يەكشەن يە بازار بۆكەننىڭ دائىرىسىدە قىزىماقتا. بۇ كەنتتە 1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا تۆت مەھەللىسى، 284 ئائىلە، 1235 نوپۇس، 750 مو تېرىلغۇ يەر بار.

جەنۇبىي سىزايى قىلىش

1968- يىلى «ماۋجۇشىغا سادىق بولۇش» ئەۋج ئې- لىپ كەتتى. ئەتىگەندە ماۋجۇشىنىڭ سۈرىتى ئالدىدا «سا- داقتە ئۇسسۇلى» ئويناش، «ساداقتە ناخشىسى» ئوقۇش، كەچتە بىر كۈنلۈك ئىشتىن ماۋجۇشىنىڭ سۈرىتىگە دو- كىلات قىلىش - «ساداقتە تىنىڭ كۈنكەرت ئىپادىسى» ئىدى. ھەربىي قىسىملاردىكى ئوفىتسىر - ئەسكەرلەر، كان، زا- ۋۇتلاردىكى ئىشچىلار، يېزىلاردىكى دېھقانلار، ئوقۇتقۇچى-

ئوقۇغۇچىلار تولۇق قاتنىشىشى كېرەك ئىدى. «ساداقتىكى ناخشىسى» دا:

«قەدىردان ماۋجۇشى قەلبىمىزدىكى قىزىل قۇياش،
سىزگە ئېپىتار يۈرەك سۆزىمىز شۇنچە كۆپ بىزنىڭ،
كۈيلەپ سىزنى تۈگىمەس ناخشىمىز بىزنىڭ،
كۈيلەپ سىزنى زور ھاياجاندا،
باقار ئىللىق چىرايىلار قىزىل قۇياشقا،
بىز سىز ئاتىمىزغا چەكسىز ئۇزۇن-
چەكسىز ئۇزۇن ئۆمۈر تىلەيمىز»
دېگەنگە ئوخشاش مەسرالار بار ئىدى.

شۇ يىلى 11- ئاينىڭ بىر كۈنى ئەتىگەندە 13-دادۇي (يېڭىشەھەر كەنت) نىڭ 1- شياۋدۇيىدىكى دېھقانلار «ساداقتىكى ئۇسسۇلى» ئويناش ئالدىدا شياۋدۇيىچاڭ (ئەترەت باشلىقى) توختاخۇن يوقلىما قىلىپ مەھتەمىنىڭ كەلمىگەنلىكىنى بىلدى. ھاشىخان دېگەن ئايال توختاخۇننىڭ بۇيرۇقىغا ئاساسەن مەھتەمىنىڭ ئۆيىگە كېلىپ ئۇنى ئويغاتتى. (ئۇ دادىسى كېسەلدە، ئۆكسى ئەلەم كۈرىشىدە ئۆلۈپ كەتكەن يالغۇز ئوغۇل ئىدى). مەھتەمىن ھازىرلا بارىدىغانلىقىنى ئېيتتى. توختاخۇن ھاشىخاننىڭ يالغۇز قايىتىپ كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ:

— نېمەنداق مەھتەمىنى بىلە ئېلىپ كەلمىدىڭىز؟
كەينىڭىزگە قايتىپ دەرھال ئۇنى بىلە ئېلىپ كېلىڭ،
دېدى. ھاشىخان مەھتەمىنىڭ ئۆيىگە كېلىپ:
— تېز بولۇڭ، شياۋدۇيىچاڭ ئاچچىقلاپ قالدى، دېدى.
مەھتەمىن:

— كىيىمىمنى كىيىۋاتىمەن، ھازىرلا باراي، توختا

خۇن مەن بىلەن نىلا قاپتىغۇ؟- دېدى. ھاشىخان توختاخۇن
نىڭ يېنىغا كېلىپ گەپتىن گەپ تۇغدۇرۇپ:

— مەن توختاخۇننىڭ X نى بىر نېمە قىلىمىدىم. مەن
بارمىساممۇ ناخشىسىنى ئوقۇۋەرسۇن دېدى،- دېگەن گەپنى
ئاخىرلاشتۇرۇپ تۇرۇشىغا مەھتەمەن يېتىپ كەلدى. توختا-
خۇن مەھتەمەنگە :

— نېمەشقا شۇنداق دېدىڭ؟- دەپ ۋارقىراپ دېۋەي-
لەپ كەلدى. مەھتەمەن ئۇنداق دېمىگەنلىكىنى دەپ تۇر-
سىمۇ توختاخۇن ئۇنىڭ ياقىسىنى بوغۇپ:

— ئاشۇ گەپنىڭ مېنىڭ ئالدىدا يەنە بىر قېتىم
دېگىنە،- دەپ ۋارقىراپ ئون سەككىز ياشلىق مەھتەمەننى
ئاستىغا بېسىپ ئۇرۇشقا باشلىدى. مەھتەمەن مۇشتقا چى-
دىيالىماي، «توۋا قىلدىم» دېگەن مەنادا «ماۋجۇشى ياشى-
سۇن» دەپ ۋارقىرىدى. لېكىن توختاخۇن ئۇنى ئۇرۇۋەردى.
مەھتەمەن جان ئاچچىقىدا يانچۇقىدىكى پىچاقنى ئېلىپ
ئۆزىنى بېسىپ تۇرغان توختاخۇننىڭ بويىغا تىقتى. پى-
چاق ئېتىك بولغاچقا توختاخۇننىڭ بويۇن تومۇرىدىن
قان ئېقىلىپ چىقىپ شۇ يەردىلا جان ئۆزدى.

«سادىق بولۇشقا قارشىلىق كۆرسەتكەن قاتىل، نەق
ئەكسىلىتىنى قىلمايچى» مەھتەمەن دەرھال تۈرمىگە قامالدى.
ئىنىقىلارنى ئامما (ئاساسلىقى توختاخۇننىڭ تۇغقانلىرى
ۋە يېقىنلىرى) ناھىيىلىك جامائەت خەۋپسىزلىكى ئىدا-
رىسىغا كېلىپ مەھتەمەننى ئېتىپ ئۆلتۈرۈپ پرولېتارىيات
دىكتاتورىسىنىڭ كۈچ - قۇدرىتىنى نامايان قىلىشنى تە-
لەپ قىلىشتى. ئايرىم كامىرغا سولاپ قويۇلغان مەھتەمەن
بۇ غەزەپتىن خەۋەر تېپىپ قورقۇپ كەتتى. چاپىنىنى يىر-
تىپ يىپ ئېشىپ كامىرنىڭ ئىچىدە ئېسىلىپ ئۆلۈۋالدى.

ھازىرقى ناھىيىلىك تۈرلى ماللار شىركىتىنىڭ ئۈنۈن-
 نېۋىرسال ماگىزىنىنىڭ ئورنى ئەسلىدە ئېگىز مازارلىق
 ئىدى. 1966- يىلى يازدا لاي ئېقىتىپ تۈزلەندى. 1967-
 يىلدىن باشلاپ بۇ جاي ناھىيە بويىچە چوڭ يىغىن مەيدان
 دىنى بولدى. يىغىن سەھنىسىنىڭ ئالدىدىكى لوزۇنكا-
 پلاكات ئېسىلىدىغان دارشەكىللىك ياغاچ قۇرۇلما ئاشۇ
 كۈنى دارنىڭ ئۆزىلا بولدى. ناھىيىلىك جامائەت خەۋپ-
 سىزلىكى ئىدارىسىنىڭ باشلىقى سىدىق كېرىم سەھنىدە
 مەھتەمىنىڭ جىنايەتىنى ئوقۇدى ۋە «جىنايەتتىن قور-
 قۇپ ئۆلۈۋالغان نەق ئەكسىيەتچىلارغا ئېسىلسۇن»
 دەپ ھۆكۈم ئېلان قىلدى. مەھتەمىنىڭ بويىنىغا سېلىنغان
 سىرتماق تارتىلىپ جەسەت تۆت مېتر ئېگىزلىگە ئار-
 غامچا ئۈزۈلۈپ كېتىپ جەسەت يەرگە چۈشۈپ كەتتى. مەيدان
 دىنغا يىغىلغانلار ئىككى مېتىردىن ئارتۇق كىشى بولۇپ، ھېچكىم
 نىڭ يىغىلىشىغا ياكى كۈلۈشىگە «رۇخسەت يوق» ئىدى.
 ھېيت قاسىم، باھاۋۇدۇن، ئەمەتجان، تۇرسۇننىياز دودەن
 قاتارلىق يەتتە ئۇنسۇر بۇيرۇققا بىنائەن جەسەتنى شە-
 ھەر رەستىلىرىدە سۆرەپ سازايى قىلدى. جەسەت تاشتىن-
 تاشقا سوقۇلۇپ كىيىملىرى چۆل - چۆل بولۇپ كەتتى. «ئىنى-
 قىلابىي ئامما» ۋەكىللىرى «ئۇنسۇر» لارغا:

— تېز يۈگۈرۈپ سۆرىگىن، — دەپ ھەيۋە قىلاتتى. ئۇ-
 لاردىن بىرسى تېز ماگىنىدى دەپ ھېيت قاسىمىنىڭ پۇتىغا
 نەيزە سانجىدى. ئابدۇقادىر بەردى يولبويى جەسەتنى چوڭ
 تاياق بىلەن ئۇرۇپ «ئىنىقىلابىي ئاممىنىڭ غەزەپ - نەپ-
 رىتى» نى نامايان قىلىپ ماڭدى. ئۇنسۇرلار جەسەتنى
 سۆرەپ شەھەرنىڭ كۆچمىلىرىنى ئايلاندۇرۇپ بولغاندىن
 كېيىن، دەريا بويىغا سۆرەپ چىقتى. «ئىنىقىلابىي ئامما»

ۋەكىللىرى جەسەتنىڭ بويىنىنى سۆڭەتنىڭ ئاچىسىغا ئېلىپ-
سىپ ئاستىغا پاخال دۆۋىلەپ بېنىزىن چېچىپ ئوت قويۇۋەت-
تى. جەسەتنىڭ پۇرىقى ئىتراپنى بىر ئالدى. كۆيۈپ قا-
رىداپ كەتكەن جەسەتنى دەريا بويىغا كۆمۈپ قويۇشتى.

داڭلىق كومپوزىتور - نۇرمۇھەمەت سايىت

ئىجادكار خەلقىمىز نەچچە مىڭ يىللىق تارىخىدا
ياراتقان ئۆزىنىڭ ئەقىل - پاراسىتى ۋە يۈرەك قېنىسىگە
گەن بىباھا بايلىق، جاھان مۇزىكا خەزىنىسىدىكى مۇجىزە
زە «12 مۇقام» مىلودىيىسىنىڭ نەپىسلىكى، قۇرۇلمىسىنىڭ
مۇكەممەللىكى، ھەجىمىنىڭ زورلىقى، ھەر قايسى بۆلەك-
لىرى بىلەن ھەر قايسى فىسىملىرىنىڭ ئورگانىك بىر-
كىشى قاتارلىق جەھەتلەردە يۈكسەك ئىلمىيلىكىنى نامايان
قىلىپ كەلمەكتە.

ئەجدادلىرىمىزنىڭ بىزگە قالدۇرغان بۇ تەڭداشسىز
مۇزىكا قامۇسىنى سىمفونىيىلەشتۈرۈش كومپوزىتورلىرىمىز-
نىڭ كۆپ يىللىق ئەجرى ئىدى. بۇ ئارزۇ ئاخىر كومپوزى-
تور نۇرمۇھەمەت سايىتنىڭ جاپالىق ئەجرىدە ئەمەل-
گە ئاشتى.

1990- يىلى جۇشقۇن ھاياتى كۈچكە تولغان تاغلىق
شەھەر - ئۈرۈمچىدىكى ھەيۋەتلىك «خەلق» تىياتىرخانىسىدا
داغىرىمى شىمالدىكى بەش ئۆلكە، ئاپتونوم رايون
بويىچە ئۆتكۈزۈلگەن «تەڭرىتاغدا كۈز» مۇزىكا كېچىلىكىدە
دە «چەبىيات مۇقامى» ئاساسىدا سىمفونىيىلەشتۈرۈلگەن
«چەبىيات مۇقامى» سىمفونىيىسى تۇنجى قېتىم ئۇي-
غۇر ئوركېستىرى تەرىپىدىن ئورۇندالغاندا پۈتكۈل ھەي-
داننى ھەيۋەتلىك ئالغۇش ساداسى لىسەزىگە سالىدى.

كەشنى مەھاللىيا قىلىدىغان بۇ ئەسەرنىڭ ۋۇجۇدقا چىقىشىدا «12 مۇقام» بىر يېڭىلىق بولۇپلا قالماي، بەلكى ئۇيغۇر «12 مۇقام» نى سەمفونىيەلەشتۈرۈش، ئۇنى مۇكەممەل، ئىلمىي مۇزىكا سىستېمىسى سۈپىتىدە خەلقئاراغا يۈزلەندۈرۈشنىڭ يولىنى ئاچتى.

شۇنداق، بۇ ئەسەرنىڭ ۋۇجۇدقا كېلىشى ئۇيغۇر مۇزىكا ئىجادىيىتىنىڭ يېڭى تەرەققىيات باسقۇچىغا كىرگەنلىكىنى نامايان قىلدى. بۇنىڭ ئۈچۈن زامانىمىزدىكى ئاتاقلىق كومپوزىتورىمىز نۇرمۇھەممەت سايىتىنىڭ تالاي جاپالىق ئەجرى ۋە يۈرەك قېنى سەرپ بولدى. ئۇنى مۇشۇنداق قىلىشقا ئۈندىگەن نەرسە نېمە؟ ئۇ ئەلۋەتتە ئۆز خەلقىگە، سەنئەتكە بولغان چەكسىز مۇھەببەت، ۋىجدانىي، ھالال كەسپىي مەجبۇرىيەت! ناھىيىمىز قاراقاش ۋادىسىدا ئۆسۈپ يېتىلگەن، بالىلىقىدىن باشلاپ مۇزىكىغا زور ئىشتىياق باغلىغان نۇرمۇھەممەت 1959 - يىلى تولۇق ئوتتۇرىنى پۈتتۈرۈپ، شىنجاڭ داشۆگە ئوقۇشقا كىرىپ، نەزەرىيە ۋە ئەمەلىيەت جەھەتتە ئۆز ئاساسىنى پۇختىلىدى ۋە ئوقۇشنى ئەلانە تىجە بىلەن تاماملاپ، شىنجاڭ ناخشا - ئۇسسۇل ئۆمىكىگە تەقسىم قىلىندى. بۇنىڭ بىلەن ئاتقا جەڭگاھ تېپىلدى. ئۇ ئىشلىگەن تۇنجى مۇزىكا «ئۇلۇغ بېيجىڭ» تېزلا كەڭ تارقىلىپ، ھەتتا پۈتۈن مەملىكەت خەلقى ياقتۇرۇپ ئاڭلايدىغان ئەسەرگە ئايلاندى. ئۇنىڭ «بۇلاق بېشىدا»، «قوغۇن تاتلىق، دىلدا شادلىق»، «مۇز تاغدىكى ئوت»، «گۈل ئىشتىمدا» قاتارلىق نۇرغۇن ئەسەرلىرى مەملىكەت ۋە ئاپتونوم رايون بويىچە ئۆتكۈزۈلگەن كۆرەكلەردە ئارقا - ئارقىدىن مۇكاپاتلارغا ئېرىشىپ، خەلقىمىز ياقتۇر-

رۇپ ئاڭلايدىغان نادىر كۈپلەرگە، مىللىتىمىزنىڭ مۇزىكا خەزىنىسىدىكى بىناھا بايلىققا ئايلاندى.

1986 - يىلى «تەڭرىتاغ ساداسى» مۇزىكا كۆرىكىدە ئورۇنداش مۇكاپاتىغا ئېرىشكەن تۆت قىسىملىق ناخشىلىق لىدىر داستان «تەڭرىتاغ قوشىقى» ئەينى چاغدا مۇزىكا ئىجادىيىتىدىكى بىر يۈكسەلىش، سىمفونىيىلىككە تاشلانغان بىر قەدەم ئىدى. چۈنكى، بۇ ئەسەرنىڭ مەيدانغا كېلىشى كومپوزىتور نۇرمۇھەممەت سايىتنىڭ قەلبىدە سىمفونىيە ئىجادىيىتىگە بولغان ئىشتىياق ۋە ئىشەنچنى يېتىلدۈرگەن. شاڭخەي سىمفونىك ئوركېستىر ئۆمىكىگە ئوقۇشقا بېرىپ، تۇنجى ئۇيغۇر دىرىژور بولۇپ يېتىشكەن نۇرمۇھەممەت ئىككى يىللىق ئوقۇش جەريانىدا سىمفونىيە ئىجاد قىلىشنى، بولۇپمۇ ئۇيغۇر مۇقاملىرىنى سىمفونىيىلەشتۈرۈپ، ئۇنى زامانىۋى سەۋىيىگە كۆتۈرۈش، خەلقئارا سەھنىلەرگە ئېلىپ چىقىشنى كۆڭلىگە پۈككەندى. ئۇ ئۆگىنىشنى تاماملاپ قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، ئىجادىيەت ئىشلىرىنى گۈللەندۈرۈش بىلەن بىللە ئۆز ئوينى يەنى ئۇيغۇر مۇقاملىرىنى سىمفونىيىلەشتۈرۈش ئارزۇسىنى رېئاللىققا ئايلاندۇرۇشقا كىرىشىپ كەتتى. قانچىلىغان كېچىلەرنىڭ، دەم ئېلىش، ھەپىت - بايرام كۈنلىرىنىڭ تىنىمىمىز ئىزدىنىش، ئىجادىيەت، تەتقىقات بىلەن ئۆتكۈزۈلۈپ ئۆزىمۇ ئېيتىپ بېرەلمەيدۇ. ئۇيغۇر سىملىق، ھارغىنلىق ئۇنى يىقىتالمىدى. نەھايەت، «چەبىيات مۇقامى» ئاساسىدا ئىشلەنگەن «چەبىيات مۇقامى سىمفونىيىسى» مەيدانغا كەلدى. بۇنىڭ بىلەن ئۇيغۇر مۇزىكا ئىجادىيىتىدە يېڭى پەللى يارىتىلىپلا قالماستىن، ئۇيغۇر مۇقاملىرىنى زامانىۋى سەۋىيىگە كۆتۈرۈشنىڭ يېڭى يولى ئېچىلدى.

تۇنىڭ تەتقىقات مەۋجۇتلىرى «ئۇيغۇر 12 مۇقامىنىڭ مەلۇدىيە ئالاھىدىلىكلىرىنى» ناملىق كىتابى مۇقام تەتقىقاتى ئۈچۈن، «ناخشا ئىجادىيىتى ھەققىدە» ناملىق كىتابى ئىجادىيەت ھەۋەسكارلىرى ئۈچۈن ياخشى قوللانمىغا ئايلاندى.

— مەن قىلىشقا تېگىشلىك نۇرغۇن ئىشلار بار، دەيدۇ ئۇ ئۆزى ھەققىدە توختىلىپ، خەلقىم، پارتىيە - ھۆكۈمەت مېنىڭ خىزمىتىمنى يۇقىرى باھالىدى. ئاپتونوم رايون بويىچە 1 - دەرىجىلىك پەن - تېخنىكا مۇكاپاتىغا، شىنجاڭنى ئېچىش ئالتۇن مۇكاپاتىغا، مەدەنىيەت مەنەستىرلىكى تەرىپىدىن مەدەنىيەت مۇكاپاتىغا ئېرىشتىم. بۇلار، ۋەتەن، خەلق ئالدىدىكى قەرزدارلىق تۇيغۇمنى تېخىمۇ ئاشۇرىدۇ. مېنى تىنماي ئىزدىنىشكە، ئىجاد قىلىشقا ئۈندەيدۇ...

شۇنداق، قاراقاش دىيارىمىزدا تۇغۇلۇپ، بىسپايان ئۇيغۇر ئاسمىنىدا يۇلتۇز بولۇپ چاقداۋاتقان بۇ تۆھپىكار كومپوزىتوردىن ۋەتەن، خەلق يېڭى - يېڭى نەتىجىلەرنى يارىتىشىنى ئۈمىد قىلىدۇ.

كونىشەھەر

پېشقەدەملەر نىڭ ئېيتىشىچە، خوتەنگە سېپىل سېلىنىش تىن بىر خانلىق ۋاقتى بۇرۇن قاراقاشتا سېپىل سېلىنغان ئىكەن. خوتەننىڭ باش ئەمەلدارىغا ۋەكالىتەن قاراقاشنى باشقۇرۇدىغان كىشى ئوردىنى قوغداش ئۈچۈن بىر يېرىم كىلومېتىر دائىرىدە ياساتقان بۇ سېپىلنىڭ تۆت دەرىۋازىسى بار ئىكەن. بۇ سېپىل ۋە دەرىۋازىلارنىڭ ئىسمى - نېشانىسى 1930 - يىللىرىغىچە ساقلانغان بولۇپ، چوققۇر

كوچمىنىڭ غەربىدىكى ئېگىزلىكىنى ياشانغان كىشىلەر ھا-
زىرمۇ سېپىل پاقىسى دەپ ئاتايدۇ.
بىر نەچچە ئون يىلدىن كېيىن بەھرام سۈيى ئۆستى-
مىنىڭ ھازىرقى ناھىيىلىك كېسەللىكلەردىن مۇداپىئە
كۆرۈش پونكىتىنىڭ ئۇدۇلىدىكى يېرىگە «شەھەر ئازمى-
سى» سېنىپ سېپىل ئىچىگە يىلمىيۇ سۇ ئېقىپ تۇرىدۇ-
خان بولغانىكەن.

1929 - يىلى مەدەنىيەت ئىلىم (مىلىك ھەزرىتىم)
قاراقاشتا ئىسلام قوزغىلىڭىنى غەلبىگە ئېرىشتۈرگەندىن
كېيىن بۇ ئورددا تۇرغان ھەم 1932 - يىلى خوتەنگە بۇ
ئورددىن يۈرۈش قىلغانىكەن.

قاراقاشنىڭ تارىختىن بۇيانقى شەرىئەت مەھكىمىسى -
لىرىمۇ (مەسىلەن: مەھەممەت ئەيسا قازى كالان سالغان
چىنىپاغ مەدرىسى (مەھكىمىمۇ مەدرىسىنىڭ ئىچىدە)، مە-
ھەممەت ئىلىم 1927 - يىلى ھازىرقى ناھىيىلىك مې-
مپلار پاراۋانلىق مەركىزىنىڭ ئورنىدا سالدۇرغان شە-
رىئەت مەھكىمىسى، قۇرباننىياز ئەلەم 1943 - يىلى ھا-
زىرقى كەنت كومىتېتى ئىشخانىلىرىنىڭ ئورنىدا سالغان
شەرىئەت مەھكىمىسى قاتارلىقلار) بۇ كەنتنىڭ تەۋەلىكى-
دە بولغانىكەن.

يىپى بازىرى، كالا بازىرى، ئازار بازىرى، ياشاق
بازىرى، ئۆتۈك بازىرى قاتارلىق مەھەللىلەرنىڭ نامى-
دىنلا قاراقاشنىڭ 1960 - يىللىرىدىن بۇرۇنقى چوڭ با-
زىرى بۇ كەنتنىڭ تەۋەلىكىدە بولغانلىقىنى چۈشىنىش ئۈچۈن
غەلىمى بولىدۇ.

1930 - يىلى بۇ كەنتنى مەركەز قىلغان، يېڭى شەھەر
ۋە تانايېشى كەنتلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان قاراقاش

شەھەردىكى يەتتە مەسچىت، يەتتە كۆل 1950- يىلىغا كەلگەندە 24 مەسچىت، 24 كۆلگە كۆپەيگەنمىكەن.

1940 - يىلى يېڭىشەھەر پەيدا بولغاندىن كېيىن، بۇ جايلار كۈنمىشەھەر دەپ ئاتالدى.

1960 - يىلىدىن كېيىن ناھىيىلىك ئاسلىق ئىدارىسى، يېمەك - ئىچمەك شىركىتى، باج ئىدارىسى، تەپتىش مەھكىمىسى، يېزا ئىگىلىك بانكىسى قاتارلىق ئورگانلار بۇ كەنتنىڭ تەۋەلىكىدە سېلىندى. ناھىيە بويىچە ئەڭ چوڭ يېڭى جەمە («قاراقاش ناھىيىسىنىڭ تارىخ ما - تېرىيالىلىرى» (1 - قىسىم) دا تەپسىلىي تونۇشتۇرۇلدى) بىلەن ھەر كۈنى قىزىپ تۇرىدىغان چىنىمباغ بازىرى بۇ كەنتنىڭ تەۋەلىكىدەدۇر.

بۇ كەنتتە 1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا بەش مە - ھەللە، 400 ئائىلە، 2038 نوپۇس، 1387.5 مو تېرىلغۇ يەر بار.

تانا يېپىشى

«شەھەر ئازمىسى» سېلىنىپ 100 يىلغىچە ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن، بەھرام سۈيى ئۆستىمىنىڭ ھازىرقى ناھىيىلىك چارۋا مال دوختۇرخانىسىنىڭ غەرب تەرىپىدىن يار كەتكەن سۇ شەرق تەرىپىگە ئېقىپ سۇ ئاققان ئېرىقنى ئۈزۈۋەتكەنمىكەن. ئويۇلۇپ كەتكەن جايغا يۇتما قوغاچ كۆمۈلۈپ سۇ ئۆتكۈزۈلگەن بولسىمۇ، يۇتما راۋان بولمىغانلىقتىن ئون قەدەم ئۇزۇنلۇقتىكى كاناي بىلەن ئېگىزلىكتىكى ئېرىق تۇتاشتۇرۇلغانمىكەن. شۇ چاغدىن باشلاپ بۇ مەھەللە تانا يېپىشى دەپ ئاتالغانمىكەن. 1950 - يىللىرى خوتەننىڭ بۇرزان دېگەن يېرىدىن تۇرسۇنكام ئىسىملىك كىشىنى سېپىل ئىچىدىكى كۆللەرگە سۇ باش -

لايدىغان مەخسۇس ۋەزىپىگە تەيىنلىگەنلىكىدىن كىشىلەر ئۇنى «تۇرسۇنكام كۆلچى» دەپ چاقىرىشقا ئىمكان. ئەسلىدىكى ياغاچ تاناي 1970 - يىلى تۆمۈر تانايغا ئالماشتۇرۇلدى. 1980 - يىلىدىن كېيىن تۇرۇبا سۈيى ئىچىش شارائىتى يارىتىلغانلىقتىن ئېرىق ۋە كۆللەر ئىچىش ئىسپاتى بولۇپ، تاناي ئېلىنىۋېتىلگەن بولسىمۇ، تاناي ئىچىش دېگەن ئاتالغۇ كەنتنىڭ نامى بولۇپ قالدى. داڭلىق مۇقامچى ئايمىخان ھاجى تانايىنىڭ يېنىدىكى مەھەللىدە تۇغۇلۇپ ياشاپ ئۆتكەنلىكى ①.

1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا بۇ كەنتتە ئۈچ مەھەللىە، 198 ئائىلە، 1115 نوپۇس، 582 مو تېرىلغۇ يەر بار. بۇ كەنتتىكى كىشىلەرنىڭ كىرىمى ناۋايلىق، ئاشپەزلىك، لەڭپۇڭچىلىق، سەيچىلىك، قاسساپلىق، زاسۈيچىلىك قاتارلىق ھۈنەرلەردىن كېلىدۇ.

ناھىيىلىك ئۇيغۇر تىبابەت شىپاخانىسى، 1 - باشلانغۇچ مەكتەپ، سودا - سانائەت بانكىسى، خەلق دوختۇرخانىسى، 2 - ئوتتۇرا (خەنزۇ) مەكتەپ، مەدەنىيەت يۇرتى، مائارىپ ئىدارىسى، كىنو - تىياتىرخانا، مال دوختۇرخانا، سەنئەت ئۆمىكى، كېسەللىكلەردىن ساقلىنىش پونكىتى، مىللىي بالىلار يەسلىسى، قوراللىق بۆلۈم، 3 - ئوتتۇرا مەكتەپ، خەنزۇ بالىلار يەسلىسى، 2 - باشلانغۇچ (خەنزۇ) مەكتەپ، تەمىنات - سودا كوپىراتىپ، ناھىيىلىك پارتكوم، ناھىيىلىك خەلق ھۆكۈمىتى، پوچتا - تېلېگراف ئىدارىسى، سودا ئىدارىسى، يىپەكچىلىك فابرىكىسى قاتارلىق ئىدارە - ئورگانلار 1960 - يىلىدىن باشلاپ مۇشۇ كەنت تەۋەلىكىدە سېلىنىدى.

① «قارا قاش تارىخ ماتېرىيالى» (1 - قىسىم) غا قارالسۇن

چۇقۇر كوچا

تەخمىنەن 250 يىل بۇرۇن قۇملۇق (ھازىرقى ناھىيە - يىلىك قوراللىق بۆلۈمىنىڭ ۋە ناھىيىلىك چاي - چارۋا شىركىتىنىڭ ئەسلى ئورنى) تا ئولتۇرۇشلۇق قاسىم ھا - جىم دېگەن كىشىنىڭ دەڭلىرىدىكى بىر نەچچە ھۇجرىدا سەككىز - ئون تىلە ەچى - قەلەندەرى يىغىلىپ قالغانىكەن. قاسىم ھا جىم بۇلاردىن نومۇس قىلىپ، ئىلىگىرى يار كەتكەن، سۇ ئاققاندا ئويۇلۇپ ياسىن بولغان چوقۇر كوچىغا كۆچۈرۈ - ۋېتىپتۇ. بۇ كىشىلەر ئىككى تەرىپى ئالتە - يەتتە مېتر ئېگىز بۇ كوچىدا دەسلەپتە گەمە كولاپ، كېيىنچە ئۆي سېلىپ ھا - كانلاشقانلىقتىن بۇ كوچا «قەلەندەرخانا» دەپ ئاتىلىپتۇ. بۇ كىشىلەر بىر جەمەتلىك ئەمەس، ئالەمنىڭ ھەممەيى - رىدىن (مەسىلەن: خانىپىرىقنىڭ يوقا قۇن دېگەن يېرىدىن خوراز لەقەملىك تۇداخۇن، لاغاي لەقەملىك ئاۋۇت ئاخۇن، ئاقسارايىنىڭ قاراساقال دېگەن يېرىدىن پاكار لەقەملىك تۇرسۇن ئاخۇنۇم، ئۇزۇنمېرىق دېگەن جايدىن غازى ئا - خۇن سوپى، توقاچلا دېگەن جايدىن قاق لەقەملىك دەييا - رى ھا جىم ۋە باشقىلار) كەلگەن بولغاچقا، ئۆز ئارا ئى - نىق ئۆتمەي داۋاملىق جاڭجاللىشىدىكەن. بۇ توغرىدا بۇن - داق بىر لەتمپە تارقالغانىكەن: خوتەنلىك ئىككى كىشى گەپ تالىشىپ بىرى يەنە بىرىگە:

— ھازىر قەلەندەرخانىغا دەل جەڭگى - جېدەل ئۇس - تىگە بارىمىز، دەپتۇ. يەنە بىر كىشى:

— ئۇنداق بولۇشى ناتايىن. ھەممىشە جېدەل - ماغ - را بولۇپ تۇرىدىغان مەھەللە دۇنيادا يوق، - دەپتۇ.

— ئەمەسە ئىككىمىز قول باغلىشايلى. سوقۇشۇش - ئۈستىگە بارساق سىلىنىڭ مىنىگەن ئاتلىرى مېنىڭ بول -

سۇن، تىنچ - خاتىرجەملىك ئۈستىگە بارساق مېنىڭ مەن-
گەن ئېتىم سىلىنىڭ بولسۇن.
— ماقۇل.

بۇ ئىككى كىشى ئاتقا مىنىپ ئاخشىمى يولغا چىقىپ-
تۇ. بىر كېچە مېڭىپ تاڭ يورۇشقا ئاز قالغاندا قەلەن-
دەرخانىغا كەپتۇ. قارىسا ئىككى ئائىلىلىك كىشىلەر قې-
رى - ياش، ئەر - ئايال ھەممىسى كوچىغا چىقىپ ئىن-
ساننىڭ ئاغزىدىن چىقىشقا تېگىشلىك بولمىغان ئەسەبىي
سۆزلەر بىلەن تىللىشىپ سوقۇشۇۋېتىپتۇ. بۇ ماجرانى كۆ-
رۈپ «ئۇنداق بولۇشى ناتايىن» دېگەن كىشى يېڭىلىپ ئې-
تىمى «چوقۇم چېدەل ئۈستىگە بارسىمىز» دېگەن كىشىگە
بېرىپتۇ.

40 — 50 يىلدىن بۇيان بۇ كوچىدا ئاتا - بوۋىلىرى
تىلەمچىلىك قىلىمىغان كىشىلەرمۇ ئولتۇراقلاشقانلىقى،
تىلەمچىلەر ئۆلۈپ تۈگەپ، بالا - چاقىلىرى توغرا، ھا-
لال ھۈنەر - كەسىپلەر بىلەن تۇرمۇشىنى ياخشىلىغانلىقى
ئۈچۈن، «قەلەندەرخانا» دېگەن ھاقارەتلىك نام ئىستېمال-
دىن قېلىپ، چۇقۇر كوچا دەپ ئاتىلىدىغان بولدى. ھازىر
بۇ كوچىنىڭ ئۇزۇنلۇقى 800 مېتىردىن، ئولتۇراقلاشقان ئا-
ئىلە 80 دىن ئاشتى. بۇلارنىڭ ئىچىدە نەچچە يۈز مىڭ
يۈەنلىك پۇلى ۋە مال - مۈلۈككە ئىگە بايلارمۇ بار.

ئايدىڭكۆل

بۇ كۆلنىڭ قاچان كۆلانىغانلىقىنى بىلىدىغان كى-
شىلەر يوق. بۇ كۆل «شەھەر ئازمىسى» سېلىنىشتىنمۇ بۇ-
رۇنلا بار ئىكەن. 1950 - يىللىرى بۇ كۆلنىڭ ئەتراپى-
دىكى چوڭ تېرەكلەرنى كۆنىشەھەر كەنتى تەۋەلىكىدىكى

كالا بازىرى مەھەللىسىنىڭ ئادەملىرى كېسىپ كەتكەنلىكىگە قارىغاندا بۇ كۆلنى شۇ كىشىلەرنىڭ ئەجدادلىرى قازغانلىقىنى مۇقىمداشقا بولىدۇ. 40 يىل ئىلگىرى بۇ كۆلنىڭ سۇ يۈزى تۆت مو كۆلەمدە بولۇپ قىشمۇ - ياز سۇ ئۈزۈلۈپ قالمايتتى. ناۋادا سۈيى تۈگەپ قالسا كىشىلەر سېغىز كولىۋالاتتى، 1960 - يىلىدىن كېيىن ئۆي سېلىشى ئېھتىياجى بىلەن بۇ كۆل يىلىمۇ - يىل كىچىكلەپ، 1994 - يىلىغا كەلگەندە ئىككى ئاپتوموبىل تۇرغىدەك ئاخىرقى بۆلىكىمۇ ئەخلەت - سۈپۈرۈندە بىلەن تولۇپ، ئايدىڭكۆل نىڭ ئىزى تامامەن يوقالدى.

چاشقان كوچىسى

ئاۋلا غوجىكام دېگەن كىشى ئاتا - بوۋىلىرىدىن تار - تىپ ئولتۇراقلاشقان بۇ كوچا ئۇلارنىڭ لەقىمى بىلەن «چاشقان كوچىسى» دەپ ئاتالغانىكەن. بۇ كوچا «كۆلمەك بېشى» دىن باشلىنىپ داۋانغىچە (داۋان - كۈنمىشەھەرتە - ۋەلىكىدە) داۋاملىشىدىكەن. 1960 - يىلىدىن كېيىن يوللار ئۇدۇللىنىپ، ئۆيلەر سېلىنىپ چاشقان كوچىسىدىن نىشان قالمىدى. ئاۋلا غوجىكامنىڭ پەينەۋرىسى ئابلىز ئاخۇن بۇ يىل 78 ياشقا كىردى.

خىتاي كوچىسى

ھېيتگاھ بىلەن ھازىرقى ناھىيىلىك پوچتا - تېلېگ - راپ ئىدارىسىنىڭ ئارقىسىغا يانداشقان بۇ كوچىدا ئالتە - يەتتە ئائىلىلىك خەنزۇ ① ئولتۇراقلىشىپ گۆرۈكەشلىك بىلەن شۇغۇللانغانلىقتىن بۇ كوچا خىتاي كوچىسى دەپ ئاتالغا -

① جالسى، لى جەنگۈيدى قاتارلىق

نىمكەن. 1932- يىلى بۇ خەنزۇلار كۆچۈپ كەتكەن ئىكەن . بۇ كۆچۈپ كەلگەن ھازىر ئون نەچچە ئائىلىلىك ئۇيغۇر ياشىماقتا .

گۈزەر

ئۈچ يولنىڭ توقمۇشىدا تېۋىپلارنىڭ ھەم ئاۋايلا-
نىڭ بىر نەچچە دۇكانلىرى بولۇپ، بۇ جاي گۈزەر دەپ ئاتا-
تالغانىكەن. بۇ مەھەللىدىكى مەدرىستە نۇرغۇن ئالىم -
ئۆلىمالار يېتىشىپ چىققانىكەن. داڭلىق ساتىرىك شائىر-
ئەخمەت شاھ قارا قاشى مۇشۇ مەھەللىدە مۇدەررىسلىك قىل-
غانىكەن.

توختى بەختى توغرىسىدا

توختى بەختى 1932- يىلى 10-
ئايدا گۈزەر مەھەللىسىدە تۇغۇ-
لۇپ، 1952- يىلى ئىنىقىلا بى-
خىزمەتكە قاتناشتى. بۇ مەزگىلدە
دېموكراتىك ئىسلاھات ۋە ھاكى-
مىيەت قۇرۇلۇشى خىزمەت ئۆم-
كىنىڭ تەركىبىدە ئىشلىدى.

1954- يىلى 4- ئايدا ناھىيە-
لىك ئىتتىپاق كومىتېتىنىڭ شۇ-
جىمىنىغا تەيىنلەندى. 1956- يىلى ناھىيىلىك سەھىيە بۆلۈ-
مىنىڭ مەسئۇللىقىغا بەلگىلەندى. 1959- يىلى 5- ئايدا
«نۇرلۇق» گۇرۇپپىسىنىڭ مەسئۇللىقىغا يۆتكەلدى. 1963-
يىلى 6- ئايدىن باشلاپ قاراقاش ناھىيىسىنىڭ مۇئاۋىن
ھاكىمى بولدى، 1965- يىلى 7- ئايدا ئاپتونوم رايونلۇق
پارتىيە كومىتېتى مالىيە - ئىقتىساد بۆلۈمىگە يۆتكەلدى.

ئاممىۋى خىزمەت بۆلۈمىنىڭ مۇئاۋىن باشلىقى بولۇپ ئىشلىدى. 1969- يىلى 12- ئايدىن باشلاپ سەھمىيە نازارەتتىكى مەمۇرىيەت ئىشخانىسىنىڭ مۇئاۋىن باشلىقى بولدى. 1975- يىلى 8- ئايدا ئاپتونوم رايونلۇق تەمىنات- سودا كوپىراتىپىنىڭ مۇئاۋىن مۇدىرلىقىغا، پارتىيە گۇرۇپپىسىنىڭ ئەزالىقىغا تەيىنلەندى. 1980- يىلى 9- ئايدا ئاپتونوم رايونلۇق سودا نازارىتىنىڭ مۇئاۋىن نازىرلىقىغا، پارتىيە گۇرۇپپىسىنىڭ مۇئاۋىن شۇجىلىقىغا تەيىنلەندى. 1983- يىلى 5- ئايدا سودا نازارىتىنىڭ نازىرلىقىغا ۋە پارتىيە گۇرۇپپىسىنىڭ شۇجىلىقىغا تەيىنلەندى. ئاپتونوم رايونلۇق 8- نۆۋەتلىك خەلق ۋەكىللىرى قۇرۇلتىيىدا خەلق قۇرۇلتىيى دائىمىي كومىتېتىنىڭ ئەزالىقىغا سايلاندى. ھازىرغىچە بۇ خىزمەتنى ئىشلىپ كەلمەكتە.

قۇملۇق

100 يىللار بۇرۇن ھازىرقى ناھىيىلىك قوراللىق بۆلۈم، ناھىيىلىك چاي- چارۋا مەھسۇلاتلىرى شىركىتىنىڭ ئورنى ئاپئاق قۇملۇق ئىكەن. گۈڭ غوجىلارنىڭ ئەۋلادىدىن بولغان ئەپرۇز بەگ دېگەن كىشى بۇ جايىدا بەگلىك ئوردىسى سېلىپ ھازىرقى يېڭىيەر، تۆۋەرس، قويچى، پۇرچاقچى، ماڭلاي، توخۇلا يېزىلىرىنى ۋە قاراقاش بازىرىنى باشقۇرغانىكەن. 1950- يىللاردىن كېيىن بۇ جاي يىمىرۇپ يىل ئاۋاتلىشىپ ھازىر قۇملۇقتىن نىشانە قالمىدى.

ھېيتگاھ توغرىسىدا

تانا يېشىمىدىكى ھازىرقى چوڭ مەسچىتنىڭ ئورنىدا 1960- يىلىدىن بۇرۇن كاتتا ھېيتگاھ بار ئىدى.

1870 - يىللارنى بۇ جايدىكى سىرلىق مەسچىت يىمىر-
 دىن - يىلغا كۆپەيگەن جامائەتكە ئار ، كەچىك بولۇپ
 قالغانلىقتىن چوڭ مەسچىت سېلىش ئېھتىياجى تۇغۇلغانىدە-
 كەن . سىزى كەنتىدىكى بايلار بۇ جايدا ھېيتگاھ سېلىشنى
 ئۆزلىرى ئۈستىگە ئالدىغانلىقىنى بىلدۈرگەندە ، شۇ چاغ-
 دا قاراقاش شەرىئەت مەھكىمىسىدە ئەلەملىك قىلىنۋات-
 قان مەھەممەت ئەيسا قازى كالان ① «پۇلى بار دەپ
 قارا قورساق بايلارغا ھېيتگاھ سېلىشقا رۇخسەت قىلساق ،
 شەرىئەت مەھكىمىمىزنىڭ ئىناۋىتىگە دەخلى يېتىدۇ» دې-
 گەن قاراش بىلەن بىر خەنزۇ گۆرۈكەشتىن يەتتە سەر
 ئالتۇن قەرز ئېلىپ تۆت سەر ئالتۇننى ھېيتگاھ سېلىشقا ،
 ئۈچ سەر ئالتۇننى قاراقاش دەرياسىنىڭ سۈيىدىن يەتتە
 ئۇلۇشنى قاراقاش تەرەپكە تەقسىم قىلىنىشى ئۈچۈن خو-
 تەننىڭ يەر - سۇ ئىشلىرىنى باشقۇرىدىغان ئەمەلدارغا
 بەرگەنمىكەن . ھېيتگاھ پۈتكەندىن كېيىن ، بىر نەچچە موللا
 خوتەننىڭ دوتىيىگە «مەھەممەت ئەيسا دېگەن بۇ كىشى-
 نىڭ دىنىي ساۋاتى تولىمۇ يۈزەدۇر . قەرزگە تايىنىپ
 ھېيتگاھ سالىشىنى ئۈچۈنلا قازى كالان بولۇۋالدى ، ئەسلى-
 دىلا بۇ مەنەسەپكە لايىق ئەمەستۇر» دېگەن مەزمۇندا ئەر-
 زىنى ئۇپتۇ . دوتىيە بىر ئەرگە دەرھال ئىشىنىپ كەتمەي
 خوتەن ۋە قاراقاشتىكى مەشھۇردىنىي ئۆلىمالارنى خوتەنگە
 جەم قىلىپ دىنىي بىلىمچىلەر بويىچە مۇنازىرە قىلدۇرغاندا
 مەھەممەت ئەيسا قازى كالان زور ئىناۋەت قازانغانلىق-
 تىن ، ئۇنىڭ ئۈستىدىن ئەر زى سۇنغانلارنى دوتىيە «ئۆزلى-
 رىڭ بىلىمىمىز تۇرۇقلۇق ، بىر ئۆلىمانىڭ ئۈستىدىن ئەر-
 قىلىنىشىنىڭ ئۈچۈن ۰۰۰» دەپ ئۇلارنىڭ پۈتمىسى بوغدۇ-

① قازى كالان — ئەلەملىكتىن يۇقىرى دىنىي مەنەپ.

رۇپ، تاپىمىغا 100 قېتىمىدىن دەرىرە ئۇرغۇزۇپ جازا لىغا نىمكەن.

مەھەممەت ئەيسا ئەلەم ۋاپات بولغاندا (خوتۇنى زە-
 ھەرلەپ ئۆلتۈرگەن دېگەن گەپلەر مۇ بار) گۆرۈكەش خەنزۇ
 جىنازىنىڭ ئالدىدا قەرز ھۆججەتىنى پۇلاڭلىتىپ:
 — بۇنىڭغا كىم ئىگە، دەپ ۋارقىرىشلى تۇرۇپتۇ. خۇ-
 تەندىن نامازغا كەلگەن ئەمەلدار ۋە ئەلەم - قازىلاردە-
 ھال بىر پىكىرگە كېلىپ:

— مەرھۇمنىڭ ئورنىغا كىم ئەلەم بولسا قەرزنى شۇ
 كىشى تۆلەيدۇ، دەپ جاكارلاپتۇ. بۇ گەپنى ئاڭلاپ ئەلەم-
 لىك تەمەسسىدا يۈرۈۋاتقان موللىلارنىڭ ھېچقايسىسى ئۆ-
 زىنى ئاشكارىلىماپتۇ. نامازدىن كېيىن مەرھۇمنىڭ ئون
 يەتتە ياشلىق ئوغلى غوجىۋىل ھاجىم ئەلەملىككە تەيىن-
 لىنىپ «بالا ئەلەم» دەپ ئاتىلىپتۇ. بالا ئەلەم جىمىسىكى
 مال- مۈلۈك، ئۆي- زېمىنلىرىنى سېتىپ تويلىغان پۇلى
 قەرزنىڭ يېرىمىغىمۇ يەتمەپتۇ. قەرز قىستاپ كېلىدىغان
 خەنزۇلاردىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن غوجىۋىل ھاجىم ئېتىمىغا
 مىنىپ قېچىپ يۈرگەندە گۆرۈكەش خەنزۇنىڭ ياردەمچى-
 لىرى ئۇنى خوتەندە تۇتۇۋېلىپ دوتەينىڭ ئالدىغا باشلاپ
 بېرىپتۇ. دوتەي (خەنزۇ) ئەھۋالنى تەكشۈرگەندىن كېيىن،
 قاراقاشنىڭ ئەمەلدار ۋە بايلىرىنى خوتەنگە چاقىرىپتۇ،
 پۈسۈپ ھاجىم قاتارلىق كىشىلەر يەتتە مەپىگە ئولتۇرۇپ
 داغدۇغا بىلەن خوتەنگە بېرىپتۇ. دوتەي:

— غوجىۋىل ھاجىمنىڭ دادىسى قەرز ئالغان يەتتە سەر
 ئالتۇننى قاراقاش خەلقى ئۈچۈن خەجلىگەنلىكىتىن قارا-
 قاشنىڭ بايلىرى تۆلەپ بېرىشى لازىم، دەپ بۇيرۇپ ئىجرا
 قىلىدۇرغانىكەن.

(بۇ ۋەقەلەرنى يېڭىمۇ ھەر كەنتى تەۋەلىكىدىكى گۆش

مەسچىتىنىڭ ئىمامى 82 ياشلىق ئابدۇراخمان ھاجىم 1995-
يىلى 6- ئاينىڭ 6- كۈنى سۆزلەپ بەرگەن.

مەشھۇر مۇقامچى، دارۋاز ھاشىم ھاجى

مەشھۇر مۇقامچى ، دارۋاز ھاشىم ھاجى 1868- يىلى
قاراقاش ناھىيىسىنىڭ بازار ئىچى تانايىپ-پىشى مەھەللى-
سىدىكى ئاتالغان مۇقام ئۇستىسى ھەمدۇللا ئاخۇن ئاتى-
لىسىدە دۇنياغا كەلگەن. ئۇ، ئائىلە تەربىيىسىدىن كېيىن
دىنىي مەكتەپتە ئوقۇپ، باشلانغۇچ دىنىي ساۋاتقا ئىگە
بولغان. ھاشىم ھاجىنىڭ دادىسى ھەمدۇللا ئاخۇن خو-
تەن ۋىلايىتى تەۋەسىدىكى ئاتاقلىق سازەندە بولۇپ،
ئۇيغۇرخەلقىنىڭ كلاسسىك مۇزىكىسى 12 مۇقامنى پىششىق بى-
لىدىغان، كۆپلىگەن يەرلىك تارىخىي ناخشا - مۇزىكىلارنىڭ
ئۇستازى ئىدى. ئۇ، سەنئەت خۇمار ئۇيغۇر خەلقى ئۆز
سەنئىتىنىڭ قەدىمكى مەنبەلىرىدىن بىرى بولغان ھەرخىل
ئولتۇرۇش ۋە سورۇنلۇق مەشرەپلىرىنى چۆرىدىگەن ھالدا
ئۆتكۈزۈلۈپ بولغان سەيلىمەردە، يەنى، نورۇز سەيلىمى، چېپ-
لىش سەيلىمى، كەكلىك سەيلىمى، ئوغلاق سەيلىمى،
ئۆرۈك سەيلىمى، ئۈنۈڭدىن باشقا بەزمە، باراۋەت، چاپ-
خانا ئولتۇرۇشى قاتارلىق سورۇنلاردا، كۆپلىگەن ئى-
شەقۋاز سازەندە، ناخشا - ئۇسسۇلچىلار بىلەن بىللە بولات-
تى ۋە ئۇلارنىڭ ئالدىنقى قاتارىدا تۇراتتى. ھاشىم ھاجى
كىچىك ۋاقتىدىن باشلاپلا دادىسى بىلەن ئەنە شۇنداق
سورۇنلاردا بىللە بولۇپ، ساز ئۆگىنىشكە ئىشتىياق باغلايدۇ
ھەم ئائىلىسىدە دادىسىدىن ئۆگەنسە، پۇرسەت تاپقاندا
باشقىلاردىن ئۆگەنىدۇ. شۇنداق قىلىپ ئۇ، سازەندە بو-
لۇپ قاتارغا قېتىلىدۇ.

1991 ئاشۇ يىللار (19- ئەسىرنىڭ 80- يىللىرى) خوتەن دارۋازلىرىنىڭ ماھارىتى يۈكسەلگەن ھەم دۇنياغا داڭق چىقارغان ۋاقىتلار بولۇپ، كۆپلىگەن خوتەنلىك دارۋازلار پاكىستان، ھىندىستان، ئىران، ئىراق، سەئۇدى ئەرەبىستان قاتارلىق جايلارغا بېرىپ، دار ئويىناپ داڭق چىقارغان ۋە تاپقان كېرىملىرىدىن ئاشۇ جايدىكى مەسچىت، كۆۋرۈك، مەكتەپلەرگە، شۇنداقلا يېتىم-يېسىر، كەمبەغەللەرگە ھەدىيە قىلىپ، ئۇيغۇر خەلقىنىڭ خەير - ساخاۋەتلىك ئەنئەنىسىنى نامايان قىلىپ، ھۆرمەت بىلەن كىشىلەرنىڭ تىلىغا ئېلىنغان ۋاقىتلار ئىدى.

چەت ئەلدە داڭق چىقارغان خوتەن دارۋازلىرىنىڭ تەربىيىسى، شىنجاڭ (خوتەن) گىمۇ يېتىم كېلىدۇ ۋە بۇلار توغرىسىدىكى تەربىيىلەر ھاشىم ھاجىنى قىزىقتۇرىدۇ. چۈنكى ئۇ، ئۆز يۇرتىدا بولۇۋاتقان زۇلۇم تۈپەيلىدىن نامرات-لىشىپ ئېغىر تۇرمۇش كەچۈرۈۋاتقان مىڭلىغان-ئون مىڭلىغان كىشىلەرنى ئېسىگە ئالغاندا، دارۋازلىقنى ئۆگىنىپ، ئالدىنقى دارۋازلار دەك خەير - ساخاۋەتلىك بولۇشنى ئۈمىد قىلىدۇ ھەم ئۇنى ئۆگىنىشكە كىرىشىدۇ. نەتىجىدە بالا ساۋەندە دەپ ئاتالغان 15 ياشلىق ھاشىم ھاجى ئىككى يىللىق تەربىيىدىن كېيىن چامباشچىلىق، يەر يۈزى ماھارىتى، چەۋەتدازلىق، ئات ئۈستى ماھارىتى، ھاۋا بوشلۇقى ماھارىتى، ھەييارلىق (سېرىكچىلىك) ھۈنەرلىرىنى پۇختا ئۆگىنىدۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن قىسقا مەزگىل ئىچىدە دارۋازلىقنى، دار باغلاپ ئارغامچا ئۈستىدە مېڭىشنى پۇختا ئۆگىنىدۇ. شۇنىڭ بىلەن 1887- يىلى 17 يېشىدا قاراقاش ناھىيىسىدە مۇستەقىل دار ئويىناپ پۈتۈن دارۋازلار ۋە ئۇستازلارنىڭ ئالاقىسى ۋە دۇئاسىغا ئېرىشىدۇ. ئۇ شۇنىڭدىن باشلاپ مۇستەقىل دارۋاز بولۇپ، ئۆزىنىڭ دار-

ۋازلىق گۇرۇپپىسىدىكى ئەزالىرىنى باشلاپ، پۈتۈن شىمال-
جاڭنى ئايلىنىپ دار ئوينايدۇ. بۇ چاغدا ئوتتۇرا ئاسىيا-
دىكى ھەر قايسى دۆلەتلەر ئارقا - ئارقىدىن ئۇنى تەكلىپ
قىلىدۇ. ئۇ ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ بارلىق چوڭ - كى-
چىك شەھەرلىرىدە دار ئوينايدۇ. شۇ جەرياندا ئۇ بۇخارا
ئەمرىنىڭ قوبۇل قىلىشى ۋە ئىنىئامغا ئېرىشىدۇ.

ھاشىم ھاجى بۇخارا دىكى دار ئويۇنىنى ئاخىرلاشتۇ-
رۇپ ئافغانىستان بىلەن پاكىستاندا، كېيىن ھىندىستاندا
دار ئوينايدۇ. بۇ چاغدا ئۇنىڭ شۆھرىتى پۈتۈن ياۋروپا،
ئوتتۇرا شەرق ۋە ئەرەب يېرىم ئارىلىنى قاپلايدۇ. ھاشىم
ھاجى بارغانسېرى ئىچكىرىلەپ ئىران، ئىراققا ۋە بۇ
جايدىكى مەشھۇر شەھەرلەرگە بارىدۇ ۋە ھەج قىلىپ
رەسمىي ھاجى بولىدۇ. ھەر قايسى ئەرەب دۆلەتلىرى خە-
لىپىلىرى، ئۆلكە باشلىقى، ۋالىيلىرىنىڭ قوبۇل قىلىشىغا
ۋە ئىنىئام بېرىشىگە ئېرىشىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئىنى زى-
مان (19- ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرى) دىكى ئۇيغۇر دارۋازلىق-
قىمىنى چەت ئەللەردە نامايان قىلىپلا قالماي بەلكى «ھا-
جى دارۋاز» دەپ نام قالدۇرىدۇ.

ھاشىم ھاجى ئۆتكەن ئەسىرنىڭ 90- يىللىرى ۋە تەن-
گە (قاراقاشقا) قايتىپ كېلىدۇ. بۇ چاغدا ئۇنىڭ ئاتا -
ئانىسى قازا تاپقان بولۇپ، ئاچا - سىڭىل ۋە ئىنىلىرى
قالغانىدى. ھاشىم ھاجى ئۆچەي دەپ قالغان ئائىلىسىدىن
كىسەنئەت چىرىغىنى قايتا ياندۇرۇپ، ئاچا - سىڭىل ۋە
ئىنىلىرىگە ساز، ناخشا، دارۋازلىق ماھارەتلىرى، شۇن-
داقلا، چامباشچىلىق، چەۋەندازلىقنى ئۆگەتتىدۇ. شۇنداق
قىلىپ قىسقىغىنە ۋاقىت ئىچىدە پۈتۈن ئائىلىسىنى سەن-
ئەت ئائىلىسىگە ئايلاندۇردۇ. بۇ ئائىلىدىكى داڭلىق مۇ-
قامچى ئايىمخان ھاجى، ساۋۇتخان، داۋۇتخان ئەنە شۇ.

چاغدا ئۆز ماھارەتلىرىنى كامالەتكە يەتكۈزگەنىدى. ئەمما ماھاشىم ھاجىنىڭ بۇ خىل تەرەققىي پەرۋەرلىكى ئىستىدات ھۆكۈمەت ۋە فېئودال جاھىل كۈچلەرنى بىئارام قىلىدىدۇ. نەتىجىدە سەيلى، سورۇن، چايخانا ئولتۇرۇشى ۋە بەزمە- لەردە ساز چېلىش، ناخشا ئېيتىش ھەرىكەتلىرى چەكلىنىدىدۇ. بارا - بارا يەنە دار ئويناشنىمۇ چەكلەيدۇ. چۈنكى ھاشىم ھاجى نەچچە يىللىق ھاياتىنى چەت ئەلدە ئۆتكۈزۈپ، دۇنيا مەدەنىيىتى ۋە خەلقنىڭ تەرەققىياتىنى كۆرگەنلىكى ئۈچۈن ئۇ ۋائىزلىق قىلىش باھانىسى بىلەن خەلقنى ئويغىتىشقا كىرىشكەنىدى.

مۇشۇ بىر قاتار ئىشلاردىن كېيىن ئۇ يۇرتىنى تاشلاپ ئائىلىسى بىلەن بىللە سەرگەردان ھايات كەچۈرۈشكە مەجبۇر بولىدۇ. ئۇ، بۇ جەرياندا شىنجاڭنىڭ ھەممە يېرىنى ئايلىغان بولسىمۇ، ئەمما ئۆزىگە تۇراقلىق جاي تاپالمىغانىدى.

شىنجاڭدا ئاسارەتلىك تۇرمۇشنىڭ دەردىنى تولاتارتقان ھاشىم ھاجى يەنە ئوتتۇرا ئاسىياغا بېرىشنى لايىق تاپىدۇ. نەتىجىدە 1910 - يىلىنىڭ ئالدى - كەينىدە دار ئەترىتى ۋە ئائىلە ئەزالىرىنى باشلاپ ئۇ يەرگە چىقىدۇ. بۇ ھاشىم ھاجىنىڭ 2- قېتىم چىقىشى بولۇپ، بۇ قېتىم ئالاھىدە قارشى ئېلىنىدۇ. دەم ئېلىش كۈنىلىرىدە دار باغلاپ ماھارەت كۆرسەتسە، ئادەتتىكى كۈنلەردە ئوتتۇرا ئاسىيا يادىكى ئۇيغۇرلارنىڭ تۇرمۇشىغا ماسلاشتۇرۇپ، ساماۋەر- لەردە سازەندىلىك قىلىش بىلەن ئۇيغۇرلارنىڭ كلاسسىك

مۇزىكىسى بولغان 12 مۇقامنى ئوتتۇرا ئاسىياغا تارقىتىم-
دۇ. ھەرقايسى مىللەتلەرنىڭ ناخشا - مۇزىكىلىرىنى ئۆ-
گىنىپ ئۆزلىرى ئۈچۈن خىزمەت قىلدۇرىدۇ. كېيىنكى كۈن-
لەردە ئۇ، پېتربۇرگ (لېنىنگرات) ۋە موسكىۋاغىچە بې-
رىپ دار ئوينىيدۇ. ئۆكتەبىر ئىنقىلابىدىن كېيىنكى
موسكىۋادا ئوينىغان بىر قېتىملىق دار ئويۇ-
نىدا ئۇنىڭ دار ئەترىتىدىكى يولداش ئاخۇن موسكىۋا-
نىڭ 11- ئايدىكى سوغۇق ھاۋاسىدا ماھارەت كۆرسىتىدۇ.
ئۇ، داردىن سالامەت چۈشكەن بولسىمۇ ئەمما دار ئۈستىدە
سوغۇق ئىچىگە ئۆتۈپ كېتىپ قازا تاپىدۇ.

ھاشىم ھاجى ئۆزىنىڭ دارۋازلىق ۋە سەنئەت چە-
ھەتتىكى ماھارىتى ئارقىلىق ، ئۆكتەبىر ئىنقىلابىدىن
كېيىنكى ھەرقايسى مىللەتلەرنىڭ سەنئىتىگە ئالاھىدە تۆھپە
قوشىدۇ. قاسىم دورغا بەگ، ئىمىن قاپپاش، ئابدۇرېھىم
چاڭ ۋە سەمەت ئاخۇن قاتارلىق مەرھۇملارنىڭ ئەسلىشىگە
قارىغاندا، پەرغانىدە مەشھۇر پەرغانە قانىلى قېزىلغاندا،
ھاشىم ھاجىنىڭ ناغرا-سۇناي بىلەن ئورۇندىغان 12 مۇ-
قامى قانال قازغۇچىلارنىڭ يۈرەك تارلىرىنى تىترىتىپ
قانال مەيدانىنى زىلزىلىگە كەلتۈرىدۇ. ئاشۇ يىللاردا،
ئوتتۇرا ئاسىيادىكى ئۇيغۇر رايونلىرى ۋە ئۆزبېك را-
يونلىرىدا يېڭىدىن تەشكىللەنگەن سەنئەت ئۆمەكلىرىدە
ھاشىم ھاجىنىڭ ئۇستازلىق رولى بار ئىدى. چۈنكى ئۇ،
ناغرا - سۇنايدىن باشلاپ، تەمبۇر، دۇتار، ساتار، قالۇن
قاتارلىق ھەممە سازلارنىڭ ۋە پۈتۈن ئاھاڭلارنىڭ سا-
ھىرى ئىدى. ئۇ يەنە ئەرەب ئەللىرى ۋە ھىندىستان، پا-

كىمستانلاردا بولغان ۋاقىتىلىرىدا ئۆگەنگەن چەت ئەل مۇزىكىملىرىنىمۇ ناھايىتى ئوبدان ئورۇن داپىتى. ھاشىم ھاجىنىڭ سازەندىلىكىتە شۇنداق بىر ئارتۇقچىلىقى بار ئىدى. ئۇ ھەر قانداق ۋاقىتتا ساز چېلىپ ناۋائى، خوجا ھاپىز... قاتارلىق شائىرلارنىڭ شېئىرلىرىنى ئوقۇسا ساز ئاخىرلاشقاندا، بىر-ئۇستازلارغا ۋە مەرھۇم ئىجادكار، شائىرلارغا ئاتاپ، دۇئا-تەگىپىر قىلاتتى. ئۇنىڭ بۇنداق قىلىشى «سازچىلىق شەيتاننىڭ ئىشى» دەيدىغان جاھىل مۇتەئەسسىپلەرگە كۈچلۈك زەربە ئىدى، دەيدۇ.

1930- يىللارغا كەلگەندە سوۋېت ئىتتىپاقى ئوتتۇرا ئاسىيادىكى ئۇيغۇرلار ئىچىدە ماركسىزم ۋە كوممۇنىزمنى قوبۇل قىلغۇچىلار كۆپىيىدۇ. بۇ چاغدا شىنجاڭدىمۇ تارىخىي خاراكتېرلىك زور ئۆزگىرىشلەر بولۇپ، ئوتتۇرا ئاسىيادا ئۇيغۇرلار بىلەن شىنجاڭدىكى ئۇيغۇرلار ئوتتۇرىدا سىدىكى سىياسىي، ئىقتىسادىي ۋە مەدەنىيەت مۇناسىۋەتلىرى كۈچىيىدۇ. مۇشۇ مۇناسىۋەت بىلەن سوۋېت ئىتتىپاقىدا تۇرىۋاتقان ۋە تەنپەرزۈر ئىلغارلار ۋە تەنگە قايىتىپ كېلىشكە باشلايدۇ. شۇ قاتاردا ھاشىم ھاجىمۇ ۋە تەنگە قايىتىدۇ. ئۇ قايىتىپ كەلگەندىن كېيىن سەپەرداشلىرىنىڭ تەكلىپى ۋە 1910- يىللىرىدا كۇچادا بولغان مەزگىللىرىدە ئۆز قولى بىلەن يېتىشتۈرگەن ياش سەنئەتكار - سەزەندىلەردىن مامۇت ئاخۇن، بىلال ئاخۇن، بايىز ئاخۇن سېتە، ئىبراھىم تەمبۇر، ئەلنەغمىچى زەيتۇنخان، دىلەي سىدىخان، ھېزىم ئاخۇن، ھېلىم سېلىم قاتارلىقلارنىڭ ئىسارەتلىرى بىلەن كۇچادا توختايدۇ.

ھاشىم ھاجى شۇنىڭدىن باشلاپ بىر تەرەپتىن دار ئويناش، شاگىرت يېتىشتۈرۈش بىلەن مەشغۇل بولسا، يەنە

بىر تەرەپتىن ناخشا - مۇزىكا ۋە خەلق سەنئىتى بىلەن مەشغۇل بولىدۇ. ئۇ چامباشچىلىق، چەۋەندازلىق، ھەييارلىق (سېرىكچىلىك) ئويناش بىلەن مۇزىكا ئۇيۇش تۇرىدۇ. يېڭى ناخشا لارنى ئېيتىدۇ. خەلقنى پەن مەدەنىيەت ۋە مائارىپنى راۋاجلاندۇرۇشقا دەۋەت قىلىدۇ. ئوتتۇرا ئاسىيا دا ئوينالغان تىياتىر، كونسېرتلارنى ئوينايدۇ. جاھانگىرلىك، فېئودالىزم ۋە زۇلۇمغا قارشى تەشۋىقاتلارنى ئېلىپ بارىدۇ. ئۆكتەبىر ئىنقىلابىنىڭ غەلىبىسىنى ھېكايە قىلىپ سۆزلەش ئارقىلىق خەلقنى ئويغىتىشقا تىرىشىدۇ.

1931- يىلى زۇلۇمغا ۋە ۋاڭلىق تۈزۈمگە قارشى قوزغىلىغان خوجىنىياز ھاجى باشچىلىقىدىكى قۇمۇل دېھقانلار قوزغىلىڭىنىڭ تۈرتكىسى بىلەن شىنجاڭدا يېڭىلىق تەرىپدارلىرى كۆپىيىدۇ. سوۋېت ئىتتىپاقىدىن ۋە تەنگە قايتقان بىر بۆلۈم ۋە تەنپەرۋەر ئەدەبىيات - سەنئەت خادىملىرى يېڭى زامان ئۇيغۇر تىياتىرچىلىقىنى باشلىشىدۇ. بۇ ۋاقىتتا ھاشىم ھاجى ئاقسۇ ۋىلايەتلىك ئۇيغۇر ئۇيۇشمىسى رەئىسى ئابدۇللا داموللا (ئەسمى) نىڭ تىياتىر ئۇيۇشتۇرۇش توغرىسىدىكى مۇراجىئەتنى ئىشلىتىپ، كېيىن، كۇچادىكى بىر بۆلۈم ئىلغار سەنئەتكارلارنى باشلاپ ئاقسۇغا كېلىپ، ئاقسۇ تىياتىرىنىڭ بارلىققا كېلىشىگە ۋە ئۇنىڭ دەسلەپكى سەھنە نومۇرلىرىنىڭ ئىجادكارلىقىغا زور كۈچ قوشىدۇ.

ھاشىم ھاجىنىڭ پۈتۈن ھاياتى دارۋازلىق، سازچىلىق ۋە سەنئەت ماھىرلىرىنى يېتىشتۈرۈش بىلەن ئۆتتى. شۇ جەرياندا ئۇ، ۋائىزلىق (مەدداھلىق) باھانىسى بىلەن ئىنقىلابىي ھېكايىلەرنى سۆزلەش، تەييارلىق تېپىش ئىشلىرىنى ئىشلىتىپ، قۇمۇل دېھقانلار ئىنقىلابىدىن

ئۈچ ۋىلايەت ئىنىقىلا بىغىچە بولغان ئارىلىقتىكى ئىنىقىلا بىيى ھەرىكەتلەر ۋە كۈرەشلەرنى تەشۋىق قىلىپ كەلدى. ھاشىم ھاجى ياپونغا قارشى ئۇرۇش دەۋرىدە كۆپ قېتىم دار باغلاپ ۋە تىياتىر كېچىلىكى ئۆتكۈزۈپ، تاپقان كىرىملىرىنى تامامەن ياپونغا قارشى تۇرۇش ئالدىنىقى سېپىگە ياردەم بەرگەن. بۇ ئىش يالغۇز بىر ئۈرۈمچىدىلا ئەمەس، بەلكى ئاشۇ يىللاردا شىنجاڭنىڭ بىر قانچە يېرىنى ئايلىنىپ، جاي - جايلاردىن ئىمانە يىغىش ئورۇنلىرىغا ياردەم بەرگەنىدى.

ھاشىم ھاجى 1953- يىلى 84 يېشىدا كۇچادا ۋاپات بولدى. گەرچە ئۇ ۋاپات بولغان بولسىمۇ، ئۇنىڭ ئۇيغۇرخەلقىنىڭ ئەنئەنىۋى دار ئويۇنىنى ۋە سەنئىتىنى ئەۋلادتىن - ئەۋلادقا قالدۇرۇشتا ئۆمۈر بويى جاپا چېكىپ قولغا كەلتۈرگەن ئەجرى خەلق ئاغزىدا، تارىخ بېتىدە داستان بولۇپ قالدى.

ھاشىم ھاجىنىڭ دارۋاز قىلىپ يېتىشتۈرگەن چوڭ ئوغلى سىدىق ھاشىم ھازىر 73 ياش بولۇپ، ئۇ ئازادلىقتىن بۇيان شىنجاڭنىڭ مەدەنىيەت، سەنئەت سېپىدە، بولۇپمۇ شىنجاڭ سېرك ئۆمىكىدە ئىزچىل خىزمەت قىلىپ كەلدى. ئۇ ھازىر ئىناپتونوم رايونلۇق سىياسىي كېڭەشنىڭ ئەزاسى. كىچىك ئوغلى نۇر - ئاخۇن بولسا، غۇلجا، كۇچالاردا شاگىرت تەربىيەلەيدۇ. ھاشىم ھاجىنىڭ مۇزىكا شۇناسلىقىنى ئۆگەنگەن ئوغلى شىركەلى ھاشىم شىنجاڭ سەنئەت ئىنىستىتۇتىنىڭ ئوقۇتقۇچىسى، نەۋرىسى خەلچەم سىدىق شىنجاڭ ناخشا - ئۇسۇل ئۆمىكىنىڭ ئانا قلىق ئۇسۇلچىسى، نەۋرىسى تۇر - سۇن ئېلى شىنجاڭ ئوپېرا ئۆمىكىنىڭ مۇزىكانتى، نەۋرىسى نىكارە بېيجىڭ سېرك ئۆمىكىدە ئىشلەيدۇ.

قاراقاشتا تۇغۇلۇپ ئۆسكەن ئانا قىلىقى مۇقامچى ھەم-
 دۇللا ئاكىنىڭ ئائىلىسىدىن چىققان ھاشىم ھاجى، ئايىم-
 خان ھاجى، ساۋۇتخان، داۋۇتخان قاتارلىقلارنىڭ ئەۋلاد-
 لىرى بۈگۈنمۇ ئاپتونوم رايونىمىزنىڭ ۋە مەملىكىتىمىز-
 نىڭ ھەر قايسى جايلىرىدا دارۋازلىق، سېرىكچىلىك، ئۆس-
 سۇل ۋە مۇزىكا ساھەسىنىڭ يورۇق يۇلتۇزلىرى بولۇپ
 چاقنىماقتا. نۇراخۇن تەربىيىلىگەن دارۋازلار، شىرئەلى
 تەربىيىلىگەن مۇزىكانتلار، خەلچەم سىدىق يېتىشتۈرگەن
 ئۇسسۇلچىلار نەچچە يۈزگە يېتىدۇ.
 «شىنجاڭ تارىخ ماتېرىياللىرى» نىڭ 25 - سانىدا
 كى شىرىپ خۇشتارنىڭ ئەسلىمىسىگە ئاساسەن قىسقىچە
 مەزمۇنلار تولۇقلاپ ئېلىندى.

داغلىق مۇقامچى ئايىمخان ھاجى

ئايىمخان ھاجى 1888 - يىلى قاراقاش ناھىيىسىنىڭ
 بازار ئىچى تانايىبېشىدا داغلىق مۇقام ئۇستىسى ۋە خەلق
 سەنئەتكارى ھەمدۇللا ئاخۇن ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن.
 ھەمدۇللا ئاكا ئۆز دەۋرىنىڭ مەشھۇر مۇقام ئۇستىسى بو-
 لۇش سۈپىتى بىلەن ھاشىم ھاجى، ساۋۇتخان، داۋۇتخان
 قاتارلىق ئوغۇللىرىنى 12 مۇقامنى چېلىشتا كامالەتكە
 يەتكۈزۈپلا قالماستىن، ئايىمخان ھاجى قىزىنىمۇ ئۇستا
 مۇقامچى قىلىپ يېتىشتۈرگەنىدى.

ھەمدۇللا ئاكىنىڭ ئۆيىدە مۇقامنىڭ دىلىنى مەھلى-
 يىھ قىلىغۇچى مۇڭلىرى كېچە - كۈندۈز جاراڭلايتتى. يى-
 راق - يېقىندىن كەلگەن مۇقام ئىشقىدۇزلىرى ۋە مەشقا-
 ۋۇللار بۇ ئۆيگە جەم بولۇپ، مۇقام ئۆگىنىش، دارۋازلىق-
 نى مەشىق قىلىش قاتارلىق پائالىيەتلەر بىلەن مەشغۇل

ئىدى. يۇرتتىكى چوڭ-كىچىك مېھماندارچىلىقلار، توي-
تۆكۈن، بەزمە-مەشرەپلەر ئۇلارنى قىزىمايتتى. ئايىم-
خان ئەنە شۇ مۇقام كۈيلىرى ئىچىدە تۇغۇلدى ۋە ئۆسۈپ
يېتىلدى. ئۇ 11-12 يېشىدىلا مۇقامنىڭ مۇقەددىمە، تەزە،
مەزغۇللىرىدىن كىچىك ئارىيەلەرنى چېلىشنى ئۆگەندى.
15 يېشىدا مۇقامنىڭ ھەر قايسى ئۆزگىرىشلىرى بويىچە
چالالايدىغان بولدى. 18 ياشتا ھۆسنى لاتاپەتلىك، ئېگىز،
زىلۋا ئۆسكەن ئايىمخان داڭلىق مۇقامچى قىز بولۇپ يې-
تىشتى. ئۇنىڭ نام-شۆھرەتى كېرىيە، خوتەن، گۇماقا-
تارلىق جايلارغىچە تارقىلىپ بۇ قىزنىڭ ھۆسن-جامالىد-
نىلا ئەمەس، چالغان مۇقامىنى بىر قېتىم ئاڭلاشنى ئارزۇ
قىلىپ يىراق-يېقىندىن كەلگەنلەر ئاز ئەمەس ئىدى.
ئايىمخان ھاجى 18 - 19 ياشلارغا كىرگەندە ئۇنىڭ
ئاتا-ئانىسى ئارقا-ئارقىدىن ئۆلۈپ كەتتى. ئاكىسى
ھاشىم ھاجىمۇ چەت ئەللەردە قىزغىن پائالىيەت ئېلىپ
بېرىۋاتاتتى. باشقا تۇغقانلىرى بولسا ئۆز تۇرمۇشى بى-
لەن ھەلەك ئىدى.
ئۇ يۇرت مۆتىۋەرلىرى تەرىپىدىن توي-مەرىكە،
بەزمە-مەشرەپلەرگە تەكلىپ قىلىنىپ، ئۆمۈرلۈك سەن-
ئەتكارلىق ھاياتى رەسمىي باشلىنىدۇ. ئايىمخان مۇقامنى
كۆپىنچە تەمبۇر بىلەن ئورۇندايتتى. ئۇنىڭ چېلىشتىكى
ماھارىتى، ئاۋازدىكى راۋانلىق، سۈزۈك ۋە يېتىملىق
سېھرىي كۈچ-ئاڭلىغۇچىلارنىڭ روھىي دۇنياسىغا مۇڭ،
غۇرۇر، شادلىق ۋە مەنئى شىپالىق بەخش ئېتەتتى.
ئەينى دەۋردىكى شارائىتتا بۇ چىرايلىق مۇقامچى
قىزغا ئاشىق بولغانلار، ئاشكارا ۋە يوشۇرۇن مۇھەببەت-
نىكاھ تەلىپى قويغۇچىلار كۈنسايمان كۆپەيدى. بەزى دى-
نىي مۇتەئەسسىپلەر ئۆز ئىمتىيازى ۋە بايلىقىنى كۆز-كۆز

قىلىپ خوتۇنى بار تۇرۇقلۇقمۇ ئۇنى يوشۇرۇن نىسكاھىغا ئېلىپ، «شەيتان ۋە سۆھبەتسى مۇقام» دىن بەزدۈرۈپ، «رو-پاش ئاغىچام» قىلىپ، «ساۋاب» تېپىشماقچى بولۇشتى. بەزى بايۋەچچىلەر ئۇنى ئارزۇلۇق خوتۇنى قىلىپ، ھۇج-رىدىن چىقارماي مۇڭلۇق ئاۋازى ۋە گۈزەل ھۆسن - جاما-لىدىن ئۆمۈرلۈك ھۇزۇرلىنىشىنى كۆڭلىگە پۈكۈشتى.

ئايىمىخان بۇ خىل رەزىلىلىك يوشۇرۇنغان قارا كۆ-گۈل خېرىدارلىرىنىڭ تەلىپىنى قەتئىي رەت قىلدى.

ئايىمىخان ھاجى 1948- يىلى بىر نەچچە ئەر- ئايال ھەج- تاۋاپ قىلغۇچىلار بىلەن بىللە تەمبۇرنى يېپىمىغا ئېلىپ ئاتلىق ھەج سەپىرىنى باشلايدۇ. ئۇ ھەجدىن قايتىش سەپىرىدە ھىندىستاننىڭ بومباي شەھىرىدىكى بىر مېھمانخانىدا ھەر خىل مىللەتلەر توپلاشقان سورۇندا ئىجەم، چەبىيات مۇقاملىرىنى ئورۇنداپ تاماشىبىنلارنى ھەيران قالدۇرىدۇ. بومبايدىكى مەدەنىيەت ساھەسىدىكى ئەر-بايلار ئاتا يىمىن يوقلاپ كېلىپ، ئۇنىڭ مۇقام ئورۇنلاش ماھارىتىگە ئۆز تەرجىمانلىرى ئارقىلىق ئاڭدىن ئوقۇش بىلەن بىرگە ئايىمىخان ھاجىغا، ئەگەر ھىندىستاندا قېلىشنى خالىسا، ئۆي- جاي، يۇقىرى مائاش - تەمىنات بېرىدىغانلىقىنى ئېيتىدۇ. لېكىن ئايىمىخان ھاجى ئۇلار- نىڭ تەكلىپىنى رەت قىلىدۇ ۋە 1949 - يىلى ۋە تەنگە قايتىپ كېلىدۇ.

ئايىمىخان ھاجى 1942 - يىلىدىن باشلاپ قاراقاشتا ئۇيغۇر ئۇيۇشمىسى تەرىپىدىن تەشكىللىگەن سانايى- نەپىسىدەردە چالغۇچى سۈپىتىدە ئۇيغۇر تىياتىرچىلىقى سەن- ئىتىنىڭ راۋاجلىنىشىغا زور تۆھپە قوشتى. ئازادلىقتىن كېيىن ھەر خىل پائالىيەت سورۇنلىرىدا خەلقىنىڭ سوت- سىياسىتىگە ۋە تەن قۇرۇش قىزغىنلىقىغا ئىلھام بېرىپ

يېڭى ناخشىلارنى ياڭراتتى.

12 مۇقامنى ئۆزىنىڭ بارلىق ھۇزۇر- ھالاۋەتلىرىدىن كېچىپ، قوغدىغان ۋە ساقلىغان داڭلىق مۇقامچى ئايمىم- خان ھاجى 1961- يىلى ئاتا مىراس تەمبۇرنى قۇچاقلىغان ھالدا ۋاپات بولدى.

ئۇ، ئۆزىنىڭ بىر ئۆمۈر تەنھالىق ھاياتىنى ئۆزى ياخشى كۆرگەن 12 مۇقامغا ۋە مۇقام كۈيلىرى ئارقىلىق سۆيگەن ۋە تىنىمگە، خەلقىگە بەخش ئەتكەنلىكىدىن خەلق بۈگۈنگىچە ئۇنىڭ نامىنى يادلاپ كەلمەكتە.

ئويباغ

ئىمامى رەببى ئىمىننىڭ ئەۋلادلىرىدىن بولغان ئىككى ئوغۇل 1590 - يىللىرى سەيلون ئارىلىدىن يولغا چىقىپ چوڭ ئوغۇل مىرابدۇللاخان يەكەندە تۇرۇپ قاپتۇ. كىچىك ئوغۇل (بۇ يىگىتنىڭ ئىسمى ئۇلۇغ بولسا كېرەك، ئۇلۇغ ھەزرىتىم دېگەن نام- ئاتىقى ھازىرغىچە ساقلىنىپ كەلمەكتە). يۇرت كېزىپ بۇ جايدا كەلگەندە، ئۇنىڭ ۋە بىر نەچچە ھەمراھىنىڭ ئات - ئۇلاغلىرى ھېرىپ قاپتۇ. كەچ كىرىپ قالغانلىقتىن بۇلار كىمگىز - كۆرپىلىرىنى يېپىپ ئۇخلاشقا تەرەددۇت قىلىۋاتقاندا بىر ئۇن يېتىم يىمراق- لىقتىكى كۆشۈك ① لەقەملىك كىشىلەر (كۆشۈك مەھەللە ھازىر قېرىمچى كەنتىگە تەۋە) بۇلارنى ئۆيلىرىگە باشلاپ بېرىپتۇ. سۆھبەت داۋامىدا بۇلارنىڭ ئىسلام دىنىنى پەر- ھىز - سۈننەتلىرىنى تەشۋىق قىلىش - مۇستەھكەملىش

① كۆشۈك - كالا، ئات، ئېشەكلەرنى ئېتىز - خامانلاردا ئىشقا سالغاندا مايسا، دانلارنى يەپ كەتمەسلىكى ئۈچۈن تۇمشۇقىغا ئوراپ قويىدىغان، تو- قۇلما سايمان.

ئۈچۈن كەلگەنلىكىنى بىلىپ، يەرلىك مۇسۇلمانلار بۇلارنى ئۇستاز بولۇشقا تەكلىپ قىلىپتۇ. ئۇلۇغ ھەزرىتىم بۇلارنىڭ تەلىمىنى قوبۇل قىلىپتۇ. بۇ جاي توغراقلىق - قۇمۇشۇق، زېمىنى پەس، يۇرت - مەھەللىلەرگە يېقىن، سۇغىرىشقا قولايلىق بولغانلىقتىن، ئۇلۇغ ھەزرىتىم بۇ جايدا ئولتۇراقلىشىپ ئېتىز - باغلارنى بىنا قىلغانىكەن. بۇ مەھەللە «ئويباغ» دەپ ئاتىلىپ كېيىنچە «ئويباغ» قا ئۆزگىرىپ قالغانىكەن.

بۇ كەنتنىڭ بىر بۆلۈكى يا قاچا يىلدى خەلق كوممۇنىسى قۇرۇش ۋە كوممۇنىنى يېزىغا ئۆزگەرتىش مەزگىللىرىدە قوشنا كەنتلەرگە قوشۇلۇپ كەتتى.

ئېرىق چوڭقۇر بولغانلىقتىن چوڭ قوغاچ ئېچىلسا بەھرام سۈيى ئۆستىكىنىڭ سۈيى بۇ ئېرىققا ئاقىدىكەن. كىشىلەر ئارىسىدا نەپسى يامان، قارنى چوڭلارنى تەنقىد قىلىدىغان «ئويباغ» ئېرىقىنىڭ قوغىچىدەك دەم تارتىدىكەنسىز» دېگەن ئىبارە ھازىرمۇ بار.

1955 - يىلدىن ھازىرغىچە ناھىيىلىك 1 - ئوتتۇرا مەكتەپ، يېزا ئىگىلىك ئىدارىسى، ھاۋا رايى پونكىتى، يولۇچىلارنى توشۇش شىركىتى، جىخ قاتناش ساقچىلىرى تەرتىتى، يول ئاسراش ھەققى يىغىش پونكىتى، ئاشلىق ئامبىرى قاتارلىق ئورۇنلار بۇ كەنتنىڭ دائىرىسىگە سېلىندى.

1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا ئويباغ كەنتىدە تۆت مەھەللە، 430 ئائىلە، 1829 نەپۇس، 1562 مو تېرىلغۇ يەر بار.

ئويباغدىكى مەدرىسە ۋە مەسچىت توغرىسىدا

ئۇلۇغ ھەزرىتىم بۇ جايدا ئولتۇراقلاشقاندىن كېيىن

ئىشلىنىش نىسبىتى بىلەن شۇغۇللىنىپ سوپى - مۇرتىلىرىنى ئېزىپ
 كۈچەيتكەنلىكتىن ئاپپاقخوجا (ھىدايتۇللا ئىشان) نىڭ
 ماختىشىغا ئېرىشكەنمىكەن. بۇ كىشى 385 يىل بۇرۇن يول
 نىڭ قىمبەلە تەرىپىگە ئىمامى ھەسەننىڭ روھىغا ئاتاپ
 خىش قۇرۇلمىلىق مەدرىس سېلىپ تالىپلارنى تەربىيەلىدى -
 گەنمىكەن، ئۇنىڭ ئوغلى ئابدۇللاخان ھەزرىتىم 354 يىل
 بۇرۇن داراسكال، ئاقساراي تەرەپلەرگە چىقىدىغان يول
 نىڭ كۈن يورۇش تەرىپىگە ئىمامى ھۈسەيىننىڭ روھىغا
 ئاتاپ مەدرىس - مەسچىت سالدۇرغانمىكەن. (بۇ ئىككى
 مەدرىس - 1960 - يىلىغىچە بىر - بىرىگە قارىشىپ تۇر-
 راتتى). قۇدىرىتئىللاخاننىڭ دەۋرىگە كەلگەندە بۇلارنىڭ
 سوپى - مۇرتىلىرى بىر نەچچە مىڭغا، قارا قوزۇق، ساي-
 پات، ئالتۇنچى، تاشكەنت، سايپاغ ۋە ئۆز مەھەللىسىدىن
 كىيىم ۋە خەتە يېرى 60 پاتمانغا (بىر پاتمان - 100 مو ھې-
 سا بىلىنىدىكەن) يەتكەنمىكەن.

بۇ مەدرىسلىرىنى قايتا رېمونت قىلغاندا نىياز ھې-
 كىمبەگ دېگەن كىشى پۇل بېرىپ تاقىملىرىنى ياساتقانمىكەن.
 1860 - يىللىرى خوتەننىڭ ئەلىمى - ھەبىبۇللامۇپ-
 تى ھاجىم ئۆزىنىڭ قەشقەرنى ئىشغال قىلىش مۇددىتىگە
 قۇدىرىتئىللاخان ھەزرىتىمنى ئەسكەر ۋە پۇل بىلەن
 ياردەملىشىشكە دەۋەت قىپتۇ. قۇدىرىتئىللاخان:

— ئاتچويلىك پاختىچى موللار ① نىڭ قولىدىن
 نېمە كېلىدۇ؟ بىز ئۇلارغا قوشۇلساق نەسەب - مەرتىۋىمىز
 پەسلىپ كېتىدۇ، دەپتۇ. بۇ مەسخىرىدىن خەۋەر تاپقان
 ھەبىبۇللا ئەلەمغەزەپلىنىپ، بىر نەچچە ئەمەلدار ۋە ئون

① ئاتچويلىك غوجلارنىڭ ئەجدادلىرى - كېۋەز تېرىش، پاختا ئې-
 لىش - سېتىش بىلەن شۇغۇللىغانمىكەن.

نەچچە ئەسكەر ئەۋەتىپ قۇدرىتىمىللاخاننىڭ نۇرغۇن مال - دۇنيالىرىنى، جۈملىدىن 300 تۈگمىسىنى مۇسادىرە قىلىپ خانلىق خەزىنىسىگە ئۆتكۈزۈۋاپتۇ. ئىككى تاشلىق تۈگ - مەنىمۇ ئۆتكۈزۈۋالغانلىقتىن بۇ تۈگمەن پادىشاھلىق تۈگمەن دەپ ئاتىلىپتۇ. زاۋدا ياقۇپ بەگنىڭ ھۇجۇمىدىن مۇداپىئە قىلىش ئۈچۈن سېلىنىدىغان چوڭ قورغاننىڭ دەرۋازىسى قىلىمىز دەپ قىبلە تەرەپتىكى مەدرىسەنىڭ دەرۋازىسىنى قومۇرۇپ ئېلىپ كېتىپتۇ.

بۇ مەدرىسە - مەسچىتلەر 1962 - يىلى بۇزۇلۇپ كەتتى. ئىشخانىلىرىنى سېلىشقا ئىشلىتىلدى. ھەزرەت ھا - جىمنىڭ ئوغلى ھۈرمەتلىلاخان 1980 - يىلى ئەيسار ھا - جىم (تېۋىپ) قاتارلىق يۇرت قەۋمىدىن ئىئانە توپلاپ ئۇ - زۇنلۇقى 30 مېتر، كەڭلىكى 16 مېتر جايغا يېڭى مەسچىت سالىدى.

داموللا ھا جىم توغرىسىدا

كىشىلەر «ھەزرەت ھا جىم»، «داموللا ھەزرەتتىم»، «دا - موللا ھا جىم» دەپ ئاتىغانلىقتىن، ئۇنىڭ ئىسمى كىشى - لەرنىڭ يادىدىن چىقىپ كەتكەنىكەن. ئۇنىڭ تالىپى، زاۋا يېزىسىنىڭ جايىت - پەرەك دېگەن يېرىدە ئولتۇ - رۇشلۇق ماخمۇت مەخسۇم ھا جى (92 ياش) نىڭ پىساكىتىلى - شىچە داموللا ھا جىمنىڭ ئىسمى - مەئسۇمخان ئىكەن.

بۇ كىشى ياش ۋاقتىدا ھازىرقى ناھىيىلىك ئۇيغۇر تىبابەت شىپاخانىسىنىڭ ئۇدۇلىدىكى قومۇشلۇق ھازارنىڭ ئورنىدا روزىمۇ ھەممەت داموللام سالدۇرغان، ئوسمانشا ئاخۇنۇم دەرس بەرگەن مەدرىسەتە ئوقۇغانىكەن. بۇ تا - لىپنىڭ تەمبۇرغا ئىشقى - ۋاز ئىكەنلىكىنى كۆرگەن ئوس -

مانشا ئاخۇنۇم بۇ تالىمىنى ساۋاقداشلىرى ئوتتۇرىدا
دا تەيىملەپ تەمبۇرنى يېرىۋېتىپتۇ. كۆڭلى ئازار يېمىگە
بۇ تالىپ بىر نەچچە ساۋاقدىشىنى باشلاپ قەشقەرگە بىر
رەپ بىر يىل ئوقۇغاندىن كېيىن، سودىگەرلەرگە ئەگىشىپ
تېرەك داۋاندىن ئۆتۈپ بۇخاراغا بېرىپ ئۈچ يىل «مەدەنىيەت»
دېگەن كۈكۈلداش» تا ئوقۇپتۇ. سەدىقىدىن تەگمىش بولغان
خان 150 يامبۇغا تايىمىپ ئۇستازى بىلەن ھەرەمگە بېرىپ
رەپ ھاجى بولغاندىن كېيىن قايتىپ يەكەندىكى تۇغقىن
شانىياز ئىشاننىمىنىڭ ئۆيىگە چۈشۈپتۇ، شانىياز ئىشان
قىزى قەمەر خېنىمنى ئۇنىڭغا بېرىپ قېيىن ئانا بوپتۇ ۋە
كۈيىمۇغلىنى بىر مەدرىسكە مۇدەررىسلىككە تەيىنلەپتۇ
بۇ خەۋەرلەر ئۆز يۇرتىغا ئاڭلانغاندىن كېيىن قاۋۇل ئا.
خۇن قاتارلىق كىشىلەر يەتتە مەپە بىلەن يەكەنگە بېرىپ
رەپ ھاجىمىنى شانىياز ئىشاندىن تىلەپ قايتۇرۇپ كەپتۇ
ۋە «داموللا ھەزرەت ھاجىم» دەپ ئاتايتۇ. بۇ كىشى ئۆي-
باغ مەدرىسىدە 18 يىل مۇدەررىس بولۇپ 1500 دىن ئارتۇق
تالىمىنى تەربىيەلەپتۇ. (ئىمىن ھەزرەتمۇ بۇ مەدرىسىنىڭ
تالىمى ئىكەن) ئاخىرقى ئۆمرىدە ئالتە يىل كۆزى تۇ-
تۇلۇپ 1922- يىلى 52 يېشىدا جان ئۆزدى. بۇ چاغدا ئا-
نىسىنىڭ قورسىقىدا بەش ئايلىق بولغان كەنجى ئوغلى
ھۈرمەتلىلاخان بۇ يىل (1995 - يىل) 2 - ئايدا 72 يېشى-
دا قازا تاپتى. ئۇنىڭ جەسىتى مەسچىتىنىڭ يېنىدىكى
زاراتگاھلىقتا 21 - سەئىد ئەۋلادى بولۇپ كۆمۈلدى.
مەئسۇمخان ھەزرەت ھاجىمىنىڭ چوڭ ئوغلى پەز-
لەنەبىخاننىڭ ئوغلى ئابلەتخان بۇ يىل 58 ياشقا كىردى.
«ئۇلۇغ ھەزرىتىمىنىڭ چاچىمىنىڭ يېشىمىنى سۈرتسە
قارىغۇ كۆز ئېچىلىدۇ»، «ساقايمىغان چاراهەتكە ئۇلۇغ
ھەزرىتىمىنىڭ قەبرىسىنىڭ توپىسىنى سەپسە دەرھال شە-

پاللىق تاپىدۇ»، «ساتىدىغان ئاشلىق ياكى مالغا بۇ مەدە-
رىسىنىڭ توپىسىنى سەپسە كۆپ پۇلغا يارايدۇ» دېگەن مۇ-
بالىغىلەر بۇ نەسەبكە يېقىنقى يىللارغىچە ھۆرمەت-ئاب-
روي بېغىشلاپ كەلدى.

تەكلىك باغ

غولامىدىن سۇبېتىللاخان ھەزرىتىم ① 1910 - يىلى-
لىرى 15 مو يەردە تەكلىك (تەكە-شاپتۇلىنىڭ بالدۇر يى-
لىدىغان بىر خىلى) ئاساس قىلىپ، ئۈرۈك، چىلان، ئال-
ما، ئانار، ياڭاق، ئامۇت، نەشپۈتلەرنى ئۆزى ئۇلاپ باغ
بىنا قىلغان بولۇپ، كىشىلەر تەكلىك باغ دەپ ئاتىغانى-
كەن. بۇ باغنىڭ تۆت ئەتراپى شۇ قەدەر پۇختا چىتىلانغان-
لىقتىن ئۇچارلىقلار كىرەلمەيدىكەن، ماڭارلىقلار (ئادەم
ۋە ھايۋانلار) كىرەلمەيدىكەن. مېۋە سېتىم-ئالغۇچىلارغا
باغۋەن كەمچەنلەپ (سانماي)، ئىشىكىنىڭ ئۈستىدىن سۇ-
نۇپ بېرىدىكەن، پۇلى يوق بېرىپ قالغانلارنىمۇ بىرنەچ-
چە تال مېۋە بىلەن خۇشال قىلىدىكەن. بۇ باغ 1959 -
يىلىدىن كېيىن پەرسۇدە بولۇپ، بىر ئارغامچا بىلەن يۆ-
گەلمەيدىغان ئۈرۈك دەرەخلىرى خەلق ئاشخانىسىنىڭ ئو-
چاقلىرىدا كۈلگە ئايلىنىدى.

(ئۇلۇغ ھەزرەت، مەئسۇمخان ھاجى، مەدرىس - مەس-
چىتىلەر توغرىسىدىكى مەلۇماتلارنى ماخمۇت مەخسۇم ھا-
جى، ئويپاغ كەنتىدە ئولتۇرۇشلۇق ماخمۇت ھاجى، ئاب-
لەتخاندىن ۋە قارا قاش بازارلىق پارتكوم بىرلىكسەپ
خىزمىتىگە مەسئۇل كادىرى ماخمۇت تۇرسۇندىن توپلىدىم.)

① مەئسۇمخاننىڭ ئوتتۇرا ئىچى ئوغلى.

قېرىمچى

بۇ كەنتنىڭ ئىسمى يۈز يىللار ئىلگىرىدىن باشلاپ قېرىمچى ① دەپ ئاتىلىپ كەپتۇ. بۇ يەردىن 50-يىللار غىچە شىنجاڭنىڭ ھەر قايسى جايلىرىغا قېرىم ئاپىرىپ سېتىلىدىكەن. ئەمما، كۈن، خۇرۇم زاۋۇتلىرىنىڭ كۆپىيىشىگە ئەگىشىپ، بۇ جايدا ھازىر قېرىم ئىشلىتىدىغانلار ئاساسەن تېپىلمايدىكەن. شۇنداقسىمۇ قېرىمچى دېگەن بۇ نام ھېلىغىچە كەنت ئىسمى بولۇپ كەلمەكتە.

بۇ كەنتتە 1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا ئۈچ مەھەللى 270 ئائىلە، 1239 نوپۇس، 936.5 مو تېرىلغۇ يەر بار.

سىزى

150 يىل بۇرۇن بۇ جايدىن ئاقىدىغان بىر ھىندىستانلىق ئۆستىكى ئېگىز، كۈن يىرۇش تەرەپ پەس بولغاچقا، قاش تۈۋدە ھەمىشە سۇ سىزىپ تۇرغانلىقتىن بۇ مەھەللىسىمۇ دەپ ئاتالغانىكەن.

1940- يىللىرى بۇ كەنتتە قۇربان ھاجىم ئىسىملىك بىر باي ياشىغانىكەن. ئۇنىڭ تېرىلغۇ يەرلىرى نەچچە يۈز موغا يەتكەنلىكتىن، تېرىش - يىغىش مەزگىللىرىدە نەچچە ئون، ئادەتتە يەتتە - سەككىز كۈنلۈكچى (بىر كۈن ئىشلەپ شۇ كۈنى كەچتە ئىش ھەققىنى ئالىدىغان ئىش - لەمچىلەر) ئەمگەك قىلىدىكەن. بۇ باي ئەتىگە ئىلىكتە بىر قاچا ئاش بىلەن ئۈچ زاغرىنى تۈگىتىپ يەپ بولالايدىغان ئىشلەمچىلەرگە ئىش كۆرسىتىپ بېرىدىكەن. يەپ تۈ-

① قېرىمچى — ئەچكۈ، قوينىڭ تېرىمىنى يەرلىك ئۇسۇلدا پىششىقلاپ ئىشلەيدىغانلارنى كۆرسىتىدۇ. قېرىمچا مەخسۇس ئاياغ تىكىلىدۇ.

گىتەلىمىگە نىلەرنىگە ئىش بەرمەي قايتۇرۇۋېتىدىكەن. ئايالى:
— نېمىشقا بۇنداق قىلىلا؟ — دەپ سوراپتۇ. باي:
— ئانىنى چىقىپ بەرگەنلەرنىڭ ئەقلى قۇۋۋىتى كەم،
جىسمانىي كۈچى چىقىپ بېرىدۇ، قانداق ئىشقا بۇيرىساق بېرى-
شىنى ئىچىگە تەقىپ دېگەندىن چىقراق ئىشلەيدۇ. ئانىنى
ئاز يېگەنلەر ئەقىللىق كېلىدۇ، مەن ئاپشۇرغان ئىشتىن
پۇتاق چىقىرىپ مەسلىمەت كۆرسىتىپ ۋاقىتنى ئۆتكۈزۈپ
ۋېتىدۇ، — دېگەنىمكەن.

بۇ كەنتتە ئۈجمە قاتار دەپ ئاتىلىدىغان بىر مە-
ھەللە بار. بەدۋلەت زامانىدا بۇ كەنتتىن كېسىپ ئۆت-
دىغان قەشقەر — خوتەن تاشيولىنىڭ بىر يېرىدا بىر نەچچە
يۈز تۈپ ئاق ئۈجمە كۆچىتى سېلىنغانىكەن. بىر قىسچاق
توملۇقتا چوڭايغان بۇ ئۈجمە دەرەخلىرى 1960 — يىللىرى
«خەلق ئاشخانىسى» نىڭ ئوچاقلاردا كۈلگە ئايلاندى.
بۇ كەنتتە 1996 — يىلىنىڭ ئاخىرىدا بەش مەھەل-
لە، 421 ئائىلە، 2028 نوپۇس، 1593 مو تېرىلغۇ يەر بار.

شائىر قادىرخان يىتەمى

شائىر قادىرخان يىتەمى 1918 — يىلى سىزى كەنتىدە
مەرىپەتپەرۋەر ئائىلىدە تۇغۇلغان. ئەسلى ئىسمى تۇردى
خەلىپە ھاجى ئوغلى قادىرخان بولۇپ، يىتەمى — شائىر
ئۆزى قوللانغان ئەخەللىۋىسى. شائىرنىڭ دادىسى تۇردى
خەلىپە ھاجى ئۆز دەۋرىنىڭ مەشھۇر ئۆلىمالىسى بولۇپ،
مەدرىس ئېچىپ ئىلىم تارقاتقان، يۇرت ئەھلىگە، قېرىن-
داشلىرىغا ساۋاتى كۈچلۈك، خىزمەتكار كىشى ئىدى. شا-
ئىر كىچىكىدە ئاتىسىدىن تەلىم ئېلىپ باشلانغۇچ مەلۇ-
ماتقا ئېرىشكەندىن كېيىن، شۇ ۋاقىتتىكى نوپۇزلۇق بولۇ-

خان قوتاز مەدرىسىگە كىرىپ ئوقۇغان. مەدرىسىنى ئاخىرىغا
 كىلىپ، مەشھۇر ئۆلىما مەتنىياز ھاجىم مەۋلىيە
 نىڭ ھۇزۇرىدا، كېيىنچە قاغىلىقتىكى ئوبۇلقاسىم ھەزىز
 رەتنىڭ ھۇزۇرىدا سىستېمىلىق ئىلىم تەھسىل قىلغان
 تىل، تەپسىر ۋە ئەدەبىيات ئىلىملىرىنى ئالاھىدە كۆڭۈل
 قويۇپ ئۆگەنگەن ۋە ئەرەب، پارس، ئوردۇ تىللىرىنى با
 راۋەر رەۋىشتە پىششىق ئىگىلىگەن. كۆڭۈل مايللىمىقى جە
 ھەتتە شېئىرىيەتكە ئالاھىدە ئىشتىياق باغلاپ تۈرلۈك تىل
 يېزىقتىكى كۆپلىگەن شېئىرىي كىتابلارنى ئوقۇغان. شى
 ئارقىلىق تۈركىي تىل سىستېمىسىدىكى نۇرغۇن كلاسسىك
 شائىرلار ۋە ئۇلارنىڭ شېئىرلىرى بىلەن تونۇشقان. ئۇ
 ئون ياش ۋاقتىدىلا نۇرغۇن ئەشئارلارنى يادلىۋالغان. ئۇ
 زى ھەم نەزىم ئىجاد قىلىشقا باشلىغان. شائىرنىڭ 30
 يىللاردىكى ئەھۋالىنى ئەسلىگە ئېلىپ ئۇنى «شۇ چاغلار ياش
 بەكمۇ زېھىنلىك ئىدى. ئەرەب ۋە پارس تىللىرىدا راۋان
 سۆزلەيتتى. بېيىت يادلىسا ئادەم زوقلىنىپ كېتەتتى. ئۇ
 ياش ۋاقتىدىلا ئەلنىڭ ھۈرمىتىگە ئېرىشكەن» دەيدۇ.

شائىر ئازادلىقتىن كېيىن، پارتىيە ۋە ھۆكۈمەتنىڭ
 ئىززەت - ئېتىبارغا ئېرىشتى. 1962 - يىلى ئاز سانلىق
 مىللەتلەر ئېكىسكۇرسىيە ئۆمىكى تەركىمىدە ئىچكى ئۆلكە
 ۋە شەھەرلەردە تۆت ئاي ئېكىسكۇرسىيە ۋە زىيارەتتە بول
 دى. شائىر ئاشۇ تۆت ئايلىق تۇرمۇش تەسىراتلىرى ئا
 ساسىدا «سەپەردىن خاتىرىلەر» ناملىق قولىيازما توپلام
 ئىشلىگەن. بۇ توپلام شائىرنىڭ يەنە بىر قولىيازما ئە
 سىرى «چەشمە يىتتى» (پەند - نەسەت خاراكىتىرىدە
 كى ئەسەر) بىلەن بىللە كېيىنكى كۈنلەردە يوقىلىپ كەت
 كەن. ئۇنىڭدىن باشقا شائىرنىڭ يەنە ئەرەب ۋە پارسچە
 دىن ئۇيغۇرچىغا تەرجىمە قىلغان ئەسەرلىرى، تارىخ ۋە

تەبىئەتكە ئائىت قوليازما مىللىرى بار ئىدى. بۇلار تېخىمۇچە تېپىلمىدى. ھازىر ئۇنىڭ «دېۋان يىتتىمى» ناملىق بىرلا قوليازما ئەسىرى تېپىلدى. بۇ كىتابنى شائىر 1948 - يىلى 30 يېشىدا ئۆز قەلىمى بىلەن رەتلەپ دېۋان قىلىپ چىققان. دېۋاندا غەزەل، مۇخەممەس ۋە مۇرەببە شەكلىدە 1500 مىسرادىن ئارتۇق شېئىرلىرى بار. شائىر بۇ كىتابنى مەرھۇم ئۇستازى ئوبۇلقاسىم ھەزرەتنىڭ تەربىيەھۈرى - مەنى ئۈچۈن ئۇنىڭ ئوغلى ھامۇتخانغا تەقدىم قىلغان. 1989 - يىلى شائىرنىڭ بىر تۇغقان ئىنىسى ئابدۇخالىق ھاجى ۋە شائىرنىڭ ئىككىنچى ئوغلى ئابدۇلئەھەت قادىرىنىڭ قايتا - قايتا ئەسلەپ ئىزدىنىشى ئارقىلىق «دېۋان يىتتىمى» ناملىق بۇ قوليازما ئاخىر تېپىلدى. ھازىر ئابدۇلئەھەت قادىرىنىڭ قولىدا ساقلىنىۋاتىدۇ.

دېۋاندىكى شېئىرلارنىڭ نىمىگىزىدە ئاساسەن تەسەۋۋۇپ غايىسىدىكى مەزمۇنلار ئەكس ئەتتىپ تۇرىدۇ. بۇنىڭدىن شائىرنىڭ تەسەۋۋۇپ شائىرى ئىكەنلىكىنى ياكى شۇ خىل ئەدەبىي ئېقىمنىڭ تەسىرىگە چوڭقۇرراق ئۇچرىغانلىقىنى قىياس قىلىش مۇمكىن.

پىر - ئۇستازلارغا ئالىي ئېھتىرام بىلەن تۇرۇش، ئۇلارنى ئىخلاس ۋە ئېتىقاد دەرىجىسىدە مەدھىيەلەش، ئۇلارغا خىزمەت قىلىشنى بۇرچ ۋە ئەقىدە دەپ بىلىش تەسەۋۋۇپ ئېقىمىنىڭ غايىسى ۋە قىممىتى. شۇ سەۋەبتىن بۇ خىل غايىدىكى ئەدەبىي ئەسەرلەرمۇ ئۆزىگە يارىشا بىر يۈرۈش تەلەپ ۋە قانۇنلارنى شەرت قىلىدۇ. ۋەھالەنكى تېخى بىزدە بۇ خىل ئەدەبىياتقا قارىتا بىر قەدەر ئىلمىي بولغان توغرا قاراش تېخى ئومۇملاشقىنى يوق. دەرۋەقە بۇنداق شېئىرلاردا بىر قىسىم پاسسىپ تەرەپلەرمۇ بار. لېكىن، ئۇنىڭدا يەنە چوڭقۇر شېئىرىي قىزغىنلىق ۋە شېئىر

جەلىپكارلىق بولغاندىن تاشقىرى ۋەزىن ئېتىبارى توپ-
 نۇپ جارى قىلدۇرۇلدى.

يېتىم-يېتىملىك شېئىرلىرىمۇ يۇقىرىقىدەك خۇسۇسىيەت-
 لەردىن مۇستەسنا ئەمەس. بىز يېتىمى شېئىرلىرىدىكى-
 مەزمۇن تەكرارلىقى، دىنىي تۇيغۇ قويۇقراق بولۇشتە-
 پاسسىپ ئامىللارنىمۇ، شائىردىكى يۈكسەك قىزغىنلىق-
 شېئىرنىڭ تىلى ۋە ۋەزىن جەھەتلىرىدىكى تەلەپكارلىقىغا،
 ئوخشاش ياخشى تەرەپلەرنىمۇ تەڭ ئېتىبارغا ئېلىپ ئىللا
 باھا بېرىشىمىز كېرەك. ھەر ھالدا شائىر يېتىمى قىزغىن-
 لىق بىلەن ئۆگەنگەن، ئۆز ھالىغا يارىشا ئىختىرا قىل-
 غان، ھاياتىدىن ئىز قالدۇرغان، ئۆگىنىش ۋە زېھىن يې-
 تىلدۈرۈشتە قىممەت ياراتقان كىشىدۇر.

شائىر 1964 - يىلى 8 - ئاينىڭ 16 - كۈنى يۈرەك كې-
 سىلى بىلەن ئالەمدىن ئۆتكەن.

باشلىغىچە

1996 - يىلى 12 - ئاينىڭ 26 - كۈنى مەن بۇ كەنتكە
 كېلىپ 103 ياشلىق بارات ئاخۇن، 70 ياشلىق ئابدۇلرە-
 ھىم ئاخۇن، 60 ياشلىق مەتتۇرسۇن ئاخۇنلار بىلەن پا-
 راڭلاشتىم. ئۇلارنىڭ بايانلىرىدىن مەلۇم بولدىكى، مەت-
 تۇرسۇن ئاخۇننىڭ بىرۋىسى ئىسمايىل ئاخۇن ئەسلى يە-
 كەنلىك بولۇپ، ئۆلىمالىقتا شۇ قەدەر ۋايىغا يەتكەنكى-
 شى ئىدىكى، تېنىدىن جۇدا قىلىنغان ئىككى قوچقارنىڭ
 كاللىسىنى بىر ئايەت ئوقۇپلا تىرىلدۈرۈپ دەرەخ ئىگىزلى-
 كىدە سەكرىتىپ «جاڭ - جاڭ» ئۇسسۇشتۈرەلەيدىكەنمەش.
 ئىسمايىل ئاخۇن بۇ كارامەتلىرى بىلەن يەكەندە ئەۋلى-
 يالىق ھۈرمەت - ئىززەتكە ئېرىشىپتۇ. ئۇ نۇرغۇن تالىپ-

لارغا دىنىي بىلىم ۋە قىرائەت ئۆگەتمىدىكەن. باي ھەم ياش
بىر خەنزۇ دائىم ئۇنىڭ ئىشىك تۈۋىگە كېلىپ تالىپلارغا
ئۆگەتكەن بىلىم ۋە قىرائەت تالىپىنى قىزىقىپ ئاڭلايدىكەن.
بۇ خەنزۇ بىر كۈنى ئىسمايىل موللامغا:

— ماڭىمۇ ساۋاق بەرگەن بولسىلا، دەپ ئىلتىماس
قىپتۇ. ئىسمايىل موللام:

— سىز دېگەن خەنزۇ تۇرسىڭىز، سىز قانداقمۇ قىرا-
ئەت ئۆگەنەلەيسىز، دەپتۇ.

— مەن ئىمان ئېيتىپ ئىسلام دىنىغا ئېتىقاد قىلى-
مەن، دەپ تۇرۇۋاپتۇ خەنزۇ.

شۇنداق قىلىپ بۇ خەنزۇ ئىسمايىل موللامغا شاگىرت
بوپتۇ. ئارىدىن ئۇزۇن ئۆتمەي قاپاقلا دېگەن جايدىن نا-
سىر ھاجىم، مەتنىياز ھاجىم، بەردى ھاجىم قاتارلىق كى-
شىلەر تىجارەت بىلەن يەكەنگە چىقىپ، قايتار چىقىمدا
ئىسمايىل موللامنى مۇددەرسلىككە تەكلىپ قىلىپ بىلەلە
باشلاپ كەپتۇ. ھېلىقى خەنزۇمۇ ئىسمايىل موللامغا ئەگىشىپ
بىلەلە كەپتۇ. ئەمما يۇرت خەلقى بۇ خەنزۇنى ئارىغا ئالماي:
— قاراقاشتۇ تۇرۇپ قالغۇڭ بولسا مۇشۇ يەردە تە-

رىكچىلىك قىلىن، دەپ مەھەللىدىن يىراق بولغان، ئا-
دەم ئولتۇراقلاشمىغان جاينى — ھازىرقى باشلەڭگەر كەن-
تىدىكى زاراتىگاھلىقىنىڭ ئەتراپىنى كۆرسىتىپ قويۇپتۇ.
خەنزۇ بۇ جايدا ماكانلىشىپ تېرىقچىلىق قىلىپ دەل -
دەرەخ تەكىپ يېڭى مەھەللىە بىنا قىپتۇ. ئۆزى مەبلەغچى-
قىرىپ بەھرام سۈيى ئۆستىڭىنىڭ بۇزۇلۇپ كەتكەن كۆۋ-
رۈكىنى ياساپ يولنى راۋانلاشتۇرۇپتۇ، كېيىن بۇ كۆۋرۈك-
نىڭ يېنىغا چوڭ مەسچىت ۋە ئون ئېغىزلىق ھۇجرا سېلىپ
ئىسمايىل موللامنى بۇ مەسچىتكە ئىماملىققا ۋە تالىپ
تەربىيەلىشكە تەكلىپ قىپتۇ. تالىپلاردىن ئاشقان ھۇجرا-

لارنى يولۇچىلارنىڭ قونۇپ ئۇخلىشىغا ھەقسىز بېرىپ، شۇ چاغدا بۇ يەر لەڭگەر دەپ ئاتىلىپتۇ. يەنە بىر رىۋايەتكە قارىغاندا، بۇ خەنزۇ مۇھەممەت ئەلەيھىسسالامنىڭ بىر تال «مۇھى مۇبارەك» نى (مۇبارەك ساقلىمىنى) 50 يام پۇغا ھەدىيە قىلىپ (سېتىۋېلىپ) ئۆزى قاتۇرغان شامگۈر ئىچىدە قويغانىكەن. بۇ «مۇھى مۇبارەك» نى ئاقتا ملىق بۇرھان ھەزرەت بىر يىلىدا بىر قېتىم سىرتقا ئېلىپ چىقىدىكەن. ھەقىقىي مۇسۇلمانلار دۇئا قىلسا شېشە ئىچىدە كى «مۇھى مۇبارەك» ئاستا يۇقىرى كۆتۈرۈلدىكەن، يالغان مۇسۇلمان ياكى گۇناھى ئېغىر كىشىلەر دۇئا قىلسا «مۇھى مۇبارەك» تەۋرەپمۇ قويمايدىكەن. جامائەت ئالدىدا ھېلىقى خەنزۇ شېشىگە قاراپ دۇئا قىلغانىكەن، «مۇھى مۇبارەك» يۇقىرى كۆتۈرۈلۈپتۇ. جامائەت «بۇ خەنزۇنىڭ ئىسلامغا بولغان جان پىدالىقى ئاللاننى رازى قىلىپتۇ» دەپ يىشىپ، ئۇنىڭغا پىندا بەگ ① دەپ ئىسىم قويۇپتۇ. بۇ جاي پىندا بەگنىڭ لەڭگىرى دەپ ئاتىلىپتۇ. مەھەللە بارا - بارا كېڭىيىپ بۇ جاي لەڭگەر دېگەن يۇرتنىڭ بېشىدا بولۇپ قالغانلىقتىن باشلەڭگەر دەپ ئاتىلىپتۇ.

ھازىر بۇكەنتتە 261 ئائىلە، تۆت مەھەللە، 1174 نوپۇس، 1793.5 مو تېرىلغۇ يەر بار. بۇ كەنتتىكى دېھقانلار ئەلا سۈپەتلىك ئاشلىق ئۇرۇقى يېتىشتۈرۈش بىلەن كىرىمىنى ئا - شۇرماقتا.

قاياش

1995 - يىلى 6 - ئاينىڭ 23 - كۈنى بۇ كەنتتە ئول -

① پىندا بەگنىڭ قەبرىسى بۇ جايدىكى زاراتىگاملىقتا باشقا قەبرىلەردىن ئېكەن كۆرۈلۈپ تۇرىدۇ.

تۇرۇشلۇق 110 ياشلىق ئېلى ئاخۇن سۇندۇك، 85 ياشلىق سەرىدىن ئاخۇن قاتارلىق پېشقەدەملەرنىڭ سۆزلەپ بېرىشىچە، 700—800 يىل ئىلگىرى بۇ جايلار يانتاق-قۇمۇشلۇق جاڭگال ئىكەن. بۇ جايدا دەسلەپتە ئولتۇراقلاشقانلارنىڭ ① نەۋرىلىرى دادىلىرىدىن:

— بۇ ياقا يۇرتقا نەدىن كۆچۈپ كەلگەن بولغىمىدۇ. — دەپ سورايتۇ.

دادىسى قۇياشنى كۆرسىتىپ:

— بوۋاڭلار قۇياش چىققان تەرەپتىن كەلگەنمىكەن، — دەپتۇ. شۇ چاغدىن باشلاپ بۇ مەھەللە «قۇياش» دەپ ئاتا-تىلىپ، كېيىنچە «قۇياش» قا ئۆزگىرىپ قالغانمىكەن. بۇ كەنتتە ھازىر تۆت مەھەللە، 188 ئائىلە، 763 نوپۇس، 742.5 مو تېرىلغۇ يەر بار.

دۈشەنبە بازار

«گۇڭ غوجىلار» ئۆزى ئولتۇرۇشلۇق مەركىزىي ئورۇننى ھەپتىنىڭ 1 - كۈنى (دۈشەنبە)، ئىككىنچى كۈنى ئۈنۈمدىن تۆۋەن دەرىجىدىكى ئەمەلدار تۇرىدىغان ئورۇننى بازار قىزىدىغان جاي قىلىپ بېكىتكەن. مۇشۇ رەت تەرتىپى بويىچە «گۇڭ غوجىلار» «دۈشەنبە بازار»، «سەيشەنبە بازار»، «چارشەنبە بازار»، «ئەسكى پەيشەنبەسى»... دېگەندەك بازارلارنى قىزىتىشقا تەستىقلىغان. (بۇ بازار قىزىدىغان جايلار ھېلىمۇ شۇنداق ئاتىلىدۇ. ئەمما، ئۇ جايلارنىڭ ھېچقايسىسىدا بازار قىزىمايدۇ.)

«دۈشەنبە بازار» 1850 - يىللىرى ئەتراپىدا قىزىشقا

① ئاغلارغا قارىغاندا بۇ جايدا بۇرۇن ئولتۇراقلاشقانلارنىڭ بىرى.

ئى نامانگاندىن، بىر قىسىم قارا شەھەردىن كەلگەنمىكەن.

باشلىغان بولۇپ، 1953- يىلى قىزىشتىن توختىدى. بازار
 ئەتراپىدا ئولتۇراقلاشقان ئائىلىلەر مۇ (ئاساسلىقى تە
 چىرىم تېرىم يېرىگە ئۆزگەرتىۋېتىلدى. ئەمما، بازار ئەترا-
 پىغا يۇمىلاق دائىرىدە تىكىلىگەن ئورمانلار ھېلىمەم شى-
 پېتى ساقلىنىپ كەلمەكتە. «دۈشەنبە بازار» دېگەن ئى-
 سممۇ كەنت نامى بولۇپ قوللىنىلىپ كەلمەكتە.
 بۇ كەنتتە 1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا ئالتە مەھەللە،
 242 ئائىلە، 890 نوپۇس، 1081 مو تېرىلغۇ يەر بار.

گۈڭ غۇجلار

مەنچىڭ خاندانلىقى دەۋرىدە (1780 - يىللىرى) يە-
 كەننى مەركەز قىلىپ تۇرغان ئامبال (خەنزۇ) پۈتۈن جە-
 نۇبىي شىنجاڭغا ھۆكۈمرانلىق قىلغانىدى. شۇ چاغدىكى
 بېيجىڭ خانى ھازىرقى قاراقاش بازىرىغا قاراشلىق «دۈ-
 شەنبە بازار» كەنتىدىن ھېزىم ئاخۇن دېگەن كىشىنى ئا-
 ۋام خەلقىنىڭ كۆرسىتىشى بىلەن يەكەندىكى ئامبال يامۇل-
 غا قاتناشتۇرغانىدى.
 ھېزىم ئاخۇن يەكەنگە بارغاندىن كېيىن، ئامبالغا
 كۆرسەتكەن ساداقىتىنىڭ بەدىلىگە «ھەششا قىز»، «ئىش-
 قى بەگ» دېگەن ئادەملەرغا مۇۋەپپەقىيەت بويىچە، كېيىن «ھې-
 كىم» دېگەن چوڭ مەنسەپكە ئېرىشىپ خوتەنگە ئەۋەتىل-
 گەنىكەن.
 ئۇ خوتەنگە كەلگەندىن كېيىن پۇقرالارنىڭ كۈچى
 بىلەن ئاچقان يەرلەرنىڭ ھەممىسىنى دېگۈدەك ئۆزى ئىگە-
 لەپ، ئاز بىر قىسمىنى دېھقانلارغا تۇتقۇزۇپتۇ.
 ھېزىم ھېكىمبەگىنىڭ 1780 - يىلىدىن 1949 - يىلغىچە

بولغان 169 يىلى ئىچىدە ھېزىم ھېكىمىيە گىنىڭ ئوغلى خوش-
كىمپەك، خوشكىمپەكنىڭ ئوغلى مۇبارەكشاھ، مۇبارەكشاھ-
نىڭ ئوغلى مۇھەممەت ئېلى، مۇھەممەت ئېلىنىڭ ئوغلى
مۇسا، مۇسانىڭ ئوغۇللىرى ناسىر، ئەپرۇز، زايىت، مۇ-
ھەممەتجان، ئىمىن قاتارلىق بىر نەچچە ۋارىسلىرى ئۆت-
كەندى. ئەنە شۇ ۋارىسلار مۇھەممەت ئېلى دەۋرىگە كەل-
گەندە، ئۆزىنىڭ ھوقۇق - ئىمتىيازىنى كۈچەيتىش مەق-
سىتىدە مۇھەممەت ئېلىنى بېيجىڭ خانى ئالدىغا خوتەن-
نىڭ ۋەكىلى سالاھىيىتى بىلەن ئەۋەتىپتۇ.

مۇھەممەت ئېلى بىر تۈپ نەشپۈت كۆچمىتىنى بىلەن-
زىغا دەخلى قىلماي ناھايىتى كۆپ توپا بىلەن قومۇرۇپ-
تۇ. كېيىن ئۇنى ھارۋىغا ئورۇنلاشتۇرۇلغان ساندۇققا پەم
بىلەن كۆچۈرۈپ يولغا چىقىپتۇ. يولبويى ئۇنىڭغا سۇ قو-
يۇپ پەرۋىش قىلىپ مېڭىپتۇ. ئۇ ئارىدىن ئالتە ئاي ئۆت-
كەندە يەنى نەشپۈت تازا پىشقان چاغدا بېيجىڭگە يېتىپ-
كەپتۇ.

خان بۇ سوۋغاتنى ئاجايىپ قىزغىنلىق بىلەن قوبۇل
قىپتۇ ۋە ئۇنى بىر نەچچە كۈن ئوبدان مېھمان قىلغان
دىن كېيىن «گۇڭ» دېگەن مەنسەپ نامىنى بېرىپتۇ. ھې-
زىمشاھ ھېكىمىنىڭ مەنسەپ ۋارىسلىرى ئەنە شۇ مۇھەممەت
ئېلى «گۇڭ» دەۋرىدىن باشلاپ «گۇڭ غوجىلار» دەپ ئاتى-
لىپتۇ.

«گۇڭ» دېگەن ئاتالغۇ شۇ ۋاقىتتىكى ھاكىمىيەتنىڭ
قانۇنىدا «مۇئاۋىن باشلىق» (باشلىق «ۋاڭ» ئىدى) دېگەن
مەناغا ئىگە بولۇپ تامغىدىكى خەت «گۇڭ يىچۇ» ئىكەن.
«ۋاڭلار» قۇمۇل، تۇرپان، كۇچا قاتارلىق جايلاردا، «گۇڭ»
لار خوتەن تەۋەلىكىدە ھۆكۈمرانلىق يۈرگۈزگەنىكەن.

«گۇڭ» لار شۇ چاغدا يەرلىك ئەمەلدارلارنى مەنئىيە كە قويۇش، قالدۇرۇش، يۆتكەش ھەتتا ئامباللارنىمۇ خالىغانچە مەنئىيە پىتىن ئېلىۋېتىش، قويۇش ھوقۇقىغا ئىگە بولغانىدى.

«گۇڭ» لار ھۆكۈمرانلىق قىلغان دەۋرلەردە قاراقاش دائىرىسىدە «ئاق مەدرىسە»، «چوڭ مەدرىسە»، «چاقا مەدرىسە»، «قوخكۆل مەسچىت»، «سېرىق مەسچىت» قاتارلىق مەدرىس، مەسچىتلەرنى سالدۇرغانىدى.

«گۇڭ» لار بۇ مەدرىس-مەسچىتلەرگە «باش ھەرىپى» بىلەن باشلانغان بارلىق كەنتلەرنىڭ يەر - زېمىنلىرىنى ۋەخپە قىلىدىم» دەپ تۆلىمە (ئىسپات خىمىيە) قىلىپ، بۇ خەتكە ئاقسارايلىق توپاق ئەلەم قاتارلىق ئالتە ئاخۇن مۆھۈرلىرىنى بېسىشقا ئىكەن، بۇ يەرلەر ھازىرقى قاراقاش ناھىيىلىك خەلق قوراللىق بۆلۈمى بىناسى ئەتراپىدىن (كونا ئىسمى «قۇملۇق» دەپ ئاتىلاتتى)، 500 مو، قۇدۇق لىدىن 300 مو، قارا باغدىن 400 مو، قاراماندىن 400 مو، ھازىرقى پۇرچاقچى يېزىسىنىڭ قۇمئېرىق كەنتىدىن 400 مو بولۇپ، جەمئىي 2000 مودىن ئارتۇق يەرنى ئۆز ئىچىگە ئالغانىكەن.

شۇ يىللىرى خان يارلىق چۈشۈرۈپ قاراقاشتىن ئەللىك ئۆيلۈك نامرات دېھقانلارنى «گۇڭ» لارنىڭ خىزمىتىنى قىلىشقا قويۇپتۇ. بۇ يوقسۇل دېھقانلار يىمىرەن «گۇڭ» لارنىڭ ئەڭ ئېغىر ئەمگەكلىرىنى (يەر ئېچىش، يەر تېرىش، ئۆي ئىشى) ئۈستىگە ئاپتۇ. ئەمما، ئۇلارنىڭ ئەۋ-لادلىرى كۆپەيگەنسىمۇ «گۇڭ» لارنىڭ زۇلمى چەكلىنىدىن ئېشىپ كۈن بويى ئاچ - زارلىقتا قالىدىغان بولۇپتۇ. بۇنىڭغا چىدىمىغان بۇ دېھقانلار قاراقاشنىڭ ئامبىلى «بىك دارىن» غا «گۇڭ» لارنىڭ ئۈستىدىن ئەرز - شىكايەت قىپتۇ. «بىك دارىن» بېيجىڭدىكى خانغا ئەھۋالنى مەلۇم قىلغاندىن كېيىن، بۇ قۇللار «گۇڭ» لارنىڭ زۇلمىدىن قۇ-
74

تۇلغانىمكەن. «گۇڭ» لارنىڭ تۈرلۈك خىراجەتلىرىنى بولسا، قارا قاش تەۋەيىدىن يىغىدىغان «تۇياق بەجى» ئار-قىلىق قامداش بەلگىلىنىپتۇ. ئەمما، بىر نەچچە يىلدىن كېيىن، ئايلىق ما ئاش بېرىشنى يولغا قويۇپ «گۇڭ» لارغا خوتەندىكى ئاشلىق سېتىدىن كۆپ مىقداردا بۇغداي ما ئاش ئورنىدا بېرىلگەنىمكەن.

«گۇڭ» لار ئۆزىنىڭ تەخت ۋارىسلىق تۈزۈمىنى قوغداش ئۈچۈن ئۆز دەرىجىسىگە 16 نەپەر قوراللىق ئەسكەر تۇرغۇزۇپ، ئالاھىدە ئىمتىيازغا ئىگە بوپتۇ. ئۇلار سەپەرگە چىققاندا ياكى مېھماندارچىلىققا ماڭغاندا سېرىق قىزىل، قارا ئۇزۇن كىيىملىرىنى كىيىپ «جو» ئۈستىگە چىقىپ ئولتۇراتتى. «جو» نى 24 ئادەم يەلگىسىگە ئېلىپ، تاۋۇت كۆتۈرگەندەك كۆتۈرۈپ ماڭاتتى. ئالدى - كەينىدە بىر قانچە ساقچى، پايلاقچى ۋە يايىلار سۈرەن - چۇقان كۆتۈرۈپ داغدۇغا پەيدا قىلاتتى.

بەدەۋلەت ھاكىمىيىتى تەسكىلەنگەن 18 يىل ئىچىدە (بۇ چاغدا مۇسا «گۇڭ» لۇق تەختىدە ئولتۇراتتى) «گۇڭ» لارنىڭ ھۆكۈمرانلىق ھوقۇقى زور دەرىجىدە ئاجىزلاپ كەتتى. ئەنە شۇ چاغدىن باشلاپ «گۇڭ» لارنى «ئامباللار» باشقۇرىدىغان بولدى. لېكىن بەدەۋلەت ھاكىمىيىتى ئاغ-دۇرۇلغاندىن كېيىن، بېيجىڭدىن ئۈرۈمچىگە رەئىس قىلىپ ئەۋەتىلگەن دۇرۇ ئىسىملىك خەنزۇ ئۈرۈمچىدىن مەخسۇس ئادەم ئەۋەتىپ ئۆزلىرىنىڭ ھۆكۈمىتى ئۈچۈن خىزمەت قىلغان مۇھەممەت ئىلى گۇڭ بىلەن مۇسا گۇڭلارنى ئىزدەپ تېپىپ بېيجىڭگە بىلەپ بارىدۇ. بېيجىڭغا - نى مۇسا گۇڭغا قايتىدىن «گۇڭ» لۇق مەنسىپى بىلەن تاماشا تۇتقۇزۇپ قايتۇرىدۇ. ئۇ قايتىپ كەلگەندىن كېيىن دۇرۇ مۇسا گۇڭنىڭ ئوغلى ناسىر گۇڭنى چەرچەن ناھىيىسىگە ئامباللىققا، زايىت گۇڭنى ھەربىي باشلىقلىققا،

سىنىپت گۇڭنى يېڭىسار ناھىيىسىگە گۇڭلۇققا تەيىنلەيدى
بىر نەچچە يىل ئامبال ۋە ھەربىي باشلىق بولۇپ تۇرغان
بۇ «گۇڭ» لار «تۇڭلۇغ»، «تۇڭلۇغ باشلىقى» دېگەن نا
لار بىلەن ئاتىلىپتۇ. كېيىنكى يىللاردا زايمىت گۇڭ غۇ
جا، ئاقسۇ، كۇچا، ئۈرۈمچى قاتارلىق جايلاردا ۋالىي
بانكا باشلىقى بولۇپ ئىشلەپتۇ. ئەپۈز بەگ بولسا قا
راقاش ئىككى مىڭلىكىگە بەگ بولۇپ، ئۆمرىنىڭ ئاخ
رىغىچە شۇ خىزمەتتە بوپتۇ. مۇھەممەتجان غوجا قارا
نىڭ بېگى ھەم ماخوسەن دەۋرىدە ئامبال، گومىنداڭ دەۋ
رىگە كەلگەندە ئۇيغۇر ئۇيۇشمىغا رەئىس بولۇپ ئىشلەپ
1948 - يىلى قاراقاش «قۇملۇق» تىكى ئۆيىدە ۋاپات بو
پتۇ. ئىمىن ئەلەم بىر نەچچە يىل قارا قاشقا «ئەلەم» بو
خانىدىن كېيىن، 1933 - يىلى يەكەننىڭ ۋالىيىسى، ماخ
سەن دەۋرىدە قاراقاشنىڭ ئامبىلى بولدى. كېيىن شېڭ
شىمىي تەرىپىدىن قولغا ئېلىنىپ تۇرمىدە ئۆلدى. 1949
يىلى 10 - ئاينىڭ 1 - كۈنى جۇڭخۇا خەلق جۇمھۇرىيىتى
قۇرۇلغاندىن كېيىن، ھېزىم شاھ ھېكىمدىن باشلانغان «گۇا
غوجىلار» مەنەپ ۋارىسلىق تۈزۈمى ئەمەلدىن قالدۇرۇلدى
«گۇڭ» لارنىڭ خوتەن، كېرىيەنىڭ لايسۇ، ئاقسۇ
نىڭ «گۇڭ ئارال» قاتارلىق جايلاردا تۇرۇق - تۇغقان
لىرى بار. ئۇنىڭدىن باشقا «ئېگىز ئېرىق غوجىلار» بىر
لەنمۇ (ئەخمەتتوختى ئەلەم، ھەبىبۇللا مۇزىتاجى) قۇدا
پاجىلىق مۇناسىۋىتى بار ئىدى.

زايمىت گۇڭنىڭ ئوغلى ئەرشىدىن زايمىت (ھازىر مۇ
ھايات بار، 82 ياش) قاقەدەر «گۇڭ» لارنىڭ ئەجدادلىرى
رىدىن ھېزىم شاھ بېيىچىگە قازا قىلغاندىن باشقا، خوش
كېپەك، مۇبارەكشاھ، مۇھەممەتئېلى، مۇسا، ناسىر، ئەپ
روز، مۇھەممەتجان، زايمىت قاتارلىق «گۇڭ» لارنىڭ ھەم
مىسى ھازىرقى «چاقار مەدرىسى» ئالدىدىكى شامگور قى
لىمىغان مەقبەرىگە دەپنە قىلىنغاندەك.

توخۇلا يېزىسى

مۇھەممەد تەمىن قۇربان

توخۇلا يېزىسى ناھىيىمىزنىڭ ئوتتۇرا قىسمىدا جايلاشقان بولۇپ، شەرقتە جاھانباغ، جەنۇبتا ئاقساراي، كۇيا، غەربتە ماڭلاي يېزىلىرى، شىمالدا قاراقاش بازىرى بىلەن چېگرىلىنىدۇ. جەنۇبتىن شىمالغا تۇخۇم شەھىرىگە سەل - پەل سوزۇلغان تەكشى يېشىلىقتۇر.

1800 - يىلىنىڭ ئالدى - كەينىدە جەنۇبىي قىسىمىدا ماڭۇيامىڭلىكىگە، شىمالىي قىسىمى بەھرام سۈيى مىڭلىكىگە تەۋە بولغانىكەن. ناھىيە تەسىس قىلىنىغاندىن كېيىن غەربىي قىسىمى باش بەھرام سۈيى مىڭلىكىگە شەرق قىسىمى باش قاياش مىڭلىكىگە تەۋە بولدى. 1937 - يىلىدىن كېيىن 1 - رايون، 1944 - يىلىدىن كېيىن مەركەزىي بازار مولچىلىق يېزىسى بولدى. 1948 - يىلىدىن كېيىن ھاياتلىق بازىرى شادلىق يېزىسىغا تەۋە بولدى. 1950 - يىلىدىن كېيىن كۆپ قىسىمى 11 - رايونغا، ئاز بىر قىسىمى 1 - رايونغا تەۋە بولدى. 1956 - يىلىدىن كېيىن 10 - رايون بولدى. 1958 - يىلى «يۇقىرى ئۆرلەش» خەلق كوممۇنىسى (گۇڭشې) قۇرۇلدى. 1978 - يىلى توخۇلا گۇڭشې شېسى، 1984 - يىلى توخۇلا يېزىسى دەپ ئاتالدى. سەككىز كەنتى جاھانباغ، ماڭلاي يېزىلىرىغا ۋە قاراقاش بازىرىغا تەۋە بولدى.

1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا بۇ يېزىدا 42 مەمۇرىي مەھەللە، 11 مەمۇرىي كەنت، 3 مىڭ 913 ئائىلە، 15 مىڭ

507 نوپۇس، 15 مىڭ 704 مو تېرىلغۇ يەر بار. پۈتۈن يىل-
 لىق ئاشلىق مەھسۇلاتى 7 مىليون 561 مىڭ 295 كىلوگرام-
 غا يېتىپ، بۇلتۇرقىدىن ئاشتى. پاختا (چىگىتسىز)
 172 مىڭ 1 كىلوگرامغا تۆۋەنلەپ بۇلتۇرقىدىن 3929 كى-
 لوگرام كېمەيدى، پىلە مەھسۇلاتى 13 مىڭ 802 كىلوگرام-
 غا مۇقىمدايدى. چارۋا 29 مىڭ 307 تۇياققا يېتىپ بۇل-
 تۇرقىدىن %8.71 ئاشتى. كىشى بېشىغا توغرا كەلگەن
 يىللىق ئوتتۇرىچە كىرىم 496 يۈەنگە تۆۋەنلەپ بۇل-
 تۇرقىدىن 74 يۈەن ئازايدى.

توخۇلا يېزىسىدىكى كەنت ناملىرى

◎ يېزىلىق خەلق ھۆكۈمىتى ئورگىنى

1. قارىمان	7. ئاياغگۇرا
2. تاشكەنت	8. قارا تام
3. بۇغىچى	9. يېڭىباغ
4. بارا تالا	10. توخۇلا
5. بورىچى	11. بازار بويى
6. گۇرا	

چېگرىداش يېزا - بازارلاردىن خەرىتىگە چۈشكەن كەنتلەر

12. تاخسا	ماڭلاي يېزىسىدىن:
13. قاپاقلا	قاراقاش بازىرىدىن:
14. باشجىلغا،	ئاقساراي يېزىسىدىن:
15. باش تو-	
16. قاقچا،	قاقچا،
17. ئۇزۇن-	
مېرىق	
18. دۆڭ ھويلا	جاھانباغ يېزىسىدىن:

قارمان

بۇ جاي ئەسلىدە ھازىرقى قارا قاش بازىرىنىڭ سىزى كەنتىگە تەۋە زەيكەشلىك بولۇپ، ئەنجانلىق قارىما جىم دېگەن كىشى ئولتۇراقلاشقاندىن كېيىن. بۇ كىشى يەرلىك ھۆكۈمەت ئەمەلدارلىرى بىلەن زىددىيەتلىشىپ قالغانلىقتىن، ئەمەلدارلار ئۇنى تۇتۇپ تۈرمىگە سولماقچى بولۇپ يايى (ساقچى) چىقارتىپتۇ. يايىلار ئۇنىڭ ئائىلىسىغا قاچان قېچىپ كەتكەنلىكىنى بىلىپ «قارى يامان ئادەم ئىكەن» دەپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن «قارى يامان» دېگەن ئاتالغۇ بۇ جاينىڭ نامىغا ئايلاندى، يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن تىلدا ئۆزگىرىش ياساپ، كىشىلەر تىلدا «قارمان» دەپ ئۆزلىشىپ قاپتۇ. ئېرىق ۋە يوللارنىڭ ئۆزگىرىشىگە ئەگىشىپ بۇ جاي توخۇلا يېزىسىغا تەۋە بولۇپ قالدى.

قارمان دېگەن ئاتالغۇ توغرىسىدا يۇقىرىدىكى ئوخشىمايدىغان بۇنداق بىر بايان بار: 1860 - يىللىرى پىمالىدا ياقۇپبەگ قوشۇنلىرى بىلەن جەڭ قىلىۋاتقان ئابدۇراخمانخان قوماندانلىقىدىكى خوتەن ئەسكەرلىرىگە يەتكۈزۈپ بېرىلىدىغان ئوزۇق - تۈلۈكلەر بۇ جايدىن ئېلىنىپ مېڭىلغاندا بۇ يەرلىك كىشىلەر بۇلاپ - تالاپ يەلغانلىقتىن «قارنى يامان» دەپ ئاتىلىپ، بارا - بارا «قارمان» غا ئۆزگىرىپ قالغاندىن كېيىن.

1996 - يىلى ئاخىرىدىكى سانلىق مەلۇماتتا بۇ كەنتتە تۆت مەھەللە، 361 ئائىلە، 1561 نەپۇس، 1959.1 مو تېرىلغۇ يەر بار.

تاشكەنت

بۇ جاينىڭ ئەسلىدە تاشكەنتتىن كۆچۈپ كەلگەن.

لەر ماكانلاشقانلىقتىن، ئۇلار ئەسلى يۇرتىنىڭ نامىنى
يېڭى يۇرتىغا قويغانىكەن. 1996 - يىلى ئاخىرىدىكى سانلىق مەلۇماتتا بۇ كەنت -
تە ئۈچ مەھەللە، 268 ئائىلە، 1341 نوپۇس، 1606.5 مو
تېرىلغۇ يەر بار.

بۇغايچى

بەلقۇمدىن كۆچۈپ چىقىپ توخۇلىدا دەسلەپتە ئول
تۇراقلاشقان ئەر-خوتۇننىڭ ئەۋلادلىرىدىن بىر ئائىلىلىك
كىشى تەخمىنەن 700 يىل بۇرۇن خوخا، قومۇشلار قاپلى-
غان، بۇغا - مارال قاتارلىق ياۋايى ھايۋاناتلار ياشى-
غان بۇ جايدا يەر ئېچىپ تېرىقچىلىق قىلغان، بۇغا تۇ-
تۇش بىلەن شۇغۇللانغانىكەن. شۇ يىللاردا ئەنجان تە-
رەپتىن بىر جەمەتلىك بىر نەچچە كىشى كېلىپ بۇ جايدا
ماكانلىشىپ، تېرىقچىلىق ۋە ئوۋچىلىق بىلەن شۇغۇللىنىپ-
تۇ. بۇ دەۋرلەردە ھازىرقى قاراقاش ناھىيە مەركىزى بىر
كىچىك لەڭگەر، خوتەن بىر بەگلىك بولۇپ، قەشقەرنىڭ
باشقۇرۇشىدا ئىكەن، ئاڭلاشلارغا قارىغاندا، قەشقەرنىڭ
باش ئەمەلدارى ئېغىر كېسەلگە مۇپتىلا بولۇپ، مەشھۇر
تېۋىپلار ئۇنىڭغا بۇغىنىڭ گۆشىنى، بۇغىنىڭ قېنى ۋە
مۇڭگۈزى قوشۇلغان دورىنى يېيىشنى بىۋىرۇپتۇ. باش ئە-
مەلدار قەشقەردىكى چوڭ ساراينغا كېلىپ (بۇ سارايدا چى-
مىكى يۇرتلارنىڭ سودىگەرلىرى قوندىكىن ھەم سودا قى-
لىدىكەن) سودىگەرلەردىن قەيەردە بۇغا تۇتقىلى بولىدى-
غانلىقىنى سۈرۈشتۈرۈپتۇ. خوتەنلىك بىر سودىگەر بۇخە-
ۋەرنى ئېلىپ كېلىپ بۇ جايدا ئولتۇراقلاشقان ئەنجانلىق
كىشىلەرنى ۋاقىپلاندىرۇپتۇ. ئەنجانلىق كىشىلەر بۇغىنى

ئۆلتۈرۈپ قويما سلىق ئۈچۈن مەملىتىق بىلەن ئاتماي، قەشقەر ماق بىلەن تىرىك تۇتۇپ قەشقەرگە ئېلىپ بېرىپ با...
ئەمەلدارغا ھەدىيە قىمپتۇ. باش ئەمەلدار خۇشال بولۇپ...
سوۋغات ئېلىپ بارغان كىشىلەرگە قانچىلىك يەر ئىكەن...
لىمىسە چەكلىمە سىلىك، باج - سېلىق تۆلىمە سىلىك قاتارلىق...
ئىمتىياز لارنى بېرىپ مۆھۈر بېسىپ بېرىپتۇ. شۇ چاغلا...
دىن باشلاپ بۇ جاي بۇغىچى دەپ ئاتالغانىكەن. ئەينە...
يىللاردا بۇغا تۇتقان قىسماقلارنى كۆرگەن كىشىلەر يېقىنقى...
يىللاردا ئۆلۈپ كېتىپتۇ.

بۇ كەنتتە 1996 - يىلى ئاخىرىدا تۆت مەھەللە، 38
ئائىلە، 1001 نوپۇس، 1629.2 مو تېرىلغۇ يەر بار.

تايلاق لەقەملىكەلەر

بۇغىچى كەنتىدە تايلاق لەقەملىك بىر جەمەت بار.
تېكىلىك تېغىدىن چۈشۈپ قەشقەردە ئولتۇراقلىشىپ قال...
غان كىشىلەردىن موللا تۆمۈر، موللا ئىمىر قاتارلىق بىر...
تۇغقان تۆت ساياھەتچى يۇرت كېزىپ بۇ جايعا كەلگەندە...
ئۇلار مىنىپ كەلگەن تۆگىلەر تايلاقلاپتۇ (يەرلىك كىشى...
لەر ئۇلارغا «تايلاقلار» دەپ لەقەم قويۇپتۇ). ساياھەتچى...
لەر بۇ جايدا تۇرۇپ قېلىشقا مەجبۇر بولۇپ، بۇغا تۇ...
تۇش بىلەن شۇغۇللىنىپتۇ. كېيىنچە بۇغىلارنى قەشقەرگە...
ئېلىپ بېرىپ سېتىشنى داۋاملاشتۇرۇپتۇ. ئون نەچچە يىل...
دىن كېيىن بۇلاردىن ئىككىسى بۇ جايدا ئۆيلىنىپ ماكان...
لىشىپ قاپتۇ. بۇلارنىڭ يەتتىنچى ئەۋلادى رىجەپ دامول...
لام (70 ياش) بىلەن ناسىر قارىم (69 ياش) 1995 - يىلى 7 -
ئاينىڭ 12 - كۈنى يۇقىرىدىكى ۋەقەلەرنى سۆزلەپ بەردى.

باراقلار

ئىسلام دىنىدىكى ئۆلگەنلەرنى سېغىنىدىغان خاتىرە كۈنىنى ئىپادىلەيدىغان بارائەت دېگەن ئاتالغۇ كىشىلەر تىلىغا باراۋات دەپ ئۆزلىشىپ قالغانىكەن، بۇ جايدىكى كىشىلەر بارائەت كۈنىدە قوشنا مەھەللىلەردىن بۇرۇن ھەم چىق قۇيماق پىشۇرۇشقا ئادەتلەنگەنلىكتىن بارائەت-لەر دەپ ئاتالغانىكەن.

بۇ كەنتتە 1996 - يىلى ئاخىرىدا ئۈچ مەھەللە، 235 ئائىلە، 946 نوپۇس، 1267.9 مو تېرىلغۇ يەر بار.

بورچى

نەچچە يۈز يىللار داۋامىدا ماكۇي ئۆستىگىنىڭ سۈيى قەيەر چوڭقۇر بولسا شۇ يەردىن ئېقىپ، قىرغاقلارنى يىقىپ-تىپ ئۆزىنىڭ ئېقىنى بويلىرىدا يۈزلىگەن قولتۇق-ساھىل-لارنى ھاسىل قىلغانىكەن. بۇ ساھىللار تەبىئىي قومۇش-لۇققا ئايلىنىپ كەتكەنىكەن. بۇ جايدىكى كىشىلەر ئۆز تەۋەسىدىكى ساھىللارنىڭ قومۇشلىرىنى ئورۇپ، بورا تو-قۇپ سېتىشقا ئادەتلەنگەنلىكتىن بۇ يەر بورچى دەپ ئاتالغانىكەن.

1960 - يىللىرىدىن كېيىن ماكۇي ئۆستەڭ ئۇدۇللى-نىپ، قاشلىرىغا تاش تىزىلىپ، ئەسلىدىكى ساھىللار ئې-تىزلىققا ئايلىنىپ كەتتى. قومۇش مەنبەسى يوقىلىپ كې-تىپ، بۇ يەرلىك كىشىلەر بورا توقۇمايدىغان بول-سىمۇ، كەنتنىڭ نامى يەنىلا بورچى دەپ ئاتىلىپ كەلمەكتە. 1996 - يىلى ئاخىرىدىكى سانلىق مەلۇماتقا ئاساس-لانغاندا، بۇ كەنتتە ئۈچ مەھەللە، 210 ئائىلە، 838 نوپۇس، 856.2 مو تېرىلغۇ يەر بار.

باشگۈرا

بۇ جايدا دەسلەپتە ئولتۇراقلاشقان كىشىلەر گ-ۈرا (كەپتەرنىڭ بىر تۈرى) بېقىشقا ئامراق بولغانلىقتىن، بۇ كىشىلەرگە «گۈرا» دەپ لەقەم سېلىپ قالغانىكەن. بۇ ئاتالغۇ كېيىنچە كەنتنىڭ نامى بولۇپ قاپتۇ. يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن بۇ كەنت كېڭىيىپ باشگۈرا، ئاياغگۈرا دەپ ئاتىلىدىغان بولدى.

1996 - يىلى ئاخىرىدا بۇ كەنتتە ئۈچ مەھەللە، 269 ئائىلە، 1015 نوپۇس، 1096.6 مو تېرىلغۇ يەر بار.

قاراتام

بۇنىڭدىن تەخمىنەن 400 يىل ئىلگىرى قۇساق لەقەملىك لىتىپ تىلى دېگەن كىشى ئەنجاندىن كۆچۈپ كېلىپ بۇ جايدا زېمىن سېتىۋېلىپ ئولتۇراقلاشقانىكەن. ئون نەچچە يىلدىن كېيىن ئايۋان - سارا يىلىق ئۆي سېلىپ تاملىرىنى گەج بىلەن ئاقارتىپ زەڭگەر رەڭدە بويىغاندىن كېيىن تاملار قاپقارا پارقىرىغان. دەرۋازىنىمۇ قاپقارا سىرلىغانىكەن. بۇ قارا تاملار ۋە قارا دەرۋازا ئوغلىنى ياز ھاجىمىنىڭ دەۋرىگىچە ساقلىغانىكەن. قاراتام دېگەن ئاتالغۇ شۇنىڭدىن كېلىپ چىققانىكەن.

بۇ كەنتتە 1996 - يىلى ئاخىرىدا ئالتە مەھەللە، 636 ئائىلە، 2394 نوپۇس، 1754.3 مو تېرىلغۇ يەر بار.

قالماق لەقەملىكەر

بۇ كەنتتە قالماق لەقەملىك بىر جەمەت بار. 1995 - يىلى 7 - ئاينىڭ 12 - كۈنى 94 ياشلىق ئۆمەر ئاخۇن قالماقنىڭ ئۆيىگە بېرىپ بۇ لەقەمنىڭ قانداق كېلىپ چىققانلىقىنى

قانلىقىنى سۈرۈشتۈردۈم. ئۆمەر ئاخۇننىڭ بوۋىسىنىڭ دادىسى — مەتسالى ئاخۇننىڭ لەقىمى يېكەن ئىكەن. ياز-نىڭ ئىسسىق بىر كۈنى بىر نەچچە يولۇچى قالماق (موڭغۇل) ھاردۇق ئېلىپ سالقىنداش ئۈچۈن بىر تۈپ قېرى تېرەك تۈۋىدە توختاپتۇ. كۆپ ئىزمىلىك چاپانلىرىنى سېلىشىپ ئاتلىرىنىڭ ئۈستىگە ئارتىپ قويۇپ سۇغا چۆمۈلۈپ ئۇخلىشىپتۇ. مەتسالى ئاخۇننىڭ ئىككى كىچىك بالىسى ئۇلارنىڭ ئۈچ چاپىنىنى تېرەكنىڭ كامىرىغا تەقىپ قويۇپتۇ. قالماقلار چاپانلىرىنى تاپالماي يولىغا كېتىۋېرىپتۇ. كۈز پەسلى كېلىپ سوغۇق باشلانغاندا مەتسالى ئاخۇن تېرەكنىڭ كامىرىدىكى قالماقچە چاپانلارنى ئېلىپ كېلىپ بىر تۇغقانلىرى بىلەن كىيىپتۇ. قوشنىلىرى بۇلارنى كۆرۈپ «قالماقلار كەلدى، قالماقلار» دەپ كۈلۈشۈپتۇ. شۇنىڭ بىلەن بۇلارغا «قالماق» دەپ لەقەم سېلىپ قاپتۇ.

ئەمەر ئاخۇن قالماقنىڭ ھازىر سەككىز ئوغلى، ئىككى قىزى، 56 نەۋرىسى، 11 يەنەۋرىسى بار.

يېڭىباغ

بۇ جاي زەيكەش بولسىمۇ زېمىنى پەس، سۇغىرىشقا ئەپلىك بولغانلىقتىن، بەلقۇمدىن كۆچۈپ چىققان ياش ئەر - خوتۇننىڭ ئەۋلادلىرىدىن بىر ئائىلىلىك كىشى بۇ جايدا ماكانلىشىپ تېرىقچىلىق قىلغان ۋە ئېتىز - ئېرىق بويلىرىدا ناھايىتى نۇرغۇن ئۈجمە كۆچىتى يېتىشتۈرگەنلىكتىن بۇ جاي ئۈجمىلىك دېيىلىپتۇ. كېيىن كۆچۈپ كەلگەنلەر بۇ جايدا كۆپ باغ بىنا قىلغانلىقتىن يېڭىباغ دەپ ئاتىلىپتۇ.

بۇ جاي ئىلگىرى توخۇلا كەنتىگە تەۋە ئىدى، 1984 يىلىدىن كېيىن ئۆز ئالدىغا كەنت بولدى.
 1996 - يىلى ئاخىرىدىكى سانلىق مەلۇماتقا قارىغاندا بۇ كەنتتە تۆت مەھەللە، 313 ئائىلە، 1340 نوپۇس، 1271 مو تېرىلغۇ يەر بار.

توخۇلا

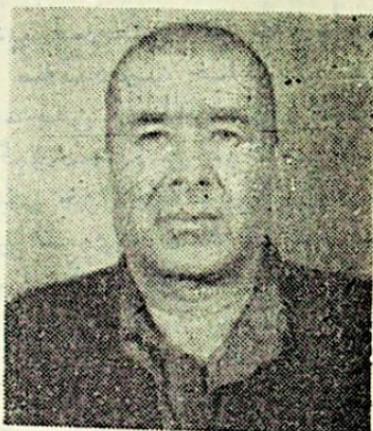
بۇ جاي ئىلگىرى يېڭىباغ كەنتىنىڭ تەۋەلىكىدە ئىدى. 1984 - يىلى ئۆز ئالدىغا مۇستەقىل كەنت بولدى. بۇ كەنت ئىلگىرى توخۇلا، ھازىر بازار بويى دەپ ئاتالغان كەنتكە تۇتاش بولغانلىقتىن توخۇلا دېگەن ئاتالغۇ بۇ كەنتنىڭ نامى قىلىپ مۇقىمئالدى.
 بۇ كەنتتە 1996 - يىلى ئاخىرىدا ئۈچ مەھەللە، 231 ئائىلە، 982 نوپۇس، 817.4 مو تېرىلغۇ يەر بار.

بازار بويى

بۇنىڭدىن تەخمىنەن 1000 يىلى ئىلگىرى ئەسەتپياز پەسلىنىڭ بىر ئاخشىمى ھازىرقى بەلقۇم خارابىسىنىڭ جەنۇبىدىكى يۇرتتا دەشەتلىك بوران چىقىپ ئۆي ئىچىدە ئۇخلاپ قالغان، سىرتتا بولسىمۇ تېنى ئاجىزلار، يالىد-ئىتىز - باغلار، ئېرىق - ئۆستەڭلەر قۇمنىڭ ئاستىدا قاپتۇ. بىر مەھەللىدىن ئون نەچچە ئادەم قول تۇتۇشۇپ خامانغا قوشقان كالىلاردەك چۆرگىلەۋېرىپتۇ. تاڭ ئىتتىپ بوران توختىغاندا قارىسا ئۆزلىرىنىڭ قۇم دۆۋىسى ئۈستىگە چىقىپ قالغانلىقىنى كۆرۈپتۇ. بۇلارنىڭ ئىچىدىن بىر ئائىلىلىك ياش ئەر - خوتۇن قۇملۇقنى كولاپ ئۆيىنى تېپىپ بىر كىمگىز، بىر بوز گىلەم ھەم بىر خۇرچۇن بۇغداينى ئېلىپ تىرىكچىلىك قىلىدىغان ماكان ئىزدەپ مېڭىپتۇ. ھازىرقى توخۇلا يېزىلىق خەلق ھۆكۈمىتى ئورگىنى ئۇدۇلىدىكى ياڭاقلىقنىڭ ئورنى - قومۇش ئۆسكەن

ئېگىز دۆڭلۈك بولۇپ، بۇ دۆڭلۈكنىڭ يېنىدىكى ئېقىن بويىدا تەخمىنەن ئۈچ مو كېلىدىغان تۈزلەڭلىك يەر بار ئىكەن. بۇ ياش ئەر - خوتۇن دۆڭلۈكنىڭ ئۈستىگە قومۇش تىن كەپە ياساپ ئولتۇرۇپ، تۈزلەڭ يەرگە بۇغداي تېرىپتۇ. ئۇ زاماندا بۇغداينى «بوداي» دەيدىكەن. بۇ ياش ئەر - خوتۇن تۈگمەن تاپالماي بۇغداينى شۇ پېتى قاينىتىپ يەپ جان بېقىپتۇ. ئۇلار تۆت ئوغۇل، ئىككى قىزچوڭ قىلىپ، 100 ياشقا كىرگەندە بالا ۋە نەۋرىلىرى ئون ئائىلىگە كۆپەيگەن ئىكەن.

ئارىدىن ئۈچ ئەسىرچە ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن ئۇلارنىڭ ئەۋلادىدىن بولغان قۇستىكام ① دېگەن كىشىنىڭ ئۆيى ئەتراپى ئەڭ بۇرۇن مەھەللىگە ئايلىنىپ، زاۋىدىن قاراقاشقا كىرىدىغان چىغىر يول بۇ مەھەللىدىن ئۆتكەن ئىكەن. بىر جۈمە كۈنىلۈكتە 20—30 ئادەم چىغىر

يول بويىدىكى مەسچىتتە جۈمە نامىزى ئوقۇپ سەرتقا چىقسا بىر كىشى مەسچىت ئالدىدا ئىككى توخۇنى قول تۇقلاپ تۇرۇپتۇ. «ساتاملا»، «ساتسام ساتاي» دېگەن گەپلەر بىلەن توخۇنىڭ سودىسى بولۇپتۇ. بۇ مەھەللىە شۇ چاغدىن باشلاپ «توخۇلا» دەپ ئاتىلىپتۇ. (ئۇ چاغدا پۇل يوق، مالغا مال ئالماشتۇرۇلىدىكەن) شۇنىڭدىن كېيىن ھەر جۈمە كۈنى كىشىلەر بۇ مەسچىتنىڭ ئالدىدا توخۇ، قوي، يەل - يېمىش، ئاشلىق سودىسى قىلىشتا ئادەتلىك ئىدىپتۇ. كېيىنچە ئاشپەز - ناۋايىلار دۇكان سېلىپ جۈمە بازىرى شەكىللىنىپتۇ. نەچچە ئون يىلدىن كېيىن بۇ بازارنىڭ ۋاقتى پەيشەنبەگە ئۆزگىرىپ، پەيشەنبە بازار

① بۇ كىشىنىڭ ئاتىمىچى ئەۋلادى، 56 ياشلىق ئوبۇلقاسىم. ھازىر توخۇلا يېزىلىق خەلق دوختۇرخانىسىنىڭ باشلىقى.

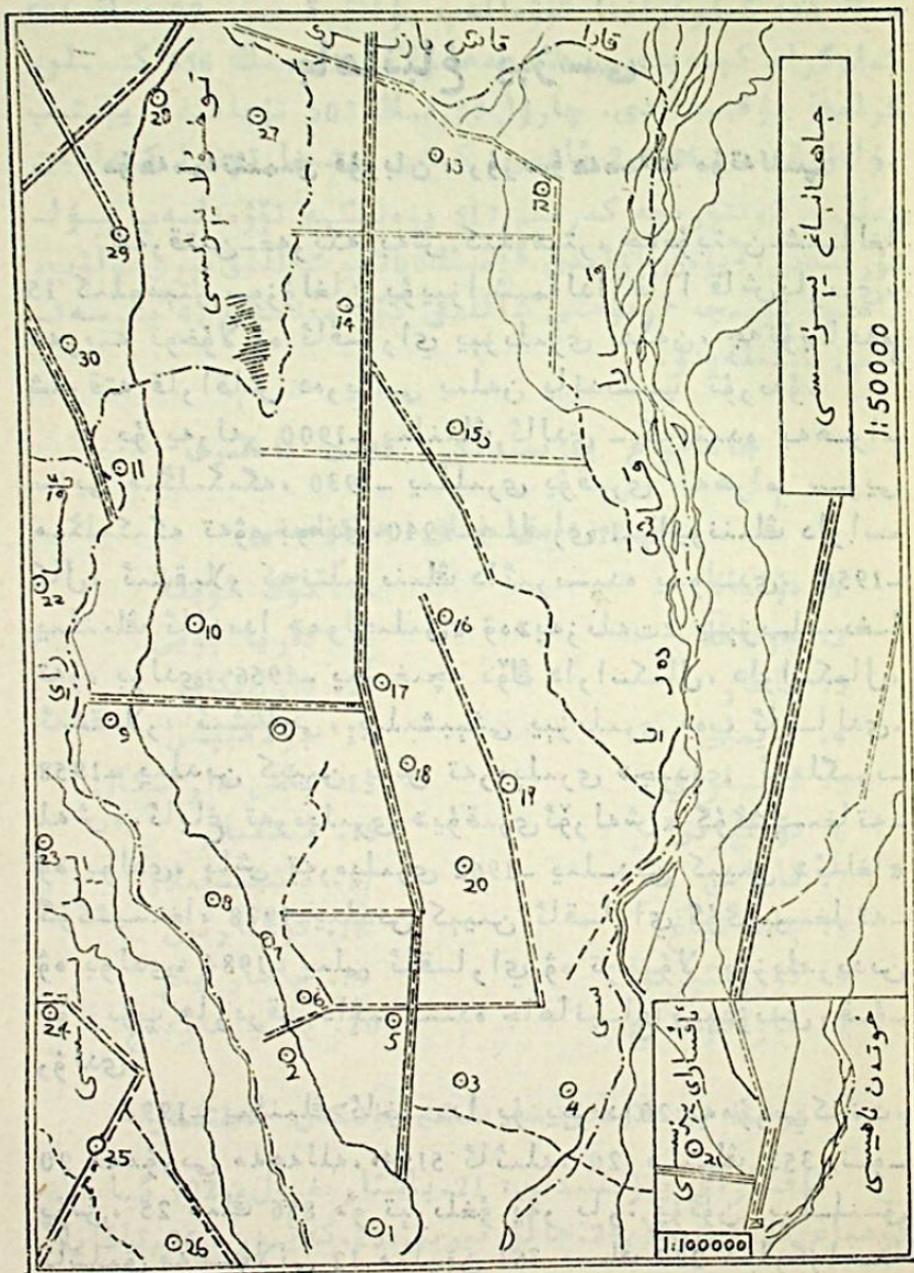
دەپ ئاتالدى.

يېزىلىق خەلق ھۆكۈمىتى، ئوتتۇرا ۋە مەركىزىي باش-
لانغۇچ مەكتەپ، تەمىنات - سودا كوپىراتىپ، پوچتا - تې-
لېگراف، بانكا تىجارەت پونكىتلىرى، خەلق دوختۇرخانى-
سى قاتارلىق ئورۇنلار بۇ كەنتنىڭ تەۋەلىكىدۇر.
1996- يىلىدىكى سانلىق مەلۇماتتا بۇ كەنتتە ئالتە
مەھەللە، 594 ئائىلە، 2380 نوپۇس، 1589.7 مو تېرىلغۇ يەر بار.

پۇزۇل مەھەللە

بۇ كەنتتە پۇزۇل مەھەللە دېيىلىدىغان بىر جاي بار.
ھىدايىمىتۇللا ئىشان يەكەن سەئىدىيە خانلىقىنى
مەغلۇپ قىلغاندىن كېيىن ئىلىم - پەن بىلەن شۇغۇللان-
غان ۋە ھىمايە قىلغان شەرىئەت ئېقىمىدىكى موللا - ئا-
خۇنلاردىن 200 دىن ئارتۇق كىشىنى خوتەنگە سۈرگۈن قى-
لىدۇ. («شىنجاڭ تارىخ ماتېرىياللىرى» نىڭ 17 - سا-
نىغا قاراڭ). شۇلاردىن بىرسى - يەكەنلىك ھەيدەر دا-
موللام دەسلەپكى بىر نەچچە يىلدا قاراقاشتا پۇزۇل (دۇ-
كان) ئېچىپ مىخ، سەرەڭگە، شام، دورا - دەرەك، زىپۇ -
زىننەت... قاتارلىقلارنى سېتىش بىلەن شۇغۇللىنىپتۇ.
كېيىن توختۇرغاندىن يەر - زېمىن سېتىۋېلىپ ساكانلىشىپ
دېھقانچىلىق قىپتۇ. پۇزۇل دېگەن سۆز ئۇنىڭ ۋە بالا -
چاقىلىرىنىڭ لەقىمىگە، ئۇلار ئولتۇراقلاشقان مەھەللە-
نىڭ نامىغا ئايلىنىپ قاپتۇ.

ھەيدەر داموللام چوڭقۇر بىلىملىك، ئەدەب - ئەخلاق-
لىق، كىشىلەر بىلەن سىرداش بولۇشتەك پەزىلەتلىرى
بىلەن يۇرتنىڭ ھۆرمىتىگە ئىگە بولۇپ، دىنىي ئىمتىيازى
كۈچىيىپ كەتكەنىكەن. ئۇنىڭ ئوغلى پەزىلەت ھاجىم 1800-
يىللىرى سالدۇرغان چوڭ مەسچىت 1960 - يىلى يىقىلىپ
بىر قۇچاق توملۇقتىكى ياغاچلىرى شۇ يىللاردىكى «يۇقىرى
ئۆزلەش» گۈڭشېسىنىڭ كۆلۈپىنى سېلىشقا ئىشلىتىلدى.
پەزىلەت ھاجىمنىڭ پەينەۋرىسى ئەركىن مەتقۇربان (45 ياش)
توخۇلا يېزىلىق مەدەنىيەت پونكىتىدا خىزمەت قىلىۋاتىدۇ.

جاھانباغ يېزىسى

مۇھەممەت ئىمىن قۇربان ، رۇز دەۋھەممەت مۇتەلىپ

شەرقتىن - غەربكە بەش كىلومېتىر، جەنۇبتىن - شىمالغا 15 كىلومېتىر سوزۇلغان بۇ يېزا شىمالدا قارا قاش بازىرى، غەربتە توخۇلا ۋە ئاقساراي يېزىلىرى بىلەن، جەنۇبتا ھەم شەرقتە قارا قاش دەرياسى بىلەن ياندىشىپ تۇرىدۇ.

بۇ يەرلەر 1900 - يىلىنىڭ ئالدى - كەينىدە بەھرام سۈيى مىڭلىكىگە، 1930 - يىللىرى يۇقىرى بەھرام سۈيى مىڭلىكىگە تەۋە بولدى. 1940 - يىللىرى 1 - رايوننىڭ داراسكال، ئىشقىلار كەنتلىرىنىڭ دائىرىسىدە بولدى. 1950 - يىلىنىڭ ئالدىدا «مولچىلىق» ۋە «پەزىلەت» يېزىلىرىغا تەۋە بولدى. 1956 - يىلىغىچە دۆڭ داراسكال، داراسكال، ئىشقىلار، ئىشتاچى، ئېلىشىپشى يېزىلىرى دەپ ئاتالدى. 1958 - يىلىدىن كېيىن باش تەرەپلىرى «چىددى ئىلىگىرىدەش»، ئاياغ تەرەپلىرى «يۇقىرى ئۆزلەش» گۇڭشېسىغا تەۋە بولدى. باش تەرەپلىرى 1962 - يىلىدىن كېيىن «ئالغا» گۇڭشېسىغا، 1978 - يىلىدىن كېيىن ئاقساراي گۇڭشېسىغا تەۋە بولدى. 1984 - يىلى ئاقساراي ۋە توخۇلا يېزىلىرىدىن بۆلۈنۈپ ھازىرقى داڭرىسىدە جاھانباغ يېزىسى قۇرۇلدى.

1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا بۇ يېزىدا 20 مەمۇرىي كەنت، 90 مەمۇرىي مەھەللە، 5194 ئائىلە، 20 مىڭ 353 نوپۇس، 25 مىڭ 886 مو تېرىلغۇ يەر بار. پۈتۈن يىللىق ئاشلىق مەھسۇلاتى 12 مىليون 361 مىڭ 227 كىلوگرامغا

يېتىپ، بۇلتۇرقىدىن 1.53% ئاشتى. پاختا (چىگىتسىز) 142 مىڭ 196 كىلوگرامغا تۆۋەنلەپ بۇلتۇرقىدىن 27 مىڭ 581 كىلوگرام كېمەيدى. پىلە مەھسۇلاتى 12 مىڭ 556 كىلو-
 گرامغا مۇقىمئالدى. چارۋا 33 مىڭ 503 تۇياقتا يېتىپ
 بۇلتۇرقىدىن 2.57% ئاشتى. كىشى بېشىغا توغرا كەلگەن
 يىملىق ئوتتۇرىچە كىرىم 517 يۈەنگە تۆۋەنلەپ بۇل-
 تۇرقىدىن 47 يۈەن ئازايدى. 15 مىڭ 700 مو شاللىق يېرى بولۇپ،
 ناھىيە بويىچە ئومۇمىي شاللىق كۆلىمىنىڭ 47 پىرسەن-
 تىنى ئىگىلەيدۇ.

جاھانباغ يېزىسىدىكى كەنت ناملىرى

◎ يېزىلىق خەلق ھۆكۈمىتى

1. دۆڭباغ	11. دۆڭ ئويلە
2. چونا قلا	12. دەريا بويى
3. چاقار	13. داراسكال
4. ئايماق	14. بۇلاقبېشى
5. ئاقساراي	15. باش داراسكال
6. دۆڭئېرىق	16. ئىشقىملار
7. قاياش	17. باشئىشقىملار
8. جاھانباغ	18. دۆڭئارش
9. ئۇزۇنئېرىق	19. چاھار باغ
10. قارقۇشقاچ	20. باشچاھار باغ

قوشنا يېزىلاردىن خەرىتىگە چۈشكەن كەنتلەر

- ئاقساراي يېزىسىدىن: 21. باشئارغول، 22. ئايباغ
 قۇمباغ، 23. كىتىكلا، 24. ھالۇ ئېرىق، 25. كەتمەن، 26. تاقايلا.

توخۇلا يېزىسىدىن: 27. قارىمان، 28. بازار بويى
29. تاشكەنت، 30. بۇغچى.

چۇناقلا

ئىسلام ئەسكەرلىرىنىڭ سانىنى، ناماز ئوقۇيدىغان
ھەم ئۇخلايدىغان يېرىنى بۇدا قوشۇنلىرىغا مەلۇم قىلىش
غان بىر كىشىنى ئىسلام ئەسكەرلىرى تۇتمۇپلىپ ئۇنىڭ
قۇلىقىنى كېسىۋېتىپتۇ. ئەتراپتىكىلەر ئۇنى «چۇناق» دەپ
ئاتىغانلىقتىن بالا - چاقىلىرىغا «چۇناقلا» دەپ لەقەم
سىڭىپتۇ.

بۇ كەنت ئاقساراي كەنتىدىكى چۇناقلا كەنتى بىلەن
لەن ماكۇي ئۆستىڭى ئارقىلىق ئايرىلىپ تۇرىدۇ.
بۇ كەنتتە 1996- يىلىنىڭ ئاخىرىدا ئۈچ مەھەللە،
155 ئائىلە، 592 نوپۇس، 700 مو تېرىلغۇ يەر بار.

ئايماق

مەۋلانە خەلىپە ماكانلىشىپ بىر نەچچە يىلدىن كېيىن
چوڭ ھويلىلىق كاتتا ئۆيلەرنى سالغان مەھەللە ھالەتتە
لايلى ① دەپ ئاتىلىپتۇ.

شۇ يىللاردا يەكەن يولى (خانلىق يول، ئۇلۇغ يول
دەپمۇ ئاتىلىدۇ) بۇ مەھەللەنى كېسىپ ئۆتىدىكەن،
بۇ يولدا كېرىيىلىك، خوتەنلىك، يەكەنلىك، قەشقەرلىك
كۇچالىق سودىگەر - كارۋانلار ئۈزۈلمەي ئۆتۈشۈپ تۇرىدىكەن،
دەرياغا كەلگۈن كېلىپ قالسا بىر نەچچە كۈن
توختاپ تۇرۇشقا توغرا كېلىدىكەن. مەۋلانە خەلىپە بۇ

① ھالايلى — ھويلا ئالدى دېگەن مەنادىكى يەرلىك شەۋە.

پۇرسەتنىڭ قەدەر - قىممىتىنى سەگەكلىك بىلەن سېزىدۇ ۋە بىلىپ يولبويىغا ① ئون نەچچە ھۇجرىلىق چوڭ ساراي سالدۇرۇپ تاملىرىنى گەج بىلەن ئاقارتىپتۇ. بۇ قونالغۇ ئاقساراي دەپ ئاتىلىپتۇ. ساراينىڭ غىزالىنىش، ئارام ئېلىش، ناماز، ئىبادەت قىلىش، ئات - تۆگىلەرنى بېقىش شارائىتى ئوبدان بولغانلىقتىن، غەربتىن ھەم شەرقىدىن كەلگەن سودىگەرلەرنىڭ ئۇچرىشىدىغان، سودا - سېتىق قىلىدىغان، مال ئالماشتۇرىدىغان كىچىك بازا بولغان ئايلىنىپتۇ.

قاراقاش دەريا بويىدا،

سۆگەت سېرىيدۇ تۆگىلەر.

كېچىسى سارايدا ياتساق،

پەللىەكنى چاقتى بۈگىلەر.

دېگەن قوشاق شۇ يىللاردا تارقالغانىكەن.

18- ئەسىردە ئاقساراي دېگەن ئاتالغۇ يۇرتنىڭ نامىغا ئايلىنىپ ھازىرقى چاقار ئايمانى كەنتلىرىنى چارباغ ۋە ئاقساراي كەنتلىرىنىڭ يېرىمىنى ئۆز ئىسمىگە ئاپتۇ. 1958- يىلى بۇ يۇرت تۆت چوڭ ئىشلەپچىقىرىش ئەترىتىگە (تۆت دادۇيىگە) ئايرىلدى. 1985- يىلى بۇ كەنتتىكى بايىتال، قانجۇق، تەلپەك، خەلىپە ئايمانلىرى ئىچىدە يېقىملىقراق ئاڭلانغان «خەلىپە ئايمان» دېگەن ئاتالغۇ كەنتىنىڭ نامى قىلىپ مۇقىملىنىپ، تېخىمۇ ئىخچام بولسۇن ئۈچۈن «ئايمان» دەپ ئاتالدى.

1996- يىلى ئاخىرىدا بۇ كەنتتە تۆت مەھەللىسى، 218

ئائىلىسى، 824 نوپۇس، 1110 ھۆججەتلىك يەر بار.

① بۇ قەدىمكى يولنىڭ 500 قەدەمچە قالدۇقى تاشمازلىق جەنۇبىدا ساقلانمىپ تۇرماقتا.

بۇ كېڭەش 1995- يىللىق ھەر خىل ۋەزىپىلەرنى شۇرۇپ ئوزۇنداشتا جاھانباغ يېزىسى بويىچە ئىلغار كولىمپىكتىپ بولۇپ باھالىنىپ، ناھىيىلىك ئۈچ دەرىجىلىك كادىرلار يىغىنىدا مۇكاپاتلاندى.

ھەزرىتى مەۋلانە خەلىپە توغرىسىدا

1996- يىلى 1- ئاينىڭ 22- كۈنى ئايماق كەنتىدە ئولتۇرۇشلۇق 72 ياشلىق بۇرھان خەلىپە، 60 ياشلىق مۇھەممەتتوختى ئاخۇن، 50 ياشلىق خەبەر ئاخۇن، 28 ياشلىق ئابدۇغېنى ئاخۇن (تاشمازار مەسچىتىنىڭ ئىمامى) لار بىلەن پاراڭلاشتىم. ئۇلار:

— بىز ھەزرىتى مەۋلانە خەلىپىنىڭ قىزلىرىنىڭ 12- ۋە 13- ئەۋلادلىرى بولىمىز، دېيىشتى.

نەسەبنامە ۋە تارىخىي مەنبەلەرگە ئاساسلانغاندا، تەخمىنەن 700 يىل ئىلگىرى بۇخارا ئۇيغۇرلىرى، خارەزىمىدە شەيخ نەجمىدىن كۇبرا قاتارلىق ئالىملىرىدىن بىلىم ئېلىۋاتقان 60 مىڭ تالىپ ئىچىدە ھەزرىتى ئىپتىدائىيىنىڭ 21- ئەۋلادى يۈسۈپ خۇجەمۇ بار ئىدى. كىشىلەر ئۇنى ھۆرمەتلەپ «ھەزرىتى مەۋلانە خەلىپەم» دەپ ئاتىشاتتى. چىڭگىزخاننىڭ قىرغىنچىلىق خەۋپىدىن چۆچىگەن تالىپلار ئۆزى خالىغان يۇرتلارغا كېتىشكە ئىجازەت ئالغاندىن كېيىن، ھەزرىتى مەۋلانە خەلىپە بەلىخ ئارقىلىق قەشقەرگە كېلىپ بىر نەچچە يىل، يەكەنگە كېلىپ بىر نەچچە يىل تۇرۇپتۇ. ھەممەپەرلىرىدىن ئالتە كىشىنى باشلاپ قاراقاشقا كېلىپ مازايى - ماشايىقلارنى تاۋاپ قىلغاندىن كېيىن، ئاۋۋال كۇيا يېزىسىنىڭ دەرۋىشى كەنتىدە، كېيىن زاۋا يېزىسىنىڭ كۆتەكئېرىق كەنتىدە ما-

كانلىشىمىپتۇ. كۆتەكتىرىقلىق كىشىلەر:

— قەلەندەرلەر بىلەن قوشنا بولساق يۈز - ئا پروپىيە -
مىزغا نوقسان يېتىمدۇ، - دېيىشىپ ئۇلارنىڭ گەدە - كەپمىلە -
رىگە ئوت قويۇۋېتىمىپتۇ. مەۋلانە خەلىپىنىڭ ئوغۇللىرى
قارچۇغىلىرىنى ①، قىزلىرى قۇرئانلىرىنى كۆتۈرۈشۈپ كە -
پىدىن قېچىپ چىقىمىپتۇ. مەۋلانە خەلىپە بالىلىرىنىڭ ئوت
ئىچىدىن ئەڭ مۇھىم نەرسىلەرنى قۇتۇلدۇرغانلىقىنى كۆ -
رۈپ خۇشال بولۇپ:

— ئەي ئوغۇللىرىم، سىلەرنىڭ ۋە ئەۋلادلىرىڭلارنىڭ
بېشىدىن ئەمەل - مەنەپ قۇشى نېرى كەتمىگەي، ئەي قىز -
لىرىم، سىلەرنىڭ لەۋزىڭلار ئوتلۇق بۇلغاي ②، - دەپ دۇئا
ئوقۇپتۇ. (تاكى يېتىمىنى زامانلارغىچە خوتەننىڭ دىنىي
ھوقۇقى سۇلايمان ئەلەم قاتارلىق خەلىپە ئەۋلادلىرى -
نىڭ قولىدا بولغانلىقى، قىزلىرىنىڭ دۆلەت - تىمەن
ئائىلىلەرگە تالالىق بولغانلىقى ئەنە شۇ دۇئانىڭ ئىجرا -
بىتىمىدىن ئەرەمىش)

بۇ كىشىلەرنىڭ ئېسھاق غوجا ③ ئىسىملىك ئۇستاز -
زى بىرلىگە نىگە ئاچقۇچ، ئوت، كېپەكنى قويۇپ، شاگىرتى -
لىرىغا خالىغاننى تاللاپ ئېلىشىنى بۇيرۇپتۇ. مەۋلانە خە -
لىپە سەگەك بولغاچقا ئاچقۇچنى دەسلەپتە ئېلىۋالغانلىقى -
تىن ئەۋلادلىرىغىچە ئەمەل ۋە يەر ئېچىش بىلەن خەزىنىگە
ئىگە بولۇپ ياشاپتۇ. ئوتنى تاللىغان شاگىرتى ئىممان
ۋە ئۇلۇغلۇق بىلەن شۆھرەت قازىنىمىپتۇ. كېپەكنى تاللى -
غان شاگىرتى تىمبا بەتچىلىك بىلەن نام چىقىرىپتۇ.

① ئوۋ قۇشى، ② تىلىمىڭلار ھەل بولغاي، ئارزۇ - ئارمانلىرىڭلارغا
يەتكەيسىمىلەر دېگەن مەنىدىكى ئىبارە، ③ ئائىلەلارغا قارىغاندا بۇ كىشىنىڭ
قەبرىسى چىرا ناھىيىسىدە ئىكەن

مەۋلانا خەلىپە ئۇستاز دىن: — بۇ يەردىكى تۇرالغۇمىز كۆيۈپ كەتتى. ئەمدى مەن نەدە ماكانلىشىمەن؟— دەپ سوراپتۇ. ئۇستازى: — ھاسىڭىز نەدە كۆكلىپ قالسا شۇ يەردە ماكانلىشىڭ،— دەپتۇ. مەۋلانا خەلىپە يۇرت — مەھەللىلەرنى ئالسا رىلاپ ھازىرقى تاشمازار دېگەن جايغا كەپتۇ. بۇ جايدا بىر گۇم ① بار ئىكەن. مەۋلانا خەلىپە گۇمىنىڭ تېشىغا ھاسىمىنى سانجىپ، ھاسىمنىڭ ئۇچىغا سەللىمىنى ئىلىپ قويۇپتۇ. سۇ ئىچىپ ھاردۇق ئالغاندىن كېيىن قارىسا ھاسا ياشىرىپ شاخ — پۇتاق چىقىرىپ قاپتۇمىش، (ئاردا دىن 600 يىلچە ئۆتكەندىن كېيىن بۇ قېرى تېرەكنىڭ ئىچى پورلىشىپ كەتكەنلىكتىن بىر قېتىملىق قاتتىق بوۋ راندا يىقىلىپ كەتكەن ۋە خەلىپە ئايىمىدىن بىر نەچچە ئائىلە ئۈچ يىل يېقىلغۇ قىلغانىكەن. يىللىرىدىن ياشىرىپ چىققان ئوتىلار غۇلاچقا پاتىمغۇدەك يوغىنىپ كەتكەنلىكتىن 1954- يىلى كېسىپ شال تىلىنىپ خوتەن لاسا كۆي يىپەكچىلىك فابرىكىسىنىڭ بىنالىرىنى سېلىشقا ئىشلىتىلىپتۇ) مەۋلانا خەلىپە بۇ يەردە تۇرالغۇ ياساشقا ھازىرلىق قىلىۋاتقاندا قىزىرىدىن بىرسى:

— دەريانىڭ قىرغىقىغا جايلاشقان كۆڭلىمىز ئەمىن تاپماستىكىن؟— دەپتۇ. مەۋلانا خەلىپە:

— دەريا ئۇ تەرەپكىراق ئاقىي. — دەپتۇ. شۇ چاغدىن باشلاپ دەريا ئېقىنى مىڭ قەدەمچە شەرق تەرەپكە سۈرۈلگەنمىش.

مەۋلانا خەلىپە بۇ جايدا ئاقسارايىنى بىنا قىلىپ ۋە بىر ئۆمۈر دىنىي تەرخىپات بىلەن شۇغۇللىنىپ، كېسەل

① گۇم — سۇ ئېقىنىدىن تەبىئىي شەكىللەنگەن چوڭقۇرلۇق (كۆل)

بىلەن ۋاپات بولغىنىغا بۇ يىل تەخمىنەن 760 يىل بويىچە.
ئۇنىڭ جەسىتى ئۆزىنىڭ ۋەسىيەتىگە بىنا ئەن ھازىرقى
ئاقساراي يېزىسىنىڭ تاقايلا كەنتىدىكى زاراتگاھلىقىغا
دەپنە قىلىنىپتۇ. (ئېھتىمال قەبرىسىنى دەريا ئېقىنى بۇ-
زۇۋېتىشىدىن ئەنسىرىگەن بولۇشى مۇمكىن) ئۇنىڭ جەسى-
تى يۇيۇلغان جاي ھازىرقى تاشمازار خانىقاسىنىڭ جە-
نۇبىي بۇرجىكىگە توغرا كېلىدىكەن. جەسەت يۇيۇلغاندا
تۆكۈلگەن سۇ يېقىنقى يىللارغىچە كاتەكتە سىڭمەي تۇر-
غانىمىش. كۆپلىگەن ساقايمىغان چاراهەت-يارىلارغا بۇ سۇ-
دىن بىر نەچچە تامچا تېمىتىپ قويۇلسا ئاغرىق سەل-
مازا ساقىيىپ كەتكەنىمىش.

تاشمازار توغرىسىدا

بۇ مازارنىڭ دائىرىسى تەخمىنەن 20 مو كېلىدۇ.
كونا - يېڭى قەبرىلەر توغراقلىق ۋە قومۇشلۇقلار ئارى-
سىدا چوقچىيىپ كۆرۈنۈپ تۇرىدۇ.
بۇ جاي ئەسلىدە دەريا ئېقىنى لاي تاشلىغانلىقتىن
ھاسىل بولغان سېغىزلىق بولۇپ، ئېقىن يۆتكەلگەندىن
كېيىن قۇرۇقلۇققا ئايلىنىپ قاپتۇ. مەۋلانە خەلىپە ھا-
يات ۋاقتىدا ئۇنىڭ بىر قىزى ئۆلۈپ كېتىپ بۇ جايغا دەپ-
نە قىلىنغاندىن كېيىن بۇ جاي بارا - بارا قەبرىستان-
لىققا ئايلىنىپ كېتىپتۇ. بۇ مازاردىكى قەبرىلەرنىڭ كۆ-
پىنچىسى خەلىپە ئايىمىقىدىن بولمىغانلارنىڭ قەبرىسى-
دۇر. خەلىپە ئايىمىقىدىكىلەر ئۆلسە «مەۋلانە خەلىپەنىڭ
روھىغا ئەگىشىپ» تاقايلىدىكى مازارلىققا دەپنە قىلىش
ھازىرغىچە داۋاملىشىپ كەلمەكتە.

1960 - يىللىرى ماكوي ئۆستەڭنى ئۇدۇللاپ قېزىش،

سۇ سىڭمەسلەشتۈرۈش، سېمونت توسمىلارنى ياساش قۇرۇلۇشىغا لازىملىق تاشلار بۇ مازارنىڭ يېنىدىكى تاشلىقتىن توشۇلغانلىقتىن تاشمازار دەپ ئاتىلىپ قاپتۇ.

دەريا نېمىشقا تۈز ئاقمايدۇ؟

رېۋايەت قىلىنىدىدۇلەركى، بىر يىلى ئەتىيازدا دەريا ئادا سۇ ئۈزۈلۈپ قېلىپ ئاياغ يۇرتلار(ھازىرقى قاراقاش بازىرى، توۋەت يېزىسى قاتارلىق جايلار) دېكى زىرائەت-لەر قۇرۇپ كېتىپتۇ. بۇ يۇرتتىكى كىشىلەرنىڭ ئاقساقىلى ئەۋلىيا دەپ نامى تارقالغان مەۋلانە خەلىپىنىڭ ئالىدىغا كېلىپ يۇرتنىڭ ئاھۇزارىنى بايان قىپتۇ. مەۋلانە خەلىپە ئاقساقالغا بىر نەچچە پۇتاقلىق شاخنى تۈتۈپ قۇزۇپ:

— بۇ شاخنى سۆرەپ كېلىشىڭىزگە قارىماي مېڭىۋەرسىڭىز، شاخنىڭ ئىزىدىن سۇ ئاقىدۇ، دەپتۇ. ئاقساقال تەزىم بەجا كەلتۈرگەندىن كېيىن يۇرتىغا قاراپ يولغا چىقىپتۇ. مەۋلانە خەلىپە قىلىپكە قاراپ:

— ئەي ھەممىگە قادىر ئۇلۇغ ئاللا ئىگەم، ئاچارچىلىق خەۋپىگە ئۇچراۋاتقان ئاشۇ بىچارە بەندىلىرىڭنىڭ ھاجىتىنى راۋا قىلغىسەن، دەپ دۇئا ئوقۇپتۇ. ئاللا ئۇنىڭ دۇئاسىنى ئىسجاۋەت قىلىپ دەريانىڭ كۈن پېتىمىش تەرىپىدىكى قىرغاقنى بويلاپ نەچچە ئون بۇلاقنى پەيدا قىپتۇ. بۇلاقلارنىڭ سۇلىرى دەرياغا قۇيۇلۇپ شاخنىڭ پۇتاقلىرى ئىزىدىن تاراملارغا بۆلۈنۈپ ئېقىپتۇ. ئاقساقال سۇنىڭ ئېقىشىنى كۆرىمەن دەپ پات-پات كەينىگە بۇرۇلۇپ قارايتتۇ. بۇ چاغدا ئۇ سۆرەپ كېلىۋاتقان شاخنى يانغا سۈرۈلگەنلىكتىن سۇمۇ بۇرۇلۇپ ئېقىپتۇ.

ئەنە شۇ چاغلاردىن باشلاپ ئېقىن ھېلى ئۇ قىرغاققا، ھېلى بۇ قىرغاققا ئۈسسۈپ ئاقىدىغان بولۇپ قاپتۇ. ھازىرقى قارا قاش دەرياسى كۆۋرۈكىنىڭ ئورنىغا كەلگەندە سۇ ئېزى ئېقىپ ئاقساقالنىڭ ئالدىغا ئۆتۈپ كېتىپتۇ. بۇنى غايىمبا- نە كۆرۈپ تۇرغان مەۋلانە خەلىپە ①:

— ھاي - ھاي سۇ، توختايدىغان يەرگە بېرىپ قال- دىڭىز، - دەپتۇ. سۇ دەرھال ئاياغقا ئېقىشتىن توختاپتۇ. سۇنىڭ كۆۋرۈكىنىڭ تېگىدىن ئۆتۈپلا شارقىرىماي ئاستا ئېقىشى شۇ سەۋەبتىن ئىسمىش. بۇ بىر رىۋايەت بولسىمۇ، ئېقىنىنىڭ رۇس ئاقمايدىغانلىقى، دەريانىڭ كۈن پېتىش تە- رەپتىكى قىرغىقى بويىدىنەن چىچە ئون بۇلاقنىڭ بارلىقى، سۇ شارقىرىپ ئېقىپ كېلىپ كۆۋرۈكىنىڭ ئاستىدىن ئۆتكەندە كۆل سۈيىدەك ئاستا ئاقىدىغانلىقى ھەممىگە ئايان پان- كىتتۇر.

ئاقساراي

بۇ جاي ئىلگىرى تۇڭغۇز ئايىمىقى دېيىلگەن ئىكەن. مەۋ- لانە خەلىپىنىڭ سەپەرداشلىرىدىن بىر كىشى ئۇنىڭ سو- دان سېتىق ئىشلىرىنى قىلىدىغان خىزمەتكار ئىكەن. بىر قېتىملىق سودا-سېتىقتا بۇ خىزمەتكارنىڭ سەھمىيە تىنىز- لىك قىلىپ بىر نەچچە تەڭگە پۇلنى يوشۇرۇۋالغانلىقى ئاشكارىلىنىپ قاپتۇ. مەۋلانە خەلىپە غەزەپلىنىپ ئۇنى: — توڭغۇز! - دەپ تىللاپتۇ. بۇ خىزمەتكار خىجالەت- چىلىنىپ كەتتە ھالايلىدىن بۇ يەرگە كۆچۈپ كەپتۇ. توڭغۇز ئايىمىقىدىكىلەر شۇ خىزمەتكارنىڭ ئەۋلادلىرى ئىكەن.

① ھەزرىتى مەۋلانە خەلىپە توغرىسىدا تەپسىلىي بىلىشنى خالىسىڭىز «قارا قاش تارىخ ماتېرىياللىرى» (1-قىسىم) غا قاراڭ.

1950 - يىللىرى بۇ ھاقتا تىلىك ئاتالغۇدىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن ، بۇ يەرنىڭ ئاقساراي دېگەن يۇرتقا تەۋە بولغانلىقى كۆزدە تۇتۇلۇپ، ئاقساراي كەنتى دەپ ئاتالدى.

بۇ كەنتتە 1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا ئالتە مەھەلە، 290 ئائىلە، 1129 نوپۇس، 1092 مو تېرىلغۇ يەر بار.

دۆڭمېرىق

كەنت تەسىس قىلىنىشىدىن ئىلگىرى پايكا مەھەلە، ياغ مەھەلە (بۇرۇنقى توڭغۇز لەقەملىكلەر)، كۇراك مەھەلە، ئاياغ مەھەلە دەپ ئاتىلاتتى. بۇ كەنتتە ئىككى تەرىپى پەس بولغان ئېرىق بولغانلىقى كۆزدە تۇتۇلۇپ ، 1985 - يىلىدىن ئېتىبارەن دۆڭمېرىق كەنتى دەپ ئاتالدى (98 ياشلىق مەتناسىر ھاجىم سۆزلەپ بەردى).

بۇ كەنتتە ھازىر تۆت مەھەلە، 215 ئائىلە، 772 نوپۇس، 799 مو تېرىلغۇ يەر بار.

قاياش

بۇ جاي ئەسلىدە يەرلىك كىشىلەر ۋە باشقا يۇرتلاردىن كېلىپ قالغانلار تارقاق ئولتۇراقلاشقان مەھەلە ئىدى. 1890 - يىللىرى قارا قاش بازىرى قاياش كەنتىدىن كالىك لەقەملىك مۇھەممەت ئاخۇن، باقى ئاخۇن، مەت-كېرىم ئاخۇنلار ھەر بىرى يۈز مودىن يەر سېتىۋېلىپ بۇ جايعا كۆچۈپ چىقىپتۇ. بۇلارنىڭ ئىگىلىگەن يەرلىرى جىق بولغانلىقتىن، بۇ مەھەلە پارچە قاياش دەپ ئاتىلىپتۇ. 1985 - يىلىدىن بۇيان قاياش كەنتى دەپ ئاتالدى. مۇھەممەت ئاخۇننىڭ بالىسى مەتتۇرسۇن ئاخۇن 1995 - يىلى

لى 70 يېشىدا قازا قىلدى. كالىك لەقەملىكلىر ھازىر 15 تىن ئاشتى. ئۇلار ئەسلى يۇرتىدىكى تۇغقانلىرى بىلەن باردى - كەلدىسىنى داۋاملاشتۇرماقتا. 1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا بۇ كەنتتە بەش مەھەل - لە، 201 ئائىلە، 784 نوپۇس، 650 مو تېرىلغۇ يەر بار.

جاھانباغ

ئائىلەلاردىن مەلۇم بولۇشىچە، تەخمىنەن 1000 يىل ئىلگىرى رەھىمسىز ۋابا كېسىلى تارقىلىپ نۇرغۇن كىشىلەر ئۆلۈمدىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن يۇرتلىرىدىن قېچىپ چىقىشىمىز. ئەنە شۇ قانچىلىرىدىن ئون نەچچە كىشى بۇجايدىكى ئېگىزلىكنىڭ ئەتراپىدىن گەمە كولاپ ئولتۇراقلىشىپتۇ. ①. ھەر بىر ئادەم ئاز - ئازدىن باغ بىنا قىلىپتۇ. يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن بۇ پارچە - پارچە باغلار بىر - بىرىگە تۇتىشىپ كەڭ مېۋىزارلىققا ئايلىنىپتۇ. ئەرەب ئەللىرىدىن كەلگەن يوغان سەللىلىك بىر ئىمام بۇ باغدا ھاردۇق ئېلىپ راھەتلەنگەندىن كېيىن «جاھانچە كەڭ باغ ئىكەن» دەپتۇ. جاھانباغ دېگەن ئاتالغۇ شۇ چاغدا پەيدا بولغانىكەن.

1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا بۇ كەنتتە تۆت مەھەللە، 233 ئائىلە، 882 نوپۇس، 1043 مو تېرىلغۇ يەر بار.

ئۇزۇنئېرىق

جەنۇبتىن شىمالغا قاراپ يەتتە - سەككىز كىلومېتىر سوزۇلغان ئېرىق بويىدىكى بۇ يۇرتنىڭ نامى نەچچە يۈز يىللاردىن بۇيان ئۇزۇنئېرىق دەپ ئاتىلىپ كېلىۋاتىدۇ.

① ھازىرمۇ بۇ ئېگىزلىكنىڭ قالدۇقلىرى بار.

1985 - يىلى بۇ يۇرتنىڭ ماكوي ئۆستىگىنىڭ شەرق تەرەپتىكى بۆلىكى جاھانباغ يېزىسىغا تەۋە قىلىنىپ، يەنى ئۇزۇنئېرىق دەپ ئاتالدى (ئېرىقىمۇ بۇ كەنتنىڭ تەۋەلىكىدە).

1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا بۇ كەنتتە تۆت مەھەللە 196 ئائىلە، 1711 نوپۇس، 720 مو تېرىلغۇ يەر بار. ئۇزۇنئېرىق كەنتىدە «قارا ساقال مازار غوجام» دەپ ئاتىلىدىغان بىر قەبرە بار. بۇ قەبرە توغرىسىدا خەلق ئارىسىدا مۇنداق بىر رىۋايەت سۆزلىنىپ كەلمەكتە: بەش - ئالتە يۈز يىللار بۇرۇن بۇ يەردەكى ئۆلۈك-تەڭنىڭ سۈيى قىرغاقنى بۇزۇپ يېيىلىپ ئېقىپتۇ. كىشىلەر بۇ يەردىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ لاي ئارىسىدىكى ئۇزۇن ساقال دۇقنى كۆرۈپ قاپتۇ. بۇ ئىشتىن يۇرت ئاقساقالىنى خە-ۋەرلەندۈرۈپتۇ. ئاقساقال دەرھال يېتىپ كېلىپ ساندۇقنى ئېچىپ قارىسا قارا ساقاللىق جەسەت يېتىپتۇ. ئاقساقال كېچىسى ئۇخلاۋېتىپ چۈش كۆرۈپتۇ. چۈشىدە بۇ قارا ساقاللىق كىشى بىر نەچچە يۈز لەشكەرگە باشلامچىلىق قىلىپ مايمۇن يۈزلۈك دۈشمەنلەر بىلەن قىلىچ چېپىشىۋات-قۇدەك. مايمۇن يۈزلۈكلەر پايپەتەك بولۇپ قېچىۋاتقۇدەك. ئەتىسى سەھەردە ئاقساقال ئاۋامنى (جامائەتنى) يىغىپ:

— چۈشۈمگە ئايان بولدى. بۇ زات ئادەتتىكى ئادەمگەمەس. بىز سەجدە قىلىدىغان ئۇلۇغ ئادەمدۇر، - دەپتۇ ۋە مېھىت نامىزىنى قايتىدىن داغدۇغىلىق ئۇزىتىپ، دەپنە رەسمىيەتلىرىنى بېجىرىپ چوڭ قەبرە ياسىتىپتۇ. بۇ قەبرە رە «قارا ساقال مازار غوجام» دەپ ئاتىلىپتۇ.

يەنە بەزىلەرنىڭ ئېيتىشىچە، بۇ مازار 41 چىلىتەن بىلەن سەپەرداش بولغان ئىمامى مۇھەممەد خۇراسانىنىڭ قەبرىسى ئىكەن.

پادشاھتىن ئۆچ ئېلىش

(چۆچەك)

بۇنىڭدىن 600 يىللار بۇرۇن جاھانپاغ دېگەن يۇرتتا بىر قەبىلىگە ياشايدىكەن. بۇ قەبىلىنىڭ پادشاھىنىڭ چوڭ تەرەت قىلىش ئەزاسى يوق ئىكەن. چوڭ تەرەت چىقىرىشقا ئامالى بولمىغانلىقتىن ئاشلىق ياكى گۈرۈچ غىزالىرىنى يېيىشكە پېتىنالمىدىكەن. ھەر كۈنى ئون قوينىڭ يىلىكىنى ئىچىپ ئۆزىنى قۇۋۋەتلەندۈرىدىكەن. ئاي - يىللار ئۆتۈپ بۇ قەبىلىدە بىر - مۇ قوي قالماپتۇ، پۇقرالار مال - مۈلۈكلىرىگە قوشنا قەبىلىلەردىن قوي تېگىشىپ كېلىپ پادشاھنىڭ سېلىقىنى تاپ - شۇرۇپ، يىلىدىن - يىلىغا نامراتلىشىپ كېتىۋېرىپتۇ. پادشاھ قويدىن باشقا ھەرخىل ئالۋاڭ - سېلىقلارنىمۇ كۆپەيتىۋېتىپتۇ.

پۇقرالار پادشاھنىڭ زۇلمىدىن قاتتىق نارازى بو - لۇپ، ئىككى كىشىنى ۋەكىل سايلاپ رەھىم - شەپقەت تىلەش ئۈچۈن پادشاھنىڭ ئالدىغا ئەۋەتىپتۇ. پادشاھ: — ئىككىڭلار ئاۋامنى ماڭا قارشى تۇرۇشقا قۇتراتقى - نىڭلارنى ئۆزۈڭلار ئاشكارا قىلىدىڭلار، دەپ بۇ ئىككى ۋە - كىلىنى زىندانغا تاشلىتىۋېتىپتۇ.

پادشاھنىڭ ئاق كۆڭۈل، رەھىمىدىل بىر ۋەزىرى بار ئىكەن. بۇ ۋەزىر پۇقرالارنىڭ دەردىگە ئەلەملىرىگە ئۇزۇن - دىن بۇيان ئىچ ئاغرىتىپ كەلگەنىكەن. ئۇ پادشاھقا نە - سەھت قىلىپ ھېچبىر نەتىجىگە ئېرىشەلمەپتۇ. ئۇيېقىن پۇقرالاردىن بىرسىگە:

— بىر جام سۈتكە ئارپا ئۇنى ئارىلاشتۇرۇپ ماڭا

ئەكسىلىپ بېرىلگەن، - دەپتۇ. پۇقرا ئۇنىڭ دېگىنىنى بەك كەلتۈرۈپتۇ. ۋەزىر جامغا قارىسا ئارپا ئۇنى ئارىلاشتۇرۇلغان سۈت بە ئۇنى قوينىڭ يىلىكىگە ئۇخشايتۇ. پادىشاھ ۋەزىرگە:

— مېنىڭ يىلىك ئىچىدىن ۋاقتىم ئۆتۈپ كەتكىلى نە ۋاخ، - دەپ ۋارقىراپتۇ. ۋەزىر جامنى شاھقا سۇنۇپتۇ. قورسىقى ئېچىپ كەتكەن شاھ «يىلىك» نى بىر سۈمۈرگەنچە يۇتۇۋېتىپتۇ. ئۇزۇن ئۆتمەي شاھنىڭ قورسىقى گۈمبەزدەك كۆپۈپ ئاغرىققا چىدىيالماي دادا پەريات ئىچىدە جان ئۆزۈپتۇ.

شۇنىڭدىن كېيىن پۇقرالار ئالۋاڭ - سېلىقتىن ئىزا بولۇپ باياشات تۇرمۇش كەچۈرۈشكە باشلاپتۇ. سۆزلەپ بەرگۈچى: كاۋاك يېزىلىق خەلق ھۆكۈمىتىدىن: نۇرمەھەت

قارا قۇشقاچ

نەچچە يۈز يىللار ئىلگىرى بۇ يەرنىڭ ئورنى قويۇق قومۇش قاپلىغان جاڭگاللىق بولۇپ، قارا قۇشقاچلار ناھايىتى تىنچ تولا ئىكەن. شۇ يىللاردا كىشىلەر تەرەپ - تەرەپتىن بۇ يەرگە كېلىپ تور قۇرۇپ قارا قۇشقاچ تۇتۇپ كېتىدىكەن.

كېيىنچە كىشىلەر بۇ يەرگە ئۆي سېلىپ ئولتۇراقلىشىشقا باشلاپتۇ. ئۇلار قارا قۇشقاچلارنىڭ تولىشىغا پايلىماي كۆچۈپ كەلگەن ئىكەن. تەدرىجىي بۇ يەردە ئادەملىرى كۆپىيىپ، بىنئام يەرلەر ئېچىلىپتۇ ۋە بۇرۇندىنلا «قارا قۇشقاچ جاڭگىلى» دەپ ئاتالغان يەر «قارا قۇشقاچ كەنتى» گە ئۆزگىرىپ قاپتۇ.

بورچى لەقەملىككە

بۇ يەرگە دەسلەپتە كۆچۈپ كەلگەن كىشىلەر بىر قىسىم چوڭقۇر ئازگالاردا ئۆسكەن بورا قومۇشلىرىدا بورا توقۇپ ساتقانمىكەن. ھازىرقى روزى ئا-خۇن (100 ياش) نىڭ تەخمىنەن ئالتىنچى بوۋىسى دەۋرىدىلا بۇلارغا بورچى دېگەن لەقەم ئومۇملىشىپ قاپتۇ. ھازىر بورچى لەقەملىكلەر كەنت تەۋەسىدىكى 117 ئائىلىنىڭ 40 پىرسەنتىنى ئىگىلەيدۇ. ئۇلار ھېلىمۇ بورچىلىق كەسپى بىلەن شۇغۇللىنىدۇ. قارا قۇشقاچ كەنتىدە 1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا ئىككى مەھەللە، 117 ئائىلە، 414 نوپۇس، 6309 مو تېرىلغۇ يەر بار.

دۆڭمۆيلەر

بۇ كەنتنىڭ ئەسلى ئىسمى «بۇغچى» بولۇپ «بۇر-غۇيچى» (كانايچى) دېگەن ئىسمىنىڭ ئېقىمىز تىلىدا ئۆزگىرىپ قېلىشى ئىكەن. ئېپتىمالغا قارىغاندا تەخمىنەن يۈز نەچچە يىللار ئىلگىرى بۇ يەردە قاسىم ئاخۇن دەيدىغان بىر تۈگمەنچى بولۇپ، ئۇ نەگملا بارسا بېلىگە ياغاچ بۇرغۇنىنى قىستۇرۇپ ماڭدىكەن. ئۇ تۈگمەننىڭ ئۆگزىسىدە تۇرۇپ ئۈگۈت چىلىپ بۇرغۇيىنى بىر چالىدىغان بولسا يىراق - يىراقلاردىكى كىشىلەرمۇ ئاڭلاپ دەرھال ئۈگۈت ئېلىپ كېلىدىكەن. كېيىن قاسىم ئاخۇنغا «بور-غۇيچى» دېگەن لەقەم سىڭىپ قاپتۇ ۋە ئاستا-ئاستا «بۇغچى» غا ئۆزگىرىپ كەنت نامىغا ئايلىنىپتۇ.

1984 - يىلى بۇ كەنتتىكى ئۆيلەرنىڭ ھەممىسىنىڭ دېگۈدەك دۆڭگە سېلىنغانلىقى ئالاھىدىلىكىگە ئاساسەن يېزا

تەرەپىدىن «دۆڭسۆيلىەر» دېگەن سۆز كەنت نامى قىلىپ
 مۇقىمدا لىدى.

بۇ كەنتتە 1996- يىلىنىڭ ئاخىرىدا تۆت مەھە
 335 ئائىلى، 957 نوپۇس، 1184 مو تېرىلشۇ يەر بار.

دەريا بويى

تەخمىنەن 350 يىللار ئىلگىرى بۇ يەر ئىككى دەر
 نىڭ ئوتتۇرىسىدىكى ئارالچە ئىكەن. بۇ دەريانىڭ ب
 تارمىقى ھازىرقى دەريا ئورنىدا، يەنە بىر تارمىقى
 رىمان كەنتىنى بويلاپ ئاقدىكەن. شۇ يىللىرى بۇ يەر
 تۇنجى قېتىم ئاپسىل ھاجىم دېگەن بىر ئادەم تۈگمەن ھا
 دۇرۇپتۇ. كېيىن بۇ يەرنىڭ سۇ ۋە يەر ئالاھىدىلىكى ياخ
 بولغاچقا، خوتەندىن، ھەتتا يەكەن قاتارلىق يىراق جا
 لاردىنمۇ ئادەم كېلىپ تۈگمەن ماڭدۇرۇشقا باشلاپتۇ. شۇ
 ىداق قىلىپ بۇ يەردە «قۇم تۈگمەن (قۇم رابات پاشا يىمى
 تەۋە)»، «خىرشۇپ تۈگمەن»، «چوڭ تۈگمەن»، «سادىق ھا
 تۈگمەن»، «زەي تۈگمەن»، «كالىتا تۈگمەن» دېگەنلەر
 بىر تالاي تۈگمەنلەر مېڭىشقا باشلاپتۇ. بۇنىڭغا ئەگىش
 بۇ يەردە ئادەملەر مۇ ئولتۇراقلىشىپ قاپتۇ، «ئەڭ بىر
 ئولتۇراقلىشىپ دېھقانچىلىق قىلغان ئادەم يەكەنلىك ي
 كەن موللام ئىكەن، دېيىشىدۇ كۈنلەر. ئۇلار ھازىرقى
 «يەكەن» لەقەبلىك ئادەملەرنىڭ كۆپلىكىنى ئىسپات ق
 ىلىشىدۇ. («يەكەن» لەقەبلىكلەر تەخمىنەن 25 - 30 ئ
 ئىلىگە يېتىدۇ.)

تەدرىجىي غەرب تەرەپتىكى دەرياغا سۇ چىقىماس ب
 لۇپ قاپتۇ ۋە ئاستا- ئاستا دەريا ئورنى تېرىم يەرلەر
 ئۆزگىرىپ كېتىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن قاراقاش- خوتەن ئو

تۇرىسىدىكى بۇ پاسىل ئارالچە دەريانىڭ بۇقپىتىغا ئۆتۈپ قاراقاشقا تەۋە يۇرتقا ئايلىنىپ «دەريا بويى» دېگەن نام بىلەن ئاتىلىپتۇ. (ھېلىمۇ بۇ كەنت ئەتراپىدىن 10 مىڭ موغا يېقىن تىپىرىم يەرلىرىگە خوتەن نامى بىسىدىن ئۆتۈپ ئىگىدارچىلىق قىلىماقتا.)
 بۇ كەنتتە ھازىر تۆت مەھەللىسى، 226 ئائىلىسى، 938 نوپۇس، 1508 مو تېرىلغۇ يەر بار.

داراسكال

1996 - يىلى 1- ئاينىڭ 13- كۈنى مەن تۆۋەن داراسكال كەنتىنى ئايلىنىپ 49 ياشلىق ئىمام غاپپار ئاخۇن، كەنت باشلىقى 53 ياشلىق شېكەر ھاجىم، 67 ياشلىق داۋۇت قارى ھاجىم، 75 ياشلىق تۇرسۇن ئاخۇن، 95 ياشلىق تۇردى ئاخۇنلار بىلەن ئۇچراشتىم. ئۇلارنىڭ ئېيتىشىچە، تەخمىنەن 1500 يىلدىن كۆپرەك ئىلگىرى قاراقاش دەريا-سىنىڭ ئاساسىي ئېقىنى بۇ يەردىن شەرققە 1000 مېتىرچە يۆتكىلىپ بۇ جايدا جەنۇبتىن - شىمالغا ئالتە - يەتتە كىلومېتىر، شەرقتىن - غەربكە بىر - ئىككى كىلومېتىرلىق سائىلىق پەيدا بولپتۇ. بۇ ئۇزۇن سائىلىق جىلغا دارازا ئازگال (ئۇزۇنغا سوزۇلغان چوڭقۇرلۇق دېگەن مەنادىكى ئەرەبچە ئاتالغۇ) دەپ ئاتىلىپ، زامانلارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن «داراسكال» غا ئۆزگىرىپ قالغانىكەن. يەنە بىر ئاڭلاشلاردىن قارىغاندا نەچچە يۈز يىللار ئىلگىرى بۇ يۇرتنىڭ بىر ئاقساقىلى بار ئىكەن، بۇ ئاقساقال قولىدىن دەررە (بىر خىل جازا قورالى) چۈشۈرمەي تەنقىد ئىزا بېرىشكە تېگىشلىك سەۋەنلىكلىرى ئۈچۈنمۇ كىشىلەرنى ئۇرۇپ جا-زالايدىكەن. كىشىلەر ئۇنى كۆرسە «دەررە ئاقساقال

كەلدى» دەپ چۆچۈشمەدىكەن. بۇ ئاقساقال ئۆلگەندىن
يېنىن ئۇنىڭ مەھەللىسى «دەررە ئاقساقال» دەپ ئاتالدى.
ۋاقىت ئۆتكەنسېرى «داراسكال» غا ئۆزگەرىپ قاپتۇ.
بۇ جايغا ئەڭ دەسلەپتە ئاقساراي، سايباغلىق كىم
لەر ئولتۇراقلاشقاندىن كېيىن لوپنىڭ يۇرۇڭقاش ھا
جىيادىن بىر نەچچە ئائىلىلىك كىشى كۆچۈپ كەلگەنىمكەن.
داۋۇت قارى ھاجىمنىڭ بوۋىسىنىڭ دادىسى توختۇ
غوجى سوپى مەشەدە تۇغۇلغانىكەن. توختۇغوجى سوپىنىمۇ
چوڭ بوۋىسى نامانگەندىن كەلگەن دېگەن گەپلەرمۇ بار.
60 ياشلىق ماخمۇتاخۇن قورۇقنىڭ بوۋىسى رېخىم ھاج
بىلەن ئىسلامشاكاملار 1880- يىللىرى نامانگەندىن كۆچۈ
پ كەلگەنىكەن.

باشقا يۇرتلاردىن بۇ جايغا كېلىپ بايلارنىڭ ساز
لىقتىن يەر ئېچىش، شال تېرىش، ھوسۇل يىغىش ئىشلىرىد
ىنى ئىشلىشىپ بەرگەن ئىشلەمچىلەردىن بەزىلىرى بۇ جاي
دا قېلىپ ماكانلىشىپتۇ. 1920- يىللىرى زاۋا ھەم ئۆزۈن
مېرىق دېگەن يۇرتلاردىن كەلگەن ئىشلەمچىلەردىن ئىمىز
ئاخۇن چېكە، مەھەممەتئاخۇن راۋاپ، سەپەر ئاخۇن مۇزلا
بۇ جايغا كېلىپ ئىشلەمچىلىك قىلىپ يۇرتىغا قايتماي
ماكانلىشىپ قاپتۇ.

داراسكال—ئىلىگىرى بىر يۇرت ئىدى، 1960- يىللىرى
ردىن كېيىن باشداراسكال، بۇلاقبېشى، داراسكالدىن
ئىبارەت ئۈچ مەمۇرىي كەنتكە بۆلۈپ باشقۇرۇلماقتا.
1996- يىل ئاخىرىدا بۇ كەنتتە يەتتە مەھەللە، 400
خائىمە، 1627 نوپۇس، 2718 مو تېرىلغۇ يەر بار.

داۋۇت قارى ھاجىم توغرىسىدا

داۋۇت قارى ھاجىم 1982- يىلىدىن باشلاپ تېرىقچە-

لىقنى ئاساس قىلىپ، چوڭ تراكتور، شال ئاقلاش زا-
ۋۇتى بىلەن تىجارەت قىلىپ يىلدىن - يىلغا بېيىدى. شۇ
چاغدىن 1995 - يىلىنىڭ ئاخىرىغا قەدەر دۆلەتكە 166 مىڭ
چىڭ ئاشلىق سېتىپ بەردى.

1990 - يىلى 200 كىلوگرام سۇ مېيى، 4000 كىلوگرام
گۈرۈچ، سەككىز قوي ئېلىپ ئاقتۇ ناھىيىسىگە بېرىپ
بارىن يېزىسىدىكى بىر ئۇچۇم مىللىي بۆلگۈنچى ئۇنسۇر-
لارنىڭ قوراللىق توپىلىكىنى باسقۇچتا داۋامدا قۇربان
بولغان خەلق ئازادلىق ئارمىيىسى ئوفىتسىر - ئەسكەر-
لىرىنىڭ ئائىلە تاۋابىئاتلىرىدىن ھال سورىغانلىقتىن
ناھىيە، ۋىلايەت، ئاپتونوم رايون، مەملىكەت بويىچە مىل-
لەتلەر ئىتتىپاقلىقى نەمۇنىچىسى بولۇپ تەقدىرلەندى.
ئۇ يىللاردىن بۇيان، 35 مىڭ يۈەن قىممىتىدىكى ئاشلىق-
ياغ، ئوتۇن - كۆمۈرنى ئۆز يۇرتىدىكى نامراتلارغا ياردەم
قىلدى. ئۇ ھازىر ئاپتونوم رايونلۇق 8 - قېتىملىق خەلق
ۋەكىللىرى قۇرۇلتىيىنىڭ ۋەكىلى.

تۈگۈنە نېپىشى مەھەللىسى

1850 - يىللىرىنىڭ ئالدى - كەينىدە بىر-
تاشلىق ياقا تۈگۈمەن، بىر تاشلىق كالتە تۈگۈ-
مەن، ئىككى تاشلىق قوشتۈگۈمەن، ئۈچ تاشلىق ئارا تۈگۈ-
مەن بارلىققا كەلگەنلىكتىن، بۇ جاي تۈگۈمەن نېپىشى دەپ
ئاتالغانىكەن. بۇ مەھەللە قاراقاش ناھىيىسىنىڭ مەر-
كىزىگە يېقىن بولغانلىقتىن ئاشپەز - ناۋايلىرىنىڭ ۋە ئا-
ھالىلەرنىڭ بۇغداي - قوناقلىرىنى بۇ تۈگۈمەنلەردە ئۇن
تارتىشى 1980 - يىللىرىغا قەدەر داۋاملاشتى. ئېتىز - ئې-
رىقلارنىڭ رەتلىنىشىگە، توك تۈگۈمەنلىرىنىڭ كۆپىيىشىگە

ئەگىشىمپ تۈگمە نلەر يوقىلىشىغا يۈزلەندى. ھازىر قوشتۇر
مەن بىلەن ئارا تۈگمە نىنىڭ كونا - ۋەيرانە! ئۆيلىمىز
كەشمەلەرگە ئۆتمۈشىنى ئەسلىتىپ تۇرماقتا.

ئاق دۆۋە

ئاڭلاش-لارغا قارىغاندا مەقبەرە-قەبرىلەر
بىلەن تولغان بۇ چوڭ ئېگىزلىكنى يۆتكەلگەن دەريا ئېقى
قىمىنى ئىككىگە بۆلۈۋېتىپ، شەرق تەرەپتىكى ئېگىزلىك ئاق
دۆۋە دەپ ئاتالغانىكەن. 19- ئەسىرنىڭ ئاخىرىدىن باش
لاپ قارا ئايىمىقى ۋە ساراڭ ئايىمىقىدىكى كەشمىلەر ئاق
دۆۋەدە نەچچە يۈز مۇيەر ئېچىپ تېرىقچىلىق قىلغانىكەن.
1960 - يىللىرىدىن كېيىن تەشكىل دېھقانلارنى لەمپىگە
بوز يەر ئېچىشقا يۆتكىگەنلىكتىن ئاق دۆۋە قايتىدىن يان-
تاق- قومۇشلۇققا ئايلىنىپ قالدى. 1978 - يىلى ئاياغ
داراسكال كەنتىدىن 63 نوپۇسلۇق، 20 ئائىلىلىك دېھقان
بۇ جايغا كۆچۈپ ئولتۇراقلاشتى، ئاق دۆۋە ھازىر بىر مە-
مۇرى مەھەللە بولۇپ قالدى.

ساراڭ ئايىمىقى

ئېلىپشاكام ئىسىملىك كەشى «كۈنچۈرە
بىلەن ئەي قىلسا شال ئوخشايدىكەن، ياغ قۇيسام
شال تېخىمۇ ئوخشىماسمۇ» دېگەن خىيال بىلەن بىر موشال-
لىق يېرىگە بىر نەچچە قاپاق ياغ چېچىپتۇ. شاللىقنىڭ
سۈيى يار كېتىپ ئېرىقتا ياغ لەيلەپ ئېقىپتۇ. كەشمىلەر
ياغنى قاچىلارغا سۈزۈۋېلىپ «بۇ ياغنى كىم تۈكۈۋەتكەندۇ؟»
دەپ سۈرۈشتۈرۈپتۇ. ئۇلار ئېلىپشاكامنىڭ شاللىقتىن مول
ھوسۇل ئالىمەن دەپ ئېتىزلىققا ياغ چاچقانلىقىدىن خە-

ۋەرتاپقاندىن كېيىن «قانداق ساراڭ گادا يىكەن بۇ» دەپ كۈلۈشۈپتۇ. ئېلىمپشا كامنىڭ «ساراڭ» لەقىمى ھازىر 55 ياشلىق نەۋرىسى تۇراخانغا قەدەر داۋاملىشىپ كەلمەكتە. ساراڭ لەقىملىكلەر ھازىر 20 ئائىلىدىن ئاشتى.

شېكەر ئايىمىقى:

ھازىرقى كەنت باشلىقى شېكەر ھا - جىمىنىڭ بوۋىسىنىڭ ئىسمى شېكەر ئاخۇن ئىكەن. پالا - چاقىلىرىنىڭ ئىسمىنىڭ ئاخىرىدا دادىسىنىڭ ئىسمى قو - شۇپ چاقىرىلغانلىقتىن شېكەر ئايىمىقى شەكىللىنىپتۇ. ياسىن ئاخۇن دادىسىنى خاتىرىلەش ئۈچۈن ئوغلىغا شېكەر دەپ ئات قويۇپتۇ. شېكەر ئايىمىقىدىكىلەر ھازىر 30 دىن ئاشتى.

بۇلاقبېشى

بۇ جاي ئىلگىرى داراسكالنىڭ لاس، زەرگەر، باي، بۇرۇچ، قارا مەھەللىلىرى ئىدى. 1971 - يىلى قارىمان كەنتىدىن دەريا بويى كەنتىگە ئۇدۇللاپ يول سېلىنغاندا ئىككى يولنىڭ كېسىشكەن يېرىدىن بۇلاق ئېتىلىپ چىقتى. 1985 - يىلى بۇ كەنت بۇلاقبېشى دەپ ئاتالدى.

1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا بۇ كەنتتە ئالتە مەھەللە، 406 ئائىلە، 1542 نوپۇس، 2444 مو تېرىلغۇ يەر بار.

باش داراسكال

ئەسلىدە بۇ جايدىكى ئۇزۇن مەھەللە، ئويناق مە - ھەللە، موزاي مەھەللە، لاس مەھەللەلەر داراسكالغا تەۋە ئىدى. زېمىنى زەيكەش بولغاچقا، شورلۇق دېگەن ئورتاق نام بىلەنمۇ ئاتىلاتتى. 1985 - يىلى كەنت ناملىرى مۇقىم - دالغاندا بەزى مۇسۇلمانلار «ئادەمنىڭ لەۋزى ئۇلۇغ، شورلۇق دەپ ئاتىساق يۇرتىمىز راستىنلا قايتىدىن شورلى -

شىمپ كېتىدۇ» دەپ شورلۇق دەپ ئاتاشنى رەت قىلغاندا
 تىمىن باش داراسكال دەپ ئاتالدى.
 بۇ كەنتتە 1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا يەتتە مەھەل
 441 ئائىلە، 1667 نوپۇس، 2653 مو تېرىلغۇ يەر بار.

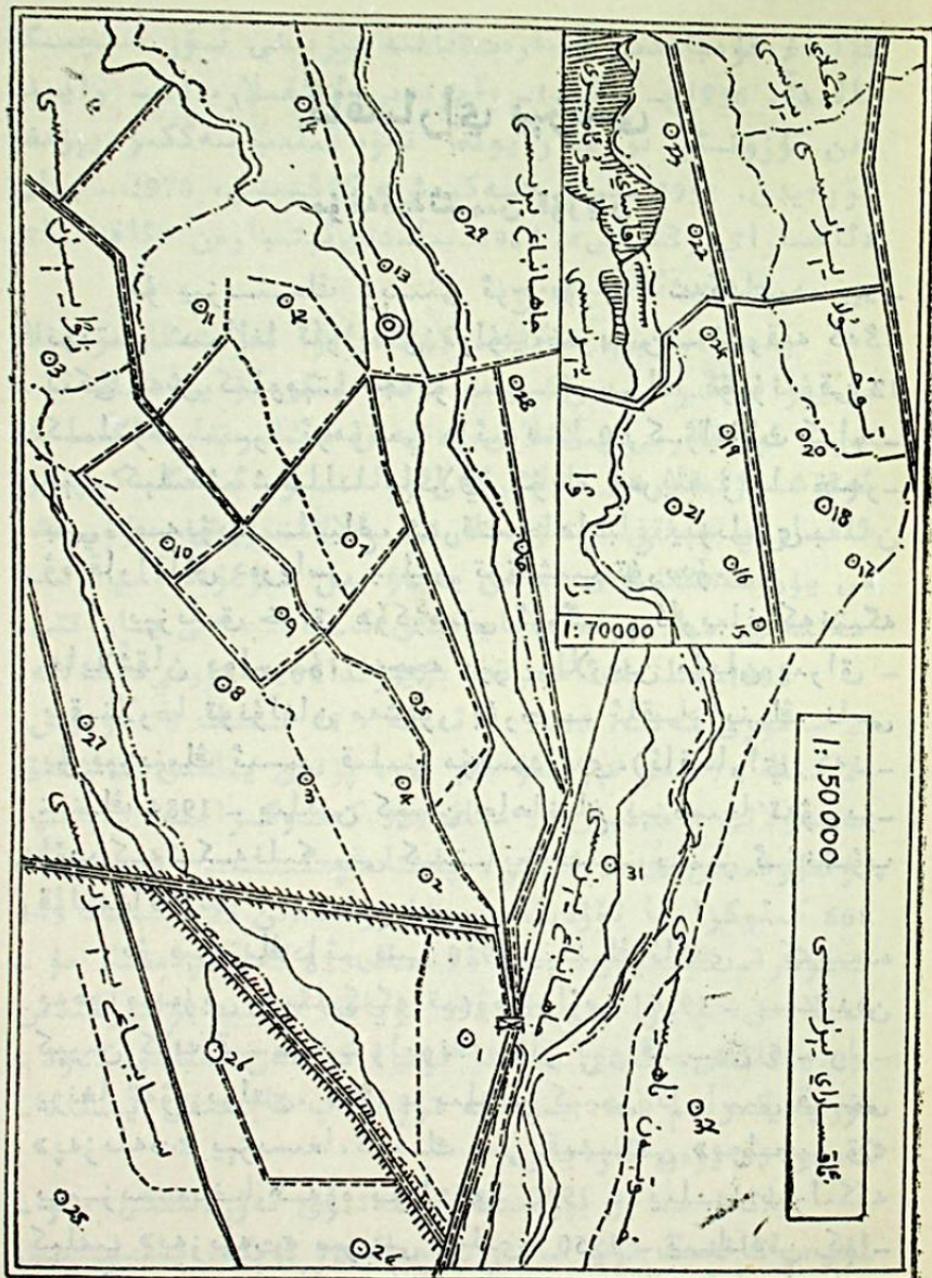
ئىشقىلار

بۇ كەنتتە ئولتۇرۇشلۇق 74 ياشلىق خۇدۇمبەر
 ئاخۇننىڭ سۆزلەپ بېرىشىچە، خوتەن خەلقى بۇدا دىن
 دىن ۋاز كېچىپ ئەمدىلا ئىسلام دىنىغا ئېتىقاد قىلىش
 باشلىغان يىللاردا ئىسلام ئەللىرىدىن كەلگەن يولۇچىلار
 (يەرلىك خەلق «ئۇلۇغلىرىمىز» دەپ ئاتىغان كىشىلەر
 بىپايان سازلىقنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى بۇ دۆڭ مەھەللىدە
 ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ سۇ ئىچىپ سەگىۋالماقچى بوپتۇ. بۇلار
 دىن يېشى چوڭراق بىرسى بىر ئۆيىنىڭ ئالدىغا كەل-
 ئىشىك قۇلۇپلاغلىق تۇرۇپتۇ. يەنە بىر ئۆيگە كىرىپ قا-
 رىسا بۇ ئۆيدىمۇ ئادەم يوق، بىرنەچچە ئۆيىنىڭ ئالدىغا
 بارسا ئەھۋال بايقىغىغا ئوخشاشلا، بۇ كىشى چەتتىكى بىر
 ئۆيگە كىرسە بىر كېسەلچان بوۋاي يالغۇز يېتىپتۇ
 يولۇچى:

— بۇ مەھەللىدىكىلەر نەگە كەتتى؟— دەپ سوراپتۇ
 بوۋاي:

— ھەممەيلىن ئېتىزلىققا ئىش قىلغىلى كەتتى،— دەپ
 جاۋاب بېرىپتۇ. يولۇچى ھەمراھلىرىغا:

— باشقا يۇرتلاردىن ئۆتكەن ۋاقتىمىزدا ھەممەيلىر
 قىلىۋاتقان ئىشلىرىنى توختىتىپ بىزنى ئورۇۋېلىشقاننى
 بۇ يەرنىڭ ئادەملىرى بىز بىلەن چاتىقى يوق، ئۆز ئىش-
 لىرى بىلەن بوپتۇ. ئەجەپ ئىش قىلار ئادەملەر كەن بۇ،
 دەپتۇ. «ئىشقىلار» دېگەن ئالغۇ شۇنىڭدىن كېلىپ چىقىپ
 دەۋرلەرنىڭ ئۆتۈشى بىلەن «ئىشقىلا» غا ئۆزگىرىپ قاپتۇ
 بۇ كەنتتە 1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا بەش مەھەللە
 395 ئائىلە، 1477 نوپۇس، 2131 مو تېرىلغۇ يەر بار.

ئاقساراي يېزىسى

مۇھەممەد تەمىن قۇربان

بۇ يېزىنىڭ زېمىنى ئۈچ بۇرجەك شەكلىدە جەنۇبتىن شىمالغا تارايغان بولۇپ، غەربتىن - شەرقتە كەڭلىكى بەش كىلومېتىر، جەنۇبتىن - شىمالغا ئۇزۇنلۇقى 12 كىلومېتىر، ئومۇمىي دائىرىسى 60 كىۋادرات كىلومېتىر كېلىدۇ. شىمالدا ماڭلاي، كۇيا، غەربتە زاۋا، غەربىي جەنۇبتا سايباغ، شەرقتە جاھانباغ يېزىلىرى بىلەن ۋە قاراقاش دەرياسى بىلەن تۇتىشىپ تۇرىدۇ.

يېزىلىق خەلق ھۆكۈمىتى ئورگىنى ئارىباغ كەنتىگە جايلاشقان بولسىمۇ، نەچچە يۈز يىللاردىن بۇيان يىراق - يېقىنلارغا تونۇلغان مەشھۇر يۇرت - ئاقسارايىنىڭ نامى بۇ يېزىنىڭ ئىسمى قىلىپ مۇقىمئالدى. (ئاقساراي كەنتىنىڭ 1984 - يىلىدىن كېيىن جاھانباغ يېزىسىغا تەۋە بولۇپ كەتكەنلىكىنى كىتابخانلىرىمىز ئۇنتۇپ قالمىغاندۇ).

بۇ يېزىنىڭ دائىرىسى 1920 - يىلىنىڭ ئالدى - كەينىدە بەھرامسۇيى مەھكىمىگە تەۋە بولۇپ، 1936 - يىلىدىن كېيىن كۆپ قىسمى 1 - رايونغا، ئاز بىر قىسمى 6 - رايونغا تەۋە بولدى. 1944 - يىلىدىن كېيىن ئاساسىي قىسمى «پەزىلەت» يېزىسىغا، كىچىك بىر قىسمى «مولچىلىق» يېزىسىغا تەۋە بولدى. 1948 - يىلى بىرلىككە كېلىپ «پەزىلەت» يېزىسى بولدى. 1950 - يىلىدىن كېيىن 2 - رايون بولۇپ، ئاقساراي، چوناقلا، ئېلىشىپېشى،

گۈلباغ، قۇمباغدىن ئىمبارەت ئالتە يېزىنى ئۆز ئىچىگە ئالمدۇ. 1956 - يىلى 1- رايوندىن ئىشقىملار، 11 - رايوندىن ئۇزۇنمېرىق 2- رايونغا تەۋە قىلىپ سەككىز يېزىغا كۆپەيدى. 1958 - يىلى «سەكرەش» گۇگۇشىسى، 1978 - يىلى «ئاقساراي گۇگۇشىسى»، 1984 - يىلىدىن ئېتىبارەن «ئاقساراي يېزىسى» دەپ ئاتالدى.

بەھرامسۇيى، ماكۇي، كۇيا، زاۋا ئۆستەڭلىرىنىڭ بۇ يېزا دائىرىسىدىن كېسىپ ئۆتكەنلىكى بۇ يېزىنىڭ ئې - تىز - ئېرىقلارنى پىلانلاش، رەتلەش ئىشلىرىغا بەلگىلىك ئوگۇشىسىزلىقلارنى كەلتۈرگەن بولسىمۇ، ئەمگەكچى ئاقساراي خەلقى ئېتىزلىقلارنى ساللاشتۇرۇش، سۇغىرىشنى يۈرۈشلەشتۈرۈش بىلەن يىلمۇ يىل شۇغۇللىنىپ، سۇ مەنبەسى مول بولغان پايدىلىق ئىمكانىيەتنى ياراتتى. 1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا بۇ يېزىدا 100 مەمۇرىي مەھەللە، 23 مەمۇرىي كەنت، 5015 ئائىلە، 21 مىڭ 76 نوپۇس، 24 مىڭ 770 مو تېرىلغۇ يەر بار. پۈتۈن يىللىق ئاشلىق مەھسۇلاتى 8 مىليون 25 مىڭ 528 كىلوگرامغا يېتىپ، بۇلتۇرقىدىن %3.4 ئاشتى، پاختا (چىگىتسىز) 308 مىڭ 668 كىلوگرامغا تۆۋەنلەپ بۇلتۇرقىدىن 125 مىڭ 445 كىلوگرام كېمەيدى، يىلى 24 مىڭ 825 كىلوگرامغا مۇ - قىمىلاندى. چارۋا 39 مىڭ 596 تۇياققا يېتىپ بۇلتۇرقىدىن %6.2 ئاشتى. كىشى بېشىغا توغرا كەلگەن يىللىق ئوت - تۇرچە كىرىم 460 يۈەنگە تۆۋەنلەپ ئالدىنقى يىلىدىن 55 يۈەن ئازايدى.

ياڭاق - بۇ يېزىنىڭ ئەنئەنىۋى ئەۋزەللىكى بولۇپ، ياڭاقنىڭ تۈپ سانى 57 مىڭ 70 تۈپكە، يىللىق مەھسۇلاتى 80 مىڭ 500 كىلوگرامغا يەتتى.

ئاقساراي يېزىسىدىكى كەنت ناملىرى

◎ ئاقساراي يېزىلىق خەلق ھۆكۈمىتى ئورگىنى

13. ئارىباغ	1. ئېلىمىشېشى
14. كېتىمىكلا	2. باشئارغول
15. باش ئىشتاچى	3. ئارامازار
16. ئاياغ ئىشتاچى	4. ئاياغ ئارغول
17. ئاياغ قۇمباغ	5. ئۈجمىلىك
18. ئۇزۇنئېرىق	6. چوناقلا
19. يىمكىچى	7. تاقايلا
20. خۇمدان	8. باش باغئېرىق
21. باش قۇمباغ	9. ئاياغ باغئېرىق
22. باش جىلغا	10. چىنارباغ
23. ئاياغ جىلغا	11. گۈلباغ
	12. ھالىئېرىق

چېگرىداش يېزىلاردىن خەرىتىگە چۈشكەن كەنتلەر

- سايىباغ يېزىسىدىن: 24. تاملىق، 25. دۈۋە سايىباغ،
 26. خەلىپە سايىباغ، 27. ئىمام ئەپتەر
 جاھانباغ يېزىسىدىن: 28. دۆڭباغ، 29. ئۇزۇنئېرىق،
 30. قاياش.
 زاۋا يېزىسىدىن: 31. لەڭگەر.
 خوتەن ناھىيىسىنىڭ لايىقا يېزىسىدىن: 32. تاللىق -
 ئېرىق

توقا جاڭگىلى

قازاقاش دەرياسى ئېقىنى ئېچىدىكى بۇ ئارال زېمىن
 ئەزەلدىن يۇلغۇنلۇق جاڭگال بولۇپ، تەخمىنەن 1850 -

يىللىرىدىن ئېتىبارەن توقا لەقەملىك نىياز ئاخۇن مە -
راپ ئىكەنلىكى قىلغانلىقتىن ھازىرغىچە توقا جاڭگىلى
دەپ ئاتىلىپ كەلمەكتە.

نىياز ئاخۇن بۇ جاڭگالدا ئون نەچچە يىل تېرىق -
چىلىق قىلغاندىن كېيىن پاتاڭ لەقەملىك زۇم-رەتشاھ،
قادىر ئاخۇن، تارى ئاخۇن دېگەن ئۈچ بىر تۇغقانغا سې -
تىپتۇ. ھازىر بۇ ئارالدا 29 ئائىلە بار بولۇپ، 23 ئائىلە
پاتاڭ لەقەملىككەردۇر.

بۇ مەھەللىدە 132 نوپۇس، 1407 مو تېرىلغۇ يەر بار.
(ئېلىشېشى كەنتىدە ئولتۇرۇشلۇق 77 ياشلىق
تۇرسۇن ئاخۇن، 80 ياشلىق روزى مۇھەممەت ئاخۇن،
70 ياشلىق مېھمان ئاخۇنلار سۆزلەپ بەردى).

ئېلىشېشى

تۇرسۇن ئاخۇن،
مېھمان ئاخۇن، رۇزىمۇ -
ھەممەت ئاخۇن قاتار -
لىق پېشقەدەملىرىنىڭ
سۆزلەپ بېرىشىچە،
بۇ جاي ئىلگىرى ئازغان
بوغاز دەپ ئاتىلاتتى.
بۇ ئاتالغۇ يۇرتلىرىد -
ىن ئازغان، سەپەردە

ئازغان مۇساپىر ۋە يېتىملارنىڭ بۇ جايدا ئولتۇراقلىشىپ
قالغانلىقىدىن كېلىپ چىققانىكەن. تۇرسۇن ئاخۇننىڭ
ئانىسىنىڭ بوۋىسى كېپەكباي ئەسلىدە قەشقەرلىك بو -
لۇپ، بۇ جايدا ماكانلىشىپ قالغانىكەن. 1700 - يىللىرى

بۇ جايدا ئازان يەتتە ئائىلىلىك كەشى ياشىغانىكەن
 قاراقاش دەرياسىغا چوڭ ياغاچ ئازما سېلىنىپ دەپ
 يا سۈيى توققۇز ئۆستەڭگە تەڭشىلىدىغان بولغاندىن كې
 يىمىن، بۇ جاينىڭ نامى بارا - بارا ئېلىشىپىشى دەپ ئات
 لىدىغان بولدى. «ئېلىشىپىشى» دېگەن بۇ ئاتالغۇ - ئۆز
 لىرىنىڭ ئۆستەڭىگە تەقسىم بولغان سۈنى ئالىدىغان جا
 ئۆستەڭنىڭ بېشى دېگەن ئوقۇمنى بىلدۈرىدۇ.
 1996 - يىلى ئاخىرىدىكى مەلۇماتقا ئاساسلانغاندا
 بۇ كەنتتە ئۈچ مەھەللە، 236 ئائىلە، 822 نوپۇس، 1145
 تېرىلغۇ يەر بار.

ئارغول

76 ياشلىق ئابلىز ئاخۇن قاتارلىق يېشە دەملەرنىڭ
 بايان قىلىشىغا ئاساسلانغاندا، تەخمىنەن 250 يىل ئىل
 گىرى گۈلباغلىق ھارۇنخان غوجا بۇ جايدىن ئۈزۈنمېرىق
 لىق مەڭلىك ئاخۇنغا 125 يامبۇلۇق يەر سېتىپ بەرگەن
 دىن كېيىن بۇ جايدا تېرىقچىلىق باشلىنىپتۇ. شۇ چاغلار
 دىن باشلاپ بۇ كەنتنىڭ باش تەرىپى ئايماق كەنتىگە يې
 قىن بولغانلىقتىن باشئاقساراي، ئاياغ تەرىپى تاقايلا
 كەنتىدىكى چوڭ مازارلىققا يېقىن بولغانلىقتىن مازار يې
 شى دەپ ئاتىلىپتۇ. تەخمىنەن 100 يىل ئىلگىرى ۋابا (ئاغ
 جىق - سىلاق) تارقىلىپ ئەتراپتىكى يۇرتلاردا كىشىلەر
 تۈركۈملەپ ئۆلۈپ كەتسە، بۇ جايدا ئۆلۈم - مۇسەپەت
 ئېغىر بولماپتۇ. بۇ ئىش ئەتراپقا ئاڭلانغاندىن كېيىن
 يۇرۇڭقاشلىق كىشىلەر كېلىپ سۈرۈشتۈرۈپ، بۇ جاي ئىك
 كى ئۆستەڭنىڭ ئارىسىدا بولغانلىقىنى، ئەتراپتا ئاغ
 جىق - سىلاق تارقىغاندا بۇ مەھەللىدىكى كىشىلەرنىڭ

ئىككى ئۆستەڭگە توپلىشىپ سۇ بويىدا يېتىۋالغانلىقتىن ئاغرىق - سىلاقتىن ئامان قالغانلىقىنى بىلىپتۇ ۋە «ئا- رىغوللۇقلارنى خۇدا يىم ساقلاپتۇ» دەپتۇ. شۇنىڭدىن باشلاپ بۇ جاي ئارىغول دەپ ئاتىلىپ كېلىۋاتىدۇ.

1960 - يىلىدىن كېيىن بۇ كەنت باشقۇرۇشقا قولايلىق بولۇش ئۈچۈن باشئارىغول ۋە ئاياغ ئارىغولىدىن ئىبارەت ئىككى مەمۇرىي كەنتكە بۆلۈۋېتىلدى.

1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا باشئارىغول كەنتىدە ئۈچ مەھەللە، 138 ئائىلە، 534 نوپۇس، 851 مو تېرىلغۇ يەر بار.

ئارا مازار

بۇدا قوشۇنلىرى بىلەن بولغان جەڭدە ئارىدا (قور- شاۋدا) قالغان ئىسلام ئەسكەرلىرىنىڭ ئۆلگەنلىرى كۆمۈلگەن قەبرىستانلىق ئارا مازار دەپ ئاتىلىپتۇ. بۇ نام كېيىنچە مازار ئەتراپىدىكى كەنتنىڭ ئىسمى بولۇپ قاپتۇ. 1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا بۇ كەنتتە تۆت مەھەللە، 200 ئائىلە، 811 نوپۇس، 1310 مو تېرىلغۇ يەر، 2172 تۇ- ياق چارۋا بار.

ئۈچمەلىك

89 ياشلىق روزى ئاخۇننىڭ ئېيتىپ بېرىشىدىن مەلۇم بولىدىكى، بۇ جايلارنى ئەسلىدە ھارۇنخان، قۇناخۇن، مۇھەممەتئاخۇن ئىسمىلىك بىر تۇغقانلار ئىگىلىگەن ئىكەن. ئۇلار يول بويلىرىغا، ئېرىق ياقىلىرىغا ناھايىتى كۆپ ئاق ئۈچمەلىرىنى تىككەپتۇ. يىراق - يېقىنلىقتىكى كىشىلەر بۇ جايغا كېلىپ ئۈچمە يېگەنلىكتىن بۇ جاي ئۈچمەلىك دەپ ئاتىلىپتۇ. 40 - 50 يىلىنىڭ ئالدىدا توملىقى

قۇچاققا پاتمايدىغان، شاخلىرى يىراقلارغا كۆرۈنىدىغان ئاق ئۈجمە دەرەخلىرىنى ھەممە تەرەپتە كۆرگەلى بولىدۇ. كەن. ئېتىزلىقلارنى ساللاشتۇرۇش، يول، ئېرىتى - ئۆس تەڭلىرىنى رەتلەش داۋامىدا قېرى ئۈجمە دەرەخلىرىدىكى بىر سىمۇ قالمىدى.

ھازىر بۇ كەنتتە ئۈچ مەھەللە، 137 ئائىلە، 475 نوپۇس، 743 مو تېرىلغۇ يەر بار.

چۇناقلا

ئىسلام ئەسكەرلىرىنىڭ سانىنى، ناماز ئوقۇيدىغان ئۇخلايدىغان يېرىنى بۇدا قوشۇنلىرىغا مەلۇم قىلغان بىر كىشىنى ئىسلام ئەسكەرلىرى تۇتمۇ بىلىپ ئۇنىڭ قۇلىقىنى كېسىۋېتىپتۇ. يۇرتداشلىرى ئۇنى چۇناق، بالا - چاقىلى - رىنى چۇناقلا دەپ ئاتايتۇ. شۇنىڭدىن باشلاپ بۇ ئاتالغۇ كەنتنىڭ نامى بولۇپ كەلمەكتە.

بۇ كەنت جاھانباغ يېزىسىدىكى چۇناقلا كەنتى بىلەن ماكۇي ئۆستەڭ ئارقىلىق ئايرىلىپ تۇرىدۇ. 1996 - يىلى ئاخىرىدا بۇ كەنتتە ئۈچ مەھەللە، 153 ئائىلە، 578 نوپۇس، 872 مو تېرىلغۇ يەر، 1155 تۇياق چارۋا بار.

تاقايلا

ئىسلام دىنى ھۆكۈمرانلىق ئورنىغا چىقىشقا يۈز - لەنگەن يىللاردا ئىسلام دىنى قوشۇنلىرى بىلەن يەرلىك پىداكىلار قالدۇق بۇدا دىنى قوشۇنلىرىغا زەربە بېرىش مەجلىسى ئۈچۈن بۇ جايغا يىغىلىپتۇ. دەل شۇ پەيتتە بۇدا قوشۇنلىرىنىڭ شىددەت بىلەن ھۇجۇم قىلىپ يېقىنلاپ

كېلىۋاتقانلىقى توغرىسىدا خەۋەر كەپتۇ. قوماندان:
 — قوراللىرىمىزنى تەقلىپ ئۈلگۈرەلمەيمىز. دەرھال
 تارقايلى!— دەپتۇ. شۇنىڭدىن باشلاپ بۇ جاي «تارقايلى»
 دەپ ئاتىلىپ، كېيىنچە «تارقايلا» غا ئۆزگىرىپ قاپتۇ.
 يەنە بىر ئاڭلاشلارغا قارىغاندا، تەخمىنەن 170 يىل
 ئىلگىرى ئېگىز ئېرىق كەنتىدىكى غوجىلار باش ئەجدادى
 مەۋلانە خەلىپىنىڭ قەبرىسى يېنىدىكى خانىقانى يېڭىلاپ
 سېلىش، خانىقاغا تاقا ياساش ئۈچۈن يەكەندىن ئىسما-
 يىل ئاخۇن قاتارلىق بىر نەچچە ئۇستىنى تەكلىپ قىلىپ
 كەلتۈرۈپتۇ. ئىسمايىل ئاخۇن «قېنى لاي، قېنى خىش» دەپ
 توختىماي ۋارقىراپ، ئىشلەۋاتقانلارغا ئارام بەرمەيدىكەن.
 ئۇ نىياز ئاخۇن ئىسىملىك كىشىنى «خىشنى ئۈلگۈر تەلىم-
 دىك» دەپ سۇنۇق خىش بىلەن ئۇنىڭ بېشىغا ئۇرغانى-
 كەن. تاقا ھەم ئېگىز ھەم ھەشەمەتلىك ياسالغانلىقتىن
 خوتەن، چىرا، كېرىيىلىك كىشىلەر كېلىپ كۆرۈشكەنىكەن.
 تاقا يىلا— «تاقا ئالدى» دېگەن ئاتالغۇنىڭ ئۆزگەرگەن
 تەلەپپۇزى ئىكەن.

1995 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا بۇ كەنتتە يەتتە مەھەللە،
 264 ئائىلە، 958 نوپۇس، 1553 مو تېرىلغۇ يەر، 1733 تۇياق
 چارۋا بار.

باش باغئېرىق

گۈلباغ دېگەن يۇرتقا ئاقىدىغان ئېرىقنىڭ بويىدە-
 كى بىر نەچچە مەھەللە نەچچە يۈز يىللاردىن بۇيان باغ-
 ئېرىق دەپ ئاتىلىپ كېلىۋاتقاندى. 1987 - يىلىدىن باش-
 لاپ باش باغئېرىق دەپ ئاتىلىدىغان بولدى.
 1996 - يىلى ئاخىرىدا بۇ كەنتتە بەش مەھەللە،

289 ئائىلە، 1130 نوپۇس، 2652 مو تېرىلغۇ يەر، 1708 ئۇ ياق چارۋا بار.

ئاياغ باغئېرىق

1996 - يىلى 2 - ئاينىڭ 15 - كۈنى بۇ كەنتتەكى 85 ياشلىق ئەخمەت ئاخۇن، 70 ياشلىق قاسىمخان قاتارلىق پېشقەدەملەرنىڭ سۆزلەپ بېرىشىدىن مەلۇم بولدىكى، ئەسلىدە بۇ جاي كەتمە ئايىمىقى دېيىلەتتى. تەخمىنەن 700 يىلى ئىلگىرى بۇ جاي ئوتلاق ئىكەن. باشقا - باشقا يۇرتلاردىن كەلگەن بىر نەچچە ئائىلىلىك مۇساپىر (ئىلەمچى) لەر بۇ جايدا ئولتۇراقلىشىپ مەھەللە بىناسى قىلىپتۇ. بىر نەچچە يىلدىن كېيىن بۇلارنىڭ بەزىلىرى ئەسلىدىكى يۇرتىنى سېغىنىپ قايتىپ كەتمەكچى بولپتۇ. بىر مۇسەپپىت كىشى:

— كەتمە، ئۆز ئارا ئوبدان چىقىشىپ، تۇغقانلار-دەك بولۇپ قالدۇق. كەتمە، دەپتۇ. كەتمەكچى بولغانلارنىڭ ئاقساقىلى:

— ئەمەسە سەنمۇ كەتمە، بىزمۇ كەتمەيلى، بۇ جايدا يىلتىزلاپ قالايلى، دەپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن بۇ مەھەللە كەتمە دەپ ئاتىلىپتۇ.

1987 - يىلى كەتمە، مۇغا، كاساڭ ئايماقلىرى بىر-لەشتۈرۈلۈپ بىر مەمۇرىي كەنت تەسىس قىلىندى. بۇ جاي باغئېرىق كەنتىنىڭ ئاياغ تەرىپىدە بولغانلىقى نەزەردە تۇتۇلۇپ ئاياغ باغئېرىق كەنتى دەپ ئاتالدى.

1995 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا بۇ كەنتتە تۆت مەھەللە، 211 ئائىلە، 881 نوپۇس، 1051 مو تېرىلغۇ يەر، 1037 ئۇ ياق چارۋا بار.

مۇغا لەقەملىككەر

بۇ جايلار ئەسلىدە چىغلىق ۋە يانتاقلىق ئوتلاق ئىكەن، قەيەرگە قارىسا مۇغا ۋە مۇغا ئۇ-ۋىلىرى ئۇچرايدىكەن. بۇ جايدا دەسلەپتە ئولتۇراقلاشقان ئائىلىلەرگە مۇغا دەپ سىڭىپ قالغاندىن باشلاپ ھازىرغىچە داۋاملىشىپ كەلمەكتە.

كاساڭ لەقەملىككەر

تەخمىنەن 180 يىل ئىلگىرى توختىمە مەت ھاجىم دېگەن كىشى تەڭنە - كاساڭ ياساپ سېتىش بىلەن تىجارەت قىلغانلىقتىن، بۇ كىشىگە كاساڭ دېگەن لەقەم سىڭىپ قاپتۇ. بۇ لەقەم ئۇنىڭ نەۋرە - چەۋ-بىلىرىگىچە داۋاملىشىپ كەلمەكتە. ساقاللىق ئايال ھەۋزىخان ئۇنىڭ 4 - ئەۋلادىدۇر.

ھەۋزىخان توغرىسىدا

ھەۋزىخان 16 يېشىدا ھازىرقى ئېرى ئەخمەد ئاخۇنغا ياتلىق بولۇپ، ئۈچ يىلدىن كېيىن ئۇشتۇمتۇت ساقال چىقىشقا باشلاپ بىر يىلدا 8 - 10 سم ئۆسۈپ ئاندىن توختاپتۇ. ھەۋزىخانغا ساقال چىقىپ قالغانلىقى ئەر - خوتۇنلۇق مۇھەببىتىنى سۇسلاشتۇرالمىدى. ساقالنىڭ تېخىمۇ قويۇق ۋە ئۇزۇن ئۆسۈپ كەتمەسلىكى ئۈچۈن بىر قېتىم ساقالنى ساتماشقا بېرىپ باقمىدى. ئۇ بازارغا بارسا ئۇنىڭغا ھەيرانلىق بىلەن قارايدىغانلار كۆپ بولسىمۇ، ئۆز مەھەللىسىدە ھېچكىم ئەجەبلىنەرلىك ھېس قىلمايدۇ. ئۇ بۇ يىل 75 ياشقا كىردى. تالالىق بولغان بىر قىزى، ئۆيلەنگەن بىر ئوغلى بار.

ھازىر بۇ كەنتتە تۆت مەھەللە، 211 ئائىلە، 892 نوپۇس، 971.2 مو تېرىلغۇ يەر بار.

چىنارباغ

بۇ كەنتنىڭ دائىرىسى 1987 - يىلى گۈلباغ كەنتىدىن بۆلۈپ چىقىرىلىپ چىنارباغ دەپ ئاتالدى. 1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا بۇ كەنتتە ئۈچ مەھەللە، 151 ئائىلە، 640 نوپۇس، 749 مو تېرىلغۇ يەر، 967 تۇياق چارۋا بار.

بۇ كەنتنىڭ تەۋەلىكىدە بىر تۈپ قېرى چىنار بار. بۇ چىنارنىڭ ئېگىزلىكى 34.6 مېتىر، توملىقى يەتتە ئىنچىكە دەمىنىڭ غۇلچىغا باراۋەر كېلىدۇ. شاخلىرى جەنۇبتىن - شىمالغا 30 مېتىر، غەربتىن - شەرققە 28 مېتىر يېيىلغان بولۇپ، 1.5 مو يەرنى ئىگىلەپ تۇرىدۇ. چىنارنىڭ غولى 3.5 مېتىر ئېگىزلىكىدە ئالتە چوڭ پۇتاققا ئايرىلغان بولۇپ، پۇتاقلارنىڭ ئوتتۇرىچە توملىقى (ئايلانمىسى) 3.5 مېتىر كېلىدۇ. بۇ چىنار توغرىسىدا كىشىلەر ئوتتۇرىسىدا بۇنداق بىر رىۋايەت ساقلىنىپ كەلمەكتە.

مۇھەممەت پەيغەمبەر ئۆزىنىڭ ئەسھابى لەشكەرلىرىگە:

— خەيپەر شەھىرىدىكى بۇتپەرەست خەلقى ئىمانغا دەۋەت قىلىنغانلار. رازىلىق بىلەن ئىمان ئېيتسا قىلچە زىيان - زەخمەت يەتكۈزمەنلەر. قارشىلىق كۆرسەتسە بەيئەت (تەسلىم) بولغىچە ئۇرۇش قىلىنغانلار، دەپ بۇيرۇپتۇ. لەشكەرلەر مەككىدىن يولغا چىقىپ خەيپەر شەھىرىنىڭ چېگرىسىغا كېلىپ، بۇتپەرەستلەرنىڭ شەھەر دەرۋازىسىنى مەھكەم تاقاپ پۇختا مۇداپىئەدە تۇرۇۋاتقانلىقىنى كۆر-

رۇپتۇ. ئەسھابىلار ھەز ئامال قىلىنمۇ سېپىلىنى ياكى شە-
ھەر دەرۋازىسىنى بۇزالمىپتۇ. ھەممەيلىن قانداق قىلىش
توغرىسىدا باش قاتۇرۇپ تۇرغاندا ئېلى رەزىيالا ئەنھۇ①:
— دەرۋازىنى مەن ئاچمەن،— دەپتۇ. لەشكەرلەردىن
بىرسى يېنىدىكى چوڭ بىر تۈپ چىنارنى كۆرسىتىپ:

— دەرۋازىنى ئاچقىدەك كۈچىڭىز بولسا بۇ بىر تۈپ
چىنارنى يۇلۇپ بېقىڭ، بولمىسا گېپىڭىزگە ئىشەنمەي-
مىز،— دەپتۇ. ئېلى چىنارنى بىر تارتقاندىن كەن، چىنار ئىك-
كى پارچە بولۇپ يۇلۇنۇپ چىقىپتۇ. ئۇ بۇ ئىككى پۇتاق
چىنارنى باش ئۈستىدە ئايلاندۇرۇپ ئاسمانغا ئاتقان-
كەن، بىر پۇتمى ئەختام② كەنتىگە چۈشۈپ يىلتىزى ئۈس-
تىدە، شاخلىرى ئاستىدا تەتۈر ياشىرىپ قاپتۇ. (بۇ چىنار
1960 - يىلى ئاتىزىم تەشۋىقاتى قانات يايدۇرۇلغاندا قۇ-
مۇرۇپ تاشلاندى) يەنە بىر پۇتمى بۇ جايغا چۈشۈپ يا-
شىرىپ قاپتۇ. ئەسھابىيلار بىر كۈن ئۇرۇش قىلىپ بىر-
رەستىنى، ئالتە كۈن ئۇرۇش قىلىپ پۈتۈن خەيپەر شەھەر-
رىنى ئىگىلەش جەريانىدا چىنارغا ھەر كۈنى بىر پۇتاق
ياشىرىپ چىقىپتۇ. كىمىدە - كىم بۇ چىنارنىڭ ئەتراپىنى
ئالتە قېتىم ئايلىنىپ ئېلىنىڭ روھىغا ئاتاپ دۇئا قىلسا
بۇ كىشىنىڭ بېشىغا كېلىدىغان ئاپەتلەردىن ئالتە قېتىم-
لىقى كەچۈرۈم بولارمىش.

(قاراقاش ناھىيىلىك سىياسىي كېڭەشتىن

ئابدۇقادىر ئاخۇن سۆزلەپ بەرگەن.)

گۈلباغ

بىر جايىنى مۇقىم ماكان تۇتمىغان، يۈك - تاقلىرى

① رەزىيە لا ئەنھۇ — خۇدا ئۈنىدىن رازى بولۇن. ② ئەختام — قا-

راقاش بازىرى تەۋەلىكىدىكى بىر كەنت.

يوق، نەدە كەچ بولسا شۇ يەردە قونغان، قەيەردە قورقۇنقى ئاچسا شۇ يەرلىك خەلق تىن ئاش - تاماق تىلەپ كەن، جەندە - كۇلا كىيىشكەن يەتتە ئاشقنىڭ ياشتا چوراقى ۋە گېپى ئۆتكۈررەكى مەۋلانە خەلىپە ئىكەن. بۇلار نە پارسا يەرلىك خەلقىنىڭ «سەيپىد ئەۋلادى»، «يەتتە غۇجا بۇزۇرۇكۇارىمىز»، «ئۇلۇغلىرىمىز» دەپ ھۈرمەتلىپ قارىغان ئېلىشىغا سازاۋەر بوپتۇ. بۇ يەتتە دەرۋىش بۇ جايغا كەلگەندە چوڭ - كىچىك ھەممەيلىن ئالدىغا چىقىپ قارشى ئاپتۇ. جامائەت ئىچىدىن ياش بىر يىگىت مەۋلانە خەلىپىگە بىر تال گۈلنى سۇنۇپتۇ. مەۋلانە خەلىپە گۈلنى خەلىپى شاللىق بىلەن قولغا ئېلىپ:

— يۇزتۇڭلار گۈلباغ بولۇپ كەتكەي، دەپ دۇئا قىلىپتۇ. شۇ چاغلاردىن باشلاپ بۇ يەر گۈلباغ دەپ ئاتىلىپ كەلمەكتە.

1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا بۇ كەنتتە ئۈچ مەھەللە 188 ئائىلە، 687 نوپۇس، 1028 مو تېرىلغۇ يەر، 1263 تۇپاق چارۋا بار.

بۇ يەردىكى كىشىلەر ئەزەلدىن ئۆرۈك يېتىشتۈرۈشكە خۇشتار بولۇپ، ھەممە ئۆيلەرنىڭ ئالدى - كەينى ئۆرۈك دەرەخلىرى بىلەن قاپلىنىپ تۇرىدۇ. ئەتىيازدا جىمى تە. رەپ ئاپئاق ئۆرۈك چېچەكلىرىگە پۈركەنسە، يازدا يېشىل پوپۇرماقلار ئارىسىدىكى ئالتۇنرەڭ غۇزمەك - غۇزمەك ئۆرۈكلەر كۆزلەرنى قاماشتۇرىدۇ.

بۇ كەنتتە بۇ يىلى 29 ياشقا كىرگەن ئانا يەت ئىسىملىك بىر يىگىت بار. ئۇنىڭ ئېگىزلىكى بىر مېتىر 98 س م بولۇپ، بازاردىكى ئادەملەر دېگىزىدا خۇددى پاراخوتنىڭ ماچتىسىدەك ئېگىز كۆرۈنىدۇ. بويسى ئۇزۇن بولغاچقا مەسچىتتە ناماز ئوقۇپ، سەجدە قىلغاندا ئال

دىنىقى رەتتىكى كىشىنىڭ پەللىكىگە ئۈسسۈپ سالغانلىقتىن
ئۇنىڭ ئالدىدا بىر كىشىلىك ئورۇن بوش تۇرىدۇ. ئۇ-
نىڭ ئېغىرلىقى 440 چىڭ، مۇرىسىنىڭ كەڭلىكى 90 س م
بولغاچقا، ۋېلىسىپىتى تېز كېرەكتىن چىقىدۇ. ئۇ ئولتۇر-
غان ھارۋىنىڭ چاقى دەرھال ئېزىلىدۇ. ئاپتوبۇسقا چىقىپ
قالسا، شوپۇر:

— سىز ئىككى كىشىدىنمۇ ئېغىر. شۇڭا ئىككى كىشىلىك كىرا
تۆلەڭ دېسە، ئانا يەت:

— مەن يەنىلا بىر نوپۇس، بىر كىشىلىك كىرا تۆ-
لەيمەن، دەپ، بىر نەچچە قېتىم چىقتى. ئۇنىڭ بېشىنىڭ
چوڭلىقى يەرلىك كالىنىڭ بېشىغا باراۋەر كېلىدۇ. ئۇ-
نىڭ بەتىنىكىسىنىڭ چوڭلۇقى 65 - نومۇرغا توغرا كېلىد-
دۇ. (ئادەتتە ئەڭ چوڭ بەتىنىكە 44 - نومۇرلۇقتىن ئاش-
مايدۇ.)

ئانا يەت 20 يېشىدا ناھىيىلىك تەنتەربىيە كومىتېتى-
تىنىڭ چېلىش كوماندىسىغا قاتنىشىپ ئۈرۈمچىگە بارغان-
دا ئوخشاش ئېغىرلىقتىكى رەقىبلىرىدىن بىرىنىمۇ يىقىد-
تالمىدى. چېلىش كوماندىسىدىكىلەر ئالتايغا ئېكىسكۇر-
سىيىگە بارغاندا ئانا يەتنى كۆرىدىغانلار چىق بولۇپ كەت-
كەنلىكتىن، كوماندا مەسئۇللىرى ئۇنى مەخسۇس ئۆيىدە
ھەقلىق كۆرگەزمە قىلىپ 360 يۈزەنگە بىلەت ساتتى.
1996 - يىلى 2 - ئاينىڭ 15 - كۈنى ئاكىسى ھىمىت ئاخۇن-
نىڭ ئېيتىپ بېرىشىچە، ئانا يەت تۇغۇلغاندىلا باساققا بو-
ۋاقلاردىن چوڭ بەدەنلىك ئىكەن. ئانىسى تۇغۇتقا زەخمى-
لىنىپ ئاغرىپ قالغانلىقتىن ئەمچىكىدىن سۈت چىقماي ئا-
نا يەتنى بىر يېرىم ياشقىچە كالا سۈتى بىلەن بېقىپتۇ.
ئانا يەت ھازىر بىر كۈندە بەش-ئالتە قېتىم تاماق يەيدىكەن.
قورسىقى ئېچىپ قالسا بىر دەممۇ تەخىر قىلالمايدىكەن.

ئۇنىڭ جىسمانىي تۇرقى شۇنچىۋالا زور بولسىمۇ، ئانچىنچە يۈرەكلىك - جىگەرلىك ئەمەسكەن. ئۇخۇلاپ ئويغىغان دادىسى كېرىدىۋاللاكام ۋارقىراپ چاقىرىشىغا ئورنىدىن تۇرمايدىكەن. ئۇ يېقىنقى يىللاردىن بۇيان بازاردا قوت ئېلىپ - سېتىشنى (بېدىكلىكىنى) ئۆزىنىڭ خىراجەت مەدەئەسى قىلىپ تاللىدى.

ھالىتى

خان يولىنىڭ ① بويىغا سېلىنغان كاتتا ئايۋان-سا-رايلىق ئۆيلەرنىڭ ئالدى - ھالاىلى دەپ ئاتالغانىكەن. كېيىن بۇ جايغا چوڭ كۆل كولىنىڭ سەپەرچىلەر ۋە يۇرت خەلقى بۇ كۆل بويىدا ھال - مۇڭ ئېيتىشىپ ھاردۇق ئالغانلىقتىن ھال-كۆل دەپ ئاتىلىپتۇ. شۇ يىللاردا يۇرتنىڭ ھۆكۈمەتكە تاپشۇرىدىغان ئاشلىق، پاختا، ئوتۇن-سامان، قوي - ئۆچكە قاتارلىق باج - سېلىقلىرى بۇ كۆلنىڭ بويىغا توپلىنىدىكەن. كېيىنچە بۇ يەردىكى مەھەللىلەر كۆلگە سۇ كېلىدىغان ئېرىقنىڭ نامى بىلەن ھالىتى-رىق دەپ ئاتىلىپتۇ.

1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا بۇ كەنتتە تۆت مەھەللە، 210 ئائىلە، 798 نوپۇس، 926 مو تېرىلغۇ يەر، 1306 تۇ-ياق چارۋا بار.

راخمان گۇگۇت توغرىسىدا

1996 - يىلى 2 - ئاينىڭ 14 - كۈنى ئاياغ باغىپرىق كەنتىدىن 70 ياشلىق قاسىمخان بىلەن پاراخلاشتىم. ئۇنىڭ ئېيتىشىغا، راخمان گۇگۇت ھالىتىرىق كەنتىدە تۇغۇل

① ئۇلۇغبول، يەكەن يولى دەپمۇ ئاتىلاتتى.

غان بولۇپ، ئاتا مىراس لەقىمى «چۇراڭ» ئىكەن. ئۇنىڭ تاختا گۇگۇت قىيىش ھۈنەرى بولغاچقا كىشىلەر ئۇنى «راخمان گۇگۇت» دەپ ئاتىشىدىكەن.

1917- يىلى خوتەننىڭ ئامبىلى چىڭ دارىن قارا- قاشنىڭ ھەممە يېرىدىن لەمپىدە بوز يەر ئېچىشقا قوزغى- غان نەچچە مىڭ دېھقاننىڭ ئىچىدە قاسمجاننىڭ دادىسى ئىسمايىل ئاخۇن بىلەن راخمان گۇگۇتمۇ بار ئىكەن. چىڭ دارىن كەپىدە سايداپ ئولتۇرۇپ قول ئاستىدىكى ئەمەل- دارلار ئارقىلىق دېھقانلارنى ئىشقا سالىدىكەن. ئەمگەك- نىڭ تېغىرلىقى، ھاۋانىڭ ئىسسىقلىقى، ئاش - ئوزۇق - نىڭ يېتىشمەسلىكى ئۈستىگە ئەمەلدارلارنىڭ ئۇرۇپ - قىيىناشلىرى، خوتۇن - قىزلىرى دەپسەندە قىلىشلىرى دېھ- قانلارنىڭ كۈچلۈك نارازىلىقىنى قوزغاپتۇ. غەزىپىنى با- سالمىغان راخمان گۇگۇت ئەمەلدارلارغا تونۇلۇپ قالما- سلىقى ئۈچۈن پوتا بىلەن يۈزىنى يۆگەپ، گۇگۇت قىيىدى- غان ئورغاق شەكىللىك تۆمۈر سايىمىنى كۆتۈرۈپ:

— چىڭ دارىننى ئولتۇرىمەن، دەپ ۋارقىراپ مېڭىپ- تۇ. دېھقانلاردىن نەچچە يۈز كىشى ئۇنىڭغا ئەگىشىپ مې- گىپتۇ. چىڭ دارىن بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ ئېتىغا ئىگەر تۈ- قۇشقىمۇ ئۈلگۈرمەي مىنىپ قېچىپتۇ. قاراقاش دەرياسىدا سۇ ئۇلۇغ بولغانلىقتىن ئات قۇيرۇقى سۇدا لەيلىگەن ھال- دا دەريادىن كېچىپ ئۆتۈپتۇ. چىڭ دارىن يېڭىمېرىق ئارقى- لىق شەھەرگە كىرىپ سېپىل ئىچىگە يوشۇرۇنۇۋاپتۇ. راخ- مان گۇگۇت نەچچە يۈز دېھقان بىلەن چىڭ دارىننى قوغ- لاپ سېپىل دەرۋازىسىغا كەپتۇ. راخمان گۇگۇت ئوقتىن ساقلىنىش ئۈچۈن سۇغا چىلانغان كىگىز توقامنى يېپىنىپ تۇرۇپ سېپىل دەرۋازىسىغا ئوت قويۇپتۇ. دەرۋازىنى بۇ-

زۇشقا ئامال قىلالماي راخمان گۇگۇت ۋە ئىسىيانچى دېگەن قانلار ئۆزىنىڭ يۇرتلىرىغا قايتىپ كېتىپتۇ.

ئۈچ كۈندىن كېيىن سېتىلما پايلاقچىلار تەمىنلىگەن يول بىلەن چىڭ دارىن ئۆزى چېرىكىلىرىنى ① باشلاپ كېلىپ كېچىسى راخمان گۇگۇتنى ئۇخلايدىغان يېرىدىن تۇتمۇۋاپتۇ. خوتەن چوڭ بازارنىڭ يېنىدا ئولتۇرۇشلۇق 90 ياشلىق مۇھەممەت ئابدۇللا بەگ (ئەپپۇز بەگنىڭ نەۋرىسى) نىڭ سۆزلەپ بېرىشىچە، غازىرقى گۈلباغ سودا بازىرىنىڭ ئورنى ئەينى يىللاردا ئېگىز سەھنىسى بار چوڭ يىغىن مەيدانى ئىدى. چىڭ دارىن بۇ سەھنىدە راخمان گۇگۇتنى سوراق قىلىپ:

— نېمە ئۈچۈن ماڭا قارشى ئىسىيان كۆتەردىڭ؟ دەپ سوراپتۇ. راخمان گۇگۇت بىپەرۋالىق بىلەن: — چۈشۈمدە ئاللا ماڭا سېنى ئولتۇرۇش توغرىسىدا ھى قىلدى، دەپتۇ.

چىڭ دارىن ھەر ئايدا بىر قېتىم راخمان گۇگۇتنى سوراق قىلىدىكەن. راخمان گۇگۇت ئۇنىڭ ھەممە سەئاللىرىغا بىر خىللا:

— مەن تىرىكلا بولسام سېنى ئولتۇرماي قويمايمەن، دەپ جاۋاب بېرىدىكەن.

راخمان گۇگۇتنىڭ ئۇرۇغ - تۇغقانلىرى قىممەت باھالىق سوۋغا - سالاملار بىلەن چىڭ دارىننىڭ ئالدىغا كېلىپ ئۇنىڭ گۇناھىنى ئەپۇ قىلىشىنى تەلەپ قىلىپتۇ. چىڭ دارىن ئۇلارغا:

— سىلەر قايتىپ تۇرۇڭلار، مەن ئەتە راخماننى يۇرتىڭلارغا يەتكۈزۈپ بېرىمەن، دەپتۇ. راخمان گۇگۇتنىڭ

① چېرىك - ئەسكەر.

ئۇرۇق - تۇغقانلىرى چىڭ دارىغا رەھمەت ئېيتىشىمىز خۇ-
شال - خۇرام قايتىپ كەپتۇ، چىڭ دارىن ئىسسىق ئىكەن-
گەندە تۆت نەپەر چېرىككە:

— بۇ گۇناھكارنى ئۇرۇق - تۇغقانلىرىغا تاپشۇرۇپ
بېرىپ كېلىڭلار، - دەپتۇ. چېرىكلەر ئاتقا مىنىپ، راخمان
گۇگۇت پىيادە يولغا چىقىپتۇ، پېشىن ۋاقتى بىلەن بۇلار
ھالىتى كەنتىگە يېقىنلىشىپتۇ، چىڭ دارىنىڭ تاپشۇ-
رۇقى بويىچە تۆت چېرىك راخمان گۇگۇتنى باغلاپ تاش-
لىق يولدا ئاتقا سۆرۈتۈپ ئاتنى يۈگۈرتىپتۇ. راخمان
گۇگۇتنىڭ تۇغقانلىرى ئۇنىڭ بەدىنىدىن ئاچراپ كەت-
كەن تاشتەك، ياغاچتەك گۆش ھەم سۆڭەكلەرنى يولدىن
ئىزدەپ يىغىپ تەخمىنەن جايىغا كەلتۈرۈپ ھازىرقى يې-
زىلىق مەركىزى باشلانغۇچ مەكتەپكە يېقىن جايىدىكى زا-
راتگا ھەلىق دەپنە قىپتۇ. (ھازىر چۇراڭ لەقەبلىك 60
ياشلىق ئابدۇجېلىل ئاخۇن، 70 ياشلىق ئابدۇراخمان ئا-
خۇنلار راخمان گۇگۇتنىڭ نەۋرىلىرىدۇر.)

شۇ ۋەقەدىن كېيىن چىڭ دارىن شىن-
جاڭنىڭ باش ئىسسىق دارىغا «قاراقاش-
تىكى ئىككى بەگلىكتە نوپۇس ئاۋۇپ كەتتى، باشقۇرۇش-
تەس بولۇپ قالدى، شۇنىڭ ئۈچۈن قارا قاشنى ناھىيە
قىلىپ تەستىقلاپ بېرىلسە» دېگەن مەزمۇندە مەلۇمات
يوللىغانلىقتىن، 1919- يىلى قارا قاش ناھىيىسى تەسىس
قىلىنغانىكەن.

ئاراباغ

78 ياشلىق مەھتەمىن ساۋۇتنىڭ سۆزلەپ بېرىشىدىن
ئايان بولىدىكى، تۆت ئىمام زەبىبۇللا بۇ جايدا 40 يىل
تۇرۇش جەريانىدا لەشكەرلىرىنى ۋە يەرلىك خەلقىنى تەش-

كىملىك ھازىرقى بەھرام سۈيى، ماكۇي، كسۇيا، قاراسدا
ئۆستەڭلىرىنى قازدۇرغانىكەن ھەم بۇتۇت ئۆستەڭنىڭ
رولىدىكى باراقسان يۇرتىنى ئارا باغ دەپ ئاتىغانىكەن
بۇ تۇت ئۆستەڭ ھازىرمۇ ئارا باغ كەنتىنى ئارىلا
ئاقماقتا.

بۇ كەنتتە قارىيە مەستۇرەم دەپ ئاتالغان قەدىمكى
زاراتىگاھلىق بار. يېزىت دېگەن خاۋارچىنىڭ لەشكىرى
بەسىرسالىخ دېگەن كىشىنى شېھىت قىلىۋېتىپتۇ. بەسىر
سالىخنىڭ قارىيە، مەستۇرەم ئىسىملىك ئىككى قىزى دا-
دىسىنىڭ قىساسىنى ئېلىش ئۈچۈن يېزىتنىڭ لەشكىرلىرى
بىلەن جەڭ قىلىپ بۇ جايدا قۇربان بولغان ھەم دەپنە
قىلىنغانىكەن.

ھازىر ئارا باغ كەنتىدە يەتتە مەھەللە، 233 ئائىلە،
919 نوپۇس، 952 مو تېرىلغۇ يەر بار.

كېتىمىكلا

دەسلەپتە ئولتۇراقلاشقان كىشىلەرنىڭ بەزىلىرى بۇ
جاىغا كۆنەلمەي ئەسلى يۇرتىغا قايتىپ كېتىپ بىر نەچچە
چە يىلدىن كېيىن قايتىپ كەپتۇ. بۇلارنىڭ بەزىلىرى بىر
مەزگىلدىن كېيىن يەنە كۆچۈپ كېتىپتۇ. باشقىلار بۇلارنى
«كېتىمىكلىكلەر» (كېتىدىغانلار دېگەن مەنادا) دەپ مەسخە-
رە قىپتۇ. بۇ ئاتالغۇ بارا - بارا «كېتىمىكلا» غا ئۆزگە-
رىپ، مەھەللىنىڭ نامى بولۇپ قاپتۇ. يەنە بىر ئاڭلاش-
لارغا قارىغاندا، ھەزرىتى مەۋلانە خەلىپە قاتارلىق يەت-
تە دەرۋىش بۇ جايدا بىر نەچچە كۈن قېتىم بىلەن ناندا
غىزالانغانلىقتىن ساھىبخانلارنى «قېتىمىكلا» دەپ ئاتىغان-
ىكەن. «قېتىمىكلا» دېگەن بۇ ئاتالغۇ يىللارنىڭ ئۆتۈشى

بىلەن «كېتىمكلا» غا ئۆزگىرىپ قاپتۇ. يەنە بىر رىۋايەتتە
كە قارىغاندا، تەكلىماكاندىكى شەھەرلەرنى قۇم باسقاندا
جېنىمنى قۇتقۇزۇشقا ئۈلگۈرۈپ باشقا جايلارغا كېتەلمىگەن.
لەر ۋە بۇلار بىنا قىلغان يېڭى مەھەللىلەر «كېتىمكلا» دەپ
ئاتالغانىكەن.

ھازىر بۇ كەنتتە تۆت مەھەللىە، 245 ئائىلە، 1059
نوپۇس، 1065 مو تېرىلغۇ يەر بار.

باش ئىشتاچى

يەتتە دەرۋىشنىڭ بۇ جايغا كەلگەن ۋاقتى رامىزان
كۈنلىرىگە ئۇدۇل كەلگەنلىكتىن ئەتىۋارلىق مېھمان سا-
نىلىپ يەرلىك خەلقنىڭ ئۆيلىرىدە نۆۋەت بويىچە بىر نەچچە
كۈن ئېتىبار قىپتۇ. دەرۋىشلەر ساھىبخانلارنى «ئىپتارچى»
(ئىپتار قىلدۇرغۇچى مەنىسىدە) دەپ ئاتايتۇ. زامانلار-
نىڭ ئۆتۈشى بىلەن تىلدا ئۆزگىرىش بولۇپ «ئىپتارچى»
دېگەن ئاتالغۇ «ئىشتاچى» غا ئۆزگىرىپ قاپتۇ.

يەنە بىر ئاڭلاشلارغا قارىغاندا تەخمىنەن 250 يىل
ئىلگىرى تۆت ئائىلىلىك بىر تۇرغاقان كىشىلەر 2500 مو
تېرىلغۇ يەر ۋە ئوتلاققا ئىگىدارچىلىق قىلىدىكەن. بۇلار
بۇ زېمىننىڭ تۆت بۇرجىكىگە ئۆي سېلىپ ئولتۇرغان ھەم
ئۆز تەۋەلىكىنى قوغداش ئۈچۈن بىر نەچچەدىن ئىت باق-
قانىكەن. بۇ كىشىلەر زېرىككەندە ئىت تالاشتۇرۇپ كۆڭۈل
ئاجىدىكەن. ئۇلارنىڭ بالا - چاقىلىرىمۇ ئىت تالاشتۇرۇش-
قا ئادەتلەنگەنلىكتىن «ئىشتاچى» دەپ لەقەم سىڭىپ، بۇ
لەقەم مەھەللىنىڭ نامى بولۇپ قاپتۇ.

چۈجە لەقەملىكەر

تەخمىنەن 150 يىل ئىلگىرى چاچۇق لەقەملىك

قادىر ئاخۇن بالا ۋە نەۋرىلىرىنى ئەگەشتۈرۈپ مەسچىتىگە
بېرىپتۇ. قادىر ئاخۇننىڭ بىر ئاغىنىسى چاقچاق قىلىپ:
— توخۇ چۈجىلىرىنى ئەگەشتۈرۈپ يۈرگەندەك
كەپسىلەر، دەپتۇ. شۇنىڭدىن باشلاپ بۇ بالىلارغا «چۈجە»
دەپ ئەقەم سىڭىپ قاپتۇ. ھازىر چۈجە لەقەملىك كىشىلەر
10 ئائىلىگە يەتتى. مەتنۇرى ھاجىم قادىر ئاخۇننىڭ پەي-
نەۋرىسىدۇر.

ھازىر بۇ كەنتتە ئۈچ مەھەللە، 215 ئائىلە، 910 نو-
پۇس، 744 مو تېرىلغۇ يەر بار.

ئۇزۇنئېرىق

جەنۇبتىن-شىمالغا يەتتە - سەككىز كىلومېتىر سو-
زۇلغان ئېرىق بويىدىكى بۇ يۇرتنىڭ نامى نەچچە يۈز
يىللاردىن بۇيان ئۇزۇنئېرىق دەپ ئاتىلىپ كېلىۋاتىدۇ.
بۇ يۇرتنىڭ ماكۇي ئۆستەڭنىڭ غەربىي تەرىپىدە-
كى قىسمى 1985 - يىلىدىن كېيىن ئاقساراي يېزىسىغا تەۋە
قىلىنىپ يەنىلا «ئۇزۇنئېرىق» دەپ ئاتالدى.
ھازىر بۇ كەنتتە تۆت مەھەللە، 250 ئائىلە، 1070
نوپۇس، 779.2 مو تېرىلغۇ يەر بار.

يىكچى

بۇ جاي يېقىنقى يىللارغىچە توقاچلا دەپ ئاتىلاتتى.
توقاچلا دېگەن بۇ ئاتالغۇ يەرلىك خەلقىنىڭ خىونچە ئا-
ياقلا (ياغاچ لېگەن) لەرگە توقاچلارنى تىزىپ يەتتە
دەرۋىشنىڭ ئالدىغا چىقىپ قارشى ئالغانلىقىدىن كېلىپ
چىققانىكەن. بۇ جايدا بىر نەچچە ئائىلىلىك يىكچى يا-
شاۋاتقانلىقى نەزەرگە ئېلىنىپ، 1987 - يىلىدىن باشلاپ

يېمكىچى دەپ ئاتالدى.

1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا بۇ كەنتتە تۆت مەھەللە،
190 ئائىلە، 777 نوپۇس، 1308 مو تېرىلغۇ يەر، 1151 تۈ-
ياق چارۋا بار.

مەشھۇر خەلق داستىخانچىسى ئابلىمىت قارىمىنىڭ
تەرجىمىھالى ۋە سەنئەت پائالىيىتى «قاراقاش خەلق داس-
تائىلىرى» ناملىق كىتابتا ۋە «ئاسىيا كىنىدىكى» گېزىتىم-
دە تونۇشتۇرۇلغانلىقتىن بۇ يەردە قايتا توختالمايمىز.

خۇمدان

بۇ جاي ئەسلىدە توقاچلا كەنتىنىڭ تەۋەلىكىدە ئى-
دى. يۇرتنىڭ كېڭىيىشىگە ئەگىشىپ 1987 - يىلى ئۆز ئال-
دىغا مۇستەقىل كەنت تەسىس قىلىندى. شۇ يىللاردا بىر
قانچە ئائىلىلىك دېھقاننىڭ خۇمدان قۇرۇپ خىش پىشۇر-
غانلىقى كۆزدە تۇتۇلۇپ، كەنتنىڭ نامى «خۇمدان» دەپ
مۇقىمىدالدى. ھازىر بۇ خۇمدانلار يوق بولسىمۇ، كەنتنىڭ
نامى خۇمدان دەپ ئاتالماقتا.

بۇ كەنتتە 1996 - يىلى ئاخىرىدا ئۈچ مەھەللە، 166
ئائىلە، 627 نوپۇس، 729.8 مو تېرىلغۇ يەر بار.

باشقۇمباغ

بۇ جاينىڭ يېرىمى باغ، يېرىمى قۇملۇق ئىكەن،
مەۋلانە خەلىپە ئۆزىگە قىزغىن پىروزىتىسىمىدە بولغان بۇ
مەھەللىلىك كىشىلەرنى «قۇمباغلىقلار» دەپ ئاتىغانى-
كەن، «قۇمباغ» دېگەن بۇ ئاتالغۇ ھازىرغىچە ئۆزگەرمەي
كەلمەكتە.

بۇ كەنتتە ھازىر بەش مەھەللە، 265 ئائىلە، 1005
نوپۇس، 1424 مو تېرىلغۇ يەر بار.

نەزەر لەقەمەلىكە

قاراقاش ناھىيەلىك ئۇيغۇر شىپاخانىسىنىڭ دوختۇرى 40 ياشلىق مۇھەممەت سالى ھاجىمنىڭ سۆزلەپ بېرىشىچە، ئۇنىڭ يەتتىنچى بوۋىسى خۇدا بەردىكام خوتەننىڭ قاتىچى دېگەن يېرىدىن كۆچۈپ كېلىپ بۇ جايدا ئولتۇراقلىشىپتۇ. خۇدا بەردىكام كۆچۈپ كېلىشتىن ئىلگىرى بۇ جايدا ئون نەچچە مۇسۇلمان ئۇيغۇرلار ئائىلىسىدىن باشقا بىر نەچچە قالماق ۋە ئالمان (ئىسلام دىنىغا كىرمىگەن تۈركلەر) ئائىلىسىمۇ بار ئىكەن. بىر كۈنى خۇدا بەردىكام ئېتىزلىقتا كۆيۈپ - پىشىپ ئىشلەۋاتسا ئاقساقاللىق خىزىر كېلىپ:

— ئىشلىرىڭىزدىن بەرىكەت تاپقايسىز، - دەپ دۇئا قىپتۇ. شۇ كۈنى كەچتە ئۇ ئائىلىسىدىكىلەرگە ۋە قوشنىلىرىغا خۇشخەۋەر يەتكۈزۈپ:

— خىزىر ماڭا نەزەر كۆزىنى سالىدى، - دەپتۇ. شۇندىن باشلاپ ئۇ كىشىگە نەزەر دەپ لەقەم سېكىپ قاپتۇ. نەزەر لەقەملىكلەر ھازىر 20 ئائىلىگە يەتتى. مۇھەممەت سالى ھاجىمنىڭ بوۋىسىمۇ، دادىسى مەنسۇر ھاجىمۇ ئۇستا تېۋىپ ئىدى. مۇھەممەت سالى ھاجىمنىڭ ئاكىسى مۇھەممەت ئۆمەر ھاجىم ھازىر تۈركمېندە تېۋىپلىق قىلماقتا.

ئاياغ جىلغا

تەخمىنەن 1000 يىل ئىلگىرى قاراقاش دەرياسىنىڭ بىر تارمىقى بۇ يەردىن ئاقىدىكەن. (بۇنداق سۆزلىگۈچىلەر يەرنى بىر- ئىككى مېتىر كولىسا تاش ياكى سېغىز قاتلىمى چىقىدىغانلىقىنى ئىسپات كەلتۈرىدۇ). قاشنىڭ

جەنۇبىي تەرىپىدىكى پەسلىكتە سىزىندى سۇ يىغىلىپ ئې-
رىق بولۇپ ئاقىدىكەن، كىشىلەر بۇ ئېرىقنىڭ ئايدىن-ئايدا
بىر تاش تۈگمەن چۆرۈپتۇ. تۈگمەنگە كېلىپ - كېتىدىغان-
لارنىڭ ئايدى ئۈزۈلمىگەنلىكتىن ئېرىقنىڭ بويىدا يول
پەيدا بولپتۇ. ئېرىقنىڭ ئەتراپى پەس ھەم تاشلىق بول-
غانلىقتىن چىلغا دەپ ئاتىلىپتۇ. ئەسەرلەرنىڭ ئۆتۈشى
بىلەن بۇ يۇرت شەرقتىن - غەربكە كېڭەيگەنلىكتىن باش
چىلغا ۋە ئاياغ چىلغا دەپ ئاتىلىدىغان بولدى.

بۇ كەنتتە ھازىر توققۇز مەھەللە، 348 ئائىلە، 1668
نوپۇس، 1500 مو تېرىلغۇ يەر بار.

ئارا مازار، چوقايلا، تاقايلا، گۈلباغ، ھالئېرىق،
كېتىكلا، ئىشتاچى، ئۈزۈنئېرىق، يىكچى، خۇمدان، قۇم-
باغ، چىلغا كەنتلىرىنىڭ نامىنىڭ قانداق كېلىپ چىققان-
لىقىنى 1996- يىلى 2- ئاينىڭ 10- كۈنىدىن 17- كۈنىگىچە
باش ئىشتاچى كەنتىدىن 96 ياشلىق مەتىنۇرى ھاجىم،
110 ياشلىق مەتىنمىياز گاراي، يىكچى كەنتىدىن خەلق
داستانچىسى ئابلىمىت قارى، گۈلباغ كەنتىدىن 52 ياشلىق
ھىمىت ئاخۇن، تاقايلا، ئارا مازار، ھالئېرىق كەنتلىرى-
نى باشقۇرغان 67 ياشلىق ئەخمەتتىمىياز جۈمە قاتارلىق
كىشىلەر سۆزلەپ بەردى.

تىبابەت ئالىمى - جامالىدىن ئاقساراي

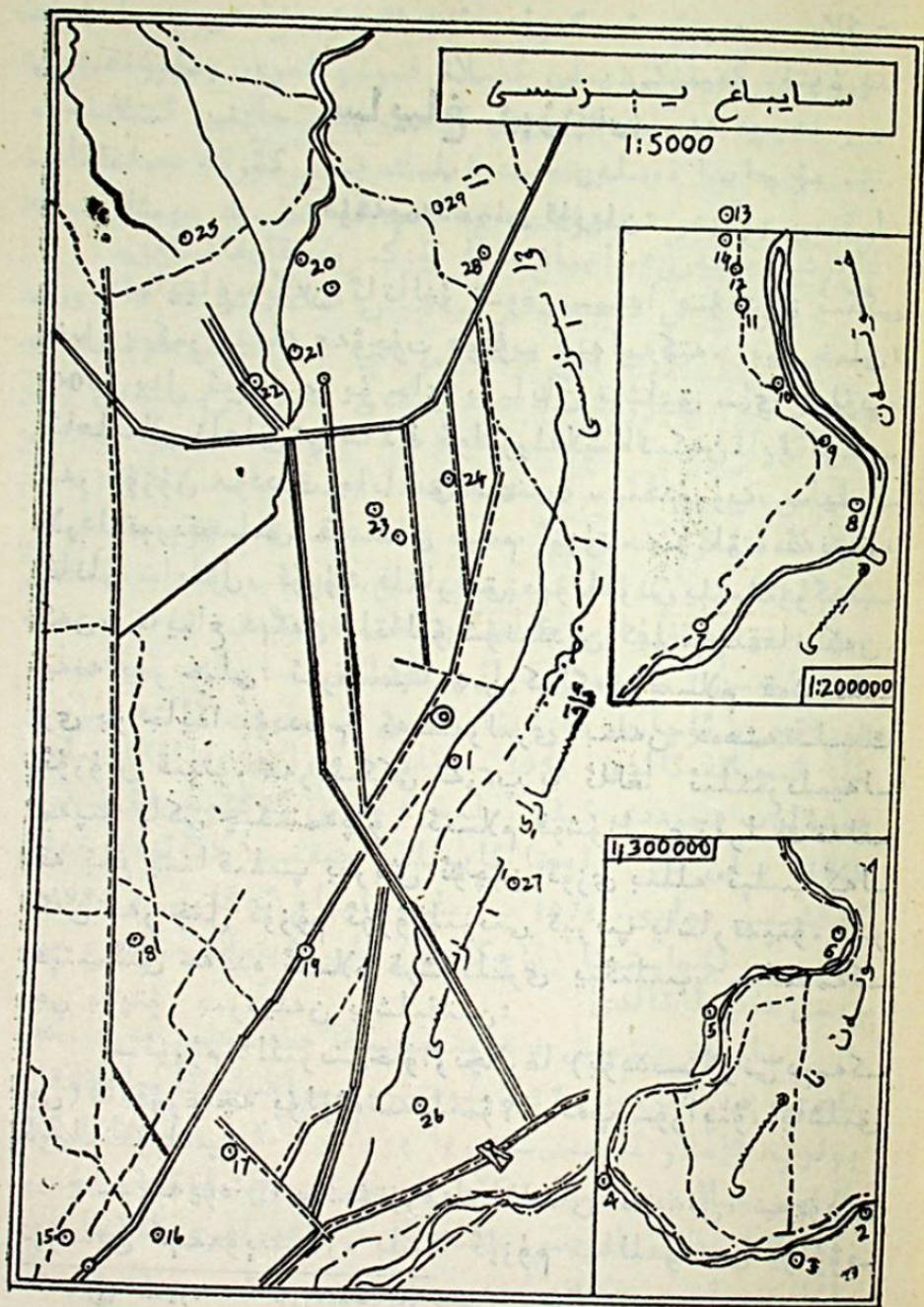
جامالىدىن ئاقساراي 19 - ئەسىردە ئۆتكەن ئۇيغۇر
تىبابەت ئالىمى. باشلانغۇچ ساۋاتىنى ئۆز يېزىسىدىكى
دىنىي مەكتەپلەردە چىقارغاندىن كېيىن، خوتەن مەدرىس-
لىرىدە ئىلىم تەھسىل قىلىپ، ئەرەب، پارىس، ئوردۇ تىل-
لىرىنى پۇختا ئۆزلەشتۈرۈۋالغاندىن باشقا، ئەدەبىيات، ئى-
لىمىي نۇجۇم، تىبابەت، دىن، شەرىئەت قاتارلىق ساھەلەر-
دە ئەتراپلىق بىلىم تەھسىل قىلىپ مۇكەممەل بىلىم

ئېگىسى بولۇپ يېتىمىشكەن. بولۇپمۇ ئۇنىڭ تىبابەتچىلىكى ئىلىمىدە قولغا كەلتۈرگەن نەتىجىلىرى گەۋدىلىك بولۇپ يەرلىك تېۋىپلارنىڭ كېسەل كۆرۈش ۋە داۋالاش ئۇسۇللىرىنى تەتقىق قىلىپ، ئۇنى ئىلمىي يۈكسەكلىككە كۆتۈرگەن ھالدا داۋالاش رېتسىپلىرىنى تۈزگەن، ھەر خىل شىپالىق دورىلارنى ياسىغان، يىراق - يېقىندىن كەلگەن بىمارلارنى داۋالاپ ساقايتىش بىلەن خەلقنىڭ دەردىگە دەرىمان بولغان.

جامالىدىن ئاقساراي ئۇيغۇر تىبابەتچىلىكىنىڭ كۆپ ئەسىرلىك تەجرىبىلىرىنى توپلاش، تەتقىق قىلىش ۋە ئۆزىنىڭ بىۋاسىتە داۋالاش ئەمەلىيىتىدىن ھاسىل قىلغان تەجرىبە - ساۋاقلارنى يەكۈنلەش ئاساسىدا «كىتابى تىب ئاقساراي» ناملىق ئەسىرىنى يېزىپ چىققان بولۇپ، ئۇنىڭدا ئۇيغۇر تىبابەتچىلىكىنىڭ ئەنئەنىۋى قانۇن - قائىدىلىرى، كېسەل كۆرۈش، داۋالاش ئۇسۇللىرى، شىپالىق دورىلارنى ياساش، ئىشلىتىش ئۆلچەملىرى، دورىگەرلىك سايمانلىرى ۋە دورا مەنبەلىرى قاتارلىق مەزمۇنلار تولۇق شۇئۇرۇلغان. ئالىمنىڭ ئەرەب تىلىدا يېزىلغان ئەسىرى 1899 - يىلى ھىندىستاننىڭ لاكنو شەھىرىدە نەشر قىلىنغان ۋە مۇشۇ ئەسىرنىڭ 30 - يىللىرىغا قەدەر ھىندىستاننىڭ دېھلى شەھىرىدىكى ئىسلام تىبابىتى دارىلىغونىڭ دادەرسلىك قىلىنغان. جامالىدىن ئاقساراي تىبابەتچىلىك ئىلمىي ساھەسىدە خەلقئاراغا يۈزلەنگەن مۇتەۋەپ ئالىم سۈپىتىدە مەدەنىيەت تارىخىمىزدىن ئورۇن ئالدى.

«دېڭىز ئۈنچىلىرى» ناملىق كىتابتىن ئېلىندى.

تىمىكلار، - دەپتۇ. ئەسكەزلەر ئۇنىڭ بۇيرۇقىنى بەجا كەل-
تۈرۈپتۇ. كېيىنكى يىلى ئىسلام قوشۇنلىرى بىرۈنقىدىن
بىر نەچچە ھەسسە كۆپىيىپ كېلىپ بۇ جاينى ئىگىلەپ
تۇ. بۇ جايدا دەسلەپتە سەيۋىلىك باغ كۆزگە چېلىققان
لىقتىن بۇ يەر «سەيۋە باغ» دەپ ئاتىلىپ، يىللارنىڭ
ئۆتۈشى بىلەن «سايباغ» قا ئۆزگىرىپ قالغانىكەن.
قارا قاش ناھىيىسى تەسىس قىلىنىشىنىڭ ئالدى -
كەينىدە بۇ يۇرت تاغ مىڭلىكى دەپ ئاتىلىپ خوتەننىڭ
بىۋاسىتە باشقۇرۇشىدا بولغانىكەن. 1927 - يىلىدىن كېيىن
يەن قارا قاش ناھىيىسىنىڭ 8 - رايونى بولدى. 1944 -
يىلىدىن كېيىن ھازىرقى 1 -، 2 -، 3 - ئۇچاستىلىرى (تاغ -
لىق كەنتلەر)، خەلق يېزىسى، 4 -، 5 -، 6 - ئۇچاستىلىرى
(تۈزلەڭلىكلەر)، ئامانلىق يېزىسى، 1948 - يىلى بۇ ئىككى
يېزا بىرلەشتۈرۈلۈپ خەلق يېزىسى دېيىلدى. 1950 - يىلى
دىن كېيىن 3 - رايون بولۇپ قوشلۇق، سايباغ، توقاييار،
توزاقچى، ئۇچات، ئۇزۇنئارالدىن ئىمبارەت ئالتە يېزىنى
ئۆز ئىچىگە ئالدى. 1958 - يىلى 4 - رايون (زاۋا) بىلەن
قوشۇلۇپ «جىددى ئىلگىرىلەش» خەلق گۇڭشېسى قۇرۇلدى.
1962 - يىلى ئۆز ئالدىغا ئايرىلىپ چىقىپ «ئالغا» خەلق
گۇڭشېسى بولدى. 1978 - يىلى سايباغ گۇڭشېسى، 1984 -
يىلى بىر ئۇچاستىكا (ئۈچكەنت) ئايرىۋېتىلىپ سايباغ يې-
زىسى دەپ ئاتالدى.

سايباغ يېزىسى ناھىيىمىزنىڭ جەنۇبىي تەرىپىگە،
ناھىيە مەركىزىدىن 27 كىلومېتىر يىراقلىققا جايلاشقان
بولۇپ، تاغلار ئارىسى - دەريا بويلىرىدىكى بوستانلىقلار
بۇ يېزىنىڭ زېمىنىدىن كۆپ قىسمىنى ئىگىلەيدۇ. بۇ يې-
زىنىڭ شىمال، غەربىي شىمال تەرەپلىرى ئاقساراي،
زاۋا يېزىلىرى بىلەن، غەرب تەرىپى ساي - ئېدىرلار بى-

لەن، جەنۇب تەرىپى كوئېنلۇن تاغ تىزمىلىرى بىلەن شەرق تەرىپى قاراقاش دەرياسى بىلەن گىرەلىشىدۇ. 1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا بۇ يېزىدا 113 مەمۇرىي مەھەللە، 26 مەمۇرىي كەنت، 6 مىڭ 203 ئائىلە، 24 مىڭ 475 نوپۇس، 30 مىڭ 647 مو تېرىلغۇ يەر بار. پۈتۈن يىملىق ئاشلىق مەھسۇلاتى 11 مىليون 791 مىڭ 169 كىلوگرامغا يېتىپ، بۇلتۇرقىدىن 1.5% ئاشتى. پاختا (چىگىتە - سىز) 270 مىڭ 792 كىلوگرامغا تۆۋەنلەپ، بۇلتۇرقىدىن 33 مىڭ 856 كىلوگرام كېمەيدى، پىلە 29 مىڭ 701 كىلوگرامغا مۇقىمدالدى، چارۋا 53 مىڭ 702 تۇياققا يېتىپ، بۇلتۇرقىدىن %7.48 ئاشتى. كىشى بېشىغا توغرا كەلگەن يىملىق ئوتتۇرىچە كىرىم 580 يۈەنگە تۆۋەنلەپ ئالدىنقى يىلدىكىدىن 48 يۈەن ئازايدى.

تېرىلغۇ يەرنىڭ سىرتىدا 6 مىڭ 384 مو مېۋىلىك باغ (بۇنىڭ ئىچىدە 6 مىڭ 186 مو ئۈزۈملۈك باغ) بولۇپ، تارقاق ۋە كۆلەملىك ياڭاق دەرىخى 15 مىڭ 346 تۈپكە يەتتى. ئۈزۈمنىڭ يىملىق مەھسۇلاتى 2 مىليون 768 مىڭ 437 كىلوگرامغا، ياڭاق مەھسۇلاتى 16 مىڭ 887 كىلوگرامغا يەتتى.

سايباغ يېزىسىدىكى كەنت ناملىرى

◎ يېزىلىق خەلق ھۆكۈمىتى ئورگىنى

1. كارۇك سايباغ	6. كۇسۇي
2. ئۇلۇغئاتا	7. ئۇزۇن ئارال
3. يېڭىئاۋات	8. ئۇجات
4. بوستانتوغراق	9. باغداد
5. پۇكا	10. لەڭگەر

19. خەلىپە سايباغ	11. تۇزاقچى
20. قىشلاق	12. قۇملۇق
21. قوشلۇق	13. دۇتار
22. تامبۇغىل	14. توغرا سۇ
23. تاشبۇغىل	15. تاشلىق
24. كامپا	16. توقاييار
25. چىگىلىك	17. تاملىق
	18. قوتاز سايباغ

قوشنا يېزىلاردىن خەرىتىگە چۈشكەن كەنتلەر

- ئاقساراي يېزىسىدىن: 26. ئېلىشېشى، 27. ئارا مازار،
 زاۋا يېزىسىدىن: 28. ئېگىز ئېرىق، 29. ناھىيىلىك
 ئۇرۇقچىلىق مەيدانى

كارۈك سايباغ

70 ياشلىق ئىمىننىياز ھاجىم، 80 ياشلىق مەھمىتىمىن
 ئاخۇن كارۈكنىڭ بايانلىرىدىن مەلۇم بولىدىكى، تەخمىنەن
 400 يىل ئىلگىرى ھازىرقى ئۆزبېكىستاننىڭ ئەن-
 جان ۋىلايىتىدە يۈز بەرگەن دىنىي مەزھەپ قىرغىنچىلىق-
 قىمىدىن قاچقانلارنىڭ ئىچىدە خىمىتىكام ئىسىملىك بىر
 كىشىمۇ بار ئىكەن. خىمىتىكام بۇ جايدا كېلىپ سۇ ۋە يەر
 شارائىتىنىڭ ياخشىلىقىغا قىزىقىپ قاپتۇ. بۇ جايلارنى
 ئاللىقاچان مەۋلانە خەلىپىنىڭ ئەۋلادلىرى ئىگىلەپ بول-
 غاندىكى، خىمىتىكام ئابدۇشۈكۈرخان غوجىدىن بۇ جايدا
 تېرىقچىلىق قىلىپ جان ساقلاش ئىمكانىيىتىنى بېرىشنى
 تەلەپ قىپتۇ. ئابدۇشۈكۈرخان ئۇنىڭغا ئىسچان يەرنىڭ

ئۈچتىن بىر قىسمىنى خانلىققا، ئۈچتىن بىر قىسمىنى
دىنىي خىراجەتكە، ئۈچتىن بىر قىسمىنى ئۆزىگە مەنسۇپ
قىلىش شەرتى بىلەن يەر ئېچىشقا ئىجازەت قىلىپتۇ. خە-
مەتتىكىم بىر نەچچە ھەمراھى بىلەن گەمە كىرلەپ ماكان-
لىشىپتۇ. بىر نەچچە يىلدىن كېيىن بۇ جايدا بىنا بول-
غان كىچىك مەھەللىنى خەمەتتىكىم ئانا يۇرتىنى ئەسلىپ
تۇرۇش ئۈچۈن «كارۇك مەھەللى» دەپ ئاتاپتۇ. خەمەتتىكىم-
نىڭ چەۋرىسى تۇرسۇنمەھمەتتىكىم ئۆزىنىڭ تۇنجى ئوغلىغا
خەمەت دەپ ئىسىم قويۇپ چوڭ بوۋىسىنىڭ ئىسمىنى يا-
شارتىپتۇ. ھازىر ھايات ياشاۋاتقان مەھمەتتىكىم ئاخۇنخە-
مەت ئاخۇننىڭ ئىككىنچى ئوغلىدۇر. كارۇك مەھەللى كېتىپ
كەنتكە ئايلانغاندىن كېيىن كارۇكلارنىڭ سايلىقتا باغ -
ئېتىزلارنى بىنا قىلغانلىقىنى ئىپادىلەپ كەنتنىڭ نامى
كارۇك سايباغ دەپ ئاتالدى. ھازىر بۇ كەنتتە كارۇك لە-
قەلىك 28 ئائىلە بار.

1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا بۇ كەنتتە ئالتە مەھەللى،
263 ئائىلە، 1051 نوپۇس، 1650 مو تېرىلغۇ يەر بار.

ئىمامى ئەپتەھ مازورى

كارۇك سايباغ دېگەن نام سايباغ يېزىسىنىڭ كەنت-
لەر تەزىملىكىدە قوللىنىلىشىمۇ، لېكىن يىراق - يېقىندى-
كى خەلقلەر بۇ جاينى قەدىمدىن ھازىرغىچە «ئىمامى ئەپ-
تەھ» دەپ ئاتاپ كېلىۋاتىدۇ.

بۇ مازارنىڭ ئەرەب يېزىقىدىكى تەزكىرىسىنىڭ
1995 - يىلى 4 - ئايدا تەرجىمە قىلىنغان ئۇيغۇرچە نۇسخا

خەدىمىغا ئاساسلانغاندا ① «ئىلىمىي ئىمامنىڭ مېھرىبانلىقى» قىرائەت گۈللىمىسىنىڭ خۇش ئاۋاز ئۆلىمالىرى بۇنى

① سايباغ يېزىلىق يازتكوم بىرلىكىگە بۆلۈمىنىڭ كادىرى قۇرباننىياز بۇ يېزىدىكى ئابدۇلۋاھاب مەخسۇم، ئابدۇللا ھاجىم، ئابدۇقادىر ئاخۇن، نۇم، روزمۇھەممەت ھاجىم قاتارلىق ئۆلىمالارنى تەشكىللەپ تەرجىمە قىلىدۇرغان بۇ تەزكىرىگە ئاساسلانغاندا، ئىمامى ئەپتەھ بولسا ئىمامى ھۈسەيىننىڭ 9 - ئەۋلادى، ئىمامى قاسىمنىڭ يەتتە ئوغلىنىڭ تۆتىنچىسى بولۇپ، تۆت ئىمامى زەھىپىلانىڭ دادىسىدۇر. ئىمامى ئەپتەھ ئاكا - ئۇكا - ئىمىرىدىن قاپلىمىيەت ۋە ئەمەلدە يۇقىرى تۇرغانلىقتىن مازارنىڭ نامى ئۇنىڭ ئىسمى بىلەن ئاتالغانىكەن.

يەتتە ئىمامنىڭ جەسىتى بۇ تاشلىققا دەپنە قىلىنىپ ئىمامى ئەپتەھ مازىرى بارلىققا كەلدى، ئۇ چاغلاردا بۇ يېقىن ئەتراپتا مەھەللە يوق ئىدى. يەكەن، قەشقەر، خوتەن، كېرىيىلەردىنمۇ ئېتىقادچىلار كېلىپ دۇئا ئوقۇپ قايتمىشەتتى. تەخمىنەن 400 يىل بۇرۇن بۇ يەتتە قەبرىنى ئىچىگە ئېلىپ پىششىق خىشلىق تۆيى بېلىندى. ھازىر يەتتە قەبرە ئورۇنلاشقان ئۆي - ئىمىڭ كۆلىمى 820 كۋادرات مېتىرغا، جەمەتنىڭ ئىچكىرى - تاشقىرى نامازخانىسى، تاھارەت ئېلىشى ئۆيلىرى، سۇمەخانا، ھويلا، تاقا ئورنىنىڭ كۆلىمى 13 مىڭ 370 كۋادرات مېتىر (20 مودىن كۆپرەك) غا يەتتى، 30 مېتىر ئېگىز - لىكتىكى ھەيۋەتلىك ھەم رەڭدار نەقىشلىك تاقا يىمىراق - يىمىراقلاردىن كۆرۈنۈپ تۇرىدۇ. بۇ مازاردا ھازىر تەخمىنەن 15 مىڭدىن ئارتۇق كونا - يېڭى قەبرە بولۇپ، يىلىغا تەخمىنەن 300 قەبرە قوشۇلۇپ تۇرماقتا. مازارنىڭ دائىرىسى 350 مو بولۇپ، تېرىلغۇ ئېتىزلىرىغا دەخلى قىلماي كېتەيتتى ئىمكانىيەتتىن بار زاپاس يېرى 200 مو كېلىدۇ. قەبرىلەر ھازىرقى سۈرئەتتە ئۆپچىمىپ ماقتا يەنە 20 - 30 يىلدا كۆزلۈك يەز تۈگەپ كېتەدۇ. بۇ مازارنىڭ ئۈستى ھەم ئاستى تاشلىق بولغانلىقتىن گۈر كۆلۈش قىيىن، ئەمما دۇئا - ئىبادەت قىلىدىغانلار كۆپ بولغانلىقتىن، ئاقساراي، زا - ۋا يېزىلىرىنىڭ بىر نەچچە جايلىرىدىكى كىشىلەرگە بۇ مازارغا دەپنە قىلىنىۋاتىدۇ.

بۇ جەمەتكە چۈمە نامىزىنى ئوقۇش ئۈچۈن ئادەتتە 10 مىڭ رىيىت نامىزىنى ئوقۇش ئۈچۈن 15 مىڭ ئادەم توپلىنىدۇ. قاغىلىق، قەشقەر، چىرا، كېرىيىلەردىن مەخسۇس ئىمامى ئەپتەھنىڭ روھىغا ئاتا بۇ ئادەتتە بىر ئوقۇش ئۈچۈن كېلىدىغانلارمۇ چار.

ھەر يۇرتنىڭ ياۋىرى ئادەتتە شۇ يۇرتنىڭ ئادەم كۆپ، ئاۋات يېرىدە قىزىدۇ، لېكىن بۇ مازارنىڭ يېنىدىكى چۈمە بازىرى ئىمامى ئەپتەھ مازىرىغا ئاۋاپ - ئىبادەت قىلىشقا كېلىدىغان كىشىلەرنىڭ كۆپ بولۇشىنى ئۈچۈنلا يۇرتنىڭ چەتتىگە - تاشلىق سايباغ مۇقىمىدىن قالدۇرۇلغان.

داق رىۋايەت قىلىدۇلەركى... مىلادىيە 1026 - يىلى ئىمامى ئەھمەد، ئىمامى زەينۇل ئابىدىن، ئىمامى مۇھەممەد، ئىمامى ئەپتەھ، ئىمامى ئېلى ئەسقەرلەر قەشقەر، يەكەنلەرنى بەيئەت قىلدۇرغاندىن كېيىن خوتەننى بويسۇندۇرۇش ئۈچۈن بۇ جايعا كەلدى. بۇددا دىنىغا ئېتىقاد قىلىۋاتقان خوتەن خەلقىنىڭ ئاكا - ئۇكا چوكتىرىشىمى، نوكتىرىشىمى ئىسىملىك باشلىقلىرى جاھىللىق ھەم جان پىدالىق بىلەن قارى-شىملىق كۆرسىتىپ جەڭ قىلدى. ئون نەچچە قېتىملىق جەڭلەردە بالدۇر - كېيىن بولۇپ يەتتە ئىمام ۋە ئۇلارنىڭ يەتتە قىزى شېھىت بولدى.

ئۇلۇغئاتا

رىۋايەت قىلىنىشىچە، تەخمىنەن 1000 يىل ئىلگىرى X پەيغەمبەرنىڭ ئەلچىسى ئۇلۇغ ئىسىملىك كىشى بۇ جايدا قازا قىلىپ تاغ باغرىغا كۆمۈلگەنىمكەن. قەبرە بېشىغا تىكلەنگەن تېرەك خادىسى ياشىرىپ قالغانىمكەن. 1970 - يىللىرى بۇ تېرەك تۈۋىدىكى قەبرىلەر ئونغا يەتكەن.

ئاقسارايلىق ئېلىخان خەلىپەنىڭ قويلىرىنى باقماق دىغان دەريا خەلىپەم دېگەن كىشى بۇ مازارلىققا يەرلىك كىشىلەرنى يىغىپ بىر نەچچە كېچە ھەلقە - سۇۋەت قىلىپ بۇ مازارغا دۇئا قىلغانىمكەن.

بەزىلەرنىڭ ئېيتىشىچە، بۇ جايدا بىر نەچچە ئائىلەلىك كۆچمەن موڭغۇل ماكانلىشىپ قالغان بولۇپ، بىر نەچچە يۈز يىللىق ئىجتىمائىي مۇناسىۋەت داۋامىدا بارا - بارا ئۇيغۇرلىشىپ كەتكەنىمكەن.

دەريا بويىغا، تاغ ئىچىگە جايلاشقان بۇ كەنتنىڭ كىشىلىرى ئەزەلدىن بۇيان چارۋىچىلىق ۋە دېھقانچىلىق بىلەن شۇغۇللىنىپ كەلدى.

1996 - يىلى ئاخىرىدىكى ستاتىستىكىلىق مەلۇماتقا ئاساسلانغاندا بۇ كەنتتە ئۈچ مەھەللىسى، 140 ئائىلىسى، 654 نوپۇس، 1097.5 مو تېرىلغۇ يەر بار.

يېڭى ساۋات

بۇنىڭدىن 80 يىل بۇرۇن مەھتمىلىخان غوجا تاغ ئا - رىلاپ، دەريا بويلاپ شىكاردىن قايتىپ كېلىۋېتىپ، تۇپرىق قى مۇنبەت بۇ جايغا كۆزى چۈشۈپتۇ. بۇ جايغا سۇ باشلاپ كېلىش ئۈچۈن تاغ باغرىدىن ئېرىق چېپىش ئىمكانىيىتى بار بولسىمۇ، ھازىرقى بويىناق دېگەن جايدىكى ئۈلگۈجە قورام تاشنى يېرىپ سۇ ئۆتكۈزۈشكە كۆزى يەتمەي بېشى قېتىپتۇ. ئاخىرى ئۇلۇغ ئاتلىق تاشپولات ئاخۇنغا بۇ تاشتىن بىر قەدەم ئېرىق چاپسا بىر سەر كۈمۈش پۇل بېرىشكە ۋەدە بېرىپ تىلىخەت يېزىپ بېرىپتۇ. تاشپولات ئا - خۇن قوشنىلىرىنى ۋە تۇغقانلىرىنى ھەرىكەتلەندۈرۈپ لوم - تۆمۈر، بولقىلار بىلەن تاش يېرىپ، ئۈچ يىل قىش پەسلىدە ئىشلەپ ئېرىقنى پۈتكۈزۈپتۇ، مەھتمىلىخان ئى - رىقنىڭ پۈتكەنلىكىنى خەۋەر قىلىپ كەلگەن تاشپولات ئا - خۇنغا ئىگەر - يۈگەنلىك بىر ئات، 15 چارەك ئاق ئۇن مۇكاپات بېرىپتۇ ھەم ھۇجرىدارى روزى كۆز قاتارلىق كە - شىلەرنى باشلاپ چىقىپ 30 قەدەم ئېرىققا 30 سەر كۈمۈش پۇلنى نەق ساناپ بېرىپتۇ. مەھتمىلىخان زاۋىدىكى سۈپە - لىرىدىن ئون ئائىلىلىك ئادەمنى كۆچۈرۈپ چىقىپ بۇ جايدا ئولتۇراقلاشتۇرۇپتۇ، شۇنىڭدىن كېيىن بۇ جاي يې -

ئىككى ئاۋات دەپ ئاتىلىمىپتۇ. 1984 - يىلىدىن كېيىن بۇ جاينى
 يېڭى ئاۋات كەنتى دەپ ئاتالدى.
 ھازىر بۇ كەنتتە ئۈچ مەھەللە، 105 ئائىلە، 476 نو-
 پۇس، 784 مۇتېرىلغۇ يەر بار.

روژى كۆز توغرىسىدا

كۈنلەرنىڭ بىرىدە مەھتەلمىخان ئۆزىگە ۋەكالىستەن
 ئۇلۇغئەتەمنى باشقۇرىدىغان ئاقساقىلى روزاخۇن قاتار -
 لىقلار بىلەن شىكارغا چىقىپتۇ. بىر نەچچە جىلغا، بىر
 نەچچە داۋاندىن ئۆتۈپ قارىسا تىك تاغ ئۈستىدە بىر ئاي-
 نا كېيىك ئوغلىقى بىلەن سەكرەپ ئويناۋىتىپتۇ. روزا -
 خۇن مەھتەلمىخاندىن:
 - ئاتايمۇ؟ - دەپ سوۋاپتۇ. مەھتەلمىخان:
 - ياق. ئاتىمىسىلا، ئوغلىقىنى چوڭ قىلىۋالسىن، -
 دەپتۇ. ئوغلاق ئانىسىغا ئەزگەلەپ سەكرەپ ئويناۋىرىپتۇ.
 روزاخۇن ۋوقلىنىپ كېتىپ:

- ئاي، ئاي، ئاي... ئەجەب شوخلاپ كەتتىمۇ بۇ
 ئوغلاق. ئاي، ئاي، بۇ ئوغلاقنىڭ چىرايلىقلىقىنى... دەپ
 تۇرۇپ شۇلارمان ئوغلاق سەكرەپ - سەكرەپ تىك قىيامدىن
 پەسكە چۈشۈپ كېتىپتۇ. بۇ كىشىلەر ئاتلىرىنى چاقتۇرغان
 پېتى قىيامنىڭ تۇۋىگە كەلسە ئوغلاق چالا ئۆلۈك ياتقۇدەك.
 بىرەر يىلەن:

- روزى ئاخۇن بۇ ئوغلاقنى مېلىتتىقا ئاتماي كۆزى
 بىلەن ئاتتى، - دېسە يەنە بىرەر يىلەن:
 - روزى ئاخۇننىڭ كۆزى يامان كېن، بىر قارا پىلا
 بىر كېيىكنى ئاكا قىلدى، - دەپتۇ. شۇندىن كېيىن
 كىشىلەر روزى ئاخۇننى كۆز دەپ ئاتايدىغان بوپتۇ.

بوستان توغراق

1964 - يىلى 8 - ئاينىڭ بىر كۈنى ھاۋا تونۇردەك

قىزىق ئىدى. مەن دەرەخسىز تاغ جىلغىلىرىدا پىيادە ۋە ئېشەك بىلەن تۆت سائەتچە يول يۈرگەندىن كېيىن تاغ تۈۋىدە ياپىيەش-شىمىل بوستانلىق كۆرۈندى. ياھا! نەقەدەر چىرايلىق يۇرت - ھە؟! ھېرىپ - چاڭقاپ كەلگەندە بۇ ياپىيەش-شىمىل مەنزىرىگە قاراپ كۆڭلۈم ياشىرىپ ھارغىن - لىقىم يوقاپلا كەتتى. مەن تىك داۋانلىق چىغىر يولىدىن چۈشۈپ، جەنۇبتىن شىمالغا ئاقتان ئېرىقنى بويلاپ مېڭىپ مەھەللىنىڭ ئىچىگە كىردىم. دەريانىڭ شاۋقۇنى، سالىقىن ھاۋا كۆڭلۈمنى راھەتلىدى. كۆڭلۈمدە «كىشىلەر - نىڭ نەزەردىن يوشۇرۇنۇپ تۇرغان بۇ زېمىندا قانداق بولۇپ بۇ قەدەر گۈزەل ماكان پەيدا بولغانىدۇ؟» دېگەن قىزىقىش جۇش ئوردى. بۇ توغۇرلۇق 60 ياشلىق سەلىمە - خان موماي بىلەن ئۇزۇن پاراڭلاشتىم.

— مېنىڭ بوۋام ئەسلىدە زاۋىلىق ئىككەن، - دەپ گېپىنى باشلىدى ئۇ، - بوۋام ئۆز يۇرتىدا خاتىرجەملىك تاپالماي چوڭ ئانامنى باشلاپ يۇرتىدىن قېچىپ چىقىپتۇ. ئۇ ئادەمزاقتىن يىراق جايدا ياشاشقا نىيەت باغلاپ، تاغ - سايلىرىنى كېزىپ بۇ يەرگە كېلىپ قاپتۇ. بۇ يەرنىڭ تىرىكچىلىك قىلىشىغا ئەپلىك ئىكەنلىكىنى بىلىپ، ئېرىق چېچىپ، يەر ئېچىپ زىرائەت تېرىپتۇ. بىر نەچچە ئايدىن كېيىن خوتەننىڭ ئاتچۇي دېگەن يېرىدىن سوپاخۇن ئىسىملىك بىر كىشى خوتۇنى بىلەن كېلىپ بوۋاملارغا ھەم راھ بوپتۇ. ئۇلار شۇ يىلى كۈزدە زىرائەتلىرىدىن مول ھوسۇل ئېلىپ ئاش - ئوزۇق ئۈچۈن باشقا يۇرتلارغا بارمايدىغان بوپتۇ. كېيىنكى يىلى ئۇلار ئېتىزلىقتا ئىشلەۋاتقاندا دەريانىڭ

يۇقىرى تەرىپىدىن سۆلە تىلىك بەش. ئالتە كىشى ئاتقا كېلىشىپتۇ. ئۇلار زاۋىلىق ھاجىخان غوجا قاتارلىق بايلار لۇپ ئوۋچىلىقتىن قايتىپ كېلىشى ئىكەن. ھاجىخان ئېتىزلا قاراپ كۆزى قىزىرىپ كۆڭلىگە بىر پىلاننى پۈكۈپ: — سەنلەر كىمىدىن سوراپ مېنىڭ ئىسمىمىدىكى بۇ زىمىندىن يەر ئېچىشتىڭ؟ نەدىن كەلگەن بولساڭ شۇ يەرگە كېتىشىڭ! — دەپ ۋارقىراپتۇ. بوۋام: — تەقىمىر، بۇ يەرگە بىزنىڭ قان — تەرىمىز توغرىسىدا كۈلدى. بۇ يەردىن بىزنى ھەيدىۋەتمەسلىك، — دەپ يالۋۇرۇپتۇ. ھاجىخان:

— ھوسۇلنىڭ يېرىمىنى بىزگە بېرىشىكە چىمدىسا مەيلى. چىمدىمىساڭ نەگە بېرىشىڭ شۇ يەرگە بېرىش، دەپتۇ. بوۋام بىلەن سوپاخۇن ھاجىخان غوجىنىڭ تەلپىگە رازىلىق بىلىدۇرۇپتۇ. بىر ھەپتەدىن كېيىن چىرايمىدىن مۇز ياغىدىغان بىر كىشى كېلىپ ئۆي سالدۇرۇپ ئولتۇرۇپتۇ. بۇ كىشى — ھاجىخاننىڭ بۇ زىمىننى ئىگىلەپ تۇرۇشقا ئەۋەتكەن ھۇجرىدارى — ھاشىم ئىكەن. ئون نەچچە يىلدىن كېيىن بۇ ئىككى ئويلۇك دېھقاننىڭ بالا — چاقىلىرى كۆپىيىپ، باغ — ئېتىزلىرى كېلىپ، چىرىم — كۆچەتلىرى چوڭ بولۇپ بۇ يەر كىچىك مەھەللىگە ئايلىنىپتۇ. ھاجىخان ئۆلگەندىن كېيىن بۇ مەھەللىگە ئۇنىڭ ئوغلى مەھمەتلىخان غوجىغا مىراس قالغانىكەن. ئۆزى ئۈنۈپ ياشىرىپ قالغان توغراقلارنىڭ چىقىقىغا قاراپ بوۋاملار بۇ مەھەللىنى بوستان توغراق دەپ ئاتىغانىكەن. مەن ئەقلىمگە كەلگەندە بۇ مەھەللىگە مەزە ئون ئىككى ئويلۇك ئادەم بار ئىدى. ھەممىمىز ئاۋ-ۋالقى ئىككى ئائىلىلىك كۆچمەننىڭ بالا — چاقا، نەۋرە — چەۋرىلىرى ئىدۇق.

مەن سەلىمخاننىڭ ئەسلىمىسىگە ئاساسلىنىپ بوس-
تان توغراقتا ئادەم ياشىغىنىغا 160 يىلدىن ئاشقانلىقىنى
ھېسابلاپ چىقتىم.

كەنت پارتىيە ياچېيكاشۇجىسى تۇردى نىياز بىلەن
ئەھۋاللىشىپ بۇ كەنتتە 500 مو تېرىلغۇ يەر، 710 تۇيىاق
چارۋا، 120 نوپۇس بارلىقىنى، ساۋاتلىقلار 40 تىن ئاش-
قانلىقىنى بىلدىم. ئۇنىڭ ئېيتىشىچە: بۇ كەنتتىكى ئادەم-
لەر باشقا يۇرتلارنى بىلمەيدىكەن، ناھىيە بازىرىغا بې-
رىپ كەلگەنلەر 10 دىن ئاشمايدىكەن، بىرەر ئىش بىلەن
سىرتتىن كەلگەن كىشىلەرگە ھەيرانلىق بىلەن
قارىشىدىكەن.

1993 - يىلى خىزمەت مۇناسىۋىتى بىلەن بوس-
تان توغراق كەنتىگە ئىككىنچى قېتىم باردىم. يول راۋانلىشىپ
چوڭ - كىچىك ئاپتوموبىللار قاتنىيالايدىغان، دېھقانلار
يېزا ۋە ناھىيە بازارلىرىغا بارالايدىغان بوپتۇ.
ھازىر بۇ كەنتتە ئىككى مەھەللە، 83 ئائىلە، 350
نوپۇس، 564 مو تېرىلغۇ يەر بار.

پۇكا

خوتەن خەلقى بۇددا دىنىغا ئېتىقاد قىلغان زامانلاردا
پۇكې ئىسىملىك بىر كىشى بۇ جايدا قازا قىلغان ۋە دەپ-
نە قىلىنغانىكەن. بۇ جاي شۇ چاغلاردا پۇكې دەپ ئاتى-
لىپ دەۋرلەرنىڭ ئۆتۈشى بىلەن كىشىلەر تىلىغا پۇكا
دەپ ئۆزلىشىپ قالغانىكەن.

ھازىر بۇ كەنتتە ئۈچ مەھەللە، 145 ئائىلە، 581
نوپۇس، 448 مو تېرىلغۇ يەر بار.

كۆسۈي

مويىسىمپىتلارنىڭ ئېيتىشىمچە، نەچچە يۈز يىللار ئىلگىرى بۇ جايدا ئىگىدارلىق قىلغان باينىڭ ئىسمى — كۆسۈي ئىكەن. بۇ كەنت شۇ كىشىنىڭ نامى بىلەن ئاتىلىپ كەلمەكتە. بۇ كەنتتە كېرىيە دەپ ئاتىلىدىغان بىر مەھەللە بار. نەچچە يۈز يىللار ئىلگىرى كېرىيە ناھىيىسىدىن بىر نەچچە ئائىلىلىك كىشىلەر ئالتۇن قېزىشقا كېلىپ يۇرتىغا قايتماي بۇ جايدا ماكانلىشىپ قالغانىكەن. ئۇلارنىڭ ئەۋلادلىرى ئانا يۇرتىنى ئۇنتۇپ قالماسلىق ئۈچۈن ئۆز مەھەللىسىنى كېرىيە دەپ ئاتىغانىكەن.

ھازىر بۇ كەنتتە ئۈچ مەھەللە، 222 ئائىلە، 876 نوپۇس، 1114 مو تېرىلغۇ يەر بار.

ئۇزۇنئارال

ئۈچ تەرىپىنى تاغ — ئېدىرلار ئوراپ تۇرغان، شەرق تەرىپى دەرياغا يانداشقان، سۆڭەت يوپۇرمىقى شەكىلىدەكى ئۇزۇنچاق يېشىللىقنى كىشىلەر ئۇزۇنئارال دەپ ئاتاشقان.

بۇ جاي ئەسلىدە چىغلىق — يۇلغۇنلۇق بولۇپ، 1700-يىللىرىدىن كېيىن كىشىلەر ماكانلىشىپ چارۋىچىلىق ۋە دېھقانچىلىق بىلەن شۇغۇللىنىشقا كىرىشكەنىكەن.

بۇ كەنتتە تاغار دەپ ئاتىلىدىغان بىر مەھەللە بار. بۇ جايدىكى كىشىلەر ئەزەلدىن تاغار توقۇش بىلەن شۇغۇللانغانلىقتىن ئۇلارنىڭ مەھەللىسى تاغار دەپ ئاتالغانىكەن.

18۵۰ ھازىر بۇ كەنتتە بەش مەھەللە، 303 ئائىلە، 1230 نوپۇس، 1411 مو تېرىلغۇ يەر بار.

ئۇچات

ئىسلام قوشۇنلىرى، بۇددىست ئەسكەرلىرىنىڭ باش-
لىقلىرى بولغان نوقتۇرۇش، چوقتۇرۇشلارنى خوتەن تەرەپ-
تىن قوغلاپ كېلىپ بىر كىشىدىن:

— بۇددىستلارنىڭ قايسى تەرەپكە قاچقىنىنى كۆردىڭىز-
مۇ؟ — دەپ سوراپتۇ. ئۇ كىشى دەريانىڭ غەربىي قىرغاق
تەرىپىنى كۆرسىتىپ:

— ئۇ چاتقا ئۆتۈپ كەتتى، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.
شۇ چاغلاردىن باشلاپ بۇ جاي ئۇچات دەپ ئاتىلىپتۇ.
ھازىر بۇ كەنتتە بەش مەھەللە، 345 ئائىلە، 1340
نوپۇس، 927.5 مو تېرىلغۇ يەر بار.

قۇيرۇقلۇق ئادەملەر توغرىسىدا

«ئۇچاتلىقلار ئارىسىدا قۇيرۇقلۇق يەتتە ئادەم بار»
لىقى توغرىسىدىكى غەلىتە رىۋايەتنى ئاڭلىمىغانلار يوق
تۇر بەلكىم. زادىكىملىرىنىڭ قۇيرۇقى بار؟ ئۇچاتلىقلارمۇ
بىر — بىرىدىن گۇمانلىنىدۇ.

ئىسلام قوشۇنلىرى ناماز ئوقۇۋاتقان پۇرسەتتىن
پايدىلىنىپ ئۇچاتلىق بىر كىشى ئۇلارنىڭ مىلتىقلىرى
نىڭ تۇشۇكىگە قۇم توشقۇزۇپ قويۇپتۇ. ئۇرۇش باشلان-
غاندا مىلتىقلىرىنى تازىلاپ ئۆلگۈرتەلمىگەن ئىسلام ئەس-
كەرلىرى يېڭىلىپ قاپتۇ — دە، قېچىش ئۈچۈن ئاتلىرىغا
مىنىدەكچى يولۇپ قارىسا ئۈزەڭگىلەرنىڭ سول پۇت تەرىپى
كىسىكىلىك تۇرغۇدەك. ئۈزەڭگىلەرنى ئوڭشاپ بولغۇچە
بۇددىست ئەسكەرلىرى ئىسلام قوشۇنلىرىدىن نەچچە يۈز
كىشىنى چېچىپ تاشلاپتۇ. خوتەندە ئىسلام دىنىنى ئۈستۈن-
لۈككە ئېرىشكەندىن كېيىن سۈرۈشتۈرۈلۈپ ئىسلام ئەسكەر-

لىرىگە دۈشمەنلىك قىلغان ئۇ گۇناھكارنىڭ ئاللىقاچان
ئۆلۈپ كەتكەنلىكى، لېكىن ئۇ گۇناھكارنىڭ يەتتە بالە
سى ھايات ياشاۋاتقانلىقى مەلۇم بويىتۇ. دادىسىنىڭ ئىمە
تىقامى ئۈچۈن بالىسىنى ئۆلتۈرۈش ئىسلام ئەقىدىلىرىگە
ئۇيغۇن بولمىغانلىقتىن، ئاچچىق - غەزىپىنى پەسەيتتى
ئۈچۈن ئىسلام ئەسكەرلىرىنىڭ ئىمامى: «ئەبەدىي ئەيىب
لىك بولغايسەن، سانىڭ ئاشمىغاي، ئاز قالمىغاي» دەپ
قارغاپتۇ. شۇ چاغدىن باشلاپ ئۇچاتتىكى قۇيرۇقلۇق كىشى
لەر سەككىزگە يەتكەن كۈنى بىرسى ئۆلەرەش، ئالتى
قالغان كۈنى بىرسى تۇغۇلارەش.

باغدات

ئەرەب قوشۇنلىرى بىلەن خوتەن بۇددىست ئەسكەر-
لىرى ئۇرۇش قىلغاندا ئىراقلىق شەيخجالالىدىن باغداتى
ئىسىملىك كىشى بۇ جايدا شېھىت بولغان ھەم ئۇنىڭ نا-
ھىدا مازار تىكلەنگەنمەن. شۇ زامانلاردىن باشلاپ بۇ
جاي باغدات دەپ ئاتىلىپ كېلىۋاتىدۇ.
ھازىر بۇ كەنتتە ئالتە مەھەللە، 459 ئائىلە، 1651
نوپۇس، 1322.4 مو تېرىلغۇ يەر بار.

تۇزاقچى

تۇزاقچى دېگەن ئاتالغۇنىڭ كېلىپ چىقىشى توغرىدا
سىدا بۇنداق ئىككى خىل كۆز قاراش مەۋجۇت بولۇپ
كەلمەكتە.
بىر خىلى: ئۇلۇغلىرىمىز (ئىسلام ئەسكەرلىرى) خو-
تەنگە يۈرۈش قىلغاندا بۇ جايدىكى ئادەملەر يول - يول
لارغا توساق قۇرۇپ ئۇلارنىڭ ئالغا ئىلگىرىلىشىگە تەرسا-

لىق بىلەن قارشىلىق قىلغانىكەن. شۇ چاغدا «توساقچى» دېگەن ئاتالغۇ پەيدا بولۇپ، بارا - بارا «تۇزاقچى» غا ئۆزگىرىپ قالغانىكەن.

يەنە بىر خىلى: مەھەللە پەيدا بولۇشتىن ئىلگىرى بۇ جاي چىغ، قومۇش، يانتاقلىق بولۇپ، باشقا يۇرتلۇقلار بۇ جايدا تۇزاق (قىسماق) قۇرۇپ كېيىمك، توشقان، تۈلكە قاتارلىق ياۋايى ھايۋانلارنى تۇتمىدىكەن. بۇ جايدا دەس- لەپتە ئولتۇراقلاشقان كىشىلەر مۇ بۇ كەسىپ بىلەن شۇغۇل- لانغانلىقتىن «تۇزاقچى» دەپ ئاتالغانىكەن.

ھازىر بۇ كەنتتە تۆت مەھەللە ، 234 ئائىلە ، 812 نوپۇس ، 936.5 مو تېرىلغۇ يەر بار.

يېڭىمازار قەدىمكى قەبرىستانلىقى

مەزكۇر قەبرىستانلىق — سايباغ يېزىسىنىڭ جەنۇب- بىدىكى تۇزاقچى ئالتۇن كان ئەتراپىدا بولۇپ، جەنۇب تەرىپىدە تاغ، شەرق - غەرب تەرىپى تاغ باغرىدىكى يان- تۇ ئېگىزلىك، شىمال تەرىپى پەس بولۇپ بۇ يەردىن خوتەن - پىيالما ئۆستىڭى ئېقىپ ئۆتىدۇ.

1993 - يىلى 1 - ئايدا بۇ قەبرىستانلىق «ئالتۇن ئىزدىگۈچىلەر» تەرىپىدىن كۆلەنگەن. كۆلەنگەن بىر قەبرى- نىڭ جەنۇبىدىن-شىمالغا ئۇزۇنلۇقى تۆت مېتىر ، شەرقتىن- غەربكە كەڭلىكى 3.25 مېتىر، چوڭقۇرلۇقى ئۈچ مېتىر بولۇپ، قەبرى تۈزۈلۈشى ۋە دەپنە قىلىش ئادىتى لوپ-سامپۇل قەبرىستانلىقى دەۋرى (مىلادىدىن ئىلگىرىكى 3 - ئەسىر- دىن مىلادى 1 - ئەسىرگىچە) غا ئوخشايدۇ.

مەزكۇر قەبرىگە كۆپلىگەن جەسەتلەر دەپنە قىلىنغان بولۇپ، ئالدى بىلەن ياغاچتا سۆچەك ياساپ، شاخ-شۇم-

بىلارنى قويۇپ، ئۈستىگە جەسەت ياتقۇزۇلغان. سۈچۈچى ئاستىغا ساپال كوزا قويۇلغان. بۇ ئېھتىمال جەسەت كوزا قاچىلانغان ساپال كوزىلار بولسا كېرەك. بۇ قەبرىدىن يە ئالتە - يەتتە دانە ياغاچ ئاياق، 16 - 17 دانە ساپال كوزا قاتارلىق مەدەنىيەت يادىكارلىق بۇيۇملىرى تېپىلغان. بۇ قەبرىدىن ياغاچ تاۋۇتقا سېلىپ دەپنە قىلىنغان جەسەت لىرىمۇ تېپىلدى.

تەكشۈرۈشتىن قارىغاندا، مەزكۇر قەبرىستانلىقتا يەنە مۇشۇنىڭغا ئوخشاپتىغان قەدىمكى قەبرىلەر ناھايىتى كۆپ. 1993 - يىلى بۇ قەبرىستانلىق - ناھىيە دەرىجىلىك قوغدىلىدىغان مەدەنىيەت يادىكارلىق ئورنى قاتارىغا كىرگۈزۈلۈپ مۇھاپىزەت قىلىندى.
(بۇ ماقالىنى مەكتەپىم ئىسمايىل تەييارلىغان)

دۇتار

بۇ جايغا ئەڭ دەسلەپتە لايىقلىق ئادەملەر كۆچۈپ كېلىپ ماكانلاشقانمىكەن. بۇ كىشىلەرنىڭ كالىنىسى دۇتار - نىڭ قىرىسىدەك سوقا ئىكەن. بۇنىڭدىن 180 يىل ئىلگىرى مەتتوختىخان غۇجا (مەتتۇرسۇنخان ھاجىنىڭ بوۋىسى) نىڭ ئېتىزلىقلىرىغا ئېقىۋاتقان سۇ ئازىيىپ قاپتۇ. مەتتوخ - تىخان ھۇجرىدارىنى سۇ ياقىلاپ كېلىشكە بۇيرۇپتۇ. ھۇج - رىدار ئېرىقنىڭ بېشىغا چىقىپ سۇنى ئۇلغايتىپ كەپتۇ. مەتتوختىخان ئۇنىڭدىن:

- سۇنى بىر كىم باغلىۋاپتىمكەنمۇ؟ - دەپ سوراپتۇ. ھۇجرىدار:
- دۇتار باشلار باغلىۋاپتىمكەن، - دەپتۇ. مەتتوختىخان:
- ئۇ دۇتار باشلار بىزدىن سۇ تالىشىپ نېمەسىگە نوچىلىق قىلىدىكەن؟ ئۆزىمىزنى بىر كۆرسىتىپ قويىمە -

ساق بولمىغۇدەك ئۇ دۇتار باشلارغا، دەپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن ئۇ كىشىلەرگە «دۇتار باش» دەپ لىقەم سىمىگىپ قاپتۇ. ئۇلارنىڭ مەھەللىسى «دۇتار» دەپ ئاتىلىپتۇ. ھازىر بۇ كەنتتە تۆت مەھەللە، 280 ئائىلە، 1002 نوپۇس، 1065 مو تېرىلغۇ يەر بار.

توغراسۇ

بۇ جاينىڭ يەر شەكلى مۇرەككەپ، چوڭقۇر لۇقلار بىلەن ئېگىزلىكلەر گىرەلىشىپ كەتكەنلىكتىن، جەنۇب تەرەپتىن كەلگەن سۇ دۆڭلۈككە ئۈسۈپ شەرق تەرەپكە بۇرۇلۇپ ئاققاندىن، توغرا سۇ دېگەن ئاتالغۇ شۇنىڭدىن كېلىپ چىققانىكەن. ھازىر بۇ كەنتتە بەش مەھەللە، 230 ئائىلە، 902 نوپۇس، 1312.7 مو تېرىلغۇ يەر بار.

توقاييار

بۇ جاينىڭ ئوتتۇرىسىدا جەنۇبتىن شىمالغا ئاققان ئېرىق شەرق ۋە غەرب تەرەپلەرگە يار كېتىپ ھەممە يەردە قولتۇق شەكىلدە يارلىق كۆرۈنگەنلىكتىن، بۇ كەنت توقاييار دەپ ئاتالغانىكەن. ھازىر بۇ كەنتتە تۆت مەھەللە، 225 ئائىلە، 991 نوپۇس، 1444 مو تېرىلغۇ يەر بار.

تاملىق

تەخمىنەن 200 يىل ئىلگىرى ئاقسارايلىق نەششىكام دېگەن كىشى بۇ جاينى كۆچۈپ كېلىپ ئىككى ئېغىز ئۆي بىنا قىلىش ئۈچۈن تام ساپتۇ.

— بۇ ئامىلارنى كىم سالىدى؟

— نەشىشكەمىنىڭ سالغان ئامىلىرى، — دېگەندەك بۇ ئال — جاۋابىلار تەكرارلىنىپ بۇ جاي دەسلەپتە «نەشىشكەمىنىڭ ئامىلى» ، كېيىنچە «ئامىلىق» دەپ ئاتىلىپتە (نەشىشكەمىنىڭ پەينەۋرىسى بۇ يىل 55 ياشقا كىردى.)
كەنتتە نەشىشكەمىنىڭ ئەۋلادلىرى ئاز سانلىقنى، لايىقىدا كۆچۈپ كەلگەنلەر كۆپ سانلىقنى ئىگىلىدى.
ھازىر بۇ كەنتتە بەش مەھەللە، 239 ئائىلە، 4 نوپۇس، 1784 مو تېرىلغۇ يەر بار.
بۇ كەنتتە سايىت دەپ ئاتىلىدىغان بىر مەھەللە بار. سايىت — بۇ جايدا ئەڭ دەسلەپ ئولتۇراقلاشقان كىشىنىڭ ئىسمىدۇر.

قوتاز سايباغ

بۇنىڭدىن 200 يىل بۇرۇن لايىقلىق يۈسۈپ ھاجىم دېگەن كىشى بۇ سايلىقتا قوتاز باققانىمىكەن. ئۇنىڭ ئەۋلادلىرى ۋە باشقا جايلاردىن كۆچۈپ كەلگەن كىشىلەر بۇ سايلىقتا تېرىقچىلىق قىلىپ، ئېتىز — باغلارنى بىنا قىلغانلىقتىن بۇ مەھەللە «قوتاز سايباغ» دەپ ئاتالغانىمىكەن.
ھازىر بۇ كەنتتە ئالتە مەھەللە، 304 ئائىلە، 263 نوپۇس، 1459 مو تېرىلغۇ يەر بار.

خەلىپە سايباغ

بۇ ئاتالغۇنىڭ ئۆزىدىنلا بۇ جاينىڭ ئىلگىرىكى زاماندا سايلىقتا باغ بىنا قىلغان خەلىپىلەرگە مەنسۇپ بولغانلىقى چىقىپ تۇرىدۇ.
ھازىر بۇ كەنتتە بەش مەھەللە، 168 ئائىلە، 53 نوپۇس، 1373.8 مو تېرىلغۇ يەر بار.

قىشلاق

قىش ۋە ئەتىيازغا يېتەرلىك پىچان-سامان قاتار-لىق يەم-خەشەكلەر بۇ جايغا تاغدىك دۆۋىلىنىپ، غوجىلارنىڭ نەچچە مىڭلاپ چارۋا-ماللىرى بۇ يەردە قىشلىتىلىپ، خانلىقتىن «قىشلاق» دەپ ئاتالغانىكەن.

ھازىر بۇ كەنتتە تۆت مەھەللە، 202 ئائىلە، 872 نوپۇس، 1049.5 مو تېرىلغۇ يەر بار.

كامپا

ئەسلىدە بۇ جايدا بىر نەچچە مىڭ مو دائىرىسىدە تەبىئىي چوڭقۇرلۇق بار ئىكەن. ئىلمەكنىڭ (تەبىئىي ئېقىمىنىڭ) سۈيى بۇ يەرگە چىڭقىلىپ تۇرىدىكەن. ئەتراپتىكى كىشىلەر بۇ جاينىڭ تۈگمەننىڭ خامپىسىدەك پەس بولغىنىغا قاراپ بۇ يەرنى خامپا دەپ ئاتايتۇ. ۋاقىت ئۆتكەنسەرى خامپا دېگەن بۇ ئاتالغۇ كىشىلەر تىلىغا «كامپا» بولۇپ ئۆزلىشىپ قاپتۇ. تۇردى ئاخۇن قاتارلىق پېشقەدەملەرنىڭ ھېسابلىشىچە، بۇ جايدا ئادەم ئولتۇراقلاشقاندىن 200 يىل بولماپتۇ.

ھازىر بۇ كەنتتە تۆت مەھەللە، 250 ئائىلە، 850 نوپۇس، 1093 مو تېرىلغۇ يەر بار.

تامىبىغىل

بۇنىڭدىن 130 يىل ئىلگىرى ئىسمايىلخان غوجىنىڭ چارۋا-ماللىرى بۇ جايدا بېقىلىدىكەن. چارۋا-ماللارنى كېچىسى سولاپ قويۇش ئۈچۈن بىر نەچچە جايدا تام سېلىپ ئېغىل ياسالغانلىقتىن بۇ جاي «تامىبىغىل» دەپ ئاتالغانىكەن.

ھازىر بۇ كەنتتە تۆت مەھەللىسى، 236 ئائىلە،
 نوپۇس، 1169 مو تېرىلغۇ يەر بار.

يۇمىلاق چاشقان ①

ئىلگىرى بۇ جاي چىغ- قومۇش، يۇلغۇنلار ئۆسكەن جاڭگال ئىدى. 1960- يىلىدىن باشلاپ «ئالغا» گۇرۇپپىسى بىلەن نوپۇسى چىق، يېرى ئاز بولغان ئۇچات، تۇز چى، قوشلۇق كەنتلىرىدىن 30 دىن ئارتۇق دېھقان ئائىلىسىنى كۆچۈرۈپ ئولتۇراقلاشتۇردى.

يەر ئېچىپ ئېرىق چاپقاندا، بېلى قىسقا كالتا چاقانلار قەدەمدە بىر ئۇچراپ تۇرغانلىقتىن كىشىلەر: — قەيەرگە كەتمەن سالىساق شۇ يەردە يۇمىلاق چاقاننىڭ ئۇۋىسى بار ئىكەن.

— نەگە قارىساق شۇ يەردە يۇمىلاق چاشقان كۆرۈنىدۇ دېيىشكەنلىكتىن بۇ جاينىڭ نامى «يۇمىلاق چاشقان» بولۇپ قالدى.

ھازىر بۇ كەنتتىكى مەھەللىسى بەشكە، ئائىلە 215 نوپۇس 785 كە، تېرىلغۇ يەر 1144 موغا يەتتى.

يۇمىلاق چاشقان خارابىسى

مەزكۇر خارابە — قاراقاش ناھىيە زاۋا يېزىسىدىن شەرقىي جەنۇبىغا جايلاشقان بولۇپ، ئومۇمىي دائىرىسى ھازىرقى تۇز زاۋۇتىنىڭ ئۆز ئىچىگە ئالغان ھالىدا بىر كۋادرات كىلومېتىر كېلىدۇ. بۇ يەردىن قەدىمكى ئاھالى رايونى، تاشلاندىق ئۆيلەر، ساپال خۇمدان ئىزى قاتارلىق يەتمىشكى ئىككى يىلدىن بۇيان «چىگىلىك» دەپ ئاتىلىدىغان بولدى.

لىقلاردىن باشقا، مىس پۇل پارچىلىرى، نەقىشلىك مىس تامغاۋ مارچان، ساپال پارچىلىرى قاتارلىق مەدەنىيەت يادىكارلىق بۇيۇملىرىنى ئۇچراتتۇق.

دەۋرى تەخمىنەن مىلادىدىن ئىلگىرىكى 2- ئەسىردىن مىلادى 10- ئەسىرگىچە بولۇپ، خوتەننىڭ جۇملىدىن قارا- قاشنىڭ ئاھالىلەر جايلىشىش ئەھۋالى ۋە ئەينى دەۋردىكى مەدەنىيەت تارىخىنى تەتقىق قىلىشتا مەلۇم قىممەتكە ئىگە.

(بۇ ماقالىنى مەتكېرەم ئىسمائىل تەييارلىغان)

تۆمۈرچۈك قەدىمكى خۇمدان ئىزى

مەزكۇر خارابە-سايپاغ يېزىسىنىڭ جەنۇبىدىكى ساي-غا جايلاشقان بولۇپ، غەربىدە زاۋا داۋبەن، شىمالىدا «يوڭخۇڭ» ئۆستىڭى بار. بۇ يەرنىڭ دائىرىسى كەڭ بولۇپ، تەخمىنەن بىر كۋادرات كىلومېتىر كېلىدۇ. 14 يەردە قەدىمكى ساپال خۇمدىنىڭ ئىزى بار. بۇ خۇمدانلارنىڭ بەزىلىرى قىسمەن بۇزۇلغان بولسىمۇ، كۆپ قىسمى ئاساسەن ياخشى ساقلانغان. بەزىلىرىدە ئوچاق ئىزلىرى ھازىرمۇ ئېنىق كۆرۈنىدۇ.

خۇمدان جايلاشقان دائىرە چوڭ تۈزلەڭ بولۇپ، خۇمدانلار خۇددى تۆگە لوگىسىدەك تەرەپ-تەرەپكە چېچىلغان. يەر يۈزىدىن ئېگىزلىكى ئىككى-ئۈچ مېتىر، ھەتتا بەزىلىرى ئۇنىڭدىنمۇ ئېگىز.

خۇمدان ئەتراپىدا ساپال بۇيۇم پارچىلىرى ئىنتايىن كۆپ بولۇپ، يەر-يۈزىدىنمۇ كۆرگىلى بولمايدۇ.

مەزكۇر قەدىمكى خۇمدان ئىزلىرى خوتەننىڭ سەبىلىق تارىخىنى تەتقىق قىلىشتا مۇھىم تەتقىقات قىلىشقا ئىگە ئىكەن. دەۋرى تەخمىنەن مىلادىدىن ئىلگىرىكى 2-سىردىن مىلادى 10- ئەسىرگىچە.

سېغىمىزچوق خۇمدان ئىزى

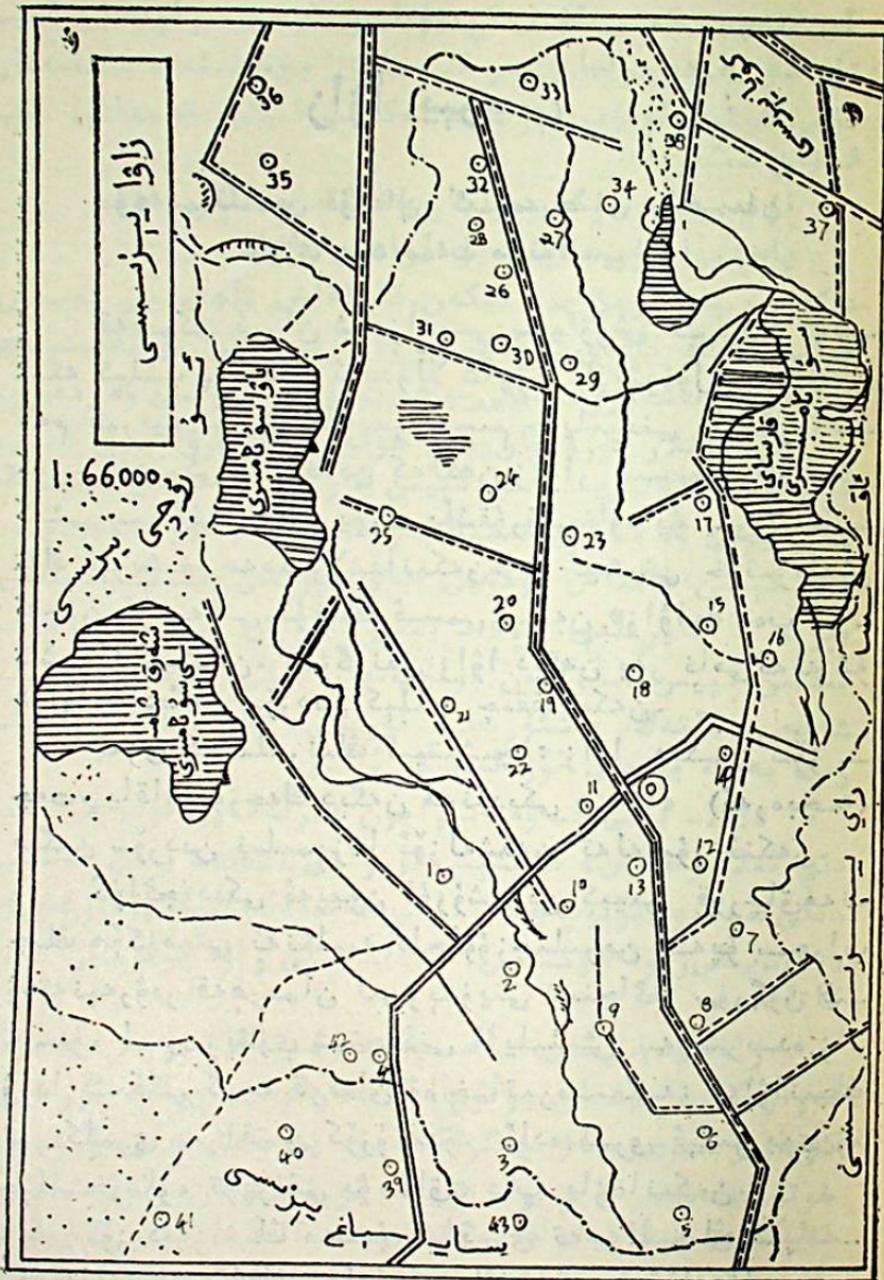
مەزكۇر خارابە—تۆمۈر چوق خۇمدان ئىزىنىڭ شەكىلىدە بولۇپ، دائىرىسى ئىنتايىن كەڭ. ئۈچ-تۆت يىل ساپال خۇمدىنىڭ ئىزى بار.

بۇ يەردىن ھەر خىل رەڭدىكى ساپال بۇيۇم پارچىلىمەش قورال پارچىلىرى، مەس بۇيۇم پارچىلىمەش مارجان، ساپال قورچاق پارچىسى قاتارلىق قىممەتلىك مەدەنىيەت يادىكارلىق بۇيۇملىرى تېپىلدى.

دەۋرى تەخمىنەن 10- ئەسىردىن بۇرۇن. بۇ خوتەننىڭ قەدىمكى زامانىدىكى ساپال قۇيۇمچىلىق تارىخى ئىكەنلىكى تەتقىق قىلىنغان بىر دەۋىر ماددى مەدەنىيەت يادىكارلىقتۇر.

(بۇ ماقالىنى مەسكۇم ئىسما ئىل تەييارلىدى)

زاۋا يېزىسى

مۇھەممەد ئەمىن قۇربان، ئىسپان راجىسى،
روزي دۇھەمەت دۇتە لايىپ

قەدىمكى ئىران شاھزادىسى سىياۋۇش كېرىيە دۆ-
تىگە كېلىپ پادىشاھ ئابدۇللا شاپۇغا كۈيۈۈشۈل بول-
ھەم كېرىيە دۆلىتىنىڭ بىر قىسىم جايلىرىنى باشقۇرغان
كەن. قەدىمكى ئىراندىن كەلگەن زاۋار ئىسىملىك بى-
كىشى سىياۋۇشنىڭ يۇرت باشقۇرۇشىغاۋە بۇ يەردە ئۆ-
تەك قېزىشىغا ھەمكارلاشقانمىكەن. بۇ كىشىنى خاتىرىلە-
ئۈچۈن ئۆستەڭنى ئۇنىڭ ئىسمى بىلەن «زاۋار» دەپ ئ-
تاشقانمىكەن. بۈگۈنكى زاۋا دېگەن يەر نامى ئەنە ئ-
«زاۋار» دېگەن سۆزدىن كېلىپ چىققانمىكەن.

بەزى كىشىلەرنىڭ ئېيتىشىچە: زاۋا دېگەن سۆز
چەت، ياقا، بۇرجەك دېگەن مەنادىكى «زابا» (ئەرەبچە-
دېگەن سۆزدىن تىلىمىزغا ئۆزلەشكەن تەلەپپۇز ئىكەن.
گۇاڭجۇدىكى ئەپيۇن ئۇرۇشىدىن كېيىن قورچاق مە-
چىڭ ھۆكۈمىتى ئەنگلىيە تاجاۋۇزچىلىرىدىن ئەپۇ سورا-
ۋە تەنپەرۋەر قەھرىمان لىن زېشۈينى شىنجاڭغا سۈرگۈن قى-
لىدىۇ. لىن زېشۈي شىنجاڭنى ئايلىنىش سەپىرىدە ز-
ۋادا ئىككى كېچە قونغان ۋە خاتىرىسىگە: «زاۋانە-
ئېرەكلىرى يىراقتىن كۆرۈنىدۇ. ئادەملىرى ئېگىز بوي
چېلىشخۇمار، تۇپرىقى يۇمشاق» دەپ يازغانمىكەن.
ئۆز دەۋرىنىڭ مەشھۇر شائىرى تەجەللىنىڭ كېلى-
ۋاتقانلىقىنى ئاڭلاپ قاراقاشنىڭ ئالىم - ئۆلىمالىرىدىن

ئون نەچچە كىشى ئۇنى كۈتۈۋېلىش ئۈچۈن زاۋىغا چىقىپ-
تۇ. شۇ يەردە بولغان بىر قېتىملىق مۇتالىمىدە باشقىلار
ئۇنى شېئىر ئوقۇپ بېرىشكە تەكلىپ قىپتۇ. تەجەللى ئو-
قۇغان شېئىردا:

ئۇندا دەردلەرگە دەۋا بار بۇندا ھاجەتلەر راۋا،
ياخشىراق تۇر بەلىخ بۇخارا دىن زاۋا.

دېگەن مىسرالارمۇ يار ئىكەن. قاراقاش ناھىيىسى تەسىس
قىلىنىشىنىڭ ئالدى - كەينىدە زاۋا مىڭلىكى خوتەننىڭ
بىۋاسىتە باشقۇرۇشىدىكى جاي بولۇپ، ھەربىي ۋە مەمۇ-
رىي ئورگانلار قۇرۇلغان ھەم خوتەننىڭ دەرىجىسى بىر-
خانىمكەن. 1937- يىلىدىن كېيىن قاراقاش ناھىيىسىنىڭ
6- رايونى ۋە 8- رايونىنىڭ بىر قىسمى بولدى. 1944- يىلى-
دىن كېيىن قاتناش تۈگۈنى باي يېزىسى ئىلىگىرىلەش
يېزىسىغا ئايرىلدى. 1948- يىلى قاتناش يېزىسى ئازاد-
لىقتىن كېيىن 4- رايون بولۇپ، يار بېشى، قۇمبېرىق، با-
شاقچى، ئۆتەڭ، باشئۇرچى، ئۇرچى، جاي تېرەكتىن ئىبار-
ەت يەتتە يېزىنى ئۆز ئىچىگە ئالدى.

1958- يىلى 3- ۋە 4- رايون بىرلەشتۈرۈلۈپ «جىدد-
دى ئىلىگىرىلەش» گۇگۇشىسى قۇرۇلدى (1962- يىلى ئىلى-
دىكى 3- رايون بولۇپ چىقىرىلىپ «ئالغا» گۇگۇشىسى قۇرۇلدى).
1978- يىلى زاۋا گۇگۇشىسى، 1984- يىلى زاۋا يېزىسى دەپ
ئاتالدى.

زاۋا يېزىسى ناھىيىسىنىڭ خەربىي جەنۇب
تەرىپىگە جايلاشقان بولۇپ، ئاقساراي، سايباغ، ئۇرچى،
كۇيا يېزىلىرى بىلەن چېگرالىنىدۇ. يېزىلىق خەلق ھۆكۈمىتى
خوتەن-قەشقەر ماي يولى بويىغا ئورۇنلاشقان بولۇپ، ناھىيە
مەركىزى بىلەن بولغان مۇساپىسى 11 كىلومېتىر كېلىدۇ.
1996- يىلى ئاخىرىدىكى سانلىق مەلۇماتلارغا ئاساس-

لانغاندا، بۇ يېزىدا 162 مەمۇرىي مەھەللە، 34 مەمۇرىي كەنت، 9092 ئائىلىلە، 40 مىڭ 367 نوپۇس، 4 مىڭ 626 مو تېرىلغۇ يەر بار. پۈتۈن يىللىق ئاشلىق مەھسۇلاتى 16 مىليون 657 مىڭ 14 كىلوگرامغا يېتىپ، ئاساسلىقى دېرىزى يىلدىكىدىن %3.93 ئاشتى. پاختا 680 مىڭ 96 كىلوگرامغا تۆۋەنلەپ بۇلتۇرقىدىن 256 مىڭ 225 كىلوگرام كېمەيدى. پىلىغوزىسى 42 مىڭ 198 كىلوگرامغا مۇقىمئالدى چارۋا 89 مىڭ 700 تۇياققا يېتىپ، بۇلتۇرقىدىن %2.73 كۆپەيدى. كىشى بېشىغا توغرا كەلگەن يىللىق ئوتتۇرىچە كىرىم 555 يۈەنگە چۈشۈپ، بۇلتۇرقىدىن 21 يۈەن ئازايدى.

زاۋا يېزىسىدىكى مەمۇرىي كەنت ناملىرى

◎ زاۋا يېزىلىق خەلق ھۆكۈمىتى ئورگانى

14. ئارىغول	1. قوقان
15. باشاچى	2. يار بېشى
16. كۆلئېرىق	3. شاخلىق
17. بۇغداي ئېرىق	4. ئېگىز ئېرىق
18. تېرەك ئايلا	5. لەڭگەر
19. ئۆتەڭ	6. شەيدان
20. ئۈجمە ئايلا	7. قۇمئېرىق
21. يېڭىئۆستەڭ	8. توغراق مازار
22. مازار ئايلا	9. ساينىغۇچ
23. جاي تېرەك	10. كۆتىرەم
24. تۆگە توغراق	11. شورلۇق ئېرىق
25. چوكان جىلغىغا	12. كۆتەكئېرىق
26. باشمۇرىچى	13. زاۋا

27. خېنى
28. ئاياغمازار
29. خۇمدان
30. توغرا يار
31. توپچا
32. ئۇرچى
33. بارا مەسۇيى
34. قاشبويى

خەرىتىگە چۈشكەن چېگرىداش يېزىلاردىكى كەنتلەر

ئۇرچى يېزىسىدىن: 35. چۇقۇ جىلغا، 36. توغ-
راق ئالدى

كۇيا يېزىسىدىن: 37. قارا قىزۇق، 38. قاقلىق.

سايپاغ يېزىسىدىن: 39. قوشلۇق، 40. قەشلاق،

41. چىگىلىك، 42. ناھىيىلىك

ئۇرۇقچىلىق مەيدانى،

43. ناھىيىلىك پىلە ئۇرۇقچى-

لىق مەيدانى

قوقان

69 ياشلىق سۇلايمان ئاخۇننىڭ 1949 - يىلى بىۋىت-
سىدىن ئاڭلىغانلىرىنى ئەسلىپ سۆزلەپ بېرىشىچە، 1860 -
يىللىرى خوتەننىڭ ئەلىمى ھەبىبۇللا مۇپتى ھاجىم يى-
قۇپ بەگنىڭ ھۇجۇمىدىن مۇداپىئە كۆرۈش ئۈچۈن بۇجاپ-
غا ناھايىتى چوڭ قورغان^① سالىدۇرغانلىقىدىن بۇ جاينىڭ
«سېرىق سۇ» دېگەن نامى «قورغان» غا ئۆزگەرگەنىمكەن .
(بۇ يەردە كەڭ سائىلىق بولۇپ سۈيى سېرىق كۆرۈنگەچكە،
كەشلىلەر بۇ جاينى سېرىق سۇ دەپ ئاتاشقانمكەن.) «قورغان»

① بۇ قورغاننىڭ ئىزناسى ھازىرمۇ ئۇچرايدۇ.

سۆزى ۋاقتىنىڭ ئۆتۈشى بىلەن «قوقان» غا ئۆزگىرىپ قاپتۇ.

1880 - يىللىرى مەنچىڭ ھۆكۈمىتىنىڭ خوتەندىكى باش ئەمەلدارى بۇ قورغاننى مۇستەھكەملىپ دەرۋازىسىنى يېڭىلاپ باج ۋە تاموژنا ئىشخانىلىرىنى تەسىس قىلىپتۇ. سودىگەر - كارۋانلارنى باشقا يولدىن مېڭىشنى چەكلەپ بۇ دەرۋازىدىن ئۆتكۈزۈپ رەسمىيەت بېجىرىپ بېرىدىكەن.

بۇ جاينىڭ ئىسمىنى «قورغان ئەمەس، قوقان» دەپ چۈشەندۈرگۈچىلەر مۇبار. ئۇلارنىڭ ئېيتىشىچە، قورغان دەرۋازىسىدىن ئۆتكەن كىشىلەرنىڭ پۇل - ماللىرى چېرىكىلەرنىڭ تالان - تاراج قىلىشىغا ئۇچراپ تۇرغانلىقتىن، دەرۋازىدىن ئۆتۈش كىشىلەرنى ۋەھىمىگە سالدىغان بولۇپ قاپتۇ. كىشىلەر بىر - بىرىگە:

— قورغاندىن قورقاڭ، - دەپ تەۋسىيە قىلىدىكەن. «ئېھتىيات قىلىڭ» دېگەن مەنادىكى «قورقاڭ» سۆزى كىشىلەرنىڭ كەيپىياتىنى ئۇدۇل ئىپادە قىلغانلىقتىن دەرۋازا ئەتراپى قورقاڭدەپ ئاتىلىپ قاپتۇ. يىللارنىڭ ئۆتۈشىگە ئەگىشىپ بۇ ئاتالغۇ «قوقان» غا ئۆزگىرىپ كەتتىنىڭ نامى بولۇپ قاپتۇ.

1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا بۇ كەنتتە ئالتە مەھەللە 385 ئائىلە، 1575 نوپۇس، 2604 مو تېرىلغۇ يەر بار.

يار بېشى

بۇ كەنت ياۋا يېزىسىغا سۇ بارىدىغان ئۆستەڭنىڭ باغرىغا جايلاشقان بولۇپ، بۇنىڭدىن نەچچە يۈز يىل ئىلگىرى ئۆستەڭنىڭ قېشىدىن يار ئېقىلىپ كېتىپتۇ. يار چوڭ

قۇر ھەم كەڭ بولغاچقا، بۇ ئەتراپتا ئولتۇراقلاشقان مەھەللىلەر «يار بېشى» دەپ ئاتىلىپتۇ.

ھازىر بۇ كەنتتە بەش مەھەللىە، 255 ئائىلە، 1182 نوپۇس، 1868 مو تېرىلغۇ يەر بار.

شاخلىق

بۇ جاي نەچچە يۈز يىللار ئىلگىرى توغراق-يۇلغۇنلار بىلەن قاپلانغان چاتقاللىق ئىكەن، ئەتراپتىكى كەشملەر يېقىلغۇ قىلىش ۋە ئۆي-ماكان سېلىش ئۈچۈن لازىم بولغان ئوتۇن، شاخ، تاتىملارنى بۇ يەردىن ئېلىپ كەتكەنلىكتىن بۇ جاينى شاخلىق دەپ ئاتىغانىكەن.

ھازىر بۇ كەنتتە تۆت مەھەللىە، 267 ئائىلە، 1098 نوپۇس، 2666 مو تېرىلغۇ يەر بار.

«كالا تېرىم» چىچىلىك زېمىن لازىم»

خوتەن يەكەن خانلىقىغا قارايدىغان زاماننىڭ ئېتىز يىلى يەركەن خانى شاخلىقتىكى غوجىلارنىڭ ۋەكىلىنى ئۆزىنىڭ ھۇزۇرىغا چاقىرىپ بۇيرۇقنامە ئەۋەتىپتۇ. ياشتا چوڭراق بىر غوجا شاھنى خۇشال قىلىش ئۈچۈن چوڭ ياغ-چاچ ساندۇق ياسىتىپ توپا قاچىلاپتۇ. پىشقىلى بىر ھەپتە قالغان ئىككى تۈپ تاۋۇزنى توپا بىلەن يىلتىزنى ئاچرىتىۋەتمەي بۇ «ساندۇق ئېتىز»غا ئاۋايلاپ كۆچۈرۈپتۇ. تاۋۇزلارنىڭ قۇرۇپ كەتمىگىنىگە ئىشەنگەندىن كېيىن ساندۇقنى ئات ھارۋىسىنىڭ ئۈستىگە ئورۇنلاشتۇرۇپتۇ. يولى بويى تاۋۇز يىلتىزلىرىنىڭ زەخمىلەنمەسلىكى ئۈچۈن ئاتلارنى ئاستا، يولنىڭ تۈز يىرى بىلەن ھەيدەپ، تاۋۇزغا سۇ قويۇپ — ئەي قىلىپ مېڭىپتۇ. ئۇلار بىر ھەپتىدىن كې-

يېنىق يەككەنگە كېلىپ خاننىڭ ئالدىغا كىرىپتۇ. ئۇنىڭدىن :

1811 — ئاڭلىشىمچە، جەمەتلىكلەردىكى كىشىلەر بىر - بىرىنى پالانمىخان، پۇستانمىخان دەپ چاقىرىشىدىكەنمىكەن. سىلە خانلىقتا بىز بىلەن ئۈزەڭگە سۇ قوشتۇرۇپسىلەر. بىزكە سىلەكىم بۇنىمۇ بىلىمەمسىلەر؟ - دەپ سوراپتۇ. غوجا ئېگىمە تەزىم قىلىپ:

— يوغسۇ شاھىم، ئۆزلىرى بىلەن خانلىق تالىشىش ھەددىمىز يوق، بىز تېرىقچىلىق قىلىدىغان خەقپىز. ئۆزىمىزنىڭ داخان ① ئىكەنلىكىمىزنى بىلدۈرۈش ئۈچۈن ئېمىمىزنىڭ ئاخىرىغا خان دەپ قوشۇپ قويۇپتەمىز، ئۆزلىرى دۇرۇس كۆرمىسىلە ئۇنداق ئاتاشمايلى، - دەپتۇ. يەمىمىزخان ئۇنىڭ گېپىگە ئىشىنىپ:

— مەيلى، يامان نىيەتتە بولماپسىلەر، قانداق چاقىرىشساڭلار ئىختىيارىڭلار، - دەپتۇ. غوجىمىڭ ئىشارىتى بىلەن ئۇنىڭ ھەمراھلىرى تاۋۇزلارنى ساندۇق بىلەنلا خاننىڭ ئالدىغا ئېلىپ كىرىپتۇ، غوجا:

— پېقىر قۇللىرى خان ئۇلۇغلىرىغا بۇ ئەرزىمەس سوۋغاتنى ئېلىپ كەلگەنىدىم، - دەپتۇ. خان ئۇنىڭ سادا-قىتىمگە ۋە يەم - پاراسىتىگە قايىل ھەم ھەيران بولۇپ: — يارىكاللا، يارىكاللا، ھەر قانداق تەلپىڭىز بولسا دەڭ، مەن قوبۇل قىلىمەن، - دەپتۇ. غوجا:

— چوڭ تەلپىم يوق، پەقەت كالا تېرىسىچىلىك زېمىن تەلپ قىلىمەن، - دەپتۇ. خان: «كالا تېرىسى دائىم يېرىدىكى زېمىننى ئۆزى خالىغان جايدىن تاللىمىسۇن، بۇ يەرگە باج - سېلىق تاپشۇرمىسۇن» دەپ پەرمان يېزىپ

① دېھقان دېگەن مەنادىكى يەرلىك شۈە.

مۆھۈر بېسىپ بېرىپتۇ. غوجا شاخلىققا قايتىپ كېلىپ چوڭ بىر كالىنىڭ تېرىسىنى ئۈستىمۇ بىلەن قىلدۇرۇپ ئىنچىكە تىلىپتۇ. ئۇنى تارتىپ ماڭغانچە ، بىر ئۇچى خوتەننىڭ پۇكا ، ئەگرىساي ، لاڭزۇ ، يەنە بىر ئۇچى قاراقاشنىڭ ئۇجات ، تۇزاقچى ، قوقان ، زاۋا ، ياۋا دېگەن يەرلىرىگىچە سوزۇلۇپتۇ ، خاننىڭ يارلىقىغا ئاساسەن غوجا كالا تېرىسى سوزۇلۇپ بارغان ھەممە يەرگە ئىگىدارلىق قىلىشقا باشلاپتۇ .

بۇ بىر رىۋايەتمۇ ياكى شۇنداق بىر ئىش بولۇپ ئۆتكەنمۇ؟ بۇنى سۈرۈشتۈرۈپ ئولتۇرمايلى ، لېكىن غوجىلارنىڭ يۇقىرىدىكى جايلاردا نەچچە مىڭ مو ئېتىز-لارنى ، جىلغا ، ساي ، جاڭگاللىرىنى ئىگىلەپ كەلگەنلىكى راست .

شاخلىق فېئوداللىق قورۇسى

شاخلىق كەنتىدە ئاپتونوم رايون دەرىجىلىك قوغدىلىدىغان مەدەنىيەت يادىكارلىقى ئورنى — «شاخلىق فېئوداللىق قورۇسى» بار .

مەتتۇرسۇنخان غوجا 1925 - يىلى بىنا قىلغان 31 مو كۆلەمدىكى بۇ ئارامگاھ باغ ، ئېگىز تام بىلەن قورشالغان بولۇپ ، باغنىڭ غەربىي شىمال تەرىپىدە ياۋرو-پا نۇسخىسىدا سېلىنغان تۆت ئېغىزلىق ئۆي بار . بۇ ئۆيگە ئىشلىتىلگەن پەنەركە ۋە رەڭلىك ئەينەكلەر ھىندىستاندىن كەلتۈرۈلگەنلىكى .

باغدا ھەممە يەردە ئۇچراپ تۇرىدىغان ئۆرۈك ، شاپ-تۇل ، ئاق ئالما ، توغاج ، ئەينۈللىلاردىن باشقا ، چەت ئەللىرىدىن كەلتۈرۈلگەن ، نۇرغۇن كىشىلەر كۆرمىگەن سىرىنى

كۈل، كاپۇستا، چىنار، سوپۇن دەرىخى، ئارچا، قارىغاي قاتارلىق زىننەت دەرەخلىرىمۇ بار. سوپۇن دەرىخىمە تىكىمىنى مەختەك قاتتىق ھەم ئۇچلۇق بولۇپ، ئۇزۇنلۇ 20~2 سائەتتە مەپتەرغىمچە كېلىدۇ. يەرلىكلەر «مىخ رىخى» دەپمۇ ئاتايدۇ. بۇ باغدا پاكار غوللۇق، كەڭ پۇرماقلىق ئۈجمە ئېتىملىرىمۇ بار. 1945 - يىلى مە تۇرسۇنخان ھەجىدىن قايتىش سەپىرىدە ھىندىستاندىن يەنە چىچە تۈپ ئۈجمە كۆچمىنى يىلتىزى بىلەنلا لاياغا ۋەرەكە ئوراپ ئۆزى ئېلىپ كەلگەن ۋە باغقا كۆچۈرۈپ ياشا تىپ كۆپەيتكەن. بۇ باغ ئازادلىقتىن كېيىن ناھ يىلىك دېھقانلار جەمئىيىتى تەرىپىدىن، 1962 - يىلى كېيىن ناھىيىلىك پارتكوم تەرىپىدىن باشقۇرۇلۇپ، 1983 - يىلىدىن كېيىن ۋىلايەتلىك مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرىنى باشقۇرۇش ئورنىنىڭ ئىگىدارلىقىغا ئۆتتى.

مەتتۇرسۇنخان ھاجى توغرىسىدا

ئىسمى يىلىخان غوجا ئوغلى مەتتۇرسۇنخان 1902 - يىلى شىنجاقتا تۇغۇلغان. ئۇ شىنجاقتا ۋە سابىق سوۋېتلەر ئىتتىپاقىدا نەشە قىلىنغان گېزىت - ژۇرناللارنى ھەر كۈنى ئوقۇيتتى. دەل دەرەخ ئۆستۈرۈش، مېۋىلىك دەرەخلەرنى ئۇلاشقا ئامرا ئىدى. مەتتۇرسۇنخان غوجا ئۆزىنى كۆرسىتىشكە ئامراق بولۇپ، يولدا باشقا، داستىخاندا تۈرگە ئۆتۈۋالاتتى. قېتىملىق مېھماندارچىلىقتا غۇجىۋىللاخان نارازى بولۇپ - ئاتا - بوۋىلىرىمىزدىن تارتىپ نەسەب - ھۈ مەت تەرتىپىمىز بىلەن ماڭىدىغان - ئولتۇرىدىغان قانداق دە - يوسۇنىمىز بار. يۈرۈش - تۇرۇشىمىز بۇنداق ئ

غىلدىن چىققان كالىلاردەك بولۇپ قالسا سەت تۇرىدۇ،
بۇنىڭدىن كېيىن مەتتۇرسۇنخان ھاجىم يولدا ياشتا ماڭ-
سۇن، داستىخاندا تۆردە ئولتۇرسۇن، ئۇنىڭ يېنىغا جا-
لالىدىنخان غوجام، ئۇنىڭ يېنىغا،... دەپ 10 نەچچە غوجا-
نىڭ مېڭىش - ئولتۇرۇش تەرتىپىنى بەلگىلەپ قويغانى-
دى. مەتتۇرسۇنخان ھاجىم ياشتا جالالىدىنخاندىن كىچىك
بولسىمۇ، بىلىم مەرتىۋىسى ئارتۇق بولغاچقا ھ-ۈر مەتتە
يۇقىرى ھېسابلىناتتى.

ھاجىم خوتۇن - بالىلىرىغا قاتتىق، ئىنچىكە تەلەپ
قويدىغان سەپرا مەجەزلىك كىشى ئىكەن، يوتقىنىدىن بىر
غېرىنچچە يىپ چىقىپ قالغانلىقتىن خوتۇنى گۆھەر تاجىخانغا:
— ياتىدىغان يېرىم نېمەشقا پاكىز تۇرمايدۇ؟ - دەپ
ۋارقىراپ ئىككى تەستەك سالغانىكەن، گۆھەر تاجىخان
ئېرىنىڭ بۇ قەدەر زىرەپلىق بىلەن باشقۇرىشىغا چىندى-
ماي دۆلەتمەن ئاتىلىدىن، «غوجا ھاجىمنىڭ خېنىمى»
بولۇشتەك مەرتىۋە - ئىناۋەتتىن ۋاز كېچىپ ئاجرىشىپ
كەتكەنىكەن. ھاجىم بىر كۈنى توقاييا كەنتىدىن ئۆتۈپ
كېتىۋېتىپ بىر ئۆيگە كىرىپ قاپتۇ. بۇ ئۆينىڭ ئىگىسى
قاسىماخۇن قۇشقاچ - نامرات بولسىمۇ، دىيانەتلىك، ئى-
ھانى كامىل كىشى ئىكەن. ھاجىم ئۇنىڭغا ھېسداشلىق
قىلىپ بۇ كەنتتىكى يەرلىرىدىن ئون مو ئىلتىپات قىپتۇ.
بۇنىڭ بەدىلىگە:

— مەن بۇ يەرگە كېلىپ قالسام ئات - ئۇلاغلىرىمغا
ئوت - بوغۇز بېرىپ قويغايلا. ئېرىق بويىدىكى دەل - دە-
رەخلىرىمگە قاراپ قويغايلا، دېگەنىكەن. قاسىماخۇن قۇش-
قاچ بۇ ئون مو يەردە تېرىقچىلىق قىلىپ ھال - كۈنى يىل-
مۇ - يىل ياخشىلىنىپ قالغانىكەن.

ئۇ 1948 - يىلى جۇڭگو خەلق ئازادلىق ئارمىيىسى-

نىمىڭ غەربىي شىمالغا يۈرۈش قىلغانلىقىدىن خەۋەر
پىمپ مەمتىمىن بۇغرا، مەتتوختى ئەلەم، قۇربان بەگ
جى قاتارلىقلار بىلەن سەئۇدى ئەرەبىستانغا چىقىپ كە
كەن بولۇپ، 1980- يىلى ھەرەمدە ۋاپات بولغانلىقى مەلۇم

ئېگىز ئېرىق

يۈز نەچچە يىلدىن كېيىن، بۇرۇنقى بىر نەچچە ئا
ئىلىلىك غوجىلارنىڭ ئوغۇللىرى ئۆيۈك - ئوچاقلق بو
لۇپ ئون نەچچە ئائىلىگە كۆپەيدى. بۇلار شاخلىقتىلاقم
تەلىشىپ ئولتۇرۇشنى راۋا كۆرمىدى. ھەر بىر ئائىلە ئۆز
لىرىگە تەۋە نۇرغۇن باغ - ئېتىزلىقلارنىڭ، ئورمانلىق
لىرىنىڭ بولۇشىنى ئارزۇ قىلاتتى. شۇڭلاشقا ئۇلار «كاي
تېرىسى» دائىرىسىگە كىرگەن جايلاردا يەر ئېچىشنى بىر
يىلىمۇ ئۈزۈپ قويىمىدى.

1700 - يىللىرى زىكياخان، يەھياخان غوجىلار يىپ
يىق ① تەرەپتىن ئېرىق چېپىشنى باشلاپ بەنەم دېگەن
قومۇشلۇققىچە ئۇزارتىپ باردى. كۈن چىقىش تەرەپتىن
قارىغاندا بۇ ئېرىقنىڭ ئورنى تامدەك ئېگىز كۆرۈنگەن
لىكتىن ئېگىز ئېرىق دەپ ئاتالدى. بۇ يەردە پەيدا بول
غان مەھەللىمۇ ئېرىقنىڭ نامى بىلەن ئاتالدى، بۇ ئې
رىقتا ھازىرمۇ سۇ ئېقىپ ئۆز ئەتراپىغا ھاياتلىق ئاتا
قىلماقتا.

ھازىر بۇ كەنتتە ئالتە مەھەللىە، 270 ئائىلە، 132
نوپۇس، 1433 مو تېرىلغۇ يەر بار.

ئايرا دۆڭ

ئېگىز ئېرىقنىڭ شىمالىي تەرىپىدە تەخمىنەن 200 م

① شاخلىقنىڭ باش تەرىپىدىكى كەنت

كۆلەمدە ئېگىز قۇملۇق بار ئىدى .

1700 - يىللىرى زىكياخان ۋە يەھياخان غوجىلار بۇ قۇد-
لۇقنىڭ ئەتراپىدا يەر ئېچىش ئۈچۈن بىر نەچچە يۈز سو-
پى - مۇرتلىرىنى ۋە يىللىقچى - ئوتاقچىلىرىنى يىغىپ-
تۇ . ئىشقا چىقىشقا چاقىرىش ۋە كەيپىياتىنى جانلاندى-
رۇش ئۈچۈن ئىككى ئادەمنى دۆڭلۈكنىڭ ئېگىز يېرىگە چى-
قىپ ناغرا چېلىشقا بۇيرىغانىكەن ، شۇندىن كېيىن بۇ ئې-
گىزلىك ۋە ئۇنىڭ ئەتراپىدا بىنا بولغان مەھەللە « ناغ-
را دۆڭ » دەپ ئاتىلىپ كېلىۋاتىدۇ .

« ناغرا دۆڭ » توغرىسىدا يۇقىرىدىكىگە ئوخشىمايدى-
غان بۇنداق بىر بايانمۇ بار . 1864 - يىلى خوتەننىڭ ئە-
لىمى ھەبىبۇللا مۇپتى ھاجى قوماندانلىقىدىكى بىر قو-
شۇن قۇملۇقنىڭ شىمالىي تەرىپىگە يوشۇرۇنۇپتۇ . ياقۇپ
بەگنىڭ پىيالىما تەرەپتىن كەلگەن تاجاۋۇزچى قوشۇنلى-
رى بۇ قۇملۇقنىڭ يېنىدىكى يولدىن جەڭسىز - خاتىرجەم
ئۆتۈپ خوتەنگە قاراپ ئىلگىرىلەپتۇ . قۇملۇقنىڭ ئېگىز
يېرىدە يوشۇرۇنۇپ تۇرغان ئىككى كۆزەتچى ناغرا چېلىپ
بەلگە بېرىپتۇ ، تەييارلىنىپ تۇرغان خوتەن قوشۇنلىرى
شۇ ھامان دۈشمەننىڭ كەينىدىن ھۇجۇم قىلىپ تىرىپى-
رەن قىلىۋېتىپتۇ . شۇندىن كېيىن بۇ قۇملۇق ، ناغرا دۆڭ دەپ
ئاتالغانىكەن . 1958 - يىلىدىن باشلاپ بۇ قۇملۇقنىڭ ئە-
تراپىدىكى ئېتىزلىقلار كېڭەيدى ، ئولتۇراقلاشقان ئائىلە-
لەر كۆپەيدى . قۇملۇقنىڭ ئىزناسى بىرمۇ ئەتراپىدا كە-
چىكلەپ قالدى .

بۇ مەھەللە 1984 - يىلىدىن باشلاپ زاۋا يېزىلىق
خەلق ھۆكۈمىتىنىڭ بىۋاسىتە باشقۇرۇشىدىكى باغۋەنچە-
لىك مەيدانىغا تەۋە بولدى .

لەشكەر

ئىلىگىرى ئىمامى ئەپتەر مازىرىغا بارىدىغان تاۋ
چىلار بۇ يەردىن ئۆتمىدىكەن. ئەمما، كېچىسى كېلىپ ق
غان كىشىلەر مۇشۇ يەردىكى بىر ئېقىندىن ئۆتۈشتىن ق
قۇپ قونۇپ قالدىكەن. يىللارنىڭ ئۆتۈشىگە ئەگىش
بۇ يەرمۇ تەبىئىي ھالدىلا قونالغۇغا ئايلىنىپ «لەشكەر
دېگەن نام بىلەن ئاتىلىپ قاپتۇ. (شۇ كەنتتىن بىر
بارات سۆزلەپ بەردى)

ھازىر بۇ كەنتتە تۆت مەھەللە، 195 ئائىلە، 2
نوپۇس، 1098 مو تېرىلغۇ يەر بار.

شەيدان

ئېيتىشلارغا قارىغاندا، بۇنىڭدىن نەچچە ئەسىرلە
بۇرۇن بۇ جايدا ئىسلام ئەسكەرلىرى بىلەن بۇدا قوشۇن
لىرى ئوتتۇرىسىدا ناھايىتى دەھشەتلىك جەڭ بولۇپ ئۆت
كەنىكەن. بۇ جەڭدە ئىسلام ئەسكەرلىرى زور تالاپەتكە
ئۇچراپ كۆپلىرى قىرىلىپ كېتىپتۇ ۋە مۇشۇنى كۆزدە تۇ
تۇپ، بۇ يەرنى «شېھ-مىتدان» دەپ ئاتىشىپتۇ. يىللارنىڭ
ئۆتۈشىگە ئەگىشىپ بۇ سۆز «شەيدان» غا ئۆزگىرىپ كەنت
نامى بولۇپ قاپتۇ.

ھازىر بۇ كەنتتە تۆت مەھەللە، 180 ئائىلە، 86
نوپۇس، 956 مو تېرىلغۇ يەر بار.

قۇمبېرىق

ئابدۇجېلىل ئاخۇننىڭ (47 ياش) سۆزلەپ بېرىشىچە
بۇنىڭدىن 130 يىللار ئىلىگىرى بۇ كەنتكە سۇ كېلىدىغان

ئېرىقنىڭ باش قىسمىدا مۇشۇكەنتلىك دانا بەگ، سېرىق-
بەگ ۋە سەيداخۇن دېگەن ئۈچ ئادەم ئايرىم - ئايرىم تۈگ-
مەن چۆرىگەنىكەن. كېيىنچە بۇ تۈگمەنلەرنىڭ تەسىرىدىن
ئېرىقنىڭ تۆۋەن قىسمىنى قۇم بېسىپ كېتىپتۇ. شۇنىڭ
بىلەن كەنتكىمۇ مۇشۇ ئېرىقنى كۆزدە تۇتۇپ «قۇمئېرىق»
دەپ نام سېلىپ قالغانىكەن.

ئېرىقنىڭ قۇم بىلەن پۈتۈپ قېلىشىغا سەۋەب بولغان
تۈگۈنلەر ئەمدىگىچە بار بولۇپ، 1992-يىلى ئېرىق ئۆزگەر-
تىشتە ئەمەلدىن قالدى. ھازىر بۇ كەنتتە بەش مەھەللە،
289 ئائىلە، 1307 نوپۇس، 1509 مو تېرىلغۇ يەر بار.

توغراق مازار

بۇرۇندىن باشلاپ كەنتنىڭ جەنۇب قىسمىدا بىرتوغ-
راقلىق مازار بولۇپ، بۇ مازار 1968-يىلى بۇزۇپ يەر
قىلىنغانىدى. 1984 - يىلى ئايرىم كەنت تەسىس قىلىنى-
غاندا، مۇشۇ يەردە ئولتۇراقلاشقان «توغراق مازار» مە-
ھەللىسىنىڭ نامى بىلەن كەنتكە يەنىلا ئاشۇ نام
مۇقىمىدالدى.

ھازىر بۇ كەنتتە بەش مەھەللە، 335 ئائىلە، 1405
نوپۇس، 1628 مو تېرىلغۇ يەر بار.

سايىنوغۇچ

100 ياشلىق ئەخمەت ئاخۇن تاۋۇزنىڭ بايانىدىن
مەلۇم بولىدىكى، بۇرۇن بۇ كەنتنىڭ شەرق تەرىپى سايلىق
ئىكەن، 150 يىل ئىلگىرى كىشىلەر بۇ سايلىقتىن ئېرىق
چېپىپ كەنتكە كېلىدىغان سۇ مەنبەسىنى ئاۋۇتۇپتۇ. بۇ
ئېرىق نوغۇچتەك تۈز چېپىلغانلىقتىن «سايىنوغۇچ» دەپ

ئاتىلىپ بارا - بارا كەنتىنىڭ نامى بولۇپ قاپتۇ.

بۇ كەنتتە مۈشۈك مەھەللە دەپ ئاتالغان بىر چارۋىچى بار. ئاڭلاشلارغا قارىغاندا بۇ جايدىكى كىشىلەر ئىمىدىنى قوبۇل قىلىپ بىر مەزگىلدىن كېيىن ئەسلىدىكى دىنىغا يېنىمىۋالغانلىقتىن «مۈشۈك» دەپ ئەيىبلەنمىپتە. مۈشۈك دېگەن بۇ ئاتالغۇ يىللارنىڭ ئۆتۈشىگە ئەگىش كىشىلەرنىڭ تىلىغا «مۈشۈك» بولۇپ ئۆزلىشىپتۇ. بۇ كەنتتە تۆت مەھەللە، 203 ئائىلە، 784 نوپۇس، 1241 مو تېرىلغۇ يەر بار.

دۆتەك

بۇ كەنتلىك پېشقەدەملەرنىڭ سۆزلەپ بېرىشىچە 1830 - يىللىرى بۇ كەنتنىڭ دوقمۇشىغا چوڭ كۆل كۆلىمى تۇ. يولدىن ئۆتكەنلەر بۇ كۆل بويىدا سايىداپ، سۇ ئىچمە دەم ئالىدىكەن، ئات - ئۇلاغلىرىنى سۇغۇرۇپ ھاردۇق ئال دۇرىدىكەن. شۇ چاغلاردىن باشلاپ بۇ يەر «ئۆتەك» دەپ ئاتالغانىكەن.

بۇ كۆل 1976 - يىلى تىندۇرۇلۇپ تېرىلغۇ يەر قىلىندى لېكىن كۆلنىڭ ئورنى يەنىلا پەس كۆرۈنىدۇ. بۇ كەنتتە تۆت مەھەللە، 258 ئائىلە، 1221 نوپۇس، 115.7 مو تېرىلغۇ يەر بار.

كۆتەرەم

بۇنىڭدىن 120 نەچچە يىللار ئىلگىرى بۇ كەنتنىڭ ئورنى ناھايىتى بۈك - باراقسان ئىپتىدائىي ئورمانلىق ئىكەن. شۇ يىللاردا بۇ يەردىن سۇ ئۆتكۈزۈش ئۈچۈن بىر ئېرىقنى 20 مېتر ئېگىزلىكتە كۆتۈرۈشكە توغرا كەپتۇ ۋە

«قەلەمقاش بەگ» نىڭ قوماندانلىقىدا بىر نەچچە مىڭ ھاشارچى توپا يۆتكەپ كېلىپ كۆتۈرۈشكە باشلاپتۇ. ئۇلار بىر نەچچە ئاي ئىشلەپ 500 مېتىردەك ئېپىرنى كۆتۈرۈپ بولغاندا مۇنداق بىر ۋەقە يۈز بېرىپتۇ: يەنى، «قەلەمقاش بەگ» كە مۇشۇ ئورمانلىقتا بىر يولۋاسنىڭ بارلىقى مەلۇم بولپتۇ. «قەلەمقاش بەگ» دەرھال بۇيرۇق چۈشۈرۈپ ئورمانلىقنى يۇمىلاق دائىرىدە قورشاشنى، يولۋاس كىم-نىڭ ئالدىغا چىقسا كەتمەن بىلەن ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈشنى جاكارلاپتۇ. راست، يولۋاس چىقىپتۇ، ئەمما، يولۋاس «قەلەمقاش بەگ» نى دەھشەتلىك سوقۇپ قېچىپتۇ. «قەلەمقاش بەگ» شۇ يەردىلا جان ئۈزۈپتۇ ۋە ئاشۇ ئېپىرنىڭ قېشىغا دەپنە قىلىنىپتۇ. ئېرىق كۆتۈرۈشمۇ شۇنىڭ بىلەن توختاپ قاپتۇ. (قەلەمقاش بەگنىڭ قەبرىسى ھېلىمۇ بار، ئېپىرقمۇ شۇ يېتى تاشلاپ قويۇلغان.) كېيىنچە بۇ يەردە ئاھالە كۆپىيىپ ئاشۇ ئېپىرنىڭ نامى بىلەن «كۆتمەرەم» دەپ ئاتىلىپتۇ.

كېلە لەقەملىكلەر

ھازىرقى كۆتمەرەم كەنتىدە ئولتۇرۇشلۇق 96 ياشلىق ئىككىنچى ئاخۇن «كېلە» نىڭ بوۋىسى قاسىم ئاخۇننىڭ لەقىمى «نەغمىچى» ئىكەن. ئەمما، ئۇ دائىم كۈلۈپلا يۈرگەچكە «نەغمىچى» لەقىمى تاشلىنىپ «كۈلەر» دېگەن لەقەم سىڭىپ قاپتۇ. ئۇنىڭ ھازىرقى ئەۋلادلىرىغا سىڭگەن «كېلە» لەقىمى ئاشۇ «كۈلەر» نىڭ ئۆزگەرمەسسى ئىكەن. «كېلە» لەقەملىكلەر ھازىر 15 ئائىلىگە يەتتى.

شورلۇق ئېرىق

70 ياشلىق رەھمەت ئاخۇن قاتارلىق پېشقەدەملەرنىڭ

سۆزلەپ بېرىشچە، كىشىلەر مەھەللىنىڭ شىمالىي تەرىپىدىكى شورلۇقتىن ئېرىق قېزىپ سۇ باشلاپ كېلىپ بېرىقنى «شورلۇق-ئېرىق» دەپ ئاتايتۇ. بۇ ئاتالغۇ بارا بارا كەنتنىڭ ئىسمى بولۇپ قاپتۇ.

بۇ كەنتتە تۆت مەھەللە، 178 ئائىلە، 684 نوپۇس، 765 مو تېرىلغۇ يەر بار.

كۆتەك-ئېرىق

ئايلىمىز رۇزىمۇ مەھەللىنىڭ سۆزلەپ بېرىشىگە قارىغاندا، بۇنىڭدىن 110 يىل ئىلگىرى (1887-يىلى) كەنتكە سۇ ئېلىپ كېلىش ئۈچۈن كىشىلەر مۇۋاپىق دەپ قارىغان يەر-دىن بىر ئېرىق چېپىپتۇ. ئەمما، ھە دېگەندىلا ئېرىق ئورمان كۆتەكلىرىگە توغرا كېلىپ قېلىپ، تېخى پۈتمەي تۇرۇپلا «كۆتەك-ئېرىق» دەپ ئاتىلىپ قاپتۇ. ھازىرقى «كۆتەك-ئېرىق» دېگەن كەنت نامى ئەنە شۇ چاغدا پەيدا بولغانىكەن.

ھازىر بۇ كەنتتە تۆت مەھەللە، 194 ئائىلە، 847 نوپۇس، 891 مو تېرىلغۇ يەر بار.

ئارىغول

ئەسلىدە بۇ جاي «كوچا بويى» دەپ ئاتىلىدىكەن. ئۆيلەر يۇرتنىڭ ئارىسىغا يېقىن - يېقىن سېلىنغانلىقى ۋە كىشىلەر غوم (ئىناق - ئىچىل) ياشىغانلىقى ئۈچۈن باشقا يۇرتلۇقلار ھەۋەسلىنىپ «ئارىغول» دەپ ئاتاشقا-ئىمكان.

بۇ كەنتتە بەش مەھەللە، 291 ئائىلە، 1133 نوپۇس، 1432 مو تېرىلغۇ يەر بار.

باشاچى

86 ياشلىق ئابدۇلموۋىمىن مەخسۇم ھاجىمىنىڭ ھەپ-
كايىتىدىن مەلۇم بولدىكى، تەخمىنەن 210 يىل ئىلگىرى، بىر
دېھقان مەھەللىنىڭ غەرب تەرىپىدىكى يانتاق - قومۇش
قاپلىغان جاڭگاللىقتا تۇنجى قېتىم تېرىغان بۇغداي راسا
ئوخشاپ يوغان - يوغان باشاق تۇتۇپتۇ. كىشىلەر بۇ ئې-
تىزلىقنى باشاچى دەپ ئاتايتتۇ. يىللارنىڭ ئۆتۈشىگە
ئەگىشىپ باشاچى دېگەن بۇ ئاتالغۇ كەنتنىڭ نامى بول-
لۇپ قاپتۇ.

يۇقىرىدىكىگە ئوخشىمايدىغان بۇنداق پاراخلارمۇ بار:
ياقۇببەگ دەۋرىدە ئالۋاڭ - ياساق ھەددىدىن ئېشىپ كەپ-
تىپتۇ. يەرلىك ئەمەلدارلار ئالۋاڭ - ياساق تاپشۇرالمى-
غان پۇقرالارنىڭ ئۆيلىرىدىن قازان - چۆمۈچ ، توخۇ -
قويلىرىنى يىغىۋېلىش ئۈچۈن كەلسە، ھېچكىمنىڭ ئۆيىدىن
تۇتامغا چىققۇدەك مال - مۈلۈك تاپالماپتۇ. ئەسلىدە پۇق-
رالار توخۇ - قويلىرىنى يىراقتىكى تۇغقانلىرىغا ئاپىرىپ
بېرىپ، پۇلمۇق مال - مۈلۈكلىرىنى كۆلدىكى سۇغا چۆك-
تۈرۈۋەتكەنىمەن. يۇرت بويىچە ئېچىلغان چوڭ يىمىغىنىدا
يەرلىك ئەمەلدار ئۇلارنى:

— باشباشتاقلار (باشقۇرۇشقا بويىسۇنمايدىغانلار)
دەپ تەنقىد قىپتۇ. ئۇلارغا «باشتاچى» دەپ لەقەم سى-
ڭىپ بارا - بارا كىشىلەر تىلىغا «باشاچى» دەپ سىڭىپ
قاپتۇ.

بۇ كەنتتە بەش مەھەللە، 284 ئائىلە، 1101 نوپۇس،
1112 مو تېرىلغۇ يەر بار.

كۆلىپىرىق

ئېلى قۇربانىنىڭ سۆزلەپ بېرىشىچە، ئىلگىرى بۇ كەنتنى

كېسىپ ئۆتمىدىغان ئېرىق ھەم كەڭ ھەم چوڭقۇر بولۇپ،
خاچتا كۆلئېرىق دەپ ئاتىلىپتۇ ۋە بۇ كەنتكە ئىسىم ب.
كۆپ ئۆزلىشىپتۇ.

بۇ كەنتتە بەش مەھەللە، 231 ئائىلە، 1037 نوپۇس،
1142 مو تېرىلغۇ يەر بار.

بۇغداي ئېرىق

ئابدۇلموئىن مەخسۇم ھاجىمنىڭ بايانىدىن م-
بۇم بولدىكى، تەخمىنەن 210 يىل ئىلگىرى بىر دېھقان
مەھەللىنىڭ غەرب تەرىپىگە ئېرىق چېپىپ، سۇ باشلاپ ك-
يىلىپ بۇغداي تېرىپتۇ. بۇغداي راسا ئوخشىغىنىغا قارا-
ياشقا دېھقانلارمۇ كۆچۈپ تېرىپتۇ. بۇ دېھقانلار كېيىنكى
يىلى ئېرىقنى كېڭەيتىپ بۇغداينى تېخىمۇ كۆپ تېرىپتۇ.
ئېرىقنىڭ «بۇغداي ئېرىق» دېگەن نامى كېيىنچە بۇ كەنت-
نىڭ ئىسمى بولۇپ قاپتۇ. بۇ كەنتتە تۆت مەھەللە
158 ئائىلە، 648 نوپۇس، 845 مو تېرىلغۇ يەر بار.

تېرەكئايلا

ئەسلى بۇ كەنتنىڭ ئورنى جاڭگاللىق-
ئىكەن. بۇ جاڭگاللىقتا يېقىن ئە-
راپتىكى مەھەللىدىكىلەرنىڭ بىر قەبرىستانلىقى بولۇپ
بۇ قەبرىستانلىققا بىر كۈنى «مايمۇن» لەقەملىك «ئى-
مىنكام» ۋە «چىمىنكام» دېگەن ئىككى ئادەم پەيدا بولۇپ قاپتۇ. ئ-
لار بۇ جايدا بىر كۈندەك تۇرۇپ، قەبرىستانلىقنىڭ يېنىغا بىر
تۈپ تېرەك سېلىپتۇ ۋە ئىچىدىغان بىر قاپاق سۈيىنى ئۇ-
نىڭغا قويۇۋېتىپ كېتىپتۇ. يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ب-
تېرەك ئاينىپ ناھايىتى ھەيۋەتلىك يوغىناپتۇ. كېيىنچە

بۇ يەرگە ئاشۇ «مايمۇن» لەقەملىكلىرىنىڭ بىر نەۋەلادى
كېلىپ ئولتۇراقلىشىپتۇ ۋە «تېرەكئالدى» دەپ ئاتىلىپتۇ،
كېيىن بۇ سۆز «تېرەكئايلا» غا ئۆزگىرىپ قالغانىكەن.
ھازىر بۇ كەنتتە تۆت مەھەللە، 310 ئائىلە، 1433
نوپۇس، 1598 مو تېرىلغۇ يەر بار.

ئۈجمە ئايلا

56 ياشلىق مەتتۇرسۇن ئاخۇننىڭ ئېيتىپ بېرىشىدىن
مەلۇم بولدىكى، بۇ يەردە ھېلىمۇ تارىخى تەخمىنەن 150
يىلدىن ئاشىدىغان ئىككى تۈپ قېرى ئۈجمە بار.
ئېيتىشلارغا قارىغاندا، ئىلگىرى بۇ كەنتنىڭ كىشى-
لىرى ئۈجمە يېتىشتۈرۈشكە ناھايىتى ئەھمىيەت بېرىدى-
كەن. يولنىڭ ئىككى تەرىپىدىكى ئۈجمىلەر بۈك - باراق
سان ئۆسكەن بولۇپ، يولغا ئاپتاپ چۈشمەيدىكەن. شۇڭا
كىشىلەر بۇ جاينى «ئۈجمە ئالدى» دەپ ئاتايتتۇ. بۇ ئا-
تالغۇ بارا - بارا ئۆزگىرىپ كىشىلەر تىلىغا «ئۈجمە ئايلا»
دەپ سەڭگىپ قاپتۇ.
ھازىر بۇ كەنتتە ئۈچ مەھەللە، 205 ئائىلە، 858 نوپۇس،
766 مو تېرىلغۇ يەر بار.

مازار ئايلا

ئېيتىشلارغا قارىغاندا كەنت تەۋەسىدىكى ھازىرقى
«فېرمىش تاقىم» مازىرىغا ئىلگىرى ناھايىتى كۆپ تا-
ۋاپچىلار كېلىپ تۇرىدىكەن. ① ئۇلار مازارغا يېقىن جا-
لارنى «مازار ئالدى» دەپ ئاتايتتۇ. يىللارنىڭ ئۆتۈشىگە
ئەگىشىپ بۇ سۆز «مازار ئايلا» غا ئۆزگىرىپتۇ ۋە كەنت

① بۇ مازار ھازىرغىچە بار

نامى بولۇپ قاپتۇ. (شۇ كەنتلىك مەھجەت روزى سۆزلىشى بەردى).

ھازىرقى كەنتتە ئۈچ مەھەللە، 191 ئائىلە، 743 نوپۇس، 847 مو تېرىلغۇ يەر بار.

جاي تېرەك

تەخمىنەن 250 يىللار ئىلگىرى بۇ جايدىكى خەلق ئىسلام ئەقىدىلىرىنى تەشۋىق - تەرغىب قىلىشقا كەلگەن، غوجاخۇن خەلىپەت دېگەن كىشى بۇ يەردىكى توملۇقتا ئۇ ئادەمنىڭ قۇچىقى يەتمىگۈدەك بىر تۈپ قېرى تېرەككە بىر نەچچە قېتىم يۆلىنىپ ئولتۇرغانىكەن. يەرلىك مۇسۇلمانلارنىڭ نەزەرىدە بۇ تۈپ تېرەك تەۋەرۈك دەرەخقا ئايلىنىپ قاپتۇ ۋە ئۇنى ھېچكىمنىڭ زىيانغا ئۇچرىتىشىغا يول قويماپتۇ. 1880- يىللىرىغا كەلگەندە بۇ تېرەك تۈۋى مەجلىس ئاچىدىغان، يەرلىك ئەمەلدارلارنىڭ گۇناھكارلارنى جازالايدىغان (تېرەك پۇتاقلىرىغا ئاسىدىكەن) جايغا ئايلىنىپ قاپتۇ. شۇ چاغلاردا كىشىلەر «تېرەك تۈۋى يىغىلىدىغان جاي»، «جازا ئىجرا قىلىنىدىغان جاي» دېگەندەك گەپلەرنى قىلىدىكەن. بارا - بارا بۇ سۆزلەر «جاي تېرەك» دېگەن نامغا يىغىنچاقلىنىپ كەنت نامىغا قوبۇلۇپ قاپتۇ.

بۇ تېرەك 1948- يىلى قاراقاش دەرياسىغا سېلىنىدىغان كۆۋرۈككە ئىشلىتىش ئۈچۈن كېسىلدى. بۇ كەنتتە يەتتە مەھەللە، 349 ئائىلە، 1391 نوپۇس بار. 1922 مو تېرىلغۇ يەر بار. ①

تۆگە توغراق

رېۋايەت قىلىنىشىچە، نەچچە يۈز يىللار ئىلگىرى بە

راھىب (دىن تەرغىبا تىچىسى) تۆگىگە مەنەپ كېلىپ بۇ جاي-
دا دىنىي تەشۋىقات بىلەن شۇغۇللىنىپتۇ. ئۇنىڭ تۆگىسى
ئۆلۈپ قېلىپ بۇ جايغا كۆمۈلۈپتۇ، كېيىن تۆگىنىڭ قەب-
رىسى ئەتراپىغا قېلىن توغراق ئۈنۈپ چىقىپ كۆكلەپتۇ.
شۇنىڭدىن بۇيان بۇ جاي تۆگىگە توغراق دەپ ئاتىلىپ
كەپتۇ.

بۇ كەنتتە سەككىز مەھەللە، 349 ئائىلە، 1609 نو-
پۇس، 1847 مو تېرىلغۇ يەر بار.

1995-يىلى 2- ئاينىڭ 13- كۈنى بۇ كەنتتە تۇغۇلۇپ
ئۆسكەن ئاكا - ئۇكا مەجىت ھاجىم (45 ياش) بىلەن ئاب-
دۇغىنى ھاجىم (42 ياش) 40 مىڭ يۈەنلىك نەقپۇل، رەخت
ۋە ئاشلىقنى ئۆز يېزىسىدىكى نامرات ئائىلىلەرگە ھەد-
يە قىلدى.

ئۇلار 1980- يىلىدىن كېيىن پارتىيەنىڭ ئىسلاھات
ئېلىپ بېرىش ، ئىشلىكىنى سىرتقا ئېچىۋېتىش سىياسىتىنىڭ
يېتەكچىلىكىدە ھالال ئەمگىكى ۋە ئەقىل - پاراسىتىگە تا-
يىنىپ ئالىدىن بېيىمغا ناردۇر. ئۇلارنىڭ قاراقاش ۋە
خوتەن شەھىرىدە قۇرۇق يۇيۇش دۇكانلىرى بولغاندىن تاش-
قىرى، چەت ئەللەر بىلەن بولغان سودا مۇناسىۋىتىمۇ ئو-
كۈشلۈك روناق تاپتى. ئۇلارنىڭ مۇقىم ۋە كۆچمە مەبلىغى
2 مىليون يۈەندىن ئاشتى، مەجىت ھاجىم ھازىر خو-
تەن شەھەرلىك تاشقى-سودا شىركىتىنىڭ دىرېكتورى. بۇ-
لارنىڭ 1980- يىلىدىن تا ھازىرغىچە ئۆز يېزىسىدىكى دېھ-
قانلارغا ئىمانە قىلغان نەقپۇل، ئاشلىق، ئوغۇت، رەخت
ھارۋا قاتارلىق ماددى بۇيۇملىرىنىڭ ئومۇمىي قىممىتى
200 مىڭ يۈەندىن ئاشتى.

ھەللىملىرىدىمۇ مۇۋاپىق مىقداردا خانلىق يېرى بار ئىكەن،
 ھازىرقى «خېنى» نىڭ ئورنى بۇرۇنقى خانلىق يېرى بى-و-
 لۇپ، باشاچى، بۇغدا يېتىرىق تەۋەلىكىدە ئىدى.
 1984- يىلى ئايرىم كەنت قىلىپ تەسىس قىلىنغاندا
 بۇ يەر خېنى (خان يېرى) مەھەللىنىڭ نامى بىلەن ئاتال-
 دى. (شۇ كەنتتىن ھەبىبۇللا ئاخۇن سۆزلەپ بەردى).
 بۇ كەنتتە ھازىر ئۈچ مەھەللى، 176 ئائىلە، 750 نو-
 پۇس، 1009 مو تېرىلغۇ يەر بار.

ئايغمازار

بۇنىڭدىن 100 يىل ئىلگىرى زاۋا ئۆستەڭنىڭ ئايى-
 غى توختىغان بۇ جاي ئايغ يۇرت ھېسابلىناتتى. بۇ چاغ-
 دا بارلىققا كەلگەن زاراتگاھلىقمۇ ئايغمازار دەپ ئا-
 تالغانىدى. 1950- يىللىرىدىن ئېتىبارەن بۇ جايلار يى-
 دىن - يىلغا ئاۋاتلىشىپ 1984- يىلدىن كېيىن ئايغمازار
 كەنتى دەپ ئاتالدى.
 بۇ كەنتتە ئالتە مەھەللى، 293 ئائىلە، 1208 نوپۇس،
 1546 مو تېرىلغۇ يەر بار.

خۇمدان

1900- يىللىرى ھازىرقى زاۋا يېزىسىنىڭ مەركىزى-
 دىن ئۆستەڭ بويلاپ تۆت كىلومېتىر ئايغدا، تۇداخۇن بەگ
 دېگەن كىشىنىڭ تەۋەلىك دائىرىسىدە ئۆستەڭدىن غەرب
 تەرەپكە 6000 قەدەم (تەخمىنەن تۆت كىلومېتىر) ئېرىق
 چېپىلغانىكەن. بۇ ئېرىق تار ھەم چوڭقۇر بولغانلىقتىن
 كىشىلەر «خۇمدان دەك چوڭقۇر ئېرىق بوپتۇ» دېيىشىپ كې-
 يىنچە بۇ ئېرىق «خۇمدان ئېرىق»، بۇ ئېرىقنىڭ سۈيىنى

چوگانچىلىغا

بۇرۇنقى زاماندا ياۋا دەرياسى بۇ يەردىن ئاقىد
كەن. دەريانىڭ ئېقىنى يۆتكەلگەندىن كېيىن بۇ جاي -
گە تىلىك چىلغىغا ئايلىنىپتۇ.

بۇ كەنتتە بەش مەھەللە، 327 ئائىلە، 1281 نوپۇس
1669 مو تېرىلغۇ يەر بار.

ئاپتونوم رايونلۇق 8- نۆۋەتلىك خەلق ۋەكىللىك
قۇرۇلتىيىنىڭ ۋەكىلى، ئاپتونوم رايون بويىچە مائارىپ
قوللاش نەمۇنىچىسى، ئاپتونوم رايون بويىچە مۇنەۋۋەر
كارخانىچى، قاراقاش ناھىيىلىك سىياسىي كېڭەشچىسى
مۇئاۋىن رەئىسى قاسىم ئىمىن بۇ كەنتتە تۇغۇلۇپ ئۆس-
كەن، پارتىيىنىڭ ئىسلاھات، ئېچىۋېتىش سىياسىتىنى
ئىلھامى بىلەن ئالدىن بېيىغان دېھقان كارخانىچى-دۇر
ئۇ زاماندىكى خىش زاۋۇتى، ئۇن زاۋۇتى، قاتناش - تىران-
سپورت كارخانىسىنى قۇرۇشتىن تاشقىرى، دېھقانچىلىق
چارۋىچىلىق، ئورمانچىلىق بىرلەشكەن ئىگىلىك گەۋدىسى
ياراتتى. ئۇ 139 نوپۇسلۇق 34 ئائىلىنى نامراتلىقتىن
قۇتۇلدۇردى. نامراتلارنىڭ 45 پەرزەنتىنى ئىشقا ئورۇن-
لاشتۇرۇپ 1993- يىلىلا 225 مىڭ يۈەن ئىش ھەققى تار-
قاتتى. ئۇنىڭ مۇقىم مۈلكى 300 مىڭ يۈەنلىكتىن، كۆچ-
مە مەبلەغى 200 مىڭ يۈەندىن ئاشتى. ئۇ 1989- يىلى ئۇ-
يېنىدىن 130 مىڭ يۈەن مەبلەغ چىقىرىپ باشلانغۇچ مەك-
تەپ، 1991- يىلى 20 مىڭ يۈەن خەجلىپ بەش ئېغىزلىق
دوختۇرخانا سېلىپ بەردى.

خېنى

خانلىق تۈزۈم ۋاقتىدا چەت - ياقا جايلاردىكى

ئىچىدىغان كىشىلەر «خۇمدان ئېرىقلىقلار» دەپ ئاتىلىپتۇ. يىللىرى ئۆتۈپ مەھەللە ئەسلىدىكىدىن بىرنەچچە ھەس كېڭەيگەن بولسىمۇ، يەنىلا «خۇمدان ئېرىق» دېيىلىپتۇ. كېيىنچە «ئېرىق» دېگەن سۆز چۈشۈپ قېلىپ كىشىلەر تىلىغا «خۇمدان» دەپ ئۆزلىشىپتۇ. ھازىر «خۇمدان» دېگەن ئاتالغۇ توپچا، خۇمدان، توغرىياردىن ئىبارەت ئۈچ كەنتنىڭ بىر تۇتاش گەۋدىسىنى ئىپادىلەيدۇ. بۇ كەنتتە بەش مەھەللە، 278 ئائىلە، 1100 نوپۇس 1507 مو تېرىلغۇ يەر بار.

توغرا يار

ئابلىكىم غوپۇرنىڭ سۆزلەپ بېرىشىدىن مەلۇم بولدىكى، بۇ كەنتنى كېسىپ ئۆتىدىغان بىر ئېرىق بولۇپ بۇ كەنتمۇ 1954- يىلىغا قەدەر مۇشۇ ئېرىقنىڭ نامى بىلەن «كۆلىم ئېرىق» دەپ ئاتىلىپ كەپتۇ. 1955- يىلى بۇ ئېرىق يار ئېلىپ كېتىپ، كەنتنى توغرىسىغا كېسىپ ئېلىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن كىشىلەر تىلىغا ئەسلىدىكى نام ئۇنى تۇلۇپ، «توغرا يار» دېگەن سۆز ئومۇملىشىپ قاپتۇ ۋە كەنتمۇ شۇنداق ئاتىلىپتۇ. بۇ كەنتتە ئالتە مەھەللە، 328 ئائىلە، 1273 نوپۇس 1626 مو تېرىلغۇ يەر بار.

توپچا

كەنت سېكرېتارى مەمەت ئەمەرنىڭ سۆزلەپ بېرىشىدا ① 1975- يىللىرى ئېتىز - ئېرىقلارنى ساللاشتۇرغاندا بۇ ئېرىق، تۈز - لۇپتىلىدى. ھازىر ھېچقانداق ئىزناسى يوق.

شېچە، 1850- يىللىرى تاغ مىڭلىكى ① بىلەن قاياش مىڭ-
لىكىدىن 74 ئائىلە مۇشۇ يەرگە كۆچۈپ كىرىپ ئولتۇراق-
لىشىپتۇ. ئۇلارنىڭ كىچىك دائىرىدە توپلىشىپ ئولتۇراق-
لاشقانلىقىنى كۆرگەن كىشىلەر بۇ يەرنى «توپچە» دەپ
ئاتاپتۇ. كېيىن بۇ سۆز توپچاغا ئۆزگىرىپ قاپتۇ.
بۇ كەنتتە ئۈچ مەھەللە، 183 ئائىلە، 863 نوپۇس،
995 مو تېرىلغۇ يەر بار.

ئۇرچى

19- ئەسىرنىڭ 70- يىللىرىدا خوتەننىڭ باش ئەمەل-
دارى ھەزتۇللا پۇقرالارنى قوزغاپ ھازىرقى زاۋاپېزىسىنىڭ
غەربىي شىمال تەرىپىدە بوز يەر ئېچىپ يۇرت بىنا قى-
لىپ، بۇ يۇرتنى «ئۇرچى» دەپ ئاتاپتۇ. قارا قاش ناھى-
يىسى تەسىس قىلىنغان 1919- يىلىدىن باشلاپ 1974- يى-
لىغىچە «ئۇرچى» دېگەن يۇرت زاۋاپېزىسىغا تەۋە بولغان،
1975- يىلى «ئۇرچى» دېگەن بۇ يۇرتنىڭ ئاز بىر قىسمى
«شەرق شامىلى» گۇڭشېسىغا بۆلۈپ بېرىلىپ، كۆپرەك قىس-
مى «جەددىي ئىلىگىرىلەش» گۇڭشېسىغا تەۋە بولۇۋەرگەن.
ھازىرقى ئۇرچى كەنتى ئۆز ۋاقتىدىكى «ئۇرچى» دېگەن
يۇرتنىڭ كىچىك بىر بۆلىكىدۇر.

غالداي ئايمىقى

تەخمىنەن 1930- يىللىرى غالىداي
لەقەملىك ئالىم ئاخۇن دېگەن ئادەم بىر نەچچە ئائىلە-
لىكىلەر بىلەن بۇ يەرگە كىرىپ ئولتۇراقلىشىپ قاپتۇ ۋە

① سايباغ يېزىسى نەزەرگە ئېلىنىدۇ

② قاراقاش بازىرى، ماڭلاي يېزىسى نەزەرگە ئېلىنىدۇ.

يەر ئېچىپ تېرىقچىلىق قىپتۇ. بىر نەچچە يىللار كېيىن بۇ يەرگە يەنە قاراساي، ياۋا، كۇيا يېزىلار نەچچە ئون ئائىلىلىك دېھقان - چارۋىچى كىرىپ ئوراقلىشىپ قالغان بولسىمۇ، يەنىلا ئالىم ئاخۇننىڭ لىمى بىلەن غالىداي ئايمىقى دەپ ئاتالماقتا.

بۇ كەنتتە يەتتە مەھەللە، 405 ئائىلە، 1571 نوپۇس 2305 مو تېرىلغۇ يەر بار.

ئۈرچى دېگەن ئاتالغۇ توغرىسىدا

300 يىل بۇرۇن بۇ يەر يانتاق - قومۇشلار قاپلىما جاڭگال ئىكەن. پاۋانلار بۇ يەرگە كېلىپ ياۋايى ھايۋانلارنى ئوۋلايدىكەن. كۈنلەرنىڭ بىرىدە بىر پاۋان تۈتۈۋالپ كېلىۋېتىپ ئۇشتۇمتۇت بەش - ئالتە ياۋا توڭغۇ ئۇچراپ قاپتۇ. توڭغۇزلار مەرگەن چىشلەرنى پارقىرىپ بۇ يالغۇز ئادەمگە خىرىس قىپتۇ. پاۋان مىلتىقىغا بەتلىپ ئۈلگۈرەلمەسلىكىنى چاغلپ يېقىن كەلگەنلەر توڭغۇزنى مىلتىقىنىڭ پايىنىكى بىلەن ئۇرۇپ، نەيزى بىلەن سانجىپ يېرىم سائەتچە جەڭلەشكەندىن كېيىن رىلانغان توڭغۇزلار قېچىپتۇ. پاۋاننىڭ مىلتىقىنىڭ پايىنىكىمۇ سۇنۇپتۇ، پاۋانمۇ ھېرىپتۇ. ھېچبېرى زەخمىلەنگەن بىر توڭغۇز پاۋانغا خىرىس قىلىشتىن توختىماپتۇ. پاۋان ئۆلگەن بولۇپ يېتىۋېلىپ غۇرۇلداپ كەلگەن توڭغۇزنىڭ تۇمشۇقىغا مىلتىقىنىڭ نەيزىسى بىلەن سانجىمىشكەن، توڭغۇز چىرقىرغانچە قېچىپتۇ. پاۋان ھاردۇقلىنىپ ئولتۇرۇپتۇ. ئۇدۇل تەرەپتىن تونۇش پاۋانلار كېلىپ تىنچلىق سوراشقاندىن كېيىن:

— مىلتىقىلارنىڭ پايىنىكى سۇنۇق تۇرىدىغۇ؟ - سوراپتۇ.

ھېلىقى پاۋان بولۇپ ئۆتكەن ۋەقەنى بايان قىلىپتۇ.
ئۇنىڭ سۆزىدە «ئۇر» دېگەن سۆز كۆپ تەكرارلانغانلىقتىن
پاۋانلار بۇ يەرنى «ئۇرچى» دەپ ئاتايتتۇ. كېيىنكىچە بۇ
يەردىن ئۆتكەن - كەچكەنلەر «ئۇرچىغا باردۇق»، «ئۇرچى-
دىن ئۆتتۇق» دېگەن گەپلەرنى تەكرارلىشىپتۇ. يىللارنىڭ
ئۆتۈشى بىلەن بۇ جاينىڭ نامى كىشىلەرنىڭ تىلىغا «ئۇر-
چى» دەپ ئۆزلىشىپ قاپتۇ.

يەنە بىر ئاڭلاشلارغا قارىغاندا، «ئۇرچى»
دېگەن بۇ ئاتالغۇ ئۇزۇنلۇق ئۆلچەم بىرلىكى بولۇپ،
ئەينى يىللاردا بۇ جاڭگال كىشىلەرگە ئۇرچىدا بۆلۈپ بې-
رىلىگەنلىكتىن، بۇ جاينى «ئۇرچى» دەپ ئاتىشىمىسىمۇ كىشى-
قالغانىكەن.

قاشىبويى

بۇلاق سۇلىرىدىن ھاسىل بولغان تەبىئىي ئىقلىم بۇ
جاي بىلەن كۇيا يېزىسىنى ئايرىپ تۇرىدۇ. بۇ تەبىئىي
ئىقلىمنىڭ جەنۇب تەرىپىدىكى قاشىبويى بۇ جايدا ئەڭ
دەسلەپتە ئىچىلىپ تېرىلغۇ باشلانغان يەر بولغانلىقتىن،
بۇ مەھەللە قاشىبويى دەپ ئاتالغانىكەن، مەھەللە كىمىلىپ
كەتكەن ئايلانغاندىن كېيىنمۇ قاشىبويى دەپ ئاتالماقتا.
بۇ كەنتتە تۆت مەھەللە، 268 ئائىلە، 960 نوپۇس،
1721 مو تېرىلغۇ يەر بار.

قۇم رابات پاشىم قەدىمكى بۇتخانا ئىزى

(تارىختىن سۆز)

مەتكېرەم ئىسمائىل

مەزكۇر بۇتخانا ئىزى — قاراقاش ناھىيە زاۋا يې-
زىسىنىڭ غەربىدىن تەخمىنەن 15 كىلومېتىر يىراقلىقتىكى
قۇم بارىخانلىرى ئارىسىغا جايلاشقان بولۇپ، يەر يۈز-

دىن يېرىم مېتىرچە كۆتۈرۈلۈپ تۇرىدۇ. تەكشۈرۈشمۇز يەر ئۈستىدە كۆرۈنۈپ تۇرغان بۇ خارابە — بۇتخانا جىمىنىڭ يۇقىرى قىسمى بولۇشى مۇمكىن. شەرقتىن غەرب ئۇزۇنلۇقى 17 مېتىر، جەنۇبتىن شىمالغا 10 مېتىر، شەرق بۇرجەكتىكى بىر تامدىن ئېچىلىپ قالغان تام رەسىملىرى ئالاھىدە بولۇپ، تامنىڭ ھەر 20×15 سانتىمېتىر يېرىدىن كىچىك مىڭ بۇت سۈرىتى بار. قۇم كۆمۈپ تۇرغاچقا، رەڭلىرى ئەينەن ساقلىنىپ قالغان. يەر يۈزى گەجىدىن ياسالغان ئادەم چوڭلۇقىدىكى بۇتلارنىڭ پارچىلىرى چېچىلىپ ياتىدۇ. بەزى بۇت پارچىلىرىدىكى ئالتۇن ھەللىەر تېخىچە ئۆچمىگەن. بۇلارنىڭ ئارىسىدا يەنە يەمبېشى، رەڭلىك كۆپتۈرمە نەقىش قاتارلىق تامبېزەكلىرى تام رەسىم پارچىلىرى، سېغىز ۋە گەجىدىن ياسالغان كىچىك بۇتلارنىڭ باش، گەۋدە، پۇتلىرى بار. مەزكۇر خارابىنىڭ غەربىي جەنۇبىي تەرىپىدە كۆيدۈرۈلگەن ئۇستىخان پارچىلىرى، جەسەت كۈلى قاچىلانغان كوزا - كوزىك پارچىلىرى قاتارلىق نەرسىلەر چېچىلىپ ياتىدۇ. بۇتخانا خارابىسىنى مەركەز قىلغان 200 مېتىر دائىرە ئىچىدە ساپال پارچىلىرى، تۆمۈر رودىسى قاتارلىقلار ناھايىتى كۆپ. بۇ يەردىن يەنە كۆپلىگەن مىس پىسۇل (تاش دەۋرىنىڭ كەيپۈن مىس پۇلى)، مىس يىڭنە، ئسوق ئۇچ قاتارلىق مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى تېپىلدى. خارابەنىڭ دائىرىسى كەڭ بولۇپ، شەرقىي شىمال تەرىپىدە يەنە بەش يەردە كىچىك خارابە بار. بۇلارمۇ ئاساسەن بۇتخانا خارابىلىرى.

مەزكۇر خارابە ھەققىدە تارىخىي كىتابلاردا ھېچقا

داق مەلۇمات يوق. بۇ يەردىن تېپىلغان نەرسىلەردىن قا-
رىغاندا، تاڭ دەۋرىگە مەنسۇپ خارابە، دەپ قارالغان.

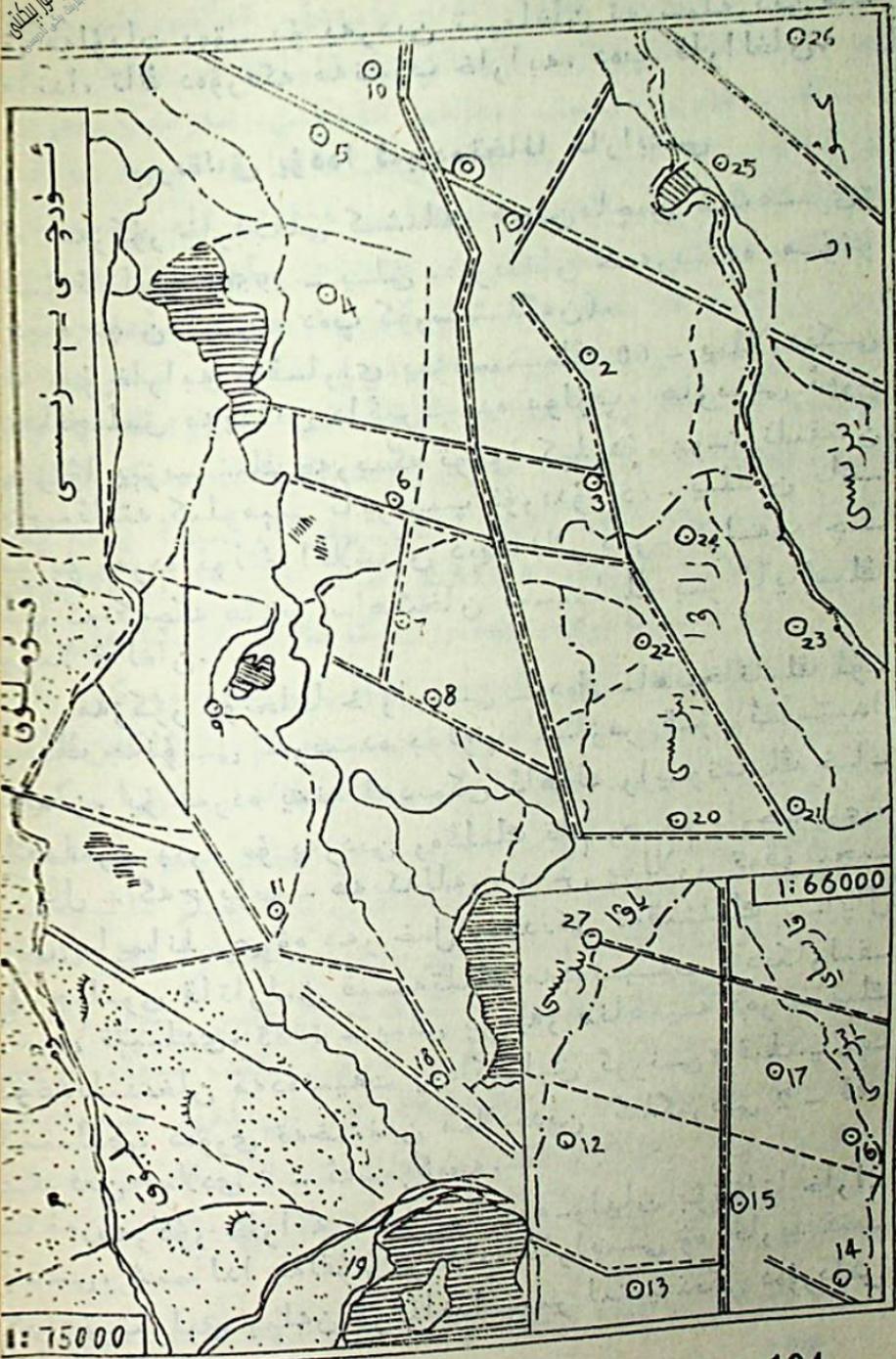
سېرىق بۇدا ئىبادەتخانا خارابىسى

مەزكۇر خارابىنى كىشىلەر «چىن ماچىن شەھىرى»
دەپمۇ ئاتايدۇ (1956 - يىلى سىزىلغان خەرىتىدە مۇشۇ
دا ئىرە «چىن ماچىن» دەپ كۆرسىتىلگەن).

بۇ خارابە ئاقساراي يېزىسىنىڭ 60 - يىللىرىدىكى
دېھقانچىلىق مەيدانى دائىرىسىدە بولۇپ، ھازىرقى ئور-
نى زاۋا يېزىسىنىڭ غەربىگە توغرا كېلىدۇ. بوستانلىقتىن
بەش-ئالتە كىلومېتر ئايرىلىپ تۇرىدۇ. 75 - يىلدىن باش-
لاپ بۇ يەردە ئولتۇراقلاشقان دېھقانلار بىر-بىرلەپ چى-
قىپ كەتكەچكە ھازىر ساھىبخان ئىسىملىك بىر ئايالنىڭ
ئويلا قالغان.

مەزكۇر بۇتخانا خارابىسى - دەل ساھىبخاننىڭ ئۆ-
يىنىڭ جەنۇبى تەرىپىدە بولۇپ، ھازىر قۇم ئاستىدا
قالغان. بۇ يەردە يەنە قەدىمكى ئاھالە رايونىنىڭ خا-
رابىلىرى بار. بۇ يەردىن رەڭلىك تام رەسىم پارچىلىرى،
ساپال - گەج بۇت - ھەيكەللەر، مىس پۇللار، توقۇمىچى-
لىق سايمانلىرى ۋە ھەر خىل رەڭدىكى نەقىشلىك ساپال
پارچىلىرى قاتارلىق قىممەتلىك مەدەنىيەت يادىكارلىق-
لىرى تېپىلدى. 1985 - يىلى بۇ يەر «ناھىيە دەرىجىلىك
قوغدىلىدىغان مەدەنىيەت يادىكارلىق ئورنى» قىلىپ بې-
كىتىلدى. دەۋرى تەخمىنەن مىلادىدىن ئىلگىرىكى 2 - ئە-
سىردىن مىلادى 9 - ئەسىرگىچە.

مەزكۇر خارابە جەنۇبىدا قۇم-رابات بۇتخانا خارابىسى،
شىمالدا بەلقۇم بۇتخانا خارابىسى ۋە ئارىلىقتىن
كى تېتىرلىق بىلەن قوشقاندا - بىر لىنىيىدىكى دەۋرداش
خارابىلاردۇر.

تۇرپىچى يېزىسى

مۇھەممەتئىمىن قۇربان، تۇرسۇنجان ناسىر

1958 - يىلىدىن باشلاپ بۇ جايعا «1 - ماي» (ھازىر - قى قاراقاش بازىرى)، «نۇرلۇق» (ھازىرقى كۇياي يېزىسى) «سەكرەش» (ھازىرقى ئاقساراي يېزىسى)، «جىددىي ئىلى - گىرلەش» (ھازىرقى زاۋا يېزىسى) گۇڭشېلىرى بىر نەچچە يۈز ئائىلىلىك دېھقانلارنى كۆچۈرۈپ ئولتۇراقلاشتۇرۇپ ئۆز ئالدىغا دېھقانچىلىق مەيدانى قۇردى. 1975 - يىلى پۈتۈن دېھقانچىلىق مەيدانى بىرلەشتۈرۈلۈپ «شەرق شامىلى» گۇڭشېسى تەسىس قىلىندى. بۇ يېڭى يۇرت زاۋايى - زىمىننىڭ تۇرپىچى دېگەن يېرىگە تۇتاش بولغانلىقى ھەم ئۇرپىچىنىڭ بىر قىسمى بۇ يېزىغا تەۋە قىلىنغانلىقتىن 1984 - يىلى بۇ يېزىغا «تۇرپىچى» دەپ نام بېرىلدى.

1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا بۇ يېزىدا 19 مەمۇرىي كەنت، 89 مەمۇرىي مەھەللىسى، 3049 ئائىلىسى، 16 مىڭ 625 نوپۇس، 30 مىڭ 209 مو تېرىلغۇ يەر بار. پۈتۈن يىلىلىق ئاشلىق مەھسۇلاتى 7 مىليون 922 مىڭ 281 كىلوگرامغا يېتىپ بۇلتۇرقىدىن %7.49 ئاشتى. پاختا (چىگىت - سىز) 435 مىڭ 813 كىلوگرامغا تۆۋەنلەپ، بۇلتۇرقىدىن 125 مىڭ 903 كىلوگرام كېمەيدى. يىلى مەھسۇلاتى 23 مىڭ 732 كىلوگرامغا مۇقىمدالدى، چارۋا 46 مىڭ 811 تۇياققا يېتىپ بۇلتۇرقىدىن %7.71 ئاشتى. كىشى بېشىغا توغرا كەلگەن يىلىلىق ئوتتۇرىچە كىرىم 488 يۈەن 50 پۇڭغا تۆۋەنلەپ بۇلتۇرقىدىن 98 يۈەن 50 پۇڭ ئازايدى.

ئۇرۇچى يېزىسىدىكى كەنت ناملىرى

⊙ ئۇرۇچى يېزىسىدىكى خەلق ھۆكۈمەتى

11. قاراقىر	1. بازار بويى
12. تېرەك بوستان	2. ئاۋات
13. يالغۇز ئوغۇل	3. ئۇرۇچى
14. تۈگمە نېپىشى	4. ئىسلام ئاۋات
15. سېغىزلىق	5. خۇشئاۋات
16. شېكەر قومۇش	6. مىللىە تىبىرىق
17. قاراڭغۇ توغراق	7. توغراق ئالدى
18. تاۋىغاز	8. چوكان جىلغا
19. شەرق شامىلى سۇ ئامبىرى	9. پادا ئېغىل
	10. ئۈجمىلىك

قوشنا يېزىلاردىن خەرىتىگە چۈشكەن كەنتلەر

- زاۋا يېزىسىدىن: 20. توپچا، 21. خۇمدان، 22. ئۇرۇچى
 23. قاشبويى، 24. بارامسۇيى
 كۇيا يېزىسىدىن: 25. ئاچچىغۆي، 26. ئاتئېغىل
 ياۋا يېزىسىدىن. 27. غاراللىق

بازار بويى

1920 - يىللاردىن ئىلگىرى بۇ كەنتنىڭ ئورنى يا
 ئۆت - چۆپلەر بىلەن قاپلانغان يايلاق ئىكەن. يېقىنقى
 ئەتراپتىكى كىشىلەر بۇ يەردىن قومۇش، يانتاق يىغىش
 لىدىكەن. شۇ يىللاردا ئۇرۇچى بىلەن كۇيا يېزىسىنى ئا
 رىپ تۇرىدىغان ھازىرقى ئېقىم بويىغا بارات ئاخۇن ئە
 سىملىك بىر كىشى نۇرغۇن جىگدە يېتىشتۈرگەنىكەن.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە كىچىككىمەنە بالىسىنى بىرگە ئې -
 لىمپ، قومۇش يىغىشتا مېڭىۋاتقان تۇرسۇن ئاخۇن پەتەك
 دېگەن كىشى بۇ يەردىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقاندا، ئۇنىڭ با -
 لىسى «جىگدە يەيمەن» دەپ تۇرىۋاپتۇ. تۇرسۇن ئاخۇن
 پەتەك ئەمدىلا تۆت تال جىگدە ئېلىپ تۇرۇشىغا، با -
 رات ئاخۇن دېگەن ئادەم يۈگرەپ كېلىپ: «سېنىڭ بۇ جىگدە -
 لەردە ھەققىڭ يوق، قولۇڭ بولسا سەنمۇ جىگدە سېلىپ،
 ئۆزۈڭنىڭكىنى يە» دەپ ئۇنى كەتكۈزۈۋېتىپتۇ. بۇ ئىش
 تازا ھار كەلگەن تۇرسۇن ئاخۇن پەتەك بىر نەچچە كۈن -
 گىچە دەممۇ ئالماي ئېرىق چېپىپ ھازىرقى بازار بويى
 كەنتىگە سۇ باشلاپ كەپتۇ ۋە نۇرغۇن جىگدە ھەم مېۋىلىك
 دەرەخلەرنى تىكىپتۇ، كېيىن ئۇ ئۆزىمۇ بۇ يەرگە كۆ -
 چۈپ كېلىپ ئولتۇراقلىشىپتۇ. يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن
 سالغان دەرەخلەر مېۋە بېرىپتۇ. ئېچىلغان يەرلەر كۆپ -
 ىمپ زىرائەتلەرمۇ تازا ئوخشاپتۇ. شۇنداق قىلىپ، بۇ
 يەرگە تۇرسۇن پەتەكنىڭ ئۇرۇق - تۇغقان ۋە يۇرتلۇقى -
 رىمۇ كۆچۈپ كەپتۇ ۋە «پەتەك» مەھەللىسىنى ھاسىل
 قىپتۇ.

1958 - يىلىدىن كېيىن كۇيا يېزىسىدىن نەچچە ئون
 ئائىلىلىك دېھقان بۇ يەرگە كۆچۈرۈلۈپ ئولتۇراقلاشتۇ -
 رۇلدى.

1974 - يىلى «شەرق شامىلى» گۇگۇشى تەسىس قى -
 لىنغاندا ئەزەلدىن يالغۇز ئوغۇل مازىرى يېزىسىدا قىزىپ
 كېلىۋاتقان بازار گۇگۇشى ئورگىنى يېنىغا يۆتكەپ كېلىن -
 دى. 1984 - يىلى بازار بويىغا ئورۇنلاشقانلىقى ئۈچۈن بۇ
 جاي «بازار بويى كەنتى» دەپ ئاتالدى.

1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدىكى ستاتىستىكىلىق مەلۇ -
 ماتقا ئاساسلانغاندا، بۇ كەنتتە ئالتە مەھەللە، 190 ئائى -
 لە، 946 نوپۇس، 1886 مو تېرىلغۇ يەر بار.

ئاۋات

ھازىرقى ئاۋات كەنتىنىڭ ئورنى ئىلگىرى چەككە تەڭ يايلاق ئىكەن. ئەپپۇز بەگ بۇ يايلاقنى ئوتتۇرىدىن كېسىپ، ئۆستەڭ قازدۇرۇپ يالغۇز ئوغۇل مازاردا يېنىدىكى چوڭ كۆلگە سۇ باشلاپ كەپتۇ. سۇ قەيىنچىلىك ھەل بولغاندىن كېيىن، نۇرغۇن بايلار، ئوتاقچىلار ئەپپۇز بەگدىن ئۆستەڭنىڭ ئىككى قىرغىقىدىكى يەرلەرنى سېتىۋېلىپ ئاۋات يۇرتقا ئايلاندۇرۇپتۇ. كىشىلەر بۇ جايىنى «ئاۋات يەر»، «مازار ئاۋات» ... دېگەندەك ناملار بىلەن ئاتاپ كەلگەنىمەن.

1984 - يىلى بۇ يەر «ئاۋات» كەنتى دەپ مۇقىمىدالدى.

1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا بۇ كەنتتە تۆت مەھەللە،

258 ئائىلە، 1194 نوپۇس، 1825 مو تېرىلغۇ يەر بار.

ئىسلام ئاۋات

ھازىرقى ئىسلام ئاۋات كەنتىنىڭ ئورنى ئەسلىدە ئەپپۇز بەگنىڭ مال باقىدىغان يايلىقى ئىكەن. كۇيا يېزا قاقلىق كەنتىدىن ئىسلام مارجان ۋەپۇرچاقچى يېزىسىدىن غۇجاخۇن خەلىپىتىم دېگەن ئىككى كىشى بىرلىشىپ بۇ يەردە يەر ئېچىپ ئىگىلىك تىكلەش ئۈچۈن بەگدىن 100 مو يەر سېتىۋاپتۇ. ئاندىن ھازىرقى «ھال ئام-پىسار» دىن شەرققە ئۈچ كىلومېتىر ئەتراپىدا ئۆستەڭ قېزىپ سۇ باشلاپ كەپتۇ. شۇنداق قىلىپ بۇ يەردە تەدرىجىي بىر يۇرت شەكىللىنىپتۇ. بۇرۇن «ئىسلام ئاخۇن ئاۋات» قىلىنغان يەرنى يەنى «ئىسلام ئاۋات» دەپ ئاتىلىپ قاپتۇ.

1958-يىلىدىن كېيىن بۇ يەرگە زاۋاپىزا باشاقچى كەنتى

دىن نەچچە ئون ئائىلەلىك دېھقان كۆچۈرۈپ ئولتۇراقلاشتۇرۇ

لۇپ، كۆچۈپ كىرگەن كەنتنىڭ نامى بىلەن «باشساقچى كەنت» دەپ ئاتىلىپ كەلگەنىدى. 1984- يىلى يەر ناملىرىنى مۇقىملاشتا يەنىلا ئىسلام مارجان دېگەن كىشىنىڭ تۆھپىسىنى كۆزدە تۇتۇپ، ئەسلىدىكى «ئىسلام ئاۋات» دېگەن نام ئەسلىگە كەلتۈرۈلدى.

ھازىر بۇ كەنتتە تۆت مەھەللە، 107 ئائىلە، 470 نوپۇس، 943 مو تېرىلغۇ يەر بار.

خۇشئاۋات

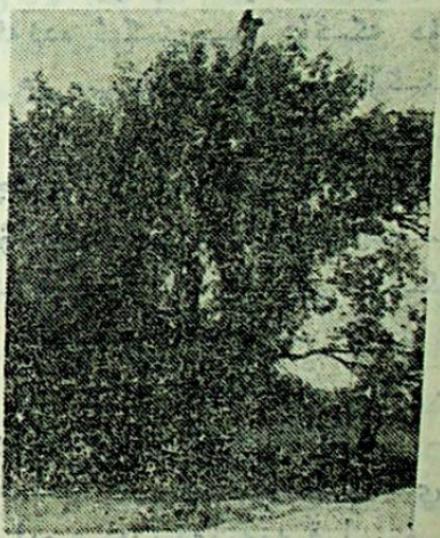
1926 - يىلى نىياز بەگ ھاجى دېگەن كىشى 70 - 80 نەپەر ئەمگەكچى بىلەن ئۆستەڭ قېزىپ، ھازىرقى قوشئاۋات كەنتىنىڭ ئورنىغا كەلگەندە ئېگىز بىر دۆڭگە دۇچ كەپتۇ. ئەمگەكچىلەر قاتتىق ھېرىپ كەتكەچكە بۇ دۆڭنى يېرىشقا ماغدۇرى يەتمەپتۇ. ئاخىر بارات موللام دېگەن كىشى ئاشۇ ئەمگەكچىلەر ئىچىدىن 20 نەپەر ياشنى تاللاپ، ئۇلارغا ئۆزىنىڭ بورداۋاتقان قويىنى كاۋاپ قىلىپ يېگۈزۈپتۇ. ئاندىن ئۆزى باشلامچى بولۇپ ھېلىقى دۆڭگە تۇتۇش قىپتۇ. بىر نەچچە كۈن قەيسەرلىك بىلەن ئىشلىش ئارقىلىق ئاخىر دۆڭنى يېرىپ سۇ ئۆتكۈزۈپتۇ. بۇنىڭ شەرىپى ئۈچۈن نىياز بەگ ھاجى ئەمگەكچى يەگىتلەرگە بىر كېچە مەشرەپ قىلىپ بېرىپتۇ ۋە ئەمدى «جاڭگال ئاۋات بولىدىغان بولدى» دەپ تەنتەنە قىلىپتۇ. كېيىن دېگەندەك جاڭگال ئاۋات بولۇپ يۇرت شەكىللىنىپتۇ. ئېرىقنىڭ ئىككى تەرىپىدىكى يۇرتلارنى كىشىلەر «قوشئاۋات» دەپ ئاتىشىپ كەپتۇ. ئەمما، ئارىدىن ئۇزۇن ئۆتمەي قۇم - بوران ھەم قۇرغاقچىلىقنىڭ ھۇجۇمى بۇ يېڭى يىشىلىقنى چۆل - جەزىرگە ئايلاندۇرۇۋەتتۇ.

1958 - يىلىدىن باشلاپ بۇ يەردە چولنى بوستانلىق ئايلاندۇرۇش جەڭى قايتىدىن باشلىنىپ كەتتى. 1975 - يىلىغىچە «نۇرلۇق» گۆڭشەپسىنىڭ دېھقانچىلىق مەيدانى ۋەلىكىدە، 1984 - يىلىغىچە «شەرق شامىلى» گۆڭشەپسىنى تەۋەلىكىدە بولدى. 1984 - يىلى بۇ كەنتنىڭ نامىنى تېخىمۇ يېقىملىق ئاڭلىنىشى ئۈچۈن «خۇشئاۋات» دە مۇقىمئالدى.

ھازىر بۇ كەنتتە بەش مەھەللە، 207 ئائىلە، 33 نوپۇس، 1805 مو تېرىلغۇ يەر بار.

بىر مازارغا ئۈچ نەزەر

خۇشئاۋات كەنتىدىكى بىر قەدىمكى مازار بار. بۇ مازارنى بەزىلەر «قىلىچى قان»، يەنە بەزىلەر «قىلىچى قان» دېيىپ ئاتايدۇ. «قىلىچى قان» مۇئەسسەسەسى «قىلىچى قان» مۇئەسسەسەسى، «خېلىچىخان» دېيىپ ئاتايدىغانلارمۇ بار. «قىلىچى قان» دېيىپ ئاتايدىغانلار بۇر ئايەتنى ئا

ساس كەلتۈرىدۇ: ناھايىتى قەدىمكى زامانلار ئىلگىرى بۇ يەردە كاتتا بىر شەھەر بولغانىكەن. بۇ شەھەرنىڭ پادىشاھى پۇقرالىرىغا، پۇقرالىرى پادىشاھقا سادىق ئىكەن. شۇڭا كۆڭۈللەر خاتىرجەم، تۇرمۇش پاراۋان، يۈرت - مەھەللە ئاۋات ئىكەن. كۈنلەرنىڭ بىرىدە يات بىر مەھلىكە تىنىل تۈمەنلىگەن لەشكەرلىرى ئۇشتۇمتۇت كېلىپ بۇ شەھەرگە

ھۇجۇم قىلىپتۇ، تەييارلىقىمىز تۇرغان بۇ شەھەر خەلقىنى قىرىپ - چېپىپ ئېرىتلاپ قان ئاققۇزۇپتۇ. بۇ شەھەرنىڭ پادىشاھى دەرغەزەپ بولۇپ ئېتىغا مېنىڭمۇ - دە، ئىككى غۇلاچ قىلىچىنى ئوينىتىپ يا ئۆلۈم يا كۆرۈم، دەپ قايتۇر- ما ھۇجۇمغا ئۆتۈپتۇ. قىلىچىنى بېرىپ قېتىم ئايلاندۇرۇشتا بەش- ئالتە دۈشمەننىڭ بېشىنى تېنىدىن جۇدا قىپتۇ. پا- دىشاھنىڭ باتۇرلۇقىنى، قىلىچىنىڭ ئۆتكۈرلىكىنى، ئېتى- نىڭ ئۇچتۇرلۇقىنى كۆرگەن دۈشمەنلەر پاتىپاراق بولۇپ قېچىپتۇ، پادىشاھ بىر كېچە - كۈندۈز توختىماي جەڭ قى- لىپ تاجاۋۇزچىلارنى تامامەن چېكىندۈرۈپتۇ، پادىشاھ ھې- رىپ - تالچىقىم كەتكەنلىكتىن ئوردىغا كېلىپلا يىقىلىپ جان ئۇزۇپتۇ. شەھەر خەلقى پادىشاھنى قىلىچى بىلەن بىللە دەپنە قىلىپ كاتتا قەبرىە ياساپ قىرىق كېچە - كۈندۈز مۇسەپەت تۇتۇپتۇ. «قىلىچى قان» دېگەن بۇ مازار ئە- نە شۇ قىلىچى قانغا بويۇلۇپ كەتكەن پادىشاھنىڭ قەبرى- سى ئىكەن.

بۇ مازارنى «قىلىچ - قالقان» دەپ ئاتايدىغانلار بۇ- داق بىر رىۋايەتكە ئاساسلىنىدۇ: بۇرۇنقى زاماندا بۇ يەرلەر كاتتا شەھەر بولۇپ، ھۈنەردە كامالەتكە يەتكەن بىر تۆمۈرچى ئۈستام ياشىغانىكەن. خوتەن شاھى زاۋا يېزى- مىنىڭ قوغان دېگەن يېرىگە لەشكەر توپلاپ، تاجاۋۇز قىلىپ كەلگەن دۈشمەن قوشۇنلىرىغا قارشى قانلىق جەڭ قىلىپتۇ. ئۆتۈمۈرچى خوتەن لەشكەرلىرىگە ياراملىق قىلىچ- قالقانلارنى ياساپ بېرىپتۇ. خوتەن لەشكەرلىرى قىلىچ بىلەن ھۇجۇم قىلىپ قالقان بىلەن قوغدىنىپ جەڭدە غە- لىمە قازىنىپتۇ. خوتەن شاھى تۆمۈرچىنىڭ تۆھپىسى ئۈ- چۈن ئۇنىڭغا خوتەننىڭ قىلىچ - قالقىنى دەپ نام بېرىپتۇ. بۇ مازار ئەنە شۇ تۆمۈرچىنىڭ قەبرىسى ئىكەن. يىللارنىڭ

ئۆتۈشى بىلەن «قىلىچ-قالقان» دېگەن ئاتالغۇ كىشىنىڭ
 نىڭ تىلىغا «قىلىچخان» دەپ سىڭىپ قاپتۇ.
 «خېلىچخان مازىرى» دەپ ئاتايدىغانلار بۇ رىۋايەتنى
 دەلىل كەلتۈرىدۇ: ئۇزاق زامانلار ئىلگىرى بۇ يەر
 كاتتا شەھەر بولغانىكەن، بۇ شەھەردە لوتمان ھېكىم ئىسىم
 لىك كامالەتكە يەتكەن بىر تېۋىپ ياشايدىكەن. ئۇنىڭ سەككىز
 ياشلىق ئوغلى تامغا مىنىپ ئولتۇرۇپ پادىشاھنىڭ ئاتى
 مىنىپ مېڭىشلىرىنى دورايدىكەن، پادىشاھنىڭ تەلەپپۇز
 بىلەن «گۇناھكار» لارنى قامچىلاشقا، دارغا ئېسىشقا بۇ
 رۇيىدىكەن. ئۇنىڭ ئەينەن قاملاشتۇرۇپ دورا شىلىرى چوڭ
 كىچىك ھەممەيلەننى كۈلدۈرىۋېتىدىكەن. بىر چېقىمچە
 پادىشاھنى بۇ ئىشتىن خەۋەرلەندۈرۈپ قويۇپتۇ، ئاچچىق
 قايناپ - تاشقان پادىشاھ جاللاتلىرىنى بۇيرۇپ دورامچە
 بالىنى باغلىتىپ كەلتۈرۈپتۇ. پادىشاھ بالىغا بىر قانچە
 راپلا «دادىسى ئۈگەتمەسە بۇ بالا مېنى دورا شىنى نەدىن
 بىلسۇن» دەپ ئويلاپتۇ - دە، بالىنى قويۇۋېتىپ، ئۇنىڭ
 دادىسىنى ئوتتۇزگەز چوڭقۇرلۇقتىكى زىندانغا تاشلاشنى
 بۇيرۇپتۇ.

ئۇن نەچچە يىلدىن كېيىن پادىشاھقا كېسەللىك چاچ
 لىشىپتۇ. ئون سەككىز مىڭ ئالەمدىكى داڭلىق تېۋىپلارغا
 كۆرۈنۈپ ئالتۇندىن قىممەت دورىلارنى يەپ بىر نەچچە
 يىل داۋالانغان بولسىمۇ كېسىلى شىپالىق تاپالماپتۇ. پادىشاھ
 ھاياتتىن ئۈمىدىنى ئۈزۈپ ئەزرائىلنى كۈتۈپ ياتقان
 كۈنلەرنىڭ بىرىدە بىر قېرى ۋەزىر:
 — تەقىمىر، ھېكىمى لوتمان ئىسىملىك بىر تېۋىپنى
 زىندانغا تاشلىغان ئىدىلە، شۇ كىشى ئۆلۈپ كەتمىگەن
 بولسا ھايات شامىلىرى شوخلىنار ئىدى، دەپتۇ. پادىشاھ
 سۈرۈشتۈرۈپ بىر قېرى جاللاتنىڭ ئەسلىشى بىلەن ھېچ

كىمى لوقماننىڭ قايسى زىندانغا تاشلانغانلىقىدىن خە-
ۋەر تېپىپتۇ. پادىشاھنىڭ تاپشۇرۇقى بىلەن خانىش بىر-
نەچچە خىزمەتچىنى ئەگەشتۈرۈپ كېلىپ ھېلىقى زىندان-
نىڭ تۈڭلۈكىدىن قارىغۇدەك بولسا ئۆلۈك دېسە تىرىكتەك،
تىرىك دېسە ئۆلۈكتەك بىر بوۋاي تىزىنى مەيدىسىگە تې-
گىپ ياتقۇدەك. خانىش شۇ تاش بىلەن زىندانغا چۈشۈپ بو-
ۋاينىڭ ئالدىغا كېلىپ :

— ھېكىمى لوقمان دېگەن تېۋىپ ئۆزلىرىمۇ؟ - دەپ
سورايتۇ. ئۇ كىشى كۆزىنىمۇ ئاچالماي، ئاڭلىنار - ئاڭ-
لانماس ھالىسىز ئاۋازى بىلەن :

— مەن شۇ، - دەپتۇ. خانىش زۆرۈرىيەتنى سۆزلەپ ئۇ-
نىڭ رازىلىقىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، خىزمەتچىلىرىگە :
— بۇ كىشىنى كۆتۈرۈپ ئوردىغا ئېلىپ بېرىڭلار، -
دەپتۇ.

— ياق، - دەپتۇ ھېكىمى لوقمان، - مەن بەكمۇزەئىپ-
لىشىپ كەتتىم، قەيىرىمنى تۇتساڭلا شۇيېرىم بەدىنىمدىن
ئاچراپ كېتىدۇ.

— قانداق قىلىمىز ئەھمىيەت؟ - دەپ سورايتۇ خانىش
ۋە ئۇنىڭ تەلپىگە ئاساسەن ئون تۆت ياشلىق ئىككى قىز-
نى ئۇنىڭ ئوڭ ۋە سول تەرەپلىرىگە تېگىپتۇ، بىر دەمدىن
كېيىن بۇ ئىككى قىز ئۆلۈپ ھېكىمى لوقماننىڭ بارماق-
لىرى ھەرىكەتكە كەپتۇ. يەنە ئون تۆت ياشلىق ئىككى
قىزنى ھېكىمى لوقماننىڭ ئالدى - ئارقا تەرەپلىرىگە تې-
گىپتۇ. بىر دەمدىن كېيىن بۇ ئىككى قىزمۇ ئۆلۈپ ھېكىمى
لوقمان كۆزىنى ئېچىپتۇ. بۇ ئىش ئون قېتىم تەكرارلىنىپ
يىگىرمە قىز ئۆلگەندىن كېيىن ھېكىمى لوقمان ماغدۇرغا
كىرىپ تۇرۇپتۇ ۋە ئون تۆت ياشلىق قىزدىن يەنە بىرنى
كەلتۈرۈشنى تەلەپ قىپتۇ، خانىش خېلىچىخان ئىسىملىك

ئون تۆت ياشلىق بىر قىزنى، شەرتىدىن چۈشۈرۈپتۇ. لىچىخان شوتىنىڭ تۆۋەن بالدىقىغا دەسسەپ تۇرۇپ قولىنى بوۋايغا ئۈزىتىپتۇ، بوۋاي قىزنىڭ قولىنى تۇتىما دەپ بىر قەدەم يېقىنلاپتۇ، قىز بىر بالداق ئېگىزگە چىقىپ يەنە قولىنى ئۈزىتىپتۇ. ھېكمى لوقمان قىزنىڭ قولىنى تۇتۇشقا ئىنتىلىپ شوتىغا دەسسەپ بىر بالداق ئېگىزلەپتۇ. قىز يەنە بىر بالداق ئېگىزلەپ قولى سۇنۇپتۇ. شۇنداق قىلىپ خېلىچىخانغا ئەگىشىپ ھېكمى لوقمان زىنداندىن چىقىپتۇ - دە، قىزنىڭ قولىنى تۇتۇپ ھېكمى ئوردىغا كەپتۇ، شاھ ئالدىغا كىرگەندە خېلىچىخان ماغدۇردىن كېتىپ يىقىلىپتۇ ۋە شۇ ئان جان ئۈزۈپتۇ. ھېكمى لوقمان قىزلاردىن ئۆتكەن قۇۋۋەت بىلەن جىسمانىي ۋە زېھنىي كۈچى تولۇقلىنىپ 30 ياشلىق قىران دەۋرىگە يېتىپتۇ. ئۇ بىر نەچچە كۈن ئىچىدە شاھنى داۋالاپ ساقايتىپتۇ. شاھ ھېكمى لوقماننى ماغدۇرلاندىرۇش ئۈچۈن جېنىدىن ئايرىلغان خېلىچىخان قاتارلىق قىزلارنى كاتتا داغدۇغا، چوڭقۇر تەزىيە بىلەن بۇ يەرگە دەپنە قىلغانىكەن، شۇڭا بۇ مازار «خېلىچىخان» دەپ ئاتالغانىكەن.

×

×

يۇقىرىدىكى ئۈچ خىل رىۋايەتتە «... بۇ يەردە كاتتا بىرشەھەر بولغانىكەن» دېگەندىن ئىبارەت بىر ئورتاقلىق بار. بۇ ئورتاقلىق بىلەن خۇشئاۋات ① كەنتىنىڭ زېمىنىدە كوزا سۇنۇقلىرى، چىرىسىپ كەتكەن ئادەم سۆڭەكلىرى، ئۇچرايدىغانلىقىنى بىرلەشتۈرگەندە قەدىمكى بىر زامانلاردا بۇ يەرنىڭ ئادەم-زات ماكانى بولغانلىقىنى قەيىت قىلغىلى بولىدۇ.

① بۇ كەنت 1958 - يىلىدىن باشلاپ پەيدا بولغان 35 يىللىق تارىخقا ئىگە يېشى يۇرت.

مىللەت ئېرىق

ئۇرپى يېزىسىنىڭ غەربى جەنۇب تەرىپىدە «مىل-
لەت ئېرىق» دەپ ئاتىلىدىغان بىر كەنت بار. بۇ غەلىتە
ئاتالغۇ قانداق كېلىپ چىققان؟ 1947 - يىلى زاۋا يېزى-
زىسىنىڭ خۇمدان كەنتىدىكى دېھقانلار ئېرىق چېپىۋېتىپ
كۆمۈلۈپ قالغان ياغاچ قوغاچنى ئۇچرىتىپتۇ. بىر نەچ-
چە يىل قوغاچنى كۆتۈرگەنمىكەن، قوغاچنىڭ ئۈستۈنكى يې-
رى ئاچرىلىپ چىقىپتۇ، ئاستىنقى يېرىمىدا بىر جەسەت-
نىڭ ياتقانلىقىنى كۆرۈپ، كىشىلەر چۆچۈپ كېتىشىپتۇ.
جەسەت كىمكىز قالپاق، يوڭ توقۇلمىدىن تون كىيگەن بىر
ئەركىشى ئىكەن. ئۇنىڭ يېنىدا قىلىچ، ئوقيا، كۈمۈش
جام بار ئىكەن (ياشاغانلارنىڭ ئېيتىشىچە بۇرۇنقى زامان-
لاردا بۇ يەردە قانلىق جەڭ بولغانىكەن). كىشىلەر بۇجە-
سەتكە قاراپ:

— بۇ بىزنىڭ مىللىتىمىزدىن ئەمەسكەن.
— باشقا بىر مىللەتنىڭ ئادىمى ئىكەن، قايسى
مىللەتتىن بولغىدى؟ دېيىشىپتۇ. ۋاقىت ئۆتكەنسەرى:
— بىزنىڭ ئېتىزىمىزغا مىللەت ئېرىقىمىزدىن سۇ
كېلىدۇ.
— مىللەت ئېرىقىمىزنىڭ قېشىمىنى ئېگىزلىيدىغان
بولدۇق.

— مىللەت ئېرىقىمىزنىڭ بويىغا چىرىم سالمايمىز، دې-
گەندەك گەپلەر بىلەن «مىللەت ئېرىقى»
دېگەن ئاتالغۇ كىشىلەر تىلىغا
ئۆزلىشىپ قاپتۇ. خۇمدان كەنتىنىڭ ئايىغى يانتاق-قو-
مۇشلار ئۆسكەن بىپايان قۇملۇق ئىدى. 1959 - يىلى
«جىددىي ئىلگىرىلەش» گۇڭشېسى (ھازىرقى زاۋا يېزىسى)

دېھقانلارنى بۇ يەرگە يۆتكەپ كېلىپ ئالتە دادۇيدىن كىب تاپقان دېھقانچىلىق مەيدانى قۇردى. خۇمدان كىمىدىكى «مىللەت ئېرىق» نىڭ داۋامىنى چېپىمىسۇ باش كېلىپ، بۇ ئېرىقنى يەنىلا «مىللەت ئېرىق» دەپ ئاتىدى. 1975 - يىلى بۇ دېھقانچىلىق مەيدانى «شەرق شامىلى-گۇڭشېسىغا تەۋە قىلىندى. 1984 - يىلى بۇ كەنت ئا ئېرىقنىڭ نامى بىلەن «مىللەت ئېرىق كەنتى» دەپ تالدى.

ھازىر بۇ كەنتتە ئالتە مەھەللە، 120 ئائىلە، نوپۇس، 1518 مو تېرىلغۇ يەر بار.

پادا ئېغىل

بۇرۇن بۇ يەر بايلارنىڭ مال باقىدىغان يايلىقى كەن. شۇ چاغدىكى بايلاردىن بىرسى ھازىرقى «پادا ئېغىل» كەنتىنىڭ ئورنىغا بىر ئېغىل تىككەن بولۇپ، جاڭگالغا ئوتۇن، يۇلغۇنغا بارغانلار بۇ جايدا دەم ئېلىپ ئۆتىدىكەن. كېيىنچە بۇ يەردە كەنت ھاسىل بوپتۇ ۋە ئا ئېغىلنىڭ نامى بۇ كەنتكە ئىسىم بولۇپ قاپتۇ.

ھازىر بۇ كەنتتە ئالتە مەھەللە، 192 ئائىلە، نوپۇس، 1875 مو تېرىلغۇ يەر بار.

ئۈجمەلىك

1958 - يىللىرى بۇ يەرگە تۇنجى قېتىم كۆچۈرۈلۈپ ئولتۇراقلاشتۇرۇلغان ئەمگەكچىلەر، قاسىم سايىت ئىسىملىك بىر ئادەمنىڭ مەسئۇلىيىتىدە كەنتنىڭ ھەممە يەرلىرىگە دېگۈدەك ئۈجمە تىككەنىكەن. مۇشۇ ئالاھىدىلىككە ئ

ساسەن بۇ يەر ھازىرغىچە «ئۈجمىلىك» دەپ ئاتىلىپ كەلمەكتە.

ھازىر بۇ كەنتتە تۆت مەھەللە، 187 ئائىلە، 911 نوپۇس، 1631 مو تېرىلغۇ يەر بار.

(بازار بويى، خۇشئاۋات، ئىسلام ئاۋات، ئاۋات، ئۈجمىلىك قاتارلىق كەنتلەرنىڭ ماتېرىياللىرىنى ئۆز-ئارا بىر يېزا بازار بويى كەنت چەمبەر مەھەللىسىدىكى 90 ياشلىق ھېيت روزى سۆزلەپ بەردى).

تېرەك بوستان

بۇ يەرگە 1958 - يىلدىن كېيىن قاراقاش بازارلىق ھۆكۈمەتكە تەۋە نەچچە ئون ئائىلىلىك دېھقان كۆچۈرۈپ ئولتۇراقلاشتۇرۇلغان. ئۇلار قىسقىغىنە بىر نەچچە يىل ئىچىدىلا كۆپلەپ تېرەك سېلىپ بوستانلىققا ئايلاندۇرغان بۇ يۇرت «تېرەك بوستان» دەپ ئاتالغان. بۇ نام ھېلىغىچە بۇ يەرنىڭ ئىسمى بولۇپ كەلمەكتە.

ھازىر بۇ كەنتتە تۆت مەھەللە، 90 ئائىلە، 433 نوپۇس، 1263 مو تېرىلغۇ يەر بار.

يالغۇز ئوغۇل

رېۋايەت قىلىدۇلەر -
كى، ھەزرىتى ئەلى -
نىڭ ئوغلى ئىمام مۇ -
ھەممەت ھەنىپىيە ئە -
مەل تالىشىش ۋە مەز -
ھەپ قىرغىنچىلىقىدىن
بىزار بولۇپ شاھلىق -
تىن ۋاز كەچتى. ئۇ
دەككىنى تاشلاپ ئا -

نەمىسى بۇۋى ھە نەپە خېنىم بىلەن تاغقا چىقىپ كەتتى
 ئۇ مەرتا ① نى شەرتا ② غا ئۆزگەرتىشنى چەك
 قىلىپ نەچچە يۈز شەھەر خەلقىنى ئىمانغا كەلتۈرگەندە
 مۇ ئۇلۇغ ئىش دەپ ھېسابلايتتى. شۇڭا ئۇ پۇقرالار
 باشلامچىلىق قىلىپ تاغلار ئارىسىدىكى چىلىغىلاردا ئېرى
 ئۆستەك قېزىپ يەر ئاچتى، كاتتا ئاۋات شەھەر - يۇرتتا
 نى بىنا قىلغاندىن كېيىن پۇقرالار بىلەن خوشلىشىپ
 يەردىن ئايرىلدى. ئۇ بارغانلىقى يېرىدە يەر ئېچىپ چ
 كۆكەرتىپ نەچچە ئون يىلدىن كېيىن دۇۋا ③ دەرياسىنى
 بويىغا كېلىپ قالدى. قارىسا دەريا سۈيى شارقىراپ - ئۆ
 كەشەپ ئېقىۋېتىپتۇ. ئۇ شاخ - قومۇشلاردىن كەپە ياسا
 ئانىسى بىلەن ماكانلاشتى. ئۇ كېچىدە ئانىسىغا ھەم
 بولۇپ ئۇخلايتتى، ئەتىگەندە قورسىقىنى تويغۇزۇپ پىيا
 ما ④ چۆللۈكىگە بېرىپ يەر ئاچاتتى، چۈشتە، كەپىگە كېلى
 غىزالانغاندىن كېيىن يەنە يەر ئاچقىلى كېتەتتى. كۈنلە
 مۇشۇنداق ئۆتۈۋەردى.

بىر كۈنى ھاۋا تونۇردەك قىزىپ كەتتى. ئىمام مۇھەممە
 ھە نەپە بىر كۈنى ئېغىر ئەمگەك قىلىپ ھېرىپ كەتكەنلىكى
 تىن چۈشلۈك غىزاغا كەپىگە بارغۇسى كەلمەي توغراق تۈ
 ۋىدە سايىداپ ئولتۇردى. ئوغلىنىڭ چۈشلۈك غىزاغا كە
 ۋىگەنلىكىدىن ئەنسىرەپ قالغان بۇۋى ھە نەپە خېنىم بى
 ئاياقتا ئاش، بىر قاپاقتا سۇ كۆتۈرۈپ بىر بېسىپ - ئىككى
 بېسىپ، ئوغلىنىڭ يېنىغا بېرىپ قالدى. ئىمام مۇھەممە
 ھە نەپە تولىمۇ ھايالىق يىگىت ئىدى. كۆڭلىكىنى سېلىۋ
 تىپ ئىشتانچاق ئولتۇرغانلىقتىن ئانىسىغا يېرىم يالىڭا

① تېرىلمىغان ئۈنۈمىز يەر، ② مۇبەت باغ - ئېتىزلىق، ③ كۆمۈ
 ناھىيىسىگە قاراشلىق تاغلىق يۇرت، ④ كۆمىغا قاراشلىق يۇرت.

كۆرۈنۈپ قالغانلىقىغا قاتتىق خىجىل بولۇپ بەدەر قانچى.
ئانىسى ئۇنى:

— ۋاي بالام توختاڭ، دەپ قوغلاۋەردى. ئىمام مۇ-
ھەممەت ھەندىپە قاچا - قاچا ھېرىپ ھالىدىن كەتكىلى ئاز
قالدى. كەينىگە قارىسا ئانىسى قوغلاپ كېلىۋېتىپتۇ. ئۇ
ئانىسىغا قاراشتىن ئەيمىنىپ توختىماي يۈگرەۋەردى. قە-
دەم ئالغۇچىلىك ھالى قالغاندا دۇئاغا قول كۆتۈرۈپ:
— ئەي ئاللاننىڭ زېمىنى، ماڭا ئىچ ئاغرىتىپ قوي-
نۇڭنى ئاچ! - دەپ ئىلتىجا قىلدى. ئۇنىڭغا رەھىمى كەلگەن
زېمىن ئىككىگە يېرىلىپ چاڭ بولدى. ئىمام مۇھەممەت ھە-
ندىپە چاڭ ئىچىگە ئۆزىنى تاشلىدى. زېمىن بىر تەۋرە پىلا
تۇتمىشپ قالدى. بۇۋى ھەندىپە خېنىم ئوغلىنىڭ قەبرىسى-
نى ياسىدى ۋە قەبرىە يېنىدا بىر نەچچە ئاي يىغلاپ - قاق-
شاپ جان ئۈزدى. كىشىلەر ئىمام مۇھەممەت ھەندىپىنىڭ
يالغۇز ئوغۇل ئىكەنلىكىنى نەزەردە تۇتۇپ، ئۇنىڭ قەبرى-
سىنى «يالغۇز ئوغۇل مازىرى» دەپ ئاتىدى. ھازىرمۇ بۇ
مازارنىڭ يېنىدا مىڭدەك كىشى ناماز ئوقۇيالايدىغان كو-
نا غېرىبانە خانىقا بار. بۇ مازاردىن شىمال تەرەپكە
بەش - ئالتە يۈز مېتىرغىچە ماڭسا بۇۋى ھەندىپە خېنىمنىڭ
مازىرىغا كەلگىلى بولىدۇ. بۇ قەبرىلەرنىڭ ئۈستىدىكى
قۇرۇپ كەتكەن قومۇشلار، ئېگىز خادىلارغا چىكىپ قويۇل-
غان قىزىل، يېشىل، كۆك... رەڭلىك لاتىلار كىشىگە غېرىپ-
لىق - مىسكىنلىك ھىس قىلدۇرىدۇ.

بۇ رىۋايەتتىن ئەجدادلىرىمىزنىڭ ئەزەلدىن بوزيەر
ئېچىپ يېڭى يۇرتلارنى بىنا قىلىشنى ئۆزلىرىنىڭ مۇقەد-
دەس تارىخىي بۇرچى دەپ قارىغانلىقىنى كۆرۈۋالغىلى
بولىدۇ.

بۇ مازارنىڭ ئەتراپىدا قانداق بولۇپ 1525 مو تې-

رىلىغۇ يېھرى، 885 نوپۇسلۇق 261 ئائىلىسى بار ① «يايال»
 ئوغۇل كەنتى» بارلىققا كېلىپ قالدى؟

بۇ سوئالنىڭ جاۋابى ئۈچ-
 بۇ مازارنىڭ 16 - ئەۋلادىيە
 نىياز باقى قارىمىنىڭ ئەسلىمى
 سىمىنى كىتابخانلارغا ئەينى
 ھەدىيە قىلىمەن. (مەن ئۇنىم
 بىلەن ئېگىز قېرى تېرەكلەر قور
 شاپ تۇرغان چوڭ كۆل بويىم
 پاراڭلاشتمەن.)

— مەن مۇشۇ كۆل بويىدا تۇ
 غۇلۇپ ياشاپ 74 ياشقا كىردىم، - دەپ گېپىنى باشلىدى
 ئۇ، - بۇ كۆل كولىمىشتىن بۇرۇن داداملار ۋە تاۋاپچىمىلا
 يىراقتىن سۇ توشۇپ كېلىپ ئىچكەنمىكەن. ئېشەككە قاپاق
 لارنى ئارتىپ ئەتىگەندە يولغا چىقسا چۈش - پېشىن بىر
 لەن قايتىپ كېلىدىكەن. ئۇزاق زامانلاردىن بۇيان پەي
 شەنىيە كۈنلۈكتە يىراق - يېقىن يۇرتلاردىن كەلگەن ئەر-
 ئايال تاۋاپچىلار مازارلارنىڭ ئەتراپىدىكى خانىقا - گە
 مىلەردە تۈنەيتتى. ② مەن ئەقلىمگە كەلسەم جۈمە كۈنلۈك
 تە كۆل بويىدا سايىدايدىغان، سۇ ئىچىپ، غىزالىنىدىغان
 لار بىر نەچچە يۈزگە يېتەتتى. يىللار ئۆتكەنسېرى يېقىن
 يۇرتلاردىن بىر نەچچە ناۋاي، باققال، ساتمراشلار كېلىپ
 ھۈنەر قىلغانلىقتىن كۆلىنىڭ بويىدا «جۈمە بازىرى» پەي
 دا بولۇپ قالدى. 1975 - يىلدىن باشلاپ بۇ بازارنىڭ ۋاق
 ىتى پەيشەنبىگە ئۆزگەرتىلىپ ئورنى ئۇرچى يېزىلىق ھۆ

① 1991 - يىل ئاخىرىدىكى سانلىق مەلۇمات.

② تۈنەش - كېچىدە ئۇخلاشماي سۈرە - ئايەتلەرنى ئوقۇپ تاللاپ يورۇتۇش

كۈمەت ئورگىنىنىڭ يېنىغا يۆتكەلدى.

— دادامنىڭ ئېيتىشىچە،— نىياز باقى قارىم ئەسلىمىنى داۋام قىلدى،— قاراقاش ئامباللىق ① بولۇشتىن ئۈچ يىل بۇرۇن ئەپرۇز بەگ دېگەن كىشى ھاشار باشلاپ كېلىپ بۇ كۆلنى چاپتۇرغان ھەم زاۋا يېزىسىنىڭ ئۆتەڭ دېگەن كەنتىدىن ئېرىق چاپتۇرۇپ كېلىپ بۇ كۆلنى تۇنجى قېتىم سۇغا تولدۇرغانىكەن. مەن ئون ياش ۋاقتىمدا بۇ ئەتراپتا ئون نەچچە يىللىقچى ② تېرىقچىلىق قىلاتتى. قۇم — بوران ۋە قۇرغاقچىلىق ئاپىتى كەينى — كەينىدىن يۈز بېرىپ زىرائەتلەر قۇرۇپ ئېتىمىز — ئېرىقلار قۇمغا كۆۈلۈپ كەتكەنلىكتىن ئۇلارمۇ يۇرتلىرىغا چىقىپ كەتكەندى. بەزى يىللىرى بۇ كۆلگە بىر قېتىممۇ سۇ باشلىغىلى بولماي، كۆلنىڭ تېگىنى كولاپ سىزىندى سۇنى ئىسچە تەتۈق. شېڭ شىسەي زامانىغا كەلگەندە ئۇرىچى دېگەن يۇرتتىن يۈسۈپ بەگ ھاجى دېگەن كىشى نەچچە يۈز ھاشارنى ئىشقا سېلىپ ئېرىق چېپىپ سۇ باشلاپ كەلدى. ئېرىقنى بىر ئېگىز قۇملۇقتىن ئۆتكۈزۈش ئۈچۈن 100 ھاشار بىر ھەپتە كەتمەن چاپقاندى. ئۇلارمۇ ئىككى — ئۈچ يىل تېرىقچىلىق قىلغاندىن كېيىن، نەپ ئېلىشقا كۆزى يەتە مەي پۇشايمان قىلىپ قايتىپ چىقىپ كېتىشتى. شۇنىڭ بىلەن بۇ يەر قايتىدىن چۆللۈشكە كەتتى. ھەر يىلى كەلگۈن مەزگىلىدە دادام بىلەن مەن بىر نەچچە كۈن ئېرىق ياقىلاپ كۆلگە سۇ توشقۇزۇۋالالىساق ياكى ئون مو بېدەلىكىمىزنى سۇغىرىۋالالىساق بىزگە چوڭ خۇشاللىق بولاتتى. بىز تاۋاپچىلارنىڭ گۈرۈچ، بۇغداي، قوناق... لارنى سە-

① 1919 - يىلى قاراقاش ناھىيىسى تەسىس قىلىنغان.

② بايلارغا يىللىق سېتىلىدىغان نامرات دېھقانلار.

دىقە قىلىشىغا تايىنىپ كۈن كەچۈرەتتۇق. 1958 - يىلى يالغۇز ئوغۇل ماۋدىنىڭ ئەتراپىدا 3 - قېتىم يەر ئېچىش باشلاندى. دەسلەپ «1- ماي» گۇرۇپپىسىدىن ① كىشىلەرگە 2400 كىشىلىك بوز يەر ئاچتۇچى قوشۇن يېتىپ كەلگەن. مازار ۋە كۆل ئەتراپىدىكى ئۈچ چوڭ خانىقا 29 ئىشىكلىك ئۆي - گەمبەلەرنى ئۇلارنىڭ يېتىپ - قوپۇشىغا بىكار بېرىدىم. كۆمۈلۈپ كەتكەن ئېتىز - ئېرىقلارنى تېپىشقا باشلىدىم...

نىياز باقى قارىم، يالغۇز ئوغۇل كەنتىنىڭ پەيلى بولۇش تارىخىغا تىرىك شاھىت بولغانلىقى ئۈچۈنلا قىدىرلەشكە سازاۋەر بولۇپ قالماستىن، 1985 - يىلىدىن باشلاپ مەملىكەتلىك كۆكەرتىش نەمۇنىچىسى دېگەن شان شەرەپكە ئېرىشكەنلىكى بىلەنمۇ ھۈرمەتكە ئېرىشكەن مۇتمۇردۇر. ئۇ ئەجدادلىرىمىزنىڭ چۆلىنى كۆكەرتىپ، يۇرتنى كېڭەيتىش ئارزۇسىنىڭ بۈگۈنكى كۈندە رېئاللىققا ئايلىنىپ، ئىنسانلىقنىڭ چەكسىز خوشال. ئۇ 1980 - يىلىدىن باشلاپ بالا - چاقىلىرىغا باشلامچىلىق قىلىپ 400 مو يەر ئېچىپ 200 مىڭ تۈپتىن ئارتۇق تېرەك، جىگدە، سۆڭەك، كۆچەتلىرىنى تىكتى. ھازىر 50 مىڭ تۈپتىن ئارتۇق تېرىك كېسىمگە يەتتى. (بۇ كىشى 1995 - يىلى قازاقى تاپتى)

سېغىزلىق

ئىلگىرى بۇ كەنتنىڭ ئورنى چوڭقۇر ئويمانلىق ئىكەن، سۇنى باشقۇرالمىغانلار دائىم مۇشۇ ئويمانلىققا قويۇۋېتىدىكەن. ئۇزۇن يىللارغىچە سۇ ئۈزۈلمەي كىرىپ

① ھازىرقى قازاق بازىرى

تۇرغاچقا بۇ ئويمانلىق ئاستا - ئاستا سېغىز بىلەن تىمىپ كېتىپتۇ.

1958 - يىلىدىن كېيىن، قاراقاش بازارلىق ھۆكۈمەت كە تەۋە دېھقان - چارۋىچىلاردىن نەچچە ئون ئائىلىلىك بۇ يەرگە كۆچۈرۈپ ئولتۇراقلاشتۇرۇلدى. ئۇلار بۇ يەرگە چىقىپلا «ۋاي - ۋوي، بۇ يەر خاس سېغىزلىق ئىكەن ئە - مەسمۇ ؟» دېيىشىپتۇ. شەھەرگە تۇغقان يوقلاشقا كىرگەن دىمۇ «بىز ئولتۇرغان يەر ھەممىسى سېغىزلىق» دەپتۇ. كېيىن شەھەردىكى تۇغقانلىرىمۇ «بىزنىڭ تۇغقانلار سېغىزلىقتا» دەيدىغان بوپتۇ. شۇنداق قىلىپ، يەر ئالامىدىكىگە ئاساسەن، بۇ يەر سېغىزلىق دەپ ئاتىلىپ قاپتۇ.

1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا بۇ كەنتتە تۆت مەھەللىە، 115 ئائىلە، 551 نوپۇس، 1926 مو تېرىلغۇ يەر بار.

شېكەر قومۇش

ئازادلىقتىن بۇرۇن ھازىرقى كۇيا يېزىسىنىڭ ئاچ - چىغۇي دېگەن يېرىدە مەڭسۇر ئاخۇن ۋە غوجاخۇن ئىسىملىك ئىككى ئائىلىلىك كاتتا باي ياشايتتى. بۇلارنىڭ نەچچە مىڭلاپ قوي - ئۆچكىلىرى، ئات - كالىلىرى بار ئىدى. چارۋىلىرىغا قىشلىق يەم - خەشەك توپلىۋېلىش ئۈچۈن بۇ بايلار ھەر يىلى ئۆزىنىڭ يىللىقچىلىرىنى قوشۇش - يانتاق چېپىشقا ئەۋەتەتتى. 1941 - يىلى كۈزدە مەڭسۇر ئاخۇن باينىڭ يىللىقچىلىرى مەغرپ تەرەپتىن، غوجاخۇن ھاجىمىنىڭ يىللىقچىلىرى مەشرىق تەرەپتىن قوشۇش ئوراپ ئىچكىرىلەپ كىرىپ ئۇچرىشىپ قاپتۇ.

- سىلەر كىمدىن سوراپ بىزنىڭ قومۇشلىقىمىزغا

كەلدىڭلار؟

— بۇ قومۇشلۇق قاچاندىن باشلاپ سىلەرنىڭ بولغان قالغان؟ - دېگەندەك سوئال - سوراقلارغا ئۇلىنىپ ئىككى-تەرەپ سوقۇشۇپ قالىدۇ. بارا - بارا جېدەل ئۇلىنىپ-ئىككىلا تەرەپتىن بىر نەچچە كىشىنىڭ كاللا - قاپاقلىرى يېرىلىپ پۇت - قوللىرى سۇنىدۇ. بۇ ئىشتىن خەۋەر تاپقان جامائەت:

— ئەخمەقلەر قومۇش تالىشىپمۇ سوقۇشقان بارمۇ؟
 — بۇ يەرنىڭ قومۇشى تاتلىقمىكىن؟
 — شېكەر قومۇشى ئىكەن، - دېيىشىپ بۇلارنى ئەيىبلەشەدۇ.

1958 - يىلى «نۇرلۇق» گۇڭشېسى رەھبەرلىكى 1000 نەپەر دېھقاننى يۆتكەپ كىرىپ بۇ ئېگىز - پەس قۇملۇقنى تۈزلەپ زىرائەت تېرىشقا تەشكىللىدى. 1964 - يىلى بۇ دېھقانچىلىق مەيدانىدا ئولتۇراقلاشقان ئائىلە 1200 گە، نوپۇس 5000 دىن كۆپرەككە يەتتى. 19 مىڭ مو يەر باغۇ-بوستانلىققا ئايلاندى. بۇ دېھقانچىلىق مەيدانى 1975 - يىلى «شەرق شامىلى» گۇڭشېسىغا تەۋە قىلىندى. قومۇش جېددىلى بولغان ھېلىقى يەر 6 - گۈەنلىچۈي 4 - دادۇي بولدى. 1984 - يىلى گۇڭشې يېزىغا ئۆزگەرتىلگەندە پېشقەدەملەرنىڭ ئەينى چاغدىكى جېدەلنى سۆزلەپ، تەكلىپ بېرىشىگە ئاساسەن، بۇ يەرنىڭ نامى «شېكەر قومۇش» دەپ مۇقىمىدالدى.

ھازىر بۇ كەنتتە ئالتە مەھەللە، 868 نوپۇس، 1683 مو تېرىلغۇ يەر بار.

تاۋىغاز

90 يىل بۇرۇن قەشقەر - خوتەن تاشيولى بۇ يەردىن

ئۆتىدىكەن. يولنىڭ ئىككى دۆڭلۈكىنىڭ ئوتتۇرىسىدىن ئۆتكەن يېرى تار بولغانلىقتىن، كىشىلەر بۇ يەرنى «تار بوغۇز» دەپ ئاتاشقاندىكەن. شۇ چاغدىكى ھۆكۈمەت بۇ يەردە مەخسۇس خادىملارنى ئورۇنلاشتۇرۇپ تاموژنا ۋە باج رەسمىيە تىلەرنى بېجىرىدىكەن. يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن «تار بوغۇز» دېگەن ئاتالغۇ «تاۋىغاز» غا ئايلىنىپ كېتىپتۇ. («شەرق شامىلى» سۇ ئامبىرى ياسالغاندا بۇ ئىپتىزاملارنىڭ چېچىمۇ بېتىلگەنىدىكەن.) 75 ياشلىق روزى ئاخۇن بولسا ۋاينىڭ سۆزلەپ بېرىشىچە، ئىلگىرى بۇ ئەتراپ زاۋاپ زىمىنىنىڭ ئېگىز ئېرىق كەنتىدىكى يەھياخان، مەھمەتلىخان غوجىلارنىڭ يايلىقى ئىكەن. يىللىقچىلار غوجىلارنىڭ مېڭىلاپ - مېڭىلاپ قوي - كالىمىنى يىلىپويى مۇشۇ يەرلەردە باقىدىكەن.

1958 - يىلى باشلانغان بوز يەر ئېچىش دولقۇنى بۇ يايلاقنىمۇ قايناق ھايات مەنزىرىسىگە كىرگۈزۈپتۇ. 39 ياشلىق مەتتۇرسۇن ئاخۇننىڭ سەرگۈزەشتىسى مېنى ئالاھىدە قىزىقتۇردى. ئۇ بەش يېشىدا ئانىسىدىن، ئالتە يېشىدا دادىسىدىن يېتىم قاپتۇ.

1962 - يىلى جامائەت ئاشخانىسى ئەمەلدىن قالدۇرۇلغانلىقتىن، ئۇنىڭ قورسىقىغا ھېچكىم ئىگە بولماپتۇ. ئۇ بوز يەردە جامائەت ئاشخانىسى بار دەپ ئاڭلاپ، شۇ يىلى كۈزدە «سەكرەش گۈڭشېسىنىڭ 6 - باشلىق-سۇرۇش رايونى» 4 - دادۇي (ھازىرقى ئاقساراي يېزىسىنىڭ ئارتىغول كەنتى) دىن كۆچكەنلەرگە ئەگىشىپ «سەكرەش» گۇڭشېسىنىڭ تاۋىغاز دېھقانچىلىق مەيدانىغا كىردى. دادۇي پارتىيە ياچېيكىسى ئۇنىڭ ئاش - تاماق، ياتاقلىرىغا ئىگىدارچىلىق قىلدى. ھەتتا يېشىغا يەتكەندە توي قىلىشىمۇ غەمخورلۇق قىلدى. شۇڭا خەلقلەر ئۇنى «پارتىيە با-

ئىسمى» دەپ ئاتاشتى. 1978 - يىلىدىن باشلاپ، ئۇلار ھۆددى ئالغان يېرىگە تەرتىپ بىلەن ئۆتكۈزۈلۈپ، يىلىمۇ - يىلى مول ھو- سۇل ئېلىپ تۇرۇشنى ياخشىلىدى.

1988 - يىلى ئۆيلىرىنى كۆرگەن، ئازادە قىلىپ يېڭى- لاپ سېلىۋالدى. ھازىر ئۇلار ئۆز ئۆيىدە قولۇم - قوشنىم- لىرى بىلەن بىللە ئولتۇرۇپ تېلېۋىزور نومۇرلىرىنى كۆ- رۈش ئىمكانىيىتىگە ئىگە بولدى. قوتانلىرىدا 20 نەچچە تۇياق قوي، بىر ئات، ئىككى تۇياق كالا بار. 12 مەك تۇپ دەرىخى كېسىمگە يەتتى.

«شەرق شامىلى» سۇ ئامبىرى

ئادەمنىڭ قان تومۇرلىرى ئۇنىڭ جىسمىكى ئەزالى- رىغا ھاياتى كۈچ يەتكۈزۈپ بەرگىنىگە ئوخشاش، «شەرق شامىلى» سۇ ئامبىرى 32 يىلىدىن بۇيان 30 كىلومېتىر ئۇ- زۇنلۇقتىكى ئۇرپى ئۆستىڭى ئارقىلىق 85 كىۋادىراد كە- لىمۇ تىرىلىق ئۇرپى زېمىنىغا يېشىل ھايات ئاتا قىلدى.

سۇ ئىچكەندە قۇدۇق قازغانلارنى سېغىنىش پەزىلىتىمىز بىلەن سۇ ئامبىرى قۇرۇلۇشىغا قاتناشقانلارنىڭ جاپالىق سەركۈزۈشتىلىرىنى قىسقىچە بايان قىلىشنى زۆرۈر تاپتىم.

ئاپتونوم رايونلۇق سۇ ئىشلىرى نازارىتىدىن كەل- گەن مۇتەخەسسسلەرنىڭ ھېسابىچە بۇ زور قۇرۇلۇشنى يېرىم يىلدا تاماملىغىلى بولاتتى. شۇ يىلى كۆتۈرۈلگەن «چوڭ سەكرەپ ئىلگىرىلەش» شامىلىنىڭ ھەيدەكچىلىكى بىلەن قۇرۇلۇش مۇددىتى ئۈچ ئايغا قىسقىرتىلدى. سۇ ئامبىرى قۇرۇلىدىغان جايىنىڭ جەنۇبىي، شەرقىي تەرەپ- لىرى، غەرب تەرىپىنىڭ بىر قىسمى تەبىئىي ئىپتىدائىي بولۇپ، شىمالىي تەرەپ ھەم غەرب تەرەپنىڭ بىر قىسمى

مەنغا 3 مىڭ 750 مېتىر دامپا ياسىلىشى لازىم ئىدى. 1959-
يىلى 11 - ئايدا بۇ سۇ ئامبىرىنىڭ سۈيىدىن بەھرىمەن
بولمىدىغان - بولمايدىغانلىقىغا قارىماي 40 مىڭدىن ئارتۇق
تۇق ئەمگەكچى سۇ ئامبىرى قۇرۇلۇشىغا سەپەرۋەر قىلىنىپ
دى. بۇ ناھىيە بويىچە ئومۇمىي ئەمگەكچىنىڭ 70 پىرسەنتى
سەنتىنى ئىگىلەيتتى. 12 - ئايدا قىپىرى، كەپسەلەنلەر -
دىن باشقىلارنىڭ ھەممىسى قۇرۇلۇش ئورنىغا ئېلىپ
چىقىلدى.

تەشكىلىي تۈزۈم ھەربىيلەشتۈرۈلۈپ كۆڭشى - پولىك
(تۈەن)، گۈەنلەنچۈي - باتالىئون (يىڭ)، دادۇي -
روتا (لېن) دەپ ئاتالدى. ئىشلار مۇزاكىرە - كېڭىشمەش
بىلەن ئەمەس، بۇيرۇق بىلەن يۈرۈشەتتى. چوڭ پولىكلار -
دا 30 دىن، كىچىك پولىكلاردا 15 تىن ئارتۇق روتا بار
ئىدى. گەمە بىلەن ئىش ئورنىنىڭ ئارىلىقى 700 - 800
مېتىرچە كېلەتتى. جەڭچىلەر ئۇچتىن سەپ بولۇپ روتا
كوماندىرلىرىنىڭ كەينىدە مېڭىپ ئىشقا كېلەتتى، ئىشتىن
قايتاتتى. پولىك كوماندىرى پۇشتەك چېلىپ 4000 - 5000
جەڭچىنىڭ قەدىمىنى بىرلىككە كەلتۈرەتتى. سەھەردە ئور -
نىدىن تۇرۇش، تاماقتىن كېيىن يىغىلىش پۇشتىكى چې -
لىنىپ بەش مىنۇت ئىچىدە پولىك بويىچە ھەممە جەڭچە -
لەر تولۇق يىغىلىپ بولۇشى لازىم ئىدى. رويىخەتكە ئۇل
كۆرۈلمىگەن جەڭچىلەرنىڭ روتا كوماندىرلىرى قاتتىق
تەنقىدكە ئۇچرايتتى. بىر روتا ئادەتتە بىر كۈندە كەڭ -
لىكى ئون مېتىر، ئۇزۇنلۇقى 80 مېتىر دامپىنى 20 - 30
سانتىمېتىر ئېگىزلىتىشى لازىم ئىدى. 200 - 300 مېتىر يى -
راقلىقتىن توپا يۇدۇپ كېلىپ بۇ ۋەزىپىنى ئورۇنلاش ھە -
قىقەتەن مۇشكۈل ئىش ئىدى.

ئۇ يىللاردا ئاشلىق بىلەن نورمىلىق تەمىنلەش يول -

ھا قويۇلغان، ئۇنىڭ ئۈستىگە دېھقانلارنىڭ گېلى خەلىق ئاشخانىسىغا باغلىق بولسىمۇ، سۇ ئامبىرى قۇرۇلۇش ئورنىدا ئاشلىق نورمىسى خېلى يۇقىرى ئىدى. لېكىن ئەمگەك ئېغىر، كۈنىگە 15 — 20 سائەت ئىشلىگەچكە قورساقنىڭ تەلپى خېلىلا جىددىي ئىدى. كىم توپىنى تېز ئۈسۈپ بەرسە، كىم توپىنى چىق يۈدسە، (بىر تاغار توپ 150 — 180 چىڭ كېلىش لازىم ئىدى) داھيا ئۈستىگە كەيۇرۇن چىقسا روتا كوماندىرى (دادۇي پارتمىيە ياچېيك شۇجىسى ياكى دادۇيچاڭ) ئۇلارنىڭ ئاغزىغا بىر تال قەند ياكى بىر چىشلەم زاغرا سېلىپ قوياتتى. بۇنداق «نەۋ مۇكاپات» قورساققا بىردەم قۇۋۋەت بېرىپ قىزغىنلىقىنى يۇقىرى كۆتۈرەتتى. قاتلاممۇ - قاتلام سېلىشتۇرۇپ بىلا ھالاش - ئىشنىڭ سۈرئىتىنى ئىلگىرى سۈرەتتى. قوماندانلىق شىتابى ھەپتە ئىككى قېتىم پولكلارنى سېلىش تۇرۇپ باھالايتتى. ئىلغار بولغان پولكقا راکىتانىڭ رەسىمى چۈشۈرۈلگەن «كۆچمە قىزىل بايراق» تەقدىم قىلىناتتى. بۇ پولكنىڭ كوماندىرلىرى «شان - شەرەپنى قولدىن بەرمەسلىك» ئۈچۈن، تەشكىلى تۈزۈملەرنى تېخىمۇ چىڭىتاتتى. ئايروپىلان، ئاپتوموبىل، تراكتورلارنىڭ رەسىمى سىزىلغان بايراقلارغا ئېرىشكەن پولكلار «پەرقلەرنى ئىزدەپ» كېيىنكى قېتىملىق باھالاشتا «راكىتا» غا ئېرىشىش ئۈچۈن چارە - تەدبىرلەرنى تۈزەتتى. ئارقىدا قالغان پولكقا كالا ھارۋىسىنىڭ رەسىمى سىزىلغان بايراق بېرىلەتتى. بۇ پولكنىڭ كوماندىرلىرى جەڭچىلەرنى «غەيرەتنى تولۇقلاپ»، «نومۇسنى شان - شەرەپكە ئايلاندۇرۇش» ئۈچۈن تېخىمۇ قاتتىق ئىشلىشكە قىستايىتتى. پولكلار با تالىمۇنلارنى، باتالىمۇنلار روتىلارنى سېلىشتۇرۇپ باھالاشنىڭ بېسىمى تېخىمۇ قاتتىق ئىدى. «راكىتا» غا

تېرىشماش، «كالا ھارۋىسى» دىن قېچىش ھېسسىياتى ئەۋج
 ئېلىپ «شەجائەت كۈندىن - كۈنگە ئۆرلەپ» كېتەتتى.
 ئىش ۋاقتى كۈندىن-كۈنگە كۆپىيىپ كېتەتتۇردى. چۈشۈك
 تاماقنى ئىشلەۋېتىپ يەيدىغان، تېرەك قوۋزىقىنى يان
 دۇرۇپ تەڭ كېچىگىچە ئىشلەيدىغان يۇقىرى كەيپىيات
 پۈتۈن ئىش مەيدانىغا ئومۇملاشتى. ئون كۋادرات كىلوم-
 دېترلىق ئىش مەيدانىدا 50 مىڭ ئادەم چۈمۈلسەردەك
 تىنىمىز ئىشلەيتتى. چوڭ - كىچىك قىزىل بايراقلارنىڭ
 كۆپلۈكىدىن ئىش مەيدانى شاپتۇللار چېچەكلىگەن بىپا-
 يان باغقا ئوخشايتتى. شۇ قەدەر جىددىي ئىشلەش ئارقى-
 لىق ئۈچ ئايلىق پىلان بىر يېرىم ئايدا ئەمەلگە ئېشىپ
 12 - ئاينىڭ 18 - كۈنى سۇ ئامبىرىنىڭ پۈتكەنلىكى
 جاكارلاندى. شۇنداق قىلىپ دامپىننىڭ ئىپتىخارلىق سەك-
 كىز مېتر، تۈستىنىڭ كەڭلىكى 45 مېتر، ئومۇمىي قىر-
 غاق ئۇزۇنلۇقى 9 مىڭ 950 مېتر، سۇ سىغىمىچانلىقى 25
 مىليون كۇب مېتر، 50 مىڭ مو ئېتىزلىقنى ئالتە قېتىم سۇ-
 غىرىشقا بولىدىغان «شەرق شامىلى» سۇ ئامبىرى قاراقاش
 زېمىنىنىڭ غەربىي جەنۇب تەرىپىدە پەيدا بولدى.

1996-يىلى 9- ئاي

نىڭ 4 - كۈنى ماڭلاي
 يېزىسىنىڭ توۋەن ماڭ-
 لاي كەنتىگە بېرىپ
 75 ياشلىق كومپارتى-
 يە ئەزاسى جۈمەنە-
 ياز ئاكا بىلەن ئۇچ-
 راشتىم. ئۇ ئۆز ئەس-
 لىمىسىنى بۇنداق با-
 يان قىلدى:

— 12 — ئاينىڭ باشلىرىدىكى بىر كۈنى جاندىن ئۆتۈپ كەتكەن قاتتىق سوغۇق بولدى. مەن توپا ئۆسسۈيدىغان يەردىن ئەللىك قەدەمچە يىراقلىقتا پوستتا تۇراتتىم. مەن خالاغا بېرىش باھانىسى بىلەن بىردەم ئارام ئېلىۋالماقچى بولغانلارنى، ئۇخلىۋېلىش ئۈچۈن گەمگە ماڭغانلارنى چەكلىشىم لازىم ئىدى. مەن ئىش قىلماي ئۆرە تۇرغانلىقىمدىن توڭلاپ قالغىنىمنى سەزمەيلا قاپتىمەن. ھو- شۇنغا كېلىپ كۆزۈمنى ئاچسام گەمگە يېتىپتىمەن. ئاڭلىسام، مېنىڭ يىقىلغىنىمنى كۆرگەن كىشىلەر مېنى زەمبىلىگە سېلىپ كۆتۈرۈپ گەمگە ئېلىپ كەپتۇ. قومۇش يىلى تىزلىرىنى تېرىپ كېلىپ ئوت قالاپ مېنى قاقلاپتۇ، جۇ- ئۇلارنى ئوتقا قاقلاپ ئىسسىتىپ ماڭا يېپىپتۇ. ئاغزىمغا ئىسسىق سۇ قۇيۇپتۇ. ھەر خىل چارە - ئاماللار بىلەن پۈتۈمدىن - بەللىرىمگىچە ئېرىتىپ ھوشۇمغا كەلتۈرۈپتۇ. يىقىلغانلىقىمنى باشقىلار دەرھال كۆرۈپ قالغان بولسا ئۆپكە - يۈرەكلىرىمۇ مۇزلاپ ئۆلۈپ قالدىكەنمەن...

مەن 90 ياشلىق تۇرسۇن خان موماي بىلەنمۇ پاراڭلاشتىم. — مېنىڭ ئېرىم پالەچ ئىدى، دەپ گېپىمنى باشلىدى ئۇ، - دا- دۈيەمىزگە تەقسىم بولغان چام (ۋەزىپە) جىق بولغانلىقتىن قېرى - ياش، ئەر - ئاياللار ھەممىمىز سۇ ئامبىرى قۇرۇشقا چىققىمىز. سەھەردە پۇشتەككە ئۈلگۈرەلمىسەك ئىزا - ئاھانە تەك كۆمۈلۈپ كېتەتتۇق. شۇنغا ئاخشىمى كىيىمىمىزنى سال-

مايلا ئۇخلايتتۇق. مەن كۈن بويى ساغار يۈدۈپ توپا
توشۇيتتىم.

ئاقچى قوغۇن ئاق ناۋات،

كۆكچى قوغۇن كۆك ناۋات.

سۇ ئامبىرى قۇرۇپ بىز،

چۆلىنى قىلىمىز ناۋات.

سۇ باشلىماق ئامبارغا،

ئاشلىق تولار تاغارغا...

دېگەندەك ناخشىلارنى ئوقۇپ ئىش مەيدانىنى جانلاندىر-
غانلىقىم ئۈچۈن ماخا ھەر كۈنى بىر زاغرىنى ئارتۇق
بېرەتتى. ئىشنىڭ ئېغىرلىقىدىن بەزى ئاياللار بويىدىن
ئاجراپ كېتىپ گەمىدە ئىككى-ئۈچ كۈن يېتىپلا يەنە ئىش-
قا چىقاتتى. ئەمگەككە چىدىيالماي ئۆيىگە قېچىپ كەت-
كەنلەرنى بىر نەچچە ئادەم قوغلاپ بېرىپ تۇتۇپ كېلەت-
تى. ئۇنداقلارنى كېچىسى ئۇخلايماي مۇنازىرە قىلاتتۇق.
مۇنازىرە تىل - ھاقارەت بىلەن باشلىنىپ چاچ - ساقە-
لىنى تارتىپ، سىلىكىش، بېقىنىنى چىمداش، مۇشتلاش ئار-
قىلىق «مىڭ قېتىم تۆۋە قىلىدۇم» دېگۈزۈش بىلەن
تۈگەيتتى.

يېڭى مەنزىرە

مەن 92 - يىلى 9 - ئاينىڭ 9 - كۈنى ئۈرۈمچى يېزى-

مىنى يەنە بىر قېتىم سەيلە قىلدىم. لىقمۇ لىق سۇ ئېقىم-

ۋاتقان ئېرىق - ئۆستەڭلەرنىڭ تانا بىتەك تۈپتۈز يول-

لارنىڭ بويىدا قاتار-قاتار ئۆسكەن تېرەك، سۆكەتلەر دىك
 غا ھۇزۇر، كۆزگە ئارام بېغىشلايتتى. تۇتاش كەتكەن سالا
 ئېتىمىز لاردىكى قوناق، كېۋەزلەر مەۋل ھوسۇلغا گۇۋاھلىق
 قىلاتتى. بۈك- باراقسان باغلاردىكى سۇلۇق شاپتۇللار، ئۆي-
 لەرنىڭ ئالدىدىكى تال باراڭلىرىدا سەيۋە، قىمىزىل ئۈ-
 زۈملەر ياقۇتتەك پارقىراپ، مەمۇرچىلىقنى ناھايان قە-
 لاتتى. دېھقانلار ئۆيى ئالدىدىكى يول ئۈستىگە ئۈزۈم، كا-
 ۋا، قاپاق باراڭلىرىنى ياساپ «ئاسماننىمۇ بىكار قوي-
 مىغان» ئىدى.

بۇ گۈزەل مەنزىرلەر ئۇرچى يېزىسىنىڭ تارىخىنى
 بىلىمەيدىغان ساياھەتچىلەرنى ھەيران قالدۇرالمىسىمۇ،
 يەرلىك كىشىلەر ئۆز تەسىراتلىرىنى بۇ بىر كۆپلەپت
 قوشاق بىلەن ئىپادىلىدى:

ئۇ بازارنىڭ - بۇ بازارنىڭ،
 ئۆز ئالدىغا نەرخى بار.
 ئۆتمۈش بىلەن بۈگۈننىڭ،
 ئاسمان - زېمىن پەرقى بار.

كۇيا يېزىسى

مۇھەممەد تىمەن قۇربان، ئەمىر جان راخمان

قاراقاش ناھىيىسىنىڭ خەرىتىسىگە قارىسىڭىز كۆ-
يا يېزىسى ناھىيە دائىرىسىنىڭ ئوتتۇرىسىدا ئىكەنلى-
كىنى، ئاقساراي، زاۋا، ئۈرۈچى، ياۋا، قاراساي، پۇرچاقچى،
ماڭلاي يېزىلىرى بىلەن چېگرىداش ئىكەنلىكىنى كۆرىسىز.
ناھىيە مەركىزىدىن غەربىي شىمال تەرەپكە قاراپ ئون
كىلومېتىر ماڭغاندىن كېيىن كۇيا يېزىسىغا بارىسىز.
تارىخىي مەنبەلەرگە قارىغاندا 1000 يىلدىن ئار-
تۇق ۋاقىتلار مۇقەددەم، بۇ جايلار قەدىمكى كېرىيە دۆل-
تىگە ① تەۋە بولغانىكەن. قەدىمكى پىرىسىيە (پارس)
دۆلىتىدىن كېرىيىگە كەلگەن كۇيۇر دېگەن كىشى كېرىيە
پادىشاھى ئابدۇللا شاپۇنىنىڭ كۇيۇغلى سىياۋۇشىنىڭ بۇ
يېزىسىدا بىر ئۆستەڭ قېزىشىغا ياردەملەشكەنىكەن. بۇ
كىشىنى ياد ئېتىپ تۇرۇش ئۈچۈن ئۆستەڭمۇ، ئۆستەڭ-
تىنىڭ ئىككى تەرىپىدە بىنا بولغان يۇرتلارمۇ «كۇيۇر» دەپ
ئاتالغانىكەن. «كۇيۇر» دېگەن ئاتالغۇ يىللارنىڭ ئۆتۈ-
شى بىلەن كىشىلەر تىلىغا «كۇيا» دەپ ئۆزلىشىپ قال-
غانىكەن.

1919 - يىلىدىن بۇرۇن كۇيا مىڭلىكى (مىڭ ئۆيلۈك)
قاراقاش بەگلىكىگە تەۋە بولۇپ، شۇ يىلى قاراقاش نا-
ھىيىسى تەسىس قىلىنغاندىن كېيىن ئۆز ئالدىغا مىڭلىك
بولغانىكەن. 1937 - يىلىدىن كېيىن 7 - رايون بولغان،

① تۇران دۆلىتى دەپمۇ ئاتىلىدۇ

1944 - يىلىدىن كېيىن «يېڭى ھايات»، «مەڭگۈ ئامان»، «پا-
راۋان» يېزىلىرىغا بۆلۈنگەن. 1948 - يىلىدىن كېيىن «پا-
راۋان» يېزىسى بولغان، ئازادلىقتىن كېيىن 7 - ۋە 8 -
رايون بولۇپ، ئاچچىغۆي، ھالۇ، كۇيا، پاۋان، قاراقو-
زۇق، ماڭلاي قاتارلىق 14 يېزىغا ئايرىلغانىكەن. (ئۇ
چاغدىكى بىر يېزا چوڭراق بىر كەنتكە ياكى بىر نەچچە
كىچىك كەنتكە باراۋەر كېلىدىكەن.)

1956 - يىلى 7 - ۋە 8 - رايون بىرلەشتۈرۈلۈپ 7 -
رايون دەپ ئاتالدى. 1958 - يىلى «نۇرلۇق» خەلق گۇڭ-
شېسى قۇرۇلغاندا بىر قىسىم كەنت - مەھەللىلىرى چېگرى-
داش گۇڭشېپلارغا تەۋە قىلىندى. 1984 - يىلى «كۇيا يې-
زىسى» غا ئۆزگەرتىلدى.

1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا بۇ يېزىدا 160 مەمۇرىي
مەھەللە، 29 مەمۇرىي كەنت، 7305 ئائىلە، 33 مىڭ
626 نوپۇس، 42 مىڭ 4 مو تېرىلغۇ يەر بار. پۈتۈن يىلى-
لىق ئاشلىق مەھسۇلاتى 14 مىليون 609 مىڭ 573 كىلو-
گرامغا يېتىپ، بۇلتۇرقىدىن %8.21 ئاشتى. پاختا (چىگىتە-
سىز) 577 مىڭ 443 كىلوگرامغا تەۋەنلەپ بۇلتۇرقىدىن
177 مىڭ 598 كىلوگرام تەۋەنلىدى. يىلى مەھسۇلاتى 58
مىڭ 365 كىلوگرامغا مۇقىمدا لىدى، چارۋا 76 مىڭ 912
تۇياققا يېتىپ بۇلتۇرقىدىن %8.47 ئاشتى. كىشى بېشىغا
توغرا كەلگەن يىللىق ئوتتۇرىچە كىرىم 529 يۈەنگە تۆ-
ۋەنلەپ بۇلتۇرقىدىن 28 يۈەن ئازايدى.

كۇيا يېزىمىدىكى كەنتلەرنىڭ ناملىرى
(خەرىتىدىكى رەقەملىرىگە ئۇدۇللاندى)

1. تەلۋىلەر	16. ئاتىبىغىل
2. داخان	17. باشقا يىغۇلۇق
3. پائۇان	18. ئوتتۇراقا يىغۇلۇق
4. سۇ ئامبىرى	19. ئاياغ قا يىغۇلۇق
5. دەرۋىش	20. چەمەكلە
6. قاقلىق	21. قوشكۆۋرۈك
7. قارا قوزۇق	22. گادۇي
8. قوشىبىرىق	23. يىلۋا
9. كۇيا	24. پاختەكلە
10. ساييات	25. قارىلا
11. چىپقان	26. ئۈجمىلىك
12. ھالۇ	27. توپاق ئاچما
13. دۈشەنبە بازار	28. ئوتتۇرا ئاچما
14. گۈلچى	29. ئاياغ-ئاچما
15. ئاچچىغۇي	

چىگرىداش يېزىلارنىڭ خەرىتىگە چۈشكەن كەنتلىرى:

30. ئاياغ ياغاچچى (پۇرچاقچى)	31. باشمۇرچى
32. ئۇرچى	33. قاشبۇيى
34. بادام سۈيى (زاۋا)	

تەلۋىلەر

تەخمىنەن 500 يىل ئىلگىرى بۇ جايدا توختى غوجى-كام ئىسىملىك مىسكەر ياشىغانىكەن. جامائەت ئىچىدە يۈز-ئابرويلۇق بۇ كىشىنىڭ بىر قىزى چىرايلىق چوڭ بوپتۇ. بۇ قىز بىلەن توي قىلىشنى ئارزۇ قىلغان يىگىت-لەردىن بىرسى توختى غوجىكامنىڭ ھەيۋىسىدىن ئەيمى-

ئىپ ئۇنىڭ ئۆيىگە كىرىشكە چۈرۈشەت قىلالماي، قىزنىڭ سىرتقا چىقىشىنى ئۈمىد قىلىپ يولدا ناخشا ئېيتىپ مې-
ئىپتۇ. توختى غوجىكام بۇ يىگىتنى تۇتۇۋېلىپ:

— مېنىڭ ئۆيۈمنىڭ ئالدىغا كېلىپ ناخشا ئېيتىد-
شىڭدىكى غەربنىڭ نېمە؟ - دەپ سوراق قىلىپ بالداق بى-
لەن بىر نەچچىنى ئۇرۇپتۇ. ئەتراپتىكى كىشىلەر توختى
غوجىكامنىڭ يولسىزلىقىدىن نارازى بولۇپ:

— ئۆتۈپ كەتكەن تەلۋە ئادەمكەن بۇ، - دېيىشىپتۇ.
توختى غوجىكامغا سىڭىپ قالغان بۇ لەقەم ئەينى يىللار-
دىن باشلاپ، بۇ مەھەللىنىڭ، كېيىنچە كەنتىنىڭ نامى بو-
لۇپ قاپتۇ.

تەلۋىلەر دېگەن ئاتالغۇ توغرىسىدا يەنە بۇنداق پاراڭلارمۇ بار. ئىلىگىرى بىر مەھەللىدە بىر جە-
مەتلىك بەش-ئالتە ئائىلىلىك كىشىلەر ياشىغانىكەن. بۇلار
ئۆز-ئارا ئىناق ئۆتمەي كىچىككىنە ئىشلار ئۈچۈنمۇ چې-
دەللىشىدىكەن، قوشنا مەھەللىدىكىلەر بىلەنمۇ سۇ ياكى
پاسىل تالىشىپ دائىم ئۇرۇش ماجرا قىلىدىكەن. يولسىز-
لىق قىلغانلىقى ئىسپاتلىنىپ يۇرت چوڭلىرىدىن تەنقىد-
تەنبە ئاڭلىسا قايىل بولماي زوكۇنلىشىدىكەن ھەم ماج-
رادىن باش تارتمايدىكەن. بىر كۈنى قوشنا مەھەللىدى-
كىلەر بۇلار ئۈستىدىن شىكايەت قىلىپ يۇرت چوڭلىرىنىڭ
ئالدىغا كەپتۇ. يۇرت چوڭلىرى:

— ئەسكىگە بىر قوشۇق قويۇپ بەرگۈلۈك، ئۇ تەل-
ۋىلەر بىلەن تەڭ بولماڭلا، - دەپتۇ. شۇنىڭدىن باشلاپ بۇ
جەدەلخورلارغا قويۇلغان «تەلۋىلەر» دېگەن لەقەم يۇرت-
مەھەللىنىڭ نامىغا ئايلىنىپ قاپتۇ. (ئادەتتە تولۇق چۈ-
چۈمىگەن تەمى ئاچچىق، پۇرىقى قاڭسىق ياغنى تەلۋە ياغ
دەيمىز. تىلىمىزدا يەنە «ئادەمنىڭ تەلۋىسى - تۈگمەس
غەلۋىسى» دېگەن ھېكمەتلىك گەپمۇ بار.)

1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا بۇ كەنتتە سەككىز مەھەللە، 415 ئائىلە، 1932 نوپۇس، 1842 مو تېرىلغۇ يەر بار.

پاۋان

بۇ كەنتتە ھازىرمۇ ئاتا مىراس كەسپىنى داۋاملاشتۇرۇپ تۆمۈرچىلىك قىلىۋاتقان كىشىلەر خېلى كۆپ. بۇ يەرلىك كىشىلەر بۇرۇندىنلا تۆمۈرچىلىك قىلىپ كەتمەن، كەكە قاتارلىق ھەر خىل سايمانلارنى ياسىغاندىن باشقا، مىللىتىق ياساپ ئوۋچىلىق بىلەنمۇ شۇغۇللانغانىكەن. بۇ يەرگە ئانچە يىراق بولمىغان كەڭ سزالىق - تەبىئىي كۆل دە. ① پاۋا ئۆردەك، قاشقالداق، ئۇققا، ھاڭغىت قاتارلىق سۇ قۇشلىرى جىق ئىكەن. ئۇلار ھەمىشە بۇ كۆلدە ئوۋچىلىق قىلغانلىقتىن، ئۇلارنىڭ پاۋانلىق كەسپى بۇ كەنتنىڭ نامى بولۇپ قالغانىكەن.

بۇ كەنتتە 1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا بەش مەھەللە، 178 ئائىلە، 862 نوپۇس، 1094 مو تېرىلغۇ يەر بار.

شائىر جاپپار رېھىم ئۆز يۇرتىنى:

جەنۇبتا سۇ ئامبار - كۈمۈش ئەجدىھار،
ئوينايدۇ بېلىقلار، غاز ۋە ئۆردەكلەر.
يۈرەككە ئاراملىق سەيلىگاھ بۇ يەر،
قىرغاقتا يەلپۈنەر چوكان سۆگەتلەر.
تېخىمۇ جەزىمدار بولۇپسەن بۈگۈن،
قانماستىن تەلپۈنۈپ سوقتى يۈرەكلەر...
مەھەللەم - يامانيار ئۈچ يۈز يىل بۇرۇن،
چوڭ ئۆستەڭ يار ئالغاج ئاتالغان شۇنداق.
ھېلىمۇ بۇ يەرنىڭ شىمال - شەرقىدە،
كىچىك بىر تىمگان بار شىمرەملىك شىۋاق.
بوۋىلار ئېيتىدۇ: «كۆل ئىدى بۇ يەر،
ياۋايى ئۆردەكلەر ئوينىغان شۇ چاغ...»

① ھازىرقى داخان سۇ ئامبارى

قاتارلىق مىسرالدىرى بىلەن ئۆز يۇرتىنى تەبىئىي سۈرەت-
لەپ چىقتى.

مەرھۇم ئابدۇرىشىت ئاۋۇت توغرىسىدا

ئابدۇرىشىت ئاۋۇت 1934- يىلى
11- ئايدا پاۋان كەنتىدە دېھقان
ئائىلىسىدە تۇغۇلدى. 1943- يىلى
دىن كېيىن پاۋان، داخان، ماڭلاي
كەنتلىرىدىكى باشلانغۇچ مەكتەپ-
تەپتە، 1946- يىلىدىن كېيىن خۇ-
سۇسى دىنىي مەكتەپتە ئوقىدى.
1949- يىلىدىن باشلاپ ئائىلىسىدە
قول-ھۈنەرۋەنچىلىك بىلەن شۇغۇل-

لاندى. 1951- يىلى 10- ئاينىڭ 15- كۈنى ئىنقىلابىي خىزمەتكە قاتنىشىپ توۋەت، سايباغ يېزىلىرىدا ئىجارە كېمە يېتىتىش، يەر ئىسلاھاتى ھەم ئومۇمىي سايلام خىزمەتلىرىگە يېتەكچىلىك قىلدى. 1953- يىلى 3- ئايدا جۇڭگو كوممۇنىستىك ياشلار ئىتتىپاقىنىڭ ئەزاسى بولدى. 1954- يىلى 4- ئايدىن باشلاپ زاۋا يېزىسىدا تەشۋىقات خىزمىتىنى ئىشلىدى. 1955- يىلى 12- ئايدا خوتەن ۋىلايەتلىك پارتكومنىڭ يېزا ئىگىلىك بۆلۈمىگە يۆتكىلىپ يېزا ئىگىلىك نى كوپىراتسىيەلەشتۈرۈش خىزمىتىگە قاتناشتى. 1956- يىلى 12- ئايدىن كېيىن خوتەن ۋىلايەتلىك چارۋا مەھسۇلاتلىرى شىركىتىدە ئىشلىدى. 1959- يىلى 1- ئايدا جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيەسىگە ئەزا بولدى ھەم ۋىلايەتلىك پارتكوم تەشكىلات بۆلۈمىگە يۆتكەلدى. 1965- يىلى 8- ئايدا ۋىلايەتلىك پارتكوم ئىتتىپاق كومىتېتىنىڭ شۇجى-

لىقىغا تەيىنلەندى. 1971- يىلى 3- ئايدا چىرا ناھىيىلىك پارتكومنىڭ شۇجىلىقىغا، ناھىيىلىك ئىنقىلابىي كومىتېت نىڭ مۇئاۋىن مۇدىرلىقىغا تەيىنلەندى. 1972- يىلى 8- ئايدىن 1985- يىلى 6- ئايغا قەدەر خوتەن ۋىلايەتلىك پارتكومنىڭ مۇئاۋىن شۇجىسى بولۇپ ئىشلىدى. 1985- يىلى 6- ئايدىن كېيىن شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق خەلق ۋەكىللىرى قۇرۇلتىيى خوتەن خىزمەت كومىتېتىنىڭ مۇئاۋىن مۇدىرى بولدى.

1993- يىلى 7- ئاينىڭ 14- كۈنى خوتەندە 59 يېشىدا كېسەل سەۋەبىدىن بەختكە قارشى ۋاپات بولدى.

سۇ ئامبىرى

بۇ كەنت ئەسلى دەرىۋىشكە تەۋە مەھەللە بولۇپ، ئايرىم كەنت تەسىس قىلىنغاندا (84 - يىلى) قاراساي سۇ ئامبىرىغا قوشنا بولغاچقا «سۇ ئامبىرى» دېگەن نام كەنتكە ئىسىم بولۇپ قويۇلدى.

1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا بۇ كەنتتە ئالتە مەھەللە، 252 ئائىلە، 1115 نوپۇس، 619 مو تېرىلغۇ يەر بار.

دەرۋىش

600 يىللار ئىلگىرى مەۋلانە خەلىپە ۋە ئۇنىڭ شەرىكلىرى بۇ جايدا بىرنەچچە يىل ماكانلىشىپ دىنىي ئىبادەت ۋە تېرىقچىلىق بىلەن شۇغۇللانغانىكەن، ئۇلار ئادەتتە جەندە كۇلاھ كىيىپ ھەلقە سۈۋەت بىلەن شۇغۇللانغانلىقتىن كىشىلەر ئۇلارنىڭ مەھەللىسىنى دەرۋىش دەپ ئاتىغانىكەن.

1996- يىلىنىڭ ئاخىرىدا بۇ كەنتتە تۆت مەھەللە، 251 ئائىلە، 1011 نوپۇس، 999 مو تېرىلغۇ يەر بار.

قاقلیق

1996 - يىلى 1- ئاينىڭ 25- كۈنى بۇ كەنتتىكى 78 ياشلىق ئابدۇرىشىم ئاخۇن، 65 ياشلىق باقى ئاخۇن قا- تارلىق پېشقەدەملەر بىلەن سۆھبەتتە بولدۇم. ئاڭلاشلار- دىن مەلۇم بولدىكى، تەخمىنەن 300 يىل ئىلگىرى ھازىرقى ماڭلاي يېزىسىنىڭ ماكۇي، قاقلیق كەنتىدىن بىر ئۆي-لۈك ئەر - خوتۇن يەر ئىگىلەش ئۈچۈن بۇ جايعا كۆچ-ۈپ كە- رىپتۇ. ئۇلار ئېرىقىنىڭ ئاخىرىنى ئۇزارتىپ چىپ-پىپ سۇ نەگىچە ئاقسا شۇ يەرگىچە قوغۇن- تاۋۇز تېرىشنى ئىككى- ئۈچ يىل داۋاملاشتۇرغاندىن كېيىن، بۇغداي، قوناق تېرىشنى باشلاپتۇ. نەچچە ئون يىلدىن كېيىن ئۇلارنىڭ بالا - چا- قىلىرىنىڭ كۆپىيىشىگە ھەم باشقا يۇرتلۇق كىشىلەرنىڭ كۆچۈپ كېلىشىگە ئەگىشىپ بۇ جايلار بارا - بارا يىرت- مەھەللىگە ئايلىنىپتۇ. بۇ يىلقى كۈنلەردە بۇ كەنتتە ساقال، خوش، يورغا، بەز، مۈشۈك، قاق قاتارلىق 17 خىل لەقەملىك كىشىلەر بار. ئەڭ بۇرۇن قاق لەقەملىكلەر يەر ئىگىلىگەنلىكى ھەم تارقىلىش دائىرىسى كەڭرەك بولغان- لىقى ئۈچۈن كەنتنىڭ نامى قاقلیق دەپ ئاتىلىپتۇ. قاق لەقەملىك كىشىلەر ھازىر 50 ئائىلىدىن ئاشتى. باقى ئا- خۇن بۇ جايدا ئەڭ دەسلەپتە ئولتۇراقلاشقان ئائىلىنىڭ ئالتىنچى ئەۋلادىدۇر.

بۇ كەنتتە 1996 يىلىنىڭ ئاخىرىدا سەككىز مەھەللە، 401 ئائىلە، 1749 نوپۇس، 2705 مو تېرىلغۇ يەر بار.

قارا قوزۇق

ئابدۇللاخۇن مۇنداق بىر ئەھۋالنى بايان قىلىدۇ:
شاھ مەشرەپ يۇرت كېزىپ بۇيەردىن ئۆتكەندە ھېرىپ قېلىپ

ھاردۇق ئالماقچى بوپتۇ، لېكىن بۇ يەر يېڭى ئۆزلەشتۈرۈلگەن يەر بولغاچقا ئاندا - ساندا ئادەم ئولتۇراقلاشقا - نىمكەن. شاھ مەشرەپ ھاردۇق ئالدىدىغان نە سايە، ئېشىم - كىمنى باغلاشقا نە قوزۇق تاپالماي تۇرغاندا بىر ئۆيىدىن بىر ئايال چىقىپتۇ. شاھ مەشرەپ ئايال بىلەن سالاھىيەت - قاندىن كېيىن:

— ئېشىمكىمنى باغلايدىغان بىرەر قوزۇقتەك نەرسە بەرگەن بولسىلا، مەن بىر دەم ھاردۇق ئېلىۋالسام، دەپتۇ. ئايال تونۇر بېشىدا تۇرغان بىر دانە كۆسەينى ئېلىپ چىقىپ بېرىپتۇ. شاھ مەشرەپ بۇ چالاكۆيگەن كۆسەيگە بىردەم قاراپ تۇرغاندىن كېيىن يەرگە قېقىپ ئېشىمكىمنى باغلاپتۇ ۋە: — بۇ بىر قارا قوزۇق ئىكەن، بۇ يۇرتنىڭ نامى «قارا قوزۇق» بولسۇن، دەپ دۇئا قىپتۇ. شاھ مەشرەپ كەتكەندىن كېيىن ئايال بۇ گەپنى كىشىلەرگە سۆزلەپ بېرىپتۇ. شاھ مەشرەپنى ئەۋلىيا دەپ قارىغان خەلق «قارا قوزۇق» دېگەن نامنى ئۇلۇغلىشىپ يۇرت نامى قىلىپ قوللىنىپتۇ. بۇ كەنتتە 1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا بەش مەھەللە، 216 ئائىلە، 913 نوپۇس، 1278 مو تېرىلغۇ يەر بار.

قوشۇمچىلىق

75 ياشلىق رازى ئاخۇننىڭ سۆزلەپ بېرىشىدىن مەلۇم بولدىكى، 1820 - يىللىرى بۇ جاينىڭ تېرىلغۇ يەرلىرى ئېگىز - پەس، سۇغىرىشقا ئەپسىز بولغانلىقتىن كۇيا ئۆستىكىدىن بىرلا ۋاقىتتا ئىككى ئېرىق چېپىپ سۇغىرىش شارائىتىنى ياخشىلاپتۇ. بۇ دەل ئوخشىمىغان لەقەملىك كىشىلەر بۇ جاينى ئۆز لەقىمى بىلەن ئاتاشنى تالىشىپ چىدەلمىشىۋاتقان، يۇرت كاتتىلىرى كېلىشتۈرەلمەيۋاتقان مەزگىل.

كىملىك ئىكەن. يۇرت كاتتىلىرى ھېچقايسى ئايماققا تەۋە بولمىغان، بۇ يەرنىڭ ئاساسىي ئالاھىدىلىكى گەۋدىلەنگەن «قوشۇمچىرىق» دېگەن ئاتالغۇنى بۇ جاينىڭ ئىسمى قىلىنىپ مۇقىمداپتۇ. بۇ ئېرىق 1961- يىلى ئېتىزلىقلارنى سالالاش- تۇرغاندا تۈزلىمۈپتىلىدى.

بۇ كەنتتە 1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا بەش مەھەل- لە، 196 ئائىلە، 1019 نوپۇس، 1096 مو تېرىلغۇ يەر بار.

سايات

سايات دېگەن كەنت نامى ھەققىدە تۆۋەندىكىدەك ئىككى خىل قاراش ساقلىنىپ كەلمەكتە:

(1) تەخمىنەن 170 يىللار ئىلگىرى نامانگانلىق بىر ساياھەتچى بۇ يەردە بىر مەزگىل توختاپ ئۆتۈپتۇ. ئۇ دائىم تىلغا ئېلىپ تۇرىدىغان «ساياھەت» دېگەن سۆز يەرلىك خەلقلەرگە بەك يېقىملىق ئاڭلىنىپ، ئۆز ئارا بۇ سۆزنى تەكرارلايدىغان بولۇپ قاپتۇ. قوشنا كەنتتىكىلەر بۇنىڭغا قاراپ، بۇ يەردىكىلەرنى «ساياھەت» دەپ ئاتايتۇ ۋە ئاستا - ئاستا «سايات» قا ئۆزگىرىپ كەنت نامى بو- لۇپ قاپتۇ.

(2) ئىلگىرى بۇ يەرنىڭ بىر قىسمى جاڭگاللىق بو- لۇپ نۇرغۇن ياۋايى قۇشلار ياشايدىكەن، قوشنا مەھەللى- لەردىكى كىشىلەر بۇ يەرگە ئۇزۇلمەي كېلىپ ئوۋچىلىق قىلىدىكەن. شۇنىڭغا قاراپ كىشىلەر بۇ يەرنى «ئوۋچى- لارنىڭ يۇرتى» دېگەن مەنىدە «سەيبات» دەپ ئاتايتۇ. كې- يىنچە بۇ ئىسىم كەنت نامى بولۇپ قالغانىكەن.

1996- يىلىنىڭ ئاخىرى بۇ كەنتتە يەتتە مەھەللى، 343 ئائىلە، 1559 نوپۇس، 1855 مو تېرىلغۇ يەر بار.

چىمپىقان

85 ياشلىق ساتتار ئاخۇننىڭ سۆزلەپ بەرىشىگە قارىغاندا، بۇنىڭدىن 200 يىللار ئىلگىرى بۇ يەرنىڭ تېرىلەر يەرلىرى دۆڭ بولۇپ، سۇ كېلىش مەنبەسى تۆۋەندە ئىكەن ئۇلار پەس جايلىرىغا بۆلۈمە ياساپ بۇ يەرلەرنى سۇغىرىدىكەن. باشقا يۇرتتىن كەلگەنلەر تېرىم يەرلەرنىمۇ ناھايىتى ئېگىزلىكىگە ھەيران بولۇپ ھەم نەم قالمايغا، لىمىغا قاراپ:

— بۇ يەرگە راستىنلا سۇ چىققا نۇ؟— دەپ سورىسا يەر ئىگىلىرى دەرھال:

— چىمىقان،— دەپ جاۋاب بەرىشىدىكەن. «چىمىقان» دېگەن سۆز كۆپ تەكرارلىنىۋېرىپ، ئاستا - ئاستا كەينى نامىغا ئۆزلىشىپ قاپتۇ ۋە «چىمىقان» دەپ ئومۇملىشىپتۇ بۇ كەنتتە 1996- يىلىنىڭ ئاخىرىدا بەش مەھەللە 339 ئائىلە، 1507 نوپۇس، 1875 مو تېرىلغۇ يەر بار.

گۈلچى

ئېغىزدىن-قۇلاققا، قۇلاقتىن-ئېغىزغا كۆچۈپ كەلگەن پاراخۇتلارغا قارىغاندا، بۇ جايدا ئەڭ دەسلەپتە ئولتۇراقلاشقان كىشىلەر ئۆيلىرىنىڭ ئالدىغا بىر نەچچە چۆنەل يەرگە ھەر خىل گۈللەرنى تېرىشقا، يېڭى- يېڭى گۈل نۇسخىلىرىنى تاپقانلىقى بىلەن خۇشال بولۇشقا ئادەتلەنگەنلىكىدىن بۇ جاي گۈلچى دەپ ئاتالغانىكەن.

بۇ كەنتتە 1996- يىلىنىڭ ئاخىرىدا تۆت مەھەللە 201 ئائىلە، 965 نوپۇس، 1330 مو تېرىلغۇ يەر بار.

ئاچچىغۆي

بۇ كەنتنىڭ بىنا بولغىنىغا 250 يىلدىن ئاشتى دە

قەيت قىلىنىدۇ. «ئاچچىق ئۆي» دېگەن ئاتالغۇ يىمىلارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن كىشىلەر تىلىغا «ئاچچىق ئۆي» دەپ سىڭىشىپ قالغانىكەن.

ئەسلىدە بۇ يەرنىڭ زېمىنى زەپكەش، سىزىندى سۇ - لىرى ئاچچىق بولغاچقا ئادەم تۈگۈل كالا - قويلارمۇ ئى - چەلمەيدىكەن. شۇڭا بۇ يەردىكى بىر نەچچە ئىپتىخىزلىق كەپە - ئۆيلەر «ئاچچىق ئۆي» دەپ ئاتالغانىكەن. «ئاچچىق ئۆي» توغرىسىدا يۇقىرىدىكىگە ئوخشىماي - دىغان بۇنداق بايانمۇ كىشىلەر ئارىسىدا ساقلىنىپ كەلمەكتە:

شۇ زاماندا بۇ يەر يۇرتنىڭ ئايىغى ئىكەن. باغ - ئېتىزلارنى سۇغىرىش ئۈچۈن 20 - 30 ئادەم توپلىنىپ 15 كىلومېتر يىراقلىقتىكى جىلغا دېگەن يۇرتقىچە سۇ ياقىلاپ بارىدىكەن. ئېرىقنىڭ مۇساپىسى ئۇزۇن بولغانلىقتىن ئۇلار ياۋاش - رەھىمدىلىكىنى تاشلاپ، ئۇرۇش - جەدەلگە بەلنى باغلاپ قويۇپ، دەرغەزەپ كەيپىياتتا ماڭىدىكەن. ئېرىقنى باغلىۋالغانلارنى ئۇرىدىكەن، سۇغا پىچىدىكەن، ھېچكىم ئۇلاردىن سۇ تالىشىشقا يېتىنالمىدىكەن. شۇڭلاشقا باش تەرەپتىكى يۇرت - مەھەللىلىك كىشىلەر ئۇلارنى «ئاچچىق ئۆيلۈكلەر» دېيىشكەنىكەن. (ئۆي دېگەن سۆز - ماكان، مەھەللە - يۇرت دېگەن مەنالارنىمۇ بىلىدۇرىدۇ.)

بۇ كەنتتە ھازىر ئالتە مەھەللە، 275 ئائىلە، 1264 نوپۇس، 1824 مو تېرىلغۇ يەر بار.

بۇ كەنتنىڭ ئادەملىرى ئەزەلدىنلا ئويۇن - كۈلكە، ناخشا - مۇزىكا بىلەن شۇغۇللىنىشقا ئادەتلەنگەن بولۇپ، داڭلىق سازەندىلەر ۋە قىزىقچىلار كۆپلەپ يېتىشىپ چىققان. قەدىمكى پىرە ئويۇنى بۇ يەردە ھازىرمۇ ئەسلىدىكى شە - كىلىمىرى بىلەن تولۇق ۋە مۇكەممەل ئوينىلىماقتا.

ئاتمېغىل

1920 - يىللىرىدىن بۇرۇن بۇ يەرلەر يانتاق - قۇمۇشلار ئۆسىدىغان يايلاق ئىكەن، ئاچچىق-غۆي كەنتىدىن مەنسۇراخۇن قاتارلىق بايلارنىڭ بۇ يەردە باقىدىغان ئاتلىرى يۈزدىن ئاشىدىكەن. بايلار تۆت تەرىپىنى شا-بىلەن توسۇپ ئېغىل ياساپ كېچىسى ئاتلىرىنى بۇ ئېغىل-لارغا سولاپ باقىدىكەن.

بۇ يەردە كىشىلەر ئولتۇراقلىشىپ مەھەللىلە پەيدا بولغاندىن كېيىنمۇ «ئاتمېغىل» دەپ ئاتىلىپ كەلمەكتە.

بۇ كەنتتە ھازىر بەش مەھەللىلە، 273 ئائىلە، 1384 نوپۇس، 2015 مو تېرىلغۇ يەر بار.

قايغۇلۇق

بۇ يۇرتقا قايغۇلۇق دەپ ئىسىم قويۇلغانلىقى توغرىسىدا بۇنداق ئىككى خىل بايان بار.

بىر خىلى: سىرتتىن كەلگەن بىر كىشى بۇ يەرلىك بىر كىشىدىن يول سورايتۇ. بۇ كىشى جاۋاب بەرمەي غەمگە پاتقان ھالدا قاراپ تۇرۇپتۇ. سىرتتىن كەلگەن كىشى يەنە بىر كىشىدىن يول سورىغانىكەن، ئۇمۇ زۇۋان سۈرمەپتۇ. ئۈچىنچى كىشىدىنمۇ جاۋاب ئالالماپتۇ. يول سورىغان كىشى:

— قولىڭىزغا گەپ كىرمىدى، ھەممىڭلار پەرىشان-قايغۇلۇق ئىكەنسىلەر، دەپتۇ. شۇندىن كېيىن بۇ يۇرتقا قايغۇلۇق دەپ نام سېڭىپ قاپتۇ.

يەنە بىر خىلى: بۇ يەرنىڭ ئېتىزلىقلىرى ئىپتىگىز ئېرىقلىرى پەس بولغاچقا سۇنى تۇغلاپ - چىڭقاپ ياز ئېرىقلارغا قايغۇزۇپ ئاندىن ئېتىزلارغا سۇ باشلىيالايدىدۇ.

كەن. سۇنى قاينغۇزىدىغان چۈك - كىچىك ئازمىلار ھەر دوقمۇشتا ئۇچراپ تۇرغانلىقتىن بۇ يۇرت قاينغۇلۇق دەپ ئاتالغانىكەن.

يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن بۇ يۇرت شەرقتىن - غەربكە ئۇزارغانلىقتىن، يېقىنقى يىللاردىن بۇيان باشقا - قاينغۇلۇق، ئوتتۇرا قاينغۇلۇق، ئاياغ - قاينغۇلۇق دەپ ئۈچ مەمۇرىي كەنتكە بۆلۈپ باشقۇرۇلماقتا.

باشقا - قاينغۇلۇق، ئوتتۇرا قاينغۇلۇق، ئاياغ - قاينغۇلۇق اتارلىق ئۈچ كەنتتە 1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا ئومۇمىي 21 مەھەللە، 806 ئائىلە، 3662 نوپۇس، 4319 مو تېرىلغۇ يەر بار.

قالماق مەھەللە

باشقا - قاينغۇلۇق كەنتىدە قالماق مەھەللە دەپ ئاتالغان بىر جاي بار. ئېيتىمىشلارغا قارىغاندا تەخمىنەن 600 يىل ئىلگىرى بىر نەچچە ئائىلىلىك كۆچمەن موڭغۇللار بۇ جايدا ئولتۇراقلىشىپ تېرىقچىلىق قىلغانىكەن. ئۇزاق يىللار داۋامىدا ئۇلار ئۇيغۇرلارغا سىڭىپ كەتەن بولسىمۇ، بۇ مەھەللە ئۇلارنىڭ مىللەت نامى بىلەن ئاتىلىپ كەلمەكتە. ئەمما ھازىر بۇ مەھەللەدە ھېچكىم ئۆزىنىڭ موڭغۇل نەسلىگە چېتىشلىق ئىكەنلىكىنى ئېيتىپ قىلمايدۇ.

چەمەلكە

ئاڭلاشلاردىن قارىغاندا تەخمىنەن 300 يىل ئىلگىرى بىر بەردى ئاخۇن ئىسىملىك كىشىنىڭ ئالىقان بىر مەھەللە ئالتە بولغانلىقتىن ئۇنىڭغا «چەمەك» دەپ لەقەم سىڭىپ قاپتۇ. بالىلىرىنىڭ بارماقلىرىمۇ ئالتە بولغانلىقتىن

«چەمەكلەر» دەپ ئاتىلىپتۇ. بۇ ئاتالغۇ ئۇلارنىڭ مەھەللىسىنىڭ نامى بولۇپ قاپتۇ. بۇ كەنتتە پۈر مەھەللە دەپ ئاتالغان بىر مەھەللە بار. بۇ مەھەللىدىكى كىشىلەر ئەزەلدىن پۈ ئىپتىپ چول سۆزلەشكە خۇشتار بولغانلىقتىن بۇ لەقەم كېلىپ چىققانمىكەن. بۇ كەنتتە ھازىر تۆت مەھەللە، 158 ئائىلە، 653 نوپۇس، 1090 مو تېرىلغۇ يەر بار.

گادۇي

100 يىللار ئىلگىرى بۇ جايدىكى كىشىلەرنىڭ تۇر-مۇشى نامرات بولۇپ، كۆپچىلىكى باشقا يۇرتلارغا بېرىپ مەدىكارچىلىق قىلغانلىقتىن گاداي دەپ كەمسىتىلگەنمەن. باشقىلار «گاداي، ھوي...» دەپ ئىشقا بۇيرىغانلىقتىن، يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن بۇ ئاتالغۇ كىشىلەر تىلىمغا «گادۇي» دەپ ئۆزلىشىپتۇ.

بۇ كەنتتە چاپاق دەپ ئاتىلىدىغان بىر مەھەللە بار. 100 يىللار بۇرۇن بىر كىشى يىمبويى يۈزىنى يۇمىي كۆزىنى چاپاق بېسىپ كەتكەنلىكتىن، ئۇ ۋە ئۇنىڭ ئەۋلادى ياشىغان جاي — چاپاق مەھەللە دەپ ئاتالغانمىكەن. گادۇي كەنتىدە 1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا سەككىز مەھەللە، 300 ئائىلە، 1489 نوپۇس، 1452 مو تېرىلغۇ يەر بار.

يىلۋا

86 ياشلىق تۆمۈر ئاخۇننىڭ دادىسىدىن ئاڭلىغانلىقىمىزنى ئەسلىپ 1995 - يىلى 10 - ئاينىڭ 9 - كۈنى سۆزلەپ بېرىشىمچە، 1910 - يىللىرى بۇ يەردىكى ئىپتىمىز - باغ

لىرىنى سۇغىرىشقا ئاساسلىق يارىتىش ئۈچۈن كۇيا ئۆس-
تىمىدىن ئېرىق ئالماقچى بويىتۇ. ئېگىز ھەم زىلۋا بويلىق،
چىرايلىق زىلۋاخان ئىسىملىك بىر چوكان:

— ئېرىقنى كۇيا ئۆستىمىدىن ئالماي، ماكۇي ئۆس-
تىمىدىن ئالساق سۈيىمىز ئەن ① ئاقىدۇ. دەپتۇ. كىشىلەر
زىلۋاخاننىڭ پىكىرىگە قايىل بولۇپ، ئېرىقنى ماكۇي
ئۆستىمىدىن قېزىپ، «زىلۋا ئېرىق» دەپ ئاتايتۇ. كېيىن-
چە بۇ ئېرىقنىڭ ئەتراپىدىكى مەھەللىلەر زىلۋا دەپ
ئاتىلىپتۇ. ۋاقىتنىڭ ئۆتۈشى بىلەن زىلۋا دېگەن بۇ ئا-
تالغۇ كىشىلەر تىلىغا «يىلۋا» دەپ ئۆزلىشىپ قاپتۇ.
بۇ كەنتتە 1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدىكى سانلىق مە-
لۇماتتا ئالتە مەھەللىە، 332 ئائىلە، 1495 نوپۇس، 1719
موتېرىلغۇ يەر بار.

پاختەكلە

مەھەللىە بولۇشتىن ئىلگىرى بۇ يەرلەر توغراق، يۇل-
غۇن، جىگىدىلەر قويۇق ئۆسكەن ئورمانلىق ئىكەن. بۇ
ئورمانلىقتا ئۇچار قۇشلار، بولۇپمۇ پاختەك ناھايىتى تولا
ئىكەن. يېقىن ئەتراپتىكى كىشىلەر بۇ ئورمانلىققا كې-
لىپ پاختەك قاتارلىق قۇشلارنى تۇتىدىكەن. شۇ زامان-
لاردىن بۇيان بۇ يەر پاختەكلە دەپ ئاتىلىپ كەلمەكتە.
بۇ كەنتتە 1996 - يىلى ئاخىرىدا بەش مەھەللىە، 202
ئائىلە، 832 نوپۇس، 1446 موتېرىلغۇ يەر بار.

قارىلا

بۇ جاي ئىلگىرى ماڭلاي يېزىسىدىكى قارىلا دېگەن

① راۋان دېگەن مەنادىكى يەرلىك شەۋ.

يۇرتنىڭ ئاخىرى ئىدى. (قارىلا دېگەن ئاتالغۇنىڭ كېلىپ چىقىشى سەۋەبىنى بۇ يەردە تەكرارلاش ئىستىقبۇل بولار.) 1960 - يىلىدىن كېيىن بۇ جاينى كۇيا ئۆستىمىدىر ئېرىق قېزىپ، سۈيى ماكۇي ئۆستىمىدىن ئايرىلىپ كەتكەنلىكىدىن كۇيا يېزىسىغا تەۋە بولدى.

بۇ كەنتتە ھازىر بەش مەھەللە، 193 ئائىلە، 89 نوپۇس، 1316 مو تېرىلغۇ يەر بار.

ئۈجمىلىك

تەخمىنەن 200 يىل ئىلگىرى بۇ يەردە دەسلەپتە ماكانلىشىپ تېرىقچىلىق قىلىغان كىشىلەر ئۆيلىرىنىڭ ئالدى - كەينىگە، يول ۋە ئېرىق بويلىرىغا ئۈجمە كۆچەتلىرىنى كۆپلەپ يېتىشتۈرگەنلىكىدىن باشقا يۇرتنىڭ كىشىلىرى بۇ جاينى ئۈجمىلىك دەپ ئاتىغانىكەن. 1950 - يىللىرى غولى قۇچاققا پاتمايدىغان قېرى ئۈجمە دەرەخلىرىنى تەرەپ - تەرەپتە كۆرگىلى بولاتتى، بۇ ئۈجمە دەرەخلىرى 1960 - يىللىرى خەلق ئاشخانىسىنىڭ ئوچاقلىرىغا ئوتۇن بولۇپ ئېشىپ قالغانلىرى ئېتىزلارنى سالا-لاشتۇرۇش داۋامىدا قومۇرۇپ تاشلاندى.

بۇ كەنتتە 1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدىكى سانلىق مەلۇماتتا ئۈچ مەھەللە، 80 ئائىلە، 384 نوپۇس، 690 مو تېرىلغۇ يەر بار.

توپاق ئاچمىسى

بۇ كەنتتە ئولتۇرۇشلۇق 70 ياشلىق مۇھەممەت ئا. خۇن ئەسلىمىسىنى بۇنداق بايان قىلدى:

— كىچىك چېغىمدا چوڭلاردىن ئاڭلىشىمچە، بۇرۇنقى

ۋاقىتلاردا بۇ ئەتراپ كەڭ كەتكەن يانتاق - قومۇشلىق ئىكەن. ماڭلاي يېزىسىنىڭ باشقىلار بىلەن ئولتۇرۇش رۇشلىق مەتسىيەت-ئاخۇن توپاق ① ئىسىملىك باي دادىسىدىن مىراس قالغان بۇ يايلاقتا نەچچە يۈزلىگەن ئات - كالا، قوي - ئۆچكىلەرنى باققان ۋە يىللىقچى ②، ئوتاقچىلار ③ نى ئولتۇراقلاشتۇرۇپ يەر ئېچىپ تېرىقچىلىق قىلغانىكەن. مەن ئون ياشقا كىرگەن يىللاردا بۇ يەردە 20 - 30 ئائىلىلىك دېھقان تېرىقچىلىق قىلاتتى. مېنىڭ دادام ھېكمى ئاخۇنمۇ مەتسىيەت-ئاخۇن باينىڭ ئوتاقچىسى ئىدى. شۇ چاغدىكى كۆلنىڭ بويىدا قۇچاققا پاتمايدىغان چوڭ تېرەكلەر بار ئىدى. يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ئادەم ئاۋۇپ مەھەللىمىز كېڭەيدى. مەھەللىمىزگە مەتسىيەت-ئاخۇن باينىڭ «توپاق» دېگەن لەقىمى نام بولۇپ سىڭىپ قالدى. 1958 - يىلى باشلانغان بوز يەر ئېچىش دولقۇنىدا كۇيا يېزىسىدىن 70 - 80 ئائىلىلىك دېھقان كۆچۈپ كىرىپ يەر ئېچىپ تېرىقچىلىق قىلدى...

مۇھەممەت ئاخۇننىڭ «ئون ياش ۋاقتىمدا قۇچاققا پاتمايدىغان تېرەكلەر بار ئىدى» دېگەن گېپىگە ئاساسلانمىپ بۇ يەردە 1880 - يىللىرىدىن باشلاپ ئېرىق - ئۆسۈم تەڭ قېزىش، دەرەخ تىكىش، زىرائەت تېرىش باشلانغان دەپ قەيت قىلىشقا بولىدۇ. بۇ كەنت باشلىچىسى دەپسىمۇ ئاتىلىدۇ.

بۇ كەنتتە ھازىر بەش مەھەللىە، 293 ئائىلىە، 1309 نوپۇس بار.

① شۇ كەنتنىڭ لەقىمى.

② يىللىقچى - يىل بويى يەر ئىگىسىگە ئىشلەپ يىللىق ئىش ھەققىنى بەرگەن ئائىلىدىن ئىشلەمچىلەر.

③ ئوتاقچى - يىل بويى باينىڭ يېرىگە ئىشلەپ مەھسۇلاتىنىڭ يېرىمىغا ئىگە بولىدىغان دېھقانلار.

پۇس، 2130 مو تېرىلغۇ يەر بار.
 1958 - يىلدىن كېيىن كۆچۈپ كىرگەن كىشىلەرنىڭ
 كۆپىيىشىگە، ئېتىز - باغلارنىڭ كېڭىيىشىگە ئەگىشىپ،
 باشئىچما (توپاق ئىچمىسى) نىڭ ئايىغىدا ئوتتۇرا ئاچ-
 ما، ئاياغئىچما دەپ ئىككى كەنت پەيدا بولدى.

نېدە ئۈچۈن كۇيا ئۆستىڭىگە سۇ كەلگەن كۈنى
 بوران چىقىدۇ؟

تەبىئەتنىڭ بۇنداق غەلىتە ھادىسىسى ئالەمنىڭ
 ھېچقانداق بىر يېرىدە بولماسلىقى مۇمكىن.

4، 5، 6- ئايلاردا كۇيا ئۆستىڭىگە تۇمۇ سۈيى
 كەلگەن كۈنى بوران چىقماي قالمايدۇ. ئەزەلدىن داۋام-
 لىشىپ كەلگەن بۇ غەلىتە ھادىسىگە كۇيا خەلقى ھەيران
 قالماستىن ئادەتلىنىپ كەتتى.

بۇنىڭ سەۋەبى توغرىسىدا بۇنداق ئۈچ خىل رىۋاي-
 يەت ساقلىنىپ كەلمەكتە. بىر خىلى: بۇرۇنقى زاماندا سۇ
 تالىشىپ سوقۇشۇپ قالغان ئىككى تەرەپ بىر - بىرىگە تو-
 پا چېچىشقا نىكەن. شۇنىڭدىن بۇيان كۇيا ئۆستىڭىگە سۇ
 كەلگەن كۈنى بوران چىقىپ، ئەتراپنى توپا - چاڭ قاپ-
 لايدىكەن. بوران ئىناقسىزلىقتىن كېلىپ چىققان ئاۋارچە-
 لىقنى كىشىلەرنىڭ يادىغا سېلىپ تۇرارمىش.

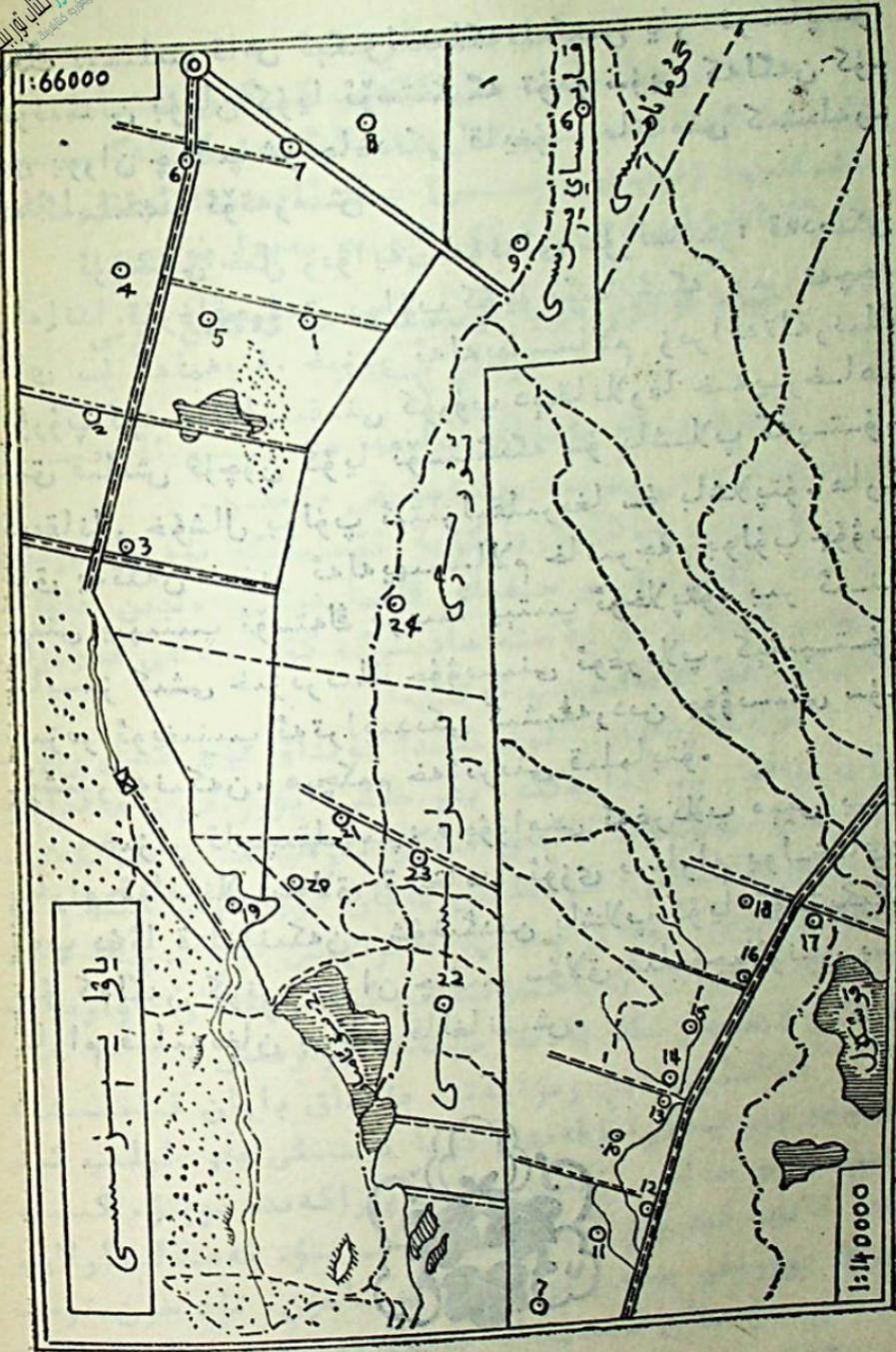
ئىككىنچى خىل رىۋايەتتە بۇنداق بايان قىلىنىدۇ:
 نەچچە يۈز يىللار مۇقەددەم كۇيا ئۆستىڭى يار ئېلىپ كې-
 تىپ يۇرت خەلقى كۆپتىن - كۆپ پارا كەندە بوپتۇ. كىشى-
 لەر قانچە قىلىپمۇ يارنى توختىتالماپتۇ. ئەمەلدارلار-
 نىڭ بۇيرۇقى بىلەن يۇرتتىكى توختاخۇن، تۇداخۇن، توخ-
 تىخان، تۇدىخان ئىسىملىك نەچچە ئون كىشى يارغا تى-

رىك بېسىلمىپ قاش ئېگىزلىتىلگەنلىكتىن يار توختاپتۇ. شۇنىڭدىن بۇيان كۇيا ئۆستىڭىگە تۇمۇ سۈيى كەلگەن كۈنى بوران چىقىپ شۇ چاغدىكى قايغۇ - ماتەمنى كىشىلەرگە ئەسلىتىپ ئۆتەرمىش.

ئۈچىنچى خىل رىۋايەت بۇنداق سۆزلىنىدۇ: قەدىمكى زاماندا قۇرغاقچىلىق بولۇپ كۇيا ئۆستىڭىگە بىر نەچچە ئاي سۇ كەلمەپتۇ. خىزىر ئەلەيھىسسالام زىرائەتلەرنىڭ قۇرۇپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ دېھقانلارغا خەبەر خاھلىق قىلىش ئۈچۈن كۇيا ئۆستىڭىگە سۇ باشلاپ كەپتۇ. دېھقانلار خۇشال بولۇپ ئېتىزلىقلارغا سۇ باشلاپتۇ. ھار - دۇق يەتكەن خىزىر ئەلەيھىسسالام خاتىرجەم بولۇپ جۇۋىسىنى يېپىمىپ ئۆستەڭ بويىدا يېتىپ ئۇخلاپتۇ. بىر ئىنە ساپىمىز كىشى خىزىرنىڭ جۇۋىسىنى ئوغرىلاپ كېتىپتۇ. خىزىر ئويغىنىپ ئەتراپىدىكى كىشىلەردىن جۇۋىسىنى سۇرۇشتۇرگەنلىكى، ھېچكىم خەۋىرىنى قىلماپتۇ.

خىزىر ئاچچىقلىنىپ: «جۇۋامنى ئوغرىلاپ مېنى بىر - ئارام قىلغانلار سۇلاق قىلغاندا ئۆزى بىئارام بولغىنى» دەپ دۇئا قىلغانىكەن. شۇنىڭدىن باشلاپ كۇيا ئۆستىڭىگە سۇ كەلگەن كۈنى بوران چىقىپ سۇلاق قىلغۇچىلارنى بىر - ئارام قىلىدىغان بولۇپ قالغانىمىش.

ياۋا يېزىسى

مۇھەممەت ئەمەن قۇربان

نەچچە يۈز يىللار بۇرۇنقى ياۋا ئۆستىكى قاراقاش دەرياسىنىڭ تاشقىنىدىن ھاسىل بولغان بىر ئېقىن ئىدى. ئېقىننىڭ ئىككى تەرىپىدىكى مۇنبەت تۇپراق-تاش ئوت - چۆپلەر قويۇق ئۆسكەن بولۇپ، ياۋايى ھايۋاناتلار، ئۇچار قۇشلار كۆپ ئۇچرايدىغانلىقى ئۈچۈن بۇ جايلار ياۋا دەپ ئاتالغانىدى.

1919 - يىلدىن كېيىن ياۋا ئۆز ئالدىغا مەڭلىك بولدى. 1937 - يىلدىن كېيىن 7 - رايون، 1944 - يىلدىن كېيىن ئىككى يېزا (ئۇيغۇر يېڭى يېزىسى، مۇستەقىل يېزا)، 1948 - يىلدىن كېيىن نۇرلۇق يېزىسى بولدى. ئىزا دىلىق تىن كېيىن 7 - رايون بولۇپ مەڭمۇ، باشئاۋات، چارشەنبە بازار، چېلەك، بۇلاق يېزىلىرىنى باشقۇردى. 1956 - يىلدىن كېيىن 5 - رايون بولدى. 1958 - يىلى 6 - رايونغا (قاراسايغا) قوشۇلۇپ «قىزىل بايراق» گۇڭشېسى بولدى. 1962 - يىلى ئۆز ئالدىغا «قىزىل يۇلتۇز» گۇڭشېسى بولدى. 1978 - يىلدىن كېيىن ياۋا گۇڭشېسى، 1984 - يىلدىن كېيىن ياۋا يېزىسى دەپ ئاتالدى.

بۇ يېزا ناھىيىمىزنىڭ غەربىي شىمال تەرىپىگە ئورۇنلاشقان بولۇپ، ناھىيە مەركىزى بىلەن ئارىلىقى 25 كىلومېتر كېلىدۇ. جەنۇب تەرىپى ئۈرۈمچى، شەرق تەرىپى قاراساي، غەرب تەرىپى چىگىلىك چۆللۈكى ئارقىلىق گۇما

خاھىيىسى بىلەن چېگرىلىنىپ، شىمال تەرىپى تەكلىماكان قۇملۇقى بىلەن گىرەلىشىپ كېتىدۇ.

1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا بۇ يېزىدا 111 مەمۇرىي مەھەللە، 22 مەمۇرىي كەنت، 5509 ئائىلىلەر، 25 مىڭ 450 نوپۇس، 53 مىڭ 705 مو تېرىلغۇ يەر بار. پۈتۈن يىلىلىق ئاشلىق مەھسۇلاتى 12 مىليون 968 مىڭ 246 كىلوگرامغا يېتىپ بۇلتۇرقىدىن %6.58 ئاشتى. پاختا (چىكىمەت-سىمىز) 869 مىڭ 824 كىلوگرامغا تۆۋەنلەپ، بۇلتۇرقىدىن 547 مىڭ 349 كىلوگرام كېمەيدى. پىلە 76 مىڭ 175 كىلوگرامغا مۇقىمدا لىدى. چارۋا 79 مىڭ 470 تۇياققا يېتىپ بۇلتۇرقىدىن %1.35 ئاشتى. كىشى بېشىغا توغرا كەلگەن يىللىق ئوتتۇرىچە كىرىم 587 يۈەن 60 پۇنغا تۆۋەنلەپ بۇلتۇرقىدىن 72.40 يۈەن ئازايدى.

ياۋا يېزىسىدىكى كەنت ناملىرى

◎ يېزىلىق خەلق ھۆكۈمىتى ئورگىنى

1. باشئېرىق	12. چارشەنبە بازار
2. مىڭمو	13. قوشكۆۋرۈك
3. قوداي	14. تۆتئېغىل
4. ھالايلى	15. چېلەك
5. شاخلىق	16. كۆللەك
6. باشئاۋات	17. يىلاڭگۈلۇق
7. جۈمە بازار	18. باغچىگدە
8. بىخلىق	19. ئاقچېقىل
9. غاراللىق	20. خۇمدان
10. تەڭكەش	21. يېڭىئاۋات
11. جاي تېرەك	

- قوشنا يېزىلاردىن خەرىتىگە چۈشكەن كەنتلەر
 ئۈرۈمچى يېزىسىدىن: 22. ئىسلامشاۋات، 23. قوششاۋات،
 24. تېرەك بوستان.
 قاراساي يېزىسىدىن: 25. كالا فېرمىسى

باشئېرىق

بۇرۇن بۇ جايدا بىر نەچچە ئائىلىلىك كەشى ما -
 كانلاشقان بولۇپ، دېھقانچىلىق ۋە چارۋىچىلىق بىلەن شۇ -
 غۇللىنا تىتى. 1960 - يىلىدىن كېيىن مىڭمو ۋە قوداي
 كەنتلىرىنىڭ بوز يېرى بولدى. 1985 - يىلى ئايرىم كەنت
 بولۇپ، ياۋا ئۆستىمىڭنىڭ ئەڭ بېشىدىكى ئىپتىدائىي سەۋ
 ئىچكەنلىكى ئۈچۈن باشئېرىق كەنتى دەپ ئاتالدى.
 1996 - يىلى ئاخىرىدىكى ستاتىستىكىلىق مەلۇماتقا
 ئاساسلانغاندا، بۇ كەنتتە تۆت مەھەللە، 245 ئائىلە، 1302
 نوپۇس، 3217 مو تېرىلغۇ يەر بار.
 بۇ كەنتتە ئولتۇرۇشلۇق 68 ياشلىق مەھەتتەيسا قارىم
 1935 - يىلىدىن 1943 - يىلىغىچە 7 - رايون تەۋەلىكىدىكى
 15 باشلانغۇچ مەكتەپنىڭ باش مۇدىرى، 1944 - يىلىدىن
 كېيىن مىڭمو، باششاۋات ①، چارشەبە بازار قاتارلىق
 جايلارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ئۇيغۇر يېڭى يېزىسى، مۇس -
 تەقىل يېزا، نۇرلۇق يېزىلىرىغا باشلىق بولدى. دادىسى
 نىزامىدىن ھاجىنىڭ تەركىبى پومپىچىك، ئۆزىنىڭ تە -
 كىمى باي دېھقان ئايرىلغانلىقتىن 1953 - يىللىرى خىزمەت -
 تىن توختىتىلدى.

① جۈمە بازىرى، جاي تېرەك، تەككەش، باششاۋات كەنتلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

قوداي

ياۋا يېزىسىدىكى مىڭمۇ دېگەن يۇرتتا قوداي دەپ ئاتىلىپ كېلىۋاتقان بىر كەنت بار.

1994- يىلى 12 - ئاينىڭ 1 - كۈنى مەن قوداي كەنتىگە كىرىپ 87 ياشلىق تالىپاخۇن بىلەن پاراڭلاشتمىم.

ئىلگىرى بۇ يەردە تۆت گەكتىلىك مالچى ياشىغاندەك كەن. ئوسمان ھاجىم قوداي دېگەن كىشى بۇ يەرنى ئىگىلىگەن.

كىملىپ كەنتتىن ئادەم يۆتكەپ كىرىپ يەر ئېچىپ تېرىقچىلىق ۋە چارۋىچىلىق بىلەن شۇغۇللىنىپتۇ. بۇ كىشى ئالەمدىن ئۆتكەندىن كېيىن، بۇ يېڭىمەھەللە ئۇنىڭ ئوغلى مەتتوختى ھاجىمغا مىراس قاپتۇ. مەتتوختى ھاجىم يەر ئېچىشنى داۋاملاشتۇرۇپ ئېتىز - باغلارنى كېڭەيتىپتۇ.

تالىپاخۇننىڭ دادىسى تۇردى ئاخۇن بۇ يەرگە كۇيا يېزىسىنىڭ سەيشەنبە بازار دېگەن يېرىدىن كۆچۈپ كىرگەن بولۇپ، تالىپاخۇن مۇشۇ يەردە تۇغۇلغانىكەن. ئۇ مەتتوختى ھاجىمنىڭ چوڭ بالىسى بىلەن تەڭ دېمەتلىك ئىكەن. ئۇنىڭ دادىسى 108 يېشىدا قازا قىلغانلىقىغا 15 يىل بويىچە بولۇپتۇ.

تالىپاخۇننىڭ گۇۋاھچىلىقىدىن ئوسمان ھاجىمنىڭ لەقىمى بىلەن ئاتىلىپ كېلىۋاتقان بۇ كەنتنىڭ بىنا بولغىنىغا 140 يىل بولدى دەپ مۆلچەرلىگىلى بولىدۇ.

مەتتوختى ھاجىمنىڭ ئىنىسى تۇردى ھاجىم ھىندىستان تەرەپلەرگە 20 - 30 ئېشەك بىلەن مەشۇت، چاينامازقا تارلىق يەرلىك ماللارنى توشۇپتتى. ئۇنىڭ 40 - 50 مو تاللىقى، 15 مو مېۋىلىك بېغى بار ئىدى. بۇ جايلار ئالەمىدىن كېيىن داشلىق (زەيلىك) بولۇپ كەتتى. 1980- يىلىدىن كېيىن كەلكۈن سۈيى باشلاپ لاي تىنىدۇرۇلۇپ

قايتىدىن تېرىلغۇ قىلىندى.
بۇ كەنتتە مۈشۈك مەھەللە دەپ ئاتىلىدىغان بىر جاي بار. كۇيا يېزىسىنىڭ ھالۇ كەنتىدىن بۇجايغا يەرزىمىن سېتىۋېلىپ ئولتۇراقلاشقان روزاخۇن دېگەن كىشىنىڭ ئەسلىدىكى لەقىمى چىگىدەك بولۇپ، بۇ كىشى مۈشۈكنى دو-راشقانماھىر بولغانلىقتىن كىشىلەر ئۇنى روزاخۇن مۈشۈك دەپ چاقىرىدىغان بولغانىكەن.
ھازىر بۇ كەنتتە بەش مەھەللە، 434 ئائىلە، 1074 نوپۇس، 2104 مو تېرىلغۇ يەر بار.

«مىڭمو» دېگەن ئاتالغۇ قانداق پەيدا بولغان؟
رەۋايەت قىلىنىدۇر لەركى، تۆتتېغىلىلىق مەھەللىسىدە ھاجىم ھەجىدىن قايتىپ ياۋىغا يېقىن قالغاندا ئاقساقاللىق، مويسىمىت بىر كىشى (خىزىر) ئۇنىڭدىن:
— ھاجىم، ئۆزلىرى خۇدا بولىدا ھەج قىلىمىسەن دەپ كۆپتىن-كۆپ رىيازەت چەكتىلە. بۇنىڭ ئۈچۈن مەن ئۆز-لىرىگە بىر ياخشىلىق قىلىش نىيىتىگە كەلسىم. قېنى دېسىلە، مەن راۋا قىلالايدىغان قانداق ھاجەتلىرى بار؟
دەپ سوراپتۇ.

مەجىت ھاجىم:
— يوقسۇ تەقىرى، مەن ھاجىتىمنى ئاللاغىلا ئېيتە-مەن، ئاللادىن ئۆزگە ھېچكىمدىن شەپقەت - ياخشىلىق تە-لىمىمەيمەن، - دەپتۇ.
— تولمۇ دۇرۇس گەپ قىلىدىلا، - دەپتۇ مويسىمىت كىشى، - لېكىن مېنىڭ سىلىگە بىر تەۋسىيە گەپ-پىسىم بار. ھاسىلىرىنى يەرگە تەگكۈزگەن پېتى كەينىلىرىگە قارىماي ماڭا يلا.

مەجىت ھاجىم ئۇ كىشىنىڭ دېگىنى بويىچە ھاسىلىنى بىلەن يەرنى سىزىپ كەينىگە قارىماي مېڭىۋېرىپتۇ. مە-

كېلىپ - مېڭىپ يۇرتى - تۆت ئېغىلىغا كەپتۇ. ئۆيىنىڭ ئالدىغا
 كېلىپ كەينىگە شۇنداق قارىسا ھاسىنىڭ ئىزىدىن ئېچىل-
 خان ئۆستەڭدە لىقەۋۇ - لىق سۇ ئېقىپ كېلىۋېتىپتۇ. شۇ
 ئىككىدىن بۇيان، بۇ ئۆستەڭنىڭ سۈيىنى باشقۇرۇش ھوقۇقى
 مەجىت ھاجىم ۋە ئۇنىڭ ئەۋلادىغا مەنسۇپ بولۇپ كەلگەن-
 ەش. تۇردى ھاجىمنىڭ ئوغلى مەتتوخى ھاجىم يىلمۇيىل
 يەر ئېچىشنى داۋاملاشتۇرۇپ ئېتىز - باغلارنى ھەددىدىن
 زىيادە كېڭەيتىۋېتىپتۇ. بىراق، ئۆستەڭ پەس، يەر ئېگىز
 بولغانلىقى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئاياغ يۇرتلۇقلار سۇ بەرمە-
 گە نىلىكتىن قۇدايلارنىڭ ئېتىزلىقلىرى ئۇدا بىر نەچچە
 يىل ئاق قاپتۇ. مەتتوخى ھاجىم سۇنى قولغا كەلتۈرۈش
 ئۈچۈن مەجىت ھاجىمنىڭ ئۆستەڭگە مېراسخور ئوغلى ئاخۇن
 ھاجىمغا 2000 مو يەرنى ھەدىيە قىپتۇ. بۇ سوۋغات
 نىڭ بەدىلىگە ئاخۇن ھاجىم ئۆستەڭنىڭ بېشىغا ئازما سې-
 لىمىپ قۇدايلارنىڭ ئېتىزى - باغلىرىنى سۇغىرىشقا شارا-
 ئىت يارىتىپ بېرىپتۇ.

ئاخۇن ھاجىم سوۋغاتلىق يەرلەرنى سېتىپ - سېتىپ
 1000 مو يېرى قالغاندا خېرىدار چىقماپتۇ. ئاخۇن ھاجىم
 «1000 مو يېرىم قالغاندا ھېچكىم خېرىدار بولمىدى» دەپ
 تۇ، شۇنىڭدىن باشلاپ «مىڭ-مو» دېگەن ئاتالغۇ يۇرت نامى
 سۈپىتىدە كىشىلەر تىلىغا سىڭىپ قاپتۇ. يىللارنىڭ ئاي-
 لىمىنىڭ بېرىشىگە ئەگىشىپ ئادەملەر كۆپىيىپ يۇرت كېڭىيىپ
 بېرىپتۇ. «مىڭ-مو» دېگەن ئاتالغۇنىڭ ئەسلىدىكى تار
 مەناسى كېڭىيىپ قۇداي، باش ئېرىق، شاخلىق، مىڭ-مو،
 ھالايلدىن ئىبارەت بەش كەنتلىك بىر يۇرتنىڭ نامىغا
 ئايلىنىپ قاپتۇ.

ھازىر بۇ كەنتتە تۆت مەھەللە، 236 ئائىلە، 1237
 نوپۇس، 2766 مو تېرىلغۇ يەر بار.

غاراللىق

كۇيا يېزىسىنىڭ ئاچچىغۇي كەنتىدىكى داڭلىق باي مەنسۇر ئاخۇن يول بويلاپ ئالتە كىلومېتىر ئۇزۇنلۇقتا غارال باغلاپ بۇ ئوتلاقنى ئىگىلەپ يازلىقتا نەچچە مىڭ تۇياق قوي- ئۆچكىلىرىنى باققا ئىكەن. چارۋا- ماللىرىنىڭ قىشلىق يەم- خەشكى ئۈچۈن كۈز پەسلىدە تاغدەك قومۇش- پانتاقلارنى دۆۋىلەپ ساقلايدىكەن. يولدىن ئۆتكەن كىشى- لەر بۇ جايىنى غاراللىق دەپ ئاتىغانىكەن. (مەنسۇر ئاخۇن باي 1951- يىلى زومىگەر تەركىمىگە ئايرىلغان، ھۆكۈم قىلىنىشتىن بۇرۇن 1953- يىلى تۈرمىدە ئۆلگەن.)

ھازىر بۇ كەنتتە تۆت مەھەللە، 226 ئائىلە، 1017 نوپۇس، 2166 مو تېرىلغۇ يەر بار.

ھالايلى

1920 - يىللىرى زاۋا يېزىسىنىڭ ئېگىز ئېرىق كەنتىدىكى غوجىلاردىن جالالىدىنخان، مەتتۇرسۇنخان ھاجىم قاتارلىقلار بۇ جايىنى ئىگىلەپ يەر ئېچىپ تېرىقچىلىق قىپتۇ. ئوتاقچىلىرى ۋە يىللىقچىلىرى بۇ يەردە ئولتۇراقلاشقان بولسىمۇ غوجىلار يىلىدا بىرنەچچە قېتىم كېلىپ ئەھۋال ئۇقۇپ تۇرىدىكەن. ئۇلارنىڭ يېتىپ- قوپۇشى ئۈچۈن سېلىنغان چوڭ ئايۋان- سارايلىرىنىڭ ئالدى- ھالايلى دەپ ئاتالغان بولۇپ، بۇ مەھەللىنىڭ نامى 1984 - يىلىدىن باشلاپ كەنتنىڭ نامى بولۇپ قالدى.

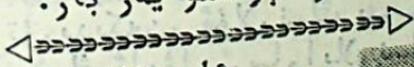
ھازىر بۇ كەنتتە بەش مەھەللە، 208 ئائىلە، 1017 نوپۇس، 2104 مو تېرىلغۇ يەر بار.

شاخلىق

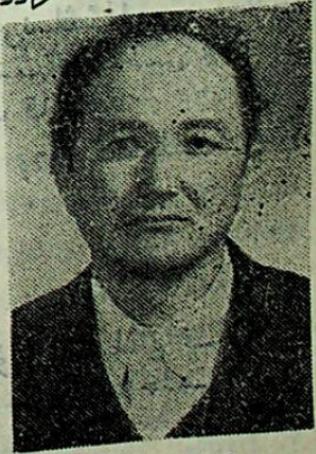
ئەسلىدە بۇ جاي توغراق ۋە يۇلغۇنلار بىلەن قاپلانغان ئېگىز - پەس زەيلىك بولغانلىقتىن شاخلىق دەپ ئاتالغانىكەن.

تەخمىنەن 1850- يىللىرى ئېگىز ئېرىقلىق غ- وچىلىق (ھەزرىتى مەۋلانە خەلىپىنىڭ پەينەۋرىسى غوجا شۇكرىنىڭ چەۋرىسى يەھياخان ۋە ئۇنىڭ بىر تۇغقانلىرى) بۇ جاينى ئىگىلەپ بىر نەچچە يىل مال باققاندىن كېيىن، كۆپ قىس- مەنى ھازىرقى قاراقاش بازىرىدىن ئابلىمىز ئاخۇنۇمغا سېتىپتۇ. (ھازىرمۇ بەزى ياشانغان كىشىلەر بىۇ جاينى ئابلىمىز ئاخۇنۇمنىڭ شاخلىقى دەپ ئاتايدۇ). ئابلىمىز ئا- خۇنۇم بۇزىمىنىڭ ياۋا ئۆستىكى بويىدىكى جايلارنى تېرىلغۇ يەرگە ئايلاندۇرغاندىن كېيىن 1880 - يىللىرى ئۇيەرلەرنى قاراسايلىق روزىبەگ، پۇرچاقچىلىق مەمەتتىياز شەۋەت، توقسۇنكام چەكمەن، تۇرسۇن ئەڭنە قاتارلىق 20 نەچچە كىشىگە، يايلاق يەرلەرنى خوتەنلىك ئابدۇشۇكۇر ئاخۇنغا سېتىپتۇ. بۇ كىشىلەر ئېرىق- ئۆستەڭلەرنى چېپىپ، باغ- ئېتىزلىقلارنى كېڭەيتىپتۇ. 1900 - يىللىرى كۇيا، پۇر- چاقچى، چورۇقلا قاتارلىق يۇرتلاردىن تۈركۈملەپ كىشىلەر بۇ جاينى كۆچۈپ كىرىپ بۇ جاينى يېتىلىپتۇ. ماكانغا ئايلىنىپتۇ. شاخلىق دېگەن ئاتالغۇ شۇ چاغلاردىن باشلاپ بۇ جاينىڭ نامى بولۇپ كەلمەكتە.

ھازىر بىۇ كەنتتە تۆت مەھەللە، 383 ئائىلە، 1440 نوپۇس، 2856 مو تېرىلغۇ يەر بار.

ئابدۇللا ھاشىم 1941 - يىلى
 12 - ئايدا ياۋا يېزىمىنىڭ شاخ-
 لىق كەنتىدە تۇغۇلغان. 1956 -
 يىلى 2- ئايدىن باشلاپ يېزىلىق
 خەلق ھۆكۈمىتىنىڭ كاتىپى، پە-
 لان - ستاتىستىكا كادىرى، مۇ-
 ئاۋىن يېزا باشلىقى قاتارلىق
 ۋەزىپىلەرنى ئۆتمەن. 1996- يىلى
 2- ئايدىن باشلاپ نىھايىتىلىك

سۇ ئېلىپكتر ئىدارىسىنىڭ كاتىبى بولۇپ ئىشلىشىمەكتە.
ئابدۇللا ھاشىم نەچچە يىللاردىن سۈرۈشتۈرۈپ بىلىگەنلىك-
تىگە ئاساسلىنىپ شاخلىق، باشئاۋات، چۈمە بازار، بىخ-
لىق، يىلاڭكۈلۈق، ئاقچىقىل، يېڭىئاۋات، خۇمدان كەنت-
لىرىنىڭ بارلىققا كېلىش جەريانىنى ئىشەنچلىك پاكىتلار
بىلەن بايان قىلىپ بەردى.

باشئاۋات

بۇ جاينىمۇ 1850- يىللىرى غوجا يەھياخان ئىگىلەپ
مىڭلاپ قوي- ئۆچكىلەرنى، يۈزلەپ ئات- كالىلارنى باققا-
تىكەن. 1870- يىللىرى ئابدۇراخمان ھاجىم، نۇرى ھاجىم،
ئەخمەد ھاڭگۇ، نىيازكام پاراق، زاكىر بەگ قاتارلىق
بايلار بۇ جايلارنى سېتىۋېلىپ ئېتىزلىقلارغا ئايلاندۇرۇپ-
تۇ. بۇ يېڭى يۇرت شۇ چاغلاردىكى يۇرتلارنىڭ باش تەرىپ-
ىدە بولغاچقا باشئاۋات دەپ ئاتىلىپتۇ. بۇ كەنت ئەينى
يىللاردا ياۋا يېزىمىدىكى يەتتە كەنتنىڭ بىرىسى ئىدى.
ھازىر بۇ كەنتتە سەككىز مەھەللە، 434 ئائىلە، 1909
نوپۇس، 3690 مو تېرىلغۇ يەر بار.

چۈمە بازار

بۇ جايمۇ غوجا يەھياخان ئىگىلىگەن توغراق - يۇل-
غۇنلۇق ئىكەن. 1880- يىللىرى مەھتىمىن غوجا، سايمىت
بەگھاجى، ئەخمەد يۈز بېشى، غوجەك ئاخۇن، ھاپىز ھاجى
قاتارلىق بايلار بۇ جاينى يەھياخاندىن سېتىۋېلىپ، يېتىم،
مۇساپىر، يەرسىز نامراتلارنى ياللاپ يەر ئېچىپ ۋە ئۇلار-
نى ئولتۇراقلاشتۇرۇپ دېھقانچىلىق - چارۋىچىلىق بىلەن
شۇغۇللىنىپتۇ. 1918- يىلى قاراقاش بازىرىدىن سۈك-لە-

قەملىك ئىسلام ئاخۇن ئۆزى مەبلەغ چەقىرىپ كۆل كۆپ
 تىپ دۇكانلارنى بىنا قىلىپ بىر نەچچە ناۋاي، قاساپ
 لارنى بۇ جايدا تىجارەت قىلىشقا تەكلىپ قىپتۇ. دەسلەپتە
 بازارغا كەلگەنلەرگە ئىككىدىن ئاننى سوۋغات قىلىپ
 كىشىلەرنى بازارغا كۆندۈرۈپتۇ. يىراق - يېقىندىكى كى
 شىلەر جۈمە كۈنىلۈكتە بۇ بازارغا كېلىشكە ئادەتلىنىپ
 سودا - سېتىق ئىشلىرى جانلانغاندىن كېيىن، يەر ئورنى
 باج قاتارلىق رەسمىيەتلەرنى يولغا قويۇپتۇ. 1980 - يىلى
 دىن كېيىن بۇ بازار تېخىمۇ جانلىنىپ - ئاۋاتلىشىپ، نا
 ھىيە بويىچە 13 بازار ئىچىدە 4 - ئورۇندىكى بازار بو
 لۇپ قالدى. ئەزەلدىن رايونلۇق ۋە يېزىلىق ھاكىمىيەت
 ئورگانلىرى بۇ كەنت تەۋەلىكىگە سېلىنىپ كەلمەكتە.
 ھازىر بۇ كەنتتە يەتتە مەھەللە، 383 ئائىلە، 1585
 نوپۇس، 2903 مو تېرىلغۇ يەر بار.

بىخلىق

بۇ جاينىمۇ يەھياخان غوجىنىڭ تۇغقانلىرى ئىككى
 لىگەن بولۇپ، 1870 - يىلىلىرى كۆپ قىسمىنى
 ئابلىم ئاخۇنۇمغا ساتقاندىن كېيىن. ئابلىم ئا
 خۇنۇم بۇ يەردە بىر مەزگىل چارۋا باققاندىن كېيىن كۆپ
 رەك يەرلىرىنى كۆپىلىق مەنسۇر ئاخۇن بايغا، قالغان
 بۆلىكىنى پاسارھاجىم، قۇربان ھاجىم، كامال بەگ، نۇرا
 خۇن سودىگەر قاتارلىق كىشىلەرگە سېتىپتۇ. بۇ كىشىلەر
 يېتىم، مۇساپىر، يەرسىمىز نامراتلار
 نى ئولتۇراقلاشتۇرۇپ ئېتىزلىقلارنى بەرپا قىپتۇ. دە
 لەپتە تېرىلغان قوناق تەكشى، ياپىيېشىل بىخلىمى
 ئۇنىگە ئىككىدىن پەخىرلىنىپ، بۇ ئېتىزلىقنى بىخلىق دە

ئاتاپتۇ. بىخلىق دېگەن ئاتالغۇ كېيىنچە بىر مەھەللىنىڭ،
يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن بۇ كەنتنىڭ نامى بولۇپ قاپتۇ.
ھازىر بۇ كەنتتە سەككىز مەھەللى، 331 ئائىلە، 1335
نوپۇس، 2900 مو تېرىلغۇ يەر بار.

تەڭكەش

چارشەنبە بازار، چىلەك، بۇلاق كەنتلىرىگە سۇ ئاقى-
دىغان ئۈچ تارماق ئۆستەڭگە سۇنى لىللا تەڭكەش ئۈچۈن
1920- يىللىرى ياۋا ئۆستەڭگە ئازما سېلىنىپتۇ ۋە ئازما
ئەتراپىدىكى مەھەللى تەڭكەش دەپ ئاتىلىپتۇ.

1960- يىلىدىن كېيىن ئېتىز - ئېرىقلارنى رەتلىش
دولقۇنىدا ياۋا ئۆستەڭنىڭ ئۇدۇللىنىشىغا ئەگىشىپ ئەس-
لىدىكى ئۆستەڭ - ئېرىقلار تۈزلىمۇ پىتىلىگەن بولسىمۇ، كەنت-
نىڭ نامى يەنىلا تەڭكەش دەپ ئاتىلىپ كەلمەكتە.
ھازىر بۇ كەنتتە بەش مەھەللى، 280 ئائىلە، 1168
نوپۇس، 2100 مو تېرىلغۇ يەر بار.

تەھرىر ئىلاۋىسى:

مىللەت بۆلگۈنچىلىرى بىلەن بىزنىڭ ئوتتۇرىمىز -
دىكى زىددىيەت، مىللىي ئىختىلاپمۇ ئەمەس، دىنىي ئىخ-
تىلاپمۇ ئەمەس، بەلكى ۋەتەننىڭ بىرلىكىنى پىسارچىلاش
بىلەن ۋەتەننىڭ بىرلىكىنى قوغداش ئوتتۇرىسىدىكى كەس-
كىن سىنىپىي كۈرەش!

ئازادلىقتىن كېيىن ناھىيىمىزدە ئابدۇلھەمىد داموللا
باشچىلىقىدىكى بىر ئۇچۇم مىللەت بۆلگۈنچىلىرى چەت ئەل
قارا كۈچلىرىگە ياللانىغان دۈشمەن ئۇنسۇرلارنى ئارقا
تەرەك قىلىپ، «مىللەت مەنپەئىتىنى قوغداش» نىمقا بىلەن

ھەم دىنىي تونۇغا ئورۇنمۇ بېلىپ، خەلقنىڭ ساغلام بولۇشىنى
 ھىلىلىنى ھېسسىياتىنى ۋە زورمال دىنىي ئەقىدىسىنى بۇر
 مىلاپ، ئۇلاردىن ئۆزلىرىنىڭ ئىجتىمائىي ئاساسى ياكى
 ھىمايىچىلىرى سۈپىتىدە پايدىلىنىپ ئىككى قېتىم ئەكىل
 ئىنىقىلابىي توپىلاڭ قوزغىدى. خەلق ئاممىسىنىڭ ماسلى
 شىشى ئارقىسىدا قۇدرەتلىك خەلق ھاكىمىيىتى بۇ ئىككى
 قېتىملىق قوزغىلاڭنى ئۈزۈل - كېسىل تارمار قىلدى.
 نوۋەتتە ئىنتايىن ئاز ساندىكى مىللەت بۆلگۈنچىلى
 رى تارىخىي مەغلۇبىيەتلىرىگە تەن بەرمەي، ئىنتايىن
 قەبىھ ۋاسىتىلارنى قوللىنىپ، شىنجاڭنى ئانا ۋەتىنىمىز.
 نىڭ گەۋدىسىدىن پارچىلاپ چىقىشتەك رەزىل نىيىتىنى
 ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن قۇترماقتا. ئىشلىتىمىزكى، ئۇ.
 لارنىڭ تەقدىرىمۇ ئابدۇلھەمىد داموللا قاتارلىقلارنىڭ
 ئاقىۋىتىگە ئوخشاشلا تەلتۆكۈس مەغلۇپ بولۇشتىن باش.
 قىچە بولمايدۇ.

كىتابخانلىرىمىزنىڭ مىللەت بۆلگۈنچىلىرىنىڭ غە
 رىزى ھەم ۋاسىتىلىرىغا قارىتا ھوشيارلىقنى ئۆستۈرۈش
 ئۈچۈن تۆۋەندە ئەينى يىللاردىكى ئىككى قېتىملىق ئەكىل
 ئىنىقىلابىي توپىلاڭنىڭ جەريانىنى تونۇشتۇردۇق.

ئابدۇلھەمىد داموللا توغرىسىدا

ئابدۇلھەمىد داموللانىڭ دادىسى مەھمەت ئاخۇر
 دېگەن كىشى 1870- يىللىرىدا گۇما ناھىيىسىنىڭ پىيالىم
 يېزىسىدىن كۆچۈپ كېلىپ بۇ جايدا ئولتۇراقلىشىپ قال
 غانىكەن.

ئابدۇلھەمىد داموللا 1895- يىلى تەڭكەش كەنتىدە
 تۇغۇلغان. 1932- يىلى قەشقەردىكى خانلىق مەدرىستە ئو
 قۇش پۈتتۈرۈپ قايتىپ كەلگەندىن كېيىن سەمەت داموللا

باقى داموللاملار بىلەن ئىسلام ئارمىيىسىدە ئەسكەر بولغان. بۇ قوشۇن گۇما، قاغىلىقلاردا غەلىبىلىك جەڭ قىلىپ يېڭىساردىكى ئۇرۇشتا مەغلۇپ بولىدۇ. ئابدۇلھەمىد داموللام ئەسەرلىكتىن قۇتۇلۇپ خوتەنگە قايتىپ كېلىپ مەھەللىسىدىكى مەدرىستە مۇدەررىسلىك قىلىدۇ. بۇ مەدرىستە قاراساي، ياۋا تەۋەلىكىدىن ۋە قوشنا يۇرتلاردىن كەلگەن تالىپلار ئوقۇيتتى. ئۇ ئۆيىنىڭ ھەم ئېتىزى - ئېرىقىنىڭ ئىشلىرىغا قاتنىشاتتى، بويى ئېگىز، چىرايى ئاق - سېرىق كىشى ئىدى.

1949 - يىلى 4 - ئايدا ئابدۇلھەمىد داموللام ئىنىسى سەمەت داموللام، خوتەننىڭ لايىقىدىن تۇرسۇن داموللامقا تارلىقلارنى باشلاپ يەكەندىكى ئەيىۋۇققا - رىنىڭ مەدرىسىگە بارغان. قارىماققا بۇ «مەشھۇر ئەۋلىيا» دىن دەرس ئالىسىمۇ، ئەمەلىيەتتە ئىمىن ھەزرەتنىڭ «خەلق ئازادلىق ئارمىيىسىنى توسۇپ شىخىشىشادىن ئۆتكۈزمەسلىك، بۇ پىلان ئىشقا ئاشمىسا ئىمىن ھەزرەت چەتكە قېچىپ ئەنگلىيە، فرانسىيە ۋە ئافغانىستاندىن قورال ئېلىپ كېلىپ سىرتتىن ھۇجۇم قىلغان ھامان ئىچكى جەھەتتىن قوزغىلاڭ كۆتۈرۈپ ماسلىشىش» توغرىسىدىكى ئورۇنلاشتۇرۇشنى قوبۇل قىلىپ 10 - ئايدا قايتىپ كەلگەن. يەكەندە ئەيىۋۇققا رىنىڭ مەدرىسىدە ئۈرۈمچى، تۇرپان، ئاقسۇ، قەشقەردىن كەلگەن «پىكىرداش» لىرى بىلەن پۈتۈشكەن پىلانغا ئاساسەن 1950 - يىلىدىن باشلاپ قوشۇننى كۆپەيتىش مەقسىتىدە ئىشانلىقنى ئەۋج ئالدۇرۇپ، تەلپ قىلغانلارنىڭ ھەممىسىنى (قېرى - ياش، ئەر - ئايال، ئېتىقادى كۈچلۈك - ئاجىز دېمەي) سوپى - مۇرتلىققا قوبۇل قىلىۋەر -

گەن. ① 1951 - يىلىدىن كېيىن پۇرچاقچىدىن ماخسۇن مولىلا، قويچىدىن بارات داموللا، ئۇرچىدىن مۇھەممەت داموللا، باشاقچىدىن مولىلا ناسىر داموللا، خوتەندىن ئابدۇلئىلىز قارى ھاجى، مەتقۇربان تەلپەك قاتارلىقلارغا ئۆزىنىڭ شەرقى تۈركىستان ئىسلام دۆلىتى قۇرۇش مۇددىئىسىنى پۇرۇتۇپ قويىدۇ. 1953 - يىلى 9 - ئايدا خەلق ۋەكىلى بولۇپ ئۈرۈمچىگە بېرىپ قۇرۇلتايعا قاتنىشىش پۇرسىتىدىن پايدىلىنىپ يەكەندە ئۇچراشقان ۋە يېڭى تونۇشقان ۋەكىل، پىكىر داڭلىرى بىلەن گېپىنى بىرلىككە كەلتۈرۈۋالىدۇ.

ئۈرۈمچى، ئاقسۇ قاتارلىق جايلاردىكى ھەمىسۆھبەتلىرىنىڭ پاش بولۇپ قېلىشىغا ئەگىشىپ ئابدۇلھەمىد داموللىنىڭ ئىسمى شىنجاڭ ئۆلكىلىك جامائەت خەۋپسىزلىكى نازارىتىنىڭ قولىغا چۈشۈپ قالىدۇ. جامائەت خەۋپسىزلىكى نازارىتى خوتەنگە مەخپىي خىزمەت گۇرۇپپىسى ئەۋەتىپ ئابدۇلھەمىد داموللىنى يوشۇرۇن كۆزىتىشنى باشلايدۇ ۋە ئادەم بەلگىلەپ ئابدۇلھەمىد داموللىنىڭ ھەرىكەت ئەھۋالىدىن ئۆزلىرىگە ئاخبارات يەتكۈزۈشكە ئورۇنلاشتۇرىدۇ. ئابدۇلھەمىد داموللا ھۆكۈمەتنىڭ ئۆزىنى نازارەت قىلىۋاتقانلىقىنى ۋە تۇتماقچى بولۇۋاتقانلىقىنى بايقاپ قالغاندىن كېيىن 1954 - يىلى 6 - ئاينىڭ 24 - كۈنىدىن ئېتىبارەن قاراقاش ۋە خوتەندىكى ھەمىسۆھبەتلىرىنىڭ ئۆيلىرىدە يوشۇرۇنۇشقا باشلىدى. بىر ئۆيدە تۆت كۈندىن ئارتۇق تۇرمىدى. ئىشەنچلىك ئادەملىرىگە «ئىسلام ئاچمىز» دەپ ئېيتتى. ئىشەنچسىز دەپ قارىغان كىشىلەرگە «مەن ئۇقتۇرۇش قىلغان كۈنى دەردىم ئىلىمىم» دېگەن قاتارلىق سۆزلەرنى ئېيتتى.

① ئەسلىدە ئىسلام دىنىنىڭ بارلىق پەرىھىزلىرىگە تولۇق ئەمەل قىلغان بولۇشى شەرت قىلىناتتى.

ھال بەلگىلەنگەن جايغا توپلىنىمىشلار، دۇئا - تەلپ قىلىش -
 مەزە دەپ ئورۇنلاشتۇردى. 1954 - يىلى 11 - ئايدا بۇلار
 سايلام ئۆتكۈزۈپ، ئابدۇلھەمىد داموللامنى رەئىسلىكىگە،
 پەتىمىنى مۇئاۋىن رەئىس ۋە ھەربىي قوماندانلىققا
 سايلدى. بۇلار ئەسلىدە 55 - يىلى باھار بايرىمى ھارپىيا
 ئاخشىمى توپىلاڭ كۆتۈرۈپ خوتەندىكىلەر شۆبە ھەربىي
 رايونغا، قاراقاشتىكىلەر 47 - تۈەننىڭ 2 - لىيەنگە (قوي-
 چى يېزىسىغا چېگرىداش) بىرلا ۋاقىتتا ھۇجۇم قىلىپ قۇ-
 رال- يارقا ئىگە بولۇپ خوتەننى ئىگىلىمەكچى بولۇش-
 قاندى. پەتىمىنىڭ «ھۆكۈمەت پىلانمىزنى ئۇقۇپ قاپ-
 تۇ، ۋاقىتنى ئىلگىرى سۈرەيلى» دېگەن تەكلىپىگە ئاسا-
 سەن، توپىلاڭ 1954 - يىلى 12 - ئاينىڭ 31 - كۈنى ئاخشىمى
 رەسمىي باشلانغان، ئابدۇلھەمىد داموللا بىلەن پەتىمىنىڭ
 غوللۇق ئەگەشكۈچىلىرى قاراقاشتىكى ياۋا، قاراساي،
 پۇرچاقچى، قويچى، توۋەت، خوتەننىڭ خانئېرىق، توساللا،
 لايقا قاتارلىق جايلاردىن قوزغاپ ئىسپانغا قاتناشتۇرغان
 ئادەملەر ئىدى. ئاتچوي ئەمگەك بىلەن ئۆزگەرتىش مەي-
 دانغا ھۇجۇمغا ئۆتۈشكە توپلانغانلار كالتەك - چوماق-
 لىق ئادەملەر ئىدى. بۇلار ساقچى ۋە تۈرمە باشقۇرغۇچى-
 لاردىن يەتتە ئادەمنى كالتەكلەپ ئۆلتۈردى، ئىشىك قۇ-
 لۇپلىرىنى چېقىپ تۈرمىدىكى جىنايەتچىلەرگە:

— سىلەر ئازاد بولدۇڭلار، بىزگە قوشۇلۇڭلار ياكى ئۆ-
 يۇڭلەرگە كېتىڭلار، - دېدى ①، بىر قىسىم قورال - ياراق-
 لارنى تارتىپ-ۋېلىشتى. ئەمگەك بىلەن ئۆزگەر-
 تىش مەيدانىدىكى ئىسەس-كەسەرلەر بۇي-
 رۇققا بىنائەن ئوق ئېتىپ توپىلاڭچىلارنى چېكىندۈردى.

① بىر دۇ جىنايەتچى قاچمىغان ياكى ئۇلارغا قوشۇلمىغان ئىدى.

تەڭ كېچە ئالەم قاراڭغۇ بولغانلىقتىن ھەم ھەممىسى چۈشەنمىدى. قۇتقۇزۇشقا ئالدىرىغانلىقتىن ئوق تېگىپ كىمىنىڭ ئۆلگەنلىكى، كىمىنىڭ يارىلانغانلىقىنى ھېچكىم بىلمەيدى. توپىلاڭ تىنچىتىلغاندىن كېيىن ئابدۇلھەمىد داموللىنىڭ ئاكىسى ئەخمەت ئاخۇن، قويچى يېزىسىدىن مەتنە ياز بولغان قاتارلىق نەچچە ئون كىشىنىڭ «دېرەكسىز» يوقالغانلىقى مەلۇم بولدى. (ئۆلگەنلەر شۇ كېچىسى يىغىن كۆمۈۋېتىلگەنمىكەن.) ئابدۇلھەمىد داموللا كۆللىك كەنتىدىكى سوپى قاسىم ئاخۇننىڭ ① ئۆيىدە يوشۇرۇندى. ئۇ جايدا نازارەت قاتتىق بولغانلىقتىن ئاشكارىلىنىپ قېلىشىدىن گەنسەرەپ تەڭكەش كەنتىدىكى مۇرتى رىجەپ ئاخۇننىڭ ئۆيىگە كېلىپ پاناھلاندى. رىجەپ ئاخۇن ئۇنى يوشۇرۇش ئۈچۈن گەمە كولاپ ئۈستىنى تاختاي بىلەن يىپىپ سامان - پاسار يېپىپ ئېشەك ئېغىلى ياسىدى. گەمەگە كىرىپ - چىقىدىغان ئىشىكىنى ئوقۇرنىڭ تېگىگە توغرىلىدى. ئابدۇلھەمىد داموللا شۇنداق قىلىپ تۆت يىل يوشۇرۇندى. 1959 - يىلى 4 - ئايدا ناھىيىلىك سىياسى مەكتەپتىكى كۇرستا مۇنازىرىدە رىجەپ ئاخۇن ئابدۇلھەمىد داموللىنىڭ تۇرغان يېرىنى ئاشكارىلىدى. شۇ كېچىسى بۇيرۇق بويىچە ناھىيىلىك ج خ ئىدارىسى خادىملىرى ۋە شۇ چاغدىكى «قىزىل بايراق» گۇڭشېسىنىڭ باشلىقى قاتارلىقلار ئابدۇلھەمىد داموللىنى گەمىدىن تۇتۇپ چىقتى. بۇ كېچىسى قاتتىق بوران چىققانىدى.

تۆت يىلدىن كېيىن يەنى 1962 - يىلى 4 - ئاينىڭ 1 - كۈنى ئابدۇلھەمىد داموللىغا خوتەندە ئۆلۈم جازاسى

① قاسىماخۇن ئابدۇلھەمىد داموللىنى يوشۇرغان جىنايىتى ئۈچۈن 15 يىللىق قاماق جازاسىغا ھۆكۈم قىلىنىپ، كېرەمىدىكى ئەمگەك بىلەن ئۆزگەرتىش مەيدانىدا كېسەل بولۇپ ئۆلدى.

ئىچرا قىلىنىدى. ئۈچ كۈن بۇرۇن خوتەنگە چاقىرىلغان ئا-
يالى ۋە چوڭ ئوغلى ئابدۇراخمان جەسەتنى ھارۋىغا بې-
سىپ مەھەللىسىگە ئېلىپ كېلىپ دەپنە قىلدى.

جايتېرەك

زاۋا يېزىسىنىڭ جايتېرەك كەنتىدىن كىرگەن بىر-
نەچچە ئائىلىلىك كىشى قۇملۇق دۆڭلەرنى ئارىلاپ ئېرىق
چېپىپ، يەر ئېچىپ تېرىقچىلىق قىلغانلىقتىن بۇ ئىپ-رىق
«جايتېرەك ئېرىق» دەپ ئاتالغانىكەن. بىر نەچچە يىلدىن
كېيىن جايتېرەكلىكلەرنىڭ تولىسى زىرائەتلىرىنى سۇغى-
رالماي ئەسلى يۇرتىغا قايتىپ چىقىپ كەتكەنىكەن. ھا-
زىر ئېرىقنىڭ ئاخىرىدا ئولتۇرۇشلۇق 60 ياشلىق مەھەم-
مەت ساقى ئاخۇن بۇ جايدا قېپقالغان جايتېرەكلىكلەر-
نىڭ ئۈچىنچى ئەۋلادىدۇر.

كېيىنكى ۋاقىتلاردا بۇ ئېرىقنىڭ باش تەرىپىدىن سۇ
ئىچكەن مەھەللە جايتېرەك دەپ ئاتىلىپ، 1984 - يىلى
كەنتىنىڭ نامى «جايتېرەك» دەپ مۇقىملىشىپتۇ.

ھازىر بۇ كەنتتە بەش مەھەللە، 349 ئائىلە، 1598
نوپۇس، 2996 مو تېرىلغۇ يەر بار.

مۇھەممەت ئاخۇن شۈمەك، سەيىدى ئاخۇن غەزەل
قاتارلىق پېشقەدەملەرنىڭ ھېسابلاپ چىقىشىغا ئاساسلان-
غاندا، بۇ جايدا تېرىقچىلىق باشلانغىنىغا 210 يىلدىن ئاشتى.

شۈمەك مازار

بۇ كەنتتە شۈمەك مازار دەپ ئاتىلىدىغان بىر قەب-
ر

رېستورانلىق بار. پۇرچاقچى يېزىسىنىڭ ياغاچچى كەنتىدە ئولتۇرۇشلۇق رەھمەتشا موللام دېگەن كىشى خوتەنگەغەللە پاراق تاپشۇرغىلى بېرىپ بازاردىن كىچىك ئوغلىغا بىر تال شۈمەك ئېلىپ كەپتۇ. ئۇنىڭ قوشنىلىرى بۇ شۈمەكنى بىر - بىرىگە كۆز - كۆز قىلىشىپ:

— رەھمەتشا موللامنىڭ شۈمەكى، دېيىشىپتۇ. شۇ- نىڭدىن كېيىن كىشىلەر بۇ موللامنى «رەھمەتشا شۈمەك» دەپ چاقىرىدىغان بوپتۇ. ھازىرقى جاپىتېرەك كەنتى تەۋە- لىكى ئەسلىدە تۆتىنچىلىق ئاخۇنلۇقۇمنىڭ يايلىقى ئى- كەن. شۇ دەۋردىكى ھۆكۈمەت قۇدرىتى بار كىشىلەرنى يا- ۋىدىن يەر ئېچىپ تېرىقچىلىق قىلىشقا سەپەرۋەر قىپتۇ، بۇ جاينى ئەڭ دەسلەپتە رەھمەتشا شۈمەكنىڭ ئوغلى تۇر- دى ئاخۇن شۈمەك كىرىپ يەر ئېچىپ زاغۇن، بېدە تېرىپ- تۇ. تۇردى ئاخۇن ۋاپات بولغاندا جەستى تۇنجى بولۇپ دەپنە قىلىنغان قۇملۇق دۆڭ-شۈمەك مازار دەپ ئاتىلىپتۇ. بۇ مازارغا شۈمەك ۋە غەزەل لەقەملىكلەر ۋە باشقىلار كۆ- مۈلۈپ يىللار ئۆتكەنسېرى دۆڭلۈكنىڭ بوش يېرى قالىم- خانلىقتىن 40 يىلدىن بۇيان ئۆلگەنلەر بۇ مازاردىن 700 قەدەم يىراقلىقتا يول بويىدىكى دۆڭلۈككە كۆدۈلمەكتە. تېرىلغۇ يەرلەرنى كېڭەيتىش ئېھتىياجى بىلەن شۈمەك مازار دۆڭلۈكى تارىيىپ تۆت - بەش موڭگىچىكەپ قالدى.

ئون تەڭگە ئۇتتۇرۇۋېتىش

1995 - يىلى 3 - ئاينىڭ 24 - كۈنى جاپىتېرەكتىكى 112 ياشلىق مۇھەممەت ئاخۇن شۈمەكنىڭ ئۆيىدە زىيارەت- تە بولدۇم. ئۇنىڭ دەسلەپكى ئايالى ئۈچ بالا تۇغۇپ ئۆ- لۈپ كەتكەندىن كېيىن ئۆيلەنگەن خوتۇنى مەسۇمخان بۇ

يىل 88 ياشقا كىرىپتۇ. ئۇلارنىڭ ئوغۇل - قىزلىرىدىن باشقا نەۋرە - پەينەۋرىلىرى 58 گە يېتىپتۇ. ئۇلارنىڭ ئېيتىشىچە، تۇردى ئاخۇن شۈمەكنىڭ ئوغلى نىياز مۇھەممەت شۈمەكنىڭ دەۋرىگە كەلگەندە بۇلارنىڭ ئىگىلىگەن يېرى توغرىسى 180 گۇڭغا يەتكەنمەن. (ئۇزۇنلۇقى ئۆس-تەڭدىن باشلاپ چۆل تەرەپكە قانچىلىك ئىگىلىسە ئىختىيارى ئىكەن). نىياز مۇھەممەت ھاجىم ھازىرقى مۇھەممەت ئاخۇننىڭ ئۆيى ئەتراپىدا ئاچقان يەرلىرىنى 2700 چارەك بۇغدايغا ساتماقچى بوپتۇ. مۇھەممەت ئاخۇن نارازى بولۇپ: — ئۇ يەرنى ئېچىشقا ھەددى - ھېسابىمىز كۈچىمىز كەتتى. قەرزىمىز بولمىغاندىكىن نېمىشقا ساتىمىز؟ ساتمايلى دادا، دەپ تۇرۇۋاپتۇ. نىياز مۇھەممەت ھاجىم: — ئۇنچىۋالا چىقىرىشقا باشقۇرۇپ بولالمىدىم. ساتمايلى دېسىڭىز ئۆزىڭىز باشقۇرۇڭ، دەپتۇ. مۇھەممەت ئاخۇن 1923 - يىلى 1000 قەدەم يىراقلىقتىكى چوڭ ئۆيدىن ئايرىلىپ ھازىرقى ئولتۇرۇقىغا كېلىپ ئۆي سېلىپ ئولتۇرغان ھەم ھەر يىلى كەلكۈن مەزگىلىدە كېچە - كۈندۈز يەر ئېچىپ تېرىلغۇ كۆلىمىنى كېڭەيتكەنمەن. 1930 - يىلى بۇ مەھەللىدە 50 نوپۇسلۇق يەتتە ئائىلە بولغانمەن. ئۇ چاغلاردا سۇ قۇم دۆڭلىرىنى ئارىلاپ يىلان ئىزى شەكىلىدە ئاققانلىقتىن بوران قۇمىنى يۆتكەپ سۇنىڭ ئېقىمىنى ئۆزگەرتىۋېتىپ تېرىم بولغان ئېتىزلار قايتىدىن چۆللىنىپ كېتىدىكەن.

1940 - يىلى مۇھەممەت ئاخۇن شۈمەكنىڭ ئۆيىنىڭ يېنىدا ناھايىتى چوڭ ئېگىز دۆڭلۈك بار ئىكەن. قاراساي نىڭ ئامانلىق ساقلاش ئەمەلدارى مەتنىياز بەگ باج ئەمەلدارى تاجىبەگكە:

— يۈگۈرگەن پېتى بۇ دۆڭنىڭ چوققىسىغا چىقالسىلا

ئون تەڭگە ① بېرىمەن. ئەگەر توختاپ دەم ئېلىپ چىقىمەن،
سىلە ماڭا ئون تەڭگە بېرىشكە قول باغلىشايسى، دەپتۇ.
تاجىبەگ:

— مەن دېگەن ئۇنىڭدىن ئېگىز دۆڭلۈككەمۇ يۈگۈرۈپ
چىقىپ، يۈگۈرۈپ چۈشكەن، سىلەدىن چوقۇم ئون تەڭگە ئۇ.
تۇۋالىمەن، دەپ دۆڭنىڭ چوققىسىغا قاراپ يۈگۈرۈپتۇ.
دۆڭلۈكنىڭ ئوتتۇرىسىغا چىقىپ قەدىمى ئاستىلاپ ماڭغان.
دىن كېيىن پەسكە قايتىپ چۈشۈپ:
— بولدى، مەن سىلەرگە ئۇقتۇرۇۋەتتىم، دەپ ئون
تەڭگە پۇلنى مەتنىياز بەگگە بەرگەنمەن.

سەيدى ئاخۇن غەزەل

جايتېرەك كەنتىدە ئولتۇرۇشلۇق 93 ياشلىق سەيدى
ئاخۇن غەزەلنىڭ بوۋىسى تۇرسۇن قۇربان ھاجىم قوچى
يېزىسىنىڭ غەزەل كەنتىدىن 1830 - يىللىرى بۇ جاينى
كۆچۈپ كىرىپ كىمپەك سوپۇم دېگەن كىشىدىن يەر - زېمىن
سېتىۋېلىپ ئولتۇراقلاشقانمەن. ئۇنىڭ ئوغۇل - قىزلىرى
مۇ بۇ جايدا تىرىكچىلىك قىلدى. سەيداخۇن غەزەلنىڭ ئو-
غۇل - قىزلىرى، نەۋرە - پەينەۋىرلىرى 57 گە يەتتى.

چارشەنبە بازار

1830 - يىللىرى ھازىرقى توخۇلا يېزىسىدىكى قارد-
مان كەنتىدىن ئېلى ئاخۇن قالماق دېگەن كىشى بۇ جاينى
كىرىپ يەر ئېچىپ تېرىقچىلىق قىلغانمەن. 1860 - يىللىرى
رى بۇ جايدا ئولتۇراقلاشقان ئائىلىلەرنىڭ 40 تىن ئاش-
قانلىقىنى، يېقىن ئەتراپتا بازار يوقلۇقىنى نەزەردە تۇ-

① كۆمۈش پۇل

تۇپ چارشەنبە كۈنلۈكتە بازار قىزىتىپتۇ. بۇ بازاردىكى ناۋاي، قاسساپ، باققال، ساتىراش، موزدۇز قاتارلىق تەجارەتچىلەر 20 دىن، ياۋا، قاراساي تەۋەلىكىدىن كېلىدىغان بازارچىلار 300 دىن ئاشمايدىكەن.

بىر قېتىملىق سۇ تالىشىش ماجراسىدا يىپەكچى لەقەملىك ئۈچ بىر تۇغقان (ئالىماخۇن، غوجاخۇن، قارى ئاخۇن) ئېلى ئاخۇن قالماقنىڭ قاسىماخۇن ئىسمىلىك 35 ياشلىق ئوغلىنى ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈۋېتىپتۇ. بۇلار جىنايەتتىن قورقۇپ جاڭگالغا قېچىپ يوشۇرۇنۇۋاپتۇ. شۇ ۋاقىتتىكى ھۆكۈمەت دائىرىلىرى بۇلارنى تۇتۇپ سوراق قىلغاندا قارى ئاخۇن ئىككى ئاكىسىنىڭ بالىلىرى بارلىقىنى نەزەرگە ئېلىپ «قاسىماخۇننى مەن ئۆلتۈردۈم» دەپ گۈناھنى ئۈستىگە ئېلىپ ئىككى ئاكىسىنى ئاقلاپتۇ. ھۆكۈمەت دائىرىلىرى ئۇنى سولاپ يەتتە يىلدىن كېيىن قويۇۋېتىپتۇ.

ئېلى ئاخۇن قالماق ئوغلى قاسىماخۇن ئۆلۈپ قالغاندىن كېيىن ئەسلى يۇرتىغا قايتىپ چىقىپ كېتىپتۇ. ئۇنىڭ ئۆيلىرى ئەتراپىدا ئۆسكەن 20 تۈپتىن ئارتۇق چوڭ ياڭاق دەرەخلىرى 1960 - يىللىرىدىكى ئېتىز - ئېرىقلارنى رەتلەش دولقۇنىدا كېسىۋېتىلدى.

(جۈمە بازىرى قىزىشقا باشلىغاندىن كېيىن چارشەنبە بازار ئۆزلۈكىدىن تارقىلىپ كەتكەنىمەن).
ھازىر بۇ كەنتتە تۆت مەھەللە، 197 ئائىلە، 844 نوپۇس، 2048 مو تېرىلغۇ يەر بار.

قوشكۆۋرۈك

1860 - يىللىرى قاراقاش بازىرىنىڭ قاپاقلا دېگەن

يېرىدىن تۇداخۇن موللام دېگەن كىشى بۇ جايدىن يەنە زېمىن سېتىۋېلىپ ئولتۇراقلاشقانىكەن. بىر نەچچە يىلدىن كېيىن ئۇنىڭ ئىنىسى ھوشۇراخۇن تېكە دېگەن كىشى كۆچۈپ كىرىپتۇ. ھوشۇراخۇن تېكەنىڭ نەۋرىسى ئابدۇللا دىق ھازىر ياۋا يېزىلىق خەلق ھۆكۈمىتىدە مالىيە كادىرى بولۇپ ئىشلىمەكتە.

چېلەك ۋە بۇلاق كەنتلىرىگە ئاقىدىغان ئىككى تارماق ئۆستەك بۇ جايدا بىر - بىرىگە يېقىن ئاقىدىكەن قاراسايغا بارىدىغان يولدىكى ئىككى كۆۋرۈكمۇ بىر - بىرىگە يېقىن بولغانلىقتىن، بۇ كۆۋرۈكلەرنىڭ ئەتراپىدىكى مەھەللە قوشكۆۋرۈك دەپ ئاتالغانىكەن.

ھازىر بۇ كەنتتە تۆت مەھەللە، 217 ئائىلە، 1071 نوپۇس، 1903 مو تېرىلغۇ يەر، 2100 تۇياق چارۋا بار.

تۆتىنچىل

بۇ جاينىڭ توغراقلىرى قېلىن، ئوت - چۆپلىرى قورساق بولغانلىقتىن قاراسايدىن ئانا يەت ھاجىم ۋە ئاچچىم غۆي دېگەن يۇرتتىن ئۈچ كىشى بۇ جايدا مال باققان ھەم ماللىرىنى كېچىسى ساقلاش ئۈچۈن تۆت ئورۇنغا شاخ بىلەن ئېغىل ياسىغانىكەن. بۇ كىشىلەر خوتەن ئاتچۈيىلىك ھىجىت ھاجىمىنىڭ سوپى - مۇرتلىرى بولغاچقا، كېيىن بۇ جايدا ھىجىت ھاجىم ئىگىدارلىق قىلغانىكەن.

قاراسايدىن، ياغاچچى، ئاچچىغۆي قاتارلىق يۇرتلاردىن كېلىپ بۇ جايدىن ئوتۇن - شاخ توشىغان كىشىلەر باشقىلارنىڭ:

— بۇ ئوتۇننى نەدىن ئېلىپ كەلىدىغانلار، - دېگەن سوئالغا:

— تۆتىنچى يىلىدىن، دەپ جاۋاب بەرگەنلىكتىن «تۆتىنچى-
 غىل» دېگەن ئاتالغۇ كىشىلەر تىلىغا سىڭىپ قالغانىكەن.
 1820 - يىللىرى ئاتچۇيلىك ئابدۇقادىر ھاجىم ①(يا-
 ۋىلىق كىشىلەر «ئاخۇنلۇق ھاجىم» دەپ ئاتايدۇ.) ئىسپان-
 چىغۇيىدىكى ئوتاقچىلىرىدىن كېرىمىكام، ئەخمىتتىكام قا-
 تارلىق تۆت ئائىلىنى تۆتىنچىلىغا كۆچۈرۈپ كىرىپتۇ. بۇ-
 لار دەسلەپكى يىلى ئاچقان يەرلەرگە كېۋەز، بېدە تېرىپ-
 تۇ. يەر ئېچىشنى يىلىمۇ يىمىل داۋاملاشتۇرۇپ بۇغداي، قو-
 ناقلىقلارنى كېڭەيتىپتۇ. تۈگمەن بولمىغانلىقتىن ئوتاق-
 چىلار بۇغداي - قوناقنى يىرىك پېتى قاينىتىپ يېگەنلى-
 كىنى كۆرۈپ ئاخۇنلۇق ھاجىم تۆت دانە ياغۇنچاق (قول
 بىلەن ھەرىكەتلىنىدىغان ئىمپىتىدا ئىمپىتى تۈگمەن) ئېلىپ كې-
 لىپ ئوتاقچىلىرىغا بەرگەنلىكەن.

ئاخۇنلۇق ھاجىم ئەتىيازدا، 7 - ئايدا، كۈزلۈكتە-
 ئاتقا مىنىپ كېلىپ 10 - 15 كۈن تۇرۇپ، تېرىش - يىغىش
 ئەمگەكلىرىگە يېتەكچىلىك قىلىدىكەن، قايسى ئوتاقچى-
 ئۇنى ئۆيىدە قوندۇرۇپ قوي ئۆلتۈرۈپ مېھمان قىلسا، ئا-
 خۇنلۇق ھاجىم ئۇنىڭغا بىر - ئىككى مو بېدىلىكنى ھەق-
 ىز بېرىۋېتىدىكەن. كېيىنكى يىللىرى ئاخۇنلۇق ھاجىم
 ئۆزى ياكى تۇغقانلىرى كەلسە يېتىپ - قوپۇشى ئۈچۈن بىر
 ئايۋان، تۆت ھۇجرا سالدۇرغانىكەن، بۇ ئۆيلەر ئاللىقا-
 چان يېقىلىپ كەتكەن بولسىمۇ، بۇ جاي ھازىرمۇ «ھالا-
 ى» («ھويلا ئالدى» دېگەن ئاتالغۇنىڭ بۇزۇلغان تەلەپ-
 پۇزى) دەپ ئاتالماقتا.

تۆتىنچىل - باشقا يۇرتلار بىلەن ئالاقىسى يوق،
 سىرتنىڭ ئادەملىرى كەلمەيدىغان ياقا - بۇرچەك مەھەل-

① مەجىت ھاجىمنىڭ ئىسمى

لە بولغاچقا كېرىمكامنىڭ ئوغلى توختى بەش - ئالتە ياش ۋاقتىدا ئاخۇنلۇق ھاجىمىنى كۆرۈپ قورقۇپ يىغلاغانىكەن. ئاخۇنلۇقۇم ھاجىم كېرىمكامغا:

— بۇ بالىنى بازارغا ئەگەشتۈرۈپ بېرىپ ئادەمگە كۆندۈرۈڭلار، دېگەنىكەن.

بۇ مەھەللە قۇملۇق جاڭگال ئارىسىدا بولغانلىقى ئادەملىرى ئوتاقچى بولغانلىقى تۈپەيلىدىن كەمسەتمەي ئوغۇللىرىغا سىرتتىن كېلىن تاپالمايدىكەن، قىزلىرىغا سىرتتىن خېرىدار كەلمەيدىكەن. شۇڭلاشقا يېقىن تۇغقان قان ئوغۇل - قىزلىرىنى جۈپلەپ بىر ئۆيلۈك قىلىپ قويىدىكەن. نەۋرىلەر ئەيمىلىك تۇغۇلۇپ قالمىسۇن دەپ ئانىلار تۇغقانلىرىنىڭ بالىلىرىنى بىر قېتىمىمۇ ئېمىتىمەيدىكەن.

ئاخۇنلۇق ھاجىمىنىڭ ئېرىقىدا ھەر قاچان سۇ ئېقىپ تۇرىدىكەن، تومۇز مەزگىللىرىدە ئۇنىڭ بۇغدايلىقى سۇغا قانماي تۇرۇپ باشقا ئېرىقلارغا سۇ ئېچىلمايدىكەن. مەراپ - كۆكېشىلەر «ئەرتە ئاخۇنلۇقۇم كېلىدىكەن» دېگەن خەۋەرنى ئاڭلاپ قالسا، نېمە قىلسا قىلىپ ئۇنىڭ ئېرىقىغا سۇ باشلاپ قويماستىنلا ھەددى ئەمەسكەن.

1995 - يىلى 4 - ئاينىڭ 28 - كۈنى ياۋا يېزىسىدا يۇقىرىدىكى ۋەقەلەرنى سۆزلەپ بەرگەن ئۆمەر توختى (كېرىمكامنىڭ نەۋرىسى) نىڭ ئەسلىمىسىگە ئاساسلانغاندا، تۆتىنچىلىك تېرىقچىلىق باشلانغىنىغا 180 يىل بولغاندا، لىقىنى قەيت قىلىشقا بولىدۇ. ئۆمەر توختى بۇ يىل 75 ياشقا كىرگەن بولۇپ، 12 ياش ۋاقىتلىرىدا تۆتىنچىلىك دېگەن بۇ مەھەللىدە ئون ئائىلىلىك ئادەم بولغانىكەن.

1984 - يىلى چارشەنبە بازار كەنتىنىڭ بىر قىسمىدا

چايلىرى تۆتىمىغىل مەھەللىسىگە قوشۇلۇپ «تۆتىمىغىل كەنە» تى دەپ ئاتالدى.

ھازىر بۇ كەنتتە تۆت مەھەللىە، 288 ئائىلە، 1157 نوپۇس، 2683 مو تېرىلغۇ يەر بار.

باقى داموللا توغرىسىدا

باقى داموللا ئابدۇلھەمىد داموللىنىڭ مەقسە تەدبىرى ۋە ھەمىد داموللىنىڭ «ناۋادا بىز مەغلۇپ بولۇپ كەتسەك» مەغلۇبىيىتىمىزدىن ساۋاق ئېلىپ ھاكىمىيەتنى تارتىۋېلىشقا «لىنلار» دېگەن نەسىھىتىگە بىنائەن، باقى داموللا بىلەن سەمەت داموللا (ھەمىد داموللىنىڭ ئىنىسى) ئۆتكەن قېتىمقى توپىلاڭغا «قاتناشمىغان» ئىدى. ھۆكۈمەت بۇلارنىڭ ھەرىكەتلىرىنى خۇپىيانە كۆزىتىپ تۇرغان بولسىمۇ، بۇلار ھۆكۈمەتنى قايمۇقتۇرۇپ ھۇجۇم نىشانىسىنى ۋە ۋاقتىنى ئى ئۆزگەرتىپ تۇردى. ئاۋۋال قورال - ياراقتا ئىگە بوپلۇپ ئاندىن خوتەن شۆبە ھەربىي رايونىغا ھۇجۇم قىلىش ئۈچۈن ياۋا، قاراساي، كۇيا، پۇرچاقچى، قويچى يېزىلىرىدىن كۆپلىگەن ئادەمنى قوزغاپ، 1956 - يىلى 3 - ئاينىڭ 9 - كۈنى 47 - تۈەننىڭ 2 - لىيەنىگە ھۇجۇم قىلدى. ئالدىنقىچە تەييارلىنىپ تۇرغان قوراللىق لىيەنىنىڭ ئەسكەرلىرى بۇلارنى قورقۇتۇپ تارقىتىۋېتىش ئۈچۈن ئاسمانغا قارىتىپ ئوق ئېتىۋەردى. بۇ چاغدا غوللۇق ئۇنسۇرلاردىن قانداق بۇجاك:

— ئاللا بىزنى يۆلەپ، كاپىرلار ئاتقان ئوقنى بىزگە تەگكۈزمىدى، دەپ ئاممىنى چېكىنمەسلىكىگە كۈشكۈرتتى. ئامما «ئاللا، ئاللا ۋاي ئاللا، ئىسلام ئۈچۈن جېنىمىزنى پىدا» دەپ ۋارقىرىشىپ ئىلگىرىلەپ كېلىپ بىر خەنزۇ

ئەسكەرنى كالتەكلەپ ئۆلتۈردى. ئەسكەرلەر بۇيرۇققا ئا.
ساسەن توپىلاڭچىلارغا ئوق چىقارغاندا تۆت ئادەم ئۆلدى.
ئىسىيانچىلار پاتىپاراق بولۇپ قاچ - قاچ دېيىشىپ تەرەپ.
رەپلەرگە قېچىشتى. ناھىيىلىك جامائەت خەۋپسىزلىكى ئى.
دارىسىنىڭ كادىر - ساقچىلىرى كاسا كۆللەك دېگەن جايدا
ئىسىيانچىلارنى توسۇپ، 28 نەپەر غوللۇق ئىسىيانچىنى تۇ.
تۇپ، ئەگەشكۈچىلەرنى قويۇپ بەردى. باقى داموللا بىلەن
سەمەت داموللا يەنىلا تۇتۇق بەرمىدى. ئۈچ كۈندىن كې.
يىن كېچىدە باقى داموللا بىلەن سەمەت داموللا 5 - را.
يونلۇق سودا كوپىراتىپىنى ۋە ئاشلىق ئامبىرىنى بۇلۇپ
مال ۋە ئاشلىقنى كىشىلەرگە بۆلۈپ بېرىپ خەلقنى ئى.
شەنچىسىگە ئىگە بولۇپ قوشۇننى تولۇقلاش ئۈچۈن خېلى
كۆپ ئادەمنى (بۇلاردىن 300 نەپىرى ئايال سويىسلار) ئە.
گەشتۈرۈپ تەڭكەش كەنتىدىكى بىر قۇملۇق دۆڭگە كەلگەن.
دە ناھىيىلىك جامائەت خەۋپسىزلىكى ئىدارىسىنىڭ راز.
ۋېتىكا كادىرى مۇھەممەت ئىبراھىم سىدىق ئۆزى يالغۇز
يۈرەكلىك ھالدا:

— توختاڭلار، دەپ ئۇلارنى توستى. ئىسىيانچىلاردىن
بىرسى ئۇنىڭغا:

— بىز سېنىڭ ناماز ئوقىغىنىڭنى كۆرگەن. سېنى
ئۆلتۈرمەيلى، بىزگە تەسلىم بولغىن. بىز بىلەن قارشى.
لاشساڭ كۆردۈڭمۇ مىللىتىڭىزنى، دەپ بىر نەچچە پا.
ۋان مىللىتىڭىزنى كۆز - كۆز قىلدى. مۇھەممەت ئىبراھىم
سىدىق ئۇلار بىلەن 40 مېتر ئارىلىقتا مۇنازىرىلىشىۋات.
قاندا ۋىلايەتلىك پارتكوم شۇجىسى خۇاڭچىڭ، ناھىيىلىك
جامائەت خەۋپسىزلىكى ئىدارىسىنىڭ باشلىقى لى دالىن

① قويىمىز يېزىمىدىن؛ نۇرى چاڭكا، روزى چاڭكا، يۇنۇس قارى، مەھمەد
داموللاننىڭ قوشنىسى — سەمەت كاۋا

تەرجىمان بايىمىزلا يېتىمپ كەلدى. 100 قوراللىق ئەسكەر ئىسيانچىلارنى قورشاپ قورال تاپشۇرۇشقا بۇيرۇدى. ئىسيانچىلار شۇ مەيداندىلا 18 دانە پاۋان مىلىتىمى، 300 دىن كۆپ ئارا، تۈۋەزۈن، چاپقۇ پىچاق، 1000 دىن جىمىت-قراق كالتەك - چوماقنى تاپشۇردى. ئەسكەرلەر باقى داموللا، سەمەت داموللا ۋە 20 نەپەر غوللۇق ئىسيانچىنى نەقمەيداندا تۇتتى. كېيىن باقى داموللا مۇددەتسىز قاماققا ھۆكۈم قىلىنىپ كېرىپ ئەمگەك بىلەن ئۆزگەرتىش مەيدانىدا كېسەل بىلەن ئۆلدى. ئۇنىڭ ئوغلى ئابدۇلقاھىر مەخسۇم بۇ يىل 66 ياش بولۇپ چېلەكتىكى مەسچىتتە ئىماملىق قىلماقتا.

شۇنداق قىلىپ ياۋا يېزىمىدا يۈز بەرگەن ئىككى قېتىملىق ئەكىلىنىقلا بىي مىللەت بۆلگۈنچىلىكى توپىلىدى. ئى پرولېتارىيات دىكتاتۇرىسىنىڭ كۈچ - قۇدرىتى بىلەن تارمار قىلىندى.

چېلەك

بىر غېرىچ ئۇزۇنلۇقتىكى ئىككى تال يۇلغۇن تايىمى پىلوس (+) شەكىلدە چېتىلىپ، كېسىشكەن يېرىدىن چۈكەندەك ئۇزۇن ھەم ئىنچىكە بىر تال يۇلغۇن تايىمى تىمىك ئۆتكۈزۈلۈپ ياسالغان سايىمان چېلەك دەپ ئاتىلاتتى. بۇ چايغا ئەڭ دەسلەپتە باقى داموللامنىڭ ئانىسىنىڭ ئاكىسى قاسىماخۇن دېگەن كىشى كۆچۈپ كىرىپ يەر ئېچىپ تېرىقچىلىق قىلغانىكەن. بۇ كىشى داۋاملىق چېلەك بىلەن يۇڭدىن يىپ ئېگىرگە نىلمىكى ئۈچۈن «چېلەك» دەپ لەقەم سىڭىپ قالغانىكەن. ئۇنىڭ لەقەمى بۇرۇن بىر مەھەللىنىڭ نامى ئىدى، 1984 - يىلدىن كېيىن بىر كەنت

نىڭ ئىسمى بولۇپ قالدى. قاسىماخۇننىڭ نەۋرىسىمىنىڭ
ئوغلى ئويۇپ ئاخۇن بۇ يىل 60 ياشلارغا كىرىپ قالدى.
ھازىر بۇ كەنتتە ئالتە مەھەللە، 222 ئائىلە ، 170
نوپۇس، 1983 مو تېرىلغۇ يەر بار.

كۆللەك

بۇ جايغا ئەڭ دەسلەپتە سىدىق ئاخۇن قۇساق دېگەن
كىشى كېلىپ كۆل (چوڭراق قۇدۇق) كولاپ ئادەم ۋە چار-
ۋىلىرىنىڭ سۇ ئىچىش ئېھتىياجىنى قامدىغاندىن كېيىن
يەر ئېچىپ تېرىقچىلىق قىلغانىكەن. كېيىنچە ئۇنىڭ مە-
ھەللىسىنىڭ كۆللەك دېگەن نامى كەنتنىڭ ئىسمى قىلىپ
بېكىتىلدى. ئۇ كۆلنىڭ ئەتراپى 1960 - يىلىدىن كېيىن
داشلىققا (زەيلىككە) ئايلىنىپ كەتتى. سىدىق ئاخۇن قۇ-
ساقنىڭ نەۋرىسى ئىمىن ئاخۇن بۇ يىل 60 ياشقا كىردى.
ھازىر بۇ كەنتتە ئالتە مەھەللە ، 230 ئائىلە، 1050
نوپۇس، 1904 مو تېرىلغۇ يەر بار.

يىلاڭگۇلۇق

خوتەن ئاتچۇيلىك ھەبىبۇللا مۇپتى ھاجىنىڭ تۇغ-
قانلىرىدىن قارى ھاجى 1870 - يىللىرى بۇ جايدىكى ئې-
كىز قۇملۇقنىڭ غەربىدە تېرىقچىلىق قىلغان ۋە ئىپىرىق
بويلىرىغا، ئېتىز قاشلىرىغا جىگدە كۆچە تلىرىنى سالغان-
كەن. بىر نەچچە يىلدىن كېيىن بۇ جىگدىلەر چۈگمىيىپ
پۇتاقلىرى تىرەپ - تەرەپكە يېيىلىپتۇ. چوڭ - كىچىك
ھەممە ئادەم ھەر كۈنى كەچتە جىگدە پۇتاقلىرىغا ئارغام-
چا بىلەن يىلاڭگۇ (ئىلەڭگۈچ) سېلىپ ئۇچۇپ كۆڭۈل ئې-

چىشقا ئادەتلىك نىگە نىلىكتىن بۇ جاي يىلانگۈلۈك دەپ ئاتالغانمىكەن.

بۇ كەنتنىڭ 4- مەھەللىسىدە ئىلىگىرى ناھايىتى كاتتا بىر تۈپ قېرى تېرەك بار ئىكەن، كىشىلەر بۇنى ناسىر تېرەك دەپ ئاتىشىدىكەن. يىگىت - قىزلار بۇ تېرەكنىڭ پۇتاقلىرىغا ئارغامچا چىكىپ يىلانگۈ ياساپ ئېگىز ئۇچۇشتا بەسلىشىدىكەن. (بۇ تېرەك 1960 - يىلى كېسىپ ياۋا سۇ ئامبىرىنىڭ ئازمىسىنى ياساشقا ئىشلىتىلدى).
ھازىر بۇ كەنتتە بەش مەھەللىە، 250 ئائىلە، 1121 نوپۇس، 2715 مو تېرىلغۇ يەر بار.

باغچىگىدە

«باغچىگىدە» دېگەن ئاتالغۇنىڭ ئۆزىلا بىزگە ئىلىگىرى بۇ جايدا تۆت ئەتراپى چىگىدە كۆچە تىلىرى بىلەن قورشالغان كەڭ باغ بولغانلىقىنى قىياس قىلدۇرىدۇ.
بۇ جايىمۇ ئاخۇنلۇق ھاجىمىنىڭ ئىگىدارلىقىدا ئىكەن، ئۇنىڭ بۇ جايدا بايىمە مەت ئىسىملىك بىر سوپىسى بولغانىكەن. بىر قېتىملىق مېھماندارچىلىقتا ئاخۇنلۇق ھاجىم بىر پارچە گۆشنى يەپ سۆڭىكىنى سوپىسىغا بېرىپ تۇ. سوپى بۇ سۆڭەكنى تاشلىۋەتمەي ئەتىۋارلاپ ئۆيىنىڭ تەكچىسىدە ساقلاپتۇ. كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئاخۇنلۇق ھاجىم بايىمە مەت سوپىنىڭ ئۆيىگە كىرىپ بۇ سۆڭەككە كۆزى چۈشۈپ قاپتۇ. سوپىدىن:

— بۇ سۆڭەكنى مەن سىلگە تاشلىۋەتسۇن دەپ بەر-
سەم، نېمىشقا ساقلىدىلا؟— دەپ سوراپتۇ. سوپى:
— ئۇلۇغ زاتنىڭ تەۋەرۈك سوۋغىتىنى تاشلىۋېتىشكە
چىدىمىدىم، - دەپتۇ. سوپىنىڭ ئەقىدە - ساداقىتىدىن

تەسىرلەنگەن ئاخۇنلۇق ھاجىم ئۇنى ئۆزىنىڭ بۇ يەردىكى ھۇجرىدارى قىلىپ تەيىنلەپتۇ. بايىمە مەت سوپى ئىنىمى يەرگە چامغۇر تېرىغا ئىكەن، قالتىس يوغان باش ئېلىم تۆت-بەش باش چامغۇر بىر چارەك كەپتۇ. ئېتىزلىقتىكى چامغۇرنىڭ راسا ئوخشەمغانلىقىنى كۆرگەن قوشنىلىرى ھەيران بولۇپ «بۇ ئېتىزلىقتا چامغۇر ھوڭ قوپاپتۇ» دېيىشىپتۇ («ھوڭ قوپتى» - قالتىس ئوخشىدى، يەرنى كۆتۈرۈپ قوپتى دېگەن مەنادىكى ئىپتىدائىي شىۋە) شۇنىڭ بىلەن باي مەمەت سوپىغا «ھوڭ» دەپ لەقەم سىڭىپ قاپتۇ. ھازىر باي كەنتتىكى ھوڭ لەقەملىك ئائىلىلەر بايىمە مەت سوپىنىڭ ئەۋلادلىرىدۇر.

ھازىر بۇ كەنتتە تۆت مەھەللە، 225 ئائىلە، 912 نوپۇس، 2189 مو تېرىلغۇ يەر بار.

ئاقچىقىل

ئىلىگىرى ھەر يىلقى كەلكۈن سۈيى ياۋا ئوق ئۆستەم ئىنىمىڭ قېشىنى چىقىم يار ئېلىپ كېتىدىكەن. بۇ ئۇلۇغ سۇ نۇرغۇن توغراق شاخلىرىنى ئېقىتىپ زېمىنى پەس بولغان بۇ جايغا دۆۋىلەيدىكەن، بۇ شاخلارنىڭ قۇرۇپ - چىرىپ ئاقىرىپ كەتكىنىگە قاراپ كىشىلەر بۇ جايىنى ئاقچىقىل دەپ ئاتايتۇ. 1930 - يىللىرى جاپا تېرىك كەنتىدىن ئايىپ مىراپ بۇ جايغا ئىگىدارلىق قىلىپتۇ. كېيىن شۇ كەنتتىن جامال ئاخۇن بۇ يەرنىڭ بىر قىسمىنى ئايىپ مىراپتىن سېتىۋېلىپ 100 مو يەرگە ئۈزۈم يېتىشتۈرۈپتۇ. بۇنى كۆرگەن سۇقا لەقەملىك مەمەتتوختى ئاخۇن كۆچۈپ كىرىپ جامال ئاخۇنغا قوشنا بولۇپ يەر ئېچىشنى داۋاملاشتۇرۇپتۇ. 1965 - يىلى 11 - ئايدا سابىق ھاكىم مەمەت

رېپ قاسىم بۇ باغنى كۆرگەندىن كېيىن، بۇ جاينىڭ تەبىئەت-ئىقلىم شارائىتىغا قىزىقىپ 12 كۈن تۇرۇپ يېزا بويىچە تۆت مىڭ ئادەم كۈچى سەرپ قىلىپ 600 مو يەر ئاچتى ھەم ئۇ-زۈم، نەشپۈت، ئالما، ئەنجۈر-كۆچە تىلىرىنى تەسكىتى. بۇ جاينىڭ نامى باغچا دەپ مۇقىمىدىلىپ گۈلشېخا بىۋاسىتە قاراشلىق ئورۇن بولدى. «مەدەنىيەت ئىنقىلابى» يىللىرىدا بۇ جاي تاشلىنىپ قېلىپ قايتىدىن چۆللۈشىپ كەتتى. 1976 - يىلىدىن كېيىن كىشىلەر بۇ جايعا ئارقا - ئارقىدىن كۆچۈپ كىرىپ دېھقانچىلىق، چارۋىچىلىق ۋە باغۋەنچىلىك بىلەن شۇغۇللىنىشقا باشلىدى. دېھقانلار يىلى-مۇ يىلى جاپالىق ئىشلەپ تېرىقچىلىق شارائىتىنى ياخشىلىدى. ئۆستەڭگە چوڭ قوغاچ قويۇپ كەلكۈن كەلسە سۇ ئا-پىتىدىن، كەلكۈن كەلمەسە قۇرغاقچىلىق ئاپىتىدىن ساق-لىنىدىغان بولدى. 1984 - يىلى كەنت تەسىس قىلىنىپ ئاچچىقىل دەپ ئاتالدى. 1995 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا بۇ كەنتتە تۆت مەھەللە، 109 ئائىلە، 544 نوپۇس، 1271 مو تېرىلغۇ يەر بار.

يېڭىئاۋات

بۇ جاي ئەسلىدە قومۇش-يانتاقلار ئۆسكەن يايلاق ئىدى. 1967 - يىلى گۈللۈك مەيداندىن كۆچۈرۈلگەن ئون نەچچە ئائىلىلىك دېھقان بۇ جايدا ئولتۇراقلىشىپ يەر ئېچىپ، تېرىقچىلىق قىلغانلىقتىن يېڭىئاۋات دەپ ئاتالدى. بۇ جاينىڭ دېھقانچىلىق، چارۋىچىلىق، ئورمانچىلىق، ھويلا ئىگىلىكىنى راۋاجلاندۇرۇش شارائىتى ياخشى بولغانلىقتىن، بۇ جايعا كۆچۈپ كىرگەنلەر يىلىمۇ يىلى كۆپىيىپ 1995 - يىلىنىڭ ئاخىرىغا كەلگەندە مەھەللە بەشكە، ئائىلە 166 گە، نوپۇس 722 گە كۆپەيدى. 1935 - مو تېرىلغۇ-يەر بار.

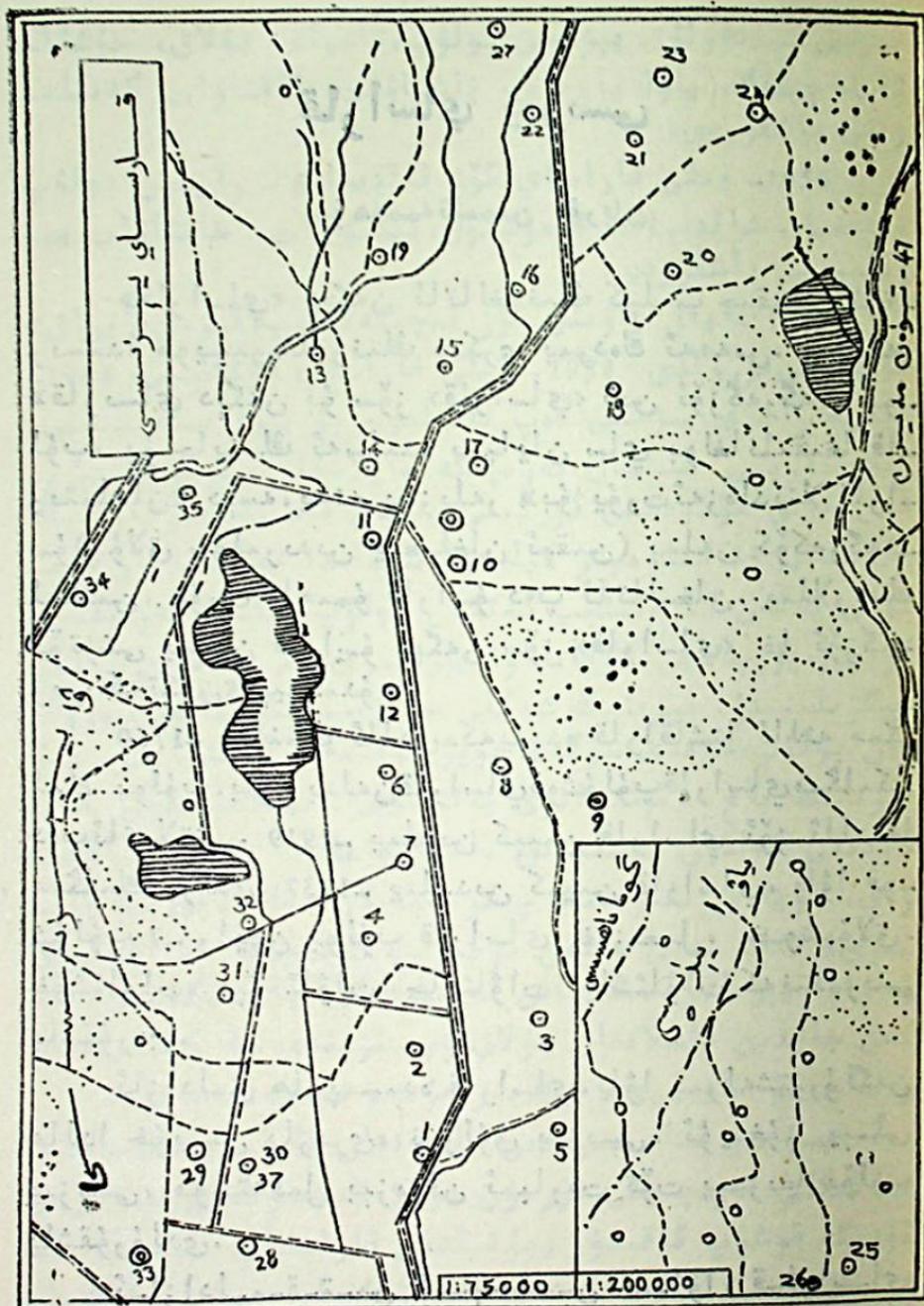
خۇمدان

بۇ يەر ئىلگىرى قومۇش - يانتاقلار بىلەن قاپلانغان يايلاق ئىدى. 1967 - يىلى گۈللۈك مەيداندىن كۆچۈرۈلگەن ئون نەچچە ئائىلىلىك دېھقان بۇ جايدا ئولتۇراقلىشىپ تېرىقچىلىق قىلىشقا باشلىدى. 1973 - يىلى كۆچۈپ كىرگەن ئىدىرىسباقى ئاخۇن بۇ جاينىڭ مول سېغىز مەنبەسىگە قىزىقىپ ئىككى ئوچاقلىق خۇمدان ياساپ خىش پىشۇرغانلىقتىن، بۇ جاي خۇمدان دەپ ئاتالدى. (كېيىنچە مەبلەغ يېتىشمىگەنلىكتىن بۇ خۇمدان تاشلىنىپ قالدى). 1995 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا بۇ كەنتتە تۆت مەھەللە، 80 ئائىلە، 403 نوپۇس، 1015 مو تېرىلغۇ يەر بار.

بەلقۇم بۇددا ئىبادەتخانا خارابىسى

بەلقۇم بۇددا ئىبادەتخانا خارابىسى - ياۋا يېزىمىنىڭ جەنۇبىدىكى «ئاقچىقىل» كەنتىنىڭ دائىرىسىدە، خارابىنىڭ ئومۇمىي كۆلىمى تەخمىنەن 22 مىڭ 500 كۋادرات مېتىر كېلىدۇ. بۇتخانا تاملىرى قۇم ئاستىدا قالغان بولۇپ، يەرنىڭ ئۈستىدىكى تاملاردا ئىلگىرى رەڭلىك تام رەسىملىرى بار ئىدى. خارابىنىڭ تەتراپى سائىلىق بولغاچقا ئېغىر دەرىجىدە ۋەيرانچىلىققا ئۇچرىغان. مەزكۇر خارابىدىن مىلادىدىن ئىلگىرىكى 2 - ئەسىرنىڭ «ۋۇجۇ» مىس پۇلى، مارجان، مىس بۇيۇم پارچىلىرى، ھەرخىل رەڭدىكى ساپال پارچىلىرى قاتارلىق مەدەنىيەت يادىكارلىق بۇيۇملىرى تېپىلدى.

1985 - يىلى بۇ خارابە قاراقاش ناھىيىلىك خەلق ھۆكۈمىتى تەرىپىدىن «ناھىيە دەرىجىلىك قوغدىلىدىغان مەدەنىيەت يادىكارلىق ئوزۇن» دەپ ئېلان قىلىندى. (بۇ ماقالىنى مەتكېرىم ئىسمايىل تەييارلىدى)

قاراساي يېزىسى

مۇھەممەت ئەمىن قۇربان

«قاراساي» دېگەن ئاتالغۇنىڭ كېلىپ چىقىشى توغرىسىدا مۇيىمىيەتلىرىنىڭ پىكىرى بىردەك ئەمەس. بەزىلەر «قاراساي دېگەن بۇ سۆز «قاراساي» دىن ئۆزگەرگەن بولۇپ، بۇ جاينىڭ ئەسلىدە بىپايان ساي بولغانلىقىغا قارىتىلغان» دېسە، يەنە بەزىلەر «بۇ يۇرت ئەزەلدىنلا قاراسۇ (بۇلۇق سۇلىرىدىن يىغىلغان ئېقىم) بىلەن كۆكرەگەنلىكتىن، يۇرت نامىمۇ قاراسۇ دەپ ئاتالغان. يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن قاراسۇ دېگەن سۆز «قاراساي» غا ئۆزگەرىپ كەتكەن» دېيىشىدۇ.

1760- يىلىنىڭ ئالدى-كەينىدە قاراقاشتا ئالتە مىڭلىك بولۇپ، ياۋا بىلەن قاراساي قوشۇلۇپ قاراساي مىڭلىكى دەپ ئاتىلاتتى. 1919- يىلىدىن كېيىن قاراساي ئۆز ئالدىغا مىڭلىك بولدى. 1937- يىلىدىن كېيىن قاراساي، ياۋا قوشۇلۇپ 7- رايون بولۇپ قاراساي، غازىغىل، خوشبۇلاق، خۇشئاۋات، يېڭىئاۋات، خانئاۋات، باشئاۋات كەنتلىرىنى باشقۇردى.

ئازادلىق ھارپىسىدە قاراساي، ياۋا بىرلەشتۈرۈلگەن ھالدا خۇيمىن بازىرى، نۇرلۇق يېزىسى، ئۇيغۇر يېڭى يېزىسى، مۇستەقىل يېزىدىن ئىپارەت تۆت يېزىغا بۆلۈپ باشقۇرۇلدى.

ئازادلىقتىن كېيىن-ياۋا، قاراساي بىرلەشتۈرۈلۈپ ناھىيىدىكى ئون ئىككى يېزىنىڭ

بىرىسى — نۇرلۇق يېزىسى بولۇپ، تامباغ، بۇلاق، خۇشئادا-
ۋان، چېلەك، ياۋا بازىرى، باشئاۋات، ئاقئاۋات كەنتلى-
رىنى باشقۇردى.

1956- يىلى قاراساي ئۆز ئالدىغا 6 - رايون بولۇپ
غازىغىل، شالدىراڭ، قومۇشكۆل، يېڭىئاۋات، خانئاۋات يې-
زىلىرىنى باشقۇردى.

1958 - يىلى ياۋىنى ئۆز ئىچىگە ئېلىپ «قىزىل بايراق»
گۇڭشېسى قۇرۇلدى. 1978- يىلى قاراساي گۇڭشېسى، 1984-
يىلى قاراساي يېزىسى دەپ ئاتالدى. بۇ يېزا ناھىيىمىز-
نىڭ غەربىي شىمال تەرىپىگە جايلاشقان بولۇپ، يېزى-
لىق خەلق ھۆكۈمىتى ئورگىنى بىلەن ناھىيە مەركىزىنىڭ
ئارىلىقى 33 كىلومېتىر كېلىدۇ. شىمالدا تەكلىماكان قۇم-
لۇقى بىلەن گىرەلىشىپ كەتكەن بولۇپ، باشقا تەرەپلىرى
قويچى، پۇرچاقچى، كۇيا، ياۋا يېزىلىرى ھەم 47- تۈەن بىلەن
چېگرىلىنىدۇ. يېزىنىڭ شەكلى جەنۇبتىن-شىمالغا سوزۇل-
غان بولۇپ، خۇددى سۆگەت يوپۇرماقىغا ئوخشايدۇ. بۇ
يېزىنىڭ باغ - ئېتىزلىرى يەتتىنچى - سەككىزىنچى ئاي-
لاردىكى كەلكۈن پەسلىدىن باشقا چاغلاردا زاۋا، ئاقسا-
راي، كۇيا يېزىلىرىنىڭ چېگرىسىدىكى «قاراساي سۇ ئام-
بىرى» نىڭ سۈيى بىلەن كۆكرىپ كەلمەكتە. ئاقساراي
ۋە زاۋا يېزىلىرىنىڭ باش تەرىپىدىكى بايىتۈگمەن دې-
گەن جايىدىن باشلانغان بۇلاق ۋە سىزىندى سۇ ئېقىنى «قا-
راساي سۇ ئامبىرى» نىڭ بىر مۇھىم سۇ مەنبەسىدۇر.

بۇ سۇ ئامبىرىدىن باشلانغان قاراساي ئۆستىنى-
مۇ ئىككى تەرەپتىكى نۇرغۇن بۇلاق ۋە سىزىندى سۇلارنى
ئۆزىگە قوشۇپ ئاقىدۇ. (بۇنىڭدىن قاراساي يېزىسىنىڭ
زېمىنى پەس ئىكەنلىكىنىمۇ كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ.) قارا-
ساي يېزىسىنىڭ سۇ مەنبەسىنىڭ مول بولغانلىقى دېھ-

تەنچىلىق، ئورمانچىلىق، چارۋىچىلىقنى راۋاجلاندۇرۇشقا
 ئىنتايىن پايدىلىق ئىمكانىيەت بىلەن تەمىنلەپ كەلمەكتە.
 1986- يىلى 36 كىلومېتىر ئۇزۇنلۇقتىكى ئوق يولغا
 قاراماي ياتقۇزۇلۇپ قاتناش شارائىتىدىكى تارىختىن بۇ-
 يانقى خەتەرلىك قىيىنچىلىققا خاتىمە بېرىلدى.
 1950 - يىلى قاراساي يېزىسىدا 2780 ئائىلە،
 9200 نوپۇس، 26 مىڭ مو تېرىلغۇ يەر بار.
 1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا بۇ يېزىدا 32 مەمۇرىي كەنت،
 158 مەمۇرىي مەھەللىسى، 7148 ئائىلە، 32 مىڭ 158
 نوپۇس، 57 مىڭ 405 مو تېرىلغۇ يەر بار. پۈتۈن يىللىق
 ئاشلىق مەھسۇلاتى 15 مىليون 249 مىڭ 45 كىلوگرامغا
 يېتىپ بۇلتۇرقىدىن %7.88 ئاشتى. پاختا (چىگىتسىز)
 1 مىليون 144 مىڭ 981 كىلوگرامغا تۆۋەنلەپ، بۇلتۇرقى-
 دىن 369 مىڭ 367 كىلوگرام كېمەيدى. پىلە مەھسۇلاتى 92
 مىڭ 783 كىلوگرامغا مۇقىمدالدى. چارۋا 91 مىڭ 175 تۈ-
 ياققا يېتىپ، بۇلتۇرقىدىن %8.09 ئاشتى، كىشى بېشىغا
 توغرا كەلگەن يىللىق ئوتتۇرىچە كىرىم 581 يۈەنگە تۈ-
 ۋەنلەپ، بۇلتۇرقىدىن 118 يۈەن ئازايدى.

قاراساي يېزىسىدىكى كەنت ناملىرى

① قاراساي يېزىلىق خەلق ھۆكۈمىتى ئورگىنى

1. ئارال	7. پەغەز دۆڭ
2. چاچقۇم	8. سەيشەنبە بازار
3. باشكۆۋرۈك	9. قوشتېرەك
4. دۆڭ مەھەللىسى	11. باغچى
5. ئالاقۇم	12. كۆنچى
6. خامان ئىمېرىق	13. بۇلاق

14. ھۆپنەغىل	23. يېشىمىيەر
15. ھاتتا	24. يولۋاسخانا
16. غەجەك	25. جىگدە قۇدۇق
17. قومۇشكۆل	26. قاغىلىق
18. غاز ئېغىل	27. ئىتتىمپاق
19. تېرىم	28. يۇلغۇندۆڭ
10. بازار	29. تاغدۆڭ
20. شالدىراڭ	30. كوچا يولغۇن
21. تەتمكۆل	31. ئايدىڭ
22. قۇيۇندۆڭ	32. بوستان

ياۋا يېزىسىدىن خەرىتىگە چۈشكەن كەنتلەر
33. غاراللىق، 34. كۆللەك، 35. يىلاڭكۆلۈك

ئاۋاپ لەقەملىكلەر توغرىسىدا

ئەنجاندىن خوتەنگە كېلىپ ئولتۇراقلاشقان بىر قەۋم كىشىلەر ئىچىدىن سىدىقكام ① ئاۋاپ دېگەن كىشى توپاق-قا مىنىپ يەر ئىگىلىش ئۈچۈن بۇ يەرگە كەپتۇ. ھازىر-قى پۇرچاقچى يېزىسىنىڭ ئاياغ ياغاچچى دېگەن يېرىدىن ئاتلىق ئەمەلدارغا ئەگىشىپ يۈگرەپتۇ. پەغەز دۆڭگە ② 30 قەدەم قالغاندا ھالىسىزلىنىپ يىقىلىپتۇ. ئەمما تەلپىكىنى قولغا ئېلىپ يىراققا ئاتقانمىكەن، تەلپەك پەغەز دۆڭىنىڭ ئۈستىگە چۈشۈپتۇ. ئەمەلدار تەلپەك چۈشكەن جايغىچە ئۇنىڭغا مۆھۈرلەپ بېرىپتۇ. كۈن چىقىش پاسىلى ھازىرقى قويچى يېزىسىنىڭ قۇشقاچ سۇلۇق دېگەن يېرىگىچە، قىب-

① «سىدىق ئاكام» نىڭ ئېغىز تەلپۈزى. ② ئاياغ ياغاچچىدىن پەغەز دۆڭىگە تەخمىنەن 15 كىلومېتىر كېلىدۇ.

ھاجىمىنىڭ ئالدىغا كېلىپ شىكايەت قىپتۇ. ئايشىخان ھا-
جىم دەرغەزەپ بولۇپ ئۆستەڭ بويىغا چىقىپ ھېلىقى ھا-
راپنى ئاتتىن تارتىپ چۈشۈرۈپ قولىنى قايرىپ تۇتۇۋاپ-
تۇ. ئايشىخان ھاجىم گەۋدىلىك، كۈچلۈك ئايال بولغان-
لىقتىن مىراپ ئۇنىڭ قولىدىن بوشىنالمىپتۇ. بۇ ئىشتىن
خەۋەر تاپقان بىر نەچچە كۆكېشى كۈچلۈك ئايالغا يېتىپ كېلىپ
ئايشىخان ھاجىمدىن:

— بۇ كۆكېشى يېقىندىلا كەلگەنلىكتىن، ئۇقماي
چىشلارغا تېگىپ قويۇپتۇ. بىز ناماقۇل، دەپ ئەپۇ سو-
راپتۇ. ئايشىخان ھاجىم:

— ھوي يۈزسىز، تۈز كور قەلەندەرلەر. قوي - كا-
لىلارنى سويۇپ كانىيىڭنى تويغۇزغىلى مەن سەنلەرنىڭ
ئاناڭمىدىم، ئاچاڭمىدىم؟ بۇ كۆكېشى مېنىڭ ئادىمىمنى
ئۇرۇپتۇ. مەن ئۆلۈشكە رازىكى، بۇنىڭدىن ئىنتىقام ئال-
ماي قويمايمەن، دەپ تۇرۇۋاپتۇ. مىراپلار:

— خاپا بولمىسىلا، قانداق تەلەپلىرى بولسا بىز
ئورۇندايلى. بۇ مىراپنى قويۇپ بەرسىلە، دەپ يالۋۇ-
رۇپتۇ. ئايشىخان ھاجىم:

— ئۇنداق بولسا بىزنىڭ ئېرىقىمىزدا قىشىمۇ - ياز
بىر قىرلىق سۇ ئېقىپ تۇرۇشىغا قەسەم بېرىدىكەن، دەپ تۇ-
رۇۋاپتۇ. مىراپلار ئۇنىڭ تەلەپىگە ماقۇل بوپتۇ. شۇ چاغ-
دىن باشلاپ تاكى شېڭ شىسەي دەۋرىگىچە (1942 - يىلىغى-
چە) بۇ ئېرىقتا يىلىبويى سۇ توختىماي ئېقىپ تۇرغانىكەن.

ئىزاھات:

ئۇ يىللاردا مىراپنىڭ نامىسى (ئالدىقىنى يا تاپمىنى) بېرىلمىغان تۇغىنى
تەپەككەن گىشىگە سۇغا بېقىش، قاتتىق ئۇرۇش، ياكى بۇ ئېرىقتا ئىككى -
ئۈچ قېتىم سۇ بەرمەسلىك قاتارلىق جازالار بېرىلمىدىكەن.

پەقەز دۆك

1995 - يىلى 2 - ئاي
 نىڭ 4 - كۈنى 70 ياشلىق
 رىجەپ ئىسخۇن بىلەن سۆھ
 بەتلەشتىم. بۇ كىشى 18 ياش
 ۋاقتىدا دادىسىنى ئىياز ئا
 خۇن ① تارامىدىن ئاڭلىۋال
 غانلىرىنى شۇ قەدەر ئېنىق
 ئىشەنچلىك سۆزلەپ بەردى

كى، مەن ئۇنىڭ ئەستە ساقلاش قۇۋۋىتىگە ھەيران قالدىم
 خوتەننىڭ شۇ زاماندىكى ئامبىلى «ئىختىيار قىل
 غانلار قاراسايدىن يەر تۇتسا ئۆزىنىڭ ئەبەدىلىك مۈل
 كى بولۇر» دەپ جاكارلاپتۇ. ھازىرقى پۇرچاقچى يېزىسى
 نىڭ تۈگمە ئىپتىق كەنتىدە ئولتۇرۇشلۇق تارام لەقەملىك
 ھوشۇرمەت دېگەن كىشى ئالتە ئوغلىنى باشلاپ كىرىپ
 ئۈچ ئوغلىغا ئېقىننىڭ غەربىدىن، ئۈچ ئوغلىغا ئېقىننىڭ
 شەرقىدىن يەر تۇتقۇزۇپتۇ. شۇ ۋاقىتىدىكى ئەمەلدار مۇ
 ھۇر بېسىپ بەرگەن چىۋەي (يەرگە ئىگىدارلىق قىلىش گۇ
 ۋاھنامىسى) دە «ھوشۇرمەت تارامنىڭ تۇتقان يېرى كۈن
 چىقىشتا قوشتېرەكتىكى كالى تۈگمەندىن - كۈن پېتىشتا يا
 ۋا ئۆستەڭگىچە، قىپىلە تەرەپتە خامان ئايمىقىغا، شىمال
 تەرەپتە ئاۋاپ ئايمىقىغا تۇتۇشىدۇ» دەپ يېزىلغانىكەن.
 (خامان ۋە ئاۋاپ لەقەملىك كىشىلەر مۇشۇ يىللاردا سىرت
 تىن كۆچۈپ كەلگەنلەر ئىدى).

شۇ ۋاقىتلاردا تاراملار ئىگىلىگەن يەرنىڭ جەنۇبىي
 قىسمىنى (ھازىرقى ياۋا يېزىسىنىڭ جاي تېپىرەك كەنت تەۋەلىرى)

① بۇ كىشى 1943 - يىلى ۋاپات بولغانىكەن.

كى) ھازىرمۇ ھايات ياشاۋاتقان نەمەتئوللا ئاخۇنۇم، نە-
بىردىن ھاجىم دېگەن نامىنىڭ بوۋىسىنىڭ چوڭ بوۋىلىرى
«يۇرتنىڭ چېگرىسى ئەزاننىڭ ئاۋازى يەتكەن يەرگىچە
سوزۇلىدۇ. بىزنىڭ مەسچىتىنىڭ ئەزان ئاۋازى بۇ يەرلەر-
گە ئاڭلىنىدۇ. سىلەر بىزنىڭ زېمىنىمىزنى ئىگىلىۋالدىڭ-
لار» دەپ تاراملار بىلەن زېمىن دەۋاسى قىلىشىپتۇ. ئىككى
تەرەپ بىر - بىرىگە قويۇپ بەرمەي قاراقاش شەرىئەت
دەھكىمىسىگە چىقىشىپتۇ. ھالاۋىدىن ئەلەم دېگەن كىشى
ياۋىلىق بولغاچقا، بىر يۇرتلىقلارغا يان بېسىپ ئۆيەر-
نى ياۋىلىقلارغا بۇيرۇپ بەرگەنىكەن.

ھوشۇرمەت تارام ھايات ۋاقتىدا، خوتەننىڭ ئامبى-
لى يۇرۇڭقاش، خوتەن تەرەپلەردىن ئادەم يىتتەپ كېلىپ
قاراسايدا ئۆستەڭ چاپتۇرغانىكەن.

شۇ يىللاردا تاراملار بىلەن ئاۋاپلار مەسلىھەتلىشىپ
قۇملۇق دۆڭدىكى ئېگىز بىر تۈپ توغراققا پەغەز چىكىپ
پاسىل بەلگىسى قىلىشقان ھەم بۇ دۆڭلۈكنىڭ ئەتراپىدا
بىنا بولغان يېڭى يۇرتنى پەغەز دۆڭ دەپ ئاتىغانىكەن.
كېيىنچە تارام، ئاۋاپ، خامان لەقەملىكلەر ئۆز جەمەتى-
دىن قازا قىلغانلارنىڭ مېھرىتى نامىزىنى ئوقۇش ئۈچۈن
بىردىن خانىقا سېلىشقانىكەن، 1960- يىللىرى بۇ ئۈچ
خانىقا يىقىتىۋېتىلدى. 1990- يىلى خەلق 16 مىڭ يۈەن
مەبلەغ چىقىرىپ يېڭى خانىقا سالدى. ئېتىزلارنى سالالاش-
تۇرۇش، تېرىلغۇ يەرلەرنى كېڭەيتىش ئىھتىياجى بىلەن
بۇ زاراتگاھلىق 10 مو ئەتراپىدا كىچىكلەپ قالدى.

رىجەپ ئاخۇن مېنىڭ سوئالىمغا جاۋابەن:

— دادام ماڭا «بوۋام ئايسىنىڭ بىر بوۋىسى ھوشۇر-
مەت دېگەن كىشى بۇ يەرگە كىرىپ ماكان تۇتقۇنىغا 350

يىل بولدى» دېگەنىدى. بۇ گەپ قۇلىقىمىنىڭ تۇۋىدە تۇرغان كۈن ئاڭلانغاندەكلا تۇردۇ، - دېدى. بۇنىڭغا ئاساسلانغاندا پەغەزدۆڭ كەنتىدە تېرىقچىلىق باشلانغانغا 400 يىلدىن ئاشتى دەپ قەيت قىلىشقا بولىدۇ.

بۇ كەنتتە 1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا تۆت مەھەللە 174 ئائىلە، 715 نوپۇس، 1297 مو تېرىلغۇ يەر بار. (بۇ كەنتتەمۇ بىر تارام مەھەللىسى، قوشنا كەنت - سەيشەنبە بازاردىمۇ بىر تارام مەھەللىسى بار.)

سەيشەنبە بازار

بۇ كەنتتە غېجەك لەقەملىك بىر جەمەتلىك كىشىلەر بار. 1590 - يىللىرى پۇرچاقچى يېزىسىنىڭ تۈگمەن ئېرىق كەنتىدىن سەلەيكام دېگەن كىشى ھوشۇرمەت تارام بىلەن بىر ۋاقىتتا بۇ جايعا يەر ئىگىلەش ئۈچۈن كىرگەنىكەن. سەلەيكام غېجەك چېلىشقا ئامراق بولغانلىقتىن دۆڭلۈك نىڭ ئۈستىگە چىقىپ غېجەك چېلىپ ئولتۇرۇپتۇ. ئەمەلدار بىر نەچچە كىشىگە يەر بۆلۈپ بېرىپ بولغاندىن كېيىن يېنىدىكى كىشىگە:

— ئاۋۇ غېجەكنى چاقىرىڭلار. يەر تۇتۇۋالسۇن، - دەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن سەلەيكامغا غېجەك دەپ لەقەم سىڭىپ قاپتۇ. بۇ لەقەم ئۇنىڭ ھازىرقى بەشىنچى - ئالتىنچى ئەۋلادلىرىغىچە داۋاملىشىپ كېلىۋېتىپتۇ.

(بۇ ۋەقەنى قاراساي يېزىلىق پارتكومنىڭ شۇجىسى ، سەلەيكامنىڭ نەۋرىسىنىڭ پەي نەۋرىسى ئابدۇرىشىم تۆمۈر نىياز 1995 - يىلى 2 - ئاينىڭ 10 - كۈنى قاراسايدىن سۆزلەپ بەردى).

1810 - يىللىرىغا كەلگەندە توخۇ لەقەملىك روزى ئا خۇن يۈز بېشى دېگەن كىشى ھازىرقى ماي يولى بىلەن

تارماق يول كېسىشكەن تۆت دوقمۇشنىڭ ئورنىدا (تاختا كۆۋرۈكنىڭ يېنىدا) بازار قىزىققانىكەن. قاراساي، ياۋا، ئۇرچى، زاۋا، كۇيا، ماڭلاي، پۇرچاقچى قاتارلىق يۇرتلاردىن بۇ جايغا كېلىپ ئالماق - ساتماق قىلىدىغان بازار - چىلار 1000 دىن ئاشىدىكەن. بازارنىڭ يېنىدا ئىت تالاش - تۇرۇش، ئوغلاق تارتىش، چاقپىلەكتە ئۇچۇش قاتارلىق تاماشىلارمۇ قىزىيدىكەن. بۇ كەنتنىڭ نامى شۇ چاغلار - دىن باشلاپ سەيشەنبە بازار دەپ ئاتىلىپ كەلمەكتە. (1960 - يىلىدىن كېيىن بۇ بازار قىزىمايدىغان بولدى.) 1996 - يىلىغا كەلگەندە ئاتىلىدە 325 كە، نوپۇس 1492 گە، مەھەللە 7 گە، تېرىلغۇ يەر 1986 موغا يەتتى.

قوشتېرەك

1820 - يىللىرى ئاۋلاكام چوقا دېگەن كىشى ھازىرقى قوشتېرەك كەنتىگە يېقىنراق بىر جايغا ماكانلىشىپ مال بېقىپتۇ. كېيىن كاسا كۆللەك دەپ ئاتىلىدىغان سازلىق - تىن سۇ باشلاپ كېلىپ تېرىقچىلىق قىپتۇ. 10 نەچچە يىل - دىن كېيىن بۇ جاي زەيلىشىپ كەتكەنلىكتىن ئورنى ئې - كىزىرەك بىر جايغا كۆچۈپ كەپتۇ. ئۇ تىكىپ قويغان چىرىم - لاردىن ئۈچ جۈپ (ئالتە تۈپ) تېرەك نەۋرىلىرى توختى چوقا، ئەخمەت چوقىلارنىڭ دەۋرىگە كەلگەندە چوڭ - سىيىپ يىراق - يىراقلىرىغا كۆرۈنگەنلىكتىن بۇ مەھەللە «قوشتېرەك» دەپ ئاتىلىپتۇ. (بىر تۈپ تېرەكنىڭ غولى ئالتەغۇ - لاج ئارغامچا بىلەن يۆگەلگەن بولۇپ، بۇ تېرەكلەر ئازاد - لىقتىن بۇرۇن ۋە كېيىن تۈگمەننىڭ نورى، كۆۋرۈك، ئازما ياساشقا ئىشلىتىلدى) شۇ يىللاردا بۇ مەھەللىنىڭ ئەترا - پى قېلىن توغراقلىق ئىكەن.

1950- يىلى قاراسايدا رايونلۇق ھۆكۈمەت بىناسىنى سېلىش ئۈچۈن بىر ئائىلىگە بىر تۈپتىن توغراق كېسىپ كېلىش ۋەزىپىسى چۈشۈرۈلۈپتۇ. سەيشەنبە بازار، پەغەز دۆڭ، باغچى، پەيشەنبە بازار قاتارلىق كەنتلەردەكى 1000 چە ئائىلە قوشتىرەكنىڭ ئەتراپىدىكى توم، ئېگىز توغراقلىنى كېسىپ كېلىپ ۋەزىپىنى ئورۇنلاپتۇ. بۇنىڭ بىلەن قوشتىرەكتە تېرىلغۇ يەرنى كېڭەيتىش ئىمكانىيىتى تۇغۇلۇپتۇ.

يەر ئىسلاھاتى مەزگىلىدە قوشتىرەكتە چوڭ كۆل كۆل لاندى. يېزا بويىچە يەر ئىسلاھاتىنىڭ غەلىبىسىنى تەبىرىكلەش چوڭ يىغىنى قوشتىرەكتە ئېچىلىپ بۆكۈلگە «ئىسلاھات كۆلى» دەپ نام بېرىلدى. قوشتىرەك كەنتى 1953- يىلىدىن 1960- يىلىغىچە 47- تۈەنگە تەۋە بولدى. بۇ كەنتتە ھازىر يەتتە مەھەللە، 241 ئائىلە، 1025 نوپۇس، 1746 مو تېرىلغۇ يەر بار.

باغچى

باغچى بىلەن كۆنچىنىڭ ئارىلىقىدا بۇرۇن كەڭ كەنت كەن چوڭقۇرلۇق بولۇپ سۈيى مول، ئوت - چۆپلەر قويۇق بولغاننىڭ ئۈستىگە تۆت ئەتراپى قېلىن توغراقلىق ئىكەن. پۇرچاقچى، كۇيا، زاۋا، ئۇرچى قاتارلىق جايلاردىكى قىمارۋازلار ئۆز يۇرتلىرىدا تۇتۇلۇپ قېلىشتىن قورقۇپ، بۇ جاىغا كېلىپ قىمار ئوينىدىكەن، كېيىن زاۋىنىڭ شاخلىق، ئېگىز ئېرىق دېگەن جايلاردىن كەلگەن كىشىلەر بۇ يەرنى ئىگىلەپ تېرىقچىلىق قىپتۇ. 1740- يىلىلىرى پۇرچاقچى يېزىسىنىڭ كاسا جۈمە بازىرى دېگەن يېرىدىن ئائىلىمىتكام كۆچۈپ كىرگەندە بۇ يەردىكى تېرىلغۇ ئېتىز-

لار 100 مودىن ئېشىپ كەتكەنىمكەن. سەككىز ئائىلىنىڭ ھەممىسى چوڭ - كىچىك باغلار ئىچىگە ئورۇنلاشقانلىقتىن بۇ مەھەللە باغچى دەپ ئاتالغانىكەن، بۇ مەھەللە ھازىر كۆنچى كەنت ۋەلىكىدە بولسىمۇ، بۇ مەھەللەنىڭ ئايىغىغا تۇتىشىپ بىنا بولغان كەنت باغچى دەپ ئاتىلىدىغان بولدى. 1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا بۇ كەنتتە يەتتە مەھەل، 335 ئائىلە، 1308 نوپۇس، 1967 مو تېرىلغۇ يەر بار.

هاجى نۇرمۇھەممەت خۇدا بەردى توغرىسىدا

نۇرمۇھەممەت 1927 - يىلى باغچى كەنتىدە تۇغۇلدى. دادىسى خۇدا بەردى ئاخۇن ھەم دېھقانچىلىق ھەم موزدۇزلۇق قىلاتتى. 1937 - يىلىغىچە ئائىلە تەربىيىسىنى بېشىدىن كەچۈرگەندىن كېيىن، 1942 - يىلىغىچە ئۆز يۇرتىدىكى دىنىي مەكتەپتە، 1943 - يىلى 7 - ئايغىچە دىن بىلەن پەندىن دەرس ئۆتىدىغان باشلانغۇچ مەكتەپتە ئوقۇدى. شۇ يىلى 9 - ئايدىن 1945 - يىلىغىچە خوتەن سانائەت مەكتىپىدە (ئاساسلىقى پىلە - يىپەكچىلىك ئىلمىدىن دەرس ئۆتۈلىدىغان بۇ مەكتەپ 1945 - يىلى قۇرۇلغان دېيىلگەنلىكىمىن مەكتىپىگە قوشۇۋېتىلدى)، 1947 - يىلى 9 - ئايغىچە دارىلمۇئەللىمىن مەكتىپىدە ئوقۇدى. ھەممە دەرس لەردە ئەلاچى ئوقۇغان نۇرمۇھەممەت شۇ مەكتەپتە ئوقۇتقۇچىلىققا ئېلىپ قېلىندى. 1949 - يىلى 10 - ئايدىن باشلاپ قاراقاشنىڭ 10 - رايونى (ھازىرقى قويچى يىپەزىسى) دا ۋە 4 - رايون (زاۋا) دا خىزمەت قىلدى. 1950 - يىلى جۇڭگو

كوممۇنىستىك ياشلار ئىتتىپاقىغا، 1952- يىلى جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسىگە ئەزا بولدى. 1953- ۋە 1954- يىلى لىمىرى جۇڭگو كوممۇنىستىك ياشلار ئىتتىپاقى قاراقاش ناھىيىلىك كومىتېتىنىڭ، خوتەن ۋىلايەتلىك كومىتېتىنىڭ شۇجىلىقىنى، 1954- يىلى 10- ئايدىن 1956- يىلى 7- ئايغىچە قاراقاش ناھىيىسىنىڭ ھاكىملىقىنى ئۈستىگە ئالدى.

1956- يىلى 8- ئايدىن باشلاپ ۋىلايەتلىك پارتكومنىڭ مۇئاۋىن شۇجىلىقىغا، مەمۇرىي مەھكىمىسىنىڭ 1- مۇئاۋىن ۋالىيلىقىغا، 1976- يىلىدىن كېيىن ۋىلايەتلىك پارتكومنىڭ 1- مۇئاۋىن شۇجىلىقىغا، مەمۇرىي مەھكىمىسىنىڭ ۋالىيلىقىغا تەيىنلەندى.

1981- يىلىدىن باشلاپ ئاپتونوم رايونلۇق پارتكومنىڭ ھەيئىتى، پارتىيىنىڭ 12- قۇرۇلتىيىنىڭ ۋەكىلى، ئاپتونوم رايونلۇق 6- نۆۋەتلىك خەلق قۇرۇلتىيىنىڭ ۋەكىلى، 7- نۆۋەتلىك خەلق قۇرۇلتىيىنىڭ دائىمىي ھەيئىتى بولدى.

1990- يىلى جۇڭگو - شىنجاڭ ھەج قىلىش ئۆمىكى تەركىبىدە ھەرەمگە بېرىپ ئەراپاتقا قاتنىشىپ ھاجى بولدى. 1993- يىلى 66 يېشىدا پېنسىيىگە چىقتى.

پەيشەنبە بازار توغرىسىدا

قاراقاش بازىرى تانايېشى كەنتىنىڭ يار مەھەللىسىدە (ھازىرقى ناھىيىلىك 2- باشلانغۇچ (خەنزۇ) مەكتەپنىڭ ئورنى) ئولتۇرۇشلۇق نىياز غوجىباي ئىسىملىك چارۋىدار ئىگىلىپ يىللىقچى تۇرغۇزۇپ چارۋا - مال باققان جاڭگال - ھۆپپىغىل كەنتىنىڭ ئەسلى قىياپىتىدۇر.

1790- يىللىرى بۇ كىشى كۆچۈپ كىرىپ دۆڭلۈكلەر ئارىسىدىن بۇقۇسا بىلەن كىچىك ئېرىقلارنى قېزىپ تىپ- رىقچىلىق قىلغانىكەن. شۇ چاغلاردا خوتەننىڭ يىسەر - سۇ ئىشلىرىغا مەسئۇل ئەمەلدارى قاراسايغا كەلسىلا نىمىياز غوجىباينىڭ ئۆيىدە قونۇپ مېھمان بولىدىكەن، بۇنىڭ بەدىلىگە ئۇنىڭ تاللىغان يەرلىرىنى مۆھۈرلەپ بېرىدۇ كەن. نىمىياز غوجىباي 38 يېشىدا قازا تاپقاندىن كېيىن ئوغلى بەردى ھاجىم ئون نەچچە يىلدىن كېيىن بۇ جايدا ۋە قوشنا كەنتلەردە ئادەم ئاۋۇغانلىقىنى كۆرۈپ خوتەننىڭ باش ئەمەلدارىغا 15 دانە يامپۇنى ئالدىن باج تاپشۇرغان ھېسابتا سوۋغات بېرىپ، ئۆز مەھەللىسىدە با- زار قىزىتىش ئىمتىيازىنى قولغا كىرگۈزۈپتۇ. پەيشەنبە كۈنلۈكتە ئىت تالاشتۇرۇش، چېلىشىش، ئىلەڭگۈچتە، چاق- پىلەكتە ئۇچۇرۇش قاتارلىق ئويۇن - تاماشىلارنى بىر- نەچچە ئاي داۋاملاشتۇرۇپتۇ. ھۆپىگەر (تىجارەتچى) لەرنى جەلپ قىلىش ئۈچۈن بىر دۇكانلىق (بىر مەنەسلىك) تىجارەتچى يەرنى ئەرزان ئىجارە ھەققى (بىر يىللىق ئىككى يېرىمچا- رەك بۇغداي، ئىككى يېرىم چارەك قوناق) بىلەن بەرگە- نىكەن. ھازىرقى يېڭىيەر يېزىسىنىڭ ئىمامى ئەسكەر كەن- تىدىن كۆچۈپ كىرگەن شاخپىكام، توختىكام، راززاق سو- پۇملار بىر نەچچە دۇكانلىق يەرنى ئەرزان ئىجارە بىلەن ئېلىپ باشقىلارغا يىللىق ئىجارىسى 200 چارەك بۇغدايغا ساتقانىكەن. ھۆپىگەرلەرنىڭ ئات - ئۇلاغلىرىنى ساقلاي- دىغان چوڭ ئېغىل دوقمۇشتا كۆزگە تاشلىنىپ تۇرغانلىقى- تىن بۇ جاي «ھۆپىگەر ئېغىلى» دەپ ئاتالغان ھەم بارا- بارا «ھۆپىغىل» غا ئۆزگىرىپ قالغانىكەن.

ئالماق - ساتماق قىلىدىغانلار 100 دىن ئاشماي با- زار كۆڭۈلدىكىدەك قىزىمىغانلىقتىن بەردى ھاجىم ھۆپى-

غىلدىن ھازىرقى پەيشەنبە بازارغا كۆچۈپ چىقىپ بازارنى 1860- يىللىرى كەشەشمەسەر ئاخۇن (ئىسمى مەلۇم بولمىغان كەشمەرلىك كىشى) نىڭ مازىرى يېنىدىكى كاتتا جامائە ئەتراپىغا يۆتكىگەنىمىكەن. بىر نەچچە يىلدىن كېيىن «بازارنىڭ ئورنى — مازارنىڭ ۋەخپە يېرى. ۋەخپە يەرنىڭ قىغلىرى قۇيۇلغان مۈلۈك يەرنىڭ مەھسۇلاتى ھارامدۇر» دېگەن سەۋەبلىك بەردى ھاجىم بازارنى 1870- يىلى ھازىرقى ئورنىغا — ئۆز ئۆيىنىڭ ئالدىغا يۆتكىگەنىمىكەن، بۇ جاي قاراساي يېزىسىنىڭ دەل ئوتتۇرىسى بولغاچقا بازار تېز ئاۋاتلاشقا ئىمكان.

1850- يىلنىڭ ئالدى - كەينىدە قاراساي تەۋەلىكىدە پەيشەنبە بازار، سەيشەنبە بازاردىن باشقا، قوشتېرەكلىك ئەخمەت چوقا، بۇلاقنىڭ ھالايلى مەھەللىسىدىن مۇھەممەت ھاجىملار بارلىققا كەلتۈرگەن بازارلارمۇ بار ئىدى. داپەندى - قوشاچچىلار:

بەردى ھاجىمنىڭ بازىرىدا،
ئالتۇن بىلەن كۈمۈش بار.
ئەخمەت چوقىنىڭ بازىرىدا،
يۇلغۇن بىلەن قومۇش بار.

روزي توخۇنىڭ بازىرىدا،
تاتلىق - تاتلىق يېمەش بار.
مۇھەممەت ھاجىمنىڭ بازىرىدا،
باكار نىيازغا نېمەش بار؟

دېگەن قوشاقلار بىلەن تۆت جايىدىكى بازارنىڭ سېلىشتۇرماسىنى جانلىق سۈرەتلىگەنىمىدى. يۇقىرىدىكى ۋەقەلەرنى سۆزلەپ بەرگۈچى 115 ياشلىق غۇجالىم ئاخۇن نىيازى ئەسكەر كەنتىدىن كۆچۈپ كىرگەن توختىكام دېدەك.

نىڭ بالىسىدۇر ① بەردى ھاجىمنىڭ نەۋرىسى، 61 ياشلىق ئابدۇلھىمىت مەخسۇم ھاجىم ناھىيىلىك سىياسىي كىچى - كەشنىڭ ئەزاسى بولۇپ، پەيشەنبە جامەئەسىدە ئىماملىق قىلماقتا. قاراساي مىڭلىك بولغاندىن باشلاپ تا ھازىر - غىچە يەرلىك ھاكىمىيەت ئورگانلىرى بۇ كەنتتە بولۇپ كەلمەكتە.

1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا يەتتە مەھەللە، 356 ئائىلە، 1542 نوپۇس، 1657 مېتىر - مېتىر - مېتىر يەر بار. پەيشەنبە بازار قارا قاش ناھىيىسى بويىچە يەكشەنبە بازاردىن قالسا 2 - ئورۇندىكى چوڭ بازار بولۇپ، يۇرۇڭ - قاش، خوتەن، لاسكۇي، قاراقاش، زاۋا، پىيالما قاتار - لىق يۇرتلاردىن كېلىپ سودا - سېتىق قىلغۇچىلار كۆز پەس - لىمدە 20 مىڭدىن، ئەتىياز پەسلىدە 10 مىڭدىن ئاشىدۇ. بۇرۇنقى تارقاق بازار 35 مو كۆلەمدىكى سۆڭەكلىككە مەركەز لەشتۈرۈلۈپ سۇتۇرۇپىسى ئورنىتىلىپ، بازارنىڭ تازىلىقى ۋە مۇھىتى كۆپ ياخشىلاندى.

كۆنچى

بۇ جايدا ئەسلىدە ئىمىن ھاجى دېگەن كىشىنىڭ لەقىمى بىلەن شىرغا دەپ ئاتىلىدىغان بىر مەھەللە بولغانىكەن.

1920 - يىللىرى قاراقاش بازىرىنىڭ چورۇقلار دېگەن يېرىدىن كامال ئاخۇن دېگەن كىشى كۆچۈپ كىرىپتۇ. ئۇ يولنىڭ دوقمۇشىغا ئۆي سېلىپ كۆنچىلىك بىلەن شۇغۇللىنىپتۇ. بۇ جاي كىشىلەرنىڭ كۆزلىرىگە دەرھال چېلىق قانلىقتىن «كۆنچىدىن ئۆتتۈم، كۆنچىدىن كەلدىم» دېگەن

① دەدەك لەقىملىكەرنىڭ ئەجدادى — ئىمامى ئەسكەرنىڭ ھايات ۋاقتىدىكى غىزمەتچىلىرىدۇر. نىڭ ئىككىنچى قىسىمىدا «دەدە» دېگەن

دەك گەپلەر تەكرارلىنىۋېرىپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن بۇ جاي
 «كۆنچى مەھەللە» دەپ ئاتىلىپتۇ. ۋاقىتنىڭ ئۆتۈشى بىلەن
 لەن «شەرغا» دېگەن سۆز ئۇنتۇلۇپ كېتىپتۇ. كامال ئاخۇن
 كۆنچىنىڭ بالايلىق چاقىلىرى ھازىر بەش - ئالتە ئائىلىگە
 كۆپىيىپ قالدى.

1984 - يىلى «كۆنچى» دېگەن بۇ مەھەللە ئىسمى،
 كەنتنىڭ نامى قىلىپ مۇقىمىدالدى.
 بۇ كەنتتە ھازىر 11 مەھەللە، 418 ئائىلە، 1945 نو-
 پۇس، 2847 مو تېرىلغۇ يەر بار.

بۇلاق

1715 - يىلى سايىاتلار زاۋا يېزىسىنىڭ ئېگىز ئېرىق
 كەنتىدىكى غوجىلارنىڭ ئىككى تاشلىق تۈگمىنىدىن ئاق
 قان قارا سۇنى بويلاپ ئوۋ قىلىپ بۇلاققا كېلىپ قالىدۇ.
 قارىسا ئوت - چۆپلەر ئارىسىدا كۆكمەت (ئۆچكىگە ئوخ-
 شاپراق كېتىدىغان كۆك كۈلرەڭلىك ياۋايى ھايۋان) يې-
 تىپ تۇرغاندەك بىر نەرسە كۆرۈنۈپتۇ. بىر سايىيات ئۇ-
 نىڭغا ئوق ئېتىپتۇ. بۇلار يۈگۈرۈپ كېلىپ قارىسا كۆك-
 مەت ئەمەس، پىلەكلەر ئارىسىدا چۈشكەن قوغۇن ئىكەن.
 ئۇلار بۇ يەردە قوغۇن - تاۋۇزلار ئۇنۇپ راسا ئوخشىغان
 لىقىغا قاراپ، زىرائەت تېرىشقا بولىدىغانلىقىغا كۆزى
 يېتىپتۇ.

توختى تۆرە دېگەن كىشى ئېگىز ئېرىق تەرەپتىن ئادەم
 باشلاپ كېلىپ يەر ئېچىپ تېرىقچىلىق قىلغانىكەن، زىرائەت-
 لەر ناھايىتى ئوخشىغانلىقتىن كىشىلەر بۇ يەرنى «بولۇق
 يەر» دەپ ئاتايتۇ. بولۇق دېگەن سۆز يىللارنىڭ ئۆتۈشى-
 بىلەن «بولاق» قا ئۆزگىرىپ قالغانىكەن. (ئۈچ يىلدىن

كېيىن شۇ چاغدىكى ھۆكۈمەت دائىرىلىرى باج تاپشۇرۇشقا قارشىلىق كۆرسەتتى دەپ ئۇ كىشىنى ئۆلتۈرۈۋەتكەن. (نىمكەن.)

80 ياشلىق مەتسىيەت ئاخۇن 21 ياش ۋاقتىدا (1934- يىلى) 117 ياشلىق بوۋىسى ئەنەبەر ئاخۇندىن ئاڭلىغانلىرىنى ئەسلىگىنىگە ئاساسلانغاندا، ياۋا تەرەپتىن كەلگەن قاراسۇ بۇلاقنىڭ ئېتىز - باغلىرىدىن ئېشىپ تېرىم تەرەپكە ئېقىپ كېتىدىكەن.

ئۇ يىللار كىشىلەر سىرتقا چىققاندا 100 - 200 قەدەم ماڭغاندىن كېيىن توغراق - يۇلغۇن شاخلىرىنى چىكىپ ئېكىپ قويىدىكەن. ئۆيلىرىگە قايتقاندا ئەنە شۇ بەلگە - نىشانلارغا قاراپ ئېزىپ كەتمەي ئۆيلىرىنى تېپىپ كېلىدىكەن.

بالىلارنىڭ چوڭىيىپ ئۆيلۈك - ئوچاقلىق بولۇشى، باشقا يۇرتلاردىن كۆچۈپ كەلگەنلەرنىڭ كۆپىيىشىگە ئەگىشىپ تېرىلغۇ يەرلەر يىلدىن-يىلغا كېڭىيىپتۇ. 1830- يىللىرى ھالايلىسى («ھالا ئايلى») دېگەن ئاتالغۇدىن جانلىق تىلغا سىڭگەن يەرلىك شىۋە) مەھەللىسىنى مەركەز قىلغان بۇلاق تەۋەلىكىدە 30 دىن چىقراق ئائىلە بولغان نىمكەن. مەتسىيەت ئاخۇن، رەخمەتۇللاخۇن قاتارلىق پېش-قەدەملەرنىڭ ئاتا - بوۋىلىرىدىن ئاڭلاشلىرىغا قارىغاندا، ھەممىمۇ لالا مۇپتى ھاجىم ھالايلىدا مەدرىس بىنا قىلىپ نەچچە يۈزلىگەن ياشلارنى دىنىي ۋە ھەربىي ئىلىم بىلەن تەربىيىلىگەن، ماھىر تۆمۈرچىلەرنى بۇ يەرگە توپلاپ قېلىپ، نەيزە، مىلتىقلارنى ياساتقان ھەم بۇ قوراللارنى ساھان ئىچىگە يېزىشۇرۇپ، تاغلارغا قاچىلاپ پىيالما، قۇمرا-بات تەرەپلەرگە توشۇغانىكەن. 1940- يىللىرى ھالايلىغا كاتتا مەسچىت سېلىنغانىكەن. 72 ياشلىق رىجەپ سەيدى:

— مەسچىت سېلىنىغاندىن كېيىن ھەبىمبۇلا مۇپتى-
 ھاجىمىنىڭ چوڭ ئاكىسى ئابدۇقادىر ئاخۇنۇم ئاتچۇيدىز-
 بوۋام مىرزە خىمەت موللامنى باشلاپ كېلىپ بۇ مەسچىتكە
 ئىماملىققا تەيىنلەپ قويغانىكەن، دەپ ئەسلىپ ئوتتى.
 مەسچىت سېلىنىۋاتقان جايىنىڭ يېنىدىلا بىر تۈپ
 توغراق بولۇپ، ئون ياشلار ئەتراپىدىكى ئابدۇراخمانخان
 توغراق قۇشقىچى كۆندۈرۈش ئۈچۈن بىر تال قاپاقنى بىر-
 لەيزۇكتەك چوڭلۇقتا تېشىپ ھېلىقى توغراقنىڭ ئېگىز-
 تىقىغا ئېسىپ قويۇپتۇ. ھەبىمبۇلا مۇپتى ھاجىم بىر كۈنى
 بۇ قاپاقنى كۆرۈپ قېلىپ خارەتلەردىن:

— بۇ قاپاقنى قايسىمىڭلار ئاستىمىڭلار ئۈستىلىرىم؟ دەپ
 سوراپتۇ. خارەتلەرنىڭ جاۋابىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن:
 — ئۇنداق بولسا ئوغلۇمنىڭ قولى تەگكەن بۇتوغ-
 راقنى مەسچىتكە تاقىشىپ قالىمۇ كەسمەڭلار، - دەپتۇ.
 شۇ چاغدا ساقلىنىپ قالغان بۇ بىر تۈپ توغراق چوڭىيىپ
 ئۈچ ئادەمنىڭ غۇلجى يەتمىگۈدەك توملىشىپ كەتكەن بو-
 لۇپ، 1958-يىلى كېسىپ خۇمداندا كۆيدۈرۈلدى. مەسچىتمۇ
 شۇ يىلى چېقىپ تاشلىنىپ ياغاچلىرى «يەرلىك تۆمۈريول»
 نىڭ رېلىسلىرى ئۈچۈن تىلىپ ئىشلىتىلدى.

1996-يىلىنىڭ ئاخىرىغا كەلگەندە مەھەللە يەتتىگە،
 ئائىلە 351 گە، نوپۇس 1471 گە، تېرىلغۇ يەر 2542
 موغا يەتتى.

بۇلاق ۋە تېرىم كەنتلىرى ئەزەلدىن ياۋا يېزىسىغا
 تەۋە ئىدى، بۇ رايوننىڭ قۇم كۆچۈرۈش نەتىجىسىدە ياۋا
 تەرەپتىن كېلىدىغان سۇ مەنبەسى ئۈزۈلۈپ قاراساي ئۆس-
 تىمىگە قاراشلىق بولۇپ قالغانلىقتىن، بۇ ئىككى كەنت
 1958-يىلى قاراساي يېزىسىغا تەۋە قىلىندى.

بۇ ئىككى كەنتتە سېۋەت توقۇيدىغانلار كۆپ بولۇپ،

كەپتەر كوۋۇكى، باققال سېۋىتى قاتارلىق چوڭ - كىچىك،
سوقا - يۇمىلاق، پۇلوق - سېۋەتلەرنى چىرايلىق، چىدام -
لىق توقۇيدۇ. ئۇلارنىڭ مەھسۇلاتلىرى قاراقاشنىڭ يەك-
شەنبە بازىرىنى تەمىنلىگەندىن باشقا، خوتەن، لوپ، گۇما
تەپلەرگە توشۇپ كېتىلىدۇ.

قومۇشكۆل

بۇرۇنقى ۋاقىتلاردا بۇ يەردە بۇلاق سۇلىرىدىن ھا-
سىل بولغان كۆل - سازلىقتا قومۇش - يېكەنلەر ئۆس-
كەن. قومۇشكۆل دېگەن ئاتالغۇ ئەنە شۇ مەنىدىن كې-
لىپ چىققانمىكەن.

بۇ كەنتتە 1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا بەش مەھەللە،
185 ئائىلە، 787 نوپۇس، 1608 مو تېرىلغۇ يەر بار.

غاز ئېغىل

ئىلگىرى بۇ يەر قاراساي ئۆستىگىنىڭ ئاشقان سۈيى
تويۇلىدىغان چوڭقۇرلۇق بولۇپ، يىلىبويى سۇ چىققانلىقى-
تۇرغانلىقتىن ئوت - چۆپلەر قويۇق ئۆسىدىكەن ھەم توپ -
توپ ياۋايى غاز - ئۆردەكلەر قوندىكەن.

بۇ يەردىن 800 قەدەم يىراقلىقتىكى بىر دۆڭلۈكتە (يەر-
لىك كىشىلەر باخىمدۆڭ^① دەپ ئاتايدۇ) باخىشلار (قارچىغا،
ئۇڭقارلار بىلەن توشقان - غازلارنى ئوۋلىغۇچىلار) توپ-
لىنىپ قۇشلىرىنى غاز - ئۆردەكلەرگە سالىدىكەن. باخىش-
لار ئۇ سۇلۇقنى «غاز ئېغىل» دەپ ئاتاشقانمىكەن.

60 ياشلىق ئەخمەتتىياز ئاخۇننىڭ دادىسى ھېيىل

① بۇ دۆڭلۈك 1958 - يىلى تۈزۈلۈپتەمىدى.

ئاخۇندىن ئاڭلىغانلىرىنى سۆزلەپ بېرىش-سېچە، خوتەننىڭ سېرىغىز دېگەن يېرىدىن قاراسايغا مىراپ بولۇپ كەلگەن ئىلاخۇن دېگەن كىشى ئۆستەڭنىڭ ئايىغىنى قايرىپ چىقىپ كىلىكۆل (غاز ئېغىلىنىڭ ئايىغىدىكى بىر مەھەللە) تەرەپكە ئۇزارتىپ قازغاندىن كېيىن «غاز ئېغىل» نىڭ ئورنىدىكى توختام سۇلار يىلمۇ يىل سىڭىپ تۈگىگەن ھەم بۇ يەر قۇرۇقلۇققا ئايلىنىپ قالغانىكەن. غاز ئېغىلىغا ئەڭ دەسلەپتە خوتەننىڭ سېرىغىز دېگەن يېرىدىن پاچاق لەقەملىك ھەسەن غوجىكام دېگەن كىشى كۆچۈپ كىرگەنىكەن. ھىندىل ئاخۇن ئۇنىڭ پەينەۋرسى ئىكەن. بىلەرمەن كىشىلەر ھېسابلاپ بۇ يەردە تېرىقچىلىق باشلانغانغا 250 يىلدىن ئاشقانلىقىنى قەيت قىلىشتى.

1996- يىلىنىڭ ئاخىرىغا كەلگەندە مەھەللە ئالتىگە، ئائىلە 340 قا، نوپۇس 1612 گە، تېرىلغۇ يەر 2491 موغا يەتتى.

تېرىم

1864- يىلى پىيالما - قۇمراپاتلاردىكى جەڭلەردە خوتەن لەشكەرلىرىنىڭ قوماندانى ئابدۇراخمان شېھىت بولىدۇ. دادىسى ھەبىبۇللا مۇپتى ھاجىم ① ئوغلىنىڭ ھەرىمى (قوغدىغۇچىسى) خوتەن ئاتچۇيلۇك موللاخۇن دېگەن كىشىنى تېرىمنىڭ لەڭگەر (بۇ ناملار كېيىن پەيدا بولغان) دېگەن يېرىگە باشلاپ كېلىدۇ. ئۇ موللاخۇنغا: — دۈشمەنلەر سىزنى تېپىۋالسا جېنىڭىزنى ئامان قويمايدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن سىز مۇشۇنداق ئادەم-لەرنىڭ كۆزىدىن يىراق جايدا تۇرغىنىڭىز تۈزۈك. بۇ يەرگە مەس

① خوتەن شەرىئەت مەھكىمىسىنىڭ ئەمىلى.

چىت - خانىقا سېلىمىڭ. ئۇ يەرگە ئۆي سېلىمىڭ، مانا بۇ -
يەرگە كۆل كولىمىڭ، ئاۋۇ يەرنى تۈزلەپ تېرىم قىلىمىڭ -
دەپ تاپمىلايدۇ ۋە يېتەرلىك مەبلەغ بېرىدۇ. ئون نەچچە
ئادەمنى (بۇلار ئۇرۇشقا قاتناشقان ئەسكەرلەر ئىدى) يار -
دەملەشتۈرىدۇ. «تېرىم» دېگەن نام شۇ چاغدا پەيدا بولغانىكەن.
1995 - يىلى 2 - ئاينىڭ 6 - كۈنى مەن تېرىمغا كى -
رىپ، قاراساي يېزىسىنىڭ پەن - تېخنىكا خىزمەتلىرىگە
مەسئۇل مۇئاۋىن يېزا باشلىقى ھىمىت ئەيسانىڭ ئائىلى -
مىدە زىيارەتتە بولدۇم. بۇ كىشى موللاخۇننىڭ نەۋرىسى
مۇساكامنىڭ نەۋرىسى ئىكەن، مەن ئۇنىڭ ھەمراھلىقىدا
شۇ يىللاردا كۆل كولاغان، تېرىم قىلىنغان، مەسچىت - خانى -
قالار سېلىنغان، ھازىر ئىزى ئۆچۈپ كەتكەن ياكى قىسمەن
نشانىسى ساقلانغان جايلارنى سەيلە قىلدىم.

64 ياشلىق رەھىمەتتۇللاخۇن ماڭا 20 ياش ۋاقتىدا
(1950 - يىلى) دادىسى رامۇتاجىم سۆزلەپ بەرگەن ئىشلارنى
بايان قىلدى. موللاخۇن بۇ يەردە ماكانلىشىپ ئىككىنچى يىلى
ئىككى ئىنەسى - ئەيسىراخۇن، توختاخۇنلارمۇ ئاتچۇيدىن
بۇ يەرگە كۆچۈپ كەپتۇ. شاڭ لەقەملىك ھەلەمشاكام دې -
گەن كىشىمۇ ئاتچۇيدىن تېرىمنىڭ تامباغ دېگەن يېرىگە
كۆچۈپ كەپتۇ.

رامۇتاجىم 12 ياش ۋاقتىدا دادىسى موللاغوجىكام
بىلەن توخۇلا يېزىسىنىڭ بورىچى كەنتىنىڭ يېنىدىكى قارا
قۇشقاچ دېگەن يېرىدىن كۆچۈپ كىرىپ لەڭگەردە ئولتۇراق -
لاشقانىكەن. شۇ چاغدا (1870 - يىللىرى) تېرىم تەۋەلى -
كىدە ئاران يەتتە ئائىلە بولغانىكەن. ئاقساراي يېزىسى -
نىڭ ئۇزۇن ئېرىق دېگەن يېرىدىن مەمىز ھاجىم دېگەن كى -
شى رامۇتاجىمنى يوقلاپ كىرىپ (تۇغقانچىلىق مۇناسىۋ -
تى بار ئىكەن) بۇ يەردە سۇ ھەم يەرنىڭ كەڭ - تاشا ئى -

كەنەنلىكىنى كۆرۈپ، كېيىنكى يىلى كۆچۈپ كىرگەنلىكى،
 چوڭكۆل، دەرەخزارلىق، مەسچىت - خانىقالار بولغانلىقى
 تىن موللاخۇننىڭ ئۆيلىرىنىڭ ئەتراپىغا بارلىق ناماز ئور-
 قۇيدىغان، سايبداپ دەم ئالىدىغان كىشىلەر جەم بولۇش-
 قا ئادەتلەنگەنلىكتىن «موللاخۇننىڭ لەڭگىرى» دەپ ئا-
 تالغانىكەن. پىيالىمىدىكى جەڭدە ئەسىر ئېلىنغان نەچچە
 ئون دۈشمەن ① ئەسكىرى بۇ يەرگە يالاپ كېلىنىپ نازارەت
 ئاستىدا يەر ئېچىش ۋە تۆت تەرەپنى ئايلاندۇرۇپ تام-سپ-
 لىش بىلەن شۇغۇللىنىپتۇ. (تام سېلىشتىكى مەقسەت -
 ئېتىزلىقلارنى ۋە چارۋا-ماللارنى توڭ-غۇز، يول-ۋاس، ئې-
 يىق قاتارلىق ياۋايى ھايۋانلاردىن قوغداش ئىكەن) كېيىن بۇ
 يەر تام باغ دەپ ئاتىلىپتۇ. ئەسىرلەرنىڭ باش-قۇرۇشقا
 بويسۇنماي قارشىلىق كۆرسەتكەنلىرىدىن بىر - ئىككى
 سىنىڭ بويىنى كېسىلىپ كالىسى ئۈجمەگە ئېسىپ قويۇل-
 غان ۋە بۇ ئۈجمەنىڭ ئەتراپى «كالا ئاستى» دەپ ئاتال-
 غانىكەن. (بۇ ئىككى تۈپ ئۈجمە دەرىخى 1959 - يىلى قىش-
 تا كېسىلىپ تېرىم باشلانغۇچ مەكتەپنىڭ سىنىپلىرىغا يې-
 قىلغۇ قىلىندى.) ئۇ يىللاردا لەڭگەردىن باشقا جايدا زا-
 راتگاھلىق يوق ئىدى. ئۆلگەنلەرنىڭ ھەممىسى بۇ زا-
 راتگاھقا دەپنە قىلىناتتى. 1910 - يىللىرى يۈز بەرگەز
 ئاغرىق - سىلاق (ۋابا) تا ئۆلگەنلەرنى بۇ يەرگە كۆتۈ-
 رۈپ كېلىشكە ئۆلگۈرەلمىگەنلىكتىن شاڭ مەھەللى ۋە تام
 باغدا زاراتگاھلىق پەيدا بولغانىدى. بۇ يەرلەردە زارات-
 گاھلىق ئېگىز قۇملۇققا ئورۇنلىشىپتۇ. بۇرۇن توم دە-
 رەخلەردىن گۈرلۈك ساندۇق چېپىمىپ جەسەت شۇنىڭ ئە-
 چىگە سېلىنىپ كۆمۈلەتتى. چوڭ دەرەخلەر، مەسچىت - خا

① ياقۇببەگىنىڭ ئەسكەرلىرى كۆزدە تۇتۇلىدۇ.

نمقالار 1959- يىلىدىكى خەلق ئاشخانىسىنىڭ ئوچاقلار-
 ردا، خەشخۇمدانلىرىدا كۆيۈپ تۈگىدى. ھازىر گۆر سې-
 قىز كېسەكلەردىن ياسىلىدىغان بولدى.
 1957- يىلى تېرىمدا 248 ئائىلە، 732 نوپۇس، 1684
 مو تېرىلغۇ يەر بار ئىدى. 1996- يىلىنىڭ ئاخىرىغا كەلگەن-
 دە مەھەللە يەتتىگە، ئائىلە 389 غا، نوپۇس 1707 گە،
 تېرىلغۇ يەر 2689 موغا يەتتى.

تەتەكۆل

بۇ جاينىڭ جەنۇب تەرىپى پەس، شىمال تەرىپى ئې-
 گىز بولغانلىقتىن ياۋا دەرياسى جەنۇبتىن - شىمالغا ئې-
 قىپ بۇ يەرگە كەلگەندە سۇ كەينىگە چىقىملىق چوڭ كۆل
 ھاسىل قىلغانىكەن. تەتۈر كۆل دېگەن ئاتالغۇ شۇنىڭدىن
 كېلىپ چىقىپ، ۋاقىت ئۆتكەنسېرى كىشىلەر تىلغا تەتە-
 كۆل دەپ ئۆزلىشىپ قالغانىكەن. ھازىر-مۇ ئوق-ئېرىق بۇ
 يەرگە كەلگەندە كەينىگە قايرىلىپ نەچچە ئون مېتىر ئاق-
 قاندىن كېيىن يەنە شىمال تەرەپكە ∞ شەكىلدە ئاقىدۇ.
 باتۇركام ئايرىش دېگەن كىشى توغراقلىقىنىڭ ئى-
 چىدە شاختىن كەپە ياساپ ئولتۇرىدىكەن. قاراساينىڭ
 بازىرىغا ئوتۇن - شاخ توشۇپ سېتىپ تىرىكچىلىك قىلىپ
 ئۈچ يىل ئۆتكەندىن كېيىن بىر كۈنى ئۇنىڭ كەپەسىگە
 بىر توشقان يۈگۈرۈپ كىرىپتۇ. ئارقىدىنلا بىر شۇڭقار ئۇ-
 چۇپ كىرىپ توشقاننى قاماللاپ بېسىۋاپتۇ. باتۇركام ھەي-
 ران بولۇپ تۇرسا، ئىلاخۇن مەراپ دېگەن كىشى كەپىگە
 كىرىپتۇ. ئۇ كىشى ئوۋچىلىق قىلىپ بۇ يەرگە كېلىپ قال-
 غانىكەن. بۇ ئىككىيلەن تونۇشۇپ قالغاندىن كېيىن با-
 تۇركام:

— سەلە مەراپ بولغاندىكىمىن قوللىرىدىن كېلىدۇ،
 ماڭا بىر قىرلىق سۇ بەرگەن بولسىلا، - دەپتۇ. ئىلاخۇن
 قايتىپ كېتىپ باتۇركامنىڭ تەلپىنى باشقا مەراپ
 لارغا يەتكۈزۈپتۇ. باشقا مەراپلار:
 — بىر ئادەمگە بىر قىرلىق سۇ بەرگەنلىكى تۇرساق
 بىزنىڭ يۇرتلىرىمىز قۇرۇپ كېتىدۇ، - دەپ ئىلاخۇننىڭ
 تەكلىپىنى رەت قىلىپتۇ. ئىلاخۇن بىر كۈنى باتۇركامغا:
 — بۈگۈن ئاشام ئۈستەڭگە سۇ چىققايمىز. مەن كۆر-
 مىگەن بولاي. سەلە قاراڭغۇدا قاشنى يېرىپ سۇ باشلاپ
 كېلىۋالسىلا، - دەپتۇ. باتۇركام شۇ كېچىسى سۇ باشلىۋال-
 ىغان بىر مۇچە يېرىگە پىياز ھەم تاۋۇز تېرىپتۇ. تاۋۇز پىش-
 قان كۈنلەردە ئىلاخۇن بۇ يەرگە كەپتۇ. باتۇركام ئۇنى
 مېھمان قىلغاندىن كېيىن تەكلىپىدەك تاۋۇزلاردىن ئىككىنى
 ئۇنىڭغا سوۋغا قىلىپتۇ. ئىلاخۇن ئېتىمغا مېشىپ قايتىپ كې-
 تىپ ئۈستەك بويىدىكى مەراپلارغا تاۋۇزلارنى پىچىپ بې-
 رىپتۇ. تاۋۇزنىڭ تەمى ئۇلارغا ياراپ كەتكەنلىكتىن
 تويغىچە يېيىش ئۈچۈن باتۇركامنىڭ كەپسىگە بارماقچى
 بولۇشۇپتۇ. ئىلاخۇندىن بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغان باتۇركام
 «تاۋۇزنى قانچە يېسە مەيلى، لېكىن ئۇلارنى باشلىغۇدەك
 ئۆيۈم بولمىسا، داستىخان سالغۇدەك ئاش - نېنىم بول-
 مىسا...» دەپ باش قاتۇرۇپ قاراساي بازار بويىدىكى
 ئىسلام داموللامدىن مەسلىھەت سوراپتۇ. ئىسلام داموللام:
 — تاۋۇزنى يەتكۈدەك ئېلىپ چىقىڭ، ئاش - غىزاغا
 مەن تەييارلىق قىلاي، - دەپتۇ. ئون نەچچە مەراپنى ئىس-
 لام داموللام باتۇركامغا ۋە كالىتەن ئۆچكە كاۋىپى، پولۇ
 بىلەن مېھمان قىلىپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن باتۇركامنىڭ
 بىر قىرلىق سۈيى «قانۇنلىشىپ» بۇ يەردە تېرىقچىلىق
 باشلىنىپتۇ. يۇقىرىدىكى ۋەقەلەرنى باتۇركامنىڭ نەۋ

روسى نىمىياز ئاخۇن دېگەن كىشى غاز ئېغىل كەنىست پارتىيە
ياچىپىكىمىنىڭ سېكرىتارى مەھتەمىن ئايمىپقا سۆزلەپ بەر-
گەنمەن. بۇ ئۈچ ئەۋلادنىڭ ياشىغان ئۆمرى ۋە باشقا
دەلىل - ئىسپاتلارغا ئاساسلىنىپ تەتقىق قىلىشنىڭ ئاساسى
روس مەھەللىسى بىنا بولغىنىغا 230 يىلدىن ئاشقانلىقىمۇ.

بۇ كەنتنىڭ ئوتتۇرا قىسمىنى يوغان لەقەملىك ئې-
لىپشا دېگەن كىشى ئاچقانمەن. ئۇنىڭ نەۋرىلىرىمۇ
50 - 60 ياشقا كىرىپ قاپتۇ. كەنتنىڭ ئاياغ تەرىپىنى
ئىلاخۇن مىراپنىڭ چوغدەك لەقەملىك بوۋىسى خوتەننىڭ
بىر قىسمى دېگەن يېرىدىن كېلىپ كۆكەرتكەنمەن.
ئەخمەتنىياز ئاخۇننىڭ دادىسىدىن ئاڭلىغانلىرىنى
بىزگە بايان قىلىشىغا ئاساسلانغاندا رەخمەتۇللاخۇن دې-
گەن كىشى ئەمەلداردىن چىقراق يەر بېرىشنى تەلەپ قى-
لىپتۇ. ئەمەلدار:

— ئۇنىڭ بولسا، مەن ئېيتىمىنى چا-
تۇرىمەن. سىز تاماڭا ئەگىشىپ يۈگۈرۈڭ. مەشەدىن ① باش-
لاپ سىز ھېرىپ يىقىلغان جايغىچە سىزنىڭ ئىملىكىڭىزدە
بولۇنۇپ دەپتۇ. رەخمەتۇللاخۇن ئاتىنىڭ كەينىدىن يۈ-
گۈرۈپ بىر يەرلەرگە بارغاندا ھالىدىن كېتىپ يىقىلىپ-
تۇ. ئەمەلدار ۋە دەرىسىگە ئەمەل قىلىپ ئۇنىڭ تەۋەلىكىنى
بەلگىلەپ مۆھۈر بېسىپ بېرىپتۇ. رەخمەتۇللاخۇن كۆڭلى-
دىكىدەك چىق يەر ئىگىلىگەن بولسىمۇ، سۇ ھەل قىلالماي
ئەسلى يۇرتى پۇرچاقچى يېزىسىنىڭ پۇرچاقچى كەنتىگە
قايتىپ چىقىپ كەتكەنمەن.

تەتقىق قىلىش 1957 - يىلى 132 ئا ئىلىمى، 628 نوپۇس،

① تەتقىق قىلىش ئايمى كۆزدە تۇتۇلدى.

1038 مو تېرىلغۇ يەر بار ئىدى. 1996- يىلىنىڭ ئاخىرىغا كەلگەندە مەھەللە ئۈچكە، ئائىلە 220 گە، نوپۇس 846 گە، تېرىلغۇ يەر 1338 موغا يەتتى.

جىڭدە قۇدۇق

1995- يىلى 2- ئاينىڭ 10- كۈنى جىڭدە قۇدۇقتا تۇ- غۇلۇپ 70 ياشقا كىرگەن مەتتۇرسۇن ئاخسۇن، 98 ياشقا كىرگەن مەتتوختى ئاخۇنلار بىلەن پاراڭلاشتۇق. مەتتۇرسۇن ئاخۇننىڭ بوۋىسى نىياز ئاخۇن ئەسلىدە خوتەننىڭ ئاتچۇي دېگەن يېرىدىن بولۇپ، قاراقاشنىڭ زاۋا دېگەن يېرىدىن بىر ئايال بىلەن توي قىلىپ زاۋىدا بىر نەچچە يىل تىرىكچىلىك قىلىپتۇ. ئۇ يەردە قىستىلىپ ياشاشنى خالىماي قاراساينىڭ خامانى ئېرىق دېگەن يې- رىگە كۆچۈپ كىرىپتۇ. بۇ يەردە ئون نەچچە يىل ياشاپ بىر پادا مالغا ئىگە بولغاندىن كېيىن بۇ ماللارنى بېقىشقا يايلاق ئىزدەپ جىڭدە قۇدۇققا كۆچۈپ كىرىپ شاختىن كە- پە ياساپ ماكانلىشىپتۇ. قۇدۇق كولاپ ئۆزلىرىنىڭ ھەم ماللىرىنىڭ ئۇسۇلۇق قىيىنچىلىقىنى ھەل قىلىپتۇ. خا- مان ئېرىق دېگەن يەردىن جىڭدە كۆچەتلىرىنى ئېلىپ كە- رىپ قۇدۇق ئەتراپىغا تىكىپ ياشارتىپتۇ. («جىڭدە قۇ- دۇق» دېگەن يەر نامى شۇنىڭدىن كېلىپ چىققانمىكەن.) سۇ بولمىغانلىقتىن تېرىقچىلىق قىلالماي، قاراساينىڭ بازىرىغا ئوتۇن - شاخ ۋە مايلاق توشۇپ سېتىپ، ئاش - ئوزۇق ئېھتىياجىنى قامداپتۇ.

مەتتوختا خۇننىڭ بوۋىسى ئابدۇلئىمىت ئاخۇن 40 ياش چېغىدا پۇرچاقچى يېزىسىنىڭ كاسا جۈمە بازىرىدىن كەن يېرىدىن قاراساينىڭ باغچى كەنتىدىكى چوقۇر مە-

ھەلە دېگەن يېرىگە چۆكۈپ كىرگەنسىكەن. ئۇنىڭ ئوغلى
 (مەتتوختى ئاخۇننىڭ دادىسى) باھاۋىدىن ئاخۇن ئائىلىسى
 -مىنى چوقۇر مەھەللىدە قويۇپ، ئۆزى ماللىرىنى جىگدە
 قۇدۇققا ھەيدەپ كىرىپ كەپە ياساپ ئولتۇرغانىكەن. 1895-
 يىلى نىياز ئاخۇن بىلەن باھاۋىدىن ئاخۇن ئۇرۇق - تۇغ-
 قانلىرىنى ياردەملىشىشتۈرۈپ ئارال دېگەن يەردىن جىگدە
 قۇدۇققىچە 30 كۈندە 20 كىلومېتىردىن ئۇزۇنراق ئېرىق
 چېپىپ يېرىم قىرلىق سۇ باشلاپ بېرىپ تېرىقچىلىق باش-
 لاپتۇ. مەتتوختى ئاخۇن ئۈچ ياش ۋاقتىدا (1900- يىلى)
 باھاۋىدىن ئاخۇن ئائىلىسىنى جىگدە قۇدۇققا كۆچۈرۈپ
 كىرىپتۇ. 1930- يىللىرى بۇلارنىڭ بالا - چاقىلىرى ئا-
 ۋۇپ يەتتە ئائىلىگە يېتىپتۇ. شۇ يىللاردا خوتەندە تۇغ-
 كانلار ھۆكۈمرانلىق قىلغان بولۇپ، ئەسكەرلىككە تۇتۇ-
 لۇشتىن قاچقان يىگىتلەر، ئەرلەر جىگدە قۇدۇققا توپلىنىپ-
 ۋېلىپ، ئادەم 60 - 70 كە يەتكەن ۋە بۇلار كېيىنكى يىللى-
 رى يۇرتلىرىغا قايتىشقا نىكەن.

كېيىنكى يىللارغا كەلگەندە جىگدە قۇدۇقتا دېھقان-
 چىلىقمۇ راۋاجلىنىپ چارۋىچىلىق كىرىمىگە باراۋەرلى-
 شىپ قالدى.

1957- يىلى 101 ئائىلىلە ، 274 نوپۇس، 501 مو
 تېرىلغۇ يەر بولغان بولسا، 1996- يىلىنىڭ ئاخىرىغا كەل-
 گەندە مەھەللە ئۈچكە، ئائىلىلە 191 گە، نوپۇس 941 گە،
 تېرىلغۇ يەر 1700 موغا يەتتى.

قۇيۇندۆڭ، يىلۋاسخانا، يېڭىيەر كەنتلىرى
 توغرىسىدا

1956- يىلى 8- رايون (ھازىرقى پۇرچاقچى، قويچى يې-
 زىلىرى) دىن جاپپار ناسىر دېگەن كىشىنىڭ يېتەكچىلى-

كىمدە 1000 ئادەم تەتسىكۆل بىلەن چىگدە قۇدۇق ئارىلىقىمىدا
 دىكى جايلاردا يەر ئېچىپ تېرىقچىلىق قىلغانىدى. 1958-
 يىلىنىڭ بېشىدا ئولتۇراقلاشقان ئائىلە 50 كە، تېرىلغان
 يەر 1000 موغا يەتتى. كېيىنكى يىلى 8- رايون «راكېتا»
 گۇگۇشىغا ئۆزگىرىپ، ئۇلارنىڭ بوز يەر ئېچىش نۇقتى-
 سى تۈزلۈك ئۇتاغقا يۆتكەلدى. ئۇلار بۇ يەردىن كۆچۈپ
 چىقىپ كەتكەندىن كېيىن بۇ جاينى قاراساي («قىزىل باي-
 راق» گۇگۇشى) باشقۇرىدىغان بولدى. قۇيۇندۆڭ 1960-
 يىلىدىن كېيىن قومۇشكۆل، بۇلاق، ھۆپمىخىل كەنتلىرى-
 دىن كۆچۈرۈپ ئولتۇراقلاشتۇرۇلغان كىشىلەر بۇ جايدا
 تېرىقچىلىق ۋە چارۋىچىلىق بىلەن شۇغۇللاندى. 1983- يىلى
 ئۆز ئالدىغا كەنت بولۇپ قۇرۇلدى. بۇرۇن قۇم بارىخان-
 لىرى ئۈستىدە دائىم قۇيۇن كۆتۈرۈلۈپ تۇرغانلىقىنى ئەسلى-
 تىپ تۇرۇش ئۈچۈن كەنتنىڭ نامى «قۇيۇندۆڭ» دەپ ئاتالدى.
 شۇ يىلى بۇ كەنتتە 61 ئائىلە، 231 نوپۇس، 700 مو-
 تىپىرىلىغۇ يەر بار ئىدى، 1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا بۇ
 كەنتتە ئۈچ مەھەللە، 83 ئائىلە، 369 نوپۇس، 810 مو تىپ-
 ىرىلىغۇ يەر بار.

يولۋاسخانا

بۇرۇن بۇ جاينىڭ بىر جىزىسى يولۋاس پەيدا
 بولۇپ چارۋىلارغا ھەم چارۋىچىلارغا تەھدىت سالغان ھەم
 چارۋىچىلار توغراقلىرىغا ئوت قويۇش، ناغرا چېلىش قاتار-
 لىق چارە - ئاماللار بىلەن يولۋاسلارنى قوغلىمۇەتكەنمكەن.
 شۇ چاغلاردا بۇ جاي يولۋاسخانا دەپ ئاتالغانمكەن.
 1960- يىلىدىن كېيىن ھەتتا، پەيشەنبە بازار، تېرىم،
 كۆنچى، باغچى، قومۇشكۆل كەنتلىرى بۇ جايدا يەر ئېچىپ

تېرىقچىلىق قىلدى ۋە دېھقانلارنى ئولتۇراقلاشتۇردى ۋەم ئۆز ئالدىغا كەنت بولدى.

1983-يىلى 53 ئائىلە، 224 نوپۇس، 710 مو تېرىلغۇ يەر بار ئىدى. 1996-يىلىنىڭ ئاخىرىدا مەھەللە تۈتكە يېتىپ، ئائىلە 888 گە، نوپۇس 364 گە، تېرىلغۇ يەر 884 موغا كۆپەيدى.

يېڭى يەر

بۇ ئائىلە-ئوغۇننىڭ ئۆزىلا بۇ جاينىڭ كونا ۋە يېڭى مەنزىرىسىنى كۆز ئالدىمىزغا كەلتۈرۈپ بېرەلەيدۇ.

1960-يىلىدىن كېيىن باغچى، كۆنچى، پەيشەنبە با-زار كەنتلىرىدىكى دېھقانلار بۇ جايلاردا يەر ئېچىپ تېرىقچىلىق قىلدى. 1965-يىلىدىن كېيىن ئولتۇراقلاشتۇرۇلغانلار يىلىمۇ يىل ئاۋۋدى. 1983-يىلى ئايرىم كەنت قىلىنىپ يېڭى يەر دەپ ئاتالدى.

ھازىر بۇ كەنتتە تۆت مەھەللە، 141 ئائىلە، 557 نوپۇس، 1325 مو تېرىلغۇ يەر بار.

ئىتتىپاق

ئىلىگىرى بۇ جاي قاراقاش ناھىيىسىنىڭ گۇناھكار-لارنى ئەمگەك بىلەن ئۆزگەرتىش مەيدانى ئىدى. بۇ ئور-گان كېرىيە ناھىيىسىگە يۆتكەلگەندىن كېيىن، 1960-يىلى ئىچكى ئۆلكىلەردىكى ئاپەت رايونلىرىدىن كەلگەن خەن-زۇلار بۇ يەرگە ئورۇنلاشتۇرۇلۇپ «خەنزۇ دادۇي» دەپ ئاتالدى، ئۇلارنىڭ بىر قىسمى كېيىنكى يىللىرى سىرتقا كې-تىپ، ئورنىغا ئۇيغۇر دېھقانلىرى تولۇقلاندى. ئىككى مىل-لەت كىشىلىرىنىڭ ئىناق ياشىغانلىقى كۆزدە تۇتۇلۇپ، بۇ كەنت 1984-يىلى «ئىتتىپاق» دەپ ئاتالدى.

1996-يىلىنىڭ ئاخىرىدا بۇ كەنتتە ئۈچ مەھەللە، 56

ئائىلە، 221 نوپۇس، 680 مو تېرىلغۇ يەر بار.

×

×

ئالاقۇم، قاغىلىق، يۇلغۇندۆڭ، كۇچا، يۇلغۇن، ئايدىك
 كەنتلىرى 1978 - يىلى تەسىس قىلىنغان بولۇپ، يۇرتنىڭ
 بىنا بولۇش جەريانى ھەم ئومۇمىي ئەھۋالى بوستان، قۇ-
 يۇندۆڭ، يولۋاسخانا كەنتلىرىنىڭكىدىن ئالاھىدە پەرقلى-
 نىپ كەتسە يىدۇ.

بوستان

يېقىنقى 30 يىلدىن بۇيان ئەسلىدىكى قۇملۇقتا باغ-
 ئېتىملار يۈز ئاچقانلىقى ئۈچۈن 1989 - يىلى مۇستەقىل
 كەنت تەسىس قىلىنىپ بوستان دەپ ئاتالدى.

شۇ يىلى بۇكەنتتە 125 ئائىلە، 606 نوپۇس، 1479 مو تې-
 رىلغۇ يەر بار ئىدى. 1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىغا كەلگەندە مەھەللە
 تۆتكە، ئائىلە 168 گە، نوپۇس 751 گە، تېرىلغۇ يەر 1456
 موغا يەتتى.

1958 - يىلدىن كېيىن بۇ جاي سەيشەنبە بازار كەنت-
 تىمىنىڭ بوز يېرى بولۇپ، شۇ يىللاردىن باشلاپ بۇ كەنتنىڭ
 ئادەملىرى كۆچۈپ كىرىپ ماكانلىشىپ يەر ئېچىپ دېھقان-
 چىلىق قىلدى ۋە چارۋا باقتى. ھازىر ئۇ كەنتنىڭ دەرەخ-
 لىرىنى بۇ كەنتتىكىلەر كۆرەلەيدۇ.

تولۇممازار

1940 - يىللىرى كىشىلەر بۇ يەردىكى قۇملۇق دۆڭ-
 لەرنى قېزىپ ئوتۇن كولىغانىكەن، قۇرۇپ كەتكەن بىر
 نەچچە جەسەت ئۇچراپتۇ. كىشىلەر خوراز ۋە قوي تېرىلى-
 رىگە سامان تەقىم تۇلۇم ياساپتۇ. تۇغ - ئەلەم ۋە تۇلۇم
 لارنى خادىلارغا چىكىپ مازار بىنا قىپتۇ. ھازىر بۇ مازار

«تولۇم مازار» دەپ ئاتالماقتا. پېشقەدەملەرنىڭ ئىپتىدائىي شەخسە، بۇ جەھەتلەر قۇملىقنىڭ ئاستىغا دۆۋە - دۆۋە كۆمۈلگەن بولۇپ، بۇرۇنقى زاماندا بۇ جايلاردا دەھشەتلىك ئۇرۇش - قىرغىنچىلىق بولغانلىقىنىڭ دەلىلى ئىكەن. ھازىر ياسىن ئاخۇن كالىپۇك قاتارلىق ئۈچ ئائىلە ئولتۇراقلاشقان جاي بۇرۇن داۋىر مەھەللە دېيىلىمەكتى. بۇ يەردە 1930 - يىللىرى داۋىر ۋە زەيسى ئىسىملىك ئىككى خەنزۇ ئائىلىسى ياشايتتى. (زەيسى داۋىرنىڭ كۈيىۋوغلى ئىدى) ئۇلارنىڭ كەسپى ياغچى بولۇپ قاراسايدىكى بارلىق ياغچىلار بىلەن باردى - كەلدىسى قويۇق ئىدى. ئۇلارنىڭ ئۆيلىرىنىڭ ئالدىدا ئون نەچچە تۈپ سېرىق سۆگەت (مەجنۇن)، ئۆيلىرىنىڭ كەينىدە 20 - 30 تۈپ ئاق ئۈجمە بار ئىدى، 1942 - يىلى بۇ ئىككى ئائىلىنىڭ خەنزۇ كۆچۈپ كەتكەن بولسىمۇ، كىشىلەر ھازىرمۇ بۇ جاينى داۋىر مەھەللە دەپ ئاتاشماقتا.

يەنى ئۆستىڭى دېگەن ئاتالغۇنىڭ قانداق كېلىپ چىققانلىقى توغرىسىدا 80 ياشلىق يەھيا كامىنىڭ ئۆزى بىلەن پاراڭلاشتىم.

— مېنىڭ ئۆيۈم داۋىر مەھەللىسىگە ئانچە يىراق ئەمەستى، - دەپ گېپىمنى باشلىدى ئۇ، - 1938 - يىلىدىكى ئو-مۇمبۇز لۈك نۇپۇس تەكشۈرۈشتىن كېيىن، قاراساي بىلەن ياۋا ئارىلىقىدىكى نەچچە ئون مىڭ مو يەرنىڭ بىكار تۇرۇشىغا قورسىقىم ئاغرىدى. ئۆستەڭ قېزىپ سۇ باشلاپ كېلىپ بۇ جايلاردا تېرىقچىلىق قىلىش توغرىسىدا يېرى يوق نامراتلارغا تەشەببۇس قىلدىم. ھازىرقى يېزىلىشقا زاۋۇتىنىڭ كەينىدىكى سۇلۇقتىن باشلاپ ئۆستەڭ چېپىشقا تۇتۇش قىلدۇق. «بۇ جايلارنىڭ ئىسمى - بىز» دەپ داۋىراڭ سېلىپ يۈرگەن بايلاردىن ئۆزىمىزنى يوشۇرۇش ئۈچۈن كېچىلىكتە ئىش باشلىدۇق. 1 - كېچىسى ئۆستەڭ قېزىشقا 12 ئادەم قاتنىشىپ 2 - كېچە 50 كە، 3 - كېچە 150

كە، 4 - كېچە 200 گە، 5 - كېچە 300 گە ئاۋۇدۇق. 18 كۈن
تەن كېيىن ئۆستەڭنى پۈتتۈرۈپ سۇ باشلىدۇق. بۇ سۇدىن
پايدىلىنىپ ئاچقان يەرلىرىمىزنى مەسۇم ھاجى، كېرىم
ھاجى، ئىمىناخۇن ئاۋاپ قاتارلىق بايلار تەپرىۋالدى.
ئۇلارغا تاقابىل تۇرالماستىمىزنى چاغلاپ 300 دېھقانغا
ۋە كالىتەن مەن خوتەننىڭ لى فامىلىلىك دوتىيىگە، قارا-
قاشنىڭ چىن فامىلىلىك ھاكىمىغا ئەر ز تۇتتۇم. بايلار-
نىڭ مېنى ئۆلتۈرۈۋېتىش نىيىتىگە كەلگەنلىكىمنى ئاڭلاپ
كېچىسى ئۆيدە ياتىدىم. باشقا يولدىن بېرىپ باشقا يول
بىلەن ياندىم. ئۇشتۇمتۇت ھۇجۇمدىن ساقلىنىش ئۈچۈن
دەستىسى ئۇزۇن تۈۋەزىنى بېلىمدىن ئايرىدىم. كېيىنكى
يىلى ئەتىيازدا ناھىيىلىك ھۆكۈمەتنىڭ يەر - سۇ ئىشلى-
رىغا مەسئۇل ئەمەلدارى تارىبەگ مېنىڭ ئەرزىمنى ھەل
قىلىش ئۈچۈن قاراسايغا كىرىپ ئابلا بەگنىڭ ئۆيىگە
چۈشتى ۋە مەسۇم ھاجى، كېرىم ھاجى قاتارلىق بايلارنى
سۆھبەتكە چاقىردى. مەن ئۇلارنىڭ قانداق شۇملۇقلارنى
پىلانلايدىغانلىقىنى بىلىۋېلىش ئۈچۈن بىر ئامال قىلىپ
كارىۋاتىنىڭ ئاستىغا يوشۇرۇنۇۋالدىم. تارىبەگ ئۆزىگە نوچى
بىر ئات تاپالمايۋاتقانلىقىنى ئىزھار قىلدى. كېرىم ھاجى:
— يەھيانىڭ ئەرزىنى بىزنىڭ پايدىمىزغا سوراپ
بەرسىلە، غاپپار يۈز بېشى يېقىندا ئىلىدىن كەلتۈرگەن
350 سەرلىك (كۈمۈش پۇل) ئارغىماقنى ئۆزلىرىگە تۈتە-
مىز، - دېدى. تارىبەگ:

— يەھياغا 100 مو يەر بەزسەم ئاغزى تۇرۇۋالغىدۇ، -
دېدى. مەن كارىۋاتىنىڭ ئاستىدىن چىقىپ:
— سەن پارىخورلۇق قىلغىلى كىردىڭمۇ ياكى مېنىڭ
ئەرزىمنى ھەل قىلغىلى كىردىڭمۇ؟ مەن 100 مو يېرىڭگە
جەم بولسام ئۆستەڭ قازغانلارغا قانداق قارايمەن؟ - دەپ

تارىبەگنىڭ ياقىسىغا ئېسىلىدىم. كېيىن مەن چىن ھاكىمىنىڭ يېنىغا چىقىپ تارىبەگنىڭ نىيىتىنى پاش قىلىدىم. چىن ھاكىمى:

— ئۇلارنىڭ ① قولىدا يەر ئۆزىنىڭ توغرىلۇق ھۇججەتى باركەن. مەن يەر گۇڭلاشقا ② ئادەم كىرگۈزىمەن. ئارتۇق ئىگىلىگەنلىكى دەلىللىنىپ قالسا سىزگە بۇيرۇپ بېرىمەن،— دېدى. ئۇزۇن ئۆتمەي تارىبەگ تۇداخۇن دېگەن كىشىنى باشلاپ كىردى. يەر گۇڭلاشقا تارىبەگنىڭ توسقىنىغا ئۇنىماي بىللە ماڭدىم. يەرنىڭ ھېسابىنى تۇداخۇنمۇ يازدى، مەنمۇ يازدىم. يەرنى گۇڭلاپ بولغاندىن كېيىن تارىبەگ ماڭا:

— سىز ھېساب خاتىرىلىگەن دەپتەرنى بىرىڭ،— دېدى. مەن:

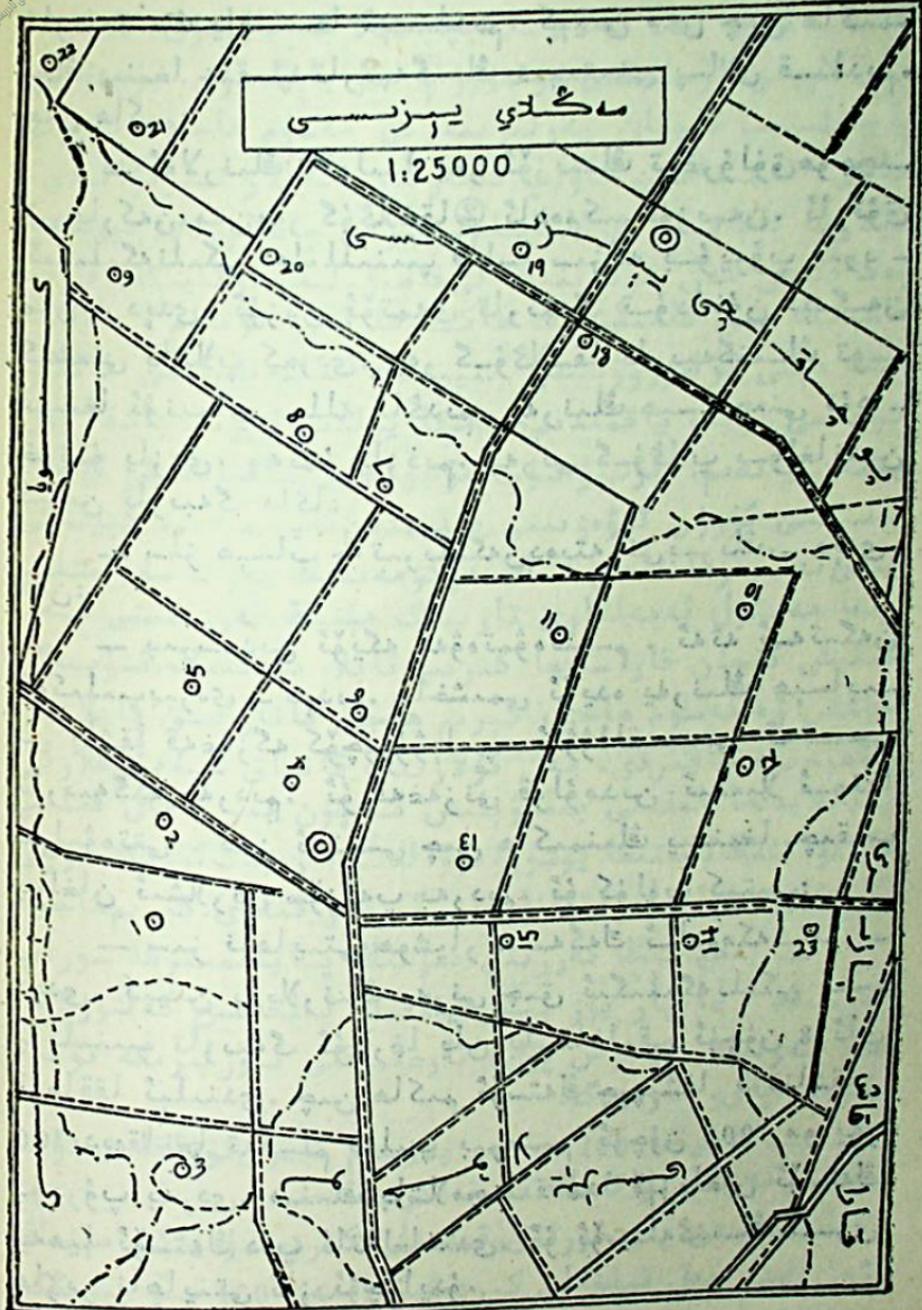
— بىرىسىدىن ئۆيگە ئەۋەتىۋەتتىم. ئەتە ئەتىگەن ئەكىلىپ بېرىي،— دېدىم. ئاخشىمى ئۆيدە يەرنىڭ ھېسابىنى باشقا قەغەزگە كۆچۈرۈۋېلىپ، ئاۋۋالقىسىنى ئەتىسى تارىبەگكە بەردىم. ئۇ قەغەزنى قولۇمدىن ئېلىپلا ئوتقا سېلىۋەتتى. مەن ئەتىسى چىن ھاكىمىنىڭ يېنىغا چىقىپ بولغان ئىشلارنى سۆزلەپ بەردىم. ئۇ كۈلۈپ كېتىپ:

— سىز ناھايىتى ھوشيار. سەگەك ئادەمكە نىسىز،— دېدى. كېيىن بايلارنىڭ يەرنى چىق ئىگىلىگەنلىكىنى پاتلىنىپ تارىبەگ ئۇلارغا يان باسقانلىقى ئۈچۈن 18 ئاي قاماققا ئېلىندى. چىن ھاكىم ئۆستەڭ چېپىشقا قاتناشقان 300 دېھقانغا تەقسىم قىلىپ بېرىش 1000 مو يەر بۇيرۇپ بەردى. مېنىڭ باشلامچىلىقىمدا قېزىلغان ئۆستەڭ يەھيا ئۆستەڭ دەپ ئاتالغانىدى، ئۇ ئۆستەڭنىڭ ئىسمى ھازىر ناھايىتى ئاز ئۇچرايدۇ.

① بايلارنى دېمەسەن. ② گۈلە — يەر ئۆلچەيدىن يانغا ئەۋەتۈپ.

ماگلی یزسی

1:25000

ماڭلاي يېزىسى

مۇھەممەد تەسۋىپ قۇربان

بۇ يېزا ناھىيىسىمىز زېمىنىنىڭ ئوتتۇرا قىسمىغا جايلاشقان تۈزلەڭ بوستانلىق بولۇپ، ماڭلاي كەنتىگە ئورۇنلاشقان. يېزىلىق خەلق ھۆكۈمىتى ئورگىنى بىلەن ناھىيىلىك خەلق ھۆكۈمىتى ئورگىنىنىڭ ئارىلىقى 4.5 كىلومېتر كېلىدۇ.

ماڭلاي يېزىسى شەرقتە قاراقاش بازىرى، جەنۇبتا توخۇلا، غەربتە كۇيا، شىمالدا پۇرچاقچى يېزىلىرى بىلەن چېگرىلىنىدۇ.

1870 - يىللىرىنىڭ ئالدى - كەينىدە بۇ جاي ما - كۇي مىڭلىكىگە تەۋە ئىدى. 1919 - يىلىدىن ئېتىبارەن شەرق قىسمى قاياش مىڭلىكىگە، غەرب قىسمى ما كۇي مىڭلىكىگە تەۋە بولدى. 1937 - يىلىدىن كېيىن 3 - رايونغا تەۋە بولۇپ، قاياش، ئاقتام، ئالتۇنچى، ماڭلاي، تاخسا كەنتلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالدى، 1944 - يىلىدىن كېيىن شادلىق يېزىسىغا ۋە يېڭى ھايات يېزىسىغا تەۋە بولدى. 1950 - يىلىدىن كېيىن جەنۇب قىسمى 8 - رايونغا، شىمال قىسمى 9 - رايونغا تەۋە بولدى. 1984 - يىلى قاراقاش بازىرىدىن ئالتۇنچى، ئاقتام، چىنىباغ، داخان، قاياش، قاقلىق كەنتلىرى، پۇرچاقچى يېزىسىدىن باش قارىلا، تۆۋەن قا - رىلا، قۇرغۇي، بۇدۇشوق، بازار بويى، چاقار كەنتلىرى، توخۇلا يېزىسىدىن باش ماڭلاي، تۆۋەن ماڭلاي، تاخسا كەنتلىرى ئايرىپ ئېلىنىپ ماڭلاي يېزىسى تەسىس قىلىندى.

1996- يىلىنىڭ ئاخىرىدا بۇ يېزىدا 80 مەمۇرىي مەھەللە، 15 مەمۇرىي كەنت، 3975 ئائىلە، 17 مىڭ 956 نوپۇس، 17 مىڭ 51 مو تېرىلغۇ يەر بار. يىللىق ئاشلىق مەھسۇلاتى 8 مىليون 338 مىڭ 328 كىلوگرامغا يېتىپ بۇلتۇرقىدىن 1.25% ئاشتى. پاختا (چىگىتىسىز) 288 مىڭ 316 كىلوگرامغا چۈشۈپ بۇلتۇرقىدىن 55 مىڭ 698 كىلوگرام كېمەيدى. پىلە 22 مىڭ 368 كىلوگرامغا مۇقىم-دالدى. چارۋا 29 مىڭ 701 تۇياققا يېتىپ بۇلتۇرقىدىن 1.79% ئاشتى. كىشى بېشىغا توغرا كەلگەن يىللىق ئوت-تۇرىچە كىرىم — 521 يۈەنگە پەسىيىپ بۇلتۇرقىدىن 59 يۈەن ئازلىدى.

ماڭلاي يېزىسىدىكى كەنت ناملىرى

◎ يېزىلىق خەلق ھۆكۈمىتى ئورگانى

1. باش ماڭلاي	9. قورغۇي
2. تۆۋەن ماڭلاي	10. ئالتۇنچى
3. تاخسا	11. ئاقتام
4. بازار بويى	12. چىنىمباغ
5. بۇدۇشوق	13. داخان
6. چاقار	14. قاياش
7. باش قارىلا	15. قاقلىق
8. تۆۋەن قارىلا	16. يېڭىمىر ①

چېگرىداش يېزا - بازارلاردىن خەرىتىگە چۈشكەن كەنتلەر

◎ پۇرچاقچى يېزىسىدىن: 17. ئالتۇنچى، 18. كۆلشېرىق،

① يېڭىمىر — ئەسلىدىكى پۇرچاقچى يېزىسىدىن ئايرىلىپ ماڭلاي يېزىسىغا قوشۇلغان كەنتلەر بوز يەر ئىسپاتىمىز بىنا قىلغان يېڭى مەھەللە بولۇپ 25 ئائىلە، 180 نوپۇس، 373 مو تېرىلغۇ يېرى بار. بۇ مەھەللە يېڭىمىر يېزىسى تەۋەلىكىدە بولغاچقا خەرىتىگە چۈشمىدى.

19. كاساجۇمە بازار، 20. باش ياغاچچى،

21. ئوتتۇرا ياغاچچى، 22. ئاياغ ياغاچچى.

قاراقاش بازىرىدىن: 23. قاپاقلا.

ماڭلاي

نەچچە يۈز يىللار ئىلگىرى قاراقاش، قاياش، تو-
خۇلا قاتارلىق يۇرتلاردىن كۇيا، ئورجى تەرەپلەرگە با-
رىدىغان پىيادىلەر يولى بۇ جايدا بىر نەچچە ئائىلىلىك
كۆچۈم بىر مەھەللىگە دوقۇرۇپ يانغا بۇرۇلغانىكەن،
بۇ مەھەللىە بىر قاراشقا يولۇچىلارنىڭ كۆزنى قىزى بالى-
نىڭ ماڭلىمىدەك ئۆزىگە تارتقاچقا بۇ يەر ماڭلاي دەپ
ئاتالغانىكەن. خەلق ئارىسىدا يەنە «ئىلگىرى بۇ جاي-
دىكى قىزىلارنىڭ ھەممىسى ماڭلاي چېچىنى ئۆستۈرۈپ يا-
شاشقا ئامراق بولغانلىقتىن، مەھەللىنىڭ نامىمۇ ماڭلاي
بولغان» دېگەن رىۋايەتمۇ ئېقىپ يۈرمەكتە. ئەسەرلەر
داۋامىدا بۇ يۇرت شەرقتىن-غەربكە كېڭىيىپ بارغانلىقتىن
1985 - يىلىدىن باشلاپ باش ماڭلاي، تۆۋەن ماڭلاي دېگەن
ئىككى مەمۇرىي كەنتكە بۆلۈندى.

1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا باش ماڭلاي كەنتىدە ئال-

تە مەھەللىە، 325 ئائىلىە، 1349 نوپۇس، 1549 مو تېرىل-
غۇ يەر بار.

تاخسا

نەچچە يۈز يىللار ئىلگىرى بۇ جايدا ئەڭ دەسلەپتە
كۆچۈپ كەلگەن بىر نەچچە ئائىلىلىك كىشىلەر تېرىقچە-
لىق ھەم توخۇ-ئۆردەك بېقىش بىلەن تىرىكچىلىك قىلغا-
نىكەن. ئايلارنىڭ بىرىدە ئاسماندا بىر جۈپ سىنا پەيدا

بولۇپ توخۇ-ئۆردەك چۈجىلىرىنى قاماللاپ قېچىشقا باشلاپتۇ. بىر بوۋاي چۈجىلىرىنى قوغداش ئۈچۈن ئاسماندا لەيلەپ يۈرگەن سالارنى «تاخ! سا، تاخ! سا» دەپ ئۇر-كۈتكەنلىكتىن، ئۇنىڭغا «تاخ! سا» دەپ لەقەم سىلىپ ئۇنىڭ بالا - چاقىلىرىغا مىراس قىلىپ، كېيىنچە مەھەللىمىنىڭ نامىغا ئايلىنىپ قاپتۇ.

ھازىر بۇ كەنتتە بەش مەھەللە، 256 ئائىلە، 1053 نوپۇس. 1637 مو تېرىلغۇ يەر بار.

شائىر موللا سالىھ

شائىر موللا سالىھ 1742 - يىلى تاخسا كەنتىدە دۇنياغا كەلگەن. ئۇنىڭ قاچان ۋاپات بولغانلىقى ھەققىدە ئېنىق مەلۇمات يوق.

1855 - يىلى موللا ئىمىن ۋە موللا ياقۇپ ئىسىملىك خەتتاتلار تەرىپىدىن كۆچۈرۈلگەن چوڭ ھەجىملىك بىر قول يازمىغا موللا ھەيدەر، موللا نىياز، موللا سالىھ قاتارلىق ئۈچ نەپەر شائىرنىڭ ئىمپىك داستانلىرى ۋە بىر قىسىم لېرىك شېئىرلىرى كىرگۈزۈلگەن.

بۇ يىمگەنە قوليازىدىكى موللا سالىھنىڭ غەزەل، مەسنەۋى، مۇرەببە، مۇخەممەس، مۇستەھزاد ۋە كىچىك تىپتىكى شېئىرلىرى 3500 مىسراغا يېتىدۇ.

شائىر ئۆزىنىڭ يارقىن، تاتلىق شېئىرلىرىدا، ئەزىز دوستلىرىنى، سۆيۈملۈك يۇرتىنى تىلغا ئالغان. يەنى:

ئەلچى يۇرتىبان قاراقاش بىلەن شەھەر،

بارچە قاراقاش ئەھلىغە ئول كۈنى يەتتى خەۋەر.

ئۇ يەنە «دوستلار بايانى» سەرلەۋىلىك شېئىرىدا:

بىر كۈنى ئىزدەپ سوراپ كەلدى ئۇلار تاخسارىغە،
بىر قونۇپ ئېلىتىپ مېنى باردى ئېلىپ ئۆز سارىغە.
دەپ يازىدۇ.

موللا سالىھ شېئىرلىرىنىڭ تېماتىك مەزمۇنى جەھەتتە
تىكى ئالاھىدىلىكى شۇكى، ئاپتور ئۆز يۇرتىدا ۋە ئائىلە-
لىسىدە يۈز بەرگەن مۇھىم ۋەقە، ھادىسىلەرنى ئۆزىنىڭ
لېرىك شېئىرلىرىدا بىئاسىتە ياكى ۋاسىئەتلىك ھالدا
ئەكس ئەتتۈرۈپ، ئۆزىنىڭ ئەينى زامان رېئاللىقىغا بول-
غان ئىدىيىۋى ھېسسىياتى ۋە باھاسىنى ئېنىق ئوتتۇرىغا
قويغان. شۇڭا ئۇنىڭ شېئىرلىرى پۈتۈنلەي رېئالىستىك
روھ بىلەن سۇغۇرۇلغان. مەسىلەن: شائىرنىڭ مۇھەببەت
تۇيغۇلىرى ۋە جۇدالىق ئازابلىرى ئىپادىلەنگەن شېئىر-
لىرىنىڭ كۆپىنچىسى ئۆزىنىڭ ئايالى ۋە پەرزەنتلىرىگە
بېغىشلانغان. «موللا سالىھنىڭ چېچەكنى ھەجۋى قىلغانى»
سەرلەۋىلىك، مۇخەممەد شائىر ئۆز يۇرتىدا يۈز بەر-
گەن چېچەك ۋاياسى سەۋەبىدىن بالىلارنىڭ مىسلىسىز كۆپ
قىرىلىپ كەتكەنلىكىنى، چېچەك ئەجدىھاسى بالىلارنىڭ
«يۈزدىن بىرىنى قويۇپ، قالدىنىنى ئېلىپمۇ تويىمىغان»
لىقىنى، يۇرتقا يىغما-زارە، ئاھ-پەرياد، ماتەم ئېلىپ
كەلگەنلىكىدەك ئېچىنىملىق ۋەقەلەرنى تەسۋىرلىگەن.
موللا سالىھ شېئىرلىرىدىكى بۇ خىل ئالاھىدىلىك، ئەينى دەۋر
ئىجتىمائىي شارائىتىنى، جەمئىيەتنى تەتقىق قىلىشتا
بىزنى مۇھىم تەپسىلاتلار بىلەن تەمىن ئېتىدۇ.
ئۇنىڭ شېئىرلىرى تىلىنىڭ ئاممىۋىلىقى، شېئىرىي
پىكىرنىڭ روشەنلىكى، بەدىئىي ۋاسىئەتلەرنىڭ مۇۋاپىق
ئىشلىتىلگەنلىكى، ۋەزىن ۋە شېئىر شەكىللىرىنىڭ كۆپ
خىللىقى بىلەن مۇھىم بەدىئىي قىممەتكە ئىگە.
(«بۇلاق» ژۇرنالىنىڭ 8- يىل نەشرى 21- سانىدىن
قىسمەن ئۆزگەرتىپ ئېلىندى).

بازار بويى

مەن 8- ئاينىڭ 17- كۈنى (پەيشەنبە) بۇ كەنتنى زىيارەت قىلدىم. بۇ جايدا قاچان، كىمىنىڭ باشچىلىقىدا بازار بىنا بولغانلىقىنى ھېچكىم ئېيتىپ بېرەلمىدى. بۇ كەنتتىكى مەسچىتنىڭ ئىمامى، 83 ياشلىق مۇھەممەت ئىمىن ھاجىمنىڭ سۆزلەپ بېرىشىچە، بۇ بازار نىياز بەگ ھاجىمنىڭ ئايۋان- سارايللىق كاتتا ئۆيلىرىگە ئورۇنلاشقان. 8- رايونلۇق خەلق ھۆكۈمىتى ئەمەلدىن قالغاندىن كېيىن 1958 - يىلىدىن باشلاپ كۇيا يېزىسىغا يۆتكىلىپ يەنىلا سەيشەنبە كۈنلۈكتە قىزماقتا.

ئەسلىدە بۇ جايلاردىكى ئېتىزلىقلارنىڭ يېرىمى، با- زاردىكى دۇكانلارنىڭ تولمىسى گۈڭ ئەۋلادىدىن بولغان سوپى بەگ، ئەپرۇز بەگلەرنىڭ مۆتىرەمخان ھاجى، چول- پانخان ھاجى، مۇھەممەتخان غۇجا ئاتلىق بالىلىرىنىڭ مۈلكى بولۇپ، بەھرام سۈيى، ماكۇي ئۆستەڭلىرىدىن سۇ ئىچىپ كۆكلىگەن يۇرتلارنى باشقۇرغان نىياز بەگ ھاجى دېگەن كىشى بىر مويەرنى 300 چارەك باھا بىلەن 1930- يىلىنىڭ ئالدى - كەينىدە سېتىۋالغانىكەن. ئازادلىقتىن كېيىن نىياز بەگ ھاجىنىڭ تەركىبى زومىگەر مۇقىمدى- لىپ، 1951- يىلى ئەتىيازدا پۇرچاقچى يېزىسىنىڭ كاسا جۈمە بازىرى دېگەن يېرىدە 70 يېشىدا مىللىتى بىلەن ئې- تىپ ئۆلتۈرۈلدى. ئۇنىڭ بالىلىرى جەسەتنى يۆتكەپ كې- لىپ بۇ كەنتتىكى مازارلىققا دەپنە قىلدى. بۇ مازارلىق 1960 - يىللىرى تۈزلىنىپ تېرىم قىلىنغان بولسىمۇ، نىياز

بەگ ھاجىنىڭ قەبرىسى سالا ئېتىزلىق ئوتتۇرىسىدا ما-
زىرمۇ يەككە - يىگانە چوقچىيىپ تۇرماقتا.

چوڭ مەسچىتنىڭ يېنىدىكى قەدىمكى قەبرىستانلىققا
ئەڭ بۇرۇن، بۇددىزم قوشۇنلىرى بىلەن جەڭ قىلىش داۋا-
مىدا شېھىت بولغان ئەرەبىستانلىق 17 ياشلىق مەرزى-
گالان (باش كاتىپ) قاتارلىق ئىككى كىشى دەپنە قىلىن-
غانىكەن. 1935 - يىلى ماكوۋى ئۆستىڭى يار كېتىپ بۇ مازار-
نى بۇزۇۋەتكەن بولسىمۇ، 1940 - يىلى لوپ ناھىيىسىنىڭ
يۇرۇڭقاش يېزىسىدىن سەئىد جالالىددىنخان ئىسىملىك
كىشى كېلىپ كۆپ پۇل خەجلەپ بۇ مازارنى ياساپ ئەس-
لىگە كەلتۈرۈپ قويغانىكەن.

1985 - يىلى بۇ كەنتنىڭ نامى ئەسلىدىكى ئىسمى
بىلەن «بازارپويى» دەپ قايتا مۇقىمىدالدى.

ھازىر بۇ كەنتتە بەش مەھەللە، 300 ئائىلە، 1018
نوپۇس، 970 مو تېرىلغۇ يەر بار.

بۇدۇشۇق

بۇ جاي ئەسلىدە بۇدۇشۇق بىلەن قاپلانغان ئوتلاق
بولۇپ، دەسلەپتە يەر ئاچقان كىشىلەر بىر قەدەمدە بىر
توختاپ كىيىملىرىگە چاپلىشىۋالغان بۇدۇشۇق ئۇرۇقلى-
رىنى ئاچراتقانلىقتىن بۇ يەر «بۇدۇشۇقلىق» دەپ ئا-
تالغانىكەن. يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن «بۇدۇشۇقلىق»
دېگەن ئاتالغۇ كىشىلەر تىلىغا «بۇدۇشۇق» بولۇپ ئۆز-
لىشىپ قاپتۇ.

بۇ كەنتتە ھازىر سەككىز مەھەللە، 336 ئائىلە، 1332
نوپۇس، 1700 مو تېرىلغۇ يەر بار.

بۇ كەنتتە «پاكار» دەپ ئاتىلىدىغان بىر مەھەللە

بار. بۇ يەردە دەسلەپتە ئولتۇراقلاشقان بىر ئائىلىلىك كىشىلەرنىڭ بويى پاكار بولغانلىقتىن ئۇنىڭ مەھەللىسى پاكار دەپ ئاتالغانىكەن.

ئاتا - بالى ئائىلىلەر

17- ئەسىرنىڭ ئاخىرى، 18 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدا بۇدۇشۇق كەنتىگە قاراشلىق مۇغاللا مەھەللىسىدە ياشاپ ئۆمرىنى ھەر قايسى پەنلەر بويىچە ئىلمىي ئىجتىھات ۋە ئىجادىيەت بىلەن ئۆتكۈزگەن ئاتا - بالى ئائىلىسى مەۋلانە سەددىدىن قاراقاش ۋە مۇھەممەت ئىمۇز قاراقاش بىر پۈتۈن ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنى ئىپتىتىش ۋە گۈللەندۈرۈشكە ئۆچمەس تۆھپە قوشقان مۆتىۋەر ئالىملارنىڭ جۈملىسىدىندۇر. مەۋلانە سەددىدىن - ئۆز دەۋرىنىڭ يىتۈك مۇدەررىسلىرىدىن بولۇپ، ئەل ئىچىدە كەڭرى نەزەر دىنىي ئۆلىما سۈپىتىدە ئەل قايىل دىنىي ئەخلاقىي تەلىماتلىرى بىلەن شۆھرەت تاپقاندى. ئالىمنىڭ يەنە جايى - جايلاردىن ئىلىم تەلپ قىلىپ كەلگەن شاگىرت - تالىپلىرى بولۇپ، بۇ ھال ئالىمنى ئەل ئىچىدە «مەۋلانە» دېگەن ھۆرمەتلىك ئىلمىي ئۇنۋانغا مۇشەرىپ قىلدى. بۇ ئالىم دىنىي مەش - خۇلات تالىپلارغا ئىلىم ئۆگىتىش بىلەن بىرگە، ئاسمان جىسمىلىرىنىڭ ھەرىكىتى ۋە يەر تەۋرەش ئىلمى ھەققىدە ئىلمىي ئەسەرلەرنى يازغان. بۇ ئەسەرلەردىن بىزگەچە يېتىپ كەلگىنى - كۈن، ئاي، پەسىل، يەر تەۋرەش قاتار - لىقلار ھەققىدىكى ئومۇمىي ساۋاتلار ۋە پالچىلىققا ئائىت بەزى چۈشەنچىلەرنى ئۆزىگە جەم قىلغان 126 بەتلىك «نورۇز نامە» ناملىق قول يازمىدىن ئىبارەت. ئۇنىڭدىن باشقا يەنە قانداق ئەسەرلىرىنىڭ بارلىقى ۋە قاچان تۇ - غۇلۇپ، قاچان ۋاپات بولغانلىقى ھەققىدە پاكىتلىق ماتېرىيال يوق.

مۇھەممەت ئىۋەز ئىبنى مەۋلانە سەددىدىن قاراقاش —
 ئىلىم سۆيەر ئاتىنىڭ بىۋاسىتە تەربىيىسى ۋە ئائىلىسىدىكى
 قىيىنچىلىق ئىلىمىنى مۇتالىقە مۇھىمىتىدا
 ئۆسۈپ - يېتىلگەن ئالىم ۋە شائىر-دۇر. ئالىمنىڭ
 تەپسىلىي ھاياتى توغرىلىق ئېنىق ئۇچۇرى يوق.
 ئالىمنىڭ بىزگىچە يېتىپ كەلگەن ئەسەرلىرىدىن
 «مەخدۇم ئەزەم» ناملىق تارىخىي كىتابى، «مەجمۇئە تول
 ئەھكام» ناملىق ئاسترونومىيە، ئىلىمىي ھېساب، ئىلىمىي
 تىبابەت، جۇغراپىيە، پىسخولوگىيە ۋە تارىخ پەنلىرىگە
 ئائىت ئىلىمىي - تەھلىلىي كۆز قاراشلاردىن جەمئىي قىلىن-
 خان 14 بابلىق ئەسىرى ۋە بىر قىسىم شېئىرلىرى مەلۇم.
 ئالىمنىڭ «مەخدۇم ئەزەم» ناملىق ئەسىرى 17، 18-
 ئەسىرلەردە شىنجاڭدا بولۇپ ئۆتكەن زور سىياسىي، ئىجتى-
 مائىي ۋە قەلەر ۋە تارىخىي شەخسلەر توغرىسىدا يېزىلغان
 تارىخ تەزكىرە كىتابىدۇر.
 يۇقىرىقىدەك ئىلىمىي ئەمگەكلىرى بىلەن ئۆچمەس ئىز
 قالدۇرغان ئالىم مۇھەممەت ئىۋەز قاراقاشنىڭ نامى ئې-
 لىمىزنىڭ «بۈيۈك جۇڭگو قامۇسى» غا كىرگۈزۈلدى.
 ئومۇمەن، بۇ ئاتا - بالا ئالىملارنىڭ ئىلىمىي ئەم-
 گەكلىرى مەدەنىيەت تارىخىمىزنىڭ 17، 18 - ئەسىرلەر-
 دىكى تەبىئىي پەنگە ئائىت نوپۇزلۇق يادىكارلىقلىرىدىن
 بولۇپ، شۇ ساھەگە مۇناسىۋەتلىك تەتقىقاتىمىزدا مۇھىم
 مەنبەلىك رول ئوينايدۇ.

ئىزاھات:

قاراقاش ناھىيىلىك خەلق ھۆكۈمىتى ئىقتىساد كومىتېتىنىڭ مۇئاۋىن
 مۇدىرى مۇھەممەت جۈمە ئۆزىنى مەۋلانە سەددىدىننىڭ بەشىنچى ئەۋلادى-
 دى ھېسابلايدۇ. ئۇنىڭ ئېتىقادىچە، مەۋلانە سەددىدىننىڭ دادىسى مەھمۇد-
 دىن كۆچۈپ كەلگەن ئىكەن. بۇ جەمەتنىڭ ھازىر مەھمۇددا ئۇزۇق - تىۋىق-
 قانلىرى بار ئىكەن. دۆلىتىمىزدە ئىسلاھات - ئېچىۋېتىش يولىغا قويۇلغان
 دىن كېيىن بۇلارنىڭ خەت - ئالاقىسى ئەسلىگە كېلىپ، بۇ جايدىن بىر
 كىشى مەھمۇدغا بېرىپ ئولتۇراقلىشىپتۇ، ئاتا - بالا ئالىملارنىڭ تەبىئى-
 تائىلىقى موغاللا مەھەللىسىدە ھازىر ئەينەن ساقلىنىۋېتىپتۇ. ئۇلارنىڭ تى-
 جابە تەپسىلىكىگە دائىر بىر پارچە كىتابنى مۇھەممەت جۈمە ساقلاۋېتىپتۇ.

چاقار

نەچچە يۈز يىللار ئىلگىرى تەرەپ - تەرەپلەردىن كەلگەن، تېڭى يات بىر نەچچە ئائىلىلىك كىشى ئۆز ئا-
 را پۇت تېپىشىپ ياشايدىكەن. قوشنىسىنىڭ ئۆيدە يوق ۋاق-
 تىدىن پايدىلىنىپ ئۇنىڭ قوناقلقىغا بىر كىشى قوي -
 كاللىرىنى قويۇپ بېرىپتۇ. قوشنىسى كەچتە پەيدا بو-
 لۇپ بۇ كىشىدىن:

— قوناقلقىمىزغا مال قويۇپ بەرگەن قايسى نا-
 ئەھلى؟ سىلە كۆردىلىمۇ؟ - دەپ سوراپتۇ. بۇ كىشى ئۆزىنى
 يوشۇرۇپ گۇناھنى يەنە بىر قوشنىسىغا دۆڭگەپ قويۇپتۇ. بۇ
 مەھەللىدە بىرىنى-بىرىگە چاقىدىغان ئىلىمەت شۇ چاغدىن
 باشلىنىپ بۇ مەھەللە چاقار دەپ ئاتىلىپتۇ. بۇ يەردە چې-
 قىمچىلىق ئىلىمەت تارىختىن بۇيان تۈزەلمەي داۋاملىشىپ
 كېلىۋاتقانلىقىغا مىساللار تېپىلىدىكەن.

1977 - يىلى بىر نەپەر باج خادىمى يوشۇرۇۋېلىنغان
 باجنى ئېنىقلاش ئۈچۈن بۇ كەنتكە كەپتۇ. دەسلەپتە بىر
 كىشىنىڭ ياغاچ سېتىپ باج تاپشۇرماغانلىقى پاش بوپتۇ.
 بۇ كىشى باج خادىمغا:

— باج يوشۇرغانلار يالغۇز مەن ئەمەس، - دەپ قوش-
 نىسىنىڭ قۇدىلىرىنى مېھمانغا چاقىرغاندا ئۆلتۈرگەن
 قويغا قان بېجى تۆلىمىگەنلىكىنى پاش قىپتۇ. شۇنداق قى-
 لىپ بىر - بىرىنى چىشلەپ-تارتىشىپ بۇ كەنتتە باج ي-
 شۇرغانلار تولۇق پاش بولۇپ، تولۇقلاپ يىغىۋېلىنغان باج
 7000 يۈەندىن ئېشىپتۇ. باشقا ھېچقانداق كەنتتە 1000
 يۈەنگىمۇ يەتمەپتۇ (يۇقىرىدىكى ۋەقەلەرنى بۇ جايدا 71
 يىل خىزمەت قىلغان، قارىلا كەنتىدە ئۆلتۈرۈشلۈق
 68 ياشلىق تۇرسۇننىياز كامال ئۆزىنىڭ ئۆيىدە 1995 -

يىلى 8 - ئاينىڭ 17 - كۈنى سۆزلەپ بەردى).
ھازىر بۇ كەنتتە بەش مەھەللە، 180 ئائىلە، 797 نو-
پۇس، 835 مو ئېزىلغۇ يەر بار.

قارىلا

8 - ئاينىڭ 17 - كۈنى مەن باش قارىلا كەنتىدە
ئولتۇرۇشلۇق نىزامىدىن ئاخۇن (75 ياش)، سادىر ئاخۇن
(87 ياش) ۋە تۇرسۇننىياز كامال بىلەن ئەھۋاللاشتىم.
ئۇلارنىڭ ئېيتىشىچە، «قارىلا» دېگەن سۆز، «قارا - ئالا»
دېگەن ئاتالغۇنىڭ ئۆزگەرگەن تەلەپپۇزى ئىكەن.

تەخمىنەن 800 يىل ئىلگىرى بۇ جايىنى دەسلەپتە ما-
كان تۇتقان كىشىلەر بىر - بىرىگە قارا نىيەت بىلەن مۇ-
ئامىلە قىلىپ كۆپ قېتىم ئۇرۇش - جېدەل بولغانىكەن.
زىددىيەتلىشىپ قالغانلارنى ياخشى كىشىلەر ياراشتۇرۇپ
قويغان بولسىمۇ، بۇلار گېپىدە تۇرماي، ئالدىدا باشقا،
كەينىدە باشقا گەپ قىلىپ ماجرا تۈگىمىگەنلىكتىن بۇلارغا
«قارا - ئالا» دېگەن لەقەم سىڭىپ قالغانىكەن.

بۇ يۇرتتا خىتاي لەقەملىك بىر جەمەت يا-
شىغانىكەن. ھەرەمدىن كەلگەن بىر زات بۇ جايدىن ئۆت-
كەندە بىر تۇغقان ئۈچ كىشى ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ سالام
بېرىپتۇ. ھەرەملىك زات ئۇلارنىڭ ئىسمىنى سوراپتۇ،
ئوتتۇرا ئىچىسى چوڭىنى كۆرسىتىپ:

— بۇنىڭ ئېتى بىر خىتاي، - دەپتۇ. كىچىكى ئوتتۇ-
رانچى ئاكىسىنى كۆرسىتىپ:

— بۇنىڭ ئېتى غېنى خىتاي، - دەپتۇ. چوڭ ئاكىسى
كىچىك ئۆكۈمىنى كۆرسىتىپ:

— بىلىدىم، ئۆزلىرى ھېلىمىشا خىتاي، — دەپتۇ. ھې—
لىمىشا بەگ:

— مانا بۇجاۋابىڭ دۇرۇس. بولمىسا يەيدىغان تا—
يىمىڭ يەنە بار ئىدى، — دەپ قورسىقىنى تويغۇزۇپ كەت—
كۈزۈۋېتىپتۇ. ھېلىمىشا بەگ زالىم، باغرى قاتتىق ئادەم
بولۇپ، نۇرغۇن كىشىلەرنى ناھەق يىغلاتقانلىقتىن، ئۇ—
لارنىڭ ئاھى تۇتۇپ، ئۆلگەندىن كېيىن ئۈچمىنچى كېچىسى
گۆرىگە ئوت كەتكەنمىش. ئۇنىڭ ئوغلى نىياز بەگ ھاجى—
نىڭ كىشىلەرگە خەيرىغاھلىق قىلىشى دادىسىنىڭ گۆ—
رىگە ئوت كەتكەنلىكىدىن ئىبەرەت ئالغانلىقىنىڭ نەتە—
جىسى ئىمىش. نىياز بەگ ھاجىنىڭ ئوغلى — خىتاي لى—
قەلىكلىرىنىڭ ئاخىرقى ھايات ئەۋلادى ئەخمەتخان ھاجىم
بۇ يىل 60 ياشتا بولۇپ، خوتەن ۋىلايەتلىك پوچتىخانىدا—
نىڭ ئالدىدا خەتچىلىك قىلىۋاتىدۇ.

ئەسىرلەر داۋامىدا بۇ يۇرت شەرقىدىن غەربكە كېڭى—
يىپ بارغانلىقتىن خەلق ئاغزىدا باش قارىلا، ئوتتۇراقا—
رىلا، تۆۋەن قارىلا دەپ ئاتالسىمۇ، ئىككى مەمۇرىي كەنت
قىلىپ باشقۇرۇلماقتا. (كۇيا يېزىسىدىكى قارىلا كەنتىمۇ
بۇ يۇرتنىڭ داۋامىدۇر.

1996 — يىلىنىڭ ئاخىرىدا تۆۋەن
قارىلا كەنتىدە ئالتە مەھەللە، 226 ئائىلە، 889 نەپۇس،
813 مو تېرىلغۇ يەر، 2016 تۇياق چارۋا بار.
بۇ كەنتتە بويىنىڭ پاكارىلىقى ئەۋلادمۇ. ئەۋلادمۇ—
راس قېلىپ كېلىۋاتقانلىقى ئۈچۈن پاكارى دەپ ئاتىلىپ
كېلىۋاتقان بىر مەھەللە بار.

قۇرغۇي

بۇرۇنقى زاماندا قۇرغۇيىنى بېقىپ كۆندۈرگەن بىر ئائىلە ماكانلاشقان بۇ جاي قۇرغۇي مەھەللە دەپ ئاتالغانىكەن. كەنت ئىشخانىسى بۇ مەھەللەگە سېلىنغانلىقى تىن، ئەتراپىدىكى ئىككى مەھەللە بىلەن قوشۇلۇپ، 1984 - يىلدىن باشلاپ قۇرغۇي كەنتى دەپ ئاتالدى. 1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا بۇ كەنتتە تۆت مەھەللە، 235 ئائىلە، 1028 نوپۇس، 895 مو تېرىلغۇ يەر بار.

ئالتۇنچى

ئۇلۇغ ھەزرىتىم ① سوپى - مۇرتلىرىنىڭ تەكلىپى بىلەن بۇ جايغا چىقىپ تېرەك - سۆگەتلەر سايە تاشلاپ تۇرغان كۆلنىڭ بويىدىكى مەسچىتنى كۆرۈپ «ئالتۇندەك جاي ئىكەن» دەپتۇ. ئالتۇنچى دېگەن ئاتالغۇ شۇنىڭدىن كېلىپ چىققانىكەن. كېيىنچە بۇ مەھەللەنىڭ ئادەملىرى ماكاوي ① قاراقاش بازىرى ئوچىغا كەنتى توغرىسىدىكى بەتلەرگە ئاردا.

ئۆستەننىڭدىن سۇ كېلىدىغان مەخسۇس ئېرىقنى چېپىپ «ئال-
تۇنچى ئېرىق» دەپ ئاتاپتۇ، 1850 - يىللىرى بۇ يۇرت
«ئالتۇنچى» دېگەن نام بىلەن باشقا جايلارغا تونۇلۇپتۇ.
1984 - يىلى گۇڭشى يېزىغا ئۆزگەرتىلىپ يېزىلار-
نىڭ چېگرىسى قايتا مۇقىمىدا لىغاندا بۇ جاي ماڭلاي يېزى-
سىغا تەۋە بولدى.

ھازىر بۇ كەنتتە بەش مەھەللىسى، 259 ئائىلىسى، 1220
نوپۇس، 903 مو تېرىلغۇ يەر بار.
بۇ كەنتتە پاققان دەپ ئاتىلىپ كېلىۋاتقان بىر مە-
ھەللىسى بار. بۇ يەرگە ئەڭ بۇرۇن كۆچۈپ كەلگەن كىشىلەر
پاققاننى كۆپ باققانلىقى ئۈچۈن بۇلارغا پاققان دەپ لە-
قەم قويۇلغانىكەن.

قاياش

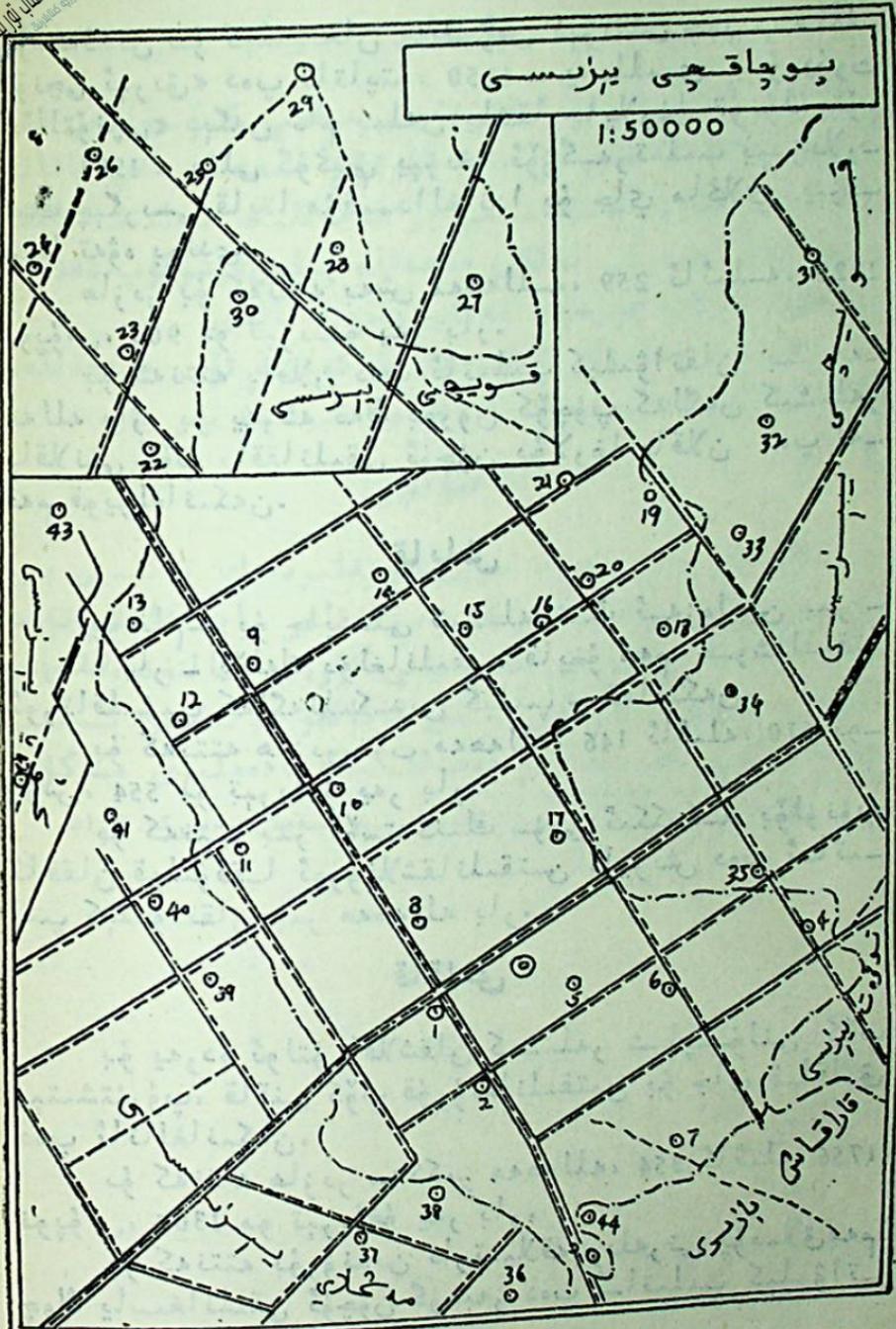
بۇ نام — بۇ جايدىكى كىشىلەرنىڭ ئەزەلدىن بىر -
بىرىگە يار - يۆلەك بولغانلىقى، قايغۇ ھەم خۇشاللىقتا
ئورتاقلىشىپ كەلگەنلىكىدىن كېلىپ چىققانىكەن.
بۇ كەنتتە ھازىر تۆت مەھەللىسى، 146 ئائىلىسى، 610 نو-
پۇس، 554 مو تېرىلغۇ يەر بار.
بۇ كەنتتە بىر ئۆستەننىڭ سۈيى ئىككىگە بۆلۈنۈپ
ئاققان قولىتۇققا ئورۇنلاشقانلىقتىن ئايرىش دەپ ئاتى-
لىپ كېلىۋاتقان بىر مەھەللىسى بار.

قاقلىق

بۇ يەردە ئولتۇراقلاشقان كىشىلەر شاپتۇلنى كۆپ
يېتىشتۈرۈپ، قاقنى كۆپ قۇرۇتقانلىقتىن بۇ جاي قاقلىق
دەپ ئاتالغانىكەن.

بۇ كەنتتە ھازىر سەككىز مەھەللىسى، 354 ئائىلىسى، 1756
نوپۇس، 1305 مو تېرىلغۇ يەر بار.

بۇ كەنتتە بۇرۇندىن تارتىپلاقەبىرىلەرنى يۇمىلاق ھەم
چوڭ ياسىغانلىقى ئۈچۈن گۈمبەز دەپ ئاتىلىپ كېلىۋات-
قان بىر مەھەللىسى بار.

پۇرچاقچى يېزىسى

مۇھەممەت ئىمىن قۇربان، روز دەۋەھەمەت مۇتەللىپ

بۇ يېزا ناھىيىسىنىڭ ئوتتۇرا قىسمىغا ئورۇنلاش - قان تەكشى بوستانلىق بولۇپ، يېزىلىق خەلق ھۆكۈمىتى ئورگىنى پۇرچاقچى كەنتىگە سېلىنغانلىقتىن پۇرچاقچى يېزىسى دەپ ئاتالدى. ناھىيە مەركىزى بىلەن ئارىلىقى ئالتە كىلومېتىر كېلىدۇ. شىمالدا قاراساي، غەربىي جەنۇبتا كۇيا، شەرقىي جەنۇبتا ماڭلاي، شىمال ۋە شەرقتە توۋەت ۋە قويچى يېزىلىرى بىلەن، شەرقىي شىمال تەرەپتە قاراقاش بازىرى بىلەن چېگرىلىنىدۇ.

بۇ يېزا ئىلگىرى كۇيا مىڭلىكىگە تەۋە بولدى، قاراقاش ناھىيىسى تەسىس قىلىنغاندىن كېيىن باش كۇيا مىڭلىكىگە تەۋە بولدى.

1937 - يىلىدىن كېيىن بىر قىسمى

- 3 - رايونغا، يەنە بىر قىسمى 5 - رايونغا تەۋە بولدى. 1944 - يىلىدىن كېيىن «ئىشەنچ»، «باياشات»، «خاتىرجەملىك» دىن ئىبارەت ئۈچ يېزا بولدى. 1948 - يىلى «ئىشەنچ» يېزىسىغا بىرلەشتۈرۈلۈپ پۇرچاقچى، كاسا، قۇ - دۇقلا، تۈگمە نىمېرىق، جاي، بودا، كاسا، شاخلىق كەنتلەر - رىنى باشقۇردى. ئازادلىقتىن كېيىن 9 - رايون بولۇپ قۇدۇقلا، پۇرچاقچى، باشجاي، ئاياغجاي، كاسا، تۈگمە نىمېرىق يېزىلىرىنى باشقۇردى. 1956 - يىلىدىن كېيىن 8 - رايون بولۇپ، يۇقىرىدىكى ئالتە يېزىنى ئۆز ئىچىگە ئالدى.
- 1958 - يىلى 9 - رايون بىلەن قوشۇلۇپ «راكەپتا» گۇڭ -

شېسى قۇرۇلدى. 1978-يىلى پۇرچاقچى گۈڭشېسى، 1984-يىلى دىن كېيىن پۇرچاقچى يېزىسى دەپ ئاتالدى.
 بۇ يېزىنىڭ تۇپرىقى ئۈنۈملۈك، سۈيى مول، ئاھا-
 لىسى زىچ بولۇپ، تەبىئىي كىلىماتى پاختىچىلىقنى، پە-
 لىمچىلىقنى راۋاجلاندۇرۇشقا تولمۇ باب كېلىدۇ.
 1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا بۇ يېزىدا 135 مەمۇرى مە-
 ھەللى، 29 مەمۇرىي كەنت، 6667 ئائىلە، 28 مىڭ
 11 نوپۇس، 33 مىڭ 25 مو تېرىلغۇ يەر بار. پۈتۈن يىلى -
 لىق ئاشلىق مەھسۇلاتى 11 مىليون 638 مىڭ 963 كىلوگ-
 رامغا يېتىپ بۇلتۇرقىدىن %0.45 ئاشتى. پاختا (چە -
 گىتىسىز) 555 مىڭ 156 كىلوگرامغا تۆۋەنلەپ، بۇلتۇرقىدىن
 55 مىڭ 698 كىلوگرام كېمەيدى، يىلى 45 مىڭ 740 كە -
 لىوگرامغا مۇقىمدايدى. چارۋا 59 مىڭ 547 تۇياققا يېتىپ،
 بۇلتۇرقىدىن %7.22 ئاشتى. كىشى بېشىغا توغرا كەلگەن
 يىللىق ئوتتۇرىچە كىرىم 492 يۈەنگە تۆۋەنلەپ، ئال -
 دىنقى يىلىدىكىدىن 23 يۈەن ئازايدى.

پۇرچاقچى يېزىسىدىكى كەنتلەرنىڭ ناملىرى

① پۇرچاقچى يېزىداق خەلق ھۆكۈمىتى ئورگىنى

1. كۆلئېرىق	9. بودا
2. باشقۇدۇقلا	10. باش تۈگمە نىئېرىق
3. ئالتۇنچى	11. باشياغاچچى
4. باشپۇرچاقچى	12. ئوتتۇرا ياغاچچى
5. ئوتتۇرا پۇرچاقچى	13. ئاياغياغاچچى
6. ئاياغپۇرچاقچى	14. ئاياغتۈگمە نىئېرىق
7. ئاياغقۇدۇقلا	15. دۆڭ ئاچما
8. جۈمە بازار	16. ھۆيلاكۆل

17. دۆڭجاي
18. باشجاي
19. ئاياغجاي
20. بۇدا شاخلىق
21. كاسا شاخلىق
22. يېڭىگۈل
23. ئۈجمىلىك
24. قىردۆڭ
25. باشچەندۆڭ
26. ئاياغچەندۆڭ
27. باشئويكۈل
28. ئوتتۇرا ئويكۈل
29. ئاياغئويكۈل

چېگرىداش يېزىلاردىن خەرىتىگە چۈشكەن كەنتلەر

قويچى يېزىسىدىن:

30. يېڭىگۈل
31. توپلۇق
32. باچۇق
33. دۆڭئېرىق
34. شاپىقى
35. قازاقلا

ماڭلاي يېزىسىدىن:

36. چىنىباغ
37. ئاقتام
38. پاقلان
39. باشقارىلا
40. ئاياغقارىلا
41. قۇرغۇي

كۇيا يېزىسىدىن:

42. يىلۋا
43. قارىلا

قاراقاش بازىرىدىن:

44. قازان

كۆلىمىرىق

85 ياشلىق ماخسۇت قارىم، 78 ياشلىق ئەخمەتسەيىدى ھاچىم ۋە 70 ياشلىق مەتناسىر ئاخۇن قاتارلىق مۇسۇلمانلارنىڭ ئىسپاتلىشىچە، ئەخمەتسەيىدى 450 يىل ئىلىگىرى بۇرۇنجايدىن كېسىپ ئۆتكەن ئېرىقنىڭ باش ۋە ئاياغ تەرىپى دۆڭ، ئوتتۇرىسى ناھايىتى پەس ئىكەن. بۇ يەردىكى

سۇ بىر نەچچە كۈن، ھەتتا بىر نەچچە ھەپتە سىنىپ كەت-
مەيدىكەن، شۇ سەۋەبتىن كىشىلەر بۇ ئېرىقنى «كۆلئېرىق»
دەپ ئاتىغانىكەن. شۇ چاغلاردىن باشلاپ بۇ ئېرىقنىڭ
ئەتراپىدا بارلىققا كەلگەن «مەھەللە - كەنت «كۆلئېرىق»
دەپ ئاتىلىپ كەلمەكتە.

1996 - يىلى ئاخىرىدىكى سانلىق مەلۇماتقا ئاساس-
لانغاندا بۇ كەنتتە تۆت مەھەللە، 198 ئائىلە، 750 نو-
پۇس، 821 مو تېرىلغۇ يەر بار.

كۈچۈك لەقەملىكلىرى

تەخمىنەن 400 يىل ئىلگىرى ئەدىللا
ئىسىملىك كىشى يۇرت ئاقساقىلى بولغاندىن باش-
لاپ ئەمەل تاجىسى بۇ كىشىنىڭ ئەۋلادلىرىغا مەنسۇپ بو-
لۇپ كەپتۇ. بۇلار كىشىلەرنى قاۋاپ (تىللاپ) قورقىتىپ-
قاقشىتىپ ياشىغانلىقتىن «كۈچۈكلىرى» دېگەن لەقەمگە
ئىگە بولغانىكەن، كۈچۈك لەقەملىكلىرىدىن ھازىر 43 ئا-
ئىلە بار. بۇ كەنتتە يەنە 25 ئائىلىلىك ياغاچ لەقەم-
لىكلىرى، 20 ئائىلىلىك خورجۇن لەقەملىكلىرى بار.
ئۈجمە قوۋزىقىدىن خام قەغەز ياساش - بۇ كەنتتە-
كى كىشىلەر تارىختىن بۇيان شۇغۇللىنىپ كېلىۋاتقان
كەسپى بولسىمۇ، 1970 - يىللىرىدىن كېيىن بۇ كەسپ
بارا - بارا تاشلىنىپ قالدى.

قۇدۇقلا

130 يىل ئىلگىرى بۇ يەردە ماكانلاشقانلار ئون ئا-
ئىلىگىمۇ يەتمەيدىكەن. بۇلار كەلكۈن ۋاقتىدا ئېتىم-
باغلىرىنى بىر نەچچە قېتىم سۇغىرالايدىكەن. باشقا پە-

سەملىلەردە ئۆيلىرىنىڭ يېنىغا كولىمىۋالغان قۇدۇقنىڭ سۈيى بىلەن ئۆزلىرىنىڭ ۋە چارۋىلىرىنىڭ ئىپتىتىياچىنى قامدايدىكەن. بۇنداق قۇدۇقلار ھەممە ئۆيىنىڭ ئالدىدا بولغانلىقتىن قۇدۇقلا دەپ ئاتالغانىكەن. يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن بۇ مەھەللىدە ئادەم - ئۆيلەر كۆپىيىپ ئاياغ تەرەپتىكى ئوتلاققا يەر ئېچىپ، ئېرىق كىولاپ ماكان - مەھەللىلە پەيدا قىپتۇ. ھازىر بۇ يۇرت باشقۇدۇقلا، ئاياغ قۇدۇقلا دەپ ئىككى مەمۇرىي كەنتكە بۆلۈپ باشقۇرۇلماقتا. باشقۇدۇقلا كەنتىدە ھازىر ئالتە مەھەللىلە، 362 ئائىلە، 1779 نوپۇس، 1551 مو تېرىلغۇ يەر بار.

بېشقەدەم ژۇرنالىست - مەمتىمىن بارى

يولداش مەمتىمىن بارى 1939 - يىلى باشقۇدۇقلا كەنتىدە تۇغۇلدى. ئۇنىڭ دادىسى بارى ئاخۇنۇم دېھقان - چىلىق ئالدىراش بولمىغان ۋاقىتلىرىدا خەتتاتلىق، نا - ۋايى قاتارلىق ئەدەبىلەرنىڭ ئەسەرلىرىنى ئوقۇش بىلەن شۇغۇللىنىدىغان، ئىلغار پىكىرلىك ئۆلىما كىشى ئىدى. ئۇ ئۆزىنىڭ ئەتىۋارلىق ئوغلىنى ئاۋۋال دىنىي مەكتەپتە، كېيىن پەننىي مەكتەپتە ئوقۇتتى.

مەمتىمىن بارى 1959 - يىلى خوتەن ۋىلايەتلىك 1 - ئوتتۇرا مەكتەپتە تۇنجى قارارلىق ئوقۇش پۈتتۈرۈپ، شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ تىل - ئەدەبىيات فاكۇلتېتىغا قوبۇل قىلىندى، 1964 - يىلى ئوقۇش پۈتتۈرۈپ «تارىم» ژورنىلىغا خىزمەتكە تەقسىم قىلىندى. شۇ چاغدىن باشلاپ ئۇنىڭ ژۇرنالىستلىق - مۇھەررىرلىك ھاياتى باشلاندى. ئۇ «تارىم» ژورنىلىنىڭ شېئىرىيەت سەھىپىسىنى تەييارلاش ۋەزىپىسىنى ئۈستىگە

ئېلىپ ئىشلەش جەريانىدا مۇھەررىرلىك قىلغان شېئىرلاردىن بىر قىسمى ئاپتونوم رايون ۋە مەملىكەت دەرىجىلىك مۇنەۋۋەر ئەسەرلەر مۇكاپاتىغا ئېرىشتى.

ئۇنىڭ بالىلار ئۈچۈن يازغان شېئىرلىرى — ئىش - تىن سىرتقى ئەدەبىي ئىجادىيەت پائالىيەتلىرىنىڭ ئاساسىي گەۋدىسىدۇر. ئۇنىڭ يازغان شېئىرلىرىدىن 300 دىن ئارتۇقى گېزىت - ژۇرناللاردا ۋە «ئۈمىد چېچەكلىرى»، «تەنتەنە»، «بىلىم - ئىشلىرىڭ ئىشلىرىڭ»، «بالىلار ئەدەبىياتىدىن نەمۇنىلەر»، «سالام يۇلتۇزلار» قاتارلىق كىتاب ۋە مەجمۇئەلەردە ئېلان قىلىندى. ئۇ يازغان شېئىرلاردىن «باغچا بالىلىرى»، «ئاي ماردى تۈگۈكتىن»، «مەن مۆكۈشمەك ئويىمىدىم» ناملىق شېئىرلار 2 - ۋە 3 - دەرىجىلىك مۇنەۋۋەر ئەسەر مۇكاپاتىغا ئېرىشتى.

يولداش مەتەمىن بارى 1990 - يىلى ئاپتونوم رايونىمىز بويىچە مۇنەۋۋەر مۇھەررىر مۇكاپاتىغا، 1899 - يىلى ئۈرۈمچى رادىئو ئىستانسىسىنىڭ «مۇنەۋۋەر مۇخپىر» مۇكاپاتىغا ئېرىشتى. ئىشتىن سىرتقى ۋاقىتلىرىدىن پايدىلىنىپ «ئۈمىد چېچەكلىرى»، «تەنتەنە»، «يۇرۇڭقاش ناخ - شىلىرى» قاتارلىق كىتابلارنى تۈزۈپ ۋە نەشر قىلدۇردى. يولداش مەتەمىن بارى ت - ھازىر كاندېدا ئالىي مۇھەررىر، «شىنجاڭ ئەدەبىيات - سەنئىتى» نىڭ مۇئاۋىن باش مۇھەررىرى، مەملىكەتلىك ئاز سانلىق مىللەت يازغۇچىلىرى جەمئىيىتىنىڭ ئەزاسى، شىنجاڭ ئۆي - خۇر ئاپتونوم رايونلۇق يازغۇچىلار جەمئىيىتىنىڭ ئەزاسى.

ئالتۇنچى

ئالتۇنچى ئېرىقنىڭ ئايغىدىكى بۇ جاي ئەسلىدە

ماڭلاي يېزىسىدىكى ئالتۇنچى كەنتى بىلەن بىر گەۋدە ئىدى. 1982- يىلى ماكوې ئۆستەڭدىن مەخسۇس بۇ جايغا ئاقىدىغان ئېرىق چېپىپ سۇغىرىشنى تەسلىمىنى ئاسانلاشتۇردى. 1984- يىلىدىن كېيىن پۇرچاقچى يېزىسىغا تەۋە بولۇپ، يەنىلا ئالتۇنچى دەپ ئاتالدى.

1996- يىلىنىڭ ئاخىرىدا بۇ كەنتتە ئۈچ مەھەللە، 171 ئائىلە، 690 نوپۇس، 654 مو تېرىلغۇ يەر بار.

پۇرچاقچى

تەخمىنەن 300 يىل بۇرۇن بۇ مەھەللە ھېكمى ئېرىق تىمىن سۇ ئىچىدىكەن. سۇ تالىشىش چېدىلى تەكرارلىنىپ ئۆزگەنلىكتىن بۇ مەھەللىلىككە ئۆستەڭدىن ئۇدۇللاپ ئېرىق چېپىپتۇ. بىر نەچچە كىشى بۇ ئېرىقنى نېمە دەپ ئاتاش توغرىسىدا قوغاچ بېشىدا ئولتۇرۇپ مۇنازىرىلىشىمۇ ئاتقاندا ئۆستەڭدە ئېقىپ كېلىۋاتقان بىر تۈپ پۇرچاقنى قوغاچ شوربۇلىپ ئېرىققا ئېقىتىپ چىقىرىپتۇ. مۇنازىرىلىشىمۇ ئاتقانلار دەرھال ئوخشاش پىكىرگە كېلىپ «پۇرچاق ئېرىق» دەپ ئاتايتۇ. كېيىنچە بۇ ئېرىقتىن سۇ ئىچىدىغان مەھەللە «پۇرچاقچى» دەپ ئاتىلىپتۇ. يىللارنىڭ ئۆتۈشىگە ئەگىشىپ بۇ مەھەللە كېڭىيىپ يۇرتقا ئايلانغانلىقتىن باش پۇرچاقچى، ئوتتۇرا پۇرچاقچى، ئاياغ پۇرچاقچى دەپ ئۈچ مەمۇرىي كەنتكە بۆلۈپ باشقۇرۇلماقتا. (باش پۇرچاقچى كەنتىدىن ھىمىت ئاخۇن 95- يىلى 11- ئاينىڭ 15- كۈنى سۆلەپ بەرگەن.)

ھازىر باش پۇرچاقچى كەنتىدە ئالتە مەھەللە، 293 ئائىلە، 1230 نوپۇس، 1129 مو تېرىلغۇ يەر بار.

پور لەقەملىككە ر

باش پۇرچاقچىدا ئولتۇرۇشلۇق 80 ياشلىق يۈسۈپ سەيدىنىڭ بوۋىسى — مەتقۇربان ھاجىنىڭ بوۋىسىنىڭ دادىسى مەمەتسالىكام ئوغۇللىرى بىلەن ئېتىزلىقتا ئارپا ئورۇۋاتقاندا، بىر كىشى:

— نېمە قىلىۋاتىلا مەمەتسالىكام؟— دەپ سوراپتۇ . مە- مەتسالىكام:

— ئا پورداق، — دەپتۇ. (ئارپا ئوردۇق دېمەكچى).

ئەتراپتىكىلەر « ئاپورداق » نى تەكرارلىشىپ كۈ- لۈشۈپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن مەمەتسالىكامغا پورداق دېگەن لەقەم سىڭىپ قاپتۇ. 1965 - يىلى بۇكەنتكە چۈشكەن سوت- سىياسەتتىك تەربىيە ئۆمىكى كادىرلىرى بۇقوپال لەقەم- نى « پور » غا ئۆزگەرتىپ قويۇپتۇ. بۇيىل بۇ كەنتتە 20 ئائىلىلىك پور لەقەملىك بار.

ئوتتۇرا پۇرچاقچىدا خارەت مەھەللە دەپ ئاتىلى- دىغان بىر جاي بار. تەخمىنەن 350 يىل ئىلگىرى ئىشان- شاھ ئەمەللىك كىشىنىڭ باشچىلىقىدا بەدەخشانلىق 40 كىشى يەكەننىڭ غەدىگەرلىك دېگەن يېرىگە كۆچۈپ كې- لىپ ئولتۇراقلاشقانىكەن. ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى سوپى غوجىكام ئىسىملىك كىشى ساياھەت قىلىپ كېلىپ بۇجاي- دا ماكانلىشىپ قاپتۇ. ئۇ ھەم ئۇنىڭ ئەۋلادلىرى خا- رەتچىلىك ھەم دېھقانچىلىقنى تىرىكچىلىك مەنبەسى قىلىپ، دىنىي جەھەتتە خەلىپىلىك بىلەن شۇغۇللىنىپتۇ. شۇ چاغلاردىن باشلاپ بۇ جاي خارەت مەھەللە دەپ ئاتى- لىنىپتۇ. سىرتتىن كۆچۈپ كەلگەن كىشىلەرنىڭ ئىسمىنىڭ ئاخىرىغا « خارەت » دېگەن لەقەم قوشۇلىدىغان بوپتۇ. ھازىر بۇ مەھەللەدە سوپى غوجىكامنىڭ ئەۋلادلىرى كۆپىيىپ

40 ئائىلىگە يېتىپتۇ. بۈگۈنكى كۈندە خارەتلەر بۇرۇنقىدەك جىق ئەمەس. 100 يىل ئىلگىرى ئاياللارمۇ ئەرلەرگە ھەمكارلىشىپ ھەرە تارتىپ شال تىلىدىكەن. (سوپى غوجىكامنىڭ ئوغلىنىڭ پەينەۋرىسى 80 ياشلىق ئەخمەتخان ھاجىم 1995-يىلى 11-ئاينىڭ 17-كۈنى سۆزلەپ بەردى).

① ئەنجان مەھەللە

بۇ جاي ئەسلىدە قۇملۇق دۆڭلەر ئارىسىدىكى كىچىك مەھەللە بولۇپ، بىر نەچچە ئائىلىلىك كىشى دېھقانچىلىق ھەم چارۋىچىلىق بىلەن شۇغۇللىنىدىكەن. تەخمىنەن 350 يىل بۇرۇن ئەنجانلىق مەرزى مامۇت قاتارلىق ئۈچ كىشى نەچچە ئون تۈگە- ئاتلارنى ھەيدەپ كېلىپ بۇ جايدا ماكانلىشىپ قالغانلىقتىن، ئەنجان مەھەللە دەپ ئاتالغانىكەن. مەرزى مامۇتنىڭ 6- ئەۋلادىدىن ھازىر بۇ مەھەللەدە يەتتە ئائىلە، باش پۇرچاقنىڭ تۈرۈز مەھەللىسىدە بەش ئائىلە بار. (مەرزى مامۇتنىڭ ئالتىنچى ئەۋلادى 56 ياشلىق ماخمۇت ئاخۇن ئەنجان سۆزلەپ بەردى).

② ئاقساقال مەھەللە

تەخمىنەن 250 يىل ئىلگىرى بۇ مەھەللەدە ئولتۇرۇشلۇق ئەيسار ئاخۇن دېگەن كىشى بۇ ئەتراپتىكى بۆز-چىلەر (ماتا - خام توقۇيدىغانلار) نىڭ ئاقساقىلى بولغانىكەن. بىر ئەۋلاد ئالماشقاندىن كېيىن بۇ جايلاردا خارەتلەر كۆپىيىپ، ئەيسار ئاخۇننىڭ ئوغلى خارەتلەرگە ئاقساقال بويىتىپتۇ. ئاقساقال ئىسولتۇرۇشلۇق يەر شۇ يىللاردىن باشلاپ ئاقساقال مەھەللە دەپ ئاتال

① ② بۇ ئىككى مەھەللە ئاياغ پۇرچاقچىدا

غانىكەن. بۈگۈنكى كۈندە بۇ مەھەللىدە خارەتىلەر باشقا مەھەللىدىكىلەردىن خېلى چىق. (ئەيسار ئاقساقالنىڭ پەي نەۋرىسى ھېزىمكەمنىڭ نەۋرىسى 63 ياشلىق ھېمىت ئاخۇن سۆزلەپ بەردى).

① كامشۇك مەھەللىسى

بۇ جايدا دەسلەپتە ماكانلاشقان كىشىلەر بازارغا بارسا كالىپەز لەردىن كالا كالىسىنىڭ تۇمشۇقىنى سېتىپ ئېلىپ بېيىشكە ئامراق بولغانلىقتىن كامشۇك دەپ لەقەم سېتىپ قالغانىكەن. (ھېمىت ئاخۇن سۆزلەپ بەرگەن).

② دوڭ لەقەملىك

تەخمىنەن 180 يىل ئىلگىرى ھېكمەماخۇن ئىسىملىك كىشى ماكۇي ئۆستەڭدىن بۇ جايعا ئايرىم ئېرىق چاپتۇرغانلىقتىن كىشىلەر بۇنى «ھېكمە ئېرىق» دەپ ئاتاشقا ئىمكان. بىر نەچچە ئون يىلدىن كېيىن ھازىرقى باش ۋە ئوتتۇرا پۇرچاقچى كەنتلىرىدە ئادەم كۆپىيىپ يەر ئىستەۋارلىشىپ قاپتۇ. ئوتتۇرا پۇرچاقچىدىن غوجا ئالىم ئاخۇن (دوڭ لەقەملىك) تېرىلغۇ يەر ئىگىلەش ئۈچۈن بۇ جايعا كۆچۈپ بارغاندا ئائىلە ئالتىگە يەتكەنىكەن. (ئەسلىمىدىكى مەھەللىسىدىن بىر مو يەر ساتقان پۇلغا بۇ يەر. دىن 10 مو زېمىن ئالغىلى بولىدىكەن.) بۇ مەھەللىە يېقىنقى قى يىللارغىچە ئالتە ئۆي دەپ ئاتالغانىكەن. يەر كۆپ بولغاچقا بۇ ئالتە ئائىلىنىڭ تۇرمۇشى يىلدىن - يىلغا ياخشىلىنىپ، ئۆت كىشى ھەرەمگە بېرىپ ھاجى بولۇپ كەلگەن.

① ② بۇ ئىككى مەھەللىمۇ تاياغ پۇرچاقچىدا.

ئىكەن. غوجا ئالىم ھاجىمىنىڭ تەسىرى چوڭراق، بالىلىرى كۆپرەك بولغاچقا بۇجاي كېيىنچە دوڭ مەھەللە دەپ ئاتا- تىلىپتۇ. ھازىر بۇ مەھەللەدە دوڭ لەقەملىك ئون ئائىلە بار. 65 ياشلىق روزاخۇن غوجا ئالىم ھاجىمىنىڭ نەۋ- رىسىدۇر.

چاپپار سالى توغرىسىدا

چاپپار سالى 1934- يىلى 12- ئاينىڭ 15- كۈنى باش- پۇرچاقچى كەنتىنىڭ سايلىقئېرىق مەھەللىسىدە تۇغۇلدى. 1943- يىلىغىچە ئائىلە تەربىيىسىدە بولۇپ، 1949- يىلى - غىچە شۇ مەھەللىدىكى دىنىي ۋە پەننىي مەكتەپتە ئوقۇدى. 1951- يىلى 9- ۋە 3- رايونلاردا ئىجارە كېمە يىتىشكە قات- نىشىپ، كادىرلىققا قوبۇل قىلىندى. 1952- يىلى خوتەن ۋىلايەتلىك يەر ئىسلاھاتى ئۆگىنىش كۇرسىدا ئوقۇپ، قاراقاشنىڭ داراسكال كەنتىدە يەر ئىسلاھاتىنى سىنىق قىلىشقا قاتنىشتى. 1954- يىلى 8- رايون (ھازىرقى پۇرچاقچى يېزىسى) نىڭ ئىتتىپاق شۇجىسى، 1955- يىلى رايون باشلىقى بول- دى. 1957- يىلىنىڭ ئاخىرىدا قەشقەردىكى جەنۇبىي شىن- جاڭ پارتىيە مەكتىپىگە كېلىپ ئىككى يىل ئوقۇپ قايتقاندىن كېيىن 1959- يىلىنىڭ ئاخىرىدا «راكتا» گۇڭ- شېسىنىڭ (ھازىرقى پۇرچاقچى، قويچى يېزىلىرى) مۇئا- ۋىن باشلىقى بولدى. 1965- يىلى 5- ئايدا ئاپتە-ونوم رايونلىق چارۋىچى- لىق نازارەتتىگە يۆتكىلىپ سىياسىي باشقارمىسىنىڭ مۇ- ئاۋىن باشلىقى، 1984- يىلى كادىرلار باشقارمىسىنىڭ باشلىقى بولدى، 1991- يىلى چارۋىچىلىق نازارەتتىكى

مۇئاۋىن نازىرى بولۇپ، ئورگان پارتكومىنىڭ شۇجىسى، ئىنتىزام تەكشۈرۈش گۇرۇپپىسىنىڭ شۇجىسى بولدى. 1995- يىلى 5- ئايدا پېنسىيىگە چىقتى. يولداش چاپ-ار سالى چارۋىچىلىق نازارىتى بويىچە ئۇدا سەككىز يىل مۇنەۋۋەر پارتىيە ئەزاسى، ئاپتونوم رايون بويىچە ئىمىكى كى قېتىم مۇنەۋۋەر ئىنتىزام تەكشۈرۈش - رېۋىزىيە كادىرى بولدى.

باش تۈگەن ئىپتىخار

بۇ كەنتتە تۇغۇلۇپ ئۆسكەن 47 ياشلىق مەتتۇرسۇن ئاخۇن بوشقوڭنىڭ ئاتا - بوۋىلىرىدىن ئاڭلىغانلىرىنى ئەسلەپ سۆزلەپ بېرىشىچە، ھەزرىتى مەۋلانە خەلىپەنىڭ ئەۋلادلىرىدىن ئوبۇلباقى خەلىپە ئىسىملىك كىشى دەسلەپتە ياغاچچىدا ئولتۇراقلىشىپتۇ. ئۇنىڭ بەدىنىنى يارا قاپلاپ كەتكەنلىكتىن «بۇ جاي ماڭا ياراشمىدى» دەپ ئويلاپ بۇ يەرگە كۆچۈپ چىقىپتۇ. ئۇنىڭ بۇ يەردە بارلىققا كەلتۈرگەن بىر تاشلىق تۈگمەننى كىشىلەر «غوجىلىق تۈگمەن» دەپ ئاتىشىپتۇ. ئوبۇلباقى غوجىنىڭ نەۋرىسى ھېمەت ھاجىم تۈگمەننى ئىككى تاشلىققا ئاۋۇتۇپتۇ. 1940- يىللىرى ماكۇي ئۆستەڭنىڭ مېراپ باشلىقى سايمىت بەگ-ھاجى تۈگمەننى ئۈچ تاشلىققا كۆپەيتىپتۇ. ئۇ ھوقۇقىدىن پايدىلىنىپ تۈگمەنگە سۇ كېلىدىغان ئېرىقنى ياغاچچى ئېرىقىدىن ئايرىپ، ماكۇي ئۆستەڭدىن بىۋاسىتە سۇ ئاق قۇزۇپتۇ. ئەسلىدە ياغاچچىغا تەۋە بولغان بۇ جاي شۇ يىلدىن لاردىن باشلاپ تۈگمەن ئېرىقى دەپ ئاتىلىپتۇ. تۈگمەن ھەم ئېرىقلار 1960- يىللىرىدىكى يەر مەيدانلاشتۇرۇش مەزگىلىدىمۇ تۈزۈلۈپتەلمىدى. ھېمەت ھاجىمىنىڭ نەۋرىسى پەقىر-دىنخان بۇ يىلى 85 ياشقا كىردى.

1996- يىلىنىڭ ئاخىرىدىكى سانلىق مەلۇماتقا ئاساسلانغاندا، بۇ كەنتتە سەككىز مەھەللە، 415 ئائىلە، 1929 نوپۇس، 1880 ھەكتار تېرىلغۇ-بۇيىق، 3205 تۇيۇق چارۋا بار.

بوشقوڭ لەقەملىكلەر

— مەن ئەقلىمگە كېلىپلا سەت ئاڭلىنىدىغان بۇ لەقەم مەمۇزدىن ھەيران قالدۇم، - دەپ گېپىمنى باشلىدى مەت تۇرسۇن ئاخۇن، - دادامدىن سۈرۈشتۈرۈپ بۇ لەقەمنىڭ قانداق پەيدا بولۇپ قالغانلىقىنى بىلىۋالدىم.

مەتتۇرسۇن ئاخۇننىڭ بوۋىسىنىڭ بوۋىسى ئاق دوللىمىكانىڭ ئاتا-ئىمىرىسى لى قىمى گۈل بولۇپ، ھازىر داڭلاي يېزىسىنىڭ قارىلا، بازار بويى كەنتلىرىدىكى گۈل لەقەملىك تەخمىنەن 40 ئائىلى كىشىلەر، ئاق دوللىمىكانىڭ بىر تۇغقانلىرىنىڭ بەشىنچى ئەۋلادى ئىكەن. بىر كۈنى ئاق دوللىمىكانىڭ ئوغلىنى مېھمان قىلىش ئۈچۈن داستىخاندا تا-ۋۇز پىچىمپ «كوت» قىلىپ ئوسۇرۇپ قويۇپتۇ. شۇ سۈرۈن-دىلا ئاق دوللىمىكانىڭ «بوشقوڭ» دەپ لەقەم سىڭىپ قاپتۇ. بۇ لەقەم ئۇنىڭ بالىلىرىغىمۇ مۇمىن قاپتۇ. ئۇنىڭ نەۋرىسى پەزىلەت شاھ ئاخۇننىڭ سەككىز بالىسىدىن باقاخۇن (مەتتۇرسۇن ئاخۇننىڭ دادىسى) بۇ جايدا تۇرۇۋەرگەندىن باشقا يەتتە بالىسى قاراساينىڭ پەشەنپە بازار، چېگدە قۇدۇق، ياۋىنىڭ، چارشەنپە بازار كەنتلىرىگە كۆچۈپ كېتىپتۇ. ئۇ جايلاردىكى 50 ئائىلىدىن ئارتۇق بوشقوڭ لەقەملىكلەر بىلەن باشتۇڭمە نىپىرىق كەنتىدىكى 20 ئائىلىمىلىك بوشقوڭ لەقەملىكلەر ئۆز ئارا ئۇرۇقداشلىق مۇناسىۋىتىنى ئەزەلدىن ساقلاپ كەلمەكتە.

جىگدە لەقەملىكلەر

بۇ لەقەملىكلەرنىڭ بوۋىسىنىڭ دادىسى نامرات بو-
لۇپ، بىر قاچا جىگدە ئۈچۈن باشقىلارنىڭ ئېتىزلىقىدا
بىر كۈن ئېشى قىلغانلىقتىن بۇ لەقەم پەيدا بولغانىكەن.
بۇ لەقەملىكلەردىن ھازىر بەش ئائىلە بار.

كۈچۈك لەقەملىكلەر

تەخمىنەن 200 يىل ئىلگىرى بىر كىشى كۆۋرۈكنىڭ
ئاستىدا يوشۇرۇنۇپ يېتىپ كۈچۈكتەك قاۋاپ توختى س-و-
پۇر غوجا ① مەنىنى كەلگەن ئاتنى ئۈركۈتۈپتۇ. غ-وجا-
خورقۇپ:

— كۈچە، ھارامخورنىڭ كۈچۈكى!— دەپ ۋارقىراپتۇ.
ئەتراپتىكى كىشىلەر كۈلۈشۈپ، ئاتنى ئۈركۈتكەن كىشىنى
كۈچ-ۈك دەپ چاقىرىپتۇ. كۈچۈك دېگەن لەقەم شۇ چاغدا
پەيدا بولغانىكەن. يەنە بەزىلەرنىڭ ئېيتىشىغا قارىغان
دا كۈچۈك دېگەن بۇ لەقەم، ئۇلۇغلىرىمىز بۇ جايدا كەل-
گەندە ئۇلارنىڭ كەينىدىن كۈچۈكتەك ئەگىشىپ خېلى يە-
راقلارغا بارغانلىقتىن كېلىپ چىققانىكەن. كۈچ-ۈك لە-
قەملىكلەردىن بۇ مەھەللىدە ھازىر تۆت ئائىلە بار.

خالتا لەقەملىكلەر

تەخمىنەن 170 يىل ئىلگىرى باشقا يۇرتلۇق بىر-
كىشى خالتا كۆتۈرۈپ (تىلەمچىلىك قىلىپ) كېلىپ بۇ
جايدىن ئۆتكەندە ھېمەت ھاجىم ئۇنى ئائىلە خىزمىتىگە
سېلىپ بىر ئېتىز ئۆي سېلىپ بەرگەنىكەن. ئۇنىڭ بالى-
لىرى ئاۋۇپ ھازىر 15 ئائىلىگە يەتتى.

① ھېمەت ھاجىمنىڭ دادىسى

جۈمە بازىرى

بۇ كەنتنىڭ شەيخ مەھەللىسىدە ئولتۇرۇشلۇق 70 ياشلىق ھاجى ئەخمەت قارىنىڭ سۆزلەپ بېرىشىچە، كاسا سانلىق ئۈچ كىشى ئولتۇراقلاشقان يەر — «كاسان» دەپ ئاتىلىپتۇ. ئەۋلاد ئالدىنقىغا ئەگىشىپ «كاسان» دېگەن ئاتالغۇ «كاسا» غا ئۆزگىرىپ كېتىپتۇ. كاسا مەھەللىسىنىڭ نامى — كېيىنچە كەنتنىڭ نامى بولۇپ قاپتۇ.

كاسانلىق كىشىلەر دەپنە قىلىنغان قەبرىستانلىق 1960- يىللىرىدىكى ئېتىمىز - ئېرىقلارنى سالاڭلاشتۇرۇش دولقۇنىدا تۈزۈلۈپ، ئېتىملىققا ئايلاندى كېتىپتۇ.

كاسانلىق كىشىلەرنىڭ يەتتىنچى ئەۋلادىدىن ھازىر بەش ئائىلە بولۇپ، بۇلاردىن ھاجى ئەخمەت قارى بۇ كەنتتىكى قەبرىستانلىققا شەيخلىق قىلماقتا.

تەخمىنەن 100 يىل ئىلگىرى قاقشال لەقەملىك ئەزەمشاھ ھاجىم قاراقاشنىڭ باش ئەمەلدارىغا يالۋۇرۇپ شەيخ مەھەللىسىگە يېقىن بولغان ئۆيلىرىنىڭ ئالدىدا جۈمە كۈنلۈكتە بازار قىزىتىشقا ئىجازەت ئاپتۇ. بۇ كەنتتىكى قازا قىلغاندىن كېيىن ئوغلى ھېكىمشا قاقشال بازارغا ئىگىدارلىق قىپتۇ.

1960- يىلدىن كېيىن خەلق گۇمبىزىنىڭ چوڭ قازان تامىقىنى يېيىشكە زورلانغانلىقتىن دېھقانلار نامراتلىق شىپ بازار ئۆزلۈكىدىن قىزىمايدىغان بولدى. 1979- يىلى بازار ئەسلىگە كېلىپ، بازارنىڭ ئورنى يېزىلىق خەلق ھۆكۈمىتى ئورگىنىغا يېقىن جايغا يۆتكەلدى. ئەسلىدىكى كاسا كەنتى 1984- يىلىدىن كېيىن بازار بويى كەنتى دەپ ئاتالدى.

ھازىر بۇ كەنتتە ئالتە مەھەللىسى، 296 ئائىلىسى، 1246 نوپۇس، 1307 مو تېرىلغۇ يەر بار.

ھالۇكۆل

بۇ يەردە قەدىمدىن قېپقالغان بىر كۆل بولۇپ، بۇ كۆلنىڭ بويىغا كاتتا بايلاردىن بىرسى چوڭ ھالۇكۆل^① ئۆي سالغانىكەن. كىشىلەر بۇ جايىنى ھالۇكۆل دەپ ئاتا-تاپتۇ. بۇ باينىڭ ئوغلى ئابدۇخالىق ئاخۇن ئىسىملىك كىشى 1951- يىلى پومپىشچىك قىلىنىپ، مال - دۇنيالىرى كەمبەغەللەرگە بۆلۈپ بېرىلگەنلىكتىن كېسەلگە دۇچار بولۇپ ئۆلۈپ كېتىپتۇ. ھالۇكۆل ئىلگىرى جايغا تەۋە بىر مەھەللىكەن، 1980- يىلىدىن كېيىن ئۆز ئالدىغا كەنت بولدى.

ھازىر بۇ كەنتتە بەش مەھەللە، 225 ئائىلە، 969 نوپۇس، 1108 مو تېرىلغۇ يەر بار.

بۇدا

بۇ كەنتتە ئولتۇرۇشلۇق 89 ياشلىق ئاقىل ئاخۇن قاتارلىق مويسىمپىتلارنىڭ سۆزلەپ بېرىشىچە، ئىسلام قوشۇنلىرى خوتەن بۇددا ئەسكەرلىرى بىلەن جەڭ قىلغان يىللاردا بۇددا دىنىدىن ۋاز كېچىشنى خالىمىغان بىرنەچچە ئائىلىلىك كىشى يۇرتىدىن ئايرىلىپ بۇ جايغا كۆچۈپ كەپتۇ. نەچچە ئون يىلدىن كېيىن بۇ كىشىلەر قوشنا كەنتتىكى مۇسۇلمانلار بىلەن مازارغا، مەسچىتكە بىرلىشە بارغان بولسىمۇ، كېچىلىرى بۇتقا چوقۇنۇشنى داۋاملاشتۇرغانلىقتىن، ئۇلارنىڭ توغراقلىق ئارىسىدىكى كىچىك مەھەللىسى بۇددا دەپ ئاتىلىپ، يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن «بۇدا» غا ئۆزگىرىپ قاپتۇ. بۇنىڭدىن 80 يىل ئىلگىرى

① ھالۇ - ھويلا مەنىسىدىكى يەرلىك شېۋە.

گەمىرى بۇ مەھەللىنىڭ نامى كەنتىنىڭ ئىسمى بولۇپ قاپتۇ.

بۇ كەنتتە ھازىر ئالتە مەھەللە، 273 ئائىلە، 1170 نوپۇس، 1131 مو تېرىلغۇ يەر بار. بۇ كەنتتە «نان يېمەس» لەقەملىك بىر جەمەت بار. ئىلىگىرىكى زاماندا تۇرمۇشى چاپالمىق بولغانلىقتىن ئاش-لىقنى ئاز، يەل - يېمىشنى كۆپ يېگەن بىر ئائىلىنى كەشمىلەر «نان يېمەس» دەپ ئاتىغانىكەن، بۇ لەقەم ئۇلارنىڭ ئەۋلادلىرىغا مىراس قىلىپ ھازىرغىچە داۋاملىشىپ كەلمەكتە.

بۇ كەنتتە يەنە «كەرەك» لەقەملىك بىر جەمەتمۇ بار. بۇرۇنقى زاماندا بىر نەچچە ئائىلىلىك موڭغول چار-ۋىچى ئولتۇراقلىشىپ قالغانىكەن. بۇلار ياتىراپ يەر-لىك كىشىلەرگە چەكچىيىپ (كۆزلىرىنى كېرىپ ئېچىپ) قارىغانلىقتىن «كەرەكلەر» دەپ ئاتالغانىكەن.

ئوتتۇرا ياغاچچى

1995- يىلى 11- ئاينىڭ 22- كۈنى ئوتتۇرا ياغاچچى كەنتىدە ئولتۇرۇشلۇق 86 ياشلىق قادىر ئاخۇن قېچىر بىلەن پاراڭلاشتىم. مەن ئۇنىڭدىن: — قېچىر دېگەن لەقەملىرى قانداق پەيدا بوپتىكەن؟ دەپ سورىدىم. ئۇ:

— بوۋامنىڭ بوۋىسى ئابدۇرۇسۇلكام دېگەن كىشى بۇ يۇرتتا ئەڭ دەسلەپتە قېچىر سېتىۋېلىپ مېنىگە ئىلىپ كەتتى. ئۇنىڭغا قېچىر دەپ لەقەم سېڭىپ قالغانىكەن، - دېدى ۋە بوۋىسى پەندىنىڭ نامىدىن ئاڭلىغانلىرىنى ئەسلىپ سۆزلەپ بەردى.

تەخمىنەن 600 يىل ئىلگىرى ھەزرىتى مەۋلانە خەل - پەننىڭ ئەۋلادلىرىدىن بىر كىشى باش ياغاچچى كەنتىدىكى ھۇجرىدار مەھەللىگە كېلىپ ھاشار چۈمۈلىلەرنىڭ يەرنى قاپلاپ كەتكەنلىكىنى كۆرۈپ «بۇ جاي ئاۋات يۇرتقا ئايلىنىدىكەن» دەپ ئويلاپ، بىر نەچچە تال تېرەك كۆچىتىنى تىكىپ قويۇپتۇ. كۆچەتلەر ياشىرىپ تەخمىنەن 500 يىلدىن كېيىن (قادىر ئاخۇن قېچىرىنىڭ بالىلىق دەۋرىگە كەلگەندە) بۇ تېرەكلەر چوڭىيىپ، ئىچىدىكى كاماغا كىگىز يېپىپ تۆت - بەش ئادەم پاراڭلىشىپ ئولتۇرايلىغان بولغانىكەن. قادىر ئاخۇن ئولتۇراقلاشقان بۇ جاي ئەسلىدە ھۇجرىدار مەھەللىدىكىلەر قوي - كالىلىرىنى باقىدىغان توغراقلىق يايلاق ئىكەن. ھۇجرىدار مەھەللىدە ئادەم كۆپىيىپ تېرىلغۇ يەرلەرنى كېڭەيتىش زۆرۈرىيىتى تۇغۇلغانلىقىدىن ئابدۇرۇسۇلكام دېگەن كىشىنىڭ دادىسى بۇ يەرگە كېلىپ ئولتۇراقلىشىپ تېرىقچىلىق قىلغانىكەن. قادىر ئاخۇن قېچىرى:

— مەن ھۇجرىدار مەھەللىدە ئەڭ دەسلەپ ئولتۇراقلاشقان غەوجىنىڭ 12 - ئەۋلادى بولىمەن، - دېدى. بۇ جايلاردا تىرىكچىلىك باشلانغان يىللاردا كىشىلەر پاسارنى تۈۋرۈك، شادىنى بالا، سامانى ۋاسا قىلىپ ئۆي سېلىپ ئولتۇرۇدىكەنمىش. كۈنلەرنىڭ بىرىدە بىر ئەۋلىيا ئاتقا مەننىڭ پېتى بىر ئۆيگە كىرىپتۇ. مەن بولۇپ قايتىپ چىقىۋېتىپ ئۆيگە ئىشىك ياسىلىپ قالغانلىقىنى كۆرۈپتۇ. ئىشىكتىن چىقىش ئۈچۈن ئاتتىن چۈش - كەكچى بولغاندا ئۆينىڭ ئىگىسى:

— ئاتتىن چۈشمەسلىمۇ بولىدۇ تەخسىر، - دەپتۇ. ئەۋلىيا ئاتقا مەننىڭ پېتى ئىشىك ئالدىغا كەلگەندە ئىشىك

ئۆزلۈكىدىن كېڭىيىپ - ئېگىز لەپتەنەش. ئەۋلىيا سىرتقا چىقىپ بولۇپ ھەيران بولۇپ:

— توۋا خۇدايىم، بۇ يەردە كارامەت ئۇستا ياغاچچىلار باركەن، دەپتۇ. ياغاچچى دېگەن بۇ ئاتالغۇ شۇنىڭدىن كېلىپ چىققانمكەن. 1945- يىلى ياغاچچى دېگەن بۇ يۇرت ئايرىم بەگلىك (يېزا) بولغانىدى. 1980- يىلىمىزدىن كېيىن باشىياغاچچى، ئوتتۇرا ياغاچچى، ئاياغياغاچچى-چىمدىن ئىبارەت ئۈچ مەمۇرىي كەنتكە بۆلۈپ باشقۇرۇلماقتا.

ھازىر ئوتتۇرا ياغاچچى كەنتىدە بەش مەھەللە، 207 ئائىلە، 1006 نوپۇس، 1124 مو تېرىلغۇ يەر بار.

ئابدۇللا ماخسۇت

ئابدۇللا ماخسۇت 1945- يىلى 11- ئايدا ياغاچچى دېگەن يۇرتتا تۇغۇلدى. ئۇنىڭ دادىسى ياغاچچى يېزىسىنىڭ باشلىقى بولۇپ، بۇ ئوغلىنى يەتتە يېشىدىن توققۇز يېشىغا چە شۇ جايدىكى دىنىي مەكتەپتە ئوقۇتقانلىقتىن، باشلانغۇچ مەكتەپتە ئىككى يىل ئوقۇپلا 1956- يىلى 9- ئايدا قاراقاش ناھىيىلىك تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتەپكە تۇنجى قارارلىق ئوقۇغۇچىلار قاتارىدا قوبۇل قىلىندى. 1962- يىلى خوتەن ۋىلايەتلىك 1- ئوتتۇرا (تولۇق) مەكتەپنى پۈتتۈرگەندىن كېيىن، ئىمتىھاندىن ئەلا نۆتۈپ شىنجاڭ داشۆ-نىڭ سىياسىي - مائارىپ فاكۇلتېتىنىڭ خەنزۇ تىلى بىلىم دەرس ئاڭلايدىغان سىنىپىغا قوبۇل قىلىنىپ، خەنزۇ ئوقۇغۇچىلار ئارىسىدا ئوقۇدى. 6- يىللىق ۋاقتىدا بىرىنچى دەرىجىگە بېرىپ «ماۋجۇشى ئەسەرلىرىدىن تاللانما» (4- توم) نى ئۇيغۇرچىغا تەرجىمە قىلىشقا قاتناشتى. خىزمەت تەق-

سىمپاتىنى بېيجىڭگە ۋە ئۈرۈمچىگە توغرىلاش تەكلىپىنى رەت قىلىپ 1968-يىلى 5- ئايدىن 1976- يىلى 4- ئايغىچە چىرا ناھىيىسىنىڭ دامىكو يېزىسىدا، ناھىيىلىك جىخ ئىدارىسىدا تەرجىمانلىق، ناھىيىلىك خەلق سوت مەھكىمىسىدە تەرجىمانلىق، كاتىپلىق، سوتچىلىق قىلدى.

1976 - يىلى 4 - ئايدىن 1984- يىلى 2 - ئاينىچە ۋىلايەتلىك پارتكومدا تەرجىمان، مەمۇرىي مەھكىمىدە كاتىپلىق قىلدى.

1984-يىلى 3- ئايدىن باشلاپ قاراقاش ناھىيىلىك خەلق ھۆكۈمىتىنىڭ ھاكىمى بولدى، 1986- يىلىدىن باشلاپ ۋىلايەتلىك پارتكومنىڭ ھەيئىتى بولۇپ، يەنىلا قاراقاشتا ھاكىملىق قىلدى. 1988- يىلىدىن كېيىن ۋىلايەتلىك مەمۇرىي مەھكىمىنىڭ مۇئاۋىن ۋالىيىسى بولدى.

يولداش ئابدۇللا ماخسۇت 1987- يىلىدىن باشلاپ ئاپتونوم رايون بويىچە يول ياساش نەمۇنىچىسى، خەتەرلىك مەكتەپلەرنى يېتىلدۈش نەمۇنىچىسى، پىلانلىق تۇغۇت خىزمىتىدىكى ئىلغار يېتەكچى قاتارلىق شان - شەرەپلەرگە ئېرىشتى. 1990- يىلى ئۇنىڭ باشلامچىلىقىدا ئىشلەنگەن «يەپەك يۇرتىدا نورۇز» ناملىق بەدىئىي سەنئەت فىلىمى مەھلىكەتلىك ئاز سانلىق مەدەنىيەت بەدىئىي سەنئەت فىلىملىرى ئىچىدە «1-دەرىجىلىك ئالتۇن تۇلپار» مۇكاپاتىغا ئېرىشتى.

دۆڭشاچما

بۇ جاي ئەسلىدە جۈمە بازاركەنتىگە قاراشلىق ئىدى. 1960- يىللىرى بۇ يەرنىڭ ئەتراپىدىكى دۆڭلۈكلەر ئېچىلىپ تېرىلغۇ يەر كېڭىيىپ يېڭى مەھەللە بىنا بولغانلىقى.

سەن ئايرىم كەنت تەسىس قىلىنىغا نىسبەتەن ۋە كەنت ئىشخا-
سى ئېگىز دۆڭلۈك ئۈستىگە سېلىنىغا نىسبەتەن ئۈچۈن، 1984-
مىلادىن باشلاپ «دۆڭئاچما» دەپ ئاتالدى.
بۇ كەنتتە ھازىر بەش مەھەللە، 305 ئائىلە، 1316
-پۇس، 1652 مو تېرىلغۇ يەر بار.

كەرەك لەقەملىكەر

بۇ كەنتتە ھازىر 23 ئائىلەلىك كەرەك لەقەملىكەر
بار. 80 ياشلىق نىياز ئاخۇن كەرەكنىڭ ئېيتىشىچە، ئۇ-
نىڭ بوۋىسى بەردى ئاخۇن كۇيا يېزىسىدىن بۇ جاىغا كۆ-
چۈپ كېلىپ يەر ئېچىپ دېھقانچىلىق قىلغانىكەن. ئۇنىڭ
ئاتا - بوۋىسىمۇ ئۆز يۇرتلىرىدا ھەر تەرەپكە چات ك-
پ يەر - زېمىنى چىق ئىگىلىگەنلىكى ئۈچۈن «كەرەكلەر»
دەپ لەقەم سېتىپ قالغانىكەن.

باشجاي

1995- يىلى 12- ئاينىڭ 2- كۈنى بۇ كەنتتە ئول-
دۇرۇشلۇق 63 ياشلىق ئېزىز ئاخۇن (ئىمام) ۋە 78 ياشلىق
ئابدۇرىشىم ئاخۇنلارنىڭ سۆزلەپ بېرىشىچە، تەخمىنەن
85 يىل ئىلگىرى بۇ يەرلەر ئىنساننىڭ ئىزى چۈشمىگەن،
ئۇملۇق ۋە توغراقلىق جاڭگال ئىكەن. ئىمامى ئىسكەر-
نىڭ خىزمەتچىلىرىدىن يەتتە كىشى بۇ يەردىكى تەبىئىي
ئۆلنىك بويىغا ھاسىللىرىنى سانجىپ قويۇپ ئانلىرىنى سۇغا
ئۆكۈرۈپ يېيىشىپتۇ. قورساقلىرىنى تويغۇزۇپ بىردەم
اردۇق ئالغاندىن كېيىن سەپەرنى داۋاملاشتۇرماقچى
بولۇپ ھاسىللىرىنى سانجىپ قويغان يەردىن تارتىپتۇ- يۈ،
ارتالماپتۇ. قارىسا ھاسىلار ياشرىپ شاخ - پۇتاقلىرى

ئەتراپقا سايە تاشلاپ تۇرارمىش. بۇ تېرەكلەر بىر نەچچە دەۋرنى باشتىن كەچۈرۈپ، 1947- يىللىرىغا كەلگەندە سەككىز ئادەمنىڭ غۈلچى يەتمەيدىغان تەسۋىرلۈك چوڭىيىپ، ئىچىدىكى كامار - بوشلۇقتا بىر نەچچە ئادەم يېتىپ ئوخشاشقا مۇمكىن بولغانىكەن، پۇتاقلىرى كېسىلىپ قاراقاش دەريا يېرىمىغا ياغاچ كۆۈرۈكىنى ياسىغاندا تۈۋرۈك قىلىنغانىكەن. بۇ يەتتە كىشىنىڭ ئىچىدىن سۇلتان لاچىن ئاتا ئىسىملىك كىشى بۇ يەردە جاي تۇتۇپ (ھاكا ئىلىشىپ) ياشاپتۇ. بۇ كىشى قازا قىلغاندا ياسالغان قەبرى «سۇلتان لاچىن ئاتا مازىرى» دېيىلىپتۇ. زامانلارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن يېقىن يۇرتلاردىن كىشىلەر كۆچۈپ كېلىشىپ يۇرتقا ئايلىنغان بۇ يەر - جاي دەپ ئاتىلىپتۇ. ئۆلگەنلەر «سۇلتان ئاتا مازىرى» غا كۆمۈلۈۋېرىپ، بۇ مازارنىڭ دائىرىسى ھازىر 80 مودىن، كونا - يېڭى قەبرىلەر 2000 دىن ئېشىپ كېتىپتۇ. ساق ۋە سۇنغان كوزىلار، خىش تاملىق مەقبەرىلەر گۆر كۆلۈنغان جايلاردىن ئۇچراپ تۇرىدىكەن. بۇ جايدىن داڭلىق بايلار، مەنسەپدارلار، دىنىي ئۆلىمالار كۆپ چىققان بولۇپ «ئەمىر ھەزرەت ①» نىڭ بالى-

① «ئەمىر ھەزرەت» - مەتىن بۇغرا 1898- يىلى لوپ ناھىيىسىنىڭ يۇرۇققاشتىكى ئېگىز ئېرىق كەنتىدە تۇغۇلغان بولۇپ، بالىلىق - ياشلىق يىللىرى شۇ جايدا ئانىسىنىڭ قېشىدا ئۆتتى. ئۇ جاي مەدرىسىدە مۇئەللىم، قاراقاش ئىسلام قوزغىلاشچىلىرىنىڭ قوماندانى، خوتەن «ۋاقىتلىق ھۆكۈمەت» نىڭ، «خوتەن ئىسلام جۇمھۇرىيىتى» نىڭ ھەربىي ئىشلار باش قوماندانى، كوممىنىستىك مەركەزىي كومىتېتى تەشكىلات بۆلۈمىنىڭ مەخسۇس ئەزاسى، شىنجاڭ ئۆلكىسىنىڭ ھۆكۈمەت مائارىپ نازارىتىنىڭ نازىرى، «شىنجاڭ مەدەنىيىتى» ژۇرنىلىنىڭ باش مۇھەررىرى، تارىخ - جۇغراپىيە تەتقىقات ئورنىنىڭ باشلىقى، ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتنىڭ مۇئاۋىن رەئىسى ۋە زىيالىي بولۇپ، 1949- يىلى 9- ئايدا كەسپىگە قېچىپ كېتىپ 1964- يىلى 66 يېشىدا كېسەل بولۇپ تۈركىيىدە ئۆلدى. (ئۇنىڭ ھاياتى، پائالىيىتى بىلەن تونۇشۇشنى خالىمىز «شىنجاڭ تەزكىرىسى» ژۇرنىلىنىڭ 1995- يىلى 4- سانغا قاراڭ)

مى - ياشلىق يىللىرى بۇ يەردە ئۆتكەندى، بۇ جايدا
 مىنگىزى بۇزچىلار چىقىشى. ھازىر خارەتكەر كۆپ.
 ئىلگىرى جاي دەپ ئاتالغان بۇ يۇرت - 1980 - يىلى
 مىن كېيىن دۆڭجاي، ھالاكۆل، باشجاي، ئاي-اغجاي دەپ
 ئۆت مەمۇرىي كەنتكە بۆلۈپ باشقۇرۇلماقتا.
 ھازىر باشجاي كەنتىدە يەتتە مەھەللە، 413 ئائىلە،
 168 نوپۇس، 1733 مو تېرىلغۇ يەر بار.

توكۇر لەقەملىكلىرى

تەخمىنەن 250 يىل ئىلگىرى بۇ يەردە جەيساڭ (جا -
 مىل، كاج دېگەن مەنىدە) لەقەملىك جەمەت ياشىغانىكەن.
 ئۇلارنىڭ ئارىسىدىن يولداشكام ئىسىملىك كىشىنىڭ بىر
 ئۆتى قىسقا بولغانلىقتىن بۇ كىشىگە توكۇر دەپ لەقەم
 سېلىپ قاپتۇ. يولداشكامنىڭ بۇ لەقىمى توختىكام قاتار -
 مىق ئوغۇللىرىغا، ئىسلامكام قاتارلىق نەۋرىلىرىگە، سە -
 ھەر ئاخۇن قاتارلىق پەينەۋرىلىرىگە، ئېزىز ئاخۇن ئىمام
 قاتارلىق چەۋرىلىرىگە مىراس بولۇپ كەلدى، ھازىر تو -
 كۇر لەقەملىكلىرى 25 ئائىلىگە يەتتى. جەيساڭ لەقەملىك -
 ھەر ئابدۇرىشىم ئاخۇن قاتارلىق 40 ئائىلىدىن ئارتۇق
 بولۇپ، «توكۇر» لار بىلەن ئۇرۇقداشتۇر.

كاسا شاخلىق

تەخمىنەن 160 يىل ئىلگىرى بۇ جاي توغراق، يۇل -
 ئۇنلار بىلەن قاپلانغان جاڭگال بولۇپ، يېقىن يۇرت - مە -
 ھەللىلەردىكى كىشىلەر بۇ جايدىن شاخ توشۇغانلىقتىن
 شاخلىق دەپ ئاتالغانىكەن.
 كاسا ① دېگەن جايدىن سۇلتانشاكام دېگەن كەشى

① ھازىرقى جۈمە بازىرى كەنتى

يەر- زېمىن تەۋەلىكىنى كېڭەيتىش ئۈچۈن شاخلىققا ئۆي سېلىپ ئوغلى مەھەممەتتۇرسۇن موللامنى ئولتۇراقلاشتۇرۇپتۇ. بۇ يىللاردا شاخلىقتا ئولتۇراقلاشقان كىشىلەر 10 ئائىلىگە يەتمەيدىكەن. مەھەممەتتۇرسۇن موللام بۇ جايدا يەر ئېچىپ تېرىقچىلىق قىپتۇ. ئۇنىڭ بالى- چاقىلىرى ئۆيلۈك- ئوچاقلىق بولۇپ مەھەللە بىنا بوپتۇ. مەھەممەتتۇرسۇن موللامنىڭ نەۋرىسى - كاسا شاخلىقتا ئولتۇرۇشلۇق ئىسلامىيىياز ئاخۇن بۇيىل 62 ياشقا كىردى. (بۇ ۋەقەلەرنى مەھەممەتتۇرسۇن موللامنىڭ كاسا كەنتىدە ئولتۇرۇشلۇق 81 ياشلىق نەۋرىسى ماخسۇت دا- موللا ھاجىم 1995- يىلى 11- ئاينىڭ 2- كۈنى سۆزلەپ بەردى).

«كاسا شاخلىق» دېگەن ئاتالغۇدىن، شاخلىقنىڭ كاسا سىلىق كىشىلەرگە تەۋە بولغانلىقىنى بىلىگىلى بولىدۇ. 1996- يىلىنىڭ ئاخىرىدا كاسا شاخلىق كەنتىدە مەھەللە ئۈچكە، ئائىلە 231 گە، نوپۇس 957 گە، تېرىلغۇ يەر 1062 موغا يەتتى.

قۇشقاچ سۇلۇق

بۇ يەرنىڭ زېمىنى پەس بولۇپ، كەلكۈن مەزگىلىدە ھاكۆي ئۆستەڭنىڭ نەچچە ئون مىڭ مو ئېتىز - باغلارنى سۇغىرىشتىن ئاشقان سۈيى بۇ يەرگە يېقىلىپ قالىدىكەن. بۇ جايلاردا ئۇ يەر - بۇ يەردە كۆرۈنۈپ تۇرىدىغان پور- لەشىپ كەتكەن تېرەكلەرگە ۋە قېرى ئۈجمە دەرەخلىرىگە توپ - توپ قۇشقاچلار قونىدىكەن ھەم سۇ بويلىرىغا قو- نۇپ سۇ ئىچىدىكەن. ھالچىلار بۇ يەرنى «قۇشقاچ سۇلۇق» دەپ ئاتاشقانمىكەن.

1959 - يىلى 11 - ئاينىڭ ئاخىرىدا «راكېتا» گۇڭ-
 پى رەھبەرلىكى 5000 دېھقاننى بۇ جاىغا يۆتكەپ
 ئېچىپ تېرىقچىلىق قىلىشقا سەپەرۋەر قىلدى. بۇ دېھ-
 قانچىلىق مەيداننىڭ باشلىقى جامال رۇستەم ۋاپات بو-
 لۇپ جەسەتى بۇ جايدا دەپنە قىلىنىپ قۇشقاچ سۇلۇقتا
 ئۇنچى قەبرە بولۇپ قالدى. 1962 - يىلى ئولتۇراقلاشقان
 ئائىلە 500 گە، ئېچىلغان يەر 8000 م-غا يەتتى. 1968 -
 ىلى ناھىيە بويىچە ئىككى «زىيالىي ياشلارنىڭ قايتسا
 رىيە قوبۇل قىلىش نۇقتىسى» نىڭ بىرىسى قۇشقاچ
 سۇلۇقتا قۇرۇلۇپ 1980 - يىلىغىچە مەۋجۇت بولدى.
 1982 - يىللىرىغا كەلگەندە قۇشقاچ سۇلۇق تەۋەلىكىدە
 ئوتتۇرا ئويكۆل، باشئويكۆل، ئاياغئويكۆل، يېڭىكۆل،
 جەمىلىك، باشچەندۇڭ، ئاياغچەندۇڭ كەنتلىرى بار.
 قۇشقاچ سۇلۇق» دېگەن ئاتالغۇ بارا - بارا
 ئۆتۈلۈشقا باشلىدى.

ئويكۆل

قۇملۇق دۆڭلەر ئارىسىدىكى چوڭقۇرلۇق ئويكۆل دەپ
 تىلاتتى. ئويكۆلدە ئاندا - ساندا قېرى تېرەكلەر ئۇچ-
 ىتتى. بۇنىڭدىن ئەجدادلىرىمىزنىڭ بۇ جايدا تىرىكچە-
 ىك ئىمكانىيىتى يارىتىش ئۈچۈن قان - تەر تۆككەنلىكىدە
 ، لېكىن قۇم - بوران ھەم قۇرغاقچىلىق ئاپەتلىرىگە
 رداشلىق بېرەلمەي كۆچۈپ چىقىپ كەتكەنلىكىنى كۆرۈ-
 لغىلى بولمىدۇ.

1960 - يىلدىن كېيىن بۇ جايلاردا يەر ئېچىپ تېرىق-
 چىلىق قىلىش باشلاندى.

جۈمە بازار، دۆڭجاي، ھالوكۆل، باشجاي، ئاياغجاي

لىمىقلار ماكانلاشقان يەر باشئويكۆل، ھازىرقى ماڭلاي يېرى-
 زىمىنىنىڭ ① باشقارمىلا، ئاياغقارمىلا كەنتلىرىدىن بار-
 غانلار ماكانلاشقان جاي ئوتتۇرا ئويكۆل، بۇدۇشۇق، ماڭ-
 لاي، بازار بويىدىن بارغانلار ئولتۇراقلاشقان جاي ئا-
 ياغئويكۆل دەپ 1982 - يىلى ئۈچ مەمۇرىي كەنت تەسىس
 قىلىندى.

(يېزىلىق خەلق ھۆكۈمىتى يەر باشقۇرۇش پونكىتى-
 نىڭ كادىرى، ئوتتۇرا ئويكۆل كەنتىدە ئولتۇرۇشلۇق ئاب-
 دىراخمان ھىمىت سۆزلەپ بەردى.)
 1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا ئاياغئويكۆل كەنتىدىكى
 مەھەللە ئۈچكە، ئائىلە 55 كە، نوپۇس 251 گە، تېرىلغۇ
 يەر 641 موغا يەتتى.

ئۈچمىلىك

بۇ جايدا ئاياغقۇدۇقلا كەنتىنىڭ دېھقانلىرى ئول-
 تۇراقلاشقاندىن كېيىن ناھايىتى كۆپ ئۈچمە كۆچەتلىرىد-
 ى تىكىپ ياشارتىپ ئۈچمىزارلىق بىنا قىلغانلىقى كۆزدە
 تۇتۇلۇپ، 1982 - يىلى مۇستەقىل كەنت قۇرۇلۇپ، «ئۈچ-
 مىلىك» دەپ ئاتالدى.

1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا بۇ كەنتتە ئۈچ مەھەللە،
 100 ئائىلە، 467 نوپۇس، 761 مو تېرىلغۇ يەر بار.

كاسا كۆلەك

پۇرچاقچى، كۇيا، قاراساي، قويچى يېزىلىرى تۈتم-
 شىپ تۇرغان بىمپايان سازلىق- دەل كاسا كۆلەك دەپ
 ئاتىلىپ كەلگەن شورلۇق زېمىندۇر. بۇ جايدا پارچە -

① ئۇ يىللاردا بۇ كەنتلەر «راكېتا» گۇرۇپپىسىغا تەۋە ئىدى.

چە تەبىئىي كۆللەر ۋە ئاندا - ساندا ئېگىزلىكىلەر مۇ
چرايدۇ.

نەچچە يۈز يىللاردىن بۇيان كاسا ئېرىقنىڭ باغ -
مىزلارنى سۇغىرىپ ئاشقان سۇلىرى بۇ پەسلىكىگە قويۇ -
سازلىق ۋە كۆللەرنى ھاسىل قىلغانلىقتىن كىشىلەر
جاينى «كاسا كۆللىك» دەپ ئاتاشقانمىكەن. ئۇزۇن
لاردىن بۇيان كاسا قاتارلىق جايلاردىن بىر نەچچە
مىلىلىك كىشىلەر بۇ جايعا كىرىپ ئولتۇراقلاشقان بول -
مۇ، شورلۇقتا زىرائەت ئۈندۈرەلمەي، دەل - دەرەخ يا -
رتالماي ئەسلى يۇرتىغا قايتىپ چىققان ۋە بۇ سازلىق -
ت چارۋا بېقىپ پايدىلىنىش بىلەنلا چەكلەنگەنىدى. قا -
تاش ناھىيىلىك پارتكوم ۋە خەلق ھۆكۈمىتى ئادەم كۆپ،
رىلغۇ يەر ئاز بولۇش زىددىيىتىنى ھەل قىلىش ئۈچ -
19 - يىلى 9 - ئايدىن 11 - ئايغىچە 682 مىڭ ئادەم كۈ -
م، 395 مىڭ ھارۋا، 3895 تىوپا ئىستىتىرىش ماشىنىسى -
م، 483 تراكتور ئىشلىتىپ، 1 مىليون 858 مىڭ كۇب مېتر
پا يۆتكەپ 6000 مو يەر ئاچتى. يەر ئېچىش جەريانىدا
مقانلارنىڭ چىقارغان مەبلەغى 6 مىليون 13 مىڭ يۈەنگە
قتى. كاسا كۆللىك يېقىن كەلگۈسىدە مول ھوسۇللۇق كۈ -
ل باغ - ئېتىزلارغا ئايلانغۇسى!

شائىر دىلبەر دورغا

شائىر دىلبەر دورغا تەخمىنەن 1814 - يىلى قاراقاش
مىسىنىڭ پۇرچاقچى يېزىسىدا دېھقان ئائىلىسىدە
نياغا كېلىپ، 1887 - يىلى 83 يېشىدا ۋاپات بولغان. ئۇ
چىكىدىنلا ئەقىللىق، زېرەك ئۆسكەن.

قويچى يېزىسى

مۇھەممەد ئەمىن قۇربان

بۇ يېزا — ناھىيىمىزنىڭ شىمالىدىكى يېشىللىق بىلەن قۇملۇق گىرەلىشىپ تۇرغان تۈزلەڭلىكتۇر. بۇ يېزا غەرب ۋە جەنۇبتا پۇرچاقچى، شەرقتە توۋەت يېزىسى، ھەم 47 - تۈەننىڭ بىر قىسمى بىلەن، شەرقىي - شىمالدا يېڭىيەر يېزىسى بىلەن، شىمالدا تەكلىماكان قۇملۇقى بىلەن گىرەلىشىپ تۇرىدۇ. ھەممە يەرلىرى ئوت - چۆپلۈك يايلاق بولغانلىقى، كىشىلىرى بۇرۇندىنلا قوينى چىق بېقىشقا ئادەتلەنگەنلىكى ئۈچۈن بۇ يۇرت قويچى دەپ ئاتالغانىكەن. قويچى، ناھىيە قۇرۇلۇشتىن ئىلگىرى ۋە كېيىن سا - كۇيا مىڭلىكىگە تەۋە بولۇپ، 1937 - يىلدىن كېيىن 3 - رايوننىڭ باشقۇرۇشىدا بولدى. 1944 - يىلدىن كېيىن ئا - ساسى قىسمى «مۇنبەت» يېزىسىغا، ئاز بىر قىسمى «ئى - شەنچ» يېزىسىغا قاراشلىق بولدى. 1948 - يىلدىن كېيىن «مۇنبەت» يېزىسى باشقۇردى. 1950 - يىلدىن كېيىن 10 - رايون بولۇپ، قازاق، كۆكيار، يېڭىئۆستەڭ، تۇتلۇق، توۋەن تۇتلۇق، باچۇقتىن ئىبارەت ئالتە يېزىنى باشقۇردى. 1956 - يىلدىن كېيىن 9 - رايون بولدى. 1958 - يىلى 8 - رايونغا قوشۇلۇپ «راكېتا» گۇڭشېسى بولدى. 1982 - يىلى «راكېتا» گۇڭشېسىدىن ئايرىلىپ «قويچى گۇڭشېسى» بولۇپ، 1984 - يىلىدىن باشلاپ قويچى يېزىسى دەپ ئاتالدى.

بۇ يېزىنىڭ شىمالىدىكى چىراغدۆڭ، قوشماق، سەك-
 ۱۰۰ مېتر پارچە، چىلان، يېڭىگۈل قاتارلىق كەنتلەر ۱۹۶۰ - يىلى -
 ۱۰۰ مېتىر كېيىنكى بوز يەر ئېچىش دولقۇنىدا بارلىققا كەلگەن -
 ۱۰۰ مېتىر تۇپراقنىڭ سۇ ۋە ئوغۇتنى ساقلاش ئىقتىسادى -
 ۱۰۰ مېتىر بولسىمۇ، يىلدىن - يىلغا ياخشىلىنىپ، ۱۹۹۵ - يىلى -
 ۱۰۰ مېتىر كەلگەندە ئۈنۈملۈك، مول ھوسۇللۇق تۇپراققا - مول
 ۱۰۰ مېتىر ھوسۇللۇق باغ - ئېتىزلارغا ئايلاندى.

۱۹۹۶ - يىلىنىڭ ئاخىرىدا بۇ يېزىدا ۱۰۵ مەھسۇلاتى
 ۱۰۰ مېتىر ھەللى، ۲۴ مەھسۇلاتى كەنت، ۴۶۶۲ ئائىلە، ۲۰ مىڭ
 ۲۹۰ نوپۇس، ۲۷ مىڭ ۱۳۲ ھۆججەتلىك يەر بار. پۈتۈن يىلى -
 ۱۰۰ مىڭ ئاشلىق مەھسۇلاتى ۷ مىليون ۹۲۲ مىڭ ۲۱۳ كىلوگرام -
 ۱۰۰ مېتىر يېتىپ، بۇلتۇرقىدىن % 0.23 ئاشتى. پاختا (چىگىتسىز)
 ۴۵۰ مىڭ ۴۴۷ كىلوگرامغا تۆۋەنلەپ، بۇلتۇرقىدىن
 ۷۶۵۱ كىلوگرام كېمەيدى. پىلى ۴۴ مىڭ ۱۱۹ كىلوگرامغا
 ھۆججەتلىدى. چارۋا ۴۵ مىڭ ۶۳۰ تۇياققا يېتىپ، بۇلتۇر -
 ۱۰۰ قىدىن % 7.94 ئاشتى. كىشى بېشىغا توغرا كەلگەن يىللىق
 ھۆججەتتۇرچە كىرىم ۵۰۲ يۈەنگە تۆۋەنلەپ، بۇلتۇرقىدىن ۷۸
 يۈەن ئازايدى.

قويچى يېزىسىدىكى كەنت ناملىرى

◎ قويچى يېزىلىق خەلق ھۆكۈمىتى ئورگىنى

1. باشقازاق	7. كونا ئېرىق
2. ئاياغقازاق	8. يېڭى ئېرىق
3. باخشى	9. كۆل ئېرىق
4. لوخەن	10. زەرگەر
5. كۆكيار	11. شاخار
6. چاڭگۇ	12. تۇتلۇق

20. قوشماق	13. چىراغدۆك
21. ساداق	14. ھەلچاق
22. سەككىز پارچە	15. غەزەل
23. چىلان	16. باچۇق
24. يېتىمگۈل	17. شاپىقى
25. تاللىق مەيدان ②	18. زىۋا
26. ئات فېرمىسى	19. دونىپىرىق

چېگرىداش يېزىلاردىن خەرىتىگە چۈشكەن كەنتلەر

- پۇرچاقچى يېزىسىدىن: 27. باشئويكۆل، 28. ئورتتۇرا ئويكۆل،
 29. ئاياغئويكۆل، 30. ئۈجمىلىك،
 31. يېتىمگۈل،
 32. باشجاي، 33. ئاياغجاي،
 34. بۇدا شاخلىق، 35. ھويلا كۆل
 36. دۆڭئاچما. 37. باشپۇرچاقچى.
 توۋەت يېزىسىدىن: 38. تۇكار، 39. موغلا، 40. سې-
 رىقتوغراق.

قازاقلار

1996- يىلى 1 - ئاينىڭ 1 - كۈنى بۇلۇتسىز ئاسمان سۈزۈك سۈدەك كىچىك بولۇپ، قۇياش ئەينەكنىڭ سۇ- نۇقىدەك چاقنايتتى. ھاۋا تۆت گرادۇس ئىسسىق يولدىكى مۇزلار ئېرىپ بۇرۇنقى ھەر قانداق يېڭى يىل كۈنلىرىدىن ئىشلىق ۋە ئىسسىق بولدى. مەن مانا مۇشۇ بىر يىلنىڭ دە- ۋازىسى ئېچىلغان كۈندە باشقازاق ۋە ئاياغقازاق كەنتلى- رىنى ئارىلاپ 105 ياشلىق ئىككىمىزنى ھاجىم، 90 ياشلىق رىخىم ئاخۇن، 85 ياشلىق ئايۇپ ئاخۇن ۋە 75 ياشلىق رى- جەپ داموللا ھاجىم، 68 ياشلىق بەكرى پازىللار بىلەن سۆھبەتلىشىم. ئۇلارنىڭ بايانلىرىدىن مەلۇم بولىدىكى،

ئىككىدىن تەخمىنەن 400 يىل ئىلگىرى ئون نەچچە كۆچ-
ن چارۋىچى قازاقلار بۇ جاينى كېلىپ يەرلىك خەلقىنىڭ
زىمىن كۈتۈۋالغانلىقى ، بۇ جاينىڭ چارۋا - ماللارنى
قىمىقىغا قولايلىق بولغانلىقى ئۈچۈن بۇ جايدا بىر مەز-
ىل تۇرۇپ قالغانىكەن . بۇ جەرياندا قازاقلار يەرلىك
لىق بىلەن بىرلىشىپ ھازىرقى ئاياغقازاق كەنت ئىش-
لىقىنىڭ ئۇدۇلىغا بىر كۆل كۈلگەنلىكى . بۇ كۆل
1971- يىلى تىندۈرۈۋېتىلىپ ئېتىزلىق بولغانغا قەدەر «قا-
اق كۆلى» دەپ ئاتالغانىكەن . قازاقلاردىن بىرى بۇ يەر-
لىك بىر ئايالنى نىكاھىغا ئېلىپ، قايتىدىغان چاغدا بىر-
ى ئېلىپ كەتكەنىكەن . 1930 - يىللىرى چاچلىرىغا تەڭگە
ئاسقان ، يۈز - چىرايى سوزۇنچاق بىر نەچچە قازاق ئا-
لىك كېلىپ نەسەب سۈرۈشتۈرۈپ بىر نەچچە كۈن تۇرغان-
دىن كېيىن قايتىپ كەتكەنىكەن . (كىم بىلەن نەسەبداش
ئىكەنلىكىنى بىلەلمىگەنىكەن .)

زامانلار ئۆتۈپ يۇرت كېڭەيگەنلىكتىن باشقۇرۇشقا
ئولايلىق بولۇشى ئۈچۈن 1984- يىلى قازاقلار دېگەن بۇ بىر
يۇرت «باشقازاق» ۋە «ئاياغقازاق» دېگەن ئىككى مەمۇ-
ىي كەنتكە ئايرىلدى .

1996- يىلىنىڭ ئاخىرىدا باشقازاق كەنتىدە ئالتە
مەھەللە ، 235 ئائىلە ، 933 نوپۇس ، 1302 مو تېرىلغۇ يەر بار .

قازاق مازار غوجام

باشقازاق ۋە ئاياغقازاق كەنتلىرىنىڭ تۇتاشقان يې-
ىدە «قازاق مازار غوجام» دەپ ئاتىلىدىغان بىر قەبرى-
لىق بار . ئاڭلاشلارغا قارىغاندا سۇلتانى زەنجىرى

كاسانى نەپچە ئون ئەسكەر ۋە خىزمەتچىلىرى بىلەن بۇيەر-
 گە كەلگەندە، قانغا مەبلەنگەن كىيىملىرىنى بىر تۈگ-مەگە
 ئارتىپ كېلىۋاتقان بىر قېرى بۇتپەرەسكە ئۇچراپتۇ.
 سۇلتان زەنجىرى كاسانى ئۇنىڭدىن:

— نېمانداق يالغۇز ماڭدىڭ، بىزگە ئۇچراپ قېلى-
 شىڭدىن قورقمايدىڭمۇ؟— دەپ سوراپتۇ. بۇتپەرەس قېرى:

— ھەمراھلىرىمنىڭ ھەممىسى تۈنۈگۈنكى جەڭدە ئۆ-
 لۇپ تۈگىدى، مەن ئۇلارنىڭ كىيىمىم - كېچە كىلىرىنى خۇ-
 تۇن - بالىلىرىغا يەتكۈزۈپ بېرىشكە ماڭغانىم. بىر قو-
 شۇق قىيىمنى تىلەيمەن،— دەپ يالۋۇرۇپتۇ. بىر خىزمەتچى
 سۇلتان زەنجىرى كاسانىغا:

— بۇ قېرى بۇتپەرەسنى ئۆلتۈرۈۋېتەيلى،— دەپ مە-
 لمەت بېرىپتۇ.

— ياق،— دەپتۇ سۇلتانى زەنجىر كاسانى،— بىزگە قار-
 شى تۇرالمايدىغان قېرى - ئاجىز دۈشمەنلىرىمىزنى ئۆل-
 تۈرۈۋەتسەك، دىنىي ئىسلامىمىزغا مۇخالىپلىق قىلغان بو-
 لۇرمىز. ئۇنى قويۇۋېتىڭلار، بالا - چاقىلىرى بىلەن دى-
 دارلىشىۋالسۇن.

سۇلتانى زەنجىرى كاسانىنىڭ رەھىم - شەپقىتىدىن
 تىرىك قالغان بۇ قېرى بۇتپەرەس ئەسلى ۋەزىپىسىگە
 سادىق بولۇپ، بۇتپەرەس قوشۇنىنى باشلاپ كېلىپ، سۇل-
 تانى زەنجىرى كاسانىنى ھەم ئۇنىڭ ھەمراھلىرىنى ئۇخلا-
 ۋاتقان يېرىدىلا چېپىپ ئۆلتۈرۈپتۇ. بۇلار دەپنە قىلىنغان
 مازارلىققا كېيىن يەرلىك كىشىلەر مۇ دەپنە قىلىنغانلىقى-
 تىن قازاق مازار غوجام دەپ ئاتىلىپتۇ. ھازىر بۇ مازار-
 نىڭ كۆلىمى 40 مودىن ئارتۇق بولۇپ، قەدىمكى مەقبەرى-
 لەر قېلىن قومۇش - توغراقلار بىلەن قاپلىنىپ تۇرماقتا.

غۇجا ئايەتى

رىجەپ دام - سوللاھاجىم ھازىرقى 20 ئا -

ئىلملىك غۇجا ئايىمىقىدىكى ئىسپروپىلۇق دىنىي زاتتۇر.
 ئۇنىڭ سۆزلەپ بېرىشىچە، نامانگاندىن كەلگەن تۆمۈر شۇ-
 جا دېگەن كىشى (تەخمىنەن 350 يىل ئىلگىرى) بۇ جايدا
 ئولتۇراقلىشىپ ئالدى بىلەن بىر كۆل كولىتىپتۇ. بۇ كۆل
 قەدىمكى زاماندا قاراقاش دەرياسىنىڭ بىر تارماق ئې-
 قىمى ئاققان چوڭتۇرلۇققا كولانغانلىقتىن بىر قېتىم سۇ
 قاچىلانسا كېلەر يىلى كەلكۈن مەزگىلىگىچە سۈيى سى-
 ڭىپ تۈگىمەيدىكەن. بۇ كۆل يېقىمىتى يىللارغىچە بۇ كەنت-
 تىكى خەلقىنىڭ سۇ ئىچىش ئېھتىياجىنى قاندۇرۇپ كەل-
 گەنىدى. 1990 - يىللىرى دوقمۇش - دوقمۇشلاردا زامان
 نىمۇ قۇدۇق كولانغانلىقتىن بۇ كۆلگە سۇ سېلىنمايدىغان
 بولدى. تۆمۈرغۇجىنىڭ نەۋرىسى ئىمىن ھاجىم بۇمەھەل-
 لىمدە مەدرىس سېلىپ تالىپ يېتىشتۈرۈپ شۆھرەت قازان-
 غانىكەن. بۇ كىشى ئۆلگەندە يۇرت خەلقى كاتتا مەقبەرە
 ياساپ دەپنە قىلغانىكەن. بۇ مەقبەرەلەر ھازىر مۇ ئېتىز-
 لىقلار ئوتتۇرىسىدا چوقچىيىپ تۇرماقتا.

دوك ئايىمىقى

65 ياشلىق مەھەتتىمىن قاسىمىنىڭ بو-
 ۋىسىنىڭ چوڭ بوۋىسى قۇۋانكام ئېرىقنىڭ ئاخىرىدا ئول-
 تۇراقلاشقانلىقتىن باغ - ئېتىزلىرىنى سۇغىرىشتا ناھا-
 يىتى قىيىنلىدىكەن. شۇڭا ئۇ قولىغا دوك ① ئېلىپ «كىم
 سۈيۈمنى باغلىۋالسا دوك بىلەن ئۇرىمەن» دېگەن ئەلپاز-
 دا سۇ ياقىلايدىكەن. ئېرىق بويىدىكى كىشىلەر قۇۋان-
 كامنى كۆرسە «ئەنە قاراڭلا، دوك كەلدى» دەپ كۈلۈشىدى-
 كەن. شۇنىڭ بىلەن قۇۋانكامغا «دوك» دەپ لەقەم سېتىپ قايت-
 تۇ. ھازىر دوك لەقەملىك ئالتە ئائىلە بار.

تاۋۇز لەقەملىكلەر

85 ياشلىق ئ. ئاپىتىپ ئىسخون تاۋۇز -

① دوك - بىر ئۇچى مۇشتەك ياسالغان يېزىم ئېتىز ئۇزۇنلۇقتىكى چوماق.

نىڭ چوڭ ئانىسى جىننەستە غوجىدىن تاڭلىغا نىلەرنى ئەسلەپ سۆزلەپ بېرىشىچە، يەرلىك كىشىلەردىن بىرى قازاقلارنىڭ باشلىقىغا قېيىن ئاتا بولغانلىقى بەدىلىگە نۇرغۇن چار-ۋا-مالغا ئىگە بولۇپ بېيىپ، ھەرەدىگە بېرىپ ھاجى بولۇپ كەلگەنىمكەن. بۇ كىشىنىڭ ئىسمى ئۇنىڭ بىر قازاقنى كۈيىتوغۇل قىلغىنىغا نارازى بولۇپ بىر تۇغقانلىقتىن ۋاز كېچىپ يۇرتنىڭ ئاينىغا كۆچۈپ كېتىپتۇ. ئېرىقە-نىڭ سۈيى بۇ جايغا يېتىشىمگە نىلىكتىن قۇدۇق كولاپ ئا-ئىلىسىنىڭ سۇ ئېھتىياجىنى تەمىنلىگەندىن تاشقىرى قۇدۇق سۈيى بىلەن تاۋۇز تېرىپتۇ. بۇ تاۋۇزلار تاتلىق بولغاچقا، يۇرت-مەھەللىدە شوھرەت قازىنىپتۇ ۋە بۇ كىشىگە تاۋۇز دەپ لەقەم سىڭىپ قاپتۇ. بۇ كىشىنىڭ ئەۋلادلىرىدىن تۇرسۇنمۇھەممەت داموللام دېگەن كىشى تەخمىنەن 120 يىل ئىلگىرى ئەسلىدىكى مەھەللىسىدىن بىر ئېگىز-لىكىنىڭ باغرىغا كۆچۈپ بېرىپ، قۇدۇق سۈيى بىلەن تېرىش ھەم يانتاققا ئۇلاش ئارقىلىق بىر نەچچە مو يەردە تا-ۋۇز ئۆستۈرگەنلىكتىن بۇ ئېگىزلىك «تاۋۇز دۆڭ» دەپ ئا-تىلىپتۇ. ھازىر تاۋۇز لەقەملىكلەر 30 ئائىلىدىن ئاشتى.

باخشى

بۇ كەنتتە ئولتۇرۇشلۇق 93 ياشلىق روزىباقى ئا-خۇننىڭ بايانلىرىدىن مەلۇم بولىدىكى، ئەسلىدە بۇ جايلار قويۇق قومۇشلار ئۆسكەن زەيكەش زېمىن بولۇپ ياۋايى توشقانلار كۆپ ئىكەن، باخشىلار (قارچىغا بىلەن توشقان ئوۋلايدىغان كىشىلەر) بۇ جايدىن ئۈزۈلمەيدىكەن. باخ-شىلارنىڭ بۇ جايدىن توشقان ئوۋلىشى 1900 - يىللىرىد-غىچە داۋاملاشقانلىكىمەن. بۇ جاي يېقىن - يىراق يۇرتلار-

۱۰ كىشىلەر كۆچۈپ كېلىپ مەھەللە بىنا بولغاندىن كېيىن
 مەمۇ باخشىلار دەپ ئاتىلىپ بارا - بارا «باخشى» غا
 ئۆزگىرىپ قالدى. بۇ يەردە باخشى لەقەملىك بىرەر ئائىلە
 يوقلۇقىدىن، باخشى دېگەن بۇ ئاتالغۇنىڭ مۇشۇ زېمىنغا
 قارىتىلغانلىقىنى بىلىۋالغىلى بولىدۇ.
 بۇ كەنتتە 1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا بەش مەھەللە،
 13 ئائىلە، 657 نوپۇس، 1009 مو تېرىلغۇ يەر بار.

لوخەن

بۇ جاينىڭ ئېتىزلىقلىرى ئېگىز، ئۆستەڭنىڭ باش
 تەرىپى پەس بولۇپ، بۇ مەھەللەلىك كىشىلەر توپا يۆتە
 كەپ ئۆستەڭنىڭ ئورنىنى كۆتۈرۈپ سۇغىرىشنى راۋانلاش-
 تۇرغان ھەم بۇ ئۆستەڭنى «كۆتەمە ئۆستەڭ» دەپ ئاتا-
 ۋالغانىكەن. كېيىنچە «ئۆستەڭ» سۈزى چۈشۈپ قېلىپ كۆتەمە
 دەپ ئاتىلىپتۇ. «كۆتەمە» دېگەن ئاتالغۇ بارا - بارا بۇ
 ئۆستەڭدىن سۇ ئىچىدىغان مەھەللەلىرىنىڭ نامىغا
 ئايلىنىپتۇ.
 1930 - يىللىرى كۆتەمەلىك بىر نەچچە دېھقان باج
 تاپشۇرۇش ئۈچۈن خوتەنگە بېرىپتۇ. بۇلارنىڭ ئارىسىدا
 دىن بارات ئاخۇن تاپشۇرغان بۇغداي ئۇنىڭ ۋەزىپىسىدە
 دىن ئارتۇق چىقىپتۇ. بارات ئاخۇن بۇغداينىڭ ئارتۇق
 قىسمىنى قايتۇرۇپ ئالغىلى ئۇنىماي باج ۋەزىپىسىنى
 تاپشۇرۇپ ئورۇنداپتۇ. باج تاپشۇرۇۋالغۇچى خەنزۇ ئە-
 ھلدار ئۇنىڭ دولىسىغا ئۇرۇپ:

— لوخەن ياخشى - دەپ داختاپتۇ. شۇ چاغدىن با-
 ج بارات ئاخۇنغا لوخەن دەپ لەقەم سىڭىپ قاپتۇ. بۇ
 لەقەم ئۇنىڭ ئەۋلادى ئۇرۇق - تۇغقانلىرىغاچە ئومۇملاش-

قانلىقتىن كۆتۈمە دېگەن نام ئەمەلدىن قېلىپ لوغەن دەپ-
كەن سۆز بۇ كەنتنىڭ نامى بولۇپ قاپتۇ.

(76 ياشلىق ئابدۇراخمان ئاخۇن سۆزلەپ بەرگەن.
ئىمىر جان راخمان يازغان.)

بۇ كەنتتە ھازىر تۆت مەھەللە، 190 ئائىلە، 736
نوپۇس، 949 مو تېرىلغۇ يەر بار.

كۆكيار

98 ياشلىق خاسىيەتخان موماينىڭ سۆزلەپ بېرىشى-
چە، نەچچە يۈز يىل ئىلگىرى ئۆستەڭگە پاتمىغان كەلكۈن سۈيى
بۇ جايلاردىن ئېقىپ كەڭ ۋە ئېگىز - پەس يارلىق ھاسىل
قىلغانىكەن. بۇ يەرلەر ئۈجمە قانارلىق دەرەخلەر ۋە قو-
يۇق ئوت - چۆپلەر بىلەن قاپلانغانلىقتىن كىشىلەر بۇ
جايىنى كۆكيار دەپ ئاتىغانىكەن.

تەخمىنەن 1700 - يىللىرىدىن باشلاپ بۇ جايدا كى-
شىلەر ماكانلىشىپ تېرىقچىلىق قىلىشقا باشلاپتۇ. «كۆك-
يار» نىڭ ئەسلى قىياپىتىنى ساقلاپ قالغان 20 مو-
دىن ئارتۇق ئېگىز - پەس يەرلەر 1983 - يىلى تۈزلىنىپ
مېۋىلىك كۆچەتلەر تىكىلدى ۋە زىرائەت تېرىلدى. ھازىر
بۇ يەرگە قويىچى يېزىلىق يېزا - بازار كارخانىلىرىنى باش-
قۇرۇش ئىشخانىسى ئىگىدارلىق قىلماقتا.
بۇ كەنتتە 1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا يەتتە مەھەللە،
256 ئائىلە، 1104 نوپۇس، 1571 مو تېرىلغۇ يەر بار.

چاڭگا لەقەملىكەر

بۇ يەرلەر ئۈجمە، چىگىدە قاتارلىق
دەرەخلەر ۋە قويۇق ئوت - چۆپلەر بىلەن قاپلانغان-
لىقتىن ھەر خىل قۇشلار شاخلار ھەم ئوت - چۆپلەر ئاردا

غا چاڭگا تىزىپ ئۇۋا ياسىغانىكەن. بۇ چايغا دەسلەپتە
چۈپ كېلىپ ئولتۇراقلاشقان كىشىلەر ئەسلى يۇرتىدىكى
شىئەلەرغا:

— قەيەرگە قارىساق چاڭگا كۆرۈندى،— دەپتۇ. قوش-
لىرى بۇلارنى چاڭگىلار، دەپ چاقىرىپتۇ. بۇ لەقەم
لارنىڭ ئەۋلادلىرىغىچە داۋاملاشماقتا. كۆكيار كەنتىدە
چاڭگا لەقەملىك كىشىلەردىن ھازىر ئالتە ئائىلە بار.

چاڭگا

كۆكيار كەنتىدىكى چاڭگا لەقەملىكلەرنىڭ ئەۋلادى
8 ياشلىق ئىسمايىل ھاجىمنىڭ سۆزلەپ بېرىشىچە، دادى-
سى توختىمەت ئاخۇن 1890 - يىللىرى بۇ يەرگە كېلىپ
بارۋا باققاندىن كېيىن ئۇنىڭ تۇغقانلىرىدىن بىر نەچ-
چە ئائىلىلىك كىشى بۇ چايغا كۆچۈپ كىرىپ تىرىكچىلىك
ئىپتۇ. چاڭگا لەقەملىكلەر ئولتۇراقلاشقان مەھەللە چاڭگا
دەپ ئاتىلىپتۇ.

بۇ كەنتتە ھازىر يەتتە مەھەللە، 256 ئائىلە، 1273
نوپۇس، 1395 مو تېرىلغۇ يەر بار.

كونائېرىق ۋە يېڭىئېرىق كەنتلىرى توغرىسىدا

ئىلىگىرى بۇ جايلار ئۆلۈك ئايمىقى ۋە بوغاز ئايمىقى
دەپ ئاتىلاتتى. بۇ ئىككى مەھەللە بىر ئېرىقتىن سۇ ئى-
چەتتى. نوپۇسنىڭ كۆپىيىشى ۋە تېرىلغۇ يەرلەرنىڭ كې-
ڭىيىشىگە ئەگىشىپ بىر ئېرىقنىڭ سۈيى يېتىشىمەيدىغان
بولۇپ قالغانلىقتىن، 1900 - يىللىرى ئۆلۈك ئايمىقى تە-
ۋەلىكىدىكىلەر ماكۇي ئۆستەڭدىن مۇستەقىل ئېرىق چاپ-
تى. بۇ ئېرىقنىڭ ئەتراپى يېڭىئېرىق، ئەسلىدىكى ئېرىق-

ئىمىك ئۇ ترابى كونا ئېرىق دەپ ئاتالدى، 1960 - يىلىدىن كېيىن بۇ ئىمىكى ئېرىقنىڭ ئورنى يەتتە كىلگەن بولسىمۇ، نامى بۇرۇنقىدەك ساقلىنىپ قالدى.

1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا كونا ئېرىق كەنتىدە ئال تە مەھەللە، 242 ئائىلە، 1073 نوپۇس، 1567 مو تېرىلغۇ يەر بار. يېقىن ئېرىق كەنتىدە ئالتە مەھەللە، 197 ئائىلە، 836 نوپۇس، 1253 مو تېرىلغۇ يەر بار.

كونا ئېرىق كەنتىدىكى ئۆلۈك لەقەملىكلەر

تەخمىنەن 200 يىل ئىلگىرى ئىگە مېرىدىكام ئىسىملىك بىر كىشى ئەسكەرلىككە تۇتۇلۇشتىن قورقۇپ ئۆلگەن قىياپەتتە يېتىۋاپتۇ. ئەسكەرلىككە ئادەم تاللاشقا كەلگەنلەر ئىشەنمەي سىناپ بېقىش ئۈچۈن ئۇنىڭ قۇلىقىنى ئۇستۇرا بىلەن كېسىپتۇ. كېسىلگەن جايدىن قان ئېقىلىپ چىققىنىغا قا راپ ئۇنىڭ تىرىكلىكىنى جەزمەلەشتۈرگەن ئەسكەرلىككە ئادەم ئىزدىگۈچىلەر ئۇنىڭ چىداپ جىم ياتقانلىقىدىن تەسىرلىنىپ ئۇنى ئەسكەرلىككە زورلىماپتۇ. شۇ ۋەجىدىن ئۇ كىشىگە «ئۆلۈك» دەپ لەقەم سېلىپ قاپتۇ. ھازىر ئۆ لۈك لەقەملىكلەر 60 ئائىلىدىن ئاشتى. 63 ياشلىق با راتىمياز ئاخۇن ئىگە مېرىدىكامنىڭ ئالتىنچى ئەۋلادىدۇر.

گۇما مەھەللىسى

1940 - يىلىلىرى گۇما ناھىيىسىدىن ئىككى ئائىلىلىك كىشى كۆچۈپ كېلىپ ئولتۇراقلاشقان مەھەللىنى كىشىلەر «گۇما مەھەللىسى» دەپ ئاتىدى، بۇ مەھەللە ھازىر مۇشۇ نام بىلەن ئاتالماقتا.

يېقىن ئېرىق كەنتىدىكى بوغاز لەقەملىكلەر

موللا ئەخمەت ئىسىملىك كىشى سودىگەرلىك قىلىپ كۈ چادىن قايتىپ كېلىشىدە پۇرتىغا ئاز قالغاندا ئايالى تۇغۇپتۇ.

موللا ئەخمەت بۇ بالىنى تىۋۇرىغا ① سېلىپ دولمىسىغا
ئېسىپ مەھەللىسىگە كەلگەندە تۇغقانلىرى:

— موللا ئەخمەت، تىۋۇرىدىكى نېمە؟ — دەپ سوراپ
تۇ. موللا ئەخمەت كەپ ئويىنىتىپ:

— بوغاز ②، — دەپتۇ. — دە، بالىنى ئېلىپ تۇغقان
لىرىغا كۆرسىتىپتۇ. بۇ بالىغا ساتتار غوجا دەپ ئىسىم
قويۇلغاندىن كېيىنمۇ بوغاز دېگەن لەقەم ئۇنىڭغا بىر
ئۆمۈر ھەمراھ بولغاندىن كېيىن ئۇنىڭ بالىلىرىغا دە
راس قاپتۇ. ھازىر بوغاز لەقەملىكلەر 100 ئائىلىگە يەت
تى. ساتتار غوجىنىڭ چەۋرىسى تىۋۇختاخۇن بۇ يىل 80
ياشقا كىردى.

كۆلىمىرىق

52 ياشلىق ماخمۇت قارى قاتارلىقلارنىڭ ئېيتىشىدا
چە، توپلۇق، شاخار، ھەلچاق، غەزەل، زەرگەر، چىراغدۆڭ،
كۆلىمىرىق كەنتلىرىدىكى كىشىلەر ئۆلسە دەپنە قىلىنىدە
دىغان 180 مو كۆلەمدىكى چوڭ زاراڭگاھلىقنىڭ خانى
قىسى يېنىدا ئىلىگىرى چوڭ بىر كۆل بار ئىكەن. كۆلنىڭ
شەرق تەرىپىدىكى دېھقانلار بۇ كۆلدىن ئىپرىق ئورنىدا
پايدىلىنىپ زىرائەتلىرىنى سۇغارغانلىقتىن بۇ كۆلنىڭ
ئەتراپىدىكى مەھەللىلەر 1984 - يىلى بىر كەنت قىلىپ
تەسىس قىلىنىپ كۆلىمىرىق دەپ ئاتالدى.

1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا بۇ كەنتتە بەش مەھەللى،

207 ئائىلە، 766 نوپۇس، 1419 مو تېرىلغۇ يەر بار.

① توۋرا — سەپەر ئۈستىدە يەم - بوغۇز قاچىلاپ ئات - ئېشەكلەرنىڭ
تۇمشۇقىغا ئېسىپ قويۇلدىغان خالتا.

② بوغۇز

زەرگەر

بۇرۇن بۇ جاي شېھىتىلىق دەپ ئاتىلاتتى. (بۇدداقو - شۇنلىرى بىلەن بولغان جەڭدە قازا تاپقان - شېھىت بولغان ئىسلام ئەسكەرلىرىنىڭ تۇغ - ئەلەملىك قىسەرىسى ھازىرمۇ بار.)

58 ياشلىق ئابدۇرىشىت ئاخۇننىڭ ئىسپاتلىشىچە، 1930 - يىللىرى تۇرسۇن بەگ ۋە ئۇنىڭ جەمەتى ئالتۇن زىبۇ - زىننەت بۇيۇملىرى ياساپ سېتىش بىلەن شۇغۇللانغانلىقتىن بۇلار زەرگەر ئايمىقى دەپ ئاتىلىپتۇ.

1984 - يىلى كەنتلەرنىڭ نامى مۇقىمىدا ئالغاندا، كىشىلەرگە قايغۇ - مۇسەبەت ھېس قىلدۇرىدىغان «شېھىتلىق» دېگەن سۆزنىڭ ئورنىغا بۇ جايدا كۆپرەك سالماقنى ئىشلىتىپ زەرگەر ئايمىقىنىڭ نامى كەنت ئىسمى قىلىپ بېكىتىلدى.

1996 - يىلى ئاخىرىدا بۇ كەنتتە ئۈچ مەھەللە، 180 ئائىلە، 565 نوپۇس، 951 مو تېرىلغۇ يەر بار.

شاخار

بۇ مەھەللىگە سۇ كېلىدىغان ئېرىقنىڭ بېشىدا بەش تۈپ قېرى تېرەك بولغانلىقتىن بۇ جاي ئىلگىرى بەشتەپ - رەك دەپ ئاتىلاتتى. 55 ياشلىق جاپپار ئاخۇننىڭ ئېيتىشىچە، بۇ يەرلىك كىشىلەر بۇرۇن جاڭگالدىن توغراق ئوتۇنى توشۇپ يېقىلغۇ قىلىدىكەن. ئۇلار ئوچاقنىڭ تېگىدە قالغان قېتىشىمنى (شاخارنى) سوپۇن ئورنىدا ئىشلەتكەننىڭ سىرتىدا، جاڭگالدا توغراق كۆيدۈرۈپ شاخار چىقىرىپ بۇ شاخارلارنى بازاردا سېتىپتۇ. قوشنا مەھەللىدىكى كىشىلەر بۇلارنى شاخارلار دەپ ئاتىغانلىقتىن «بەشتەپ رەك»

بىگەن ئاتالغۇ بارا - بارا ئۈنتۈلۈپ كېتىپتۇ.
بۇ كەنتتە 1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا ئۈچ مەھەللە،
16 ئائىلە، 705 نوپۇس، 827 مو تېرىلغۇ يەر بار.

توپلۇق (تۇتلۇق)

1995 - يىلى 12 - ئاينىڭ 23 - كۈنى نولەھ قەملىك
جەپ ئاخۇن (75 ياش)، قەمبەر لەھ قەملىك بەردى ئاخۇن
(60 ياش)، پىشتى لەھ قەملىك تۆرەم ئاخۇن (62 ياش) ۋە پېنە-
مەيمىگە چىققان كەنت پارتىيە ياچېيكىسىنىڭ سەپكەرتارى
ئابدۇللا ماخسۇت بىلەن سۆھبەت ئۆتكۈزدۈم.

بۇنىڭدىن 1020 يىل ئىلگىرى كاسانىلىق سۇلتانى
ھەيدەر، ئۇنىڭ بىر نەچچە ئەسكەرى، ئاش - تاماق تەي-
يارلايدىغان يەتتە نەپەر قىز خىزمەتچىسى بۇددا ئەس-
كەرلىرى تەرىپىدىن تۇتۇلۇپ (ئەسەرگە چۈشۈپ) قېلىپ
شېھىت بولۇپتۇ. بۇ جاي قۇملۇق بولغاچقا جەسەتلەر قېلىن
تاختايدىن ياسالغان تاۋۇتلارغا سېلىنىپ دەپنە قىلىنىپ-
تۇ. ئىسلام قوشۇنلىرىدىن بىر قىسمى بۇددا ئەسكەرلىرى-
نىڭ مۇھاسىرىسىنى يېرىپ چىقىپ ئىمامى ئەسكەرنىڭ
كەينىدىن يېتىپ بېرىپتۇ. ئىمامى ئەسكەر ئۇلاردىن:

— سۇلتانى ھەيدەر نەدە قالدى؟ - دەپ سوراپتۇ. ئۇلار:
— ئابۇتلۇقتا قالدى، - دەپتۇ. شۇ چاغدىن باشلاپ بۇ
جاي «ئابۇتلۇق» دەپ ئاتىلىپتۇ. بۇ ئاتالغۇ بىر نەچچە
ئەسىر داۋامىدا «توبۇتلۇق» قا ئۆزگىرىپ، كېيىن «توپ-
لۇق» قا قىسقۇرىپتۇ. يەنە باشقا گەپلەرگە قارىغاندا، بۇددا
ئەسكەرلىرىگە تۇتۇلۇپ قېلىپ شېھىت بولغانلار دەپنە قى-
لىنغان بۇ مازار دەسلەپتە «تۇتۇلۇقلۇق» دەپ ئاتىلىپ،
كېيىنچە «تۇتلۇق» قا قىسقۇرىپتۇ.

1950 - يىللىرىدىن ئىلگىرى ھازىرقى كۆلئېرىق تۈپ-
 لۇق، زەرگەر، شاخار، ھەلچاق، غەزەل كەنتلىرى بىر يۇرت
 بولۇپ قوپۇلۇق (تۇتۇلۇق) ئاتىلاتتى. بۇ يۇرتنىڭ نامى
 ئەزەلدىن مازارنىڭ ئىسمى بىلەن ئاتىلىپ كەلمەكتە.
 بۇ كەنتتە 1996 - يىلنىڭ ئاخىرىدىكى سانلىق مە-
 لۇماتقا تۆت مەھەللە، 154 ئائىلە، 763 نوپۇس، 792 مو
 تېرىلغۇ يەر بار.

توپلۇق مازار

بۇ مازارنىڭ نامى ئەزەلدىن يىراق - يېقىن يۇرت-
 لارغا تارقالغان بولۇپ، تاۋاپ قىلغىلى مەڭگۈ كىشىلەر
 توپلىناتتى. (ھازىرمۇ قۇربان ھىيت نامىزىغا كېلىدى-
 غانلار تۆت - بەش مەڭگە يېتىدۇ).
 1930 - يىلى بۇ مازاردىكى تۇغ - ئەلەملەرگە ئوت
 كەتكەندىن كېيىن جامال بەگ دېگەن كىشى ئۆزى مەبلەغ
 چىقىرىپ مازارغا سالاسۇن ياساتقاندىن كېيىن مازارنىڭ قە-
 دىمكى خانىقىسى 1960 - يىلى چېقىپ تاشلىنىپ، مازارنىڭ
 بىر قىسمى تۈزلەپ ئېتىزلىققا ئايلاندۇرۇلدى. 1995 - يى-
 لى كۆلئېرىق، توپلۇق، غەزەل، ھەلچاق، شاخار، زەرگەر
 كەنتلىرىدىكى تۇرمۇشى بىر قەدەر ياخشىلانغان كىشىلەر
 240 مىڭ يۈەن مەبلەغ ئىمانە قىلغانلىقتىن 6.5 مو كۆ-
 لەمدىكى يېڭى خانىقا سېلىندى. (يۇقىرىدىكى كەنتلەردە كە-
 شىلەر قازا قىلسا بۇ مازارغا دەپنە قىلىنىدۇ). مازار-
 نىڭ ھازىرقى كۆلىمى 190 مو كېلىدۇ.

پىشى ئەقەملىكلەر

تۆرەم ئاخۇننىڭ ئەسلىمىسىگە ئاساسلانغاندا،
 ئۇنىڭ بوۋىسىنىڭ دادىسى - موللا غوجداك

بۇنىڭ ئەسلىدىكى لەقىمى كالىدا بولۇپ ساراخە تىمىلەردە ①
جانائەتكە ئاش ئۇسسۇپ بەرگەن كىشى ئىكەن. سارا-
خە تىمىگە ۋاقتىدىن ئىلگىرى كېلىپ قالغان كىشىلەر:

— موللا غوجىكا، ئاش پىشتىمۇ؟ - دەپ سوراپىدىكەن.
قازان قاينىمىغان بولسىمۇ موللا غوجىكام:

— پىشتى ئۆكىلىرىم، پىشتى، قاچاڭلارنى تەييار-

لاڭلار، - دەيدىكەن. بۇ سوئال - جاۋابلار مەر قېتىملىق

ساراخە تىمدە تەكرارلىنىۋېرىپ موللا غوجىكامغا «پىشتى»

دەپ لەقەم سىڭىپ قاپتۇ. ئۇنىڭ 11 ئوغلى بار ئىكەن.

ھازىر كۆلىمېرىق، تۇتلۇق، چىلان، چىراغىدۆڭ قاتارلىق

كەنتلەردە «پىشتى» لەقەملىكلىرى 100 ئائىلىدىن ئاشتى.

موللا غوجىكامنىڭ نەۋرىلىرىدىن روزىمۇھەممەت ئاخۇن

1952 - يىلى پومېشچىك تەركىبىگە ئايرىلىپ نۇرغۇن مال-

دۇنيالىرىنى تەشكىل كەمبەغەل دېھقان، تۆۋەن ئوتتۇرا

دېھقانلارغا تەقسىم قىلىپ بەردى، بۇ كىشى 1960 - يىلى

كېسەل بىلەن جان ئۆزدى. ئۇنىڭ بالىلىرى كېيىن

بىر - بىرلەپ غۇلجىغا چىقىپ كەتتى. ئۇلارنىڭ سانى

(پىشتى لەقەملىكلىرى) 48 گە يەتتى.

تۇتلۇق كەنتىدىكى «پىشتى» لەقەملىكلىرى ئولتۇ-

① يۇرتتا كېسەل، ئۆلۈم - مۇسەپت كۆپەيگەن، قۇرغاقچىلىقتىن زىرا-

ئەتلەر قۇرۇشقا باشلىغان ۋە باشقا ئاپەتلىك مەزگىللەردە دۇئا - تىلا-

ۋەت قىلىپ ئالادىن رەھىم - شەپقەت تىلەش، نورۇز، قۇربان ھەپت قا-

تارلىق ئايەم كۈنلىرىدە يېتىم، مۇساپىر، مەيىپ - ئاجىز كىشىلەرنى ھې-

لىتىش ئۈچۈن يۇرت كاتىملىرى خانىقادا قوي - كالىلارنى سويۇپ، چوڭ

داشقا ئالاردا پولۇ، شوۋىكىۋرۇچ (شويلا)، شىلان (گۈرۈچ قوشۇلغان ئۇماچ)

لارنى پىشۇراتتى. بۇنداق دەنىي مۇراسىملار ساراخە تىمە دېيىلەتتى.

راقلاشقان جاي 70-80 يىل بۇرۇن «كېيىنكى» دېيىلەتتى. بۇ جاينىڭ ئايىغى قويۇق توغراقلىق بولۇپ كېيىنكىلەر كۆپ ئۇچرايتتى. بۇ جايدىكى ۋە يېقىن ئەتراپتىكى كىشىلەر قۇش، مېلىتىق ۋە قىسماقلار بىلەن كېيىنكى ئوۋ-لايتتى. 1915- يىلى ھازىرقى غەزەل كەنتىدە ئولتۇرۇشلۇق نارۇز ئاخۇن كېيىنكى ئاتىمەن دەپ مېلىتىقنىڭ پىستىكىنى كۆتەككە تەگكۈزۈپ قويغانلىقتىن ئوق ئۆزىگە تېگىپ كېتىپ قازا قىلغانىكەن. كېيىنكىلەر ئوقلاپ يۈرۈپ مەھەللىگە كېلىپ قېلىپ، كىشىلەر تەرىپىدىن تۇتۇۋېلىنغان ئىشلار- ھۇ كۆپ تەكرارلانغانىكەن.

قەمبەر لەقەملىكلەر

تەخمىنەن 150 يىل ئىلگىرى خوتەن ناھىيىسىنىڭ ھازىرقى باغچى بازىرىدا قاراشلىق بۇۋى قەمبەر دېگەن يېرىدىن موللا تۇردى ئاتلىق كىشى بۇ جايدا كۆچۈپ كېلىپ ئولتۇراقلىشىپتۇ. ئۇنىڭ ئەسلى يۇرتىنىڭ نامى لەقەم بولۇپ قاپتۇ، ھازىر قەمبەر لەقەملىك ئائىلە سەككىزگە يەتتى. بەردى ئاخۇن موللاتۇردىنىڭ چەۋرىسىدۇر.

ئولە قەملىكلەر

رىجەپ ئاخۇننىڭ سۆزلەپ بېرىشىچە، بوۋىسىنىڭ دادىسى ئابدۇرېھىمكەننىڭ ئەسلىدىكى لەقەمى ناغرا بولۇپ، يۈز بېشى (يۈز ئائىلىنىڭ باشلىقى) ئىكەن. بىر كۈنى بەگ ئالۋاڭ - سېلىقنى سۈرۈشتۈرۈپ كەلگەندە يۈز بېشى «تېخى پۇقرالاردىن يىغىمدىم» دەپتۇ. بەگ پۇقرالاردىن سۈرۈشتۈرگەنىكەن، يۈز بېشىنىڭ ئالۋاڭ - سېلىقنى يىغىپ بولغانلىقى ئىسپاتلىنىپتۇ. بەگ دوغىلىرىغا بۇيرۇق قىلىپ يۈز بېشىنى دۈم ياتقۇزۇپ ئو- مۇرتقىسىنى بويلىتىپ بالداق بىلەن ئۇرغۇزۇپتۇ. بالداق ھەر قېتىم ئۇرۇلغاندا ئابدۇرېھىمكەم ئۈنلۈك ئوسۇ-

پتۇ. بالداق ئونىنچى قېتىم ئۇرۇلغاندا نودىن سۇ چۈش-
ئىشتانغا شارقىرىتىپ چىقىرىۋېتىپتۇ. شۇ چاغدىن
شلاپ ئۇنىڭ لەقىمى «نو» غا ئۆزگىرىپ قالغانىكەن.
زىر نو لەقىملىكلەر 15 ئائىلىگە يەتتى.

پاچاق لەقىملىكلەر

40 ياشلىق روزىماقنى ئاخۇنىنىڭ ئېيى-
شىمچە، بوۋىسى خوشۇتكام بويى ناھايىتى ئېگىز
ئادەم بولۇپ، قوللىرىنى سوزۇپلا دەرەخ كامارلىرىدىن
شۇشقاچ بالىلىرىنى ئېلىپ كىچىك بالىلارغا بېرىدىكەن.
شۇ كىشى قازا قىلغاندا جىنازىغا پاتماي يېڭىدىن ئۇزۇن
مىنازا ياسىتىلغانىكەن. پاچاق دېگەن لەقىم ئۇنىڭ پا-
چاقلرىنىڭ ئۇزۇنلىقىدىن كېلىپ چىققانىكەن. ھازىر پا-
چاق لەقىملىكلەر 15 ئائىلىگە يەتتى.

چىراغدۆڭ

1960 - يىلىدىن باشلاپ ھەلچاق، باچۇق، تۇتلۇق
كەنتلىرى تۇتلۇقنىڭ ئايغىدىكى جاڭگاللىقتا يەر ئېچىپ
تېرىقچىلىق قىلدى.

1986 - يىلى بۇ جاي ئايرىم كەنت بولۇپ تەسىس
قىلىندى. بۇ جاينىڭ ئەسلى قىياپىتىگە گۇۋاھلىق قىلىپ
نۇرۇشى ئۈچۈن كەنتنىڭ ئىچىدىكى چىراغ شەكىللىك قۇم-
لۇق دۆڭ تۈزلىۋېتىلمەي ئۆز يېتى ساقلاپ قويۇلدى. بۇ
يەلگە كۆزدە تۇتۇلۇپ كەنتكە «چىراغ-دۆڭ» دەپ ئىسىم
قويۇلدى.

(ئابدۇللا جۈمە سۆزلەپ بەردى)

1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا بۇ كەنتتە ئۈچ مەھەللە،
67 ئائىلە، 299 نوپۇس، 717 مو تېرىلغۇ يەر بار.

هەلچاق

1995- يىلى 12 - ئاينىڭ 13 - كۈنى بۇ كەنتتە ئول تۇرۇشلۇق تۈك لەقەملىك مەھەممەت ئاخۇن (86 ياش)، رىجەپ ئاخۇن (77 ياش) قاتارلىق پېشقەدەملىرىنىڭ سۆز- لەپ بېرىشىچە، 500 يىلدىن كۆپرەك بۇرۇن بۇ جايدادە- لەپتە ئولتۇراقلاشقان تۇغقانچىلىق ياكى يۇرتداشلىق مۇ- ناسىۋىتى يوق، تېگى يات كىشىلەر بىر - بىرىنى يەكلەپ چېقىشىپ تۇرغانلىقتىن قوشنا يۇرتتىكى كىشىلەر ئۇلارنى ئەيىبلەپ «ھەرەچاقلار» دەپ لەقەم قويغانىكەن . «ھەرە چاقلار» دېگەن بۇ ئاتالغۇ يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن «ھەل- چاق» غا ئۆزگىرىپ كەنتنىڭ نامى بولۇپ قاپتۇ . بۇنىڭ- دىن 200 يىل ئىلگىرى ئاستىن ھەلچاق بىلەن ئۈستۈن ھەلچاقنىڭ ئايرىم - ئايرىم ئېرىقى بولۇپ، ماكوي ئۆس- تەڭگە قويۇلغان قوغاچلارنىڭ ئىچىدە بىر ئادەم تىك ما- ئالايدىكەن . بىر نەچچە ئادەم قىرغاققا تۇرۇپ، قوغاچنى ئاچماقچى بولغان كىشىنىڭ بېلىگە چىكىلىگەن ئارغامچىنى تارتىپ تۇرمىسا، قوغاچ ئۇ كىشىنى يۇتۇپ كېتىش خەۋپى بار ئىكەن . سۇ قىس بولغاچقا، سولاقچىلار بېلىگە تىۋە- زۇن، قونجىغا پىچاق قىستۇرۇپ ئېرىق ياقىلايدىكەن، سو- غىرىش ئۈستىدە تۇغقانچىلىقنىڭ ۋە قوشنى-ئىدارچىلىقنىڭ يۈز - خاتىرىسى بولمىغانىكەن . سۇ تالىشىپ سوقۇشۇپ - ئاداۋە تلىشىپ قالغان، ھەتتا كەتمەن بىلەن ئۇرۇشۇپ بىر - بىرىنى ئۆلتۈرۈۋەتكەن ۋەقەلەر مۇ بولغانىكەن . بۇ كەنتتە 1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا ئۈچ مەھەللە، 176 ئائىلە، 783 نوپۇس، 683 مو تېرىلغۇ يەر بار .

تۈك لەقەملىكلەر

86 ياشلىق مەھەممەت ئاخۇننىڭ دا- دىسىنىڭ بوۋىسىنىڭ بوۋىسى - ئەخلىتىكام ئىسىملىك

شەننىڭ قاشلىرى قويۇق ھەم ئۇزۇن بولۇپ پېشانە ھەم
زىللىرىنى قاپلاپ تۇرغاچقا، ئۇنىڭغا تۈك دەپ لەقەم سە-
پ قالغانىكەن. بۇ لەقەم ئۇنىڭ ئون ئوغلىغا مىراس
پەتۈ. ھازىر تۈك لەقەملىكلىرى 60 ئائىلىدىن ئېشىپ كەتتى.

غەزەل

ھازىر ھايات ياشاۋاتقان بەرداخۇن دېگەن كىشىنىڭ
ادىمىنىڭ بوۋىسىدىن باشلاپ داپەندى (داپ چېلىپ ناخ-
سا ئېيتقۇچى) بولغانلىقتىن، ئۇلار ئولتۇراقلاشقان جاي
«غەزەل مەھەللە» دەپ ئاتالغانىكەن.

نوپۇسنىڭ كۆپىيىشىگە، باغ - ئېتىزلارنىڭ كېڭىيى-
شىگە ئەگىشىپ ھەلچاق كەنتىنىڭ دائىرىسى چوڭىيىپ
كەتكەنلىكتىن باشقۇرۇشقا ئەپسىز بولۇپ قالدى. 1992 -
يىلى باداڭ، قويۇن، بەز، غەزەل مەھەللىلىرىنى ھەلچاق
كەنتىدىن ئايرىپ چىقىپ، پېزىلىق خەلق ۋەكىللىرى قۇرۇل-
تىمى ھەيئەت رىياسەتتىكى مۇدىرى ئابدۇللا جۈمەنىڭ
تەكلىپى بويىچە يېقىملىق ئاڭلىنىشى ئۈچۈن بۇ كەنت-
نىڭ نامى «غەزەل» دەپ مۇقىمىدالدى.

بۇ كەنتتە 1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا تۆت مەھەللە،
160 ئائىلە، 705 نوپۇس، 759 مو تېرىلغۇ يەر بار.

باچۇق

پېنسىيىگە چىققان كەنت كادىرلىرىدىن 67 ياشلىق
بەكرى نىياز، 70 ياشلىق ياسىن سۈپۈرگە، 72 ياشلىق
جۈمە يۈسۈپلەرنىڭ ئېيتىپ بېرىشىچە، تەخمىنەن 400
يىل ئىلگىرى بۇ جايغا ئادەملەر كېلىپ مەل بېقىشقا،
كېيىنچە تېرىقچىلىق قىلىشقا باشلاپتۇ. 1650 - يىللىرى

ماكانلاشقانلار 22 گە يەتكەنلىكتىن، بۇ جاي «يىگىرمە ئىككى ئۆي» دەپ ئاتىلىپتۇ. (ھازىرمۇ بەزى ياشانغان كىشىلەر بۇ جاينى «يىگىرمە ئىككى ئۆي» دەپ ئاتايدۇ). 22 ئۆيلۈك كىشىلەر بىرلىشىپ ئېرىق چېپىپ سۇ مەن پەسەنسى ياخشىلىغاندىن كېيىن «يېرىمىز جىق، سۈيىمىز راۋان، ئەمدى باي بولۇپ كېتىمىز» دېگەن ئۈمىدەتە ئۆز مەھەللىسىنى «بايچاق» دەپ ئاتايتتۇ. بۇ ئاتالغۇ بارا - بارا «باچۇق» قا ئۆزگىرىپ قاپتۇ. يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ئادەم ۋە يەر كۆپەيگەن بولسىمۇ، سۇ مەنبەسى ئا - زىيىپ كەتكەنلىكتىن غۇجىخان ھاجىم، قاسىماخۇن ياغ، ناسىر ھاجىم كىرىپ قاتارلىق كىشىلەرنىڭ باشچىلىقىدا بۇ جاينىڭ سۈيىنى ئاۋۇتۇش ئۈچۈن ئەسلىدىكى ئېرىقنى مەھەممەت ھاجىم، بەردى ھاجىم قاتارلىقلارنىڭ يەر - زېمىنلىرىغا ئاقىدىغان «بايئېرىق» قا تۇتاشتۇرۇپ، بۇ ئېرىقنى «باچۇق ئېرىق» دەپ ئاتىدى، كېيىن ماكۇي ئۆس - تەڭدىكى «بەش ئايرىش» نىڭ بىرىسى مەخسۇس باچۇققا ئاقىدىغان بولدى. (ئۆستەڭنىڭ سۈيى بەشكە بۆلۈنۈپ ئاقىدىغان ئازما - بەش ئايرىش دېيىلەتتى). 1950 - يىللىرىدىن ئىلگىرى ھازىرقى شاپېقى، دونئېرىق، باچۇق، زېۋا كەنتلىرى بىر يۇرت بولۇپ «باچۇق» دەپ ئاتىلاتتى. بۇ كەنتتە 1996 - يىلنىڭ ئاخىرىدا ئالتە مە - ھەلە، 277 ئائىلە، 1174 نوپۇس، 1203 مو تېرىلغۇ يەر بار.

شاپېقى

1995 - يىلى 12 - ئاينىڭ 29 - كۈنى شاپېقى لەقەملىك 88 ياشلىق مەتەنپاز ئاخۇننىڭ سۆزلەپ بېرىشىچە، تەخمىنەن 10 - بوۋىسىنىڭ دەۋرىدە كەچتە ئىششەك قېقىلىپتۇ. ئۆي ئىگىسى:

— كىم؟ — دەپ سورايتتۇ. سىرتتىكى كىشى:

— مەن، شاھ پېقىر، — دەپتۇ. ئۆي ئىگىسى ئىششەكنى

ئېچىپ مۇساپىر سىياقىدىكى بىر كىشىنى كۆرۈپ:

— كىمنى ئىزدەيلا؟— دەپ سوراپتۇ.

— قورسىقىم ئېچىپ كەتتى، يېڭۈدەك بىر نەرسە ... ئۆي ئىگىسى «شاھ پېقىر» نى ئۆيىگە باشلاپ داس-تەمخان سېلىپ ئۇنىڭ قورسىقىنى تويغۇزۇپتۇ. «شاھ پېقىر» ئۆي ئىگىسىنىڭ تەلىپى بىلەن ئېتىز - ئېرىق، مال بېقىش ئىشلىرىغا پارەملىشىپ بۇ ئۆيىدە تۇرۇپ قاپتۇ.

ئۆي ئىگىسى ئۇنى — شاھ پېقىر ئۇنى قىلىڭ، شاھ پېقىر بۇنى قىلىڭ، دەپ بۇيرۇيدىكەن. شۇنىڭ بىلەن «شاھ پېقىر» دېگەن غەلىتە ھەم قىزىقارلىق ئاتالغۇ مۇساپىرغا ئەمەس، ئۆي ئىگىسىگە لەقەم بولۇپ قاپتۇ. ئاي ھەم يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن بۇ ئاتالغۇ «شاپېقىي» غا ئۆزگىرىپ قاپتۇ. شاپېقىي لەقەملىكلەر ھازىر 30 ئائىلىگە يەتتى. كەنت ئىشخانىلىرى بۇ مەھەللىگە سېلىنغانلىقى تەن 1984 - يىلى بۇ كەنتنىڭ نامى «شاپېقىي» دەپ مۇقىمىدالدى.

شاپېقىي كەنتىدە 1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا تۆت مەھەللىگە، 334 ئائىلىگە، 1073 نوپۇس، 1105 مو تېرىلغۇ يەر بار.

يەككە تىجارەتچىلەرنىڭ سىرداش يېتەكچىسى

خەبەر ئابدۇللا

جۇڭگو يەككە ئەمگەكچىلەر جەمئىيىتىنىڭ دائىمىي ھەيئەت ئەزاسى، شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتو-نوم رايونلۇق يەككە ئەمگەكچىلەر جەمئىيىتىنىڭ مۇئاۋىن مۇدىرى، قاراقاش ناھىيىلىك سىياسىي كېڭەشنىڭ دائىمىي ھەيئەت ئەزاسى، قاراقاش ناھىيىلىك

يەككە ئەمگەكچىلەر جەمئىيىتىنىڭ رەئىسى خەبەر ئابدۇللا 1957 - يىلى شاپېنقى كەنتىدە تۇغۇلدى. 1978 - يىلى تولۇق ئوتتۇرا مەكتەپنى پۈتتۈرگەندىن كېيىن ناھىيە بازىرىدا دوپپا - تۇماقچىلىق ھۈنەرى بىلەن شۇغۇللاندى. 1982 - يىلى ناھىيىلىك يەككە ئەمگەكچىلەر جەمئىيىتىنىڭ مۇئاۋىن مۇدىرى، 1984 - يىلى خوتەن ۋىلايەتلىك يەككە ئەمگەكچىلەر جەمئىيىتىنىڭ مۇئاۋىن مۇدىرى، 1991 - يىلى 4 - ئايدا جۇڭگو يەككە ئەمگەكچىلەر جەمئىيىتىنىڭ دائىمىي ھەيئەت ئەزاسى، 1992 - يىلى 7 - ئايدا شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق يەككە ئەمگەكچىلەر جەمئىيىتىنىڭ مۇئاۋىن مۇدىرى بولۇپ سايلاندى.

يولداش خەبەر ئابدۇللانىڭ تىجارەت باشلىغانلىقى، دەل پارتىيىنىڭ ئىسلاھات ئېلىپ بېرىش، ئىشەنكى ئېچىۋېتىش سىياسىتىنى يولغا قويغان ۋاقىتقا ئۇدۇل كەلگەنلىكى، ئۇنىڭ ئەقىل - پاراسىتى تېز پۇرسەتتە چوڭ ئىقتىسادىي ئۈنۈمگە ئېرىشتى. ئۇ ئۆزىنىلا ئويلاپ تەجىربىنى داۋاملاشتۇرغان بولسا ناھىيە بويىچە ئالدىنقى قاتاردىكى بايلارنىڭ بىرى بولۇپ قالاتتى. بىراق، ئۇ ناھىيىلىك يەككە ئەمگەكچىلەر جەمئىيىتىنىڭ مۇئاۋىن رەئىسى بولۇپ سايلانغاندىن كېيىن، ناھىيىنىڭ يەككە تىجارەتچىلەر قوشۇنىنى زورايتىشنى ھەم ئۇلارنى بېيە تىشىنى ئۆزىنى بېيەتتىشتىن مۇھىم بىلىپ، بۇ يولدا ھارماي - تالماي تىرىشچانلىق كۆرسەتتى. 1982 - يىلى ناھىيە بويىچە يەككە تىجارەت بىلەن شۇغۇللانغان ئائىلە ئارانلا 460، ئادەم سانى 670 نەپەر بولغان بولسا، خەبەر ئابدۇللانىڭ تەشۋىق قىلىشى، قىزىقتۇرۇشى، ئەقىل كۆرسىتىشى بىلەن يەككە تىجارەت بىلەن شۇغۇللىنىۋاتقانلار 1996 - يىلىغا كەلگەندە 5426 ئائىلىگە، ئادەم سانى

8697 نەپەرگە يەتتى. ئۇنىڭ بەزى كەسىپداشلىرى «سەن يەككە تىجارەتچىلەرنىڭ خىزمىتىنى قىلىشىمەن دەپ ئۆز تىجارىتىڭنى قانات يايدۇرالمىدىڭ، نۇرغۇن پايدىدىن قۇرۇق قالدىڭ» دېدى. خەبەر ئابدۇللا ئۇلارغا: «ناھىيە - خىزمىتىڭنى يەككە تىجارەتچىلەر بېيىسا ماڭا شۇ كۇپايە» دەپ جاۋاب بەردى.

يولداش خەبەر ئابدۇللا ناھىيىدىكى يەككە تىجارەتچىلەرنى بېيىشقا يېتەكلەش، پەن - تىئارىپقا، ئاپەت رايونلىرىغا ياردەم بېرىشكە تەشكىللەش خىزمەتلىرىدە تۆھپىسى كۆرۈنەرلىك بولغانلىقتىن 1986 - يىلى مەملىكەت بويىچە ئىلغار يەككە ئەمگەكچى بولۇپ باھالىنىپ دۆلەت رەھبەرلىرىنىڭ قوبۇل قىلىشىغا مۇيەسسەر بولدى. ئۇنىڭ يېتەكلىشى نەتىجىسىدە ناھىيىلىك يەككە ئەمگەكچى كەچمىلەر جەمئىيىتى 1992 - يىلى شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتو - نوم رايون بويىچە يەككە ئەمگەكچىلەرگە كەسىپى ئەخلاق تەربىيىسى بېرىشتە كوللىمىكتىپ ئىلغار ئورۇن بولۇپ باھالاندى. 1995 - يىلى جۇڭگو يەككە ئەمگەكچىلەر جەمئىيىتى باھالاپ چىققان 112 ناھىيە دەرىجىلىك ئىلغار يەككە ئەمگەكچىلەر جەمئىيىتى قاتارىدىن ئورۇن ئالدى.

زىۋا

ئائىللاشلارغا قارىغاندا نەچچە يۈز يىللار ئىلگىرى بىر ئوغۇل:

— دادا كۈچىمىز بولغاندىكىن بۇ يەرلەرنى بىسكار قويغۇچە ئېچىپ تېرىساق، - دەپتۇ. دادىسى:
— بۇ يەرلەرنىڭ زېمىن بار. كۈچىمىز زايى كېتىدۇ، - دەپتۇ. ئوغۇل دادىسىنىڭ گېپىنى رەت قىلالمايغان بولسىمۇ،

كۆڭلىدە قايىل بولماپتۇ. ئۇ بىر-ئىككى ھو يەر ئىچىمىپ بېدە تېرىپتۇ. بېدە ئۈنۈپ بىر غىرىچچە ئۆسكەندىن كېم - يىن بىر قېتىملىق يامغۇردا يەرنىڭ زېيىسى ئۆرلەپ بېدە قۇرۇپ كېتىپتۇ. دادىسى:

«ھىن دېمىدىمۇ بالام، بۇ يەرلەرنىڭ زېيىسى بار. زېيىسى بار يەرگە ئۇرۇق سالغان بىكار ئىش، دەپتۇ؛ شۇندىن كېيىن بۇ جاي «زېيىسى بار» دەپ ئاتىلىپتۇ. ئەتراپتىكى مەھەللىلەردە نوپۇس كۆپىيىپ تېرىلغۇ يەر - لەرنى كېڭەيتىش زۆرۈرىتى تۇغۇلغانلىقتىن كىشىلەر «زېيىسى بار» يەرلەرنىمۇ ئېتىزلىققا ئايلاندۇرۇپتۇ. بۇ ئېتىزلىقلارنىڭ يېنىدىكى مەھەللىلە «زېيىسى بار» دەپ ئاتا تىلىپ بىر نەچچە زاماندىن كېيىن «زىۋا»غا ئۆزگىرىپ قاپتۇ.

1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا بۇ كەنتتە بەش مەھەللىلە، 182 ئائىلە، 869 نوپۇس، 873 تېرىلغۇ يەر بار.

دونىپىرىق

باچۇق ئېرىق بۇ جايدىن ھېلى شىمالغا، ھېلى جە - نۇبقا، ھېلى كەينىگە قايرىلىپ يەنە غەربكە بۇرۇلۇپ ئاققانلىقتىن «دوناي ئېرىق» دەپمۇ ئاتالغانىكەن. بۇ ئاتالغۇ نەچچە ئون يىللاردىن كېيىن قىسقىرىپ كىشىلەر تىلىغا «دونىپىرىق» دەپ ئۆزلىشىپ قاپتۇ.

(كىتابخانلار ئۈنۈمىغا يېقى، ئۇ دەۋرلەردە چىوڭ - كىچىك ئېرىقلار ھازىرقىدەك تۈز ئەمەس، دۆڭلۈكىلەرنى ئارىلاپ قەيەر پەس بولسا شۇ يەرلەردىن ئاقاتتى.)

بۇ كەنتتە 1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا تۆت مەھەللىلە، 235 ئائىلە، 1163 نوپۇس، 1257 ھو تېرىلغۇ يەر بار.

قوشماق

بۇ جاي ئىلىگىرى قۇملۇق بىلەن گىرەلىشىپ كەت -
نەن ئوتلاق بولۇپ، 1960 - يىلىدىن كېيىن باشقا زاق،
باياغاق زاق، باخشى كەنتلىرىدىكى دېھقانلار تېرىقچىلىق
ئىلىپ يېڭى يۇرت بىنا قىلدى. 1982 - يىلى مۇستەقىل
نەت بولۇپ «قوشماق» دەپ ئاتالدى.

قوشماق - قوشكېزەك تۇغقان ئاياللارنىڭ كۆپلىكى -
ئىن كېلىپ چىققان ئاتالغۇ بولۇپ، ھازىر بۇ كەنتتە
قوشماق لەقەملىككەر 30 ئائىلىدىن ئاشتى.

(ئابدۇللا جۈمە سۆزلەپ بەردى)
بۇ كەنتتە ھازىر ئۈچ مەھەللە، 107 ئائىلە، 530
ئۇيۇس، 885 مو تېرىلغۇ يەر بار.

سەككىز پارچە

تەخمىنەن 200 يىل ئىلىگىرى يېقىن ئەتراپتىكى
سەككىز ئائىلىلىك چارۋىدار بايلار تاغ-دەك سوزۇلغان
سەككىز قۇملۇق ئارىسىدىكى سەككىز پارچە ئوتلاقنى
بىردىن ئىگىلەپ چارۋا باققانلىقتىن، «سەككىز پارچە»
يېگەن ئاتالغۇ كېلىپ چىققانىمىكەن.

1960 - يىللىرىدىن كېيىن لوخەن، كۆكيار قاتارلىق
ئەنئەنىنىڭ دېھقانلىرى بۇ يەردە يەر ئېچىپ تېرىقچە -
ئىق قىلىشقا ۋە ئولتۇراقلىشىشقا باشلىدى. 20 يىل داۋامىدا
قۇملۇق دۆڭلەر ئارىسىدا تۇتاش ئۆيلەر ھەم سەككىز جايدا
ئەڭ سالا ئېتىزلار بەرپا بولدى. 1982 - يىلى مۇستەقىل كەنت
سەمس قىلىنىپ يەنىلا سەككىز پارچە دەپ ئاتالدى.

(ئابدۇللا جۈمە سۆزلەپ بەردى.)

بۇ كەنتتە 1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا ئىككى مەھەللە، 55 ئائىلە، 276 نوپۇس، 637 مو تېرىلغۇ يەر بار. بۇ كەنت، يېڭىيەر يېزىسىدىكى سەككىز پارچە كەنتى بىلەن ئۆستەڭ ئارقىلىق ئايرىلىپ تۇرىدۇ.

چىلان

بۇنىڭدىن تەخمىنەن 200 يىل ئىلگىرى مەھەللىمىگە ئىسىملىك كىشى بۇ جايدا ئولتۇراقلىشىپ قوي بىراققان ۋە ئۆيلىرىنىڭ ئەتراپىغا چىلان كۆچەتلىرىنى تىكىپ يا-شارتقانمىكەن. 1950 - يىللىرىغا كەلگەندە بۇ چىلان دەرەخلىرى بىر قۇچاق توملۇقتا چوڭايغان ئىكەن. 1960 - يىلى شاخار، زەرگەر، كۆلئېرىقتىكى دېھقانلار بۇ يەردە تېرىقچىلىق قىلىشقا باشلىدى. 1982 - يىلى مۇستەقىل كەنت قۇرۇلۇپ چىلان دەپ ئاتالدى.

(ئابدۇللا جۈمە سۆزلەپ بەردى).

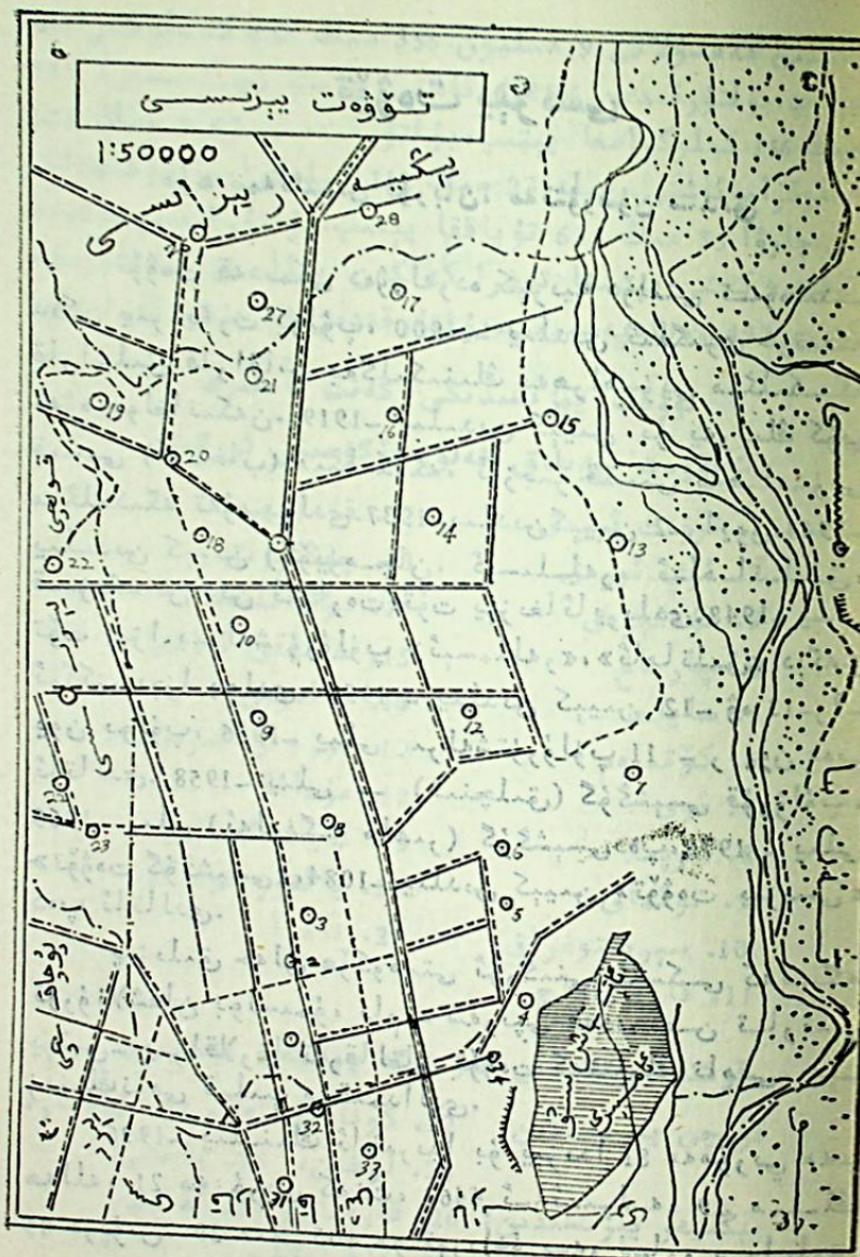
بۇ كەنتتە 1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا ئۈچ مەھەللە، 133 ئائىلە، 613 نوپۇس، 1157 مو تېرىلغۇ يەر بار.

يېڭىگۈل

بۇ جاي ئىلگىرى قۇشقاچسۇلۇقنىڭ بىر قىسمى ئىدى. 1960 - يىلىدىن ئېتىبارەن شاپېقىي، زىۋا، دونئېرىق كەنتلىرىدىكىلەر بۇ جايدا تېرىقچىلىق قىلىشقا باشلىدى. 1982 - يىلى مۇستەقىل كەنت بولۇپ يېڭى يۇرتنىڭ چىرايلىق مەنزىرىسىنى سۈرەتلەش ئۈچۈن «يېڭىگۈل» دەپ ئاتالدى. بۇ كەنت پۇرچاقچى يېزىسىنىڭ يېڭىگۈل كەنتى بىلەن تۇتىشىپ تۇرىدۇ.

(ئابدۇللا جۈمە سۆزلەپ بەردى).

1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا بۇ كەنتتە ئۈچ مەھەللە، 110 ئائىلە، 474 نوپۇس، 1379 مو تېرىلغۇ يەر بار.

تۆۋەت يېزىسى

مۇھەممەد تىمىن تۇربان، مەتتۇرسۇن سىدىق

تۆۋەت قەدىمكى دەۋرلەردە كېرىيە دۆلىتى تەۋەلىكىدە -
 دىكى بىر يۇرت بولۇپ، 1900 - يىلىدىن ئىلىگىرى خوتەنگە
 قاراشلىق قاراقاش بەگلىكىنىڭ بەھرامسۇيى مەھكىمىسىگە
 تەۋە بولغانىكەن. 1919 - يىلىدىن كېيىن بۇ يەرنىڭ كۆپ
 قىسمى (كىمخاب) مەھكىمىسىگە، ئاز بىر قىسمى بەھرامسۇيى
 مەھكىمىسىگە تەۋە بولدى. 1937 - يىلىدىن كېيىن 2 - رايون، 1944 -
 يىلىدىن كېيىن (كۆيۈمچان، ئېسىلەر، ئامانلىق،
 قىزىقىش دىن ئىبارەت) تۆت يېزىغا ئايرىلدى. 1948 - يىلى
 تۆت يېزا بىرلەشتۈرۈلۈپ «ئېسىلەر»، «ئامانلىق» دېگەن
 ئىككى يېزا بولدى. 1950 - يىلىدىن كېيىن 12 - ۋە 13 - رايون
 يون بولۇپ، 1956 - يىلى بىرلەشتۈرۈلۈپ 11 - رايون دەپ
 ئاتالدى. 1958 - يىلى - (تىنچلىق) گۇڭشېسى قۇرۇلۇپ،
 1966 - يىلى (ئەلەمگە ماھىر) گۇڭشېسى دەپ، 1978 - يىلى
 «تۆۋەت گۇڭشېسى»، 1984 - يىلىدىن كېيىن «تۆۋەت يېزىسى»
 دەپ ئاتالدى.

يېزىلىق خەلق ھۆكۈمىتى ئورگىنى ئەسكى كەنتىگە
 ئورۇنلاشقان بولسىمۇ، نام - شەرىپى قەدىمدىن تارتىپ
 يېقىن - يىراقلارغا تارقالغان تۆۋەت كەنتىنىڭ نامى، يېزى-
 زىنىنىڭ نامى قىلىپ مۇقىمدا لىدى.

1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا بۇ يېزىدا 81 مەمۇرىي مە-
 ھەللە، 21 مەمۇرىي كەنت، 4463 ئائىلىلە، 19 مەھكىمىنىڭ
 85 نوپۇس، 29 مىڭ 405 مو تېرىلغۇ يەر بار. يىلىلىق

ئاشلىق مەھسۇلاتى 9 مىلىيون 355 مىڭ 656 كىلوگ-رامغا يېتىپ، بۇلتۇرقىدىن %6.25 ئاشتى. پاختا (چىگىتسىز) 455 مىڭ 156 كىلوگرامغا يېتىپ، بۇلتۇرقىدىن 67 مىڭ 203 كىلوگرام ئاشتى. پىملە 23 مىڭ 112 كىلوگرامغا مۇقىمدا-دى. چارۋا 35 مىڭ 695 تۇياققا يېتىپ، بۇلتۇرقىدىن %0.46 ئاشتى، كىشى بېشىغا توغرا كەلگەن يىملىق ئوتتۇرىچە كىرىم 497 يۈەنگە پەسىيىپ، بۇلتۇرقىدىن 78 يۈەن ئازلىدى.

تۆۋەت يېزىمىدىكى كەنت ناملىرى

① تۆۋەت يېزىملىق خەلق ھۆكۈمىتى ئورگىنى

1. تۆۋەت ئېرىق
2. ئوي ئېرىق
3. قۇمئېرىق
4. چارباغ
5. سايات
6. كۆتىرەم
7. ئوي
8. سوپىلا
9. توقماق
10. سېرىقتوغراق
11. قارا ياغاچ
12. قۇمبۇيى
13. چوگئېرىق
14. سۆگە تىلىك
15. خانلىق ئېرىق
16. ھالدوس
17. ئورچىن ئېرىق
18. مۇغاللا
19. ئاياغ ئەسكى
20. يالغۇز توغراق
21. ناغرا

قوشنا يېزىلاردىن خەرىتىگە چۈشكەن كەنتلىرى

22. كونا ئۆستەڭ، كۆكيار، قويچى يېزىمىدىن؛
23. كونا ئۆستەڭ، كۆكيار، باخشى.
24. لوخەن، 25. باخشى.
26. قارا باغ، 27. لەكە، يېڭىيەر يېزىمىدىن؛
28. قۇميايلاق.

پۇرچاقچى يېزىسىدىن: 29. باشپۇرچاقچى، 30. ئاياغ قۇدۇقلا .

قاراقاش بازىرىدىن: 31. كۇدۇك، 32. توۋەت ئېرىق، 33. چۇرۇقلا، 34. ئاياغ ئاتپاش.

تۆۋەت

«تۆۋەت» دېگەن ئاتالغۇنىڭ قانداق كېلىپ چىققانلىقىنى توغرىسىدا بىر - بىرىگە ئوخشىمايدىغان بىرۈنداق ئىككى خىل قاراش خەلق ئارىسىدا بىللە ساقلىنىپ كەلمەكتە. بىر خىلى: بۇخارانىڭ يېنىدىكى دەۋەت دېگەن يۇرتتىن بىر كىشى خوتەنگە يۈرۈش قىلغان ئىسلام قوشۇنىلىرىغا ئوزۇق - تۈلۈك، قورال - يارات يەتكۈزۈپ بەرگەن ئارقا سەپ خىزمەتلىرىگە مەسئۇل ئەمەلدارلارنىڭ بىرى ئىكەن. بۇ كىشى خوتەن خەلقى بۇددا دىنىدىن ۋاز كېچىپ ئىسلام دىنىغا ئېتىقاد قىلىشقا يۈزلەنگەندىن كېيىن يۇرتىغا (دەۋەتكە) قايتىپ كەتمەي، بۇ جايدا ئولتۇراقلىشىپ قالغانلىقتىن، بۇ مەھەللە دەۋەت دەپ ئاتالغانىكەن. يەنى لارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن «دەۋەت» دېگەن ئاتالغۇ «تۆۋەت» كە ئۆزگىرىپ قالغانىكەن.

(بۇ ۋەقەنى شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىلىق خەلق ھۆكۈمىتىنىڭ بېيجىڭدىكى ئىش بېجىرىش ئورنىنىڭ مۇئاۋىن مۇدىرى ھېسامىدىن، بۇ كەنتتە ياشاپ ئۆتكەن بوۋىسى ئەخمەت خەلىپەدىن ئاڭلىغانلىرىغا ئاساسەن 1995 - يىلى 10 - ئاينىڭ 8 - كۈنى بېيجىڭدە سۆزلەپ بەردى).

يەنە بىر خىلى: خوتەن خەلقى بۇددا دىنىغا ئېتىقاد قىلغان دەۋرنىڭ ئاخىرقى يىللىرىدا كەشمىرلىك بىلەن

تەبىئەتلىك (شىنجاڭلىق) نىڭ ئوتتۇرىسىدىن تۇغۇلغان ئىس-
ماقباي ئىسىملىك كىشى بۇ جايدا ئېرىق چېپىپ، يەر ئې-
چىپ تېرىقچىلىق قىلغانلىقتىن، شۇ زاماندىن باشلاپ بۇ
مەھەللە تەبىئەت دەپ ئاتىلىپ، يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن
«توۋەت» كە ئۆزگىرىپ قالغانىكەن.

بۇ كەنتتە «توۋەت دازاغوجام» دەپ ئاتىلىدىغان
بىر قەبرىستانلىق بار. بۇ قەبرىنىڭ تېكىمىدە بۇددىست
ئەسكەرلىرى بىلەن جەڭ قىلىش جەريانىدا قۇربان بول-
غان سۇلتانى ئەخمەت زەنجىرى كاسانىنىڭ جەسىتى كۆمۈل-
گەنىكەن①. (1995- يىلى 5- ئاينىڭ 3- كۈنى ئۆزىنىڭ
ئۆيىدە داخا بۇ ۋەقەلەرنى سۆزلەپ بەرگەن 76 ياشلىق
ئەيسار ئاخۇننىڭ ئېيتىشىچە، ئۇنىڭ دادىسىنىڭ بوۋىسى
سوپى شەيخىم ئۆلگەندە گۆر كۈلۈنغان جايدىن
بىر - بىرىگە ھىنگەشكەن ئىككى جەسەت تېپىلغانىكەن.
ئەيسار ئاخۇننىڭ بوۋىسىنىڭ ئىسمى ئاخۇن شەيخىمغا
گۆر كۈلۈنغان يۇلغۇنلۇقتىن سېغىزغا ئارىلىشىپ تۈزدەك
قېتىپ كەتكەن قىزىل قانلار ئۇچرىغانىكەن. بۇلاردىن
بۇ جايلاردا دەھشەتلىك قىرغىنچىلىق بولغانلىقىغا ئى-
شىنىشكە بولىدۇ.)

سۇلتانى ئەخمەت زەنجىرى كاسانى شېھىت بولۇپ
100 يىلچە ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن زور تۈركۈمدىكى
ئىسلام قوشۇنلىرى كېلىپ خوتەن تەۋەلىكىدە ئىسلام دىنى-
نىڭ ھۆكۈمرانلىق ئورنىنى ھۈستەھكەملەپ يەنە 100 يىل-
دىن كۆپرەك ۋاقىتتىن كېيىن (تەخمىنەن 1250- يىللىرى)
قەشقەر پادىشاھى يۈسۈپ قادىرخان ھەخسۇس كىشىلەرنى

① ئېيتىشلارغا قارىغاندا سۇلتانى ئەخمەت زەنجىرى كاسانى، ياقۇپ
كاسانى، غوجا سۇلايمان كاسان قاتارلىق يەتتە قوماندان مەختۇم ئەزە-
نىڭ ئەۋرىلىرى ئىكەن.

بەلگىلەپ جەڭلەردە شېھىت بولغان قوماندانلارنىڭ كۆ-
 مۈلگەن يەرلىرىنى سۈرۈشتۈرۈپ تېپىپ چوڭ قەبرىلىرىنى
 قاتۇرۇپ، تۆت ئەتراپىغا سالاسۇنلارنى بۇرىتىپ، تۇغ-
 ئەلەملەرنى تىكلەپ مازارلارنى بارلىققا كەلتۈرگەنمىكەن.
 جۈملىدىن بىر كىشى توۋەتكە كېلىپ ياشانغان كىشىلەر-
 نى جەم قىلىپ سۇلتانى ئەخمەت زەنجىرى كاسائىنىڭ كۆ-
 مۈلگەن يېرىنى تېپىپ بۇ مازارنى بارلىققا كەلتۈرگەن
 ھەم دۇئاخانا، مەسچىتلەرنى سالدۇرۇپ ۋەخپىيە يەرلەرنى
 ئاجرىتىپ، ئىمام، شەيخلەرنى تەيىنلەپ قايتقا نىكەن.
 بۇنىڭدىن 1024 يىل ئىلگىرى تۆت ئىمام زەبىپۇللا باش-
 چىلىقىدىكى ئىسلام قوشۇنلىرى ئۇرۇشلاردا قىرىلىپ، يا-
 يات قالغان 40 چىلتەن ئارىسىدىكى بىر ئەسكەرنىڭ ئەۋ-
 لادى بولغان موللا غوجا مەۋلىۋى ئىسىملىك كىشى شۇ
 چاغدا بۇ مازارنىڭ شەيخلىقىغا تەيىنلەنگەندىن كېيىن
 مەكتەپ ئېچىپ يۇرت خەلقىگە، بولۇپمۇ ياش-ئۆسۈرلەرگە
 دىنىي بىلىملەرنى ئۆگەتكەنمىكەن.

دادىسىدىن بالىسىغا مىراس قېلىش ئادىتى بويىچە
 شەيخلىقنى موللا ئابدۇرۇسۇل، موللا ئەبەيدۇللا خەلىپەت،
 ساۋۇت شەيخىم، موللا ئابدۇلقاھار، موللا ھوشۇر، موللا
 تەۋەككۈل، توختى خەلىپەم، تالىپە ئاخۇنلار داۋاملاشتۇرۇپ
 ھازىر 85 ياشلىق مۇھەممەت ئاخۇن شەيخلىق قىلماقتا.

بۇ مازارنىڭ تەزكىرە كىتابىنى 1968 - يىلى («مە-
 دەنىيەت زور ئىنقىلابى» نىڭ تۆت كۈنىنى بۇزۇش يىلى-
 لىرى) ناھىيىلىك ج خ ئىدارىسى مۇھەممەت ئاخۇن شەيخ-
 نىڭ ئۆيىدىن ئاقتۇرۇپ تېپىۋېلىپ كۆيدۈرۈۋەتكەنمىكەن.
 تۆۋەت - ئەسلىدە ئويغۇرىق، قۇمئېرىق، تىۋەت، تىۋەت
 ئېرىق قاتارلىق مەھەللىلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بىر
 يۇرتنىڭ نامى ئىدى. ئادەملەرنىڭ كۆپىيىشى، ئېپتىز-

ياغلارنىڭ كېڭىيىشىگە ئەگىشىپ، مەھەللىلەر ئەسلىدىكى نامى بىلەن ئاتىلىدىغان مۇستەقىل كەنتلەرگە ئايلىنىپ، توۋەت دېگەن بۇ ئاتالغۇ بىر كەنتنىڭلا نامى بولۇپ قالدى. بۇ كەنتنىڭ نامى 1978- يىلىدىن ئېتىبارەن يېزىقنىڭ نامى قىلىپ مۇقىمىدالدى.

1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا بۇ كەنتتە بەش مەھەللە، 275 ئائىلە، 1085 نوپۇس، 1224 مو تېرىلغۇ يەر بار.

ئويۇمچىلىق

600 يىل ئىلگىرى ئويۇمچىلىق مەھەللىسى توۋەت دېگەن يۇرتقا تەۋە ئىكەن. يەر- زېمىننىڭ پەسلىكىگە قاراپ ئوي (چوڭقۇر) چېپىلغان ئېرىق بۇ مەھەللىنىڭ نامى بولۇپ قالغانىكەن. ئەسكى چاقار تەرەپتىن كەلگەن بىر كىشىنىڭ ئېشىكى كۆۋرۈككە پېلىشىپ ئېرىققا يىقىلىپ سۇدىن چېقىلماي ئۆلۈپ قالغانلىقتىن ئاياغ يۇرتلۇقلار بۇ مەھەللىنى «ئېشەك ئۆلدى» دەپمۇ ئاتىغانىكەن، بۇ ئېرىقنىڭ سۈيى راۋان، سۇغىرىش ئاسان بولغانلىقتىن ئېتىمىزلىرىنىڭ ئىجارىسى باشقا جايلاردىن خېلى قىممەت ئىكەن، بۇ مەھەللىدە گۈڭ غوجامىلارنىڭ ئەۋلادى بولغان ھەلىمە ئايلا، ئەزىزە ئايلا ئىسىملىك ئىككى خېنىمنىڭ 60 پاتمانلىق (36 مو) ئېتىمىزىدىن بىر پاتمان ئاشلىق چىقىدۇ دەپ ھېسابلىنىدىكەن) يېرى بار ئىكەن. بۇ خېنىملار بويى پىكاكار، بېشى يوغان، كالىپۇكىلىرى قېلىن، رەڭگى كۆرۈمىسىز بولغاچقا تەڭ مەرتىۋىلىكلەردىن خېرىدار كەلمەي، تىۋۇەن تەبىقىدىكىلەرگە تۇرمۇشقا چىقىشقا بۇلار نومۇس قىلىپ تۇل ئولتۇرۇپ ئايرىمغا نۇقسان يېتىپ قالغانلىقتىن يەرلىرىنى سېتىپ كۆچۈپ كېتىشنى زۆرۈر تاپقانلىقىنى،

موللا ئەبەيدۇللا خەلپەت بۇ يەرلەرنى نۇرغۇن ئالتۇن-كۆمۈشكە سېتىۋېلىپ كۆچۈپ كېلىپ ئولتۇراقلاشقانىكەن. موللا ئەبەيدۇللا خەلپەتنىڭ نەۋرىسى ئىمىراھىم ئاخۇن يەكەنگە خام يىپەك توشۇپ ئالماچا (يەكتەك - تون تىكە - دىغان يوللۇق رەخت) ئېلىپ كېلىدىغان سودىگەر ئىكەن. ئۇ چاغلاردا ئات يوق دىيەرلىك بولۇپ تويى بولغان قىزلار يىگىتنىڭ ئۆيىگە كالا بىلەن يۆتكەپ كېلىنىدىكەن. ئىمىراھىم ئاخۇننىڭ ھەممىشە قېچىر مېنىپ يۈرگەنلىكى ئۇنىمىڭغا يۈز-ئابروي بېغىشلاپ «قېچىر» دەپ لىسە قەم سېلىپ قالغانىكەن، ئۇ قازدۇرغان كۆل، ئۇ سالدۇرغان مەسچىت ھازىرغىچە ساقلىنىپ قالغان بولۇپ «قېچىر كۆل»، «قېچىر مەسچىت» دەپ ئاتالماقتا.

(يۇقىرىدىكى ۋەقەلەرنى ئىمىراھىم ئاخۇننىڭ پەينەۋ-رىسى 76 ياشلىق ئەيسار ئاخۇن 1994- يىلى 5 - ئاينىڭ 27- كۈنى سۆزلەپ بەردى).

سارام مەھەللىسى

ئاڭلاشلارغا قارىغاندا تەخمىنەن 300 يىل ئىلگىرى ئاقسۇنىڭ سارام دېگەن يېرىدىن ھەسەن ئاخۇن ئىسىملىك كىشى كۆچۈپ كېلىپ بۇ جايدا ماكانلاشقانىكەن. كىشىلەر ئۇنى «ھەسەن سارام» دەپ چاقىرىشىدىكەن. شۇنىڭدىن كېيىن بۇ جاي «سارام مەھەللىسى» دەپ ئاتىلىپتۇ.

1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا ئويىشپىرىق كەنتىدە تۆت مەھەللە، 192 ئائىلە، 714 نوپۇس، 1074 مو تېرىلغۇ يەر بار.

چاۋاغ

ئاڭلاشلاردىن مەلۇم بولدىكى، بۇ جايدا ئەڭ بۇرۇن (تەخمىنەن 500 يىل ئىلگىرى) تىۋت ئائىلىلىك كىشى ئولتۇراقلىشىپ، ئۆيلىرىنىڭ يېنىدا بىردىن باغ بىنا قىل-

ئىلىقتىن «چاھار باغ» ① دەپ ئاتالغانىكەن. بۇ ئاتالغۇ
ئەۋلاددىن ئەۋلادقا كۆچۈش داۋامىدا «چاۋاغ» قىلىپ ئۆزگە-
پ قاپتۇ. ھازىر بۇ جايدا ياشاۋاتقانلارنىڭ بىر قىسمى
ئەنە شۇ تۆت ئائىلىلىكنىڭ ئەۋلادىدۇر.

ھازىر بۇ كەنتتە تۆت مەھەللە، 219 ئائىلە، 902 نو-
پۇس، 1539 مو تېرىلغۇ يەر بار.

سايات

نەچچە يۈز يىللار ئىلىگىرى بۇ جايدا ياشىغان كىشى-
لەر دېھقانچىلىق ئالدىراش بولمىغان كۈنلەردە توشقان،
تۆردەك قاتارلىق ياۋايى ھايۋان، ياۋايى قۇشلارنى ئوۋلاش
بىلەن شۇغۇللانغان ئىلىقتىن «ساياتلا» ② دەپ ئاتالغانىكەن.
ھازىر بۇ كەنتتە تۆت مەھەللە، 237 ئائىلە، 885 نو-
پۇس، 1451 مو تېرىلغۇ يەر بار.

كۆتەرەم

بۇ جاي ئىلىگىرى چاقار دەپ ئاتىلاتتى. «چاقار» ئا-
تالغۇسىنىڭ قانداق پەيدا بولغانلىقى توغرىسىدا مۇنداق
بىر رىۋايەت بار. مۇسۇلمان لەشكەرلەردىن ئىمام نۇرد-
دىنخان ئىسىملىك بىر زات قوشۇندىن ئىلگىرى كېلىپ
بۇ تەرەس قوشۇننىڭ قورشاۋىدا قاپتۇ. ئۇ كىشى بىر ئا-
ھال قىلىپ قورشاۋدىن قۇتۇلۇپ ئاتنى چاپتۇرغانچە قې-
چىپتۇ. ئۇ دەريا بويىغا كېلىپ بىر قويچىدىن سوراپ پا-
ناھلانغۇدەك جايىنى بىلىۋالغاندىن كېيىن، ئۆزىنى قوغلاپ
كەلگەنلەرنى ئېزىقتۇرۇۋېتىشنى تەلەپ قىلىپ يولغا راۋان
بوپتۇ. ئۇزۇن ئۆتسەي بۇددىست قىزىقىلىرى يېتىپ كېلىپ:
— ئاتلىق قاچتۇننى كۆردۈڭمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ. قويچى:
— كۆرمىدىم، — دەپتۇ. بۇددىستلار ئۇنىڭ جاۋابىغا
ئىشەنمەي:

①② نەرىبە ئاتالغۇ بولۇپ، تۆت ۋە ئوۋچىلار دېگەن مەنانى بىلدۈرىدۇ.

— ئۇنىڭ كەتكەن يېرىنى ئېيتىپ بەرسەڭ بىز ساڭا نۇرغۇن مال - دۇنيا بېرىمىز، دەپتۇ. قويچى ئىمام نۇردىنخاننىڭ يوشۇرۇنغان يېرىنى ئېيتىپ بېرىپتۇ. بۇددىستلار ئىمام نۇردىنخاننى تۇتۇۋېلىپ قەتلى قىلىپتۇ. قويچى چېقىمچىلىق قىلغانلىقتىن ئۇنىڭ بالىلىرىغا چاقارلار دەپ لەقەم سېلىپ قاپتۇ. بۇلار شۇ چاغلاردىن باشلاپ دولانلار دەپ ئاتىلىپ كەلمەكتە. بۇلار ئۇلۇغلارنىڭ قارغىشىغا ئۇچرىغانلىقتىن ھازىرغا قەدەر نامراتلىق، مۇھتاجلىقتىن قۇتۇلالماپتۇ.

يۈسۈپ قادىرخان ئىسمىلىك پادىشاھ ئىمام نۇردىنخاننىڭ قېنى تۆكۈلگەن جايغا قەبرە قاتۇرغاندىن كېيىن، بۇ مازارنى كىشىلەر «چاقار مازارغوجام» دەپ ئاتاپ كېلىۋاتىدۇ. بۇ مازارغا ھازىرمۇ يۈسۈپ قادىرخان تەيىنلەپ قويغان شەيخنىڭ ئەۋلادلىرى شەيخلىق قىلماقتا. چاقار دېگەن يۇرتلار باشقا جايلاردىمۇ كۆپ بولغانلىقى، يېقىمىز ئاڭلىنىدىغانلىقى ئۈچۈن، 1984 - يىلى بۇ كەنتنىڭ نامى «كۆتەرەم» گە ئۆزگەرتىلدى. مىرسۇلتان ئوسمانوۋ «ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلى دىئالېكتلىرى» ناملىق كىتابىنىڭ 173 - بېتىمىدە «كۆتەرەم» ئەسلىدىكى «كۆتەرەم» دېگەن سۆزنىڭ خوتەن شىۋىسىدىكى ئېيتىلىشى دۇر دەپ ئىسپاتلىدى.

بۇ يۇرتنىڭ زېمىنى ئېگىز بولغاچقا قوغاچمۇ كۆتۈرمە قىلىپ قويۇلغان ۋە ئېرىقمۇ كۆتەرەم قىلىپ كولانغانلىقتىن «كۆتەرەم ئېرىق» دەپ ئاتىلىپ كەلمەكتە. ھازىر بۇ كەنتتە تۆت مەھەللى، 206 ئائىلە، 811 نوپۇس، 1378 مو تېرىلغۇ يەر بار.

ئىزاھات:

چاۋاغ، سايات، كۆتەرەم، ئوي، ھالدوست، سېرىقئوغراق، قاراياغاچ، قۇمبويى، چوشقىرىق، موغال، ئاياغ ئەسكى، يىلغۇز توغراق كەنتلىرىگە دائىر بايانلارنى تۇرسۇن ناخۇنۇم بىلەن ئۆمەر ئايۇپ سۆزلەپ بەردى.

ئوي

بۇ چاي ئەسلىدە قاراقاش دەرياسى بويىدىكى تىنما تۈزلەڭلىكتە بەرپا بولغان يۇرت بولۇپ، «قاراسۇ» دەپ ئاتىلىدىغان قەدىمكى ئېقىن ئېزى ئارقىلىق قوشنا كەنتلەردىن ئايرىلىپ تۇرىدۇ. زېمىنى پەس — ئويمان بولغانلىقتىن ئوي دەپ ئاتالغانىكەن.

ھازىر بۇ كەنتتە تۆت مەھەللىلە، 161 ئائىلىلە، 717 نوپۇس، 1131 مو تېرىلغۇ يەر بار.

سوپىلا

خانلىق ئېرىق كەنتىدىن 70 ياشلىق ئەخمەت قارىمىنىڭ سۆزلەپ بەرگەنلىرىدىن مەلۇم بولىدىكى، نامانگانلىك ھېزىم ئىشاننىڭ ئوغلى تارى ئىشانغا قول بەرگەن بىدەل خەلىپىنىڭ تەسىرىدە بۇ جايدا سوپى — ئىشانلىق ئەۋج ئېلىپ دائىم زىكرى — ساما بولۇپ تۇرىدىكەن. جاھانگىزەر شائىر مەشرەپ «ئىمامى ئەسكەر» مازىرىنى تاۋاپ قىلىپ قايتىش يولىدا بۇ مەھەللىدە بىر نەچچە كۈن تۇرۇپ ھەلقە — سۆۋەتلەرگە قاتنىشىپتۇ ۋە بۇ يەرلىك كىشىلەرنى «سوپىلار» دەپ ئاتايتتۇ. يىمىلار ئۆتكەنسىمۇ «سوپىلار» دېگەن ئاتالغۇ «سوپىلا» غا ئۆزگىرىپ، كەنتنىڭ نامى بولۇپ قاپتۇ.

بۇ يۇرتتىكى كىشىلەرنىڭ ئاياق — قوشۇق قىرىدىغان ھۈنەرى مەشرەپكە يازاپ كەتكەنلىكتىن، مەشرەپ ئۆزىنىڭ كاشىكات پىچىقىنى ئۇلارغا ھەدىيە قىلىپتۇ. شۇندىن باشلاپ قىرىمچىلار ئۆرۈك كۆچەتلىرىنى كۆپلەپ تىكىمىپ قىرىمچىلىق ما تېرىيالىنىڭ ئۆز يېرىدىن چىقىپ تۇرۇشىغا ئاساس سالغانىكەن. قۇچاققا پاتمايدىغان قېرى ئۆرۈك

دەرەخلىرى 1978 - يىلىدىكى ئېتىز - ئېرىقلىرىنى سالالاش-
تۇرغاندا چىقىرىپ تاشلاندى. مۇشۇ يىللاردىمۇ قاراقاشنىڭ
يەكشەنبە بازىرىدا قوشۇق، جام، قەندان... ساتىدىغانلار-
نىڭ تولىسى بۇ يۇرتتىكى قىرەمچىلاردۇر.
بۇ يۇرتتىكى چوڭ كۆلنىڭ سۈيى يىل بويى ئۆكسۈپ
قالماستىكى - مەشرەپ بۇ كۆلنىڭ سۈيىنى ئىچىپ «مەڭگۈ
قۇرۇپ كەتمىگەي» دەپ دۇئا قىلغانلىقىنىڭ ئىجابىتى
ئىش.

ھازىر بۇ كەنتتە تۆت مەھەللە، 216 ئائىلە، 924 نو-
پۇس، 1635 مو تېرىلغۇ يەر بار.

توقماق

«ئۇنىڭ ئائىلىسى مەنچىڭ ھۆكۈمىتىگە قارشى كۆ-
تۈرۈلگەن ئۇچتۇرپان قوزغىلىڭىدىن كېيىن 1767 - يىلى-
غىچە ئۇچتۇرپان، خوتەن، يەكەن، قۇدۇل ۋە باشقا شەھەر-
لەردىن ئىلىغا كۆچۈرۈلگەن 6000 ئائىلىلىكنىڭ بىرى ئىدى.
ئۇنىڭ ئەسلى يۇرتى - خوتەن قاراقاش ناھىيىسى توقماق
مەھەللىسى بولۇپ، بۇ مەھەللىدىكىلەر تۇنجى قېتىم مەنچىڭ
ئىستىبداتىغا «تاياق - توقماق كۆتۈرۈپ» قارشى چىققان-
لىقتىن، مەھەللە نامى «توقماق» دەپ ئاتالغان. شۇنداقلا
بۇ مەھەللە كىشىلىرى دەسلەپكى سۈرگۈندە ئېلىغا ھەي-
دەلگەنلەر ئىدى» (بۇ بايان تۇرسۇن ياسىن يازغان شىن-
جاڭ ياشلار - ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى 1988 - يىلى نەشىر
قىلغان «سادىر پالۋان» ناملىق كىتابىنىڭ 1 - بېتىدىن
ئەينەن ئېلىندى).

توقماق ئېرىقنىڭ ئىزلىرى ھازىر مۇ بار. «توقماق-
كۆل» لاي چۈشۈپ تىنىپ كەتكەن بولسىمۇ، كۆل بويىدىكى

بىر نەچچە تۈپ قېرى تېرەك ئۆتمۈشنىڭ تارىخى گۇۋاھ-
چىلىرى سۈپىتىدە قەد كۆتۈرۈپ تۇرماقتا.

ھازىر بۇ كەنتتە بەش مەھەللە، 213 ئائىلە، 1112
نوپۇس، 1798 مو تېرىلغۇ يەر بار.

سېرىق توغراق

ئەسلىدە بۇ يەر توغراقلىق جاڭگال ئىكەن، توغراق-
لارنىڭ يوپۇرمىقى سېرىق رەڭگە كىرگەن كۈز پەسلىدە
ئىككى ئائىلىلىك كىشىلەر بۇ يەرگە كېلىپ ئولتۇراق
لاشقانىكەن. كېيىنكى يىللىرى ئۇلار بۇ مەھەللىنى
«سېرىق توغراق» دەپ ئاتىغانىكەن.

ھازىر بۇ كەنتتە بەش مەھەللە، 235 ئائىلە، 854
نوپۇس، 1593 مو تېرىلغۇ يەر بار.

قارا ياغاچ

بۇ كەنتنىڭ نامى ئەزەلدىن «قارا ياغاچتېرىق» نىڭ
نامى ئاتىلىپ كەلمەكتە. بۇ ئاتالغۇ يولۇچىلارغا چالاكۆيۈپ
قارىداپ قالغان بىر نەچچە تۈپ تاشلاندىق ياغاچنىڭ ئۇچ-
رىغا نىلەقەدىن كېلىپ چىققانىكەن.

ھازىر بۇ كەنتتە ئۈچ مەھەللە، 146 ئائىلە، 619 نو-
پۇس، 919 مو تېرىلغۇ يەر بار.

قۇمبويى

تەخمىنەن 300 يىللار ئىلگىرى دەريانىڭ شەرق تە-
رىپىدىكى يۇرتلاردىن بىر نەچچە ئائىلىلىك كىشىلەر
دەرياغا يېقىن، تېرىقچىلىق قىلىشقا ئەپلىك بولغانلىقىغا
قىزىقىپ ئېگىز قۇملۇقنىڭ باغرىدىكى بۇ جايغا كۆچۈپ

كەپتۇ. ئۇزۇن ئۆتمەي باشقا يۇرتلاردىن كۆچۈپ كەلگۈ-
 چىلەر مۇ كۆپىيىپتۇ. يېڭى بىنا بولغان مەھەللە تەبىئىي
 كۆرۈنۈشىگە ئاساسەن قۇمبويى دەپ ئاتىلىپتۇ.
 قۇمبويى كەنتىدە ھازىر بەش مەھەللە، 172 ئائىلە،
 737 نوپۇس، 1494 مو تېرىلغۇ يەر بار.

مۇقام ئۇستازى - ئىسمايىل موللا

ئۆمرىنى خەلق مۇقامچىلىقىغا بېغىشلاپ 12 مۇقامنى
 ئۆگىنىش ۋە مۇقام ۋاسىتىلىرىنى يېتىشتۈرۈش بىلەن ئۆت-
 كۈزگەن مۇقام ئۇستازى - ئىسمايىل موللا ئۇيغۇر سەن-
 ئىتىنى راۋاجلاندۇرۇشقا ئۆچمەس تۆھپە قوشقان مۇقام
 تۆھپىكارلىرىنىڭ بىرى.

19 - ئەسىرنىڭ كېيىنكى يېرىمىدا قاراقاشنىڭ ھا-
 زىرقى تېۋەت يېزىسىنىڭ قارا ياغاچ كەنتىدە ياشاپ مۇ-
 قامچىلىق بىلەن شۇغۇللانغان ئىسمايىل موللا، ياش چاغ-
 لىرىدىن باشلاپلا خەلق مۇقام مۇزىكىلىرىغا ئىشتىياق
 باغلاپ، مۇقام ئۆگىنىشكە باشلىغان. شۇ ئىشتىياقنىڭ
 تۈرتكىسىدە مۇقامنى مۇكەممەل ئۆگىنىش ئۈچۈن يۇرت كې-
 زىپ يەكەن، كېرىيىلەردىكى ئاتاقلىق مۇقام پېشىۋالىرى-
 دىن قالۇن، ساتار، تەمبۇر، غېجەك، بالىمان، ناغرا-سۇ-
 ناي قاتارلىق سازلارنى قېتىملىق ئۆگىنىپ مۇقامغا تەڭ-
 كەش قىلىپ چېلىشتا ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىك ياراتقان.
 ھازىر تېۋەت يېزىسىدا مۇقام، ئەلنەغمىچىلىك بى-
 لەن شۇغۇللىنىپ كېلىۋاتقان 75 ياشلىق پېشقەدەم ناغرا-
 سۇنايچى ئىسمايىل ئاقى ئاكىمنىڭ سۆزلەپ بېرىشىچە،
 ئىسمايىل موللا ئۆزى مۇقاملارنى مۇكەممەل ئۆگىنىش بى-
 لەن بىرگە، مۇقام ۋارىسلىرىنى تەربىيەلەپ يېتىشتۈرۈش-

ئىمۇ ئالاھىدە ئەجىر سىڭدۇرگەنلىكتىن، قاراقاش تەۋە-
مىدىكى داڭلىق مۇقامچىلارنىڭ بىرى - ئۇستازى سۈپىتىدە
تونۇلغان.

كېيىنكى چاغلاردا ئۇ تەربىيىلەپ يېتىشتۈرگەن ئى-
شان ئەندىك، توختى غوجا قاتارلىق مۇقامچىلار ئەل ئى-
چىدە ئالاھىدە داڭق چىقارغان. 1953- يىلى ئالەمدىن ئۆت-
كەن توختى غوجا دېگەن مۇقامچىنىڭ ئوغلى ئاتاقلىق ناغ-
را - سۇنايچى ئىسمائىل ئاقى ھازىرمۇ يۇقىرىقى مۇقام
پېشىۋالىرىنىڭ ئىزىنى بېسىپ، مۇقام - ئەلنەغمىچىلىك
بىلەن شۇغۇللىنىپ كەلمەكتە.

مۇقام ئۇستازى - ئىسمائىل موللا خەلقىمىزنىڭ كۆپ-
لىمگەن مۇقامچى ئوغلانلىرى قاتارىدا ئۇيغۇر مۇقامچىلىرى
قارىخىي سەھىپىسىدىن ئۆزىگە خاس ئورۇن تۇتمدۇ. ①

چوڭئېرىق

بۇ كەنتنىڭ زېمىنى كەڭ بولغانلىقتىن، كەنتكە سۇ
ئاقىدىغان ئېرىق مۇ باشقا يۇرتلارنىڭ ئېرىقلىرىدىن چوڭ
بولغاچقا، «چوڭئېرىق» دەپ ئاتالغانىكەن. باغ - ئېتىزلار
سۇغىرىلىپ بولغاندىن كېيىن ئېرىقنىڭ سۈيى قۇيۇلىدۇ-
خان كۆل «چوڭكۆل»، بۇ كۆلنىڭ يېنىدىكى مەھەللە «چوڭ-
كۆلپېشى» دەپ ئاتالغانىكەن. 1960 - يىلى بۇ كۆل تىن-
دۇرۇۋېتىلگەن بولسىمۇ، چوڭئېرىقنىڭ ئورنى يۆتكەلگەن
بولسىمۇ بۇ كەنتنىڭ نامىنى ئەزەلدىن بەزى كىشىلەر
چوڭئېرىق، بەزى كىشىلەر چوڭكۆل دەپ ئاتاپ كەلمەكتە.
چوڭئېرىق - بۇ كەنتنىڭ مۇقىمداغان نامىدۇر.

① پايدىلانغان ماتېرىيال: «مۇقام پېشىۋالىرى»، شىنجاڭ خەلق نەشرى-
ياتى 1995 - يىلى.

بۇ كەنتتە ھازىر ئۈچ مەھەللە، 190 ئائىلە، 839 نوپۇس، 1305 مو تېرىلغۇ يەر بار.

خانلىق ئېرىق

كۆتىرمەم كەنتىدە ئولتۇرۇشلۇق 74 ياشلىق ھېسامىدىن ئاخۇننىڭ ئېيتىپ بېرىشىچە، بۇ جايلار گۈڭ غوجىلارنىڭ خانلىق يېرى بولۇپ، بۇ يەردىكى ئېتىز - باغلارغا سۇ كېلىدىغان ئېرىق - خانلىق ئېرىق دەپ ئاتالغانىكەن. بۇ كەنتتە ياشاۋاتقان كىشىلەرنىڭ بىر قىسمى - شۇزا - مانلاردا گۈڭ - غوجىلارنىڭ ئېتىزلىرىدا ئوتاقچىلىق قىلىغان ئەللىك تۈتۈنلۈك (ئۆيلۈك) كىشىلەرنىڭ ئەۋلادلىرىدۇر. ھازىر بۇ كەنتتە تۆت مەھەللە، 176 ئائىلە، 714 نوپۇس، 1336 مو تېرىلغۇ يەر بار.

سۆگەتلىك

ئىلگىرى بۇ جاي «پوستەك ئايمىقى» دەپ ئاتىلاتتى. 1984 - يىلىدىن كېيىن سۆگەتلىك دەپ ئاتالدى. بۇرۇن بىر پارچە ئاقىيەر بولۇپ كىشىلەر بۇ جاينى باكار قويۇشقا پايلىماي سۆگەت كۆچەتلىرىنى سېلىپ، باغ - ئېتىزلاردىن ئېشىپ قالغان سۇلارنى باشلاپ سۆگەتلىككە ئايلاندۇرغانىكەن. (ئۇچۇن ئېرىق كەنتىدىن 70 ياشلىق كېمەر قۇربان سۆزلەپ بەردى).

بۇ كەنتتە ھازىر تۆت مەھەللە، 259 ئائىلە، 1004 نوپۇس، 1423 مو تېرىلغۇ يەر بار.

ھالدىس

ھالدىس مەھەللىسىنىڭ نامى، بۇ كەنتنىڭ نامىغا ئايلانمىپ قالغىنىغا 60—70 يىل بولۇپ قالدى.

بۇ يەردە ئەڭ دەسلەپ يەر ئېچىپ تېرىقچىلىق قىلغان، تال يېتىشتۈرگەن كىشىنىڭ ئىسمى ھالدوس ئىكەن، ئۇ كىشىنىڭ تەۋەرۈك نامى مەھەللە ۋە كەنتنىڭ نامى بولۇپ قالغانىكەن.

بۇ كەنتتە ھازىر ئۈچ مەھەللە، 168 ئائىلە، 693 نوپۇس، 1193 مو تېرىلغۇ يەر بار. قوشنا كەنتلەرگە ئوخشاش بۇ كەنتتىمۇ ئۈزۈم، قوغۇن- تاۋۇزلار بەك ئوخشايدۇ.

ئۆجۈن ئېرىق

كېمەر قۇربان قاتارلىق مويسىمىتتلارنىڭ سۆزلەپ بەرگەنلىرىدىن مەلۇم بولدىكى، بۇ جايلار يېقىنقى يىللارغىچە قوشقار ئايمىقى دەپ ئاتىلاتتى. بىر نەچچە يۈز يىل ئىلگىرى لوپ ناھىيىسىنىڭ يۇرۇڭقاش يېزىسىدىن بىر نەچچە ئائىلىلىك كىشىلەر كۆچۈپ كېلىپ ئېرىق بويىدا ئولتۇراقلىشىپتۇ. بۇلار سۇ تالىشىپ يەرلىك كىشىلەر بىلەن جېدەللىشىپ قېلىپ:

— سىلەر بىزنى قوشقاردەك ئۈسسۈپ يەكلەپ ئارام بەرمەمسىلەر؟ دەپتۇ. (شۇنىڭدىن كېيىن يەرلىك كىشىلەرگە «قوشقار» دەپ لەقەم سېلىپ قاپتۇ).
يەرلىك كىشىلەر ئۇلارنى:

— ئۆجۈن قوڭغۇزىنىڭ مۇقىم ئۇۋىسى بولمىغاندەك سەن خەقلەرمۇ يۇرت - ماكانى يوق كۆچۈپ يۈرىشىدىكەنسىلەر، دەپ ئەيىبلەپتۇ. شۇنىڭدىن باشلاپ يۇرۇڭقاشتىن كۆچۈپ كەلگەنلەرگە «ئۆجۈنلەر» دەپ لەقەم سېلىپتۇ. بۇلارنىڭ مەھەللىسىنى كېسىپ ئۆتكەن ئېرىق — «ئۆجۈن ئېرىق» دەپ ئاتىلىپتۇ. 1984 - يىلى بۇ كەنتنىڭ نامى

«ئۈچۈن ئېرىق» دەپ مۇقىمدا لىدى،
بۇ كەنتتە ھازىر ئۈچ مەھەللى، 228 ئائىلە، 970 نو-
پۇس، 1649 مو تېرىلغۇ يەر بار.

مۇغال

بۇ جايلار مەھەللىگە ئايلەنمىپ دەسلەپتە قەبىزىلغان
ئېرىققا سۇ باشلانغاندا قاشنىڭ مۇغا تەشكەن تۆشۈكلە-
رىدىن سۇ يالاپ كېتىپ كىشىلەرنى جىمىق ئاۋارە قىلغان
لىقتىن «مۇغىلار ئېرىقى» دەپ ئاتىلىپتۇ. يىللار ئۆتكەن-
سېرى «مۇغال ئېرىق» دەپ ئاتىلىپتۇ. 1984-يىلى كەنتنىڭ
نامى «مۇغال» دەپ مۇقىمدا لىغان بولسىمۇ، كىشىلەر يە-
نىلا «مۇغال ئېرىق» دەپ ئاتىماقتا.
بۇ كەنتتە ھازىر تۆت مەھەللى، 242 ئائىلە، 911
نوپۇس، 1810 مو تېرىلغۇ يەر بار.

ئايغۇمەسكى

بۇ جاي يۇرتنىڭ ئايغۇمەسكى بولغانلىقتىن قەدىمدىن
بۇيان «ئايغۇمەسكى» دەپ ئاتىلىپ كەلمەكتە. (ئەسكى-
«ئىمام ئەسكىرى» دىكى «ئەسكىرى» دېگەن سۆزنىڭ بۇ-
زۇلغان تەلەپپۇزى بولۇپ ئاڭلاشلارغا قارىغاندا بۇ جاي-
لاردا ئىسلام ئەسكەرلىرى ئولتۇراقلاشقانمىكەن.)
ھازىر بۇ كەنتتە ئۈچ مەھەللى، 173 ئائىلە، 777 نو-
پۇس، 1420 مو تېرىلغۇ يەر بار.

يالغۇز توغراق

ئاڭلاشلاردىن قارىغاندا كىشىلەر قۇملۇق دۆڭلىرىنىڭ
باغرىدا ئۆسكەن يىمگانە بىر تۈپ توغراقنى كېسىپ قو-

خاچ ياساپ ئېرىقنىڭ بېشىغا كۆمگەنىمكەن، قوغداچنىڭ نامىمۇ، ئېرىقنىڭ نامىمۇ يالغۇز توغراق دەپ ئاتىلىپ-تۇ. 1984- يىلى كەنت ناملىرىنى مۇقىمىدىغاندا كىشىلەر ئۆز ئايمىقلىرىنىڭ نامىنى تاللاشنى تاللىشىپ بىرلىككە كېلەلمىگەنلىكتىن يەنىلا «يالغۇز توغراق» دەپ ئاتالدى. يالغۇز توغراق كەنتىدە ھازىر تۆت مەھەللە، 189 ئائىلە، 760 نوپۇس، 1426 مو تېرىلغۇ يەر بار.

ناغرا

ئىسلام ئەسكەرلىرىگە ئوزۇق - تۈلۈك، قورال-ياراق توشۇغان ئارقا سەپ ئىشلىرىغا مەسئۇل دەۋەتلىك ① ئە-مەلدار قول ئاستىدىكى خىزمەتچىلىرىگە داڭ ② - دۇمباق، سۇناي - ناغرىلارنى چالغۇزۇپ، داغدۇغا بىلەن يېتىپ بارغانلىقى جايدا ئىسلام ئەسكەرلىرىنىڭ شاد - خۇرام قارشى ئېلىشىغا مۇيەسسەر بولغانىكەن. ئون نەچچە يىل-لىق ئۇرۇش جەريانىدا بۇددىست قوشۇنلىرى يېڭىلىگەندىن كېيىن داڭ - دۇمباق، سۇناي - ناغرا چالغان كىشىلەر ئەمەل - مەرتىۋە تەرتىپى بويىچە يۇرتنىڭ بېشىدىن ئا-يىمىغىچە بۆلۈنۈپ ئولتۇراقلىشىپ قالغانىكەن. ناغرادې-گەن بۇ ئاتالغۇدىن، ئاشۇ يىللاردا ناغرا چالغان كىشى-لىرىنىڭ بۇجايدا ماكانلىشىپ قالغانلىقىنى بىلىۋالالايمىز. ھازىر بۇ كەنتتە ئىككى مەھەللە، 108 ئائىلە، 522 نوپۇس، 830 مو تېرىلغۇ يەر بار.

① بۇخاراڭ يېمىدىكى بىر يۇرت

② داڭ - دۇمباق چېلىشقا ئىشلىتىلىدىغان سايمان

يېڭىيەر يېزىسى

مۇھەممەتئىمىن قۇربان ، مەتتۇرسۇن سىدىق

بۇ يېزا ناھىيىمىزنىڭ شەرقىي شىمال قىسمىغا جايلاشقان بولۇپ، شەرقتە قاراقاش دەرياسىغا، جەنۇبتا توۋەت، غەربىي جەنۇبتا قويچى يېزىلىرىغا، غەربتە 47- تۈەننىڭ 1-، 2- لىيەنلىرىگە، غەربىي شىمالدا تەكلىماكان قۇملۇقىغا، شىمالدا كاۋاك يېزىسىغا تۇتىشىدۇ. ناھىيە مەركىزى بىلەن يېزىلىق خەلق ھۆكۈمىتى ئورگانىمىنىڭ ئارىلىقى 12 كىلومېتىر كېلىدۇ.

بۇ يېزىنىڭ كۆپ قىسمى يېقىنقى 200 يىلدىن بۇيان ئېچىپ تېرىلغان يېشىللىقتۇر. بۇ يېزىنىڭ دائىرىسى 1919- يىلىنىڭ ئالدى - كەينىدە توۋەن بەھرامسۇيى ۋە «كىمخاب» مىڭلىكلىرىگە تەۋە ئىدى. 1937- يىلىدىن كېيىن 2- رايوننىڭ ئەسكى، يېڭىيەر كەنتلىرى تەۋەلىكىدە بولدى. 1950- يىلىدىن كېيىن 13- رايوننىڭ ئەسكى، يېڭىيەر، سوقۇلۇق يېزىلىرى بولدى، 1956- يىلىدىن كېيىن 11- رايوننىڭ تەۋەلىكىدە بولدى. 1958- يىلى «توۋەت» يېزىسىغا قوشۇلۇپ «تىنچلىق» گۇرۇپپىسى قۇرۇلدى، 1972- يىلىدىن كېيىن ئاياغ قىسمى «شەرق قىزاردى» گۇرۇپپىسىغا، ئوتتۇرا قىسمى ياڭاقچىلىق مەيدانىغا ئايرىۋېتىلدى، 1984- يىلى ھازىرقى دائىرىسى بىلەن «يېڭىيەر» يېزىسى تەسىس قىلىندى.

1996- يىلىنىڭ ئاخىرىدا بۇ يېزىدا 81 مەمۇرىي مەھەللە، 12 مەمۇرىي كەنت، 2265 ئائىلە، 9717 نوپۇس،

19 مىڭ 806 مو تېرىلغۇ يەر بار. يىللىق ئاشلىق مەھ- سۇلاتى 5 مىليون 62 مىڭ 901 كىلوگرامغا يېتىپ، بۇل تۇرقىدىن %18.5 ئاشتى. پاختا (چىڭگىلىسىز) 217 مىڭ 320 كىلوگرامغا يېتىپ، بۇلتۇرقىدىن 26 مىڭ 490 كىلوگرام ئاشتى. پىلە 17 مىڭ 888 كىلوگرامغا مۇقىمدا لى. چارۋا 29 مىڭ 795 تۇياققا يېتىپ، بۇلتۇرقىدىن %9.54 ئاشتى. كىشى بېشىغا توغرا كەلگەن يىللىق ئوتتۇرىچە كىرىم 483 يۈەنگە پەسىيىپ، بۇلتۇرقىدىن 55 يۈەن ئازلىدى.

يېڭىيەر يېزىسىدىكى كەنت ناملىرى

○ يېزىلىق خەلق ھۆكۈمىتى ئورگىنى

1. ئىمامى ئەسكەر
2. قۇميايلاق
3. جانان
4. سىنيا باغ
5. قارا باغ
6. سەككىز پارچە
7. قوشقوغاچ
8. مىلىك ئاۋات
9. ئاقمۇستەڭ
10. يېڭىيەر
11. سوقۇلۇق
12. كۆيۈكئېغىل

قوشنا يېزىلاردىن خەرىتىگە چۈشكەن كەنتلەر

13. توۋەت يېزىسىدىن: 13. ھالدوست
14. خانلىق ئېرىق
15. ئۆچۈنئېرىق

ئىمام ئەسكەر

«ئىمام ئەسكەر» دېگەن بۇ نام ھەققىدە مۇنداق رى- ۋايەت خەلق ئىچىدە ئەۋلادتىن - ئەۋلادقا داۋاملىشىپ كەلمەكتە.

ئىمام ھەسەننىڭ ئەسكىرىي كۈچلىرى مۇشۇجايدا با-

رىگاھ قۇرۇپ، بۇددىستلارغا قارشى غازات قىلغانىكەن. بۇ-
 لارنىڭ تامىقى ھازىرقى «قازانتوغراق» دېگەن جايدا پىد-
 شىرۇلۇپ يەتكۈزۈپ بېرىلىدىكەن. قاراقاش دەرياسى بو-
 يىدىكى «شېھىتىلىك» دېگەن مازارنىڭ ئورنى ئۇلارنىڭ نا-
 ھاز ئوقۇپ، ئىستىقامەت قىلىدىغان ئورنى ئىكەن. بىر-
 ئەتىگىنى بۇلارغا قارشى دەريا بويلاپ يۈرۈش قىلىپ كەل-
 گەن بۇددىستلار ئۇلارنىڭ باھىدات نامىزىغا ئولتۇرغان پۇر-
 سەتتىن پايدىلىنىپ بېسىپ كېلىپ، ئۇلارنىڭ ئارقا تە-
 رىپىدىن قىلىچ ئۇرۇشقا باشلاپتۇ. 41 سەپ ئادەمدىن نا-
 ھاز ئاخىرلاشقۇچە چېپىلىماي قالغان ئۈچ سەپ مۇسۇلمان
 چېچىپ كېتىپتۇ. كېيىن بۇلار ھازىرقى «ئىمام ئەسكەرى»
 دەپ ئاتالغان مازارنىڭ ئورنىدا قەتل قىلىنغانىكەن.

بۇ مازار ھازىر «ئىمام ئەسكەر» دەپ ئاتىلىۋاتقان
 كەنت تەۋەسىدە بولغىنى ئۈچۈن كەنت نامى شۇ بويىچە
 ئاتىلىپ كەلمەكتە.

1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدىكى سانلىق مەلۇماتقا ئا-
 ساسلانغاندا بۇ كەنتتە ئۈچ مەھەللە، 255 ئائىلە، 988 نو-
 پۇس، 1654 م. تېرىلغۇ يەر بار.

قۇميا يلاق

بۇ كەنتنىڭ «قۇميا يلاق» دەپ ئاتىلىشىنى مۇشۇ
 كەنتتىكى مويىسىپىتلار مۇنداق ۋەقەگە باغلايدۇ: ھازىرقى
 ئىمام ھەسەن ئەسكەرى ئىسلام ئېچىپ مۇشۇ يۇرتلارغا كەل-
 گەندە، بۇ يايلاق دەريا بويىغا يېقىن، سۈيى ئەل-ۋەك،
 ئوت - چۆپى مول بولغاچقا، جەڭ ئاتلىرىنى يايلىتىدىغان
 جاي قىلىپ تاللىنىپتۇ. ھەزرىتى ئىمام ئەسكەرى بۇد-
 دىستلار تەرىپىدىن قەتل قىلىنغاندىن كېيىن، بۇ يايلاققا

كىشىلەر قەدەم باسماي قۇم بېسىپ كەتكەنلىكتىن، «قۇم-يايلاق» دەپ ئاتىلىپ كەلگەنىدىن.

ھازىرقى كەنت ئورنى قاراقاش دەرياسىنىڭ بويىغا جايلاشقان بولۇپ، يېقىنقى 200 يىل ئىچىدە ئەسلىدىكى يايلاقنى ئۆزگەرتىپ تېرىلغۇغا كىرگۈزۈشتىن ئاۋاتلاشقا نىسكەن.

ھازىر بۇ كەنتتە تۆت مەھەللە، 231 ئائىلە، 977 نوپۇس، 1643 مو تېرىلغۇ يەر بار.

نۇر مۇھەممەت كېرىم توغرىسىدا

- نۇر مۇھەممەت كېرىم 1940 - يىلى 7 - ئاينىڭ 15 - كۈنى قۇم-يايلاق كەنتىدە تۇغۇلدى. 1949 - يىلى 9 - ئايدا شۇ كەنتتىكى مەكتەپكە ئوقۇشقا كىردى. 1955 - يىلى 9 - ئايدا خوتەن ۋىلايەتلىك دارىلمۇئەللىمىن مەكتىپىدە ئوقۇشنى باشلىدى. 1958 - يىلى 10 - ئايدىن باشلاپ قاراقاش

- ناھىيىلىك 1 - ئوتتۇرا مەكتەپتە سىنىپ مۇدىرى، مەكتەپ ئىتتىپاق كومىتېتىنىڭ شۇجىسى، پىئو-نېرلار باش ئەترىتىنىڭ باش تەربىيىچىسى بولدى. 1961 - يىلى 8 - ئايدا ناھىيىلىك 2 - ئوتتۇرا مەكتەپنىڭ مۇئاۋىن ئىلىمىي مۇدىرلىقىغا تەيىنلەندى. 1962 - يىلى 5 - ئايدا ناھىيىلىك پارتكوم تەشۋىقات بۆلۈمىگە يۆتكىلىپ بۆلۈم ئەزاسى بولۇپ ئىشلىدى.

1965 - يىلى 7 - ئايدا ئاپتونوم رايونلۇق پارتكوم

رېۋىزىيە كومىتېتىغا يۆتكەلگەندىن كېيىن، گۇچۇڭ ناھىيە-
 مەدە سوتسىيالىستىك تەربىيە خىزمىتىگە قاتناشتى. ئاپ-
 تونوم رايونلۇق پارتىيە مەكتىپىدە ئوقۇدى. 1970 - يىلى
 11 - ئايدا شۇ ۋاقىتتىكى ئاپتونوم رايونلۇق ئىنقىلابىي
 كومىتېتى قارمىقىدىكى بىۋاسىتە قاراشلىق ئورگانلاردا
 ياسىي خىزمەت گۇرۇپپىسىغا قايتا تەقسىم قىلىندى. بۇ
 گۇرۇپپا 1973 - يىلى 8 - ئايدا ئاپتونوم رايونلۇق ئور-
 گانلار پارتكومى بولۇپ ئۆزگەرتىلگەندىن كېيىن تەشۋى-
 قات باشقارمىسىنىڭ مۇئاۋىن باشلىقى، كېيىن تەشكىلات
 باشقارمىسىنىڭ مۇئاۋىن باشلىقى بولدى. 1978 - يىلى
 ئاپتونوم رايونلۇق ئىنتىزام تەكشۈرۈش كومىتېتىغا يۆت-
 كىلىپ ئەزىزلىرىنى تەكشۈرۈپ تەستىقلاش باشقارمىسىنىڭ
 مۇئاۋىن باشلىقى بولۇپ ئىشلىدى. 1983 - يىلى 9 - ئايدا
 ئاپتونوم رايونلۇق ئىنتىزام تەكشۈرۈش كومىتېتىنىڭ
 دائىمىي ئەزالىقىغا تەيىنلەندى. 1986 - يىلى 5 - ئايدا
 ئاپتونوم رايونلۇق سودا-سانائەتنى مەمۇرىي باشقۇرۇش
 ئىدارىسى پارتىيە گۇرۇپپىسىنىڭ مۇئاۋىن شۇجىلىقىغا،
 7 - ئايدا ئىدارە باشلىقىلىقىغا بەلگىلەندى. 1988 - يىلى
 1 - ئايدا جۇڭگو ئىستېمالچىلار جەمئىيىتىنىڭ مۇدىرىيەت
 ئەزاسى، ئاپتونوم رايونلۇق ئىستېمالچىلار جەمئىيىتىنىڭ
 رەئىسى بولۇپ سايلاندى.

(يولداش نۇر مۇھەممەت كېرىم ئاپتونوم رايونلۇق
 4 - ۋە 5 - نۆۋەتلىك پارتىيە قۇرۇلتىيىنىڭ ۋەكىلى، ئاپتو-
 نوم رايونلۇق 8 - نۆۋەتلىك خەلق قۇرۇلتىيىنىڭ ۋەكىلى
 بولۇپ سايلانغان).

جانان

بۇ كەنتىنىڭ ئىلگىرىكى ئاتىلىشى «لەك» بولۇپ،
 1984 - يىلى يەر ناملىرىنى مۇقىمداشتا «لەك» دېگەن

سۆز يېقىمىمىز ئاڭلانغىنى ئۈچۈن، بۇ كەنتتە جانسان لە-
 قەملىك كىشىلەرنىڭ كۆپ سالماقنى ئىگىلەيدىغانلىقى
 نەزەردە تۇتۇلۇپ، كەنت نامى «جانان» دەپ ئاتالدى.
 ھازىر بۇ كەنتتە ئۈچ مەھەللە، 140 ئائىلە، 565
 نوپۇس، 645 مو تېرىلغۇ يەر بار.

سىياۋاغ

بۇ كەنتتە ئىلگىرى كەڭرەك يەر تېرىلغۇ مەيدان
 بولۇپ، ئەتراپى دەل-دەرەخلەر بىلەن قورشالغانىكەن.
 شۇڭا، تولىمۇ ھاۋالىق جاي ھېسابلىنىپ، كەنتتىكىلەر
 مۇشۇ جايلاردا دەم ئېلىپ ھاردۇقىنى چىقىرىدىكەن. شۇ سە-
 ۋەبتىن بۇ جاي «سەيلىباغ» دەپ ئاتىلىدىكەن. «سەيلى-
 باغ» دېگەن سۆز «سەيلىباغ» دەپ تەلەپپۇز قىلىنىپ،
 تەدرىجىي «سىياۋاغ» دەپ ئاتىلىپتۇ.
 ھازىر بۇ كەنتتە ئىككى مەھەللە، 154 ئائىلە، 636
 نوپۇس، 732 مو تېرىلغۇ يەر بار.

قاراۋاغ (قاراباغ)

ئىلگىرى بۇ كەنتنىڭ ئورنى چوڭ باغ بولۇپ، بۇ باغ
 ئاساسلىق ئاھالىلەر ئولتۇراقلاشقان مەھەللىنىڭ ئايىم-
 ىمىدا ئىكەن. باغنىڭ يۇقىرى تەرىپىدىن قاراشقا، بۇ جاي-
 دا بۈككىمىدە قاراڭغۇلۇق كۆزگە چېلىقىدىكەن. شۇڭا بۇ باغ
 «قارا باغ» دەپ ئاتىلىدىكەن. كېيىنچە كىشىلەر بۇ باغ-
 نىڭ ئەتراپىغا كېلىپ ئولتۇراقلىشىپ، بۇ جاينى كۆچۈم
 مەھەللىگە ئايلاندۇرۇپتۇ.
 شۇنىڭ بىلەن بۇ كەنت باغنىڭ نامى بىلەن «قا-
 راباغ» دەپ ئاتىلىپ كەلمەكتە ئىكەن.

ھازىر بۇ كەنتتە تۆت مەھەللە، 182 ئائىلە، 786 خوپۇس، 1313 مو تېرىلغۇ يەر بار.

سەككىز پارچە

بۇ كەنتنىڭ ئورنى ئازادلىق مەزگىللىرىگىچە كەڭ كەتكەن قۇملۇق بولۇپ، دەسلەپتە بىر كىشى بۇ يەرنى ئېچىشنى پىلانلاپ، يەر شەكلىنى كۆزىتىپ، ئېچىشقا ئا- سان بولغان سەككىز جايدىن سەككىز پارچە يەر ئېچىپ كۆكەر- تىپتۇ. كېيىن كىشىلەر كوللېكتىپ ھالدا بۇ قۇملۇقنى ئېچىپ تېرىمغا كىرگۈزۈپ، بۇ جايدا يېڭىدىن بىر يېشىللىقنى بارلىققا كەلتۈرۈپتۇ. بۇ جايلار ئەسلىدىكى سەككىز پار- چە يەرنى ئاساس قىلىپ، ئېچىپ كۆكەر تىلگەچكە «سەك- كىز پارچە» دەپ ئاتىلىپتۇ.

بۇ جاينىڭ بوستانلىشىشىغا ئەگىشىپ، كىشىلەر ئەتراپتىن كۆچۈپ كېلىپ ئولتۇراقلىشىپ، ئۆز-ئۈكىدىن بىر كەنتنى بارلىققا كەلتۈرۈپتۇ. شۇنىڭ بىلەن يېڭىدىن شەكىللەنگەن كەنت نامى ئەسلىدىكى نام بويىچە «سەككىز پارچە» دەپ ئاتىلىپتۇ.

ھازىر بۇ كەنتتە تۆت مەھەللە، 174 ئائىلە، 744 نو- پۇس، 1150 مو تېرىلغۇ يەر بار.

قوشقوغاچ

بۇ كەنتنىڭ ئەتراپلىرى 60-يىللاردا ھۆكۈمەت ئەم- گەكچى يۆتكەپ، كوللېكتىپ پوز يەر ئېچىشقا تەشكىللىپ ئېچىلغان بولۇپ، شۇ مەزگىلدە بەھرامسۇيى ئۆستىشىدىن سۇ باشلاپ كېلىپ لاي ئېقىتىلغان. بىر قوغاچتىن ئۆتكەن سۇ يېتىشىمگەچكە، يەنە بىر قوغاچ قۇيۇلۇپ، سۇنى كەڭ-

رى باشلاپ لاي ئېقىتىلغانىكەن، شۇنىڭ بىلەن بۇ جاي «قوشقوغاچ» دەپ ئاتالغان. بوز يەر ئېچىپ كۆكەرتىلگەن دىن كېيىن، ھۆكۈمەت بۇ جايغا ئادەم يۆتكەپ ئورۇنلاش- تۇرغان. بۇنىڭ بىلەن بۇ جايدا كەنت پەيدا بولۇپ، ئەس- لىدىكى «قوشقوغاچ» دېگەن نام كەنت نامى بولۇپ، ئۆز- لىشىپ كەتكەنىكەن.

ھازىر بۇ كەنتتە ئۈچ مەھەللىە، 123 ئائىلە، 543 نوپۇس، 684 مو تېرىلغۇ يەر بار.

مىلىكىئاۋات

بۇ كەنتنىڭ ئورنى مۇشۇ ئەسەرنىڭ باشلىرىدا ئې- چىلغان بوز يەر بولۇپ، 30 - يىللاردا بۇ يەردە بەش - ئالتە ئائىلە ئولتۇرىدىكەن. 1933- يىلى خوتەنگە ۋالىي بولغان قاراقاشلىق مىلىك ھەزرىت (مەمەتنىياز ئەلەم) بۇ جاي- نى كۆرۈپ، ئېچىپ كۆكەرتىشنى كۆڭلىگە پۈكۈپ، قارا- قاشنىڭ باشقا جايلىرىدىكى بىر قىسىم كىشىلەرنى بۇ يەرگە كۆچۈرۈپ، ئومۇمىيۈزلۈك كۆكەرتىپ ئاۋاتلاشتۇرۇش- قا بۇيرۇپتۇ (ھازىرقى بازارلىق ھۆكۈمەتنىڭ ئاتىباش، چۇرۇقلا، توۋەت يېزىسىنىڭ توۋەت، ئويىېرىق كەنتلىرىدىن يۆتكىگەنىكەن).

شۇنىڭ بىلەن بۇ جايدا ئولتۇراقلاشقان ئاھالىلەر ئۇزۇن ئۆتمەيلا بۇ جايىنى كۆكەرتىپ ئاۋات بىر يۇرتقا ئايلاندۇرۇپتۇ. بۇ جايىنىڭ ئاۋاتلىشىپ يۇرت بولۇشى م- لىك ھەزرىت بىلەن مۇناسىۋەتلىك بولغاچقا، يۇرت نامى «مىلىكىئاۋات» دەپ ئاتىلىپتۇ.

ھازىر بۇ كەنتتە ئۈچ مەھەللىە، 97 ئائىلە، 361 نو- پۇس، 689 مو تېرىلغۇ يەر بار.

ئاقمۇستەك

بۇ كەنت تەكلىماكان قۇملۇقى بىلەن يانداش بو-
لۇپ، يۇرت بولۇپ شەكىللىنىش تارىخى ئانچە ئۇزۇن
غا بارمايدۇ.

كەنتنىڭ «ئاقمۇستەك» دېگەن نامى توغرىسىدا يۇرت
تىمكى كىشىلەر مۇنداق ئىككى خىل قاراشتا:

بىرىنچى خىل قاراش — بۇ جاي ھەممە يۇرتلارنىڭ
ئايىغى بولغاچتا سۇ كەلتۈرۈپ، سۇغىرىش شارائىتى
يوق دىيەرلىك ئىكەن. شۇڭا بۇ يۇرتتا دەسلەپ يەرلەش-
كەن ئاھالىلەر (بۇلار ئاتچى قاتارلىق جايلاردىن كۆچۈپ
كېلىپ ئولتۇراقلاشقان) باشقا يۇرتلارنىڭ ئارقا تەرىپى
بىلەن قاراقاش دەرياسىدىن بۇ يۇرتقا سۇ كېلىدىغان
ئۆستەك قېزىپ، سۇ باشلاپ كەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن بۇ يۇرت
كۆكرىپ ئاۋاتلىشىشقا باشلاپتۇ. ئۆستەك باشقا يۇرتلار-
نىڭ ئارقا تەرىپى بىلەن قېزىلغىنى ئۈچۈن «ئارقا ئۆس-
تەك» دەپ ئاتىلىپ، كېيىنچە يۇرت نامى بولۇپ ئۆزلى-
شىپ كېتىپتۇ.

ئىككىنچى خىل قاراش — بۇ يۇرت باشقا يۇرتلارنىڭ
ئايىغى بولغىنى ئۈچۈن بەھ-رامسۇيى ئۆستىگىنىڭ ئۇچى
مۇشۇ يۇرتتا توختايدىكەن، ئۆستەككە سۇ كەلسە باش
تەرەپتىكى يۇرتلۇقلار يەرلىرىنى سۇغىرىپ بۇ جايغا سز
ئاشمايدىكەن. شۇڭا بۇ يۇرتقا سۇ كېلىدىغان بەھ-رامسۇ-
يى ئۆستىگىنىڭ ئايىغى يىلپوبى قىۋىقۇرۇق تۇرىدىكەن.
شۇ سەۋەبتىن «ئاقمۇستەك» دەپ ئاتىلىپ كەلمەكتە ئىكەن.
ھازىر بۇ كەنتتە ئۈچ مەھەللە، 152 ئائىلە، 679 نوپۇس،
797 مېتىرلىغۇ يەر بار.

يېڭىيەر

بۇ كەنت تەكلىماكان قۇملۇقىغا تۇتاش بوستانلىق يولۇپ، 1920 - يىللىرى قاراقاش ئامبىلى يۈەن دارىن باشقا يۇرتلاردىن ئادەم يۆتكەپ يەر ئاچقۇزغانىكەن. كېيىن يەر ئاچقۇچىلارنىڭ بىر قىسمىنى بۇ يەرنى كۆكەر-قىمىش ئۈچۈن مۇشۇ يەردە ئولتۇراقلاشتۇرۇپتۇ.

بۇ يەر تەدرىجىي ئاۋاتلىشىشقا يۈزلەنگەندىن كېيىن، ئەسلىدىكى تاقىر سايلىقتا پەيدا بولغان بۇ يېڭى بوس-تانلىق كىشىلەر تەرىپىدىن «يېڭىيەر» دەپ ئاتىلىپتۇ.

شۇ چاغلاردا بۇ يۇرتتا ئولتۇراقلىشىپ قالغانلار ھا-زىرقى بازارلىق ھۆكۈمەتنىڭ ئاتىش، توۋەتئېرىق، تو-ۋەت يېزىسىنىڭ توۋەت، چاقار قاتارلىق جايلىرىدىن بو-لۇپ، ھازىرقى كىشىلەر شۇلارنىڭ ئەۋلادلىرى ئىكەن.

ھازىر بۇ كەنتتە ئۈچ مەھەللە، 164 ئائىلە، 638 نو-پۇس، 1256 مو تېرىلغۇ يەر بار.

سوقۇلۇق

قاراقاش دەرياسى بىلەن تەكلىماكان قۇملۇقى ئا-رىلىقىغا جايلاشقان بۇ جاي مۇشۇ ئەسىرنىڭ باشلىرىدا قاراقاش ئامبىلى يۈەن دارىننىڭ ھازىرقى توۋەت يېزى-سىنىڭ ئەسكى چاقار كەنتلىرىدىن ئادەم يۆتكەپ بوز يەر ئېچىشقا تەشكىللىشى بىلەن ئېچىلغان بولۇپ، دەريا بى-لەن قۇملۇق ئارىلىقىغا جايلاشقان ئۇزۇنچاق ھالىتىگە ئاساسەن بۇ جايدا ئولتۇراقلاشقان كىشىلەر «سوقۇلۇقلار» (سوقا يەرلىكلەر) دەپ ئاتالغانىكەن. كېيىنكى مەزگىللەر-دە يۇرت نامى «سوقۇلۇق» دەپ ئاتىلىپ كەلمەكتە ئىكەن.

ھازىر بۇ كەنتتە ئۈچ مەھەللە، 156 ئائىلە، 639 نوپۇس، 984 مو تېرىلغۇ يەر بار.

كۆيۈكئېغىل

بۇ تەكلىماكان قۇملۇقىنىڭ ئىچكى تەرىپىگە سولۇغان، يېڭىيەر يېزىسىنىڭ ئەڭ چەت كەنتى بولۇپ، يۇرت بولۇپ شەكىللىنىشى ئۆتكەن ئەسىرنىڭ باشلىرىغا توغرا كېلىدۇ.

بۇ جاي ئىلگىرى كەڭ كەتكەن قۇملۇق ئوتلاق بولۇپ، يېنىدا دەريا سۈيى ئېقىپ تۇرىدىغانلىقى ئۈچۈن مال بېقىشقا ئەپلىك جاي ھېسابلىناتتى.

ھازىرقى توۋەت يېزىسىنىڭ ئاياغىسىكى (ئىلگىرىكى تۇكارلار) كەنتى تەۋەسىدىن قۇرباننىياز ھاجىم دېگەن ئادەم بۇ ئوتلاققا ئېغىل - قوتان ياساپ ماللىرىنى باقىۋاتقان. كېيىنكى كۈنلەردە تۇيۇقسىزلا بۇ ئېغىلغا ئوت كېتىپتۇ. ئوت ئۆچۈرۈۋېلىنغان بولسىمۇ، كىشىلەر بۇ ئېغىلنىڭ كۆيۈك ئىزىنى بىر بەلگە سۈپىتىدە بۇ جاينى «كۆيۈكئېغىل» دەپ ئاتىشىپتۇ. كېيىن بۇ يۇرتتا ئولتۇراقلاشقان كىشىلەرمۇ بۇ نامنى قوبۇل قىلىپ، ئۆزلىرىنىڭ يۇرتىنى «كۆيۈكئېغىل» دەپ ئاتايدىغان بولتۇ.

ھازىر بۇ كەنتتە بەش مەھەللە، 222 ئائىلە، 967 نوپۇس، 1211 مو تېرىلغۇ يەر بار.

ئەخمەد سەردار توغرىسىدا

كۆيۈكئېغىل كەنتىدە ئولتۇرۇشلۇق 75 ياشلىق ھەسەن ئاخۇننىڭ 1996 - يىلى يازدا سۆزلەپ بەرگەنلىكى بىلەن يازما خاتىرىلەرنى بىرلەشتۈرۈپ يىغىنچاقلىغاندا، ئەخمەد سەردارنى 1898 - يىلى تۇغۇلغان دەپ مۇقىمداشقا بولىدۇ. ئۇ كىچىكىدىنلا تەمبەل، كۈچلۈك، چەبەدەس بولۇپ ھوشيارلىقى، شوخلۇقى، گەپ-سۆزلىرىنىڭ ئوچۇق-مۇقىمى بىلەن تەڭ ياشلىق بالىلاردىن ئالاھىدە پەرقلىنىپ تۇراتتى. ئۇ دىنىي مەكتەپتە ئوقۇپ ساۋاتىنى چىقارغانلىقتىن «ئەخمەد قارى» دەپ ھۆرمەتلەندى. بۇ كەنتتىكى

دېھقانلار قاراقاش دەرياسىنىڭ ئون نەچچە چاقىرىم يىراق يېرىدىن ئېرىق چېپىپ سۇ باشلاپ كەلگەن بولسىمۇ، قوشنا كەنتتىكى كىشىلەر سۇنى باغلىۋېلىپ بۇلارنى بىوزەك قىلاتتى. ئەخمەد قارى «كۆيۈكئېغىل ئېرىقى» غا مىراپلىققا سايلانغاندىن كېيىن، ئادىللىق ھەم يۈرەكلىك بىلەن سۇ باشقۇرۇپ كۆيۈكئېغىل كەنتىدىكى باغ - ئېتىزلارنى سۇغا قاندۇردى.

ئەخمەد قارى يۇرتىدىكى نەچچە ئون كىشىنى باشلاپ 1933 - يىلى 2 - ئاينىڭ 17 - كۈنى پارتلىغان قاراقاش ئىسلام قوزغىلىڭىغا قاتناشتى. 1934 - يىلى 6 - ئاينىڭ 23 - كۈنى ئىسلام قوزغىلاڭچىلىرى پىيالىما بىلەنزا - ۋا ئارىلىقىدىكى قۇمرا بات دېگەن جايدا قوزغىلاڭنى باشلاپ تۇرۇش ئۈچۈن قەشقەردىن كەلگەن ھۆكۈمەت قوشۇنى بىلەن جاھىلانە قارشىلاشتى. ئەخمەد قارى بۇ جايدىكى جەڭلەردە يۇقىرى ماھارىتى ھەم پۇختا تەدبىرلىرى بىلەن قوزغىلاڭ كاتتىباشلىرىنىڭ دىققىتىنى قوزغاپ سەردارلىققا ① تەيىنلەندى. شۇ چاغدىن باشلاپ ئەخمەد سەردار دەپ ئاتالدى. ھەربىي جەھەتتە، مۇنتىزىم تەربىيە كۆرمىگەنلىكى ھەم قورال - ياراقلارنى خىل بولمىغانلىقتىن، قۇمرا باتتىكى جەڭلەردە ئىسلام قوزغىلاڭچىلىرى تارمار بولدى. ھۆكۈمەت قوشۇنلىرى قاراقاشنى ئىگىلىگەندىن كېيىن ئەخمەد سەردار تۇتۇلۇپ قېلىشتىن قورقۇپ دەريا - نىڭ ئاياغ تەرىپىگە - تەۋەككۈل دېگەن جايغا قېچىپ باردى. ھەسەن ئاخۇننىڭ ئەسلىپ سۆزلەپ بېرىشىچە، «35 ياشلاردىكى ئەخمەد سەردار بىر نەچچە قېتىم ئاق ئاتقا مىنىپ مەھەللىسىگە كەلگەن ھەم ئاتتىن چۈشمە يلاتۇغقان - لىرى بىلەن قول ئېلىپ كۆرۈشۈپ بولۇپ ئېتىمنى بوراندىك تېز ھەيدەپ تەۋەككۈل تەرەپكە كەتكەنىدى. ئۇنىڭ بەستىدىن كۈچ - قۇۋۋەت يېغىپ تۇراتتى».

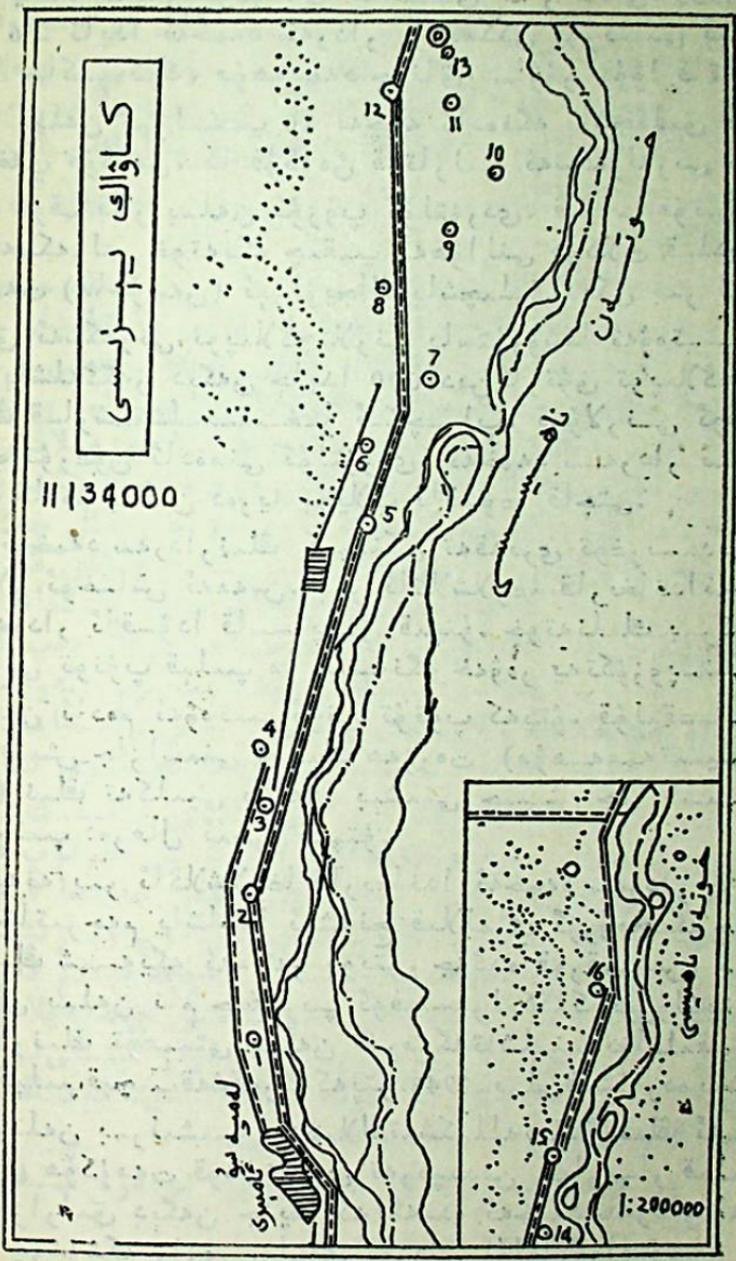
بۇ چاغلاردا تەۋەككۈلدا توققۇز نەپەر، ئىسلام ئا -

① روتا كوماندىرى دەرىجىلىك

ۋاتتا يەتتە نەپەر ھۆكۈمەت ئەسكىرى بىلەن 1935 -
يىلى 6 - ئايدا ئەخمەد سەردار بۇ ئىككى يۇرتتىكى ئېلى
ھاجى، شاكىر كۆك، مۇھەممەد چاناق، ساۋۇر بۇۋا قاتار -
لىقلار بىلەن بىرلىشىپ 80 نەچچە ئادەمگە باشچىلىق قىل -
لىق خەي فۇگۇەن، ما فۇگۇەن قاتارلىق ئەسكەرلەرنى تا -
ياق - توقماقلار بىلەن ئۇرۇپ ئۆلتۈردى. قېچىپ قۇتۇل -
غان ئەسكەرلەر خوتەنگە چىقىپ ئەھۋالنى دوكلات قىلدى.
ھۆكۈمەت (ماخۇسەن) ئېرلۇيچاڭ باشچىلىقىدىكى بىر لۇي
ئاتلىق ئەسكەرنى توپىلاڭچىلارنى باستۇرۇشقا ئەۋەتتى.
بۇلار باشلىغۇچى دېگەن جايدا 1000دىن ئارتۇق توپىلاڭچى -
لارنىڭ قارشىلىقىغا ئۇچراپ، ئۇلارنى ئوققا
تۇتۇپ نۇرغۇن ئادەمنى ئۆلتۈردى. ئەخمەد سەردار ئون
نەچچە ئادەم بىلەن دەريا بويلاپ ئاقسۇغا قاچتى.

ئەخمەد سەردارنىڭ كېيىنكى تەقدىرى توغرىسىدىكى
پاراڭلار ئوخشاش ئەمەس. بىر ئاڭلاشلارغا قارىغاندا ئەخ -
مەد سەردار ئاقسۇدا قاسساپلىق قىپتۇ. خوتەنلىك بىر كى -
شى ئۇنى تونۇپ قېلىپ ماخۇسەنگە خەۋەر يەتكۈزۈپتۇ.
ماخۇسەن ئادەم ئەۋەتىپ ئۇنى تۇتۇپ كەپتۇ. قۇلىقىنى
كېسىۋېتىش جازاسىنى بىلەن مەزەت (مۇھەممەت تىمىياز
ئەلەم) نىڭ تەكلىپى بىلەن بېشىنى چېپىش جازاسىغا
ئۆزگەرتىپ دەرھال ئىجرا قىپتۇ.

يەنە بىر ئاڭلاشلارغا قارىغاندا، ئەخمەد سەردار ئاق -
سۇدا خاتىرجەم ياشاشقا ئىشەنچ قىلالماي ئۈرۈمچىگە چى -
قىپ شېڭ شىسەيگە ئەسكەر بويۇپتۇ. جەڭدە قورقماس، ما -
ھىرلىقى بىلەن نام چىقىرىپ ئۆپىتىشكە كۆتۈرۈلۈپتۇ.
باشقىلارنىڭ تۆھمىتى بىلەن تۈرمىگە تاشلىنىدىغانلىقىنى
بىلىپ قېلىپ قېچىپ قەشقەرگە كەپتۇ. 1943 - يىلى قەشقەردە باش -
قىلار بىلەن بىرلىشىپ قوزغىلاڭ تەشكىللىپتۇ. ئۇنىڭ ئەس -
كەرلىرى ھۆكۈمەت قوشۇنلىرى تەرىپىدىن تارمار قىلى -
نىپ مازارلىق دېگەن جايغا كەلگەندە ئەخمەد سەردار ئە -
سەرگە چۈشۈشكە رازى بولماي ئۆزىنى ئۆلتۈرۈۋاپتۇ.

كاۋاك يېزىسى

مۇھەممەت تېمىن قۇربان ، مەتتۇرسۇن سەدىق ،
رۇزى مۇھەممەت مۇتەلەمپ

نەچچە ئەسىر ئىلىگىرى قاراقاش دەرياسىنىڭ سۈيى قىرغاقنى بۇزۇپ چاقما (كاۋاك - قولتۇق) ھاسىل قىلغا - نىكەن. يولۇچى - كارۋانلار «كاۋاكتا توختا يلى»، «كاۋاك - تىن ئۆتتۇق» دەپ تەكرارلاشقانلىقتىن بۇ جاي كاۋاك دەپ ئاتىلىپتۇ. (يېزىلىق پاختا زاۋۇتىنىڭ ئۈدۈلىدىكى شال - لىمىقلار - ئەينى زاماندىكى كاۋاكنىڭ ئورنىدۇر.) يېزىلىق خەلق ھۆكۈمىتى ئورگىنى كاۋاك كەنتىگە ئورۇنلاشقانلىق - تىن يېزىنىڭ نامىمۇ كاۋاك دەپ ئاتالدى.

1975 - يىلى «راكېتا» ① گۇڭشېسىنىڭ تۈزۈلۈشى - تاغ، «تىنچىلىق» ② گۇڭشېسىنىڭ كاۋاك، «يۇقىرى ئۆرلەش» ③ گۇڭشېسىنىڭ لەمپە دېھقانچىلىق مەيدانلىرى بىرلەشتۈرۈلۈپ «شەرق قىزاردى» گۇڭشېسى قۇرۇلدى. 1984 - يىلى «كاۋاك يېزىسى» دەپ ئاتالدى.

1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا بۇ يېزىدا 78 مەمۇرىي مەھەللىلەر، 23 مەمۇرىي كەنت، 2177 ئائىلىلەر، 9024 نوپۇس، 26 مىڭ 916 مو تېرىلغۇ يەر بار. پۈتۈن يىلىلىق ئاشلىق مەھسۇلاتى 4 مىليون 469 مىڭ 919 كىلوگىرامغا يېتىپ، بۇلتۇرقىدىن %4.79 ئاشتى. پاختا (چىگىستە - سىز) 395 مىڭ 940 كىلوگىرامغا تۆۋەنلەپ، بۇلتۇرقىدىن 32 مىڭ 436 كىلوگىرام ئاشتى. يىلى 24 مىڭ 35 كىلوگىرام -

① ھازىرقى بۇرچاقچى، ② تۆۋەن، ③ توغۇلا يېزىلىرى

غا مۇقىمىدالدى. چارۋا 33 مىڭ 26 تۇياققا يېتىپ، بۇلتۇر- قىدىن %29.10 ئاشتى. كىشى بېشىغا توغرا كەلگەن يىللىق ئوتتۇرىچە كىرىم 493 يۈەنگە. تۆۋەنلەپ، ئالدىنقى يىلدىكىدىن 27 يۈەن ئازايدى.

كاۋاك دېھقانلىرى زىرائەت تېرىشتىن باشقا ئۈزۈم- چىلىك ۋە ئورمانچىلىق بىلەن تۇرمۇشىنى ياخشىلىماقتا. كەڭ تەبىئىي ئوتلاق چارۋىچىلىقىنى تەرەققىي قىلدۇرۇش- نىڭ ياخشى ئىمكانىيىتى بولماقتا. ناھىيە بازىرىدىن ھې- سا بىلىغاندا لەمپە 30 كىلوگىرام، كاۋاك 50 كىلوگىرام، ئۈز- لۇق-ئۇتاغ 100 كىلوگىرام كېلىدۇ.

ئېرىق - ئۆستەڭلەرنىڭ راۋانلىشىشى، باغ - ئېتىز- لارنىڭ، ئورمان بەلباغلىرىنىڭ كېڭىيىشىگە ئەگىش-سپ لەمپە بىلەن كاۋاك ئارىلىقىدىكى ئون نەچچە كىلوگىرام- لىق قۇملۇق مۇساپە تۇتاش يېشىللىققا ئايلىنىپ كەتتى. كاۋاك بىلەن تۇزلۇق-ئۇتاغ ئارىلىقىدىكى قۇملۇقلارمۇ يېلىمۇ يىل يېشىللىققا ئورۇن بەرەكتە.

1993 - يىلى ناھىيە بازىرىدىن كاۋاكقا قەدەر 50 كى- لومېتر يولغا ماي ياتقۇزۇلۇپ، قاتناش شارائىتى ياخ- شىلاندى. 1950 - يىللىرى پىيادە ياكى ئېشەك بىلەن ئون كۈندە، 1970- يىللىرى ئېشەك ھارۋىسى بىلەن ئالتە كۈندە، 1980 - يىللىرى تراكتور بىلەن ئىككى كۈندە كىرىپ چىق- قىلى بولىدىغان بۇ مۇساپە ھازىر ئۈچ سائەتكە قىس- قاردى. بۇ يولدا ھازىر چوڭ - كىچىك ئاپتوموبىللار توخ- تىماي قاتنىماقتا.

كاۋاككىمكى كەنت ناملىرى

◎ كاۋاك يېزىلىق خەلق ھۆكۈمىتى ئورگىنى

- 1. چىنەباغ
- 2. لايكۆل
- 3. لەمپە
- 4. شاخىغىل

5. دەرۋازا يۇلتۇن 11. شاختاشلام
 6. دۆڭكۆل 12. باشكاۋاك
 7. قوغۇنلۇق ئايرىش 13. كاۋاك
 8. ھاجىمىغىل 14. بۆرە ئېغىز
 9. باشھاجىمىغىل 15. جەگە
 10. چىنار 16. ناھىيىلىك ئوتلاق پونكىتى

لەمپە

لەمپە بازار غوجام توغرىسىدا بىرەر يازما خاتىرە تېپىلمىدى. لېكىن ئېغىزدىن قۇلاققا، قۇلاقتىن - ئېغىزغا كۆچۈپ كەلگەن بۇنداق بىر رىۋايەت بار.

يۇرتتىن قېيىداپ چىققان بىر موللام كارۋانلار ئۈچۈن ئۆگزىسىنى سېغىز بىلەن سۇزاپ يامغۇر ئۆتمەيدىغان چوڭ لەمپە، ئات - ئۇلاغلىرىنىڭ ئاپتاپتا، يامغۇردا قالماسلىقى ئۈچۈن كەڭ، ئازادە چەللە ياساپتۇ. شۇنىڭ بىلەن بۇ يەر كارۋان، يولۇچىلارنىڭ كۆڭۈلدىكىدەك قونالغۇسىغا ئايلىنىپتۇ.

— لەمپىدە قوندۇق.

— يەنە قانچىلىك ماڭساق لەمپىگە بارىمىز؟

— لەمپىدە ئۇچرىشايلى، - دېگەندەك گەپلەر تەكرار -

لىنىۋېرىپ بۇ قونالغۇغا لەمپە دەپ نام سېتىپ قاپتۇ.

— موللام بۇ يەردە توختىغان يولۇچىلارغا ئىمام بو -

لۇپ ناماز باشلاپ ئوقۇيدىكەن. دىنىي بىلىملىرىنى قايمىل

قىلارلىق سۆزلەيدىكەن. شۇڭا كارۋانلارنىڭ نەزەرىدە بۇ

موللام يۇقىرى ئىناۋەتكە ئىگە بولۇپ كېتىپتۇ. ئۇلارنىڭ

سەدىقە - ساخاۋەتلىرى بىلەن موللام نۇرغۇن مال - دۇن

ياغا ئىگە بولۇپ قونالغۇنىڭ شارائىتىنى ياخشىلاپتۇ.

خانقا ھەم ھۇجرىلارنى سالدۇرۇپتۇ. موللام ئۆلگەندىن كېيىن چاكارلىرى ئۇنى قۇملۇق دۆۋىنىڭ باغرىغا دەپنە قىلىپتۇ. «موللام» دەپ چاقىرىلغانلىقتىن ھېچكىم ئۇنىڭ ئىسمىنى بىلمەيدىكەن. شۇڭا بۇ قەبرە «لەمپە مازار غو-جام» دەپ ئاتىلىپ قالغانىكەن. بۇ يەردە ئوتتۇن - شاخ كۆپ، ئوت قالاپ ئىسىمىنىش ئىمكانىيىتى ئوبدان بول-ماقتا، ھەر يىلى قاتتىق سوغۇق مەزگىللەردە يىراق - يېقىنلاردىن نەچچە يۈزلىگەن كىشى بۇ مازارنى تاۋاپ قىلى-شى كېلىدىكەن.

1962 - يىلى خانقا ھۇجرىلارنى بۇزۇپ ياغاچلىرى دېھقانچىلىق مەيدانىنىڭ ئىشخانىلىرىنى سېلىشقا ئىش-لىتىلدى. ھازىر سالاسۇنلۇق قەبرە ئېتىزلىقلارنىڭ ئوت-تۇرسىدا چۆچىمىپ تۇرماقتا. قەبرە ئۈستىدىكى قۇرۇپ كەتكەن قەمۇش - يانتاقلار، خادىلارغا چىكىپ قويۇلغان قىزىل - يېشىل لاتىلار، سامان تىقىلغان قوي، ئۆچكە تېرىلىرى كىشىنىڭ خىيالىنى بىر نەچچە يۈز يىل بۇرۇنقى دىنىي تۇرمۇش مەنزىرىسىگە قايتۇرۇپ كېتىدۇ.

قاراقاش ناھىيىلىك سىياسىي كېڭەشنىڭ رەئىسى ئابدۇۋېلى ھېلىمقۇل ئۆز ئەسلىمىسىنى مۇنداق بايان قىلدى:

— مەن 1959 - يىلى (26 ياشلىق ۋاقتىمدا) سابىق «يۇقىرى ئۆزلەش» ① گۇرۇپپىسىنىڭ مۇئاۋىن باشلىقى ئىدىم. 2500 كىشىنى باشلاپ كىرىپ لەمپەدە يەر ئېچىشقا يېتەكچىلىك قىلدىم. 70 ياشلىق سەيدىكام لەمپەدە ئولتۇرۇشلۇق بىردىنبىر ئائىلە ئىكەن. ئېرىق كىيىم-كېچەك سۇ باشلاپ كېلەلمىگەنلىكتىن زىرائەت تېرىيالىمايدىكەن،

① ھازىرقى توغۇلا يېزىسى.

ئاش - ئوزۇقنى كەنتتىن ئېلىپ كىرىدىكەن. كەتمەن بى-
لەن كولىۋالغان قۇدۇقىغا يىغىلغان سېزىندى سۇ ئۇنىڭ
ۋە قوي - ئۆچكىلىرىنىڭ ئۇسسۇز لۇقىنى قاندۇرىدىكەن.
ئۇ بىزنىڭ ئېرىقنى نەدىن چېچىش، يەرنى قەيەردىن ئېچىش
ھەققىدىكى سەئاللىرىمىزغا پايدىلىق جاۋابلارنى بېرىتتى.
ھەم مەسلىھەتچىلىك قىلاتتى.

ئەتراپ قېلىن توغراقلىق بولۇپ توپتىن ئايرىلىپ
قالغان ئادەمنى تاپماق خېلى تەس ئىدى. يەر ئېچىش ئۇ-
چۇن توغراقلارنى يۆتكەۋېتىشكە كۈچىمىز يەتمەي ئوت قو-
يۇۋېتەتتۇق. ئاسمانغا كۆتۈرۈلگەن ئوت يالقۇنى كېچىسى
يىراق - يىراقلارغا كۆرۈنەتتى. تۈلكە، بۆرىلەر ھەرقە-
دەمدە ئۇچراپ تۇراتتى. توشقانلار - بىزنىڭ دائىملىق
گۆشىمىز ئىدى. ياۋايى توغۇزلار زىرائەتلىرىمىزنى دەس-
سەپ - چەيلەپ ئاپەت سالاتتى.

كەنتتىكىلەرگە قارىغاندا كۆكتات يەرنى چىقىرىش،
كۈنلۈك ئەمگىكىگە نومۇرنى كۆپ خاتىرىلەش قاتارلىق قىزىق-
تۇرۇش تەدبىرلىرىنى قوللانغان بولساقمۇ، دېھقانلار بۇ يەر-
دە ماكانلىشىشنى خالىمىدى. مېنىڭ 1960 - يىلىنىڭ بې-
شىمىدا ئائىلەمنى لەمپىگە يۆتكەپ كىرىپ ئولتۇراقلاشقان-
لىقىم 120 ئائىلىلىك دېھقاننىڭ بۇ يەردە ماكانلىشىشى-
قېلىشىغا تۈرتكە بولدى. 1960 - يىلى قىشتا 2500 ئادەم-
نى سەپەرۋەر قىلىپ 18 كىلومېتىر ئۇزۇنلۇقتا ئۆستەك قاز-
دۇق. دەريانى باغلاپ سۇ باشلاپ سۇغىرىش ئىشلىرىمىزنى
راۋانلاشتۇردۇق. 1962 - يىلى ئەتمىيازغا قەدەر ئارال-
چى، باشلىمەپە، شاخلىق، خورازدۆڭ، دىڭكۆل قاتارلىق
جايىلاردا 25 مىڭ مو يەر ئېچىپ ئېتىزلىق، باغلارنى بىنا
قىلدۇق.

شۇ چاغدىكى ۋىلايەت ھەم ئاپتونوم رايونىنىڭ ئاساس-

لىق رەھبەرلىرى لەمپىدە يېڭى يۇرت بىنا بولغانلىقىنى كۆرۈپ ئىنتايىن رازى بولدى. 1962 - يىلى 10 - ئاينىڭ 1 - كۈنى دۆلەت رەھبەرلىرى بىلەن بىللە تېنەنمەن رايونىغا چىقىپ دۆلىتىمىز قۇرۇلغانلىقىنىڭ 14 يىللىقىنى تەبرىكلەش پائالىيەتىنى كۆزدىن كۆچۈرۈشكە قاتناشتىم.

× ×

ئەسلىدىكى لەمپە تەۋەلىكىدە بولغان چىنە باغ، شاخ-لىق، لەمپە، بوستان، ئىنچىكە دۆڭكۆلدىن ئىبارەت ئالتە كەنت ھازىر كاۋاك يېزىسىنىڭ 1 - ۋە 2 - ئۇچ-استىكىسى دەپ ئاتىلىدىغان بولدى.

يۇمىلاق

لەمپىنىڭ چىنە باغ كەنتىدە «يۇمىلاق» دەپ ئاتىلىدىغان بىر مەھەللە بار. 1959 - يىلى ئەتىيازدا توخۇلا يېزىسىنىڭ بازار بويى كەنتىدىن قۇناخۇن يۇمىلاق دېگەن كىشى تۇنجى بولۇپ بۇ يەرگە كۆچۈپ كېلىپ ئولتۇراقلاشقانلىقىنى، ئۇنىڭدىن كېيىن ئولتۇراقلاشقان كىشىلەر بۇ مەھەللىنى قۇناخۇننىڭ لەقىمى بىلەن «يۇمىلاق» دەپ ئاتىغانىكەن.

خوراز دۆڭ

شاخلىق كەنتىدە خوراز دۆڭ دەپ ئاتىلىدىغان بىر جاي بار. جەندە - كۇلا كىيگەن، تۇغۇلغاندىن بېرى چاچ-ساقىلىغا ئۈستۈرا تېگىپ باقمىغان بىر ئاشىق (دەرۋىش) ئېگىز قۇملۇق باغرىدىكى شاخ كەپىدە ياشايدىكەن. دۇنيالىقتا ئۇنىڭ بىرلا خورىزى بار ئىكەن. بۇ يەردىن ئۆتكەن يولۇچىلار خورازنىڭ چىلىمىغان ئاۋازىنى ئاڭلاپ،

بۇ ئېگىز قۇملۇقنى خوراز دۆڭ دەپ ئاتىغانىمىكەن. 1958-
 يىلى «خوراز دۆڭ» ئەتراپىدا يەر ئېچىش باشلانغاندا
 يالغۇز لۇقنى خالايدىغان بۇ ئاشىق كۈدە - كۆپىلىرىنى
 يۈدۈپ خورازنى قولتۇقلاپ بۇ يەردىن كۆچۈپ كەتكەنىمىكەن.
 1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدىكى ستاتىستىكىلىق مە-
 لۇماتقا ئاساسلانغاندا شاخلىق كەنتىدە ئىككى مەھەللە،
 86 ئائىلە، 344 نوپۇس، 753 مو تېرىلغۇ يەر بار.
 لەمپە كەنتىدە ئىككى مەھەللە، 78 ئائىلە، 340 نو-
 پۇس، 1232 مو تېرىلغۇ يەر بار.

بۇ كەنتتە دەرۋازا يۇلغۇن دەپ ئاتىلىدىغان بىر
 جاي بار. ئىلگىرى بۇ يەردە يولنىڭ ئىككى تەرىپىدىكى
 ئېگىز دۆڭلۈكنىڭ ئۈستىدىكى يۇلغۇنلار ئۆز ئارا گىرە-
 لىشىپ ئۆسۈپ كەتكەنىمىكەن. بۇ مەنزىرە يولدىن ئۆتكەن
 يولۇچىلارغا گويا يۇلغۇن چاتقاللىرىدىن ياسالغان دە-
 ۋازىدىن ئۆتكەندەك تۇيغۇ بەرگىنى ئۈچۈن، بۇ جاي «دەر-
 ۋازا يۇلغۇن» دەپ ئاتىلىپتۇ ھەم ئادەملەر ئولتۇراقلى-
 شىپ يۇرت شەكىللەنگەندىن كېيىنمۇ بۇ ئىسىم مەھەللە
 نامى بولۇپ قاپتۇ.

دۆڭكۆل

يول بويىدىكى ئېگىز قۇملۇقنىڭ تۈۋىدە تەبىئىي
 تۈزلۈك كۆل بار ئىكەن. كۆلنىڭ تېگى كۆرۈنۈپ تۇرغاچ-
 قا دۆڭكۆل دەپ ئاتالغانىمىكەن. ئېرىق - ئۆستەڭ قېزىش،
 يەر ئېچىش، يول ياساش سەۋەبلىرى بىلەن ھازىر بۇ
 كۆلنىڭ ئىز ناسى كەچمىگەپ كەتكەن بولسىمۇ، 1958 - يىلى-
 دىن ئېتىبارەن بىنا بولغان بۇ كەنت - دۆڭكۆل دەپ ئا-
 تىلىپ كەلمەكتە.

1996 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا بۇ كەنتتە ئۈچ مەھەللە،
 124 ئائىلە، 515 نوپۇس، 1162 مو تېرىلغۇ يەر بار.

قۇرباننىياز ئاخۇننىياز

بۇ كىشىنى ئۇنتۇغان ھالدا قوغۇنلۇق ئايرىش، ھا-
جىمبىغىل، باشا جىمبىغىل، چىنار، شاختاشلام، باشكاۋاك،
كاۋاك، بۇرغىز ①، جەگە كەنتلىرى توغرىسىدا سۆز قى-
لىش — مېۋە يېگەندە كۆچەت تىككۈچىنى ئەسكە ئالما-
غاندەك ھاماقەتلىك بولاتتى.

1995 - يىلى 1 - ئاينىڭ 30 - كۈنى مەن بۇ كىشى-
نى ئۆزىمنىڭ ئۆيىدە زىيارەت قىلدىم.

— ئەھمىيەتلىك ياخشى بىر ئىشقا تۇتۇش قىپلا،
كەلگۈسى ئەۋلادلىرىمىزنى كاۋاكتا قانداق بولۇپ جەن-
نەتتەك چىرايلىق يۇرت بىنا بولغانلىقىدىن خەۋەردار
قىلىنماق بولمايتتى، - ئۇ ھاياجانلىق كۆز ياشلىرىنى
سۈرتىۋەتكەندىن كېيىن سۆزلىرىنى داۋاملاشتۇردى، -
مەن بۇ يىل 75 ياشقا كىردىم. 1958 - يىلى 9 - ئايدا
(ئۇ چاغدا مەن «تىنچلىق» گۇگۇشىسىنىڭ مۇئاۋىن شۇجىسى
ئىدىم) 2000 ئادەمنى باشلاپ كاۋاكتا بوز يەر ئاچقىلى
كىردىم. كاۋاك تەۋەسىدە مەن قەدەم باسمىغان دۆڭ - چۆگ-
قۇر، مەن كەتمەن سالمىغان ئېتىز - ئېرىق يوق. مېنىڭ
بوز يەر ئېچىشقا يېتەكچىلىك قىلىشتىكى نىسەتچىلىرىم
1965 - يىلى «خەلق گېزىتى» دە «كەتمەن شېجاڭ» ② دېگەن
ماۋزۇدا پۈتۈن مەملىكەتكە تونۇشتۇرۇلدى. 1966 - يىلى
«مىللەتلەر رەسمىلىك ژۇرنىلى» نىڭ مۇقاۋىسىغا كەتمەن

① بۇرغىز — كەنت نامى بولۇپ، كىشىلەر تىلىغا «بۇرغىز» دەپ
ئۆزلىشىپ قالغان. ② كۆڭشى باشلىقى.

چېمپ تۇرغان كۆرۈنۈشتىكى سۈرۈشتمە بىر-سەلدى. مەن
ئۇنىڭدىن:

— ئاشۇ گېزىت .. ژۇرناللارنى ساقلاپ قويغانىدىم.
لە؟ — دەپ سورىدىم. ئۇ:

— مەدەنىيەت ئىنقىلابى يىللىرىدا «يالخان ئاكتىپ»
دېگەن بەتنامغا قىلىپ، كۈرەش سەھنىسىدە تاياق -
توقماق زەربىسىگە ئۇچرىدىم. شۇ ۋاقىتلاردا ئۇ ژۇرنال -
گېزىتلىرىمنى ئاتالمىش ئىنقىلابچىلار يىرتىپ تاشلىدى.
خانىدى، — دېدى.

قوغۇنلۇق ئايرىش

1960 - يىلى ئىككى يول كېسىشكەن دوقۇشنىڭ يې-
نىدىكى ئېتىزلىقلارغا قوغۇن تېرىلغانىكەن، دېھقانلار
ئىشتىن چۈشۈپ بۇ يەرگە كەلگەندە ئۆز ئۆيلىرى تەرەپكە
ئايرىلىپ ماڭغانلىقتىن بۇ دوقۇش «قوغۇنلۇق ئايرىش»
دەپ ئاتىلىپتۇ. كېيىنچە بۇ ئاتالغۇ كەنتنىڭ نامى بو-
لۇپ قاپتۇ. ھازىر بۇ كەنتتە تۆت مەھەللە، 98 ئائىلە،
378 نەپۇس، 765 مو تېرىلغۇ يەر بار.

بۆرە ئېغىز

ئىككى قۇملۇق دۆڭنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى چوڭقۇر ھەم
تار جايىنى مالچىلار «بۆرە ئاغزى» دەپ ئاتىغانىكەن.
كېيىنچە «بۆرە ئېغىز» غا ئۆزگىرىپ، بۇ يەردە بىنا بول-
غان كەنتنىڭ نامى بولۇپ قاپتۇ.
ھازىر بۇ كەنتتە يەتتە مەھەللە، 124 ئائىلە، 597
نەپۇس، 1268 مو تېرىلغۇ يەر بار.

هاجىغىل

ھازىرقى يېڭىيەر يېزىسىدىكى ئىمامى ئەسكەر ما-
 زىرىنىڭ شەيخى 60 ياشلىق ماخمۇت قارىم - تۇرسۇن
 شەيخ ھاجىمىنىڭ بىر تۇغقىنى مۇھەممەت شەيخنىڭ نەۋ-
 رىسىدۇر. ئۇنىڭ 1995 - يىلى 3 - ئاينىڭ 21 - كۈنى سۆز-
 لەپ بېرىشىگە ئاساسلانغاندا، تۇرسۇن شەيخ ھاجىم كا-
 ۋاكتىكى ھاجىغىل دېگەن جايىنى 1925 - يىلىدىن كېيىن-
 ئىگىلەپ، يىللىقچىلىرىنى تۇرغۇزۇپ 12 مىڭ تۇپاق قوي-
 ئۆچكىلىرىنى باققۇزغانلىقتىن بۇ جاي ئۇنىڭ نام - ئە-
 مىلى بىلەن «ھاجىغىل» دەپ ئاتالغانىكەن، بۇ ئاتال-
 غۇ يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن «ھاجىغىل» غا ئۆزگىرىپ
 قاپتۇ، 1960 - يىلىدىن كېيىن تېرىقچىلىق دائىرىسى يىل-
 لى - يىل كېڭىيىپ، 1984 - يىلى باشھاجىغىل، ھاجىغىل
 دەپ ئىككى كەنت بولدى.

(تۇرسۇن شەيخ ھاجىم ئۆز ۋاقتىدا ئىمامى ئەسكەر
 مازىرىنىڭ شەيخى بولۇپ، 1951 - يىلى تەركىبى زومىد-
 گەر ئايرىلىپ مىللىتى بىلەن ئېتىپ باستۇرۇلغانىدى).
 باشھاجىغىل كەنتىدە ھازىر ئۈچ مەھەللە، 94 ئائى-
 لە، 361 نوپۇس، 914 مو تېرىلغۇ يەر بار.

شاختاشلام ۋە چىنار كەنتلىرى توغرىسىدا

ئىلگىرى بۇ جايدا ئىسلام قوشۇنلىرى بىلەن بۇد-
 دىستلار ئوتتۇرىسىدا دەھشەتلىك جەڭ بولۇپتۇ. بۇ جەڭدە
 ئىسلام قوشۇنلىرى سەردارىنىڭ ھۆرۈل چىنارخان، بۇلبۇل
 چىنارخان ئىسمىلىك ئىككى سىڭلىسى شېھىت بولۇپتۇ ۋە
 جەڭ بولۇپ ئۆتكەن مۇشۇ قۇملۇققا دەپنە قىلىندىتۇ. كى-
 شىلەر بۇ قەبرىدىكى جەسەتنى بۆرە، تۈلكىلەرنىڭ كولاپ

يەپ كەتمەسلىكى ۋە شامالدا ئېچىلىپ قالماستىكى ئۈس-
چۈن شاخ تاشلاپ قويۇپتۇ. كېيىنچە بۇ يەردىن ئۆتكەن -
كەچكە نلەرھۇ شاخ تاشلاپ قويۇشقا ئادەتلىنىپ، 1958 -
يىلىغىچە ئىككى مۈكەلگۈدەك يەرگە شاخ دۆۋىلىنىپ
بولغانىكەن.

1958 - يىلى پۇرچاقچى يېزىسىدىن بىر قىسىم دەپ-
قان - چارۋىچىلار بۇ يەردە ئولتۇراقلاشتۇرۇلدى ۋە يەر
ئېچىپ تېرىقچىلىق قىلدى. كەنت نامىمۇ شاخ تاشلام دەپ
ئاتالدى. 1984 - يىلى بۇ يەردە ئاھالە كۆپىيىپ تېرىلغۇ
يەر كېڭىيىپ كەتكەنلىكتىن مۇشۇ كەنت تەۋەسىدىكى بىر
قىسىم مەھەللىلەر ئايرىم كەنت بولۇپ تەسىس قىلىنىپ
مۇزاكىرە قىلىش ئارقىلىق «چىنار» دەپ ئىسىم قويۇلدى.
چىنار كەنتىدە ھازىر ئۈچ مەھەللى، 134 ئائىلە،
625 نوپۇس، 1439 مو تېرىلغۇ يەر بار.

جەگە

بۇ يەردە ئىلگىرى توغراقلىرى تۈز ھەم ئېگىز ئۈس-
كەن بىر جاڭگال بولۇپ، يېقىن ئەتراپتىكى كىشىلەر بۇ
جايدىن توغراقلارنى كېسىپ چىقىپ يېشى سالغان ئۆيلە-
رىگە جەگە (بالا) قىلىدىكەن. شۇنداق قىلىپ بۇ يەرگە
جەگە دەپ ئىسىم سېلىپ قاپتۇ ۋە بۇ ئىسىم ھازىرغىچە
ساقلىنىپ كەپتۇ.

ھازىر بۇ كەنتتە ئالتە مەھەللى، 126 ئائىلە، 546
نوپۇس، 1040 مو تېرىلغۇ يەر بار.

تۈز لۇقمۇ تاغ

نەچچە يۈز يىللاردىن بۇيان بۇ يەر خوتەن - ئاقسۇ
ئارىلىقىدا قاتنايدىغان كارۋانلارنىڭ توختاپ ئارام ئال-
دىغان جايى.

دىغان ئالماق - ساتماق قىلىدىغان قوناغۇسى ئىكەن. قوناغۇنىڭ يېنىدا سۈيى تۇزلۇق بىر قۇدۇق بار ئىكەن. يولۇچىلار ئاش - تاماق ئېتىشكە بۇ قۇدۇقنىڭ سۈيىنى ئىشلىتىدىكەن. شۇڭا بۇ يەر تۇزلۇق تۇتاغ دەپ ئاتالغان. كەن. باھار كېلىپ توغراقلار كۆكلىگەندىن باشلاپ، قىش پەسلى قار ياغغىچە توغراقلىقلاردا پادا - پادا قوي - ئۆچكىلەرنى باقىدىغان مالچىلار نەي - راۋابلىرىنى چېلىشىدىكەن. 1960 - يىلىدىن باشلاپ «راكېتا» گۈڭشېسى (پۇرچاقچى، قويچى يېزىلىرى ۋە ماڭلاي يېزىسىنىڭ بىر قىسمى) بۇ يەردە دېھقانچىلىق مەيدانى قۇردى. 1975 - يىلى ناھىيىلىك «شەرق شامىلى» دېھقانچىلىق مەيدانىغا تەۋە بولدى. 1978 - يىلى كاۋاك گۈڭشېسىنىڭ 6، 7 - باشقۇرۇش رايونى بولدى. 1984 - يىلى بۇ ئىككى باشقۇرۇش رايونى كاۋاك يېزىسىدىن ئايرىلىپ ئۆز ئالدىغا تۇزلۇق تۇتاغ يېزىسى تەسىس قىلىندى. 1990 - يىلى قايتىدىن كاۋاك يېزىسىغا تەۋە قىلىندى.

«ماڭا نلارنى توسمايشى»

1995 - يىلى 1 - ئاينىڭ 19 - كۈنى يېزىسىگە چىققان 62 ياشلىق جاپپار ناسىر بىلەن پاراڭلاشتىم. مەن ئۇنىڭدىن:

«راكېتا گۈڭشېسى بوز يەر ئېچىش ئۈچۈن شۇنچە يىراق تۇزلۇق تۇتاغدىن باشقا جاي تېپىلمىغانىدى؟» دەپ سورىدىم. ئۇ:

«بۇ سوئاللىرىغا جاۋاب بېرىش ئۈچۈن گەپنى يەراقتىن باشلاشقا توغرا كېلىدۇ» - دېدى.

1960 - يىلى 1 - ئايدا خوتەن ۋىلايەتلىك پارتكومنىڭ

شۇجىسى خۇاڭ چىڭ قاراقاشقا كېلىپ ناھىيەنىڭ ئاساسلىق باشلىقلىرىغا:

— قاراقاش دەرياسىنىڭ ئاياغ بويلىرىدا ئۆزلەش-تۇرۇشكە بولىدىغان يەرلەر جىق، بىر تەرەپ دەريا، بىر تەرەپ رەپ توغراقلىق، دېھقانلار سۇدىنمۇ، ئوتۇندىنمۇ قىيىن-ئالمايدۇ. مەن بۇرۇن ئۇ يەرلەرنى كۆرگەن^①، دەپتۇ. ناھىيىلىك پارتكوم بىر نەچچە كىشىنى دەريانىڭ ئاياغ بويلىرىدا بوز يەر ئېچىشقا بولىدىغان يەرلەرنى گۇڭشېلارغا تەقسىم قىلىشقا كىرگۈزۈپتۇ. 2- ئاي دەريادىكى مۇزلار ئېرىپ دەريادا سۇ ئۇلغايغانلىقىنى كۆرۈپ، بۇ كىشىلەر قايتىپ چىقىپ ناھىيە باشلىقلىرىغا سۇنىڭ موللۇقىنى، دەرھال بوز يەر ئېچىپ تېرىقچىلىق قىلىشقا بولىدىغانلىقىنى دوكلات قىپتۇ. ناھىيىلىك پارتكوم جىددىي يىغىن ئېچىپ ناھىيە بويىچە بارلىق گۇڭشېلارنى دەريانىڭ ئاياغ بويلىرىدا بوز يەر ئېچىشقا ئورۇنلاشتۇرۇپتۇ. تۈز-لۇقۇتتاغ — «راكېتا» گۇڭشېسىنىڭ بوز يەر ئېچىش نۇقتىسى قىلىپ بەلگىلىنىپتۇ. «راكېتا» گۇڭشېسىنىڭ شۇجىسى جاڭ X X باشقا گۇڭشېلاردىن باشلاپ دۇرھەرىكەتكە كېلىپ رىجەپ ئىمىن بىلەن جاپپار ناسىرنى 2000 دېھقانغا باشلىق قىلىپ تۈزلۈك-ئۇتتاغقا ئۇزاتتى.

ناھىيىلىك پارتكوم 2- قېتىم دەريانىڭ ئاياغ بويلىرىنى تەكشۈرۈشكە كىرگۈزگەن كىشىلەر تۈزلۈك-ئۇتتاغدىن قايتىپ لەھىيىنىڭ يۇمىلاق دېگەن يېرىگە چىققاندا

① 1949- يىلىنىڭ ئاخىرىدا ئازادلىق ئارمىيە مەلۇم قىسمىنى ئاقسۇدىن دەريا بويلاپ خوتەنگە باشلاپ كەلگەن ھەربىي قوماندان — خۇالچىڭ ئىدى.

«راكېتا» گۇڭشېسىدىن تۇز لۇقۇمۇ تاغ تەرەپكە ماڭغان دېھقانلارنى كۆرۈپ، تېلېفون ئارقىلىق ناھىيىلىك پارتكوم شۇ جىسى گۈەن لىزىگە:

— مۇز كەلكۈنى ئۆتۈپ كەتكەندىن كېيىن دەريا قۇرۇپ قاپتۇ. يازلىق زىرائەت تېرىشقا ئىمكانىيەت يوق.
 7- ئايدا كەلكۈن ۋاقتىدا قوناق تېرىشقا مۇمكىن بولغۇدەك. «راكېتا» گۇڭشېسىدىن كىرگەنلەر قايتىپ چىقىپ كەتسۇنمۇ؟ قانداق؟— دەپ دوكلات قىلدى. گۈەن لىزى:
 — ئۇنداق بولسا ماڭغانلارنى توسمايلى. تېخى قوزغالمايغانلارنى ئالدىراتمايلى،— دەپ جاۋاب بەردى. شۇنىڭ بىلەن «راكېتا» گۇڭشېسىدىن كىرگەنلەر تۇز لۇقۇمۇ تاغ تەرەپكە مېڭىۋەردى. «تېخى قوزغالمايغان» باشقا گۇڭشېلارنىڭ بوز يەر ئېچىش نۇقتىلىرى ئەسلى پېتى قېلىۋەردى. لەمپە، كاۋاك، تۇز لۇقۇمۇ تاغ ئارىلىقلىرىدىكى 10—15 كىلومېتىرلىق چاڭگال - قۇملۇقلاردا يۇرت بىنا بولماسلىقىنىڭ سەۋەبى ئەنە شۇ.

تۇز لۇقۇمۇ تاغدىكىلەر ئەسلى قەيەرنىڭ؟

چاپپار ناسىر 1960- يىلى
 4- ئايدىن 1968- يىلىغىچە
 ئۈچ قېتىم، يەتتە يىل ئىككى
 ئاي تۇز لۇقۇمۇ تاغ دېھقانچىلىق مەيدانىنىڭ باشلىقى بولۇپ ئىشلىدى. ئۇ بۇ يەردىكى تۇنجى يول، تۇنجى ئېرىق، تۇنجى ئېتىز، تۇنجى كۆچەت—

لىكىنى بىنا قىلغان تۆھپىكارلارنىڭ بىرىدۇر. ئۇ تۇز لۇقۇمۇ

مۇتساغدا يېشى يۇرت پەيدا بولۇش جەريانىدا ئۆز قولى بىلەن ئىشلىگەن، ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگەنلىرىنى تەپسىلىي سۆزلەپ بەردى. ماڭا كېرەكلىك سان - ساناقلارنى تاشلىۋېتىشكە پايلىمىغان كونا خاتىرە دەپتىرىدىن كۆچۈرۈپ بەردى.

— 1960- يىلى 4- ئايدا مەرھۇم رىجەپ ئىمىن بىلەن مەن 2000 دېھقاننى باشلاپ يولغا چىقتۇق. كاۋاك دېگەن يەرگە كەلگەندە يول ئۇزۇلدى، دەريانىڭ ئىچى بىلەن مېڭىپ سۇ ياكى پاتقاقلىق ئالدىمىزنى توسقاندا قىرغاققا چىقىپ توغراقلىققا ئوت قويۇپ يول ياساپ ماڭدۇق. 8- كۈنى تۇزلۇق مۇتساغدا يېتىپ كىردۇق. بۇ ئەتراپتا مال چىلاردىن باشقا بىر مۇ ئولتۇراقلاشقان ئائىلە يوق ئىدى، كېچىلىرى ئوچۇقچىلىقتا قۇملۇق دۆڭنىڭ باغرىدا ياتتۇق. كىلە ① نىڭ چىشلىشىدىن ساقلىنىش ئۈچۈن ئەتراپىدا مېزغا شاخ دۆۋىلەپ ئوت يېقىۋېتىپ ئۇخلايتتۇق. 1300 ئا- دەم ئېرىق چېچىش، يەر ئېچىش بىلەن شۇغۇللانساك 700 ئادەم ئەسلى يۇرتىمىزدىن ئاشلىق توشۇش ئۈچۈن سە- پەر ئۈستىدە بولاتتى. ئاشلىق يېتىپ كىرگىچە ئاچ قالغان، يىرىك قوناقنى قاينىتىپ يېگەن كۈنلەرمۇ بولغانىدى. كۈنىگە 16 سائەتلىك ئېغىر ئەمگەككە، ئاچلىققا بەرداشلىق بېرەلمەي جاننى ئالماقچا ئېلىپ يۇرتىغا قېچىپ كەتكەنلەردىن ئۈچ كىشى يولدىن ئېزىپ جاڭگالدا ئۆلۈپ كەتكەنىدى.

1962- يىلىنىڭ بېشىدا مەيدان بويىچە كولىپكەتتە يەر ئېچىپ تېرىقچىلىق قىلىشنى ئىشلەپچىقىرىش چوڭ ئەترەتلىرى (كەنتلەر) بويىچە يەر ئېچىپ تېرىقچىلىق قىلىشقا ئۆزگەرتتۇق.

① كىلە — قۇملۇقتا ياشايدىغان ئۆسكۈچى ياۋايى مايۋان.

چالا قۇدۇققا ① ياغاچچى ②، تۈگمەن ئېرىقتىن ②
 كىرگەنلەرنى، تاۋىدان دۆڭگە ① پۇرچاقچى ②، قازاقلار
 دىن ② كىرگەنلەرنى، بوستان توغراققا ① باچۇق، ② كۆك-
 يار ② دىن كىرگەنلەرنى، يالغۇز توغراققا ① يېڭىلىنىۋاتقان
 تەڭدىن ② كىرگەنلەرنى، ئاچچىققا ① سەيشەنبە بازار، ②
 تۇتلۇقتىن ② كىرگەنلەرنى، شالىنىشىغا ① قارىلا ②
 جايدىن ② كىرگەنلەرنى، ماياقدۇڭگە ① ئاياغۇدۇقلا ② دىن
 كىرگەنلەرنى ئورۇنلاشتۇردۇق.

1962- يىلى كالىۋ سۇ ئامبىرىنى، 1963- يىلى كۆچەت
 جىگدە سۇ ئامبىرىنى (بۇ سۇ ئامبىرىنى 1973- يىلى دەپ-
 ياننىڭ كەلكۈن سۈيى بۇزۇۋەتتى) 1965- يىلى ئاياغ كى-
 لۇسۇ ئامبىرىنى ياساپ دەرياغا كەلكۈن كېلىشىمگىلا تە-
 ھەرىپ تۇرماي، ئېتىزلىرىمىزنى ئەتىيازدىكى قۇرغاقچى-
 لىق مەزگىللىرىدىمۇ سۇغىرا لايدىغان بولدۇق.

1964- يىلىنىڭ ئاخىرىغا كەلگەندە يېڭىگۈل (تۇز-
 لۇقۇتتاغىنىڭ يېڭى ئاتىلىشى) دېھقانچىلىق مەيدانىمىز-
 دا 16 كىلومېتىر ئۇزۇنلۇقتا بىر ئۆستەڭ، 25 كىلومېتىر
 ئۇزۇنلۇقتا 12 ئوق ئېرىق بارلىققا كېلىپ، زىرائەت تې-
 رىلغان يەر 12 مىڭ 668 موغا، يىللىق ئاشلىق مەھسۇلاتى
 358 مىڭ 12 كىلوگرامغا، پاختا 26 مىڭ 900 كىلوگرامغا،
 مايلىقدان 42 مىڭ 135 كىلوگرامغا، كۆلىمىكتىن ۋە خۇ-
 سۇسلا ئىلىكىدىكى چارۋا 844 تۇياققا، كۆلىمىكتىن يىلىنىڭ
 نەق پۇل كىرىمى 10 مىڭ 500 يۈەنگە، قوغۇن - تاۋۇز، بې-
 دە تېرىلغان يەر 996 موغا يېتىپ ئاشلىق بىلەن ئۆزىمىز-
 نى تەمىنلەشنى ئىشقا ئاشۇردۇق. خاتىرجەم ئولتۇراق
 لاشقان ئائىلە 400 گە يەتتى.

① تۇزلۇقۇتاغدىكى يەر ناملىرى. ② قويچى، پۇرچاقچى، ماشاي
 يېزىملىرىدىكى يەر ناملىرى.

تۈزلۈقئۇتاغدىكى كەنت ناملىرى

تۈزلۈقئۇتاغدىكى كەنت ناملىرى

○ رەھبەرلىك ئورگىنى

1. چالا قۇدۇق	6. نەزەر باغ
2. تۈزلۈقئۇتاغ	7. شالىغىمىل
3. بوستان توغراق	8. ماياقدۆڭ
4. يالغۇز توغراق	9. مازار تاغ
5. ئاچچىق	

چالا قۇدۇق

ئەسلىدە ئىلىگىرى چالا كولانغان قۇدۇقلار بىر نەچچە جايدا كۆزگە چېلىققان، بۇ جاينى يولۇچىلار «چالا قۇدۇق» دەپ ئاتىغانىكەن.

ھازىر بۇ كەنتتە ئىككى مەھەللە، 60 ئائىلە، 263 نوپۇس، 354 مو تېرىلغۇ يەر بار.

بوستان توغراق

1961- يىلى يازنىڭ ھاۋا راسا قىزىغان بىر كۈنى يەر ئېچىپ تۇرغان دېھقانلار بىلەن مەجلىس ئېچىشقا توغرا كېلىدۇ. ئۇلار ئىش ئورنىدىن 300 قەدەمچە يىراقلىقتىكى توغراقلىققا كېلىپ سايمىداپ ئولتۇرۇپ يىغىن ئاچىدۇ. بىرەيلەن:

— يۇرتىمىزدىكى بوستانلىقتا ئولتۇرغاندەك بولدۇق، —

دەيدۇ، شۇنىڭ بىلەن بۇ يەر بوستان تۈز- راق دەپ ئاتالدى.
ھازىر بۇ كەنتتە ئىككى مەھەللە، 52 ئائىلە، 207 نوپۇس، 453 مو تېرىلغۇ يەر بار.

يالغۇز توغراق

شاخلىرى يىراق - يىراقلارغا كۆرۈنىدىغان ئېگىز بىر تۈپ توغراق ئەتراپىدا 1960- يىلىدىن بۇيان بىنا بولغان يېڭى يۇرت 1984- يىلى يالغۇز توغراق دەپ ئاتالدى.
ھازىر بۇ كەنتتە تۆت مەھەللە، 70 ئائىلە، 241 نوپۇس، 523 مو تېرىلغۇ يەر بار.

ئاچچىق

1960- يىلىدىن كېيىن بارلىققا كەلگەن بۇ يېڭى يۇرت بۇ جايدا ئەزەلدىن تارتىپ سۈيى ئاچچىق سازلىق بولغانلىقىغا قاراپ 1984- يىلى ئاچچىق دەپ ئاتالدى.
ھازىر بۇ كەنتتە ئۈچ مەھەللە، 56 ئائىلە، 284 نوپۇس، 561 مو تېرىلغۇ يەر بار.

نەزەرباغ

1960- يىلىدىن كېيىن بۇ جايدا كىشىلەرنىڭ نەزەرنى تارتقۇدەك بىر باغ بىنا بولغانلىقى ئۈچۈن، 1984- يىلى بۇ كەنتكە نەزەرباغ دەپ ئىسىم قويۇلدى.
ھازىر بۇ كەنتتە تۆت مەھەللە، 72 ئائىلە، 325 نوپۇس، 665 مو تېرىلغۇ يەر بار.

شالئېغىل

ئىلىگىرى پادىچىلار ئېغىل ياساپ قوي - ئۆچكىزىنى سولمىغان بۇ جايدا 1960- يىلىدىن دېھقانلار جىگىدە كۆ-

تەكلىرىدىن شال قىلىپ ئۆي سېلىپ ئولتۇرغانلىقىمىن -
 بۇ كەنت شالىمىغىل دەپ ئاتالدى.

ھازىر بۇ كەنتتە ئىككى مەھەللە. 49 ئائىلە، 215
 نوپۇس، 535 مو تېرىلغۇ يەر بار.

ماياقدۆڭ

نەچچە يۈز يىللاردىن بۇيان پادىچىلار بۇ جايدىكى قۇم -
 لۇق دۆڭگە شاخ بىلەن قۇشام قىلىپ ئېغىل ياساپ قوي -
 ئۆچكىلىرىنى قىشلاتقانمىكەن، يىللار ئۆتكەنسېرى بۇ دۆڭ -
 لۇق ماياق بىلەن قاپلىنىپ ماياقدۆڭ دەپ ئاتىلىپتۇ.
 1960 - يىلىدىن كېيىن بۇ دۆڭلۈكنىڭ ئەتراپىدا بارلىققا
 كەلگەن يېڭى مەھەللىلەر 1984 - يىلى يەنىلا ماياقدۆڭ
 دەپ ئاتالدى.

ھازىر بۇ كەنتتە ئۈچ مەھەللە، 42 ئائىلە، 192 نو -
 پۇس، 499 مو تېرىلغۇ يەر بار.

ماياقدۆڭدىن كالا ئاستىغىچە

قاراقاش ناھىيىسىنىڭ ئادەم ئولتۇراقلاشقان رايون -
 لىرى شىمالدا ماياقدۆڭ بىلەن ئاخىرلىشىدۇ. ئەمما،
 تۈزلۈقمۇ تاغنى كېسىپ ئۆتىدىغان خوتەن - ئاقسۇ يولىدا
 قەدىمدىن باشلاپ خوتەندىن شايى - ئەتلەسلەرنى يۆتكەپ
 ئاقسۇدا ساتىدىغانلارنىڭ، ئاقسۇ - كۇچادىن ئات - ئۇ -
 لاغ ھەيدەپ كېلىپ خوتەندە سېتىپ تىرىكچىلىك قىلىدىن
 خانلارنىڭ ئايىغى ئۈزۈلمەيتتى. مۇشۇنداق قاتناش داۋا -
 مىدا تۈزلۈقمۇ تاغدىن ئاقسۇ چېگرىسىغىچە بولغان ئارى -
 لىقتا گەرچە مۇقىم ئادەم ئولتۇراقلىشىپ ياشىمىغان بول -
 سىمۇ، كۆپ يەرلەردە تالاي تەسىرلىك ۋەقەلەرنىڭ

بولۇپ ئۆتكەنلىكى، بۇ ۋەقەلەرنىڭ شاھىتى سۈپىتىدە ھەر خىل ناملارنىڭ ھازىرغىچە ساقلىنىپ كەلگەنلىكى ھەققىدە بۇ يولدا كۆپ قاتنىغان دەرىجىدىكى تەسىرلىك ھېسابتا كەيپە - چۆچەكلەرنى سۆزلىشىدۇ. بىز ئەنە شۇ رىۋايەت - لەرنىڭ ئازىمىر قىسمىنى رەتلەپ كىتابخانلارنىڭ ھۆزۈرىغا سۈنۈشنى مۇۋاپىق كۆردۈق.

قۇشۇلاش

ئىسلام ئەسكەرلىرى خوتەننى بويسۇندۇرغاندىن كېيىن، قاراقاش دەرياسىنى بويلاپ شىمالغا يۈرۈش قىلىپتۇ. ئەمما، ئۇلار قۇملۇقتا قانچە ئىچكىرىلەپ كىرگەنسىمۇ، دەريا سۈيى شۇنچە تارتىلىپ، ئاخىر سۇسىز چۆللۈككە چىقىپ قاپتۇ. چىداپ بىر نەچچە كۈن يول يۈرۈپتۇ. ئەمما، ئۇسىز لۇق ئۇلارنى ئاخىر دەرياسىدىن كەتكۈزۈپتۇ. ئۇلار ھوشىدىن كېتىشكە، جان ئۈزۈشكە باشلاپتۇ. مۇشۇ ۋاقىتتا ئالەمدە ساياھەت قىلىۋاتقان ھەزرىتى ئىمام ئەلى بۇ يەردىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقاندىن كەينى كۆرۈپتۇكى، يېقىن ئىككى دەريا (قاراقاش، يۈرۈك - قاش دەرياسى) بىر - بىرىگە قوشۇلماي ئېقىپ قۇم ئىچىگە سىلىنىپ كېتىۋېتىپتۇ. دەريا سۈيى تۈگىگەن يەرلەردە بولسا، تالاي ئادەملەرنىڭ ئۇسىز لۇقتىن ئۆلگەن جەسەتلىرى، ئىسلام ئەسكەرلىرىنىڭ بىچارە ھالىتى كۆزگە تاشلىنىپتۇ. ھەزرىتى ئىمام ئەلى خۇداغا ئىلتىجا قىلىپ: — ئى خۇدا، ئۇلۇغ قۇدرىتىڭ بىلەن بۇ ئىككى دەريا يانى بىرلەشتۈرۈپ، جەنۇب بىلەن شىمال ئوتتۇرىسىدىكى بۇ قۇملۇقتا سۇ قېيىنچىلىقىنى ھەل قىلساڭ، سېنىڭ سادىق بەندىلىرىڭ بىھۇدە ئۆلۈپ كەتمەسە! - دەپتۇ.

ئاققۇزۇپتۇ. ماجاننىڭ ئاخباراتى سەۋەبىدىن ئىسلام قو-
شۇنىدىكىلەر غەلبە تۇغىغا ئېرىشىپتۇ. ئەمما، بىر قى-
سىم بۇددىستلار ماجاننىڭ خەۋەر يەتكۈزگەنلىكىنى سې-
زىپ قېلىپ ئۇنى ئۆلتۈرۈپ قىيىما - چىيىما قىلىۋېتىپ
قېچىپتۇ.

ئىسلام قوشۇنىدىكىلەر ماجانغا چوڭقۇر ھاتەم بىل-
دۈرۈپ، دۇسىبەتكە چۆمۈپتۇ. ئۇنىڭ جەسىتىنى ئىسلام
قاندىسى بويىچە مۇشۇ قۇملۇققا كۆمۈپ بۇ يەرنى «ما-
جام» دەپ ئاتايتۇ. كېيىن بۇ ئىسىم «مارجان»غا ئۆزگە-
رىپ قاپتۇ.

مازار تاغ قەلئەسى

مەزكۇر قەلئە - قاراقاش ناھىيىسىنىڭ 150 كىلو-
مېتر شىمالىدىكى خوتەن دەريا ساھىلىغا جايلاشقان تاغ
ئۈستىدە بولۇپ، تېمىغا قىزىل چوقا تاش ئىشلىتىلگەن.
بەزى يەرلىرىدە تاش ئارىسىغا شاخ - شۇمبا قىستۇرۇپ
ئىشلەنگەن. قورغاننىڭ جەنۇبتىن - شىمالغا تەخمىنەن
29 مېتر، شەرقتىن - غەربكە 29 مېتر كېلىدۇ. ئومۇمىي كۆ-
لىمى 841 كۋادرات مېتر. قورغاننىڭ غەربىدە ئىپكىزلىكى
ئون مېتر، ئۇزۇنلۇقى توققۇز مېتر، كەڭلىكى يەتتە مېتر
كېلىدىغان بىر پوتەي (زەھىرىك سۇپىسى) بار.

مەزكۇر خارابە ۷ - ئەسىردىن 10 - ئەسىر-
گىچە بولغان دەۋرلەردىكى خوتەننىڭ تارىخىنى تەتقىق
قىلىشتا مۇھىم ماتېرىيال قىممىتىگە ئىگە.

(بۇ داقالىنى مەتكېرىم ئىسمايىل تەييارلىدى)

مازار تاغ ھەققىدە رىۋايەت

ئېيتىشلارغا قارىغاندا ھەزرىتى ئىمام ئەلى ۋاپات

بولۇش ئالدىدا بالىلىرىغا: «مەن نەپەس ئۈزگەندىن كېيىن دۇلدۇلغا مىنىگەن بىر چۈمبەلىلىك كىشى كېلىپ مېنىڭ جەسىتىمنى ئېلىپ كېتىدۇ. سىلەر ئۇ ئادەمدىن (دا- دامنى نەگە ئېلىپ بارىسىز؟) دەپ سورىماڭلار» دەپ ۋە- سىيەت قىلىپ كۆز يۇمۇپتۇ. دېگەندەك دۇلدۇلغا مىنىگەن چۈمبەلىلىك كىشى كېلىپ ئىمام ئەلىنىڭ جەسىتىنى ئېلىپ مېڭىپتۇ. بۇ چاغدا شەيتان ئىمام ئەلىنىڭ بالىلىرىنىڭ كۆڭلىگە: «داداڭلارنىڭ جەسىتىنى ھېچكىم كۆر- مىگەن يات بىر ئادەم كۆتۈرۈپ كېتىۋاتسا، ئۇندىمەي قاراپ تۇرغىنىڭلار نېمەسى؟ نېمەشقا ئۇنىڭدىن بىر ئېغىز بولسىمۇ گەپ سوراپ باقمايسىلەر؟» دېگەنلەرنى سېلىپ ئېزىقتۇرۇشقا باشلاپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئىمام ئەلىنىڭ بالىلىرى ھېلىقى كىشىگە:

— ئىلتىپات قىلىپ، دادامنىڭ قەبرىسىنى نەدىن ئىزدەيدىغانلىقىمىزنى دەپ بەرگەن بولسىڭىز؟ - دەپتۇ.

— ھەي بالىلىرىم، مەن سىلەردىن مۇشۇنداق گەپلەرنى سورىماڭلار دېگەن ئەمەسمۇ؟ - دەپتۇ چۈمبەلىلىك كىشى يۈزىنى ئېچىپ، بۇ ئەسلى ئىمام ئەلىنىڭ روھى بولۇپ، يۈزىنى ئاچقاندا چىرايى ئېنىق كۆرۈلۈپتۇ، ئۆزۈڭلارغىمۇ قىلىدىڭلار، ماڭمۇ قىلىدىڭلار، ئەمدى مەن سىلەر بىلەن كۆرۈشەلمەيمەن، ناۋادا قەبرىمىنى تاپمەن دېسەڭلار، مازار تاغدىن ئىزدەڭلار!

دۇلدۇللۇق كىشى شۇنداق دەپلا كۆزدىن غايىب بويۇپتۇ. ئىمام ئەلى ئەسلىدە ئاللاتا ئالغا: «ئى خۇدا، مەن ۋاپات بولغاندىن كېيىن، روھىمنى بىر دۇلدۇلغا مېنىدۈرۈپ مېنىڭ جەسىتىمنى ئېلىپ كېتىشكە ئەۋەتسەڭ. مەن يەنە ئەسلىمگە كېلىپ، روھلارغا قوشۇلۇپ، پۈتۈن ئەلەمنى بىر قېتىم ساياھەت قىلىپ چىقىۋالسام. كېيىن قەبرىمىنى

بالىلىرىمىنىڭ چۈشىمىدە، زاھىر قىلىپ قويساڭ» دەپ ئىلتىمە-
چا قىلغانىكەن. ئاللاتا ئالا ئىمام ئەلىنىڭ بۇ دۇئاسى-
نىڭ ئىجابەت بولىدىغانلىقىنى ئۇنىڭ كۆڭلىگە سالغان-
دىكەن.

ئەھمما، ئىمام ئەلىنىڭ بالىلىرى سورىمايدىغان گەپ-
نى سوراپ قويغانلىقى ئۈچۈن بۇ سىر ئاشكارىلىنىپ ھا-
زىرقى دەۋرگىچە تارقىلىپ يۈرۈپتۇ.

شۇنداق قىلىپ ئىمام ئەلىنىڭ ئالەمدە قىلىدىغان
سايىھىتى باشلىنىپتۇ. ئۇ ئۇچار دۈلدۈلغا مەنىپ، شە-
ھەرمۇ - شەھەر، يۇرتىمۇ - يۇرت ھەممىنى كېزىپ تەكلىم-
ماكان قۇملۇقىنىڭ ئوتتۇرىسىدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقاندا
تاغدەك دۆۋىلەنگەن قوي گۆشلىرى بىلەن ئۇنى كۆرۈپتۇ.
ئۇ بىلىپتۇكى، بۇ ئىسلامغا قارشى دۈشمەنلەرنىڭ ئىسلام
ئەسكەرلىرىنىڭ كېلىدىغانلىقىنى ئاڭلاپ، ئۇلار بىلەن
تۇرۇشۇش ئۈچۈن يۇرت - يۇرتلاردىكى خەلقلەردىن بۇلاپ
كەلگەن ئاش - ئوزۇق تەييارلىقى ئىكەن. ئىمام ئەلى
دۈلدۈل ئۈستىدە تۇرۇپ ئاللاغا ئىلتىجا قىلىپ:

— ئى خۇدا، ئەگەر دۈشمەنلەر مۇشۇ ئوزۇق-تۈلۈك-
لەرنى يەپ يېتىپ ئىسلام دىنىدىكىلەر بىلەن سوقۇشسا،
جەزمەنكى، ئىسلام ئەسكەرلىرى بۇ چۆلدە ئاچلىقتىن ئۆ-
لۈپ كېتىدۇ. شۇڭا سەن ئىسلام قوشۇنلىرىنىڭ يولىنى كەڭ
قىلىش ئۈچۈن دۈشمەنلەرنىڭ بۇ يېمەكلىكلىرىنى تاغقا
ئايلاندۇرۇۋەتسەڭ، دەپ تىلەپتۇ.

ئىمام ئەلىنىڭ دۇئاسى ئىجابەت بوپتۇ. يەنى دۈش-
مەنلەرنىڭ يېمەكلىكلىرى بىر دەمدەلا تاغقا ئايلىنىپ
كېتىپتۇ. بۇنىڭغا شۇكىرە ناماز ناماز ئوقۇش ئۈچۈن ئىمام
ئەلى ئاشۇ تاغنىڭ ئۈستىگە قونۇپ، ئىككى رەكەت شۇ-
كىرە ناماز ئوقۇپتۇ. دۈلدۈلغا ئوقۇر ياساپ يەم بە-

رېپىتۇ. ئۇزۇن ئۆتمەي ئۇ يەنە ئۆز يولىغا راۋان بويىتۇ.
 كېيىن بۇ يەرگە ئىسلام ئەسكەرلىرى يېتىپ كېلىپ
 دۈشمەنلەرنىڭ ئاچلىقتىن ئۆلۈپ كەتكەن جەسەتلىرىنى كۆ-
 رۇپتۇ. ئۇلار تاغ ئۈستىگە چىققاندا ئىمام ئەلىمنىڭ سەج-
 دە قىلىنغان يېرىنىڭ ئالتۇندەك پارقىراپ تۇرغانلىقى-
 نى، دۆلدۇلغا ياسالغان ئېغىل ۋە يەم بەرگەن ئوقۇرنى كۆ-
 رۇپ «بەلكىم ئىمام ئەلى ئوغۇللىرىغا دېگەن «مازار تاغ»
 مۇشۇ بولسا كېرەك» دەپ ئويلاپتۇ ۋە بۇ تاغنى «مازار
 تاغ» دەپ ئاتايتۇ. بىر نەچچە يىلغىچە بۇ تاغنى ئۇلۇغ-
 لاپ خالىس نەزىر قىلىپ تۇلۇملارنى ئېسىپتۇ. مەخسۇس
 دۇئا- تىلەۋەتچىلەرنى قويۇپ ئۇلارغا ئۆي سېلىپ بېرىپتۇ.
 (ئىلاۋە: بۇ ئىككى تاغ (ھازىر ئىناق تاغ ۋە قىزىل
 تاغ دېيىلىدۇ) ھازىر مۇيسىراقتىن قارىغان
 كىشىگە خۇددى ئۇن بىدەلىسەن گۆشىنى دۆۋىلەپ
 قويغاندەك كۆرۈنىدۇ. تاغ ئۈستىدە دۆلدۇل
 باغلانغان ئېغىلمۇ، دۇئا- تىلاۋەتچىلەرگە سېلىپ بەر-
 گەن ئۆيىمۇ ئۆز ئەينى ساقلىنىپ كەلگەن بولۇپ، بۇ ھەر
 قانداق ئادەمگە يۇقىرىقى رىۋايەت راست ئوخشايدۇ دېگەن
 تۇيغۇنى بېرىدۇ.)

كالا ئاستى

1910 - يىللىرى، ئەتىياز. ئۈچ ئېشەككە شايى - ئەت-
 لەسەرنى يۈكلەپ خوتەندىن يولغا چىققان ئىككى سود-
 گەر قۇملۇق دۆڭلەر ئارىسىدىكى چىغىر يول بىلەن ئىناق-
 سۇغا كېتىۋاتاتتى. 60 ياشلاردىكى ئايال ئۇلارنىڭ ئال-
 دىغا كەلدى ۋە:
 - ئىككى غوجامدىن ئىككى نان سەددىقە تىلەيمەن، -

دېدى. ئىككى سودىگەر ئادەم زات ياشىمىغان بۇ قۇملۇقتا
بىر تىلەمچى ئايالنىڭ بارلىقىغا ھەيران قىلىپ ئۇنىڭ
تىلەمچىسىنى بەردى. ئانىسىنىڭ «ئىككى غوجا-ئامدىن...»
دېگەن ئاۋازىنى ئاڭلاپ ئىككى ئادەم كەلگەنلىكىنى پەم-
لىگەن ئۈچ ئوغۇل ئاللىقاچان بىلەپ قويۇلغان
خەنجەرلىرىنى ئېلىپ گەمىدىن يۈگۈرۈپ چىقتى - دە،
ئىككى يولۇچىنى بوغۇزلاپ ئۆلتۈرگەندىن كېيىن جە -
سەتلەرنى دۆڭنىڭ دالدىسىدىكى كاتەككە تاشلىدى. ئول -
چىغا چۈشكەن تەڭگىلەرنى ئانىسىغا بېرىپ شاپى - ئەت -
لەسلەرنى گەمىگە يوشۇردى. بىر ھەپتىدىن كېيىن ئانە -
سىنىڭ:

— ئالتە غوجام ئالتە نان سەدىقە بەرگەيلا... دېگەن
ئاۋازىنى ئاڭلىغان ئۈچ ئوغۇل ئالتە يولۇچىغا كۈچى
يەتمەسلىكىنى پەملىپ گەمىدە يوشۇرۇنۇپ ئولتۇرۇۋەردى.
بىر نەچچە ئايدىن كېيىن خوتەندە «تۆتتىن ئاز سەپەر -
چىنى ئېيىق يەپ كېتىدىكەن»، «يولدا قاراقچى بار ئۇ -
كەن» دېگەن گەپلەر پەيدا بولدى. «تىلەمچى ئايال» ۋە
ئۇنىڭ ئوغۇللىرى ئادەم ئۆلتۈرۈشنى داۋاملاشتۇرۇۋەردى.
20 دىن ئارتۇق جەسەت كۆمۈلگەن كاتەكتىن ئۈچ تۈپ
يانتاق ئۈنۈپ چىقتى. ئوتتۇرانچى ئوغۇل تىخىمۇ سەزەر
ئۈچ تۈپ يانتاققا تاۋۇز ئۆلىدى. ھەيھات، تاۋۇز دېگەن
شۇنداقمۇ يوغان چۈشەندۈ؟! بىر تاۋۇزنى بىر ئادەم تەس -
لىمكتە كۆتۈرەلەيتتى. ئۇلارنىڭ ئاقسۇدىن خوتەنگە كېلە -
ۋاتقان كارۋانلاردىن ئولجا ئالغان ئات ۋە تۆگىلىرى بار
ئىدى، ئۈچ ئوغۇل ئىككى تاۋۇزنى بىر تۆگىگە جايلاشتۇ -
رۇپ بىردىن ئاتقا مېنىپ يولغا چىقتى. ئۇلار تاۋۇزلارنى
خوتەننىڭ ئامبىلىغا سۇۋغات قىلىپ كۆپ ئىمىن-ئام

ئالماقچى ئىدى. ئامبال بۇ سوۋغاتنى قىزغىنلىق بىلەن قوبۇل قىلدى ھەم:

— مەن ئۆمرۈمدە بۇنداق يوغان تاۋۇزلارنى كۆرمىگەن ئىم. قانداق قىلىپ بۇنچە يىغىناتتىڭلار؟ — دەپ سورىدى. توختىمىز:

— يانتاققا ئۇلىغان تاۋۇز مۇشۇنداق چوڭ ھەم، تاتلىق پىشىدۇ، دېدى، ئامبال ئۇلارنى بىر نەچچە كۈن مېھمان بولۇشقا دالالەت قىلىپ ئايرىم ئۆيگە ئورۇنلاشتۇردى. ئامبال قول ئاستىدىكى ئەمەلدارلارنى تاۋۇز بىلەن مېھمان قىلىش ئۈچۈن بىر ئۆيگە جەم قىلدى. يا ساۋۇلنىڭ قولىدىكى خەنجەرنى ئېلىپ تاۋۇزنى تىلىدى. تاۋۇزنىڭ سۈيى قىمپىقىزىل قاندەك تامدى، بىر ئەمەلدار تاۋۇزنى تېتىپ بېقىپ:

— ھەزرەتلىرى، ئۆتكەن ئايدا قىزىمنى يىلان چە قىۋالغاندا جاراھەت ئورنىنى كېسىپ قېنىنى شوراپ تۈكۈرۈۋەتكەن ئىم. بۇ تاۋۇزنىڭ تەمى ئۆز ئەينى ئادەم قېنىدىكە تېتىيدىكەن، دېدى. ئامبال بۇ تاۋۇزلار قانداقتۇ بىر شۇملۇق بىلەن باغلىنىشلىق ئىكەنلىكىنى پىشەنلەپ ئۈچ ئوغۇلنى ئالدىغا چاقىرغۇزۇپ:

— سىلەرگە بىر ئادىمىمنى قوشۇپ قويىمەن. پۇلنى چىق بېرەيلى، ئۇيۇڭلاردىكى تاۋۇزلارنى سېتىپ بېرىڭلار. يان تاققا تاۋۇز ئۇلاشنىمۇ ئۈگىتىپ قويۇڭلار. ئاناڭلارنى ئېلىپ شەھەرگە كۆچۈپ كېلىڭلار. مەن سىلەرگە ئۆي - زېمىن، مەنسەپ بېرىمەن، دېدى. ئۈچ ئوغۇل خۇشال بولۇشۇپ ئەمەلدار بىلەن يولغا چىقتى. بىر نەچچە كۈندىن كېيىن مەنزىلىگە يېتىپ كەلدى. ئاخشىمى ئۈچ ئوغۇل ئۇيقۇغا كەتكەندە ئەمەلدار شەپە چىقارماي ئورنىدىن تۇرۇپ كەمىدىن سىرتقا چىقتى. ئامبال، «ئۇلارنى كۆ-

زۇڭلاردىن يوقىتىپ قويماڭلار، ئاشكارىلىنىپ-پىچىمۇ
قالمىڭلار» دەپ تىنچلىنىشقا باشلىغان ياساۋۇلار
بىلەن ئۇچراشتى. ئەمەلدار ياساۋۇللارنى تاۋۇز ئۇلانغان
يانتاقنىڭ تۈۋىنى كولاشقا بۇيرۇدى. ئىككى غەپ-رىچچە
كولانغاندىن كېيىن جەسەتلەر ئاشكارا بولۇشقا باشلىدى.
«تىلەمچى ئايال» بىرنەچچە ئادەمنىڭ يانتاقنىڭ تۈۋىنى
كولاۋاتقانلىقىنى كۆرۈپلا ئوغۇللىرىنى قاقچۇرۇۋەتكەنىدى.
ئەمەلدار «تىلەمچى ئايال»نى باغلىتىپ بۇلانغان زاڭ
ماللارنى ئېلىپ خوتەنگە قايتىپ كەلدى ھەم كۆرگەن -
بىلىگەنلىرىنى ئامبالغا دوكلات قىلدى. «تىلەمچى ئايال»
پاكتىلارنى رەت قىلىشقا ئامالسىز قېلىپ ھەممىنى ئىتە -
رار قىلدى. ئامبال قاراقچىلارنى تۇتۇش توغرىسىدا دوق-
مۇش - دوقمۇشلارغا ئېلان چاپلىدى. شەھەر - شەھەرگە
ئالاقە ئەۋەتتى. تۇتۇپ بەرگۈچىلەرگە كۆپ مەۋكەپات
بېرىدىغانلىقىنى جاكار قىلدى. توختىنەزەر قۇمۇلدا نەق
مەيداندا بويىنى چېپىلىپ كالىسى قۇمۇل دەرۋازىسىغا
ئىلىپ كەلدى. روزىنەزەر تۇرپاندا تۇتۇلۇپ
كالىسى تۇرپان دەرۋازىسىغا ئېلىپ كەلدى.
باينەزەر ئايالچە ياسىنىپ يۈزىنى يۆگەپ يە -
شۇرۇنۇپ يۈردى. كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئاشخاننىڭ بۇلۇ -
غىدا ئاش يەپ ئولتۇرغاندا باشقىلار ئۇنىڭ ساقال -
بۇرۇتىنى كۆرۈپ قالدى. «ئايال كىشىنىڭ ساقال - بۇرۇ -
تى بولسا ... بۇزادى قانداق ئىش؟» دەپ گۇمان قىلىپ
ئۇنى تۇتۇپ ئامبالغا تاپشۇرۇپ بەردى. ئامبال باينەزەرنىڭ
بويىنىنى كېسىپ كالىسىنى خوتەندە بىر نەچچە كۈن سزاىيى
قەلغاندىن كېيىن ئۈچ قاراقچى جەسەت كۆمىگەن جايغا
ئېگىز خادا ئورنىتىپ باينەزەرنىڭ كالىسىنى خادىغا
ئېسىپ قويدى. كارۋانلار بۇ يولدىن خاتىرجەم ماڭىدىغان
بولدى. شۇ چاغلاردىن باشلاپ بۇ جاي «كالىلا ئاستى» دەپ
ئاتالدى.

يۇرت ۋە ھەللىسى ئېنىق بولمىغان مەشھۇر كىشىلەر

مۇھەممەت ئەمەن قۇربان، مەتتۇرپۇن سىدىق

تارىخچى شائىر مۇھەممەت تۆمۈر قارا قاشى

مەۋلانە مۇھەممەت تۆمۈر قارا قاشى 18 — 19-ئەسىر-
دە ئۆتكەن تارىخچى ۋە شائىر. ئۇ قارا قاشتا تۇغۇلۇپ
ئۆسكەن ۋە ئۆمرىنى ئىلىم تەھسىل قىلىش ۋە ئىلمىي ئى-
جادىيەت بىلەن شۇغۇللىنىشقا بېغىشلىغان. ئۇنىڭ ئى-
جادىي ئەمگەكلىرىدىن ھىجرىيەنىڭ 1234-يىلى قارا قاش-
تا يېزىلغان «تەزكىرە تولۇشات» ناملىق ئەسىرى بىزگە
قەدەر يېتىپ كەلگەن.

ئۇنىڭدا تۇغلۇق تۆمۈرخان ۋە خەخدۇم ئەزەمنىڭ ئەۋ-
لادىدىن تارالغان خوجىلارنىڭ نەسەبنامىسى (شەجەرىسى)
ۋە ئۇلارنىڭ ۋەقەلىرى سۆزلىنىدۇ.

«تەزكىرە تولۇشات» قاكىرگۈزۈلگەن بىر قىسىم شې-
ئىرلارنى ئوقۇپ كۆرسەك مۇھەممەت تۆمۈر قارا قاشنىڭ
يالىغۇز تارىخچى بولۇپلا قالماستىن، بەلكى ئۆز دەۋرىنىڭ
ئىلغار پىكىرلىك، ئادالەتپەرۋەر ۋە مەرىپەتپەرۋەر
شائىرى ئىكەنلىكىنى بىلىۋالالايمىز. ئۇ، ھەق-ئادالەتنى
نۇرلۇق قۇياشقا ئوخشىتىپ، ئەلنى ئادالەت بىلەن باشقۇرۇش
لازمىلىقىنى، تەكشىزلىك، زوراۋانلىق — ئەلگە ئاپەت ۋە
خارا بىلىق ئېلىپ كېلىدىغانلىقى توغرىسىدىكى پەلسەپىۋى
مۇلاھىزىلىرىنى مۇنداق بايان قىلىدۇ:

ئەدلى نۇرى ئىررۇر جاھان ئافىروز،
بازۇيى سەلتەنەت مادار تاپار .
ئەدلى ئىلە مەھلىكەت قارار تاپار،
پەرتەۋى مۈلك ئىچرە زۇلمەت سۆز .
ئەدلىدىن خەلق كامىياپ بولۇر،
زۇلۇمنىڭ ئالىمى خاراپ بولۇر .
زۇلۇمدۇر رەنج، ئەدلىدۇر راھەت ،
ئەدلىدۇر نەفىتى، زۇلۇمدۇر ئاپەت .
شائىر ئىلىم - مەرىپەت توغرىسىدىكى قاراشلىرىنى
بايان قىلىپ مۇنداق يازدۇ :

ئىلىم بىناسى ئىررۇر ئانداغ بەند ،
يەتمەس ئانىڭ كەڭرىسىگە كەمەند .
... پارچە ھۈنەرگە ئىررۇر ئول تاج سەر -
ئوخشىمىغاى ئىلىمگە ئۆزگە ھۈنەر .
گەرچە موھسىل جىگەردىن خۇن قىلۇر،
ئاخىر ئانىڭ تۇپراقىنى ئالتۇن قىلۇر .

«تەزكىرە تولۇشات» - قىممەتلىك مەدەنىي مىراس -
لىرىمىزدىن بىرى بولۇپ، ئۇنىڭ ئاپتورى مۇھەممەت تۆ -
مۇر قارا قاشى ئىلغار پىكىرلىك تارىخچى ۋە ئەدىب سۇ -
پىمىدە مەدەنىيەت تارىخىمىزدا مۇھىم ئورۇن تۇتىدۇ .
(«دېڭىز ئۈنچىلىرى» دىن)

مەشھۇر خەتتاتلار

ئانا يۇرتىمىز قارا قاشتدا 17 - ئەسىردىن 19 - ئە -
سىرگىچە بولغان دەۋرلەردە ياشاپ خەتتاتلىق بىلەن بىر -
تۆمۈر شۇغۇللىنىپ ھۈرمەتكە سازاۋەر بولغان ئۇستازلاردىن

ھاجى نۇرمەھمەت ئىبىدىنى ھەزرەت قارا قاش، نىزامىدىن بەشىمىز بىننى موللا مۇسا قارا قاشى، موللا نىمە تۇللانىمىنى نى پەھلىمۇن، مۇھەممەت قارا قاشى، ئابدۇلجامال بىننى ئابدۇلكامال قارا قاشى ① قاتارلىقلار ئۆتكەن بولۇپ، ئۆي-خۇر خەتتاتلىق سەنئىتىنى گۈللەندۈرۈش، بېيىتىش، مۇ-كەممەللەشتۈرۈش يولىدا ھارماي - تالماي ئەجىز سەمگ-دۈرگەن دانىشمەنلەردۇر. قارا قاشتىن تېپىلغان 19 - ئە-سىرگە ئائىت نەپىس كىتاب مۇقاۋىلىرى ۋە مۇقاۋا نە-قىش تامغىسىغا ئاساسلىنىپ يۇقىرىدا ئىسمى زىكرى قى-لىنغان دانالارنىڭ خەتتاتلىق بىلەنلا ئەمەس، كىتابى مۇ-زەھدىپ (كىتابقا نەقىش ئىشلەش)، شىرازچىلىق (كىتاب مۇقاۋىلاش) بىلەنمۇ شۇغۇللىنىپ سەنئەتنىڭ بۇ ساھەسى-دىمۇ ئالاھىدە تۆھپە قوشقانلىقىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. قارا قاشتىن يەنە 1837 - يىلى «تەرجىمە ئى شاھنامە» نىڭ نەسرىي نۇسخىسىنى يۇقىرى پاساھەت بىلەن چىرايلىق كۆچۈرۈپ چىققان موللا سۇلتان موللاقىزى ② غا ئوخشاش ئا-يال خەتتاتلارمۇ ياشىغانىدى.

ئاتاقلىق تەرجىمان - شاھ مۇھەممەت ئىبىدىنى خوجانىزامىدىن قارا قاش

18 - ئەسىرنىڭ ئاخىرى، 19 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدا قارا قاشتىن ياشاپ، ئۆمرىنى ئەدەبىي تەرجىمە ۋە ئەدەبىي ئىجادىيەت بىلەن ئۆتكۈزگەن مەشھۇر ئەدەبىي تەرجىمان ۋە شائىر شاھ مۇھەممەت ئىبىدىنى خوجا نىزامىدىن ئالاھىدە تىلغا ئېلىپ ئۆتۈشكە ئەرزىيدۇ.

① تۇردى قادىر نازىرنىڭ «شىنجاڭ كېزىتى» نىڭ 1994 - يىلى 6 - ئايىنىڭ 4 - كۈنىدىكى سانىغا بېسىلغان «ئۇيغۇر خەتتاتلىقىنىڭ تارىخىي ئىم-ز-لىرى» ناملىق ماقالىسىدىن.

② ئايىشە ئەخەتتىڭ «خانم قىزلار دەستۇرى» ناملىق كىتابىنىڭ (شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1995 - يىلى) 485 - بېتىدىن.

خوجا نىزامىدىننىڭ نامى ئۇنىڭ دۇنياۋى مەشھۇر
 كەسەر — «شاھنامە» نىڭ بىر قىسمىنى يۇقىرى بەدىئىي
 سەۋىيە ۋە پاساھەتلىك تىلدا مۇۋاپىقلىق تىلىك تەرجىمە
 قىلىنغانلىقى بىلەن مەشھۇردۇر. ئۇ بۇ ئەسەرنى 1837-يىلى
 «پارس تىلى بىلەن بېزەلگەن داستانچىلىق لىپاسىدىن
 چىقىرىپ، ئۇيغۇر تىلى (تۈرك تىلى بىلەن تىكلىگەن نەس-
 رىيىلىك تونى كىمىدۈرۈپ تەرجىمە قىلغانلىقى ئۈچۈن،
 بۇنى يېرىم ئىجادىيەت دېيىشكە بولىدۇ» ①

ئەدەبىيەتنىڭ تەرجىمىسىدىكى تىل ئالاھىدىلىكى ۋە بەد-
 ئىي سۈپەتلىرىدىن ئۇنىڭ يېتىلگەن تىل ئۈستىسى، ئىختى-
 دارلىق ئەدەبىي ئىكەنلىكىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ، ئەپسۇس-
 كى، شاھ مۇھەممەت ئىبنى خوجا نىزامىدىن قاراقاشنىڭ
 ھاياتى ۋە باشقا ئەسەرلىرىگە ئائىت تەپسىلىيەردە مەلۇ-
 ماتقا ئىگە ئەمەسمىز.

پاك - دىيانەتلىك ھاكىم - ۋاھىت بەگ

1948- يىلى 2 - ئايدىن 7 - ئايغىچە قارا قاشقا ھا-
 كىم بولغان ۋاھىت بەگنىڭ پاك-دىيانەتلىك ئەمەلدار ئى-
 كەنلىكى توغرىسىدا خەلق ئىچىدە تەسىرلىك پاراڭلار سا-
 لىنىپ كەلمەكتە:

ئاچكۆز بايلارنى جازالاش

بىر كۈنى ھاكىمنىڭ ئالدىغا ئىككى ئادەم كىرىپتۇ.
 ھاكىم:

— نېمە تەلپىڭلار بار؟ — دەپ سوراپتۇ. ئۇلار:
 — ئۆزلىرىنىڭ يۇرتىمىزغا تەيىنلەپ قويغان بەگ-
 لىرى، سىلەر تەلەپ قىلغان باج - سېلىقنى ۋاقتىدىن

① ئىمىن تۇرسۇن: «تارىمدىن تامچە»، مىللەتلەر نەشرىياتى، 90- يىل

كېچىكىتۈرۈپ ھەم ئاشۇرماي تاپشۇرۇۋاتىدۇ. ئەگەر ئىككى-كەممىزنىڭ بىرىنى بەگلىكىگە تەيىنلىمىسە، باج - سېلىقنى سېلىشنىڭ دېگەنلىرىدىن ئاشۇرۇپ ھەم مۇددەتتىن بۇرۇن تاپشۇرۇشقا تىلخەت بېرىمىز، - دەپتۇ. (ئۇچاغ-لاردا يۇرتلار دۆلەتكە تاپشۇرىدىغان باج - سېلىق شۇ يۇرتنىڭ بېگىگە ھۆددە ئىكەن.)

ۋاھىت بەگ ئۇلارنىڭ مۇددىئاسىنى پەھلىگە ئىدىن كېيىن ئۇلارنى سىناش ئۈچۈن:

— نامرات ئادەمنى بەگلىكىگە تەيىنلىگىلى بولمايدۇ. بايلىقتا قايسىنىڭلار ئارتۇق بولسا ئۇلار شۇ كىشىگە بەگلىك ئەھلىلىنى بېرىمەن، - دەپتۇ. بۇ ئىككى كىشى كۆڭلىدە بىر - بىرىدىن ئۈستۈنلۈك تالىشىدىكەن. بىرىسى:

— قېرى كالىنى ئۆلتۈرۈپ داشقازانغا سېلىپ بەرسە، لە، ئوتۇن - شاخ ئىشلەتمەي پۇل بىلەنلا ئوت قالاپ، گۆش - نى چاينىماي يۇقىمدەك يۇمشاق پىششىق قىلىپ بېرىمەن. شۇنىڭدىن كېيىنمۇ ئالتە تاغار پۇلۇم ئېشىپ قالىدۇ. - دەپتۇ. ئىككىدىن مېنىڭ نەقەدەر باي ئىكەنلىكىمنى بىلىۋالغايلا، - دەپتۇ. يەنە بىر كىشى:

— قارا قاش دەرياسىغا كەلگۈن كەلگەندە دەريانى تاش - توپا بىلەن ئەمەس، كۈمۈش تەڭگە بىلەن باغلىمەن. يالايمەن، يەنە يەتتە قازناق تەڭگەم ئېشىپ قالىدۇ، - دەپتۇ. ۋاھىت بەگ ئەسكەرلىرىگە بۇ يۇرت قىلىپ بۇ ئىككى باينى ئاسماققا ئاسقۇزۇپ ھەر بىرىنى يۈز دەرىدىن ئۆز - غۇزۇپتۇ. ئىككى باي:

— تەقسىر، بىزنى قايسى گۇناھىمىز ئۈچۈن جازالىغانلىقىمىزنى بىلىمىدۇق، - دەپتۇ.

— شۇنچىۋالا جىق مال - دۇنيالىرىڭلارغا شۇكىرى قىلماي ماڭا باج - سېلىقنى كۆپ ھەم قەرەلىدىن بۇرۇن تاپ - شۇرۇشنى باھانە قىلىپ پۇقرالىرىمىدىن باج - سېلىقنى

كۆپ يېنىپ ئارىدىن پايدا تېپىش غەزىنىڭلار بارلىقىنى
چاندۇرۇپ قويدۇڭلار. قېنى ئۇنداق ئەمەس دېيەلەمسىز؟ -
دەپ سىزراپتۇ ھاكىم.

ئىككى باي ئىقرار قىلىپ:

— شۇنداق ئەقىدىم، توپىمىز نەپسىمىزنىڭ كەينىگە
كىرىپ بەگ بولۇشنى ئارزۇ قىلغىنىمىز راست، بىز تۆۋەن-
لايلى، دەپتۇ. ھاكىم ئۇلارغا ئاچكۆز بولماسلىق، پۇقرالارنى
قاقتاسلىق توغرىسىدا نەسىھەت قىلىپ قايتۇرۇپتۇ.
(ئۇرۇمچى يېزا يالغۇز ئوغۇل كەنتىدىن ياسىن ئا-
خۇن سۆزلەپ بەردى).

دورغىنىنى ئىشتىن بوشىتىش

ھاكىم دورغىنىنى بىر دېلوغا چېتىشلىق جاۋابكارنى
چاقىرىپ كېلىشكە بۇيرۇدى، دورغا پۇرچاقچى يېزىسىغا چى-
قىپ جاۋابكارغا ھاكىمنىڭ بۇيرۇقىنى يەتكۈزدى. جاۋاب-
كار بەلگىلىمە بويىچە دورغا مىنىپ چىققان ئاتقا بىرقى-
تىم توپىغىچە بوغۇز بېرىشى لازىم ئىدى. (پۇقرالارنىڭ ئۆ-
يىدە ئەمەلدارلار ئۇسسۇپ قالسا، سۇ ئىچكەندىن باشقا
تاماق يېيىشى چەكلەنگەنىدى). جاۋابكار ئاتنىڭ ئالدىغا
ئىككى يېپىشلىق قوناق قاچلانغان چوڭ خورجۇنى ئې-
لىنىپ كېلىپ قويدى. دورغا:

— ئاتنىڭ قوناق يېيىشىگە ساقلاپ بولالمايمىز. خور-
جۇنى ئاتقا ئارتىڭ، دەيدى. دورغا ئاتقا ئارتىلغان خور-
جۇنىڭ ئۈستىگە مىنىدى، جاۋابكار ئاتنى يېتىلەپ پىيا-
دە ماڭدى. يامۇلغا ئاز قالغاندا دورغا قوناقنى ئۆيىدە قو-
يۇپ قويۇپ چىقتى ۋە ھاكىمنىڭ ئالدىغا كەلدى. ھاكىم
ئاتنىڭ تەرلەپ كەتكەنلىكىنى كۆرۈپ:

— بىر ئاتقا ئىككىگىلا مىنىدىڭلارمۇ؟ - دەپ سورىدى.
جاۋابكار ھودۇقۇپ: بىلىمىمىزنىڭ ئىشىنىڭلارمۇ؟ - دەپ سورىدى.

— ياق ئەقسىز ، دورغىلىرى ئاتقا مىندى ، مەن يې-
تىلەپ ماڭدىم،- دېدى. ھاكىم دورغىنى سىرتقا چىقىرىپتۇ-
تىمپ جاۋابكارغا:

— ھېچقاچان تەرلىمىگەن ئات بۇگۈن تەرلەپ كېتىپ-
تۇ. ئاتقا نېمە يۈكلىدىڭلار- دېدى. جاۋابكار بىر خورجۇن
قوناق يۈكلىگەنلىكىنى، بۇ قوناق دورغىنىڭ ئۆيىدە ئى-
كەنلىكىنى ئېيتتى. ھاكىم دورغىنى چاقىرىپ قوناقنى كەل-
تۈرگەندىن كېيىن:

— قوناقنى ئاتقا ئارتىڭ ، سىز ئاتنى يېتىلەپ قو-
ناقنى بۇ ئادەمنىڭ ئۆيىگە ئېلىپ چىقىپ بالىلىرىغا تاپ-
شۇرۇپ بېرىپ كىرىڭ،- دېدى. «ئاتنى يېتىلەپ...» دېگىنى
دورغىنى جازالىغىنىدىن بېشارەت ئىدى. دورغا يولغا چى-
قىپ كەتتى ، دورغا كۆزدىن غايىب بولغاندىن كېيىن ھا-
كىم جاۋابكارغا:

— سىلە كەينىدىن ماراپ بېرىپ ئاتقا مىنىدىمۇ -
مىنىدىمۇ، كۆرۈپ كەلسىلە دېدى. جاۋابكار بىر نەچچە
مىنۇتتىن كېيىن قايتىپ كېلىپ:

— ئۆستەڭنىڭ كۆۋرۈكىدىن ئۆتۈپلا ئاتقا مىندى ، -
دېدى. دورغا قايتىپ كىرگەندىن كېيىن ھاكىم ئۇنىڭدىن:
— يولدا ئاتقا مىنىدىڭىزمۇ - مىنىدىڭىزمۇ؟ - دەپ
سوردى. دورغا جاھىللىق قىلىپ:

— مىنىدىم، يولبويى يېتىلەپ ماڭدىم،- دېدى. ھاكىم:
— پۇقرالارنىڭ رىزقىنى تارتىۋالغان، ئەمىرىگە خى-
لايلىق قىلغان سەندەك سەھمىيەتسىز ئادەمنى خىزمەتكە
سالمايمەن،- دېدى ۋە ئۇنى خىزمەتتىن بوشاتقانلىقىنى
ئېلان قىلدى.

(ئەينى يىللاردا ناھىيىلىك مالىيە ئىدارىسىنىڭ باش-
لىقى بولغان 80 ياشلىق ئىسمايىل بەگ سۆزلەپ بەردى).

شەرەپ مۇنبىرى

بۇ كىتابنىڭ نەشىر قىلىنىشى ئۈچۈن خىراجەت ياردەم قىلغان تۆۋەندىكى يولداشلارغا (ئورۇنلارغا)، كىتاب-خانلارغا ۋە كالىتەن رەھمەت ئېيتىمىز

- ئابدۇللا ئۆمەر
ھاشىم مەنسۇر
قاسىم ياسىن
مەتنىياز تۇرسۇن
مەتنىياز تۇرسۇن
ئەركىن زىچەپ
ھاخىمۇت قۇربان
جالالىددىن ئەخمەد
- ئىككى مىڭ يۈەن (ناھىيىلىك خەلق دوختۇرخانىسىنىڭ باشلىقى)
ئىككى مىڭ يۈەن (ناھىيىلىك سۇ-ئېلېكتر ئىدارىسىنىڭ باشلىقى)
مىڭ يۈەن (ۋىلايەتلىك تېخنىكا ئىشچىلار مەكتىپىنىڭ باشلىقى)
مىڭ يۈەن (ناھىيىلىك قۇرۇلۇش ئىدارىسىنىڭ باشلىقى)
مىڭ يۈەن (ناھىيىلىك يېزا ئىگىلىك بانكىسىنىڭ باشلىقى)
مىڭ يۈەن (ناھىيىلىك يەر باشقۇرۇش ئىدارىسىنىڭ باشلىقى)
مىڭ يۈەن (يېزا ئىگىلىكىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ئىشخانىسىنىڭ مۇدىرى)
مىڭ يۈەن تەمىنات - سودا كوپى - راتىپىنىڭ دىرېكتورى

ئازادجان

مەڭ يۈەن (ناھىيەلىك مالىيە ئىدارىسىنىڭ مۇئاۋىن باشلىقى)

غەيرەت ئالىم

بەش يۈز يۈەن (ۋىلايەتلىك پىلان كومىتېتىنىڭ مۇدىرى)

چاپپار ئابدۇقادىر

بەش يۈز يۈەن (ناھىيەلىك خەلق بانكىسىنىڭ مۇئاۋىن باشلىقى)

مەتتوختى ئابدۇراخمان

بەش يۈز يۈەن (ناھىيەلىك قاتناش ئىدارىسىنىڭ باشلىقى)

ھىمىت ساۋۇر

بەش يۈز يۈەن (ناھىيەلىك ئىگىلىك باشقۇرۇش پونكىتىنىڭ باشلىقى)

مەتئالى ھاجىم

تۆت يۈز يۈەن (ناھىيەلىك ئۇيغۇر شىپاخانىسىنىڭ دوختۇرى) ①

سەراجى ئىمىن

تۆت يۈز يۈەن (ناھىيەلىك مال - باھا ئىدارىسىنىڭ باشلىقى)

سادىق ئىسمائىل

ئۈچ يۈز يۈەن (ناھىيەلىك خەلق ئىشلار ئىدارىسىنىڭ باشلىقى)

ئابدۇھىمىت غاپپار

ئۈچ يۈز يۈەن (ناھىيەلىك تۇرۇبا سۈيى شىركىتىنىڭ دىرېكتورى)

كۈرەش ھېسائىدىن

ئۈچ يۈز يۈەن (ناھىيەلىك قاتناش ساقچى ئەترىتىنىڭ باشلىقى)

نەبىيجان

ئۈچ يۈز يۈەن (ناھىيەلىك سودا - سانائەت بانكىسىنىڭ مۇئاۋىن باشلىقى)

مەتقۇربان ئابدۇكەرىم

ئۈچ يۈز يۈەن (ناھىيەلىك ئامال - نەت - قەرز كوپراتىپىنىڭ باشلىقى)

چىڭ جىنىيى

ئۈچ يۈز يۈەن (ناھىيەلىك قۇرۇلۇش شىركىتىنىڭ دىرېكتورى)

سەراجى ئەخمەد	ئىككى يۈز يۈەن (ناھىيىلىك دېھ- قانچىلىق ماشىنىلىرى ئىدارى - سىنىڭ باشلىقى)
ئىمىن جالامدىن	ئىككى يۈز يۈەن (ناھىيىلىك دورا شەركەتنىڭ دىرېكتورى)
قۇنىياز رۇزى	ئىككى يۈز يۈەن (ناھىيىلىك تران- سپورت بازىرىنى باشقۇرۇش ئور- نىنىڭ باشلىقى)
خالىق ھاجىم	ئىككى يۈز يۈەن (پېنسىيىگە چىق- قان دوختۇر ②)
ئابدۇللا جاپپار	يۈز يۈەن (كەپسەلىككەردىن ساقلى- نىش پونكىتىنىڭ لاپورانى ③)

① ② ③ — بۇ يولداشلار ئۆز-ئارا يېتىدىن ياردەم قىلدى.

了解墨玉

责任校对：买买提明库尔班
尼亚孜加拉力丁

*

和田行署文史资料办公室
墨玉县人民政府办公室编印
《喀什日报》印刷厂印刷

规格：850×1126 32开本 15.125印张
内部资料准印证号（新出） 1996年 2091号

定价：15.00元

قاراقاشنى چۈشەندۈرۈش

مەسئۇل كوررېكتورلار: مەھمەت ئەمەن قۇربان
نەياز جالالىدىن

*

خوتەن مەدۇرى مەھكىمە قەدىمكى ئەسەرلەر ئىشخانىسى
قاراقاش ناھىيەلىك خەلق ھۆكۈمىتى ئىشخانىسى تۈزۈپ باسقۇچى
«قەشقەر گېزىتى» مەتبەئەسىدە بېسىلدى

فورماتى: 1126 × 850م، 1/32، باسا تاۋاق: 15.125

ئىچكى كىتاب - ژۇرناللارنى بېسىشقا رۇخسەت قىلىش

(ش چ) كىمىشكە نومۇرى 1996 - يىلى 2091

باھاسى: 15.00 يۈەن

يالقۇنجان قۇربان
ئابلىز تاش

مۇقاۋىنى لايىھىلىگۈچى: